

ਸਤਗੁਰ ਸਾਹਿਬਾ ਖਸਾਹ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਪਾਠੁ ਨਿਖਿ
559 - ਪ੍ਰੀਤ

ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਯਾਹਿ ਗੁਰਨ ਕੀ
ਯਾਹਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵੇਹਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਾਖੀ ਜਨਮ ਜਗਾ ਵਤ ਨਿਤ ਨੀਤਾ॥ ਮ
 ਹਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤਿ ਹਨਾ ਮਧਰ ਲਿਖ ਪੋਥੀ ਕੀ ਨੀਮੀਤਾ॥੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਨਮੋ ਨ
 ਮੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਅਪਦੰ ਰਨ ਮੰ ਰੁਨ ਭਗਤ ਬੀ
 ਦਨ ਜਗਤ ਮਹਾਨਾ॥੨॥ ॥ ਅਥ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ॥ ਅਨਕ ਜੀਵਨ ਰ
 ਕੋ ਸੇ ਮੁਕਤਾ ਇਸਰਗ ਪਠਾਇ ਬਰ ਬਚਨ ਕੀਆ ਪ੍ਰਥਮ ਚਰਨ ਕਲੁ ਹਰਿ
 ਭਗਤ ਪਾਇ ਉਪਾਰੋਇ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਕੋਟਾ ਛਿਨ ਵੈਜੀਵ ਮੁਕਤਾ ਏ
 ਨਰ ਕੋ ਜਨਕਾ॥ ਬਰ ਬਚਨ ਭਗਤ ਏਤੋ ਹਕੀਨ ਤਿਹ ਹਿਤ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਪੁ
 ਧਰੇ॥੩॥ ॥ ਅਥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਿਮ੍ਰਤ ਮਤ ਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਲਿਖ ਮਤੇ॥
 ਅਫ਼ਲਾ॥ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਰਿਗਏ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਭ ਨਿਰ
 ਖ ਚਿਤ ਰਿਖਾ ਬਿਰਥ ਏ॥ ਤਹਾਂ ਪਰਸੁ ਆਰਥ ਹਿਤ ਰਿਖੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨਤੀ ਕ
 ਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਰਥ ਖੰਡ ਕਲਾਘੋਰ ਜੀਵ ਕੈ ਸੇਤਰੇ॥੪॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਚਾ॥ ਵੇਹ
 ਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਚ ਰਿਖਾ ਬਿਨੇ ਸੁਨ ਦੀਓ ਉਤਰ ਸਤ ਭਾਇ॥ ਅਥ ਯਾਮੋ ਸੰਸਾਰ
 ਹੀ ਹਰਿ ਧਰੇ ਸੰਤ ਬਪੁ ਜਾਇ॥੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇਤ ਹਮਗਨ ਰਿਖਮ

੧

੨੩੫

ਪੀ ਏ
੨੭੨
115

੨੭੨

੩

ਏ। ਕਰਤੈ ਪ੍ਰਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੁਨ ਗਾਏ। ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਦਿਆ ਮੂਹਿ ਵੀਜੈ
 ॥ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਪਤੀਜੈ ॥੬॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਚਾ।
 ਦੋਹਰਾ। ਤੁਮ ਕੋ ਗਿਆਨ ਮਸਤ ਕਲਿਖਾ ਅਬ ਨਿਜ ਆਸ੍ਰਮ ਜਾਉ। ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕੀ ਮਨ ਰੁਚ ਧਰੇ ਹਰਿ ਦੇ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਪੁਜਾਇ ॥੭॥ ਅਨੁਲਾ। ਪੁਨਪ
 ਰਤੀ ਗਿਆਰਿ ਖਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਮ ਕਹਾ। ਇਕ ਸੁਰਤ ਸਰਾਪਿ ਓਇ ਦ੍ਰੁਮ ਸੁਰ
 ਤਨ ਤਿਨ ਧਰਾ। ਤਿਹ ਮੇਚਨ ਕਹਿ ਓਸ ਰਾਪਿ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਪਾਵੇ। ਕਰਦ ३
 ਰਸਨ ਸੁਰਤਨ ਪਾਇ ਇਦ੍ਰੁ ਪਹ ਜਾਵੇ ॥੮॥ ਜਬਾਇ ਪ੍ਰਤੀ ਗਿਆ ਹੋਇ ਤ
 ਬੀਤੁ ਮਬੂਝਨਾ। ਪੁਨ ਆਵੇ ਤੁਮ ਰੇ ਪਾਸ ਅਗਮ ਤੁਮ ਸੁਝਨਾ। ਤਬ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਗਿਆਨ ਸੁਖ ਕੀ ਜੀਏ। ਆਖੰਤ ਸਮਾਧ ਸਮਾਇ ਮ
 ਮਿਓ ਰਸ ਪੀਜੀਏ ॥੯॥ ਦੋਹਰਾ। ਵੇਤੁ ਮਰੇ ਆਸ੍ਰਮ ਕੇ ਸਮੀਪ ਰਹੇ ਅਸੁ
 ਰਤਿ ਹਠੇ ਗਾਸਤਿ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਮਨ ਮੇਧ ਰੇ ਚਲਾਵੈ ਤੁਮ ਰੀਓਗ ॥੧੦॥
 ॥ ਪੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਚ ਸਰਬ ਰਿਖੀ ਪ੍ਰਤਾ। ਬੈਠੁ ਠਧਾ ਮਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਿਰੁਪਨ ਕੀਆ
 ॥ ਦੋਹਰਾ। ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵੰਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿ ਓਰਿ ਖਸਤਾ ਮਾਰਿ ਪਰਸੰਗੀ। ਮਮ
 ਏਕ ਸਮੇ ਹਰਿ ਪੁਰਗਾਇ ਓਸੇ ਭਾਅ ਮਿਤ ਅਭੰਗਾ। ਚੋਪਈ। ਮਮ ਹਰਿ ਪੁ
 ਰਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕੀਨਾ। ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵੰਤ ਨਿਕਟ ਆਸਨ ਦੀਨਾ। ਕਰਜੇ

੨
 ਵਸਿਧਰਿਖਿਨੇਕਰੰਤੇ। ਪ੍ਰਭੁਰਥਪੰਡਕਲੁਪੋਰਵਰਤੰਤੇ॥ ੧੨॥ ਦੇਹ
 ਗਾ॥ ਭੁਗਤਹੀਨਸਭਜਗਭਯਾਬਦਿਓਪਾਪਅਧਿਕਾਗਾਹੇਪ੍ਰਭੁਤਮਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨਕਿਮਜੀਵਨਹੋਇਉਧਾਗਾ॥ ੧੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਿਗਸਿਕਰਿਓਪ੍ਰਭੁ
 ਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਕਰਮੋਗਦਿਗਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇਭੁਗਤਾਬਿਸਾਲਮਾਤਲੇ
 ਕਧਰਸੰਤਬਪੁ॥ ੧੪॥ ਮਧਭਾਰਛੰਤਾ॥ ਸੁਨਬ੍ਰਹਮਦੇਵਾਨਿਜਮੋਰਭੇਵ
 ਲੇਵੇਅਵਤਾਰਾਬਪੁਸੰਤਧਾਗਾ॥ ਜਗਭੁਗਤਹੀਨਾ॥ ਪਾਪਨਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਦੇ
 ਭੁਗਤਚਾਰਾ॥ ਕਰਹੋਉਧਾਗਾ॥ ੧੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਧਰੇਅਵਤਾਰਨਿਰੰਜਨੀਮਾ
 ਇਆਕੀਨਹੀਲੇਸਾ॥ ਲੇਭੁਗਤਸਕਤਸੰਗਅਵਤਾਰਧਰੇਸੰਤਕੋਭੇਸਾ॥
 ੧੬॥ ਪ੍ਰਿਥਮਚਰਨਕਲਜੁਗਬਿਖੇਪੰਚਸਹਸ੍ਰਕੇਅੰਤਾ॥ ਕੁਲਛੜੀਦੇਸ
 ਪੰਚਾਲਮੋਸਤਨਾਮਧਰਸੰਤਾ॥ ੧੭॥ ਬ੍ਰਹਮਨਿਰੂਪਨਾਰਿਲੋਕਪ੍ਰਸੰਗਸ
 ਮਾਪਤੰ॥ ਆਗੇਸ਼ੀਨਾਰਵਜੀਸੰਤਅਵਤਾਰਕੇਦਰਸਨਕੋਪੰਚਾਲਦੇਸਚ
 ਲੇਮਾਰਗਮੋਭਰਥਰਨਾਥਜੀਮਿਲੇਪ੍ਰਸੰਗਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗਾ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਚ
 ਲੇਦੇਸਪੰਚਾਲਕੇਦੇਵਰਿਖਦਰਸਨਸੰਤਾ॥ ਮਾਰਗਮੋਭਰਥਰਮਿਲੇਪੁਛ
 ਤਗਿਆਨਕੋਤੰਤਾ॥ ੧੮॥ ਮਕਰਾਛੰਤਾ॥ ਨਾਰਦਬਿਚਾਰਕੀਨਾ॥ ਪੰਚਾਲਮ
 ਗਲੀਨਾ॥ ਮਨਦਰਸਨੇਮਜਾਕੇਅਤਪ੍ਰੇਮਹੀਏਧਾਗਾ॥ ੧੯॥ ਤਪਕਰਤਮਿਲੇਭ

ਰਥਗਾਜਿਹਨਾਥਕੀਨਅਸਥਿਗਾਨਿਰਖੰਤਦੇਵਰਿਖਕੋਨਿਜਸੀਸਚਰਨ
ਧਾਰਾ॥੨੦॥ਤਿਹਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਅਧੀਨਾਰਿਖਸੇਕਹਾਪ੍ਰਬੀਨਾਤੁਪਜੇਗ
ਪਿਆਨਕੀਨੇਨਹੀਸਾਂਤਮਨਬਿਚਰਾ॥੨੧॥ਹੇਸੰਤਰਿਖਦਿਆਲੀਦੇਹੁਗਿਆ
ਨਮੋਹਿਬਿਸਾਲੀਜਗਕਵਨਮੈਕਵਨਹੋਤੁਮਾਗਿਆਨਕੇਦਤਾਰਾ॥੨੨॥ਵੇਹ
ਰਾ॥ਸ਼ੀਨਾਰਦਭਰਥਰਸੇਕਹਿਓਤੁਹਿਮਸਤਕਾਗਿਆਨਕੇਲੇਖਾਕਉਕਾਲਈ
ਹਾਂਤਪਕਰੇਤੁਹਿਮਿਲੇਗੁਰਸੰਤਅਲੇਖਾ॥੨੩॥ਭੁਰਥਰਬਾਚਾਵੇਹਰਾ॥
ਹੇਰਿਖਕਹਾਵੈਸੰਤਹੈਜੇਦੇਵੈਮੋਕਉਗਿਆਨਾਸੀਸਚਰਨਕਰਮਗਚਲੇਪੈਦ
ਪਦਨਿਰਬਾਨਾ॥੨੪॥ਵੇਹਰਾ॥ਤਬਕਹਾਰਿਖੀਹਰਿਬਪੁਪਾਰਿਓਸੰਤਰੂਪਅਵ
ਤਾਰਾ॥ਆਇਪੈਤੁਮਰੇਪਾਸਦੇਸੀਸਾਕਰੇਨਿਦਾਰਾ॥੨੫॥ਚੋਪਈ॥ਭੁਰਥਰੋ
ਖਚਲੇਰਿਖਪੰਚਾਲਾਪਰਮਹੀਸਾਰਿਖਭੁਗਤਬਿਸਾਲਾਨਿਕਟਨੇਦਿਨਸੰਤ
ਅਵਤਾਰਾ॥ਜਿਹਭਾਂਤਿਸੁਨਾਤਿਵਕਹੋਬਿਚਰਾ॥੨੬॥ਇਤਨਾਰਦਆਗਮਪ੍ਰਸੰ
ਗਸਮਾਪਤੀ॥ਅਥਪੈਥੀਕਰੇਨੇਕੀਬਿਧਾ॥ਚੋਪਈ॥ਦਿਵਸਏਕਮਨਭਯਾਉ
ਮਾਗਾਗੁਰਮਹਮਾਲਿਖਲੀਜੈਲਾਗਾਸਤਿਗੁਰਮਾਰਿਮਾਪਤਿਤਉਧਾਰਨਾ॥
ਮਹਾਭੈਸਾਗਰਪਾਰਉਤਾਰਨਾ॥੨੭॥ਜਨਮਸਾਖੀਤੇਆਇਜੈਸਾਖੀਗੁਰਮੁਖ
ਸਿਖਨਜੇਮੁਖਭਾਖੀਗੁਰਕੁਲਪੁਰਖਨਜੇਮੁਖਕਹੀ॥ਤਮੇਰਤਨਚੁਨਹਿਰਦੇ

ਗੁਰੀ॥੨੮॥ ਗੁਰਮਾਗਿਆਪਾਇਤਬਭਾਖਾਕੀਨੀ॥ ਲਿਖੀਸੰਛੇਪਰਤਨਜੋਚੀ ੩
 ਨੀ॥ ਬਹੁਤਜਨਮਮੈਜਪਤਪਕੀਨਾ॥ ਅਰੁਸੰਤਸਰਨਮਨਗਰਿਓਅਪੀਨਾ॥੨੯॥
 ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਕੁਲਚਰਗ॥ ਮੋਹਗੀਸੁਤਸਨਮੁਖਪਰਦਾਗ॥ ਦੋਸੇਸੁਰੁ
 ਪਕੀਮਹਮਾਂਕੀਨਾ॥ ਸਰੁਪਚੰਦਗੁਰਚਰਨਸਮਪੀਨਾ॥੩੦॥ ਇਤਸ੍ਰੀਨਾਹਦਮਾਗ
 ਮਪ੍ਰਸੰਗਸਮਾਪਤੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਮਦਤਾਰਕੀਕਥਾਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿਭਇਆ
 ਅਵਤਾਰਨਿਰੰਜਨੀਸੰਤਰੂਪਤਨਧਾਰਾ॥ ਕਾਰਨਤਾਰਨਜਗਤਕੇਰਹੇਭਗ
 ਤਪ੍ਰਚਾਰਾ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਧੰਨੁਦੇਸਧਨੁਨਗ੍ਰਸੇਪਨਬਰਨਕੁਲਸੋਇ॥ ਧੰਨਸਮਾ
 ਧੰਨਮਾਤਪਿਤਧੰਨਸੰਤਜਨਮਗ੍ਰਹੋਇ॥੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੰਮਤਬਿਕ੍ਰਮਨਿਪਕੇ
 ਪੰਦ੍ਰਹਸਹਸਪਚੀਸਾ॥ ਬੈਸਾਖਸੁਦੀਬਿਤਤੀਜਕੋਧਰਿਓਸੰਤਬਪੁਈਸਾ॥੩॥
 ਚੌਪਈ॥ ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਕਾਬੁਜੀਕੇਧਾਮੀ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਤਾਦੇਵੀਤਿਪੁਰੋਨਾਮੀ॥ ਬੇਦੀਕੁਲ
 ਪਾਵਨਸੁਭਚਾਰਾ॥ ਮੀਸ੍ਰਤਸਮੇਸਤਿਗੁਰਮਦਤਾਰਾ॥੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੈਜੈਕਾ
 ਰਜਗਤਮੈਭਇਆਮੰਗਲਤਈਲੋਕਾ॥ ਉਦੇਭਾਇਓਗਦਿਗਿਆਨਕੋਮਿਟੇ
 ਤਿਮਰਮਾਗਿਆਨਵਿਜੋਗਾ॥੫॥ ਮਕਰਛੰਤਾ॥ ਮੁਨਜਨਾਰਿਖੀਸੁਆਏਮੰ

ਗਲਸੁਚਾਰਗਾਏ। ਸਭਸਿਧਜੇਗਰੁਪਜੈਜੈਸਬਦਉਚਾਗਾ॥੬॥ ਨਵਨਾਥਢੈਜ
ਤੀਅੰ। ਚੋਸਠਜੇਗਨੀਅੰ। ਬਾਵਨਜੁਬੀਰਗਾਏਮੰਗਲਸਬਦਪੁਕਾਗਾ॥੭॥
ਕਿਨਰਸੁਜੱਢਜੇਤੇ। ਗੰਧਰਬਗਾਏਤੇ। ਅਪਸਰਾਵੇਵਕੰਨਿਆਬਾਜੰਤਨਿਤ
ਕਾਗਾ॥੮॥ ਭੈਆਪੁਨਅਨੰਦਪੁਰਨਾ। ਮਾਗਿਆਨਸੇਕਚੁਰਨਾ। ਓਅੰਕਾਰਪੁਨ
ਕੁਲਾਹਲਭੈਆਗਮਕੋਅਖਾਗਾ॥੯॥ ਵੇਹਗਾ। ਸਭਸੰਤਨਦਰਸਨਕਰਿਓਸ
ਤਗੁਰਲੀਓਅਵਤਾਗਾ। ਅਸਕਦੀਨੀਸੰਤਮੁਨਆਗਮਕਰਬੀਚਾਗਾ॥੧੦॥ ਸ
ਰਬਸਿਧਮੁਨਜਨਕੀਆਸੀਸਾ। ਵੇਹਗਾ। ਹੇਹਰਿਸੰਤਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਕੀਜੈਜ
ਗਭਗਤਪ੍ਰਚਾਗਾ। ਦਸਸਰੂਪਦਸਨਾਮਧਰਕਰਹੋਜਗਤਉਧਾਗਾ। ਵੇਹਗਾ।
ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਸਨਾ। ਕਿਮਏਕਰੁਪਹੋਇਰੂਪਦਸਾਕਿਮਏਕਨਾਮਦਸਨਾਮਾ। ਯਾਮੇ
ਕੋਪ੍ਰਭਤਾਨਿਮਤਭੁਏਨਿਹਕਾਮਸਕਾਮਾ॥੧੨॥ ਸੰਕਾਨਿਘਰਨਉਝਾ। ਵੇਹਗਾ।
ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਾਇਕਅੰਕਨਿਧਭਗਤਲਗੀ। ਤਿਹਸੁੰਨਾ। ਭਗਤਸੁੰਨਲਾਗ
ਤਬਢੇਨਾਮਰੂਪਦਸਹੀਨਾ॥੧੩॥ ਕਰਆਸਖਗਾਮਨੇਸਰਬਬਡਭਾਗੀ
ਸਭਸੰਤਾ। ਸਾਂਤਭੁਈਸਭਜਗਤਮੋਘੁਣੀਭਗਤਬਸੰਤਾ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰਅ
ਵਤਾਰਮੰਗਲਸੁਨੇਜੋਗੁਰਸਿਖਮਨਹੁਲਸਾਇ। ਸਦਾਅਨੰਦਹਿਰਦੇਬਸੇ
ਆਗਿਆਨਦੇਖਮਿਟਿਜਾਇ॥੧੫॥ ਇਤਸ੍ਰੀਜਨਮਮੰਗਲਾਮਵਤਾਰਸਤ

ਗੁਰਜੀਕੋਸੰਪੂਰਨ॥੧॥ ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥ ਸ੍ਰੀਦਾਹਗੁਰਮੁਖਕੋਰੋਓਚਾਰਾ॥
 ਰੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਰਾ॥ ਆਗੇਸਾਖੀਬਾਬੇਜੀਕੋਨਾਮਕਰਨਕੀਨਿਹੁ
 ਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਭਏਜਿਨਨਾਮਕਰਨਪ੍ਰਭਦੇਖਾਪ੍ਰੋਤ
 ਕੁਲਜਨਬਿਪ੍ਰਸਭਨਿਰਖਮੁਖਪੂਰਖਅਲੇਖਾ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਭਏਇਕਤਜਨ
 ਕੁਲਪਰਵਾਰਾ॥ ਮਿਲਪ੍ਰੋਤਾਬਿਪ੍ਰਕੀਆਕੁਲਅਚਾਰਾ॥ ਜਥਾਜਠੇਰੇਪੂਜਾਕਰੀ॥
 ਪੁਨਿਦਾਨਬਿਧਿਸਭਅਨਸਰੀ॥੨॥ ਆਤਪਿਤਾਅਤਮਨਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਜੈਜੈਕਾਰਜਗਤ
 ਸੁਤਪੰਨਾ॥ ਪੁਨਪ੍ਰੋਤਨਾਮਬਿਚਾਰਨਲਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਅਨਭੈਅਨੁਚਾਰਾ॥
 ੩॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਹਰਿਦਿਆਲਮੁਖਦੇਖਾ॥ ਗਿਆਨਭਾਨਆਨੰਦਬਿਸੇਖਾ॥ ਕਮਲ
 ਨੈਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਭਰੇ॥ ਦਰਸਨਦੇਖਪ੍ਰੋਤਨਿਸਤਰੇ॥੪॥ ਧਨਧਨਮਾਤਪਿ
 ਤਾਕੁਲਏਗਾ॥ ਜਿਨਹਰਿਗੁਰਦਰਸਨਭੈਆਸੰਜੋਗਾ॥ ਜਿਹਕੁਲਸਤਿਗੁਰ
 ਲੀਨਅਵਤਾਰਾ॥ ਪਿਤਰਜਠੇਰੇਭਏਉਧਾਰਾ॥੫॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਅਨਭੈਮੁਖਪ੍ਰੋ
 ਤਕਰਿਓਜਬਨਨਕਨਾਮਉਚਾਰਾ॥ ਉਮਾਗਿਓਅਨੰਦਸਭਹੀਏਸੁਨਅਨਹਦ
 ਧੁਨਸੁਖਸਾਰਾ॥੬॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਤਿਲਵੰਡੀਗਾਇਬੁਲਾਰਕੀਜਨਮਕ੍ਰਮਗੁਰਦਿ
 ਆਲਾ॥ ਬਡਭਾਗੀਜਗਕ੍ਰਮਵਹਿਸਿਰਨਿਆਵਤਰੂਪਾਲਾ॥੭॥ ਵੇਹਰਾ॥
 ਜਹਨਾਨਕਨਾਮਉਚਾਰਹੀਏਸਦਮੰਗਲਤਹੋਇ॥ ਪੰਨਪੰਨਸਤਿਗੁਰਦਿਆ

ਲਭੁਵਨਿਪਿਤਾਰਨਸੋਇ॥੨॥ ਸਾਖੀਪੁਗੋਰੀ॥ ਸ੍ਰੀਦਾਹਗੁਰੂਮੁਖਕੋਰੋਉਚਰਾ॥
 ਤੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਗ॥੩॥ ਆਗੇਸਾਖੀਜਬਬਾਥੇਕੁਸਾਦਿਨਕੇਰੁ
 ਏਤਬਸੀਗੋਰਖਨਾਥਜੀਆਏਉਤਪ੍ਰਸਨਤਾਇਆਸੋਕਥਾਨਿਰੁਪਨੋਇਗੀ॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਦਿਨਖੋਰੁਸਕੇਬਾਥਾਭਏਬਾਲਮੁਕੰਦਦਿਆਲਾ॥ ਕਮਲਨੈਨਸੁੰਦਰਸੁ
 ਭਗਸੇਭਾਬਨੀਬਿਸਾਲਾ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਚਲੀਦੁਪਹਰਤੀਤਪਰਛਾਈ॥ ਲੀਏ
 ਗੋਦਮਾਤਾਤਹਆਈ॥ ਪ੍ਰਭਹੀਏਲਾਇਸੈਨਤਹਕੀਨਾ॥ ਜਿਮਮਨਭੁਅੰਗਰਾਖਤਮ
 ਨਚੈਨਾ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥਅੰਗਨਮੋਆਏ॥ ਜਾਗੇਅਲਖਮੁਖਸਬਦਸੁਨਾਏ॥
 ਦੀਆਉਤਰਦਿਆਲਗਿਆਨਰਸਪਾਗੇ॥ ਅਲਖਕਬੀਸੋਵੈਨਹੀਜਾਗੇ॥੩॥
 ਸੁਨਯਹਬਚਨਨਾਥਮਗਨਨੇ॥ ਪੁਗਨਪੁਰਖਬਾਥਾਕਰਿਜਾਨੇ॥ ਤਬਤੀਨਬਾ
 ਰਕੀਆਨਾਥਪ੍ਰਦਖਨਾ॥ ਬਲਹਾਰਜਾਉਕਹਸੰਤਬਿਚਛਨਾ॥੪॥ ਗੁਰਬਾਲ
 ਮੁਕੰਦਦੀਆਉਤਰਸਾਗ॥ ਫਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗਾ॥ ਸੁਨਉਤਰਭਏਨਾਥਪ੍ਰ
 ਸੰਨਾ॥ ਪੰਨਪੰਨਸੰਤਗੁਰਪੰਨਾ॥੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਖਚਲਤੁਸਭਲੋਕਗੁਰਮਨਮੋ
 ਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਇਹਜੋਗੀਕਛੁਟੇਨਾਕਰੇਦੇਖਾਬੇਮਿਰਜਾਦਾ॥੬॥ ਚੋਪਈ॥
 ਤਬਦੇਖਲੋਕਗੁਰਭਏਅਪੀਨਾ॥ ਹੇਨਾਥਪ੍ਰਦਖਨਾਕਿਸਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਇਹਬਾ
 ਲਕਕੀਰਛਾਕੀਜੈ॥ ਕਹੋਬ੍ਰਿਤੰਤਤਬਸੰਤਪਤੀਜੈ॥੭॥ ਸੁਨਹਸੇਨਾਥਮੁਖਬ

ਕਹਾ

4
 ਚਨ ਬਖਾਨਾ। ਹੇਮਾਈਤੁ ਮੇਕਨੀ ਗਿਆਨਾ। ਇਹ ਸੰਤ ਅਵਤਾਰ ਪਰਦੁਖ ਨਿਵਾਰਨਾ। ਇ
 ਨਾਦਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਇ ਜਗਤ ਉਪਾਰਨਾ। ੮॥ ਮੈ ਗੋਰਖ ਹੋਵਰ ਸਨ ਕੀਆ ਸੰਤ। ਕਢ
 ਭੈ ਮਤ ਕਰੋ ਤੰਤਨੀ ਮੰਤਾ। ਇਹ ਕਹਤ ਬਚਨ ਭਏ ਨਾਥ ਮਲੋਪਾ। ਜਾ ਕੇ ਸਮ ਸਰਪਰ
 ਗਟਗੋਪਾ। ੯॥ ਦੇਖ ਸਭਨ ਭੈ ਆਹਰਖਾ ਬਿਸਮਾਦਾ। ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੋਇ ਸੰਤ ਮਿਰਜਾਦ
 ॥ ਤਬ ਜਾਗੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਕਨਿਆਈ। ਜਾਨੇ ਬਾਲ ਕ ਕਢੁ ਸਮ ਸਤ ਨਾਹੀ। ੧੦॥ ਦੋਹ
 ਰਾ। ਸਭ ਜਗਮਾਇ ਅਮੋਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਮਹਮਾ ਸੰਤ। ਬਡ ਭਾਗੀ ਜਗਮੇ ਕੋਈ
 ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਅਨੰਤ। ੧੧॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ। ਸ੍ਰੀਦਾਹ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਕਰੋ ਉਚਾਰਾ ਹੋਇ ਦਿ
 ਆਲ ਕਰ ਲਏ ਉਪਾਰ। ਸਾਖੀ। ੩॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਜਾਗੇ ਓਪਵੀਤ ਕੀਨੀ
 ਰੁਪਨ ਹੋਇ ਗੀ। ਦੋਹਰਾ। ਜਿਉ ਬਾਲ ਚੰਦ ਦਿਨ ਦਿਨ ਬਢੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਸੇਖਾ।
 ਤਿਉ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਮਿਤ ਅਲੇਖਾ। ੧॥ ਦੋਹਰਾ। ਜੇ ਦੇਖੈ ਰੂਪ ਦਇ
 ਆਲੋਕ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ। ਭਾਵਨ ਹੈ ਸਭ ਜਗਤ ਕੇ ਰਵ ਕਮਲ ਕੁਮਦ ਨੀਚੰ
 ਦ। ੨॥ ਅਛਲ। ਜਬ ਸਾਤ ਬਰਸ ਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਇਓ। ਜਾਗੇ ਓਪਵੀਤ
 ਕੋ ਪਾਰਨ ਕਾਊ ਜੀ ਚਰਿਓ। ਹਰ ਦਿਆਲ ਕੁਲ ਪ੍ਰਗਤ ਲਯੋ ਬੁਲਾਇ ਕੇ। ਹੋ ਅਬ
 ਕੋਰ ਜਨੇ ਉਕਰਮ ਸੁਭ ਦਿਨ ਠਹਰਾਇ ਕੇ। ੩॥ ਭੁਏ ਇਕ ਤੁਕਲ ਲੋਕ ਬਿਪ੍ਰਸਤ ਅ
 ਏ ਕੈ। ਬੇਦ ਗੀਤ ਸਭ ਕਰੀ ਬਿਪਦ ਤਮਨ ਭਾਇ ਕੇ। ਜਾਗੇ ਓਪਵੀਤ ਪਾਇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿ

ਆਲਪਹਿਰਾਇਆ ਤਿਬਰਸਿਥੇਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਇਹਸਬਦਿਸੁਨਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਲੋ
 ਕ॥ ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖਸੁਤਜਤੁਗੰਦੀਸਤੁਵਟਾਇਹੁਜਨੇਉਜੀਵਕਾਹਈਤਪਾਂ
 ਰੇਪਤੁ॥ ਨਾਏਹੁਟੇਨਾਮਲੁਲਗੇਨਾਇਹੁਜਲੇਨਜਾਇ॥ ਪੀਨਸੁਮਾਲਸਨਨਕਜੇਗ
 ਲਚਲੇਪਾਇ॥ ਤਗੁਕਪਾਹਕਤੀਐਬ੍ਰਹਮਨਵਟੇਆਇ॥ ਕੁਹਬਕਗਰਿੰਨਖਾਇ
 ਆਸਤੁਕੇਆਖੇਪਾਇ॥ ਹੋਇਪੁਰਾਨਸੁਟੀਐਭੀਠਿਰਪਾਈਐਹੋਗਾਨਾਨਕਤਗੁ
 ਨਤੁਟਈਜੇਤਗੁਹਦੇਜੇਗਾਨਾਉਮੰਨੇਪਤਉਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੁਤਾ॥ ਦਰਗਹਮੰ
 ਦਰਪਾਈਐਤਗੁਨਤੁਟਸਿਪੁਤਾ॥ ਤਗੁਨਇਵੀਤਗੁਨਨਾਗੀ॥ ਭੁਲਕੇਬੁਕਪ
 ਵੈਨਿਤਦਰੀ॥ ਤਗੁਨਪੈਗੀਤਗੁਨਹਥੀ॥ ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ॥ ਵੇ
 ਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥ ਏਹਾਗੇਅਵਰਾਪਤੈ॥ ਲੇਭਾਤੁਕਰੇਵੀਵਾਹਾਕਦਕਾਹ
 ਦਦਸੇਗਾ॥ ਵੇਖੋਲੋਕਾਏਹੁਦਿਗਣ॥ ਮਨਅੰਧਾਤੇਨਾਉਸੁਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਅ
 ਭੁਲਾ॥ ਜਬਅਨਭੈਇਹਸਲੋਕਗੁਰੁਮੁਖਸੋਕੇ॥ ਸੁਨਬ੍ਰਹਮਨਕੁਲਕੇਲੋਕਸ
 ਕਲਾਬਿਸਮੰਭਏ॥ ਇਹਬਾਲਕਗੁਪਾਇਖਾਇਬਾਤਐਸੀਕਿਹੇ॥ ਕੁਛਲਖੇ
 ਨਜਾਨੇਕੋਇਅਗਮਸਤਸੰਤਹੇ॥ ੫॥ ਕਰਿਬਚਨਬਪਾਈਲੋਕਸਗਲਗੁਰ
 ਕੋਗਏ॥ ਭੇਅਕਾਰਜਪੁਰਨਸਠਲੇਸਭਮੰਗਲਭਏ॥ ਅਹਚਲਤਅਨੁਪਮ
 ਦੇਖਸਗਲਚਰਚਾਕਰਾ॥ ਹੋਇਹਬਡੇਭਾਗਤੇਸੁਤਿਕਾਏਗੁਰੁਉਤਰੇ॥ ੬॥

ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ। ਸੀਵਾ ਹਰੁ ਮੁਖ ਕੋਰ ਉਚਾਰਾ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਕਰ ਲਏ ਉ ੬
 ਧਾਰਾ ੪॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਪਾਧੇ ਕੇ ਪੜਾਵੇ ਨੇ ਕੀ ਨਿਰੂਪਨ ਹੋਇ ਗੀ
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧ ਕੇ ਪੜਨ ਕੇ ਸੁਭਾ ਦਿਨ ਕਾਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ਪਾਧੇ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ
 ਲੇ ਗਏ ਲਿਖੀ ਪਟੀਆ ਅਖਰ ਸੁਧਾਰਾ ੧॥ ਤੇ ਮਰ ਛੰਦਾ ॥ ਪਟੀਆ ਲਿਖੀ
 ਕਰ ਸਗਨਾ ॥ ਭਏ ਦੇਖ ਬਾਬਾ ਮਗਨਾ ॥ ਸਭ ਹਨ ਬਧਾਈ ਦੀਨਾ ॥ ਕੁਲ ਗੀਤ ਸ
 ਗਲੀ ਕੀਨਾ ॥ ੨॥ ਪੁਨ ਗਏ ਗ੍ਰਹ ਪ੍ਰਭਾ ਦਿਆਲਾ ॥ ਆਏ ਬਹੁ ਫੁਚਟ ਸਾਲਾ ॥
 ਨਹੀ ਪੜੇ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਲਿਖੇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਨਹੀ ਕੋ ਉਸਿਖੇ ॥ ੩॥ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋ
 ਇਬ ਹਿਰਹੇ ॥ ਪੜੀਏ ਪਹਾਵੇ ਮੀਤਾ ॥ ਜਮਾਖਰ ਚ ਕਰੀਏ ਚੀਤਾ ॥ ੪॥ ਬੋਲੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਯਹ ਬਸੁਨ ਕੀ ਹੋਠਾ ਸਾ ॥ ਜਿਸ ਪੜੇ ਬਡੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਸ
 ਭੁਭੁਠ ਖਾਂ ਮਖਿਆਲਾ ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨ ਪਾਧਾ ਭੈ ਚ ਕੁਤ ਭੇਆ ਪੁਨ
 ਪੁਛਾ ਕਾਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਸਭ ਬਿਦਿਆ ਬਸੁਨ ਕੀ ਕਿਆ ਪੜੀ ਮੈ ਹੋਇ
 ਛੁਟ ਕਾਗ ॥ ੬॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਧੇ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਸਬ ਦੁਓਚਾਰੁ ਕੀ
 ਆ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਲ ਮੋਹ ਪਸਮ ਸਕਰਿ ਮਤ ਕਾਗ ਦਕਰੁ
 ਸਾਗ ॥ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਾਰਿ ਚਿਤ ਲਿਖਾ ਗੀਗੁਰੁ ਪੁਛ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰਾ ਨਾ
 ਮੁਲਿਖੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾਵਹੁ ॥ ੧॥ ਥੀ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ

ਪਸਾਬ ਹੁਤ ਬਿਧ ਕਰੇ

ਲਿਖਿ ਜਾਣਾ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਸੇ ਭੋਗੇ ਇਸ ਚਾਨੀ ਸਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ
 ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥ ਰੇ ਪੰਧੇ ਜੀ ਮਹਾਮਹਾ ਕੇ ਜਲਾਇ ਮਸੁਕੀ ਜੀਏ ਬੁਧੁ ਪੀਕਿ ਗ
 ਦ ਭਾਵ ਕੀ ਲੇਖਨ ਅਹੁ ਚਿਤ ਲਿਖਾ ਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਹਿਰਦੈ ਦਿਕੁ ਕ
 ਹਨਾ ਅਰੁ ਸਦਾ ਬਿਚਾਰਨਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਨੇ ਸਿਉ ਛੁਟਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਰੇ ਪੰਧਤ
 ਜੀ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਬੁਧਵਨ ਜਾਨਤੇ ਹੈਲੋ ਕਪਰ ਲੋਕ ਮੋਇ ਹਨਾ ਮਕਾਨਿ ਸਾਨਾ ਹਾਥ
 ਹੋਇ ॥ ਪਉੜੀ ਦੂਜੀ ॥ ਆਗੇ ਮਿਲਨ ਵਰਿ ਆਈ ਆਸ ਦੁਖ ਸੀ ਆਸ ਦਰੁ ॥
 ਉਤਿਨ ਮੁਖਟਿ ਕੋ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਮੁਖ ਸਚਨਾਉ ॥ ਕਰਮ ਹੋਵੇ ਤਪਾਈ ਐਨਹੀ
 ਗਈ ਵਾਉਦੁ ਆਉ ॥ ਰੇ ਪੰਧਤ ਜੀ ਜੇਨਾ ਮਕਾਲੇ ਲਿਖਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹ
 ਜੁ ਹਮੇ ਬਰਾਈ ॥ ਅਹੁ ਉਜਲ ਮੁਖਟਿ ਕਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਪੰਧਤ ਕਹਿ ਆਹੇ ਨਨਕ
 ਜੀ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀਖਿਆ ਨਾਹੀ ਮਿਲਤੀ ਅਰੁ ਭ
 ਹਪੇਟ ਖਾਨੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮਿਲਤਾ ॥ ਅਹੁ ਨਾਮ ਨਾਹੀ ਜਪਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅ
 ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਸਗੀਰ ਕੇ ਨਿਮਤ ਬੁਰਿਆਈ ਆਂ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਸਾਹੁ ਹੋਇ
 ਹਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥ ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹਿ ਉਠਾਇਕ
 ਰਾਖਿਆ ਨਾਮ ਸਲਾਗਾਇਕ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕ ਨਾਵਰੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਆਗੇ
 ਗਾਇ ਆਸਿ ਵਾਣੀ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੇ ਦੇ ਕਾਗ ॥ ਰੇ ਪੰਧਤ ਜੀ ਜੇਨਾ ਮਜਪਤੇ ਹੈ ਮ

੪
 ਤਿਨ ਕਾਗ

ਤਿਨ ਕਾਗ

ਗੁਰਿਖਿਆਮਾਗਧਾਤੇਹੈਤਿਨਕੇਵਡੀਵਡਿਆਈਮਿਲਤੀਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਬੁਰਾਕ 9
 ਰਤੇਹੈਅਰੁਭਗਭਗਤੇਹੈਸੋਨਰਕੁਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਤਬਪੀਰਿਤਕਹਿਆਹੈਨਾਨਕ
 ਜੀਤੁਮਤਅਥੀਛੋਟੇਬਾਲਕੋਹਰਖਸੋਕਹਿਯਸਤਕਾਦੇਖਾਨਹੀਐਸੀ
 ਭੈਕੀਬਾਤਕਿਉਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਬਬਾਬੇਜੀਚੋਥੀਪੜੀਕਹੀ॥ ਭੁੱਤੇਹੈਰਹਮ
 ਗਲਾਖਪਖਪਾਛਿਜੇਦੇਗਾਨਾਮਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਹੋਦੇਡਿਠੇਖੇਗਾਨਾਨ
 ਕਉਠੀਚਲਨਾਸਭਕੁਛੇਅਸਨੇਗਾ॥ ੪॥ ਹੇਪੀਰਿਤਜੀਜਿਨਕੋਪਰਮੇਸਰਕਾ
 ਭੁੱਤੇਹੈਸੋਸਦਾਭੈਮੋਰਹਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਕੇਸੁਖਪਿਆਰੇਨਾਹੀਉਨਕਲਗ
 ਤੇ॥ ਕਿਸੀਕਾਭੈਨਾਹੀ॥ ਬਡੇਸੁਲਤਾਨਰਾਜੇਮਾਟੀਮਿਲਜਾਤੇਹੈਰਹਤਕੋਈ
 ਨਾਹੀ॥ ਇਸਵਾਸਤੇਹਮਸਦਾਪਰਮੇਸਰਕੇਭੈਮੋਕਾਪਤੇਹੈ॥ ਏਹੁਚਰਚਾ
 ਸੁਨਕਰਬ੍ਰਹਮਨਭੈਮਾਨਹੋਇਰਗਾਕਹਿਓਸਨਾਨਕਜੀਤੁਪੰਨੁਹੈਤੁਪਰ
 ਮਪੁਰਖੁਹੈਮੇਰੀਬੁਧਤੇਹੈਬਚਨਕੋਪਹੁਚਿਨਾਹੀਸਕਤੀ॥ ਤੇਰੇਦਰਸਨਸੋ
 ਮੇਰਾਕਾਇਆਨੁਹੋਇਗਾ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਨਬਾਬੇਕਾਯੁਸਿਉਕਹਿਆਤੇਹਪੁ
 ਤਕੋਈਬਡਾਭਗਤੁਹੈਏਹੁਸਭਕੁਛਪਛਾਹੈਇਸਕੋਕਿਆਪਛਾਵੇਬਡਾ
 ਬਡਾਭਾਗੀਹੈ॥ ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥ ੫॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁਮੁਖਕਰਉਚਾਗਾਹਿ
 ਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਪਾਰਾ॥ ਅਗੇਸਾਖੀਬਾਬੇਕਾਯੁਜੀਨੇਨਾਨਕਜੀ

ਤਿਸਕਾਨਰਾ

ਆ

ਕੇਮੁਲਾਂਕੇਪਰਸੀਪੜਾਵੇਨੇਕਾਡੋਲਕੀਆਸੋਕਥਾਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗੀ। ਦੋਹਰਾ॥
ਮੁਲਾਂਕੇਪਰਪੜਨਕੋਲੇਕਾਯੁਜੀਚਲੇਸੰਗਾ। ਮਕਤਬਮੋਥੈਠੇਪ੍ਰਭੂਸੇਭਾਅ
ਮਿਤਅਭੰਗਾ॥੧॥ ਚਪਈ॥ ਗਏਮਕਤਬਮੋਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਾ। ਲਿਖਤਪ
ੜਤਦੇਖੇਬਹੁਬਾਲਾ। ਤਬਅਲਠਬੇਮੁਲਾਂਲਿਖਦੀਸਾ। ਪੜੀਐਨਨਕ
ਜੀਪਰਬੀਨਾ॥੨॥ ਤਬੋਬਲੇਦਿਆਲਾਇਮਬਚਨਉਚਰਾਗਾ। ਪਹਪੜਨ
ਲਿਖਨਬੰਧਅਧਕਾਰਾ। ਐਸਾਇਲਮਨਹੀਤੁਮਪਾਸਾ। ਪੜੇਨਿਜਤਹੋਇਬੰ
ਦਖਲਾਸਾ॥੩॥ ਅਲਠਬੇਇਤੁਮਹਮਾਲਿਖਦੀਨਾ। ਮਾਇਨੇਅਲਠਨਹੀਤੁ
ਮਚੀਨਾ। ਸਮਸੁਅਲਠਦਿਲਮਾਹਿਬਸਾਏ। ਹੋਇਨਿਜਤਦੇਜਕਨਹੀ
ਜਾਏ। ੪॥ ਸੁਨਹੋਇਹੈਗਾਨਮੀਆਂਜੀਪੁਛਾ। ਐਸੀਬਾਤਕਹਾਂਤੁਮਸੁਣਾ। ਮ
ਇਨੇਅਲਠਕਹੋਸਮਸੁਣੀ। ਸਾਚਕਹੋਤਬਮਨਪਤੀਆਈ॥੫॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਤਬਬਾਲਕਹੁਪਦਿਆਲਪ੍ਰਭਕੀਨਮੁਖਸਬਦਉਚਰਾ। ਅਲਠਇਲਾ
ਹੀਏਕਹੈਜਿਨਕੀਨਸਭਸੰਸਾਰਾ॥੬॥ ਸਬਦਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕਬਸੰਤਮਹਲਾ
ਸੋਈਮੋਲਾਜਿਨਜਗੁਮਭੀਲਿਆਹਰਿਆਕੀਆਸੀਸਾਰੋ। ਆਬਖਾਕ
ਜਿਨਬੰਦਿਰਾਈਪੰਨਸਿਰਜਨਹਾਰੋ॥੭॥ ਮਰਨਾਮੁਲੰਮਰਨਾਭੀਕਰਤਾਰੋ
ਰਹਨਾ॥੮॥ ਰਹਉ॥ ਤਿਸਕਾਬਿਆਨਾ। ਹੇਮੀਆਜੀਏਕਅਲਠਜੇਅਲਾਹ

ਹੈ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸੋ ਬਾਦਕਾ ਕਾ ਬਾਤ ਸਪੈ ਦਾ ਕੀਆ ਤਿਸ ਸੋ ਸੁਭਾ ਲਮ ੮
ਕੀਆ। ਧੰਨ ਸਾਹਿਬ ਕਰਨੇ ਹਾਰ ਹੈ ਫੇਰਿ ਸਭ ਕੇ ਮਰਨਾ ਹੈ ਐਸੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਠ
ਪਹਰ ਭੈ ਮੋਹਾ ਚਾਹੀ ਐ। ਪਉੜੀ ਦੁਜੀ॥ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੁਲਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਾਜੀ ਜਾਨ ਹਿਨਾਮ
ਖੁਦਾਈ। ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਵੇ ਕੋਰ ਹੇਨ ਭਰੀ ਐ ਪਾਈ। ੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਬਿਆ
ਨ। ਸੋਈ ਮੁਲਾ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪਤਾ ਹੈ ਬਾਕੀ ਭਾਵੇ ਕੇ ਤਪ
ਤਿਆਰ ਵੇਲੇ ਕਮਾ ਮੋਤ ਕਾ ਹੈ ਕੋਈ ਹੋ ਗਾਨਾ ਹੀ। ਤਬ ਮੀਆ ਜੀ ਕਾਹਿ ਮਾ ਮੋਤ
ਸੋ ਕੋਈ ਬਚਾਨਾ ਹੀ ਮੋਤ ਸੋ ਕਿਸੀ ਤਰਹ ਬਚੇ। ਤਬ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਸੋਈ ਕਾ
ਜੀ ਜਿਨ ਆਪੁ ਤਜਿਆਇ ਕਨਾ ਮੁਕੀਆ ਆਪੋਗੇ। ਹੈ ਭੀ ਹੋ ਸੀ ਜਾਇਨ ਜਾ
ਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨ ਹੋਗੇ। ੩॥ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਹੁਜਾ ਰਹ ਪੜ੍ਹ ਕਤੇਬ ਕੁ
ਰਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇ ਹੀ ਰਹਿਆ ਪੀਨਾ ਖਾਨਾ। ੪॥ ਤਿਸ ਕਾ ਬਿਆਨ॥
ਸੋਈ ਪਾਕ ਬੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦੀ ਕੋ ਛੋਰ ਕਾਰੇ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮਹਬਤ ਮੇਲ ਗਾ ਹੈ ਵਹੀ
ਖੁਦਾਇ ਸੋ ਮਿਲਿ ਕਾਇ ਮੁਹੋਇ। ਬਾਕੀ ਭਾਵੇ ਕੇ ਤਪ ਤੇ ਨਿਮਾਜੋਰ ਜਾ ਕਹੇ ਬਿ
ਨ ਮਹਬਤ ਰਬ ਕੇ ਏਕ ਹੋਰ ਮੋਹਿ ਸਾਬ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਜਾ ਬਸ ਹਨਾ ਹੈ। ਜ
ਬ ਮੀਆ ਜੀ ਇਹੁ ਜਿ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੋ ਸੁਨਾ ਹੈ ਰਤ ਕੇ ਮਕਾਨ ਮੋਹੋਇ ਕਰ ਬਾਬੇ
ਕੋ ਕਹਾ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਕੋਈ ਪਾਕ ਬੰਦਾ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਭੇਜਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਹੀ

ਨਸੀਹਤਿ ਸੁਨੇ ਸੋ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾ ਲੂਕ ਕਰਿ ਆਤੇ ਗਾ ਪੁਤ ਪਾਕ ਬੰਦ ॥
 ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਕੋਨ ਪੜ੍ਹਾਵੇ ॥ ਇਹ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬਾ ਪਰ ਕੇ ਆਏ ॥ ੬ ॥
 ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਮੁਖ ਕੋਰੇ ਚੰਗਾ ਗੋਇ ਵਿਆਲ ਕਰ ਲਏ
 ਭਿਯਾਗ ॥ ੬ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਚਿਤ ਲਗਾਵੇ ਨੇ ਕੇਨੀ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਦ
 ਮੁਕਰਿਆ ਸੋ ਕਥਾ ਨਿਰੂਪਨ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਦਾ ਬਿਰਕਤ ਨਨ ਕਰਹੇ ਕਾ
 ਹੁਸੈ ਨਹੀ ਸੰਗਾ ਜੇ ਬੈਠੈ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਸੋ ਏਸੈ ਨ ਅਭੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜੇ ਬੈਠੇ ਤੋ ਬੈ
 ਠੇ ਰਹੇ ॥ ਕਾਹੁ ਕੀ ਕਛੁ ਸੁਨੇ ਨ ਕਹੇ ॥ ਜੇ ਸੋਇ ਰਹੇ ਤੋ ਸੈਨ ਅਭੰਗਾ ॥ ਰਹੇ ਏਕ ਲਿਵ
 ਏ ਕੋਰੇ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਵਿਆਲਾ ਮਗਨ ਰਹੇ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਲਾਲਾ ਕਾ
 ਲੂਜੀ ਸੋ ਲੋਕ ਸਭ ਕਹੇ ॥ ਕਵਨ ਗਲ ਤੁਮੋਰ ਸੁਤ ਰਹੇ ॥ ੩ ॥ ਕੁਛ ਕੋਰੇ ਜਤਨ
 ਇਨ ਕਾ ਮਨ ਲਾਗੇ ॥ ਪਰ ਕੇ ਪੰਧੇ ਮੋ ਚਿਤ ਪਾਗੇ ॥ ਤਬ ਕਾ ਲੂਜੀ ਬਾਬੇ ਕੋਰੇ
 ॥ ਬਿਨ ਪੰਧੇ ਕੋ ਸੋ ਚਿਤ ਰਹੇ ॥ ੪ ॥ ਕੁਛ ਕਾਰ ਜਪ ਪਰ ਕਾ ਭੀ ਕੀਜੈ ॥ ਲਗੇ ਚਿਤ
 ਮੁਖ ਸਾਂਤਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਵਿਆਲ ਕੋਰੇ ਸੋ ਕਹੇ ॥ ਜਾਤੇ ਕਾ ਜਤਨ ਮਾਗਸ
 ਗਾ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਕਾ ਲੂਜੀ ਬਾਬੇ ਕੋਰੇ ਕਹਾ ਬੈਠੇ ਪੈਤ ਮੋ ਜਾਇ ॥ ਗਾਖੀ ਰੋ
 ਇਨਿ ਜਖੇ ਤਕੀ ਭੈਸਾ ਤਹਾ ਚਗਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤੋ ਮਰਛੰਦਾ ॥ ਗਏ ਪੈਤ ਮਾਹਿ ਵਿਅ
 ਥਾ ਲੇ ਗਏ ਭੈਸਾ ਨਾ ਲਿਹਾਹੇ ॥ ਬਿਰਖ ਛਾਹੀ ਬੈਸਾ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਚਰੇ ਸਭੁ ਭੈਸਾ ॥

੭॥ ਚਲੀ ਮੰਦ ਸੀਤਲ ਪਵਨਾ ਚਿਤ ਚਹਾ ਕਰਨੇ ਸਵਨਾ ਕੀਆ ਸੈਨ ਚਾਦ
 ਰਤਾਨਾ ਗਏ ਸੋਇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੮॥ ਜਾਇ ਪਰੀਭੈ ਸਾਂਖੇਤਾ ਚਰਗਈ
 ਖੇਤ ਅਚੇਤਾ ਭਈ ਖੇਤ ਮਾਲਕ ਸੁਧਾ ਤਿਨ ਕੀਨ ਬਡੇ ਬਿਰੁਧਾ ॥ ੯॥ ਪਰ
 ਭੈ ਸਸਗਲੀ ਲੀਨਾ ਇਹ ਭਈ ਬਾਤ ਨਵੀਨਾ ਕਰੀ ਗਾਇ ਪਹਿਰਿ ਮੰ
 ਦਾ ਸੁਨੀਏ ਹਮਾਰੀ ਦਾਦਾ ॥ ੧੦॥ ਵੇਹਗਾ ਕਾਏ ਕੇ ਸੁਤ ਖੇਤ ਮਮਦੀਨਾ
 ਭੈ ਸਚ ਗਾਇ ਨਿਆਉ ਹਮਾਰਾ ਕੀਜੀਐ ਪੁਛ ਤਿਸੇ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੧॥
 ਵੇਹਗਾ ਗਾਇ ਪਿਆਰਾ ਭੇਜ ਕੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇ ਛੇਤ ਭੈ ਸ
 ਪਰ ਖੇਤ ਮੇਰੀ ਉਤਮਦੀਨ ਚਰਾਇ ॥ ੧੨॥ ਅੜਲਾ ਤਬ ਕਹਾਰਾਇ ਸੋ
 ਬਾਬੇ ਖੇਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਪਰੀ ਖੇਤ ਮੇਰੈ ਸਨਕਾ ਹੁਚਰਾਇਆ ॥
 ਇਹ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਖੇਤ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਜੋ ਵੇਖੇਤ ਉਜਾੜ ਗੁਨਹ
 ਮਲੇਖੀਐ ॥ ੧੩॥ ਤਬ ਭੇਜੇ ਮੁਨਸਫ ਗਾਇ ਖੇਤ ਕੇ ਦੇਖਨੇ ਸਾਬਤ ਦੇ
 ਖਾਖੇਤ ਚਲਤ ਕਰ ਪੇਖਨੇ ਯਹ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਜਬ ਗਾਇ ਅਚਰਜ ਕਰ
 ਜਾਨਿਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦਿਗਤਿ ਦੇਖ ਸਾਧਕ ਰਿਮਾਨਿਆ ॥ ੧੪॥ ਸਭ
 ਲੋਕ ਕਹੇ ਇਹ ਬਰਾਕਈ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਮਸਤ ਕਜਗ ਮਗਜੇ ਤਕੁ ਲੋਕ
 ਨਿਸਤਾਰ ਹੈ ਜੇ ਆਗੇ ਭਏ ਚਲਿਤ ਕਿਨੁ ਨਹਿ ਬੁਝਿਆ ਅਬ ਦੇਖਾ ਅਚ

ਰਜਬਰਸੰਤਮਨਜੁਆਇਆ॥੧੫॥ਪੁਨਕਾਊਸੇਕਹਾਇਪੁਤ੍ਰਤੁਰਿਪੀਰਮੇ
 ॥ਦਿਨਦਿਨਪ੍ਰਗਟੇਕਯਾਇਹੁਵਲੀਫਕੀਰਹੈ॥ਸਭਕੋਬਾਲਕਦੇਖਅਦਬਨ
 ਹੀਰਾਖਿਆ॥ਅਬਸਭਕੋਕਰੇਸਲਾਮਰਾਇਇਮਭੁਖਿਆ॥੧੬॥ਦੋਹਰਾ
 ॥ਇਹਅਚਰਜਚਲਤਦਇਆਲਕੇਲਖੇਨਕੋਈਭੇਦਾ॥ਸੰਤਨਮਾਰਿ
 ਮਾਯਾਭਿਅਮਿਤਹੈਭੇਦਨਪਾਵੈਬੇਦਾ॥੧੭॥ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥੭ ਸ੍ਰੀਦ
 ਹਗੁਰੁਮੁਖਕੋਰੋਚਿਹਾਗਹਿਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਗ॥੭॥ ਆਗੇਸ੍ਰੀ
 ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਦਰਖਤਤਲੇਸੈਨਕਰਨਪਰਮਚਲੜਕੀਕਥਾਨਿਰੁਪਨ
 ਹੋਇਗੀ॥ਦੋਹਰਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਪਰਮਅਨੰਦਰੂਪਸੁਤਹਸਿਧਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
 ਜਗਤਉਧਾਰਨਕੇਨਮਿਤਕਰੈਚਲੜਬਿਲਾਸਾ॥੧॥ਤ੍ਰਿਭੰਗੀਛੰਦਾ॥
 ਗੁਰਬਾਲਸਰੂਪਅਨਭੈਰੂਪਚਲਤਅਨੁਪੰਜਗਤਾਰਨਾ॥ਸਭਕੁਦਰ
 ਤਦੇਖੇਮਾਨੁਖਲੇਖੇਸੁਨਬਚਨਬਸੇਖੈਕ੍ਰਮਟਾਰਨਾ॥ਜਿਨਦਰਸਨਕੀਨਾ
 ਸਭਫਲਲੀਨਾਭੰਡੁਆਪ੍ਰਥੀਨਾਸੁਖਸਾਰਨਾ॥ਧਨਧਨਗੁਰਦਾਤਾਪੁਰਖ
 ਬਿਧਾਤਾਅਨਭੈਰਾਤਾਦੁਖਹਾਰਨਾ॥੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਨਿਜਗ੍ਰਹਮਹਾਖੀਸੰਗ
 ਲੇਚਲੇਚਰਾਵਨਦਿਆਲਾ॥ਅਨੰਦਸੋਮਹਾਖੀਚਰੇਪ੍ਰਭਬੈਠੇਛਾਹੀਆ
 ਲਾ॥੩॥ਤ੍ਰਿਭੰਗੀਛੰਦਾ॥ਇਕਦਿਵਸਦਿਆਲੀਸੋਭਾਬਿਸਾਲੀਆਏਦਿ

ਗਮਾ ਲੰਤ ਰੁਛਾਇਆ ਤਹਾ ਸੈਨ ਸੁਖਾਨਾ ਚਾਦਰਤਾਨ ਪੂਰਨ ਗਿਆ
ਨਾਕਰਮਾਇਆ ਤੈਜਾਮਾ ਬਿਤਾਇ ਨਹੀ ਜਗਾਏ ਚਲ ਗਈ ਛਾਏ ਸੁ
ਖ ਪਾਇਆ ਜਹਾ ਸੈਨ ਗੁਸਾਈ ਟਹੀ ਨ ਛਾਈ ਬਲ ਬਲ ਜਾਂਈ ਪ੍ਰਭ
ਇਆ ॥ ੪ ॥ ਤਬ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰੰ ਕੁਆਸਦਾਰੰ ਗਾਏ ਸਿਕਰੰ ਠਿਰਿਆਏ ॥
ਤਿਹ ਮਾਰਗ ਮਾਇਆ ਚਲ ਤੁਦਿਖਾਇਆ ਟਹੀ ਨ ਛਾਇਆ ਮਨ ਭਾਏ
॥ ਇਹੁ ਸੋਇਆ ਕਵਨੇ ਕੁਦਰਤ ਤਵਨੇ ਨੇਵੇ ਗਵਨੇ ਜਾਗਾਏ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨਾਵਲੀ ਪਛਾਨਾ ਅਤਮ ਨਮਾਨ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੫ ॥ ਭੈਆ ਗਾਇ ਸਭਾਗਾ
ਕਦਮ ਨਲਾਗਾ ਅਤਿਅਨੁਗਾਮ ਨਮਾਨਾ ਕੁਦਰਤ ਜਬ ਦੇਖਾਮ
ਨਮੇਲੇ ਖਾਵਲੀ ਬਸੇਖਾ ਕਰਜਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਯਹ ਵਲੀ ਵਿਲਾਇਤ ਅਤਸੁਖ
ਦਾਇਕ ਸਭ ਗੁਨ ਲਾਇਕ ਅਨੁਮਾਨਾ ॥ ਪੁਨਘਰੋ ਕੋਆਏ ਅਤਿਸੁਖ ਪਾ
ਏਲੋ ਕਸਬਾਏ ਪਹਚਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਕਹਾਗਾਇ ਸਭ ਲੋਕ ਕੋ ਦੇਖੋਨ
ਨਕ ਕੇ ਕਾਮਾ ਭੁਆਪੈ ਦਾਵਲੀ ਖੁਦਾਇਕਾ ਸਭ ਕੋ ਕੋਰੋ ਸਲਾਮਾ ॥ ੬ ॥
ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂ ਮੁਖ ਕੋਰੇ ਉਚਾਗਾ ਹੋਇ ਦਿਆਲਕ
ਰਲੇ ਉਧਾਗਾ ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਕਾ ਖੁਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਉਦਾਸੀ ਮਿਟਾ
ਵਨੇ ਕੋ ਜਤਨ ਕੀ ਅਲੋਕਾਂ ਕੀ ਸਲਾਹ ਸੋ ਬਿਆਹ ਕਾ ਜਤਨ ਕੀਆ ਸੋ

ਕਥਾਨਿਰੁਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਉਦਾਸੀਨਬਾਬਾਰਹੇਲਗੇਨਕਾਹੁਚਿਤਾ॥ ਸਭ
ਕੋਕਾਉਸੇਕਹੇਕੁਛਜਤਨਕਰੇਤੁਮਮਿਤਾ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਸਮਾਨਕਛੁਨਾਹਿ
ਜਗਜੋਪਨਯਗੇਲਗਾਉ॥ ਮੋਹਬਦੇਤਬਚਿਤਲਗੇਸੁਤਕਾਕੀਜੋਬਿਆਹਾ॥
੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਬਾਬੇਕਾਉਪ੍ਰਹਤਸੇਕਹਾ॥ ਤੁਮਜਾਹੁਕੁਟਬੁਕੀਨਿਆਹੋਇਜਹਾ॥
ਨਾਨਕਜੀਕੀਹੋਇਸਗਾਈ॥ ਤਬਕਰਹੈਬਿਆਹਕਹੇਸਭਭਾਈ॥ ੩॥ ਤਬਪ੍ਰਹ
ਤਜਾਇਤਲਾਇਸਕਰੀ॥ ਮੁਲੇਚੋਨੇਸੋਬਿਧਮਿਲੀ॥ ਤਿਸਾਗ੍ਰਹਕੀਨਿਆਅ
ਤਬਭਭਾਗੀ॥ ਭਗਤੀਅਵਤਾਰਤਿਸਜਨਮਸਭਾਗੀ॥ ੪॥ ਮੁਲੇਚੋਨੇਮਨ
ਨਾਨਕਭਾਏ॥ ਨਿਜਪ੍ਰਹਤਸੰਗਦੀਆਪਠਾਏ॥ ਜਾਇਸਗੁਨਛੁਹਾਰਦੀਨਾ॥
ਕੁੜਮਾਈਨਾਨਕਸੋਕੀਨਾ॥ ੫॥ ਭਾਇਆਮਨੰਦਕੁਲਮੋਉਤਸਾਹਾ॥ ਤਤਕ
ਲਪੁਨਕੀਆਬਿਆਹਾ॥ ਤਬਕਾਉਜੀਸਭਕਰੀਤਿਆਗੀ॥ ਮੰਗਲਮੁਲ
ਸਭਜੁਗਤਿਸਦਾਗੀ॥ ੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਾਬੇਜੀਕੇਬਿਆਹਕੀਸੁਭਭਈਬਗ
ਤਤਿਆਗਾਕੁਲਪ੍ਰਹਤਕੁਲਕੁਤਸਭਸਖਾਮੀਤਲੁਖਸਾਗ॥ ੭॥ ਮਕਰ
ਛੰਦ॥ ਕਰਗੀਤਦਨੁਦੀਨਾ॥ ਪੁਨਾਦਿਆਲਮਜਨੁਕੀਨਾ॥ ਸਿਰਪਾਗਬਸਤ
ਪਾਗਭੁਖਨਸਭੀਪਹਗਾਇਆ॥ ੮॥ ਕਰਤਾਰਮੁਕਟਪਾਗਾ॥ ਤਿਲਕਉਨਮਨੀ
ਸੁਪਾਗਾ॥ ਜਸਰਾਮਨਾਮਕੁੰਕਮਪਸਰਾਮਰੰਗਬਨਾਇਆ॥ ੯॥ ਛੰਟਕਾਇ

ਸਰਬ ਬਸਤਗਾ ਕਰਿਗਿ ਅਨਖੜਗ ਸਸਤਗਾ ਸੇਹਰਾ ਸਰੰਸਨਾ ਮੰਪ੍ਰ ੧੧
 ਭਮੁਕਟੇ ਸੇਲਗਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਬ੍ਰਹਮ ਅਨੰਦ ਰਾਜੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂ
 ਪਛਾਜੈ ॥ ਮੁਖ ਕਮਲ ਕਮਲ ਨੈਨ ਬਲਹਾਰ ਦਰਸ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇਖ ਮੁਖ ਕਹਾ ਬਲ ਬਲ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਅਬ ਵੈ
 ਦਿਨ ਕੀ ਅਸਾਧੋਰ ਪਾਨੀ ਪੀਵੋਵਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਨਭੈਰੁ ਪਾਇਆਲ
 ਕੋਹ ਰਿੰਗ ਸਜੇ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥ ਮਸਤ ਕੋਜੋਤ ਜਗਮਗ ਕਲਾਸ ਰੂਪ ਦਾਸ
 ਬਲਹਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਡਿਭੰਗੀ ਛੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਸਦਰੰਸ ਜੇ ਸਿੰਗਾਰੰ ਬ੍ਰਾ
 ਤ ਸੁਪਾਰੰ ਮਗਲੀਨਾ ॥ ਬਜੇ ਸੁਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ਅਤਛ ਬਛਾਜੈ
 ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਕਾਊ ਮੁਖ ਦੇਖੈ ਭਾਗ ਬਸੇਖੈ ॥ ਅਤਸੁਖ ਥੇਖੈ ਸੁਤ ਚੀਨਾ ॥
 ਜੈਜੈ ਜਗਬੰਦ ਨਜਨ ਭਿਰਚੰਦਨ ਪਾਪ ਨਿਕੰਦਨ ਜਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਟਾਲੇ ਮੋਗਏ ਸੁਭ ਬਰਤ ਸੁਭ ਰਾਜਾ ॥ ਬਰਭਾਗੀ ਮੁਖ
 ਭਇਆ ਮੁਖ ਦਰਸਨੈ ਨ ਸੋਰਜਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਵਹਾਰ ਗੀਤ ਕੁਲ ਸਭੁ
 ਈਨਿ ਸੋਕ ਚੜੀ ਬਰਤਾ ॥ ਬਜੇ ਬਜੰਤ ਪੁਨ ਅਨੰਦ ਕੁਲ ਭ੍ਰਾਤ ਹੰਸ ਨਕੀ
 ਪਾਂਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤੋਮਰ ਛੰਤਾ ॥ ਸਮਧੀ ਦੁਆਰੇ ਗਏ ॥ ਸੁਭ ਸਗਨ ਸਗਲੇ
 ਭਏ ॥ ਮੁਖ ਦੇਖ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਆਲਾ ॥ ਭਏ ਸਾਸ ਸਸੁ ਗਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧੭ ॥

ਬੇਦੀਰ ਚੀ ਸੁਭ ਤਾਹੀ। ਪੁਨ ਬੇਦ ਸੇਭ ਯੋ ਬਿਆਗ। ਪੁਨ ਦਨ ਕੀ ਨਿਆ ਕੀਨ
॥ ਸੀਆ ਜਨ ਕਰ ਪਤਿ ਦੀਨ ॥ ੧੮ ॥ ਦੁਲਹਾ ਦੁਲਹਨ ਅਨੁਪਾਸੀ ਗਕਿਸ
ਰੁਕਮਨ ਰੁਪਾਸੇ ਭਾਵਨ ਮੁਖ ਗਾਉ। ਬਲਿਹਾਰ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੧੯ ॥
॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਜੁਤ ਦੀਨ ਦੇਹ ਜ ਸੁਧਾਗ। ਲੇ ਦੁਲਹਨ ਬਿਦਿ
ਆਭੇ ਗੁਰ ਬਾਲ ਰੁਪ ਕਰਤਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਾਜਤ ਬਜੰਤ ਗ੍ਰਹ ਕੇ
ਚਲ ਆਏ। ਦੇਖਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਕੀਏ ਸਗਨ ਸੁਭ ਭੀਤਰ ਦੁਖ ॥
ਗ। ਪੀਆ ਮਾਤ ਸੀਸ ਜਲੁ ਵਾਗ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰਤਰ ਗ੍ਰਹ ਗਏ ਭਏ ਮਨ ਦਾ ਸੇਭ
ਤ ਅੰਗਨ ਦੁਲਹਨ ਕੀਤਾ। ਭਾਇਆ ਕਾਲੂ ਪੁਰ ਮਾਨ ਦਧਾਮਾ। ਜਿ ਮਜ ਸਰ
ਬ ਗ੍ਰਹ ਸੇਭਤ ਸੀਆ ਰਾਮ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਬਿਆਹ ਕੀਸੇ
ਭਾਅਤਿ ਸੁਖ ਸਾਰਾ। ਜਗਤਾਰਨ ਕਾਰਨ ਗਚਿਓ ਸੰਤ ਰੁਪ ਕਰਤਾਰ ॥ ੨੩ ॥
ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸੀਵਾਹ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਕਰ ਉਚਾਗਾ ਹੋਇ ਦਿਆਲ
ਕਰਲ ਏਉਧਾਗ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਉਦਾਸੀ ਨਿਸੁਭਾ ਵਕੀ ਦਿਨ
ਦਿਨ ਬਚਤੀ ਦੇਖ ਕਰ ਭਾਈ ਓਨੇ ਬਾਬੇ ਕਾਲੂ ਕੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਿਵਹਾਰ ਲ
ਗਾਵੇ ਨੇ ਜੁਗਤ ਠਹਰਾਈ ਸੋ ਕਥਾ ਨਿਰੁਪਨ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਵੈਰਾਗ ਸੁ
ਭਾਇ ਬਾਬਾ ਰਹੈ ਦਿਨ ਦਿਨ ਬਚਤ ਅਨੰਦਾ। ਸੁਨਨ ਕਹਨ ਕਾਸੇ ਨਹੀ ਬੈਠੇ ਰ

ੴ ਇਕੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਸਤੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸਖਾ ਕਾ ਲੂਕ ਹੋ ਨਾਨਕ ਦੇਖ ਸੁਭਾਉ ॥ ਕੁਛ ਦੀ ੧੨
ਜੇ ਪਨੁ ਸੇ ਦਾ ਕਰੇ ਲਾਗੇ ਚਿਤ ਲਗਾਉ ॥ ੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਾ ਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੋ ਕਹੇ ॥
ਚਿਤਿ ਬਿਰਕਤ ਤੁਮ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ॥ ਸੋ ਦਾ ਸੁ ਦ ਗਿਰ ਹੀ ਕੋ ਕਾ ਮੁ ॥ ਲਿਖਾਵੇ ਸੋ ਦਾ ਸੁ
ਖ ਹੋਇ ਪਾਮ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਬਾਬੇ ਬਚਨ ਪਿਤਾ ਮਨ ਲੀਨਾ ॥ ਲੇਟ ਹਈ ਆਸੰਗ ਪਿ
ਆਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਮਗਸੋ ਚਲਤ ਹਰਾ ਬਨ ਦੇਖਾ ॥ ਬੈਠੇ ਤਹ ॥ ਬਹੁ ਸਾਧ ਬਸੇਖਾ ॥
੪ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਸ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗਏ ॥ ਦੇਖਤ ਤਾਹ ਮਗਨ ਮਨ ਭਏ ॥ ਜਿਸੁ ਤਖਰੀ
ਦ ਕਰਨ ਧਨਾ ਲਿਖਾਏ ॥ ਸੋ ਸਾਧਨ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾਏ ॥ ੫ ॥ ਪੁਨਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿ
ਤਾ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਕਹਾਟ ਹਈ ਏਲੇਤ ਉਸ ਸਾ ॥ ਜੇ ਲੇ ਗਏ ਬੇਸੇ ਦੇ ਕੇਤੀ ਈ ॥ ਦੀ
ਆਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ੬ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਕਾ ਲੂ ਜੀ ਭਏ ਕੋ ਪਬ ਸਕਹਾ
ਸੁਨੇ ਮਮ ਪੂਤਾ ॥ ਮਮ ਧਨ ਸਗਲ ਗਵਾਇ ਕੇ ਲੇ ਆਏ ਭਲ ਸੁਤਾ ॥ ੭ ॥ ਚੌਪ
ਈ ॥ ਕਹਾਨਾਨ ਕਹੇ ਪਿਤਾ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਧਨ ਨੁ ਕਸਾਨਾ ॥ ਐਸਾ ਬਿ
ਵਹਾਰ ਧਨ ਕਾ ਹਮ ਕੀਨਾ ॥ ਲਿਕ ਪਰ ਲੇ ਕਲਾਹਾ ਹਮ ਲੀਨਾ ॥ ੮ ॥ ਤੇਜ ਕੋ ਪ
ਚੋ ਦੋ ਪਰ ਸਨਾ ॥ ਇਹ ਬਿਵਹਾਰ ਚਲੇ ਗਾ ਸੰਗਾ ॥ ਇਹ ਬੈ ਪਾਰਨਤ ਜਨੇ ਜੋਗ
॥ ਆਗੇ ਈਹਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਕਾ ਲੂ ਜੀ ਖਿਆ ਕਰਿ ਰਹੇ ॥ ਅੰਤਰ
ਹਤ ਕੋ ਪਮਨ ਮੋ ਬਹੁ ਅਹੇ ॥ ਕੇਤ ਕ ਕਾਲ ਮੈ ਸੇ ਬੀਤਾਇਆ ਬਾਬਾ ਜੀ

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਮਗਨ ਸਦਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਸੇ ਏਤੋ ਸੋਏ ਰਹੇ ॥ ਬਿਨਾ ਜਗਾਏ ਉਠੇ ਨ ਬ
ਹੇ ॥ ਜਿਸੇ ਜਾਗੇ ਕਹੁ ਦਿਸਾਨ ਦੇਖੈ ॥ ਨਿਜ ਮਾਨੰਦ ਸੁਖ ਸਦਾ ਬਿਸੇਖੈ ॥ ੧੧ ॥ ਦੋਹ
ਰਾ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੰਦ ਮੇ ਮਗਨ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤ ॥ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਨੁ ਜ
ਤਨ ਰਾਤ ਮਿਤਲ ਖੀਨ ਜਾਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂ
ਮੁਖ ਕੋਰੇ ਉਚਾਗਾਹੇ ॥ ਇਦਿਆਲ ਕਰਲੇ ਉਧਾਗਾ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਕੋ ਖੇਤੀ ਕਾਉ ਦਮੁ ਪਿਤਾ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਸਨ ਉਤਰਨਿ ਰੂਪ ਨ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਵੇ
ਹਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਤੋ ਹੋਤ ਜਗਤ ਪ੍ਰਤ ਪਾਲਾ ਸੋਧਨ ਉਦਮੁ ਕਿਆ ਕ
ਰੇ ਜੋ ਮਨ ਭੈਦਾਤਾ ਦਿਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੇਤ ਕਕਾਲ ਮੈ ਸੀ ਬਿਧਿ ਬੀਤ ॥
ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੁ ਲਗੇ ਨ ਚੀਤਾ ॥ ਪਰ ਬਾਹਰ ਰਹੈ ਕੋਰੰਗਾ ॥ ਨਿਜ ਮਾਨੰਦ
ਸੁਖ ਲੀਨ ਅਭੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਗ ਦੇਖਤ ਸਭ ਭੋਲਾ ਭਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕਾਜ ਕਾਨਹੀ ਸੁ
ਆਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਭ ਕੀ ਜਾਨੇ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸੁਖ ਰਹੇ ਅਪਾਨੇ ॥ ੩ ॥
ਕਾਉ ਜਾ ਬਾਬਾ ਸੋ ਕਹੈ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੰਧੇ ਚਿੰਤਾ ਮੋਰਹੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਤ ਜੁਦਾ ਖੇਤ
ਨਿਜ ਕੀਜੈ ॥ ਦੇਖ ਲਭ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨੇ ਪਿਤਾ ਹਮ ਖੇਤੀ ਕਰੀ ॥ ਬਾ
ਹਮਾ ਸਹਰੀ ਘਲ ਭਰੀ ॥ ਭਿਰੇ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਮੀਤਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਵਰ ਸਾਇ ਰਖ
ਦਿਵ ਚੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋ ਕਹਾਂ ਖੇਤੀ ਕਰੀ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮੈ ਸੀ ਬਤ ॥

ਕਿਆ ਕਰੇ ਸੁਨਤ ਜੀ ਅਦੁਖ ਪਾਇ॥੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਕਰੋ ਨ ਬਭੁਗੀ ਬਾਤ॥ ੧੩
ਸੁਨ ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਨ ਸੁ ਕਛਾਤ॥ ਖੇਤੀ ਤੁਮ ਹੀ ਕਹੂੰ ਦੀ ਸਤ ਨਾਹੀ॥ ਦੀ ਜੋ ਦਿਖਾ
ਇਤ ਬਮਨ ਪਤੀ ਆਈ॥੭॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਮੁਖਾਰ ਬਿੰਦ ਸੋ ਸਬਦ ਉਚਾਰੀ
ਆ॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਰਨੀ ਕਿਰਸਾਨੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤ
ਨੁਖੇਤੁ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਦੇਸ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਾਰਿ
ਜੀ ਮਸੀਤੇ ਪਰਭਾਗ ਠਵੇਖੁ॥੧॥ ਭੋਲਿਆ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਇਹੁ
ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਆਵਿ ਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥੁ
॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇਹੀ ਧਰਤੀ ਮੇ ਮਨ ਰੂਪੀ ਗਲੀ ਗਰਿਭ ਗਤ ਰੂਪੀ ਕਿਰਸਾਨੀ
ਸਮਰੀ ਹੋਇ ਸਰਮ ਰੂਪੀ ਪਾਨੀ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਪਵੇ ਸੰਤੋਖ ਰੂਪੀ ਸੁਹਾਗਾ
ਠਿਰੇ ਗਰੀਬੀ ਸੋ ਸਾਧਤਾ ਰਹੇ॥ ਐਸੀ ਖੇਤੀ ਲਾਭ ਵੰਡੈ ਹੈ ਜੋ ਰਜੇ ਮਾਇਆ
ਕੀ ਖੇਤੀ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੋ ਤੋਟਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾ ਬੁਕਾਰਿ ਆਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਖੇਤੀ ਨਾ
ਹੀ ਕਰਤਾ ਤਾ ਹੁ ਬਹੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਉੜੀ ਦੁਜੀ ਕਹੀ॥ ਹਾਣ ਹੁਟਕ
ਰ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਵ ਬੁ॥ ਸੁਰਤ ਸਬਦ ਕਰਭਾ ਰਸਾਲ ਤਿਸ ਵਿ
ਚ ਤਿਸ ਨੂਰ ਬੁ॥ ਵਣ ਜਾਰੇ ਸੇਵਣ ਜ ਕਰ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅ
ਰਥੁ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇਹੀ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਅਰੁ ਆਰਬ ਲਾਹ ਮਾਰੀ ਹਟ ਹੈ॥ ਸਚੁ

ਨਾਮ ਹਟ ਕੀ ਸਮਗਰੀ। ਅਰੁ ਇਸ ਕੋ ਸਬ ਦ ਬ੍ਰਹਮ ਮੋ ਦਿਕੁ ਰਖਨਾ। ਐਸੀ ਜੁ
ਗਤ ਭੰਡੇ ਮੇ ਸਮਗਰੀ ਰਖੀ ਹੈ। ਸਾਧਵ ਲਜਾ ਰਿਓ ਸੋ ਦਾ ਹੈ। ਮੈ ਐਸੀ ਹਟ
ਕੀ। ਐਤ ਬਬਾ ਬੇਕਾ ਲੁਆ ਖਿਆ ਬਚਾ ਤੁਘੋ ਡੇ ਦੀ ਸੋ ਦਾ ਗਰੀ ਕਰਾ।
ਜੁ ਤੇਰਾ ਆਤਮਾ ਠਹਰੇ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੇਲਿਆ। ਪੰਛੀ ਤੀਸਰੀ ਕਰੀ। ਸੁਲ
ਸਾਸਤ ਸੋ ਦਾ ਗਰੀ ਸਤੁ ਪੇ ਡੇ ਲੇ ਚਲਾ। ਖਰਚੁ ਬੰਨ ਚੰਗਿਆਈ ਆਮਤ
ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਕਲਾ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਜਾਇ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਤਿ
ਸਕਾ ਅਰਥ। ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਬਚਨ ਦਿਕੁ ਕਰੇ ਦੇ ਹੋ ਸੋ ਦਾ ਗਰੀ।
ਅਰੁ ਸਤ ਮੋ ਦਿਕੁ ਹੋ ਨਾ। ਇਹੁ ਪੇ ਡੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਭਲੇ ਕਰਮ ਖੰਭੀ ਕਾ ਹਕੀ
ਹੈ। ਇਹੁ ਸੋ ਦਾ ਗਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਕੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਮੇ ਸਦਾ ਦਿਕੁ ਹੋ। ਇ
ਸੀ ਸੋ ਸਹਜ ਸੁਖ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾ ਲੁਆ ਖਿਆ। ਭ
ਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚਾਕਰੀ ਕਰਾ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਚੰਥੀ ਪੰਛੀ ਕੁਰੀ। ਲਾਇ ਚਿਤ ਕਾਰਿ
ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ। ਬੰਨ ਬਦੀਆ ਕਾਰਿ ਪਾਵਣੀ ਤਾ ਕੇ ਆਖੈ
ਧੰਨੁ। ਨਨਕ ਦੇਖੈ ਨਦਰ ਕਰਿ ਚ ਡੇ ਚ ਵਗਣ ਵੰਨੁ। ॥੪॥ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ।
ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸੋ ਚਿਤ ਲਗਾਵਣਾ ਏਹੀ ਚਾਕਰੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਹਿਰਦੇ ਦਿਕੁ ਕਰਨਾ। ਇਹੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਟਹਲ ਹੈ। ਅਰੁ ਬੁਰੀ

ਨਾਮਹਾਟਕੀਸਮਗੀਐ। ਅਹੁਇਸਕੇਸਬਦਬ੍ਰਹਮਮੋਦਿਕਰਖਨਾ। ਐਸੀਜੁ
ਗਤਭੰਡੇਮੋਸਮਗੀਰਖੀਐ। ਸਾਧਵਲਜਾਗਿਓਸੋਦਾਏਮੋਐਸੀਹਟ
ਕੀਆਰੈਤਬਬਾਬੇਕਾਊਆਖਿਆਬਚਾਤੁਪ੍ਰਭੇਦੀਸੋਦਾਗੀਕਰੁ।
ਜੁਤੇਰਾਅਤਮਾਠਹਰੇ। ਤਬਬਾਬਾਬੇਲਿਆ। ਪੰਛੀਤੀਸਗੀਕਰੀ। ਸੁਲ
ਸਾਸਤਸੋਦਾਗੀਸਤੁਪ੍ਰਭੇਦੇਚਲਾ। ਖਰਚੁਬੰਨਚੰਗੀਆਈਆਮਤ
ਜੀਅਜਾਣੈਕਲੁ। ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦੇਸਜਾਇਤਸੁਖਲਹੇਮਹਲਾ॥੩॥ ਤਿ
ਸਕਾਅਰਥ। ਹੇਪਿਤਾਜੀਸਾਸਤ੍ਰਕੇਬਚਨਦਿਕਰਲੇਏਹਸੋਦਾਗੀਐ।
ਅਹੁਸਤਮੋਦਿਕਰਨਾ। ਇਹੁਪ੍ਰਭੇਦੈ। ਅਹੁਭਲੇਕਰਮਖੰਝੀਕਾਹਕੀ
ਏ। ਏਹੁਸੋਦਾਗੀਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦੇਸਕੀਐ। ਤਿਸਮੇਸਦਾਇਕਰੇ। ਇ
ਸੀਸੋਸਹਜਸੁਖਲਾਭੁਪਾਇਆਏ। ਤਬਬਾਬੇਕਾਊਆਖਿਆ। ਭ
ਲਾਪੁਤਚਾਕਰੀਕਰੁ। ਤਬਬਾਬੇਜੀਚੰਥੀਪੰਛੀਕਰੀ। ਲਾਇਚਿਤਕਾਰਿ
ਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕਾਰਿਕੰਮੁ। ਬੰਨਬਦੀਆਕਾਰਿਧਾਵਲੀਤਾਕੋਆਖੈ
ਧੰਨੁ। ਨਨਕਵੇਖੈਨਦਰਕਾਰਿਚਫੇਚਵਗਣਵੰਨਾ॥੪॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥੁ।
ਹੇਪਿਤਾਜੀਪਰਮੇਸਰਸੋਚਿਤਲਗਾਵਲਾਏਹੀਚਾਕਰੀਐ। ਅਹੁਪਰਮੇਸ
ਰਕਾਨਾਮੁਮਨਹਿਰਦੇਦਿਕਰਨਾ। ਇਹੁਸੁਆਮੀਕੀਟਹਲੈ। ਅਹੁਬੁਰਿ

१४
 ਆਈਕਾਤਿਆਗਨਾਏਹੀਸਸਤੁਬਾਧਾਵਨਾਏਐਸੀਚਾਕਗੀਦੋਨੋਲੋਕਮੇ
 ਧਨਧਨਹੋਤਾਏ। ਐਸੀਚਾਕਗੀਪਰਮੇਸਰਕੀਮਿਹਰੋਂਤੀਹੈਮੁਕਤਕੀਦਾਤਾ
 ਚੈਹੇਪਿਤਾਜੀਐਸੀਖੇਤੀਅਰੁਬੈਪਾਰਚਾਕਗੀਮੈਸਦਾਦਿਫੁਕੀਆਹੈਸਭੁਕੇ
 ਈਵਰਸਾਵੈਗਾਐਸੀਕਥਾਬਾਬਾਕਾਯੁਜੀਸੁਨਕਰਹੈਗਨਹੋਇਗਇਅੰ
 ਜਾਤੋਸੁਜੇਨਾਨਕਕੋਈਬਾਤਮਾਨਤਾਨਾਹੀਅਰੁਬਾਬਾਜੀਬਿਸਮਾਦੁਹੋਇ
 ਗਇਆਬਾਬਾਕਾਯੁਭਿਗਇਆ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਚਰਜਸੰਬਾਰ
 ਦਇਆਲਕਾਸਮਐਮਸਤਕਭਾਗਾਕਸਤੁਗੀਮਿਗਨਾਭਮੇਵੇਖੋਜ
 ਤਬਨਬਨਲਾਗਾ॥ ੮॥ ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥ ੧੧॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁਮੁਖਕੋਰੋਭਿ
 ਚਾਗਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਭਿਧਾਗ॥ ਆਗੇਸਾਖੀਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ
 ਭਿਕੋਭਿਦਾਸੀਨਸੁਭਾਭਿਦੇਖਕੇਮਾਤਾਜੀਏਕਪਿਤਕੋਬਾਬਾਜੀਕਿਜੀਵ
 ਲਗਾਵਨੇਨਮਿਤਸਦਲੇਆਈਤਿਸਕਾਭਿਤਰਪ੍ਰਸਨਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗਾ॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਕੇਲਗਨਹਰਿਨਾਮਕੀਮਿਟੇਨਹੀਪਟਭਾਭਿਬਿਧੋਹੋਇਦਿ
 ਨਦਿਨਸਦਾਹਰਿਰੀਗਯਹੀਸੁਭਾਭਿ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਸਦਾਮਗਨਹੋਗਰ
 ਰੰਗਦਿਆਲਾਏਕਰੀਗਸਦਾਖੁਸਹਾਲਾਕਾਹੁਸੇਕਫੁਸੁਨੇਨਕਹੇ॥ ਅਤੰ
 ਜੀਦੇਖਭਿਤਮੋਰਹੇ॥ ੨॥ ਤਬਕਰਬੀਚਾਰਜੁਗਤਠਹਰਈਬ੍ਰਹਮਨਪ

ਰਤਕੋਲੇਆਈ॥ ਮਮਸੁਤਸੋਹਰਿਚਰਚਾਕਰੇ॥ ਸੁਤੋਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਮੁਖਬਾਤਾਂਕਰੇ॥
੩॥ ਤਬਪੀਡਿਤਬਾਬੇਸੋਕਹਨੇਲਾਗੇ॥ ਹਰਿਚਰਚਾਕਰੇਮਨਸੋਇਆਜਾਗੇ॥
ਤਬਬੋਲੇਸਤਿਗੁਰਪਰਮਗਿਆਨੀ॥ ਹੇਪੀਡਿਤਬਿਦਿਆਅਭਿਮਾਨੀ॥
੪॥ ਜੇਤੁਮਪੜੇਕਿਆਮੋਹਿਪੜਵੇ॥ ਜਾਗੇਹੋਤੋਮੁਝੇਜਗਾਵੇ॥ ਜੇਤੁਮਅ
ਪਨੇਆਪਕੋਬੁਝਾ॥ ਤਬਬੋਦੀਤਤਤੁਮਸੁਝਾ॥ ੫॥ ਟੋਹਗਾ॥ ਜਿਨਆਪਾ
ਪਦੁਨਹੀਸੁਝਿਆਅਵਰਨਕਹਾਸੁਝਾਇ॥ ਖਾਂਡਖਾਂਡਕਹਿਬੋਕਰੇਨਹੀਮੁਖ
ਮੀਠਾਬਿਨੁਖਾਇ॥ ੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਕੋਟਜਨਮਕਾਇਹੁਜੀਉਸੋਇਆਮੁ
ਕੁਭਾਇਆਮਾਇਆਕਾਮੋਹਿਆ॥ ਬਿਨਾਪ੍ਰੇਮਸੋਇਆਨਹੀਜਾਗੇ॥ ਜੇ
ਗੇਤਬਜਬਹਰਿਰੰਗਪਾਗੇ॥ ੭॥ ਕਵਨਪਦਪਾਇਪੀਡਿਤਤੁਮਭੁਏਅ
ਵਰਨਮੁਕੁਮੁਗਧਕਿਮਕਹੇ॥ ਜੇਤਤੁਪਛਾਨੇਸੋਈਪੀਡਿਤਾ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੇਜਪੁ
ਤਪਕਰਮਸਭੁਖੰਡਤਾ॥ ੮॥ ਜੇਤੁਮਬੁਝਾਤਬਮੋਹਿਜਗਾਵੇ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੇ
ਬਕਬਾਦਨਲਾਵੇ॥ ਸੁਨਪੀਡਿਤਹਿਰਦਾਕੰਪਨਾ॥ ਨਿਬੁਝੁਤੋਹੋਇਬਿਨੇ
ਬਖਾਨਾ॥ ੯॥ ਮੈਜਾਨਾਹੈਤੁਮਸੁਤਹਰਿਗਿਆਨਾ॥ ਤੁਮਗਬਚਨਸਤਮੈਜਾਨਾ
॥ ਕਵਨਪਦਪਾਇਪੀਡਿਤੋਹੋਇਕਰਕਿਰਪਾਕੋਰਨਿਰੂਪਨਸੋਇ॥ ੧੦॥ ਟੋ
ਹਗਾ॥ ਬਰੇਭਾਗਜਬਉਦੇਹੋਇਤਬਭੇਟਹੋਇਸਾਧਾਕਾਰਨਮੁਕਤਜਗ

ਸਾਧਰੈ ਸਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਅਗਾਧਾ ॥੧੧॥ ਤਬ ਪੀਰਿ ਤਕੇ ਪ੍ਰਥਾ ਇਸੀ ਮੁਖ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰੁ ਕੀਆ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਾ ਕਾਇ
 ਅਮਾ ਅਗਨਿ ਕਰੈ ਨਿਰੁਗੰਤਿ ॥ ਜਾਮਹ ਜੀਅ ਜਾਣਹਿ ਜੇਥਾਉ ॥ ਸੁਰਤਾ
 ਪੀਰਿ ਤਤਾ ਕਾਨਾਉ ॥੧॥ ਗੁਣੇ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਮਾਇ ॥ ਅਣਗੀਠ
 ਕੁਛ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਕਾਰਿਆ ਖਵਖਾਣੀ ਮੈ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥੁ ॥ ਹੇ ਪੀਰਿ ਤਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਰੁ ਅਗਨਿ ਇਹ ਤੀਨੋ
 ਸੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਨਿਬੰਧ ਹੈ ॥ ਇਹ ਤੀਨੋ ਜਬ ਏਕ ਹੋਇ ਸੁਖ ਮਨ ਸੇ ਤਬ ਗੁਰੁ ਕਿ
 ਰਪਾ ਕਰੁ ਗੁਰੁ ਤਸ ਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕ ਕ੍ਰਮ ਦੂਰ ਹੋਇ ਤਬ
 ਜੀਉ ਕੇ ਪਦ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਇਹ ਅਗਨਿ ਪਿੰਗਲਾ ਪਾਣੀ ਸੁਖ ਮਨ ਪੈਨੈ
 ਇਨਹੀ ਕੋ ਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸ ਸਾਤ ਕਰਹੁ ਤੇ ਹੈ ॥ ਇਨਹੀ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨਮ
 ਹੇ ਸਕਹੁ ਤੇ ਹੈ ॥ ਏਹੀ ਗੰਗਾ ਜਮ ਨਾਸਾਹੁ ਸੁਤੀ ਹੈ ॥ ਜਬ ਯਹ ਤੀਨੋ ਏਕ ਰਈ
 ਤਬ ਬੇਨੀ ਸੰਗਮ ਭਾਇਆ ॥ ਜਬ ਜੀਉਈ ਸਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਪਦ ਭੈਆ
 ਇਸੀ ਕੋ ਮੁਕਤੁ ਕਹੁ ਤੇ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਅਸਥਾਨ ਲਾਭੀ ਕੋ ਸੁਰਤਾ ਪੀਰਿ ਤਕਹ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਗੁਣਾ ਬਾਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਮੈ ਨਿਰੁਪਨ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਤੋ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਸ
 ਵਾਦ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਾ ਹੋਤਾ ॥ ਇਹ ਸੁਖ ਇੰਦ੍ਰਿਗੋ ਚਹੁਨਾਹੀ ॥ ਜਿਹ ਬਾ

ਕਰਿਕੋਕਿਆਬਖਾਲੀਐ। ਜੇਤੂੰਬੁਧਵਾਨਹੈਤਬਸੁਚਪਵਿਤਮਨਕੋਕਰਕੈ
ਸੁਰਤਕੀਇਕਾਗਰਤਸੋਇਸਅਕਥਕਥਾਕੋਬੁਝੇਗਾ। ਤਬਮੇਰੇਬਚਨਕਾ
ਸਵਾਦਆਵੇਗਾ। ਪੀਤਿਤਕਹਾਏਨਾਨਕਜੀਮੈਬੰਦਪੁਰਾਨਪੜ੍ਹਹੋਤੇਰੇਏਕਬ
ਚਨਕੋਮੇਰੀਬੁਧਿਨਾਹੀਪਹੁਚਤੀ। ਕਿਰਪਾਕਰਕੇਮੁਝੇਸੰਪੁਰਨਕਥਾਸੁਨਾ
ਉਮੇਰਾਕਲਿਆਨਹੋਵੇ। ਤਬਬਾਬਾਜੀਦੂਸਰੀਪੜ੍ਹੀਕੀ। ਉਪਰਦਰਮ
ਸਮਾਨਪਾਇਆਲਾ। ਕਿਉਕਰਕੀਐਦੇਹੁਬੀਚਗਾ। ਬਿਨਜਿਹਬਾਜੇਜ
ਪੈਰਿਆਉ। ਕੋਈਜਾਨੈਕੈਸਾਨਾਉ। ਤਿਸਕਾਅਰਥ। ਹੇਪੀਤਿਤਪਿਰਮੇ
ਏਕਉਰਪਦੁਆਰਹੈ। ਉਹਜਬਜੋਗੀਜਾਤਹੈਉਹਾਂਐਸੀਲੀਲਾ
ਦੇਖਤਾਹੈਆਕਾਸਪਾਤਾਲਹੈਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਹੈ। ਸਭਕੰਤਕਕੋਦੇਖਤਾ
ਹੈਉਹਾਂਅਬਗਤਲੀਲਾਅਬਗਤਨਾਥਕੀਹੈ। ਜਬਜੋਗੀਰਿਹਦੇਅ
ਸਥਾਨਮੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈਉਹਾਂਗੁਰਕਿਰਪਾਸੋਬਿਨਜਿਹਬਾਜਾਪੁਰੇਤਾਹੈ
ਵਹੁਕੈਸਾਜਾਪੁਰੈਕਿਜਿਸਕੀਪੁਨਸੋਸਰਬਲੋਕਦੇਵੀਦੇਵਤਾਖਾਲੀਪ੍ਰ
ਗਟਭਈਹੈ। ਤਿਸਕੋਸਬਦਬ੍ਰਹਮਕਹਤੇਹੈ। ਇਸਮੇਜਬਲੀਨਹੋਇਤਬ
ਅਖੰਡਸੁਖਪਾਵੈਸੋਹੰਪਦਨਿਰਬਾਲੀਨਹੋਇਹੈ। ਇਸਮੇਹੰਪਦਮੇਜਬ
ਤੂੰਲੀਨਹੋਇਗਾਤਬਸੁਰਤਾਪੀਤਿਤਤੁਹੇਇਗਾ। ਤਬਬਾਬੇਤੀਸਰੀਪਉੜੀ

ਕਹੀ॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਹੈਨਿਭਰੰਤ॥ ਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਹਵੈਦਾਤਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਅੰ ੧੬
ਤਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ ਸੋਪੁਰਖੁਜਿਸਾਚਸਮਾਇ॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥੁ॥ ਹੇਪੀਤਿ
ਤਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਕੇਇਹੁਮਾਇਆਕੁਮਦੁਰਨਾਹੀਹੋਤਾ॥ ਬਦਤਹੈਇਸਕ
ਥਾਕੋਸੋਬੁਝੈਜਿਸਕੋਗੁਰਕੀਦਾਤਹੈਹੇਪੀਤਿਤਜਬਾਇਸਕੋਅੰਤਰਜਾਗ
ਭਈ॥ ਤਬਾਇਹੁਭਰਮੁਬ੍ਰਹਮਭਾਸਤਾਹੈ॥ ਜਬਬ੍ਰਹਮਦਰਸੀਪਦਤੇਆ
ਤਬਜੀਉਬ੍ਰਹਮਭੈਆ॥ ਤਿਸੀਕੋਸੁਰਤਾਪੀਤਿਤਕਹਤੇਹੈ॥ ਤਬਬਾਬਾਜੀ
ਚੋਥੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਜਾਤਕੁਲੀਨਸੇਵਕਜੋਹੋਇ॥ ਤਾਕਾਕਹਨਾਕੋਨਕੋਇ॥
ਵਿਚਸਨਤੀਸੇਵਕੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਪਨੀਆਪਹੈਸੋਇ॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥੁ॥
ਹੇਪੀਤਿਤਜੀਕੁਲੀਨਹਰਿਭਗਤਕਰੇਜੋਸੇਤੂਬ੍ਰਹਮਨਹੈਤਾਕੀਮਹਮਾਕਿਆ
ਕਹੀਜਾਇ॥ ਤਾਤਕਾਲਪ੍ਰਾਪਤੋਹੋਇ॥ ਇਤ੍ਯਾਤਹਰਿਭਗਤਕਰੇਤਾਤਕਲ
ਪਾਵਿਤੋਹੋਇ॥ ਹਰਿਪਦਮੇਲੀਨੋਹੋਇ॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਪੀਤਿਤਸੀਮੁਖਬਚਨਸੁਨ
ਭੇਆਗਿਆਨਅੰਕੁਰਾ॥ ਅਤਨਿਬ੍ਰਹੁਤੋਹੋਇਪ੍ਰੇਮਜੂਤਕਹੀਮਹਮਾਅਤ
ਭੂਗਾ॥ ੧੩॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨੋਹੋਇਘਰਚਲਾਮਾਤਾਜੀਪੁਛੀਬਾਤਾਹੋਬ੍ਰ
ਹਮਨਮਮਪੁਤਕੀਕਵਨਅਵਸਥਾਤਾਤਾ॥ ੧੩॥ ਅੜਥਾ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਤੁਮਮਾ
ਤਾਧਨਤੁਮਪੁਤਹੈ॥ ਸੁਤਹਸਿਧਹਰਿਭਗਤਧਰਮਕਾਸੁਤਹੈ॥ ਪਰਦੁਖਨਿਵ

ਰਨਜਗਤਉਧਾਰਨਆਇਆ॥ ਬਡੇਭਾਗਮਾਤਾਜੀਦਰਸਨਪਾਇਆ॥੧੦॥
 ਪੰਡਿਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕੇਗੁਰੋਕਸਿਧਾਰੇ॥ ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥੧੧॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖ
 ਖਕੋਰਉਚਾਗਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਰੇ॥ ਆਗੇਸਾਖੀਬਾਬੇਜੀਕੀਅ
 ਖੰਡਸਮਾਧਅਰੁਬੈਦਸੋਚਰਚਾਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਸੋਰਗ॥ ਲਗੀਅਖੰਡਸ
 ਮਾਧਏਕਨਿਮਖਛੂਟੇਨਹੀ॥ ਨਹੀਆਧਬਿਆਧਉਪਾਧਪਰਮਾਨੰਦਸੰਦੋਹ
 ਸੁਖ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਲਗੀਲਗਨਮਾਤੇਸਦਰਹੈ॥ ਕਾਹੁਕੀਕਛੂਸੁਨੇਨਕਰੇ॥
 ਅਸਨਬਸਨਕੀਸੁਪਨਹੀਕਰੇ॥ ਖਾਨਪਾਨਪਰਚਿਤਨਧਰੇ॥੨॥ ਜੋਕਰੇਸੈਨਕਰ
 ਵਟਨਹੀਠੇਗੈ॥ ਖਿਲਨੈਨਕਾਹੁਨਹੀਹੋਗੈ॥ ਦੇਖਅਵਸਥਾਸਭਾਬਿਸਮਾਦਾਹੋਕਾ
 ਲੁਲੁਤਲਗੀਉਪਾਧ॥੩॥ ਉਠੋਜਤਨਕਰਬੈਦਲਿਆਵਹਾ॥ ਬੁਝੋਗਚਿਕਿ
 ਤਸਾਕਰਾਵਹਾ॥ ਤਬਕਾਊਜੀਬੈਦਬੁਲਾਇਆ॥ ਬਾਬਾਜੀਕਾਹੁਬੁਦਿਖਾਇ
 ਆ॥੪॥ ਤਿਨਪਕੜਭੁਜਾਨਾਕੀਦੰਦੋਠੇ॥ ਤਬਨਾਨਕਜੀਬਚਨਮੁਖਬੋਲੇ॥
 ਕਿਆਵੇਖੋਤੁਮਬੈਦਸਿਆਨੇ॥ ਹਮਰੀਬੇਦਨਤੁਕਿਆਜਨੇ॥੫॥ ਦੇਹਗਾ॥
 ਬੈਦਬਾਛਾ॥ ਦੇਖਨਾੜੀਗੋਗਾਧੋਰਕੋਰੋਚਿਕਿਤਸਾਮੀਤਾ॥ ਤਨਮਨਕਾਸਭਦੁਖ
 ਹੋਸੁਖਹੋਵੈਮਨਚੀਤਾ॥੬॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਖੈਰਭੁਜਾਸਤਿਗੁਰਲਈਕੀਨਬਚਨਉ
 ਚਾਗਾ॥ ਯਹਦੁਖਕੋਨਹੀਤੁਮਲਖੋਬੋਲੇਸਬਦਬਿਚਾਰਾ॥੭॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਸੋਲੇ

ਕਉਚਾਰਕੀਆ॥ ਸਲੋਕ॥ ਬੈਦਬੁਲਾਇਆ ਬੈਦਗੀਪਕੜਦੰਦੋਲੇ १੭
ਬਾਹ॥ ਭੋਲਾ ਬੈਦੁ ਨ ਜਾਨਈ ਕਲਕਕਲੇ ਜੇ ਮਾਂਹਿ॥ ਜਾਹੁ ਬੈਦਘਰਮ
ਪਨੇਹ ਮਰੀਆਹਿ ਨ ਲੋਇ॥ ਹਮਰ ਤੇ ਸਹਆਪਨੇ ਤੂੰ ਕਿਸ ਦਾਰੁ ਦੇਇ॥
ਵੈਦਾ ਵੈਦ ਸੁਵੈਦ ਤੂੰ ਪਹਲਾਰੇ ਗੁਪਛਾਣੁ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੁ ਦੁੰਦਲਹੁ ਜਿ
ਵੈਦੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਾ ਦੁਖਲਾ ਗੈਦਾਰੁ ਘਣਾ ਵੈਦਖਲੋਇਆ ਮਾਇ॥
ਕਾਇਆ ਰੋਵੈ ਹੰਸੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵੈਦੁ ਨ ਦਾਰੁ ਲਾਇ॥ ਜਾਹੁ ਵੈਦਘਰਮਾਪ
ਨੇ ਜਾਨੇ ਕੋਇ ਮਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਕਰਤੈ ਦੁਖਲਾਇਆ ਨਾਨਕਲਾਹੇ ਸੋਇ
॥੧॥ ਤਬ ਵੈਦਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਕੀ ਗਤ ਲਖੀ ਨਹੀ ਜਾਤੈ
ਕਿਆ ਕਈਉ ਪਚਾਰ ਕਰੇ॥ ਤੂੰ ਬੁਧਵਾਨ ਹੈਅਪਨੇ ਦੁਖ ਕਾ ਕੁਛਾ ਬਿਰ
ਤੰਤ ਕੋਹ ਤੇਰੀ ਸਮਝ ਮੈਆਵਤ ਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰ
ਕੀਆ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲ ੧ ॥ ਦੁਖ ਵਿਛੋੜਾਇਕ ਦੁਖ ਭੂਖਾ॥ ਇਕ ਦੁ
ਖ ਸਕਤ ਵਾਰਜ ਮਦੁਤਾ॥ ਇਕ ਦੁਖ ਰੋਗ ਲਗੇ ਤਨ ਪਾਇ॥ ਵੈਦੁ ਨੇ ਭੋ
ਲੇ ਦਾਰੁ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਦਰਦੁ ਹੈ ਵੈਦੁ ਖਰੇ ਹੈ ਸਰੀਰ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੁ ਲਗੇ ਨ
ਬੀਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥੁ॥ ਹੇ ਵੈਦ ਏਕ ਦੁਖਾ ਵਿਛੋੜਾ ਗੋਬਿ
ਦ ਸੋ ਦੁਖਾ ਕਾ ਦੁਖ ਹੈ ਦੁਜਾ ਮਹਾਰੋਗ ਤਿਸ ਨਾ ਕਰੇ ਤਿਪਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਏਕ ਦੁ

ਖਮਹਾਬਲੀਕਾਲਭੈਏਕਦੁਖਰੋਗਸੋਗਸਹੀਰਕਾਭੋਗਯੋ। ਹੋਬੈਦਭਲੇਏਤੇ
 ਮਹਾਰੋਗਾਕਾਅਉਖਦਕਹਤੁਕਰਸਕੇਗਾ। ਜੋਰੋਗਨਿਰਨੇਹੋਵੇਨਾਹੀਤਿਸ
 ਕਾਉਪਚਾਰਭੀਨਾਹੀ॥ ਦੁਜੀਪੌੜੀਕਹੀ॥ ਖਸਮਾਵਿਸਾਰਕੀਏਰਸਭੇ
 ਗਾਤਾਂਤਨਉਠਖਲੋਏਰੋਗਾ। ਮਨਅੰਧੇਕੋਮਿਲੈਸਜਾਇ। ਵੈਦਨਭਲੇ
 ਦਾਹੁਲਾਇ॥ ੨॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਭਥਾ॥ ਹੋਵੈਦਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤ। ਬਿਨਾਜੋ
 ਰਸਭਗਕੀਏ। ਤਿਨਸੋਮਨਮੂੜਭੈਆਅਨੇਕੋਰੋਗਸਹੀਰਕੋਉਤਪਤਭ
 ਏਮਨਅੰਧਕੋਅਨੇਕਸਾਸਨਾਦੁਖਕੀਭਈ॥ ਐਸੋਰੋਗਾਕਾਤੁਕਿਆਕਰ
 ਸਕੇ॥ ਤੀਸਰੀਪੌੜੀਕਹੀ॥ ਚੰਦਨਕਾਠਲਚੰਦਨਵਾਸੁ॥ ਮਾਨਸਕਾਠਲ
 ਘਟਮੈਸਾਸੁ॥ ਸਾਸਗਏਕਾਇਆਠਲਪਾਇ। ਤਾਕੇਪਾਢੇਕੋਇਨਖਾਇ॥
 ੩॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲਤੰਸਾ॥ ਜਿਸਮਾਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸੁ॥ ਦੁ
 ਖਰੋਗਸਭਗਾਇਆਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥ ਹੋਰੋਦੁ
 ਵਜੈਸੇਚੰਦਨਕੋਬਾਸਨਾਹੀ॥ ਯਹੁਹੋਉਸੀਸੋਮਹਮਾਯੋ॥ ਤੈਸੇਮਾਨੁਖਦੇਹ
 ਕੋਪ੍ਰਾਨਹੋਤੇਸਰਬਸੋਭਾਯੋ॥ ਜਬਪ੍ਰਾਨਸਹੀਰਸੋਨਿਆਰੇਭਏਤਬਕਿਸੀ
 ਕਾਮਕਾਨਰਗਾ॥ ਜੇਉਸਸਹੀਰਕੋਪਿਆਰੇਅਧਕਾਰੀਥੇਉਸਕੋਪ੍ਰੇਤਕ
 ਹਨੇਲਗੇਕੋਈਨਿਕਟਉਸਕੇਅੰਨਪਾਨੀਨਾਹੀਖਾਤੇ॥ ਏਹੁਤੇਮਾਨੁਖਦੇਹ

ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਭਥ

ਕਾਸੁਭਾਉਕਹਾਤੁਕਿਆਅਉਖਦਕਰੇਗਾਅਹੁਜੋਜੋਸਰੀਰਪਰਮੇਸਰਕ
 ਭਗਤਕਰਕੰਚਨਭਏਹੈਜਿਨਮੋਆਤਮਾਨਿਗਮਲਪਰਮਹੰਸਹੈ॥ਜਬ
 ਮਨਨਿਗਮਲਹੁਆਕੋਟਜਨਮਕੋਰੋਗਕਾਨਾਸੁਹੁਆਤਤੇਬਿਨਹਰਿਭਗ
 ਤੋਰਗਦੁਰਨਾਹੀਹੋਤੇਇਨਅਉਖਦਸੋਏਹਬਚਨਬਾਬੇਜੀਕੇਵੈਦਸੁਨਕ
 ਰਨਿਬ੍ਰਹ੍ਮਤੋਕਰਚਰਨੋਪਰਪਛਾਕਹਿਓਸਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਮਾਰੇਬਚਨੋ
 ਸੇਮੇਰਾਭਲਾਹੋਗਾਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਕੇਪ੍ਰਤਾਪਮੇਰਕਾਇਆਨਹੁਆ॥
 ਮੇਰੇਬਡੇਭਾਗਹੈ॥ਬਾਬਾਜੀਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰਕੇਪਰਕੋਚਲਾ॥ਤਬ
 ਮਾਤਾਜੀਨੇਪੁਛਾਹੋਬੈਦਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਕੀਕੁਛਬਿਰਥਾਮਾਯੁਮਭਈ॥ਬੈਦ
 ਕਹਾਹੋਮਾਤਾਜੀਤੇਰਾਪੁਤ੍ਰਪਰਮਹੰਸੁਪਰਦੁਖਨਿਵਾਰਨਹੈ॥ਉਸਕੇਦ
 ਰਸਨੇਸੋਸਛਦੁਖਦੁਹੋਤੇਹੈ॥ਉਸਕੋਦੁਖਕੋਈਨਾਹੀਤੁਮਾਰੇਬਡੇਭਾ
 ਗਹੈਜਿਨਕੇਐਸਾਪੁਤ੍ਰਹੈਉਸਕੀਮਹਮਾਕੋਈਨਾਹੀਜਾਨਤਾਇਹੁਬਾਤਸੁ
 ਨਕਰਮਾਤਾਜੀਚੁਪਕਰਹੇ॥ਸੋਰਠਾ॥ਮਹਮਾਸੰਤਅਪਾਰਜਿਮਸਾਗਰ
 ਕੋਅੰਤਨਹਾਕੋਉਲਹਸਕੇਨਪਾਰਘਟਨਬਛਨਜਾਕੇਨਹੀ॥੮॥ਸਾਖੀ
 ਪੂਰਨਹੋਈ॥੧੩॥ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁਮੁਖਕੋਰੋਉਚਾਹਾਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏ
 ਉਧਾਰ॥ਅਹੇਸਾਖੀਬਾਬਾਜੀਕੀਪਰਮਉਦਾਸੀਕੀਕਥਾਨਿਹੁਪਨਹੋਇ

ਗੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਗਨਲਗਨਸਤਿਗੁਰਗੇਲਖੇਨਕੋਇਮਤੰਤਾ। ਸੁਖਸੰਦੇ
 ਹਅਨੰਦਕੰਦਰੁਗਤਰੂਪਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਤੋਮਰਛੰਦਾ॥ ਮੁਖਸੋਕਹੈਨਹੀਬੈਨਾ।
 ਨਹੀਖੋਲਦੇਖੈਨੈਨਾ। ਤਨਦਰਪਸੈਨਜੁਕੀਤਾ। ਭੁਏਪਾਂਚਦਿਵਸਥਿਤੀਤਾ॥
 ੨॥ ਪਤਨੀਪ੍ਰਭੂਕਹਾਮਾਤਾ। ਬਿਆਕਲਸਰੀਰਹੁਆਤਾ। ਤੁਮਲੇਹੁਸੁਤਕੀ
 ਸਾਗਾਕੀਜੈਕਛੂਊਪਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਗਏਮਾਤਪਿਤਸੁਤਓਗਾ। ਮਨਪ੍ਰੀਤਚੰਦ
 ਚਕੋਗਾ। ਉਠਬੈਠਕੀਜੈਬਾਤਾ। ਸਭਦੁਖਤਕੀਪਤਗਾਤਾ॥ ੪॥ ਸੁਪਲੇਹੁਕੁ
 ਹਕੀਪੁਤਾ। ਬਿਵਹਾਰਖੇਤੀਸੁਤਾ। ਕਰਖੇਤਜੁਦਾਸੁਧਾਗਾ। ਕਛੂਕਰੋਨਿਜ
 ਬਿਵਹਾਰਾ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਾਊਜੀਬਹੁਬਿਧਕਹਾਨਹੀਬੋਲੇਸਤਿਗੁਰਦਿਅੰ
 ਲਾ। ਫੇਪਰਮਾਨੰਦਅਨੰਦਮੇਯਹਬੁਝਤਇਹੁਯਾ॥ ੬॥ ਹੋਇਨੇੜਸਜਲ
 ਮਾਤਾਕਹਾਹੇਸੁਤਕੀਜੈਬਾਤਾ। ਜੀਵਨਧਨਮੇਰੇਤੂੰਹੀਮੁਖਬੋਲੇਆਵੇਸਾਂਤਾ॥
 ੭॥ ਮਕਰਛੰਦਾ॥ ਸੁਨਮਾਤਬਚਨਬੋਲੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਧਾਰੋਏ। ਉਤਰਦੇ
 ਆਪਿਤਾਕੋਬਿਵਹਾਰਕੇਸੁਧਾਰਾ॥ ੮॥ ਖੇਤੀਸਜੀਹਮਾਰੀ। ਸਭਸੋਕਗੀਨਿ
 ਆਰੀ। ਕੁਲਕ੍ਰਾਤਸਖਾਸੰਤਤੋਰੇਜਗਤਸਾਰਾ॥ ੯॥ ਸਾਰਿਬਹਮਾਰਸਾਰਾ
 ਮੈਤਾਹਰੰਗਰਾਚਾਰਾ। ਸਦਰਿਧਸਿਧਰਾਤਾ। ਆਦਰਕਰੇਹਮਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਉਚ
 ਅਗਮਗੁਸਾਂਈ। ਬਾਲਿਹਦਤਾਸੁਜਾਂਈ। ਤਈਲੋਕਨਾਥਪੁਰਨਮੈਸਾਖਸ

ਮਹਮਾਰਾ॥੧੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਜਬ ਕੀਸਾਹਿ ਬਸੇ ਬਨੀ ਪੁਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ਖੇਤੀ ੧੬
ਲਾਭ ਬੈਪਾਰ ਸੁਭ ਭੁਏ ਅਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮਾ॥੧੩॥ ਚੁਪਈ॥ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹੰ
ਹੈ ਖੇਤਤੁ ਮਾਰਾ ਕਹਾ ਬੈਪਾਰ ਜੁਤੁ ਮਨੇ ਪਾਰਾ॥ ਕਹਾ ਵੈਸਾਹਿ ਬਜੇਤੁ ਮ
ਸੇਵਾ॥ ਕਹੂੰ ਨਦੀ ਸੋ ਮਿਲੈ ਨ ਭੇਦਾ॥੧੩॥ ਜਬ ਕਬ ਬਾਤ ਬਵ ਗੀਤੁ ਕ
ਹੈ॥ ਸੁਨ ਮਨ ਸਭ ਕੇ ਚਿਤਾ ਪਰੇ॥ ਅਰੁ ਕਹੈ ਬਰਾਹੈ ਮੇਰਾ ਸਾਂਈ॥ ਸੁਨ ਨ ਕ
ਨ ਨੈਨ ਦਿਖਾਈ॥੧੪॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਬਾਬਾ ਹਸੇ ਕੀਨਾ ਸਬ
ਦ ਉਚਾਰਾ॥ ਸਾਹ ਬਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕਹੋ ਸੁਨੇ ਪਿਤਾ ਸੁਖ ਸਾਰਾ॥੧੫॥ ਇਹ ਸ
ਬ ਦ ਉਚਾਰ ਕੀਆ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ
ਕੋਇ॥ ਕੇਵਡ ਵਡ ਭੀਠੈ ਹੋਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਨ ਕਹਿ ਆਜਾਇ॥ ਕ
ਹਨੇ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗ ਹਰ ਭੀਰਗੁ
ਲੀਗੀਰਾ॥ ਕੇਇਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡ ਚੀਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸ
ਕਾ ਅਰਥਾ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਭ ਕੇਈ ਸੁਣ ਸੁਣਵਡਿ ਆਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ
ਕੀ ਕਰਤੇ ਹੈ ਐਸਾ ਬਡਾ ਹੈ ਕਿਸੀ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਅਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨਹੀ
ਜਾਤੀ॥ ਜੇ ਕਹਨ ਜਗਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇਉ ਸੀ ਮੇਲੀ ਨਹੋਇਰਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕੋਈ ਕਹਿ
ਸਕੇ ਐਸੇ ਬਡੇ ਸਾਹਿਬਾਗ ਹਰ ਭੀਰਗੁ ਨੀਗੀਰਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅ

ਵਿਅੰਤ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਾਨਤਾ ਮੈਸਾ ਬਡ ਹੈ॥ ਪੌੜੀ ਦੁਜੀ ਕਹੀ॥ ਸਭ ਸੁਰਤੀ
 ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸਭ ਕੀ ਮਾਤਿ ਮਾਮਿਲਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ॥ ਗੁਰੀਆਨੀ
 ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਥ ਵਡਿਆਈ॥ ੨॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥੁ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਭ ਸੁਰਤਿ ਓਨੇ ਸੁਰਤ ਕਰ ਦੇਖਾ ਬਡੇ ਸਿਮ੍ਰ
 ਨੇਭੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਰਿ ਰਹੇ॥ ਅਹੁ ਗੁਰੀਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਧ
 ਤ ਕਰ ਬਿਚਾਰ ਰਹੇ ਏਕ ਤਿਲ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਮਹਮਾ ਕੋ ਪਾਇ ਨਾਹੀ ਸਕਤਾ ਮੈਸ
 ਬਡ ਹੈ॥ ਪੌੜੀ ਤੀਜੀ ਕਹੀ॥ ਸਭ ਸਤ ਸਭ ਤਪ ਸਭ ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਿ
 ਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕਿਆ ਵਡਿਆਈਆ॥ ਤੁਪ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ॥
 ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਨਹੀਠਾ ਕਿਰਹਾਈਆ॥ ੩॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੇ ਤੇਜ ਪਤ ਪਹੈ ਅਹੁ
 ਭਲੇ ਕਰਮ ਹੈ ਅਹੁ ਸਿਧ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਬਡਿਆਈਆ ਹੈ॥ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਸਾਰਿ
 ਬਕਹਾਂ ਸੋ ਪਾਵੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਤ ਬਪਾਵੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਮਿ
 ਲਤਾ॥ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਆਖਣੁ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਏਚਾਰਾ॥ ਸਿਠ
 ਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਸ
 ਵਾਰਣੁ ਹਾਰਾ॥ ੪॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਕੋ ਕੋਈ ਕਿਆ ਮਹਮਾ ਕੋ ਕਹਸ ਕੇ ਭਰੇ ਭੰਡ
 ਰ ਮਹਮਾ ਕੇ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਸਿਠ ਤ ਭੰਡਾਰ ਬਖਸੇ ਹੈ ਸੋ ਸਚੇ ਸਾਰਿ ਬਕੋ ਜਾ

ਤਿਕਾਅਰਥ

ਏ॥ ਤਬ ਮਹਮਾ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਜਬ ਇਹ ਮਹਮਾ ਨ ਕਜੀ ਕਹੀ ਸੁਨ ਕਾਝੁ २੦
ਜੀਖਿ ਮਾਰੀਨਾ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਪਦ ਲੀਨ॥ ੧੬॥
ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ॥ ੧੭॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਮੁਖ ਕੋਰੇ ਉਚਾਰਾ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਕ
ਰਲੇ ਉਧਾਰਾ॥ ੧੮॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਜੈ ਰਾਮ ਪਾਸ ੦
ਏਹੋ ਸੋ ਕਥਾ ਨਿਰੂਪਨ ਹੋਇ ਗੀ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਾਝੁ
ਜੀ ਜਨੇ ਨਹੀ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਮਨ ਭੰਗ ਦੇਖ ਅਵਸਥਾ ਪੁੜਕੀ॥ ੧੯॥ ਮਨ ਸੋ ਕਹੀ
ਤਤ ਬੀਰ ਜੈ ਰਾਮ ਪਾਸ ਭੋਜੋ ਇਨਹਾ॥ ਉਹਾਂ ਕਾ ਮਕਾਜ ਕੀ ਭੀਰ ਪਰ ਚੇਚਿਤਨ ੦
ਨਕਤ ਹਾ॥ ੨੦॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਤਬ ਲੇਖਤ ਜੈ ਰਾਮ ਕੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਹੁਚਿਓ ਆ
ਇ॥ ਜੇ ਨਾਨਕ ਚਿਤ ਉਦਾਸ ਹੈ ਮੋਪੈ ਦੇਹੁ ਪਠਾਇ॥ ੨੧॥ ਕਾਝੁ ਜੀ ਚਿਠੀ ਪੜੀ
ਪੁਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਈ ਸੁਨਾਇ॥ ਸੁਨਤ ਦਿਆਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬੁਝਾ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਭਾ
ਇ॥ ੨੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬ ਕਾਝੁ ਜੀ ਪੁਛੀ ਬਾਤ॥ ਜੈ ਰਾਮ ਬੁਲਾਇ ਆਤੁ ਮਕੋ
ਤਾਤਾ॥ ਜਾ ਉਤਹਾਤੁ ਮਗ ਚਿਤੁ ਲਾਗੇ॥ ਸੁਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਨੰਦ ਪਾਗੇ॥ ੨੩॥
ਇਕ ਖਿਜ ਮਤੀ ਆਸੰਗ ਕਰ ਲੀਆ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕੋਤਿ ਮਾਰੀ ਕੀਆ॥
ਤਬ ਪਤਨੀ ਦਿਆਲ ਸੋ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰੁਨਾ ਸੋਭਰੀ॥ ੨੪॥ ਜੋ
ਕਬੀ ਪੂਰੁ ਹਮ ਮੁਖ ਨਹੀ ਲਾਇਆ॥ ਤੋਹ ਮਦਰਸਨ ਦੇਖ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਹਮ

ਤੋਕਾਮਕਾਹੁਸੋਨਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਹਮਗੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ ੭॥ ਸੁਨਬਿਨੇਬਚਨ
ਬਾਬਾਜੀਹਸੇ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਦਇਆਰੰਗਰਸੇ॥ ਹੋਭੋਲੀਤੁੰਜਾਨਤਨਾਹੀ
॥ ਦਿਨਦਿਨਹੋਇਤੁਮਗੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ ੮॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਮਾਤਾਜੀ॥ ਬਿਨਤੀਕਰੀਹੇ
ਸੁਤਕਰੀਓਸਾਗ॥ ਮੈਅਨਾਥਕੋਤੁਹੀਪਨੁਲੀਜੈਸੁਧਬਾਰੰਬਾਗ॥ ੯॥ ਚੋਪਈ
॥ ਬਾਬਾਜੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਚਲੇ॥ ਪਹੁਚੇਜਾਇਜੈਰਾਮਸੋਮਿਲੇ॥ ਜੈਰਾਮਦੇਖਪ੍ਰ
ਭਗਲੇਲਗਾਇਆ॥ ਕ੍ਰਾਤਦੇਖਨਨਕੀਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਪੁਨਮਿਲਨੇਗ
ਏਖਾਨਕੇਪਾਸਾ॥ ਦੋਲਤਖਾਨਬਹੁਕਰੀਸੁਪਾਸਾ॥ ਦਿਆਨਤਦਾਰਬਾਬੇਕੋਚੀ
ਨਾ॥ ਮੈਦੀਖਾਨੇਕੀਖਿਜਮਤਦੀਨਾ॥ ੧੧॥ ਪੁਨਮੈਦੀਖਾਨੇਗਏਦਿਆਲਾ॥ ਦੇ
ਖਦਰਸਸਭਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਰਬਾਰਨਿਜਹਾਥਚਲਾਵਾ॥ ਹਰਿਦਾਤਾ
ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਹੋਇਆਵਾ॥ ੧੨॥ ਜਿਹੋਠਰਚਰਨਬਾਬਾਜੀਧਰੇ॥ ਰਿਧਸਿ
ਧਪੂਰਨਘਰਭਰੇ॥ ਇਕਗੁਨਖਰਚੇਦਸਗੁਨਬਢੇ॥ ਕੋਊਜਿਨਸਕਬਹੂੰ
ਹੀਪਟੇ॥ ੧੩॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਅਪਨੇਹਾਥਜਾਂਕੋਦਏਤਾਕੀਦੁਖਭੁਖਜਾਇ॥ ਦਰਸ
ਨਪ੍ਰਤਾਪਸਭਦੁਖਹਰੇਬਰਕਤਅਵੇਧਾਇ॥ ੧੪॥ ਅਵਿਲਾ॥ ਜੈਭੁਖਾਪਿਅ
ਸਾਹੋਇਚਾਲਿਆਵੇਦਿਆਲਕੇ॥ ਭਰਪਲਕਾਤਿਹਦੇਹਤਰਾਨੁਦਾਲਕੇ॥
ਜਬਕੋਊਆਵੇਦੇਹਭਾਵਕਰਮਾਨਸੋ॥ ਜੋਪਾਵੇਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਸੋਭਾਕਰੇਖਾਨਸੋ॥

੧੫॥ ਚਾਰਜਾਮਾਦਿਨਮੇਦੀਖਾਨੇਮੇਤੁਲੋਜਾਕੋਹੋਵੇਲੇਤੁਹੰਸਭਚੁਲਮਿ
 ਲੋ॥ ਪ੍ਰਭਇਛਾਸਭਕੀਪੁਰਵੇਜੇਆਵੇਤਹੰ॥ ਧੁਨਜੇਜੇਕਾਰਜਗਤਪੁਰ
 ਰਹੀਜਹੰਕਹੰ॥ ੧੬॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਇਹਮੇਦੀਖਾਨੇਕੀਕਥਾਕਿਨੁਕਹੀਖਾਨੇਸੋ
 ਜਾਇ॥ ਤੁਮਮੇਦੀਨਾਨਕਕੋਕੀਆਤਿਨਦੀਆਮਾਲਲੁਟਾਇ॥ ੧੭॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਜਬਸੁਨੀਖਾਨਇਹਬਾਤਲੀਆਬੁਲਾਇਜੇਰਾਮਕੋ॥ ਆਇਆਕੰਪਤਗਾ
 ਤਇਹੁਬ੍ਰਿਥਾਖਾਨਤਾਸੋਕਹੀ॥ ੧੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਜੈਰਾਮਗਏਨਾਨਕਜੀਪਾਸਾ
 ਉਹੰਲੇਤਖਾਤਬਹੁਕਰਤਬਿਲਾਸਾ॥ ਜਬਸੁਨਤੈਸੇਹੀਦੇਖਾ॥ ਤਬਕ
 ਹੀਜੈਰਾਮਾਇਹਬਾਤਬਿਸੇਖਾ॥ ੧੯॥ ਕਿਨੀਖਾਨਕੋਜਾਇਸਿਖਲਾਵਾ॥
 ਨਾਨਕਜੀਸਭਮਾਲਲੁਟਾਵਾ॥ ਮੇਰਿਕਹਾਖਾਨਤੁਮਦੇਖੋਜਾਈ॥ ਕਿਉਕ
 ਰਿਨਾਨਕਮਾਲਲੁਟਾਈ॥ ੨੦॥ ਅਹਬਾਤਸੁਨਤਬਾਬਾਜੀਹਸੇ॥ ਪੁਨਉਤ
 ਦੀਨਾਨੀਤਰੰਗਰਸੇ॥ ਕਹੇਖਾਨਕੋਲੇਹੁਸਮਾਲਾ॥ ਜਮਾਖਰਚਬੁਝੈਤਤਕ
 ਲਾ॥ ੨੧॥ ਜੈਰਾਮਖਾਨਕੋਕਹਾਇਮਕੀਜੈ॥ ਜਮਾਖਰਚਬੁਝੈਸਭਲੀਜੈ॥
 ਦੀਵਾਨਨਜਮਾਖਰਚਸਭਬੁਝਾ॥ ਬਚਾਮਾਲਦਸਹੁਨਤਬਸੁਝਾ॥ ੨੨॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਵੇਲਤਖਾਨਤਬਥੁਝੈਆਨਾਨਕਹੋਬਰਸਾਧਾ॥ ਜਿਉਜਿਉਖ
 ਰੇਤਿਉਤਿਉਬਢੇਸੰਤਨਮਤਾਮਗਾਧਾ॥ ੨੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਬਕਹਾਖਾਨ

ਮੇਸੋਤੁਈਭੂਲਾਨਾਨਕਤੁੰਬਰਕਤਕਾਮੁਲਾਜਬਸੋਤੁੰਮੇਰੇਪਰਆਇਆ
॥ ਦਿਨਦਿਨਬਦੇਪ੍ਰਤਪਸਦਾਇਆ॥ ੨੪॥ ਤਬਦੇਲਤਖਾਂਨਅਪਨੇਗ੍ਰਹ
ਗਏ॥ ਸਦਾਮਗਨਬਾਬਾਜੀਰਹੇ॥ ਦਿਨਕੋਦਾਨਨਿਸਕੀਰਤਨੁਹੋਇ॥ ਤਹ
ਸਤਮਚਾਹਨਹੀਕਲਕੀਸੋਇ॥ ੨੫॥ ਮਰਦਾਨਾਦਾਦੀਪਰਸਾਇ
ਆ॥ ਕਾਊਜੀਸੁਪਲੇਨਪਠਾਇਆ॥ ਬਾਬਾਜੀਅਦਰਤਿਸੁਕੀਨਾ॥ ਨਿ
ਜਸੰਗੀਜਾਨਪੁਰਤਨਚੀਨਾ॥ ੨੬॥ ਜੋਚਲਿਤਤਲਵੰਡੀਭਏ॥ ਮਰਦਾ
ਨੇਸਤੁਜੈਰਾਮਸੋਕਹੇ॥ ਸੁਨਤਜੈਰਾਮਮਨਮੋਮਗਨਾਨਾ॥ ਪਰਮਸਾਧਬਾ
ਬਾਕਰਜਾਨਾ॥ ੨੭॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਮਰਦਾਨੇਕੋਸਤਿਗੁਰਰਖਾਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪਨੇਪਾਸਾ॥ ਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਤਿਹਸਦਾਅਨੰਦਬਿਲਾਸਾ॥ ੨੮॥
ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥ ੨੯॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁਮੁਖਕੋਰੋਚਾਗਾਰੋਇਦਿਆ
ਲਕਰਲਏਉਧਾਗਾ॥ ੩੦॥ ਆਗੇਸਾਖੀਬਾਬੇਜੀਕੀਤੀਨਦਿਨਜਲਮੇਲੀ
ਨਹੋਇਗਏਪੁਨਪ੍ਰਗਟਹੋਇਮਹਮਾਦਿਖਾਵਤਭਏਸੋਕਥਾਨਿਰੁਪਨਹੋਇ
ਗੀ॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਸਤਚਿਦਾਨੰਦਅਨੰਦਪਨਦਿਨਦਿਨਕਰਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
ਬਾਵਨਚੰਦਨਹੋਤਜਹਪ੍ਰਗਟਤਬਾਸਸੁਬਾਸਾ॥ ੩੧॥ ਅੜਲਾ॥ ਸੁਧਾਸ
ਮਾਜਬਪਹਰਾਤਪਿਛਲੀਰਹੇ॥ ਤਬਕਰੇਨਦੀਇਸਨਾਨਬੇਈਨਿਕਦੇ

ਬੇਹਾਇਕਰਹੇਟਹਯੁਆਸੰਗਬਸਤੁਲੇਸਾਬਮੋਪ੍ਰਭੁਜਲਮੋਠਾਢੇਰਹੇਨਿ ੨੨
 ਕਸੇਪਰਭੁਤਕੋ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਦਿਵਸੇਕਵਿਸਨਾਨਕਰਨਬੇਈਗਏ॥ਜਾਇ
 ਜਲਮੋਭਵੇਅਲਪਬਹੁਵਿਨੀਨਿਕਸਏ॥ਦੇਖਟਹਯੁਆਭੇਆਬਿਸਮ
 ਦਨਿਸਜਾਮੁਬਿਤਾਇਆਭੁਈਭੋਰਨਨਿਕਸੇਦਿਆਲਕਿਹਕੋਚਲਿਆ
 ਏਇਆ॥੩॥ਇਹਬਿਰਥਾਸੰਭਬਿਰਤੰਤਕਹਾਜੈਰਾਮਸੋਸੁਨਬੁਭੇਚਿਤਾਘ
 ਰਕਹਾਜਾਇਖਾਨਸੋਨਿਸਨਿਤਪ੍ਰਤਜਾਤਇਸਨਾਨਆਜੁਨਾਵਨਗਏ॥ਚੌਦੇ
 ਖਤਜਲਮੋਗਏਬਹੁਰਿਨੀਨਿਕਸਏ॥੪॥ਸੁਨਤਖਾਨਇਹਬਾਤਨਦੀਚ
 ਲਿਆਇਆਬਹੁਮਾਹੀਗੀਰਬੁਲਾਇਜਲਜਲਪਾਇਆਥੇਜੇਕੁੰਡ
 ਅਨੇਕਖੋਜਸਗਲੀਨਦੀਨੀਪਾਇਆਕਛੂਨਿਸਾਨਆਇਖਾਨੇਕਹੀ
 ॥੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਖਾਨਕੀਨਅਠਸੇਸਬਹੁਜੈਰਾਮਭੁਏਬਿਸਮਦਾਰੁਦਨ
 ਕਰਤਦੇਇਦਿਨਭੁਏਚਿਤਾਬੇਮਿਰਜਾਦਾ॥੬॥ਤਮਰਛੰਤ॥ਤੀਜੈਦਿ
 ਵਸਭੁਈਭੋਗਾਚਿਤਵੰਤਚੰਦਚਕੋਗਾਨਿਕਸੇਨਦੀਸੇਦਿਆਲਾਜਿਮ
 ਦੁਜਕੋਸਿਸਬਾਲਾ॥੭॥ਬੈਠੇਨਿਕਸਤਬੇਬੇਰਾਜੁਰੋਲੋਕਚਹੁਦਿਸਪੇਰ
 ॥ਪ੍ਰਭੁਕਹੇਯਹੀਬਿਖਾਨਾਚਿਦੁਨਮੁਸਲਮਾਨ॥੮॥ਜੈਰਾਮਆਏਧਾਇ॥
 ਮੁਖਕਹਤਸੁਨੇਬਕਾਇਜੈਰਾਮਸੋਕਹੇਲੋਕਾਭੇਆਜਿਨਭੁਤਸੰਜੋਗਾ॥੯॥

ਚਲੇ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਆਇਆ ਉਠ ਚਲੇ ਦਿਆਲ ਖਾਨ ਪਹਾਇਆ
 ॥ ਦੇਖਾ ਖਾਨ ਕੀ ਨਾਤਾ ਜੀਆ ਪਾਸ ਬੈਠਾਇਆ ਠਕਰ ਅਜੀਆ ॥ ੧੫ ॥ ਏ
 ਹਰਾ ॥ ਕਾਜੀ ਆਏ ਬੇਤਹਾਂ ਬੈਠੇ ਖਾਨ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਨਹੀਂ ਹਿੰਦੂ ਕੋਈ ਨਾਮੁ
 ਸਲਮਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲੇ ਬਾਕਿ ਬਿਲਾਸ ॥ ੧੬ ॥ ਬੈਤਾ ॥ ਕਹਾ ਖਾਨ ਸੋ ਸੁਨ ਸ
 ਰੀ ਅਤ ਪਨਾਹ ॥ ਕਹੇ ਕੁਠਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸੁਨ ਨਾ ਗੁਨਾਹ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹਾ ਖਾਨ
 ਨੇ ਆਪ ਪੁਛਤਿ ਸੇ ॥ ਹੋਰ ਦੇ ਸਕਾ ਮਲ ਕਹੇ ਗਾਬ ਸੇ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਰੇ ਹੋ ਬਰ
 ਪੁਛ ਲੀਜੈ ਜਬਾਬਾ ॥ ਦਿਗਰ ਬਾਤ ਕਰਨਾ ਹੋਇ ਨ ਸੋ ਅਜਾਬ ॥ ੧੯ ॥
 ਹੋਨ ਨ ਕਹੇ ਕਵਨ ਬੁਝਾ ਗਿਆਨ ॥ ਕੋਹ ਨਾ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ॥ ੨੦ ॥ ਕਵਨ ਬਾਤ ਪਾਈ ਜੁਐ ਸੀ ਕੋਹ ॥ ਨਿਸਾਨਾ ਹਿਕੀ ਜੈ ਤੋਤੋ ਬਾਕੋਹ ॥
 ੨੧ ॥ ਤਬੀ ਦਿਆਲ ਬੋਲੇ ਸੁਨੀ ਜੈ ਜਬਾਬਾ ॥ ਕੋਹ ਬਾਤ ਸਾਚੀ ਬਮੁਜਬ
 ਕਿਤਾਬਾ ॥ ੨੨ ॥ ਇਹੁ ਸੋਲ ਕੁਓ ਚਰੁ ਕੀਆ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਾਵ
 ਨ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾਹਿ ਤਿ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲ ਅਉਲ ਦੀਨ ਕ
 ਰਮਿਠਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਮਾਲ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਨ ਮੁਹਾਣੇ ਮ
 ਹਨੀ ਵਲ ਕਾ ਰੁਹ ਮਚੁ ਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਕਰ
 ਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੀ ਮਤ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮੁਸਲ

ਮਨਕਹਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕਹਾਜਬਪ੍ਰਭੂਦਿਆਲਐਸੀਕਲਾਮਾਸੁਨਤਬਾਤਹਜ
 ਰਤਖਮੇਸੀਮੁਕਾਮਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕਹਾਖਾਨਨੇਏਵਲੀਹੈਖੁਦਾਈ ॥ ਇਨੇਸੇਕਛੂ
 ਬਾਤਕਰਨੀਮਨਾਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਭੁਇਆਵਖਤਪੇਸੀਕੋਨਿਮਾਜਕਾ ॥ ਚਲੇ
 ਖਾਨਕਾਜੀਜੀਮਸਜਦਜਹਾਂ ॥ ੨੫ ॥ ਗਏਸੰਗਬਾਬਾਜੀਗੋਸੇਲਗੇ ॥
 ਖਲੇਹੋਇਮੋਮਨਨਿਮਾਜੇਪਗੇ ॥ ੨੬ ॥ ਹਸੇਦੇਖਬਾਬਾਜੀਕਾਜੀਤਰਫਾ ॥
 ਜੁਬੁਝਵਲੀਲੋਕਸਭਕਾਜਰਫਾ ॥ ੨੭ ॥ ਠਹਰਾਤਕਰੀਸਭਜੁਬੈਠੇ
 ਉਹਾਂ ॥ ਕਹਾਖਾਨਸੇਆਪਕਾਜੀਤਹਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦੇਖੋਜਜਿਨਾਨਕਹਸਤਾਹੈਨਿਮ
 ਜਾ ॥ ਕੁਠਰਬਾਤਕੇਦੇਖਸੁਨਨਾਮਜਾਬਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਹਾਖਾਨਕਾਜੀਸੋਪੁਛੇਇ
 ਨੇ ॥ ਕਵਨਬਾਤਦੇਖਾਹਸੇਹੈਘਨੇ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਛੀਬਾਤਕਾਜੀਹਸੇਤੁਮਕਿ
 ਸੇ ॥ ਨਿਮਾਜੀਕੋਹਸਨਾਹੁਨਹੈਬਸੇ ॥ ੩੧ ॥ ਹਸੇਹਮਸਚੀਪਰਨਬੈਠੇ
 ਜੁਲਾ ॥ ਪੜੀਤੁਮਨਿਮਾਜੇਪੜੀਨਾਕਬੁਲਾ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਾਖਾਨਤਕਸੀਗਕਿ
 ਆਪਹਭੁਈ ॥ ਕਹੇਤੁਮਸਚੀਜੋਪਛਾਨੀਸਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਬੈਠੇਦਿਆਲ
 ਜੀਬਾਤਸਾਚੀਸੁਨਾਈ ॥ ਕਾਜੀਜੀਕੇਘਰਮਾਰਿਘੋੜੀਬਿਮਾਈ ॥ ੩੪
 ॥ ਬਛੇੜੀਆਂਗਨਮਾਰਿਦੋੜੀਠਿਰੇ ॥ ਅੰਗਨਮਾਰਿਕੁਆਨਤਾਮੋਪੜੇ
 ੩੫ ॥ ਅਹਖਤਹੋਮੋਕਾਜੀਪੜੀਹੈਨਿਮਾਜਾਨਈਮਨਥਾਠੋਹੋਈਮਜਾਬ

॥३६॥ सुनीषातकाजिनिबिसमेबुये। बुष्टीषातसांहीनुननककये॥ २४
 ३७॥ कृष्णानमेगकंषाईमाना। कर्णेगेसहीषातसांघसुजान॥ ३८
 ॥ कृष्णदिआलजीतुमगएषेधंपाग। धर्मीदारमसोपेकेठिरेतेबजग॥
 ३९॥ तुमगीरुनिमानागीकबुला। नगीठेरहीमानबिनसबुठनुला॥
 ४०॥ देहग। कुदरतेधेधननबलागाकरमनपाई। मरतहम०
 रीकीजीमैसाहिबदलीपुराई॥ ४१॥ उषषाषाजीधनकेपरषाई
 सैलेकआधिया॥ जिनोडुतिनानागेभुमुडुडुननुदिआ॥ नानकदेह
 पटितगदिमैदीषानगाईमा॥ १॥ हेधनजीजिनरबकोडुपैतिनको
 किमीकोडुनगी॥ अहुजिनकोरबकोडुनगीतिनकोसबुकोडुपैज
 बपरमेसरकीदरगाहजाहिगातबईसपटितगेकेजानेगा॥
 देहग॥ केधेधननानकदलीकरेमाठतकसीगा॥ किताधिपमैमन
 पाकोहैठिठिरेहिनमरेजगीग॥ ४२॥ उषषाषेजीसैलेककरिआ
 ॥ मिहमसीतसिदकमुसलाहकुहलाबुकरानु॥ सरमसुनतसी
 लुबेजोहैमुसलमाना। करलीकाषासचपिरकलमाकरमनिमा
 जा॥ तसषीसातिमुडावसीनानकरबेलाजा॥ तिसकाअरषा॥ हे

ਕਾਜੀਜੀ ਮਿਹਰਕੀ ਮਸੀਤ ਮੇਂ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ॥ ਅਹੁ ਹਕੁ ਹਲਾਲ ਬੁਝਨਾ
ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮ ਕਾਰੈ॥ ਅਹੁ ਸਰਮ ਸੁਨਤ ਅਹੁ ਸੀਲ ਰਖਨਾ ਅਹੀਰੋਜਾ ਹੈ॥
ਐਸਾ ਕਿਰਦਾਰ ਸੇ ਪਾਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਨੀ ਭਲੀ ਕਾਬਾ ਹੈ ਸਚੁ ਮੁਹ
ਸਦ ਅਹੁ ਦਿਲ ਕੋ ਪਾਕ ਰਖਨਾ ਕਲਮਾ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਤਸਲੀ ਮਰਜਾਇ ਮੋਹਨਾ
ਯਹ ਤਸਬੀਹੈ ਜੋ ਐਸੇ ਕਿਰਦਾਰ ਕਰ ਪਾਕ ਹੋਇ ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਹਸਤ ਨ ਸੀ ਬੋਰ
ਇ॥ ਸਾਹਬ ਤਿਸ ਕੀ ਲਜਾ ਰਖੇਗਾ॥ ਸੋਗਾ॥ ਪੁਨ ਕਾਜੀ ਕੀ ਅਸਦਾ ਲੋਜੋ
ਹਕ ਪਗਾਇਆ ਛੀਨ ਖਾਂਗਾ॥ ਤਕਾ ਕਵਨ ਹਵਾਲੁ ਦੇਹੁ ਬਿਆਨ ਨ ਕਵਈ
॥੪੩॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਿਲੋ ਕੋ ਬੋਲਿਆ॥ ਹਕੁ ਪਗਾਇਆ ਨ ਕਾਉ ਸੁ
ਅਹੁ ਸਗਾਇ॥ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਮਾਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰਨ ਖਾਇ॥ ਗਲੀ ਭਿਸ
ਤੁਨ ਜਾਨੀ ਐਛੁ ਏ ਸਚੁ ਕਮਾਇ॥ ਮਾਗਨ ਪਾਂਹਿ ਹਰਾਮ ਮੇਂ ਹੋਇ ਹਲਾਲ ਨ ਜਾਇ
ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਕੂੜਿਆ ਕੂੜੇ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਹੇ ਕਾਜੀ ਜੀ ਹਕੁ ਪਗਾਇਆ ਮੁਸ
ਲਮਾਨ ਕੋ ਸੁਗਹਿੰਦੁ ਕੋ ਗਾਇ ਹੈ ਮੁਰਸਦ ਹਾਂ ਮਿਹਲਾਲ ਕਾਰੈ ਜੋ ਰਸੇ ਮਾਰਖਾ
ਨਾਹਰਾ ਮਹਾਂ॥ ਪੁਸ਼ਿ ਮੋਹਲਾ ਬੁਝੈ ਹੋਰ ਬਾਤ ਸਭ ਕੂੜ ਹੈ ਕੂੜੇ ਕੂੜੀ ਪਲੈ
ਪੜਤਾ ਹੈ॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਹੇ ਨਾਨਕ ਵਲੀ ਨਿਮਾਜ ਪੰਜ ਕਿਓ ਕਰ ਪੜੇ ਕਬੂਲਾ
ਦੀਜੈ ਸਚੁ ਬਿਆਨਾਇ ਹੁ ਮੋਲਾ ਕੇ ਮਕਬੂਲਾ॥੪੪॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਿਲੋ

ਮ

ਕਰਹਿਆ॥ ਪੰਜਨਿਵਾਜਾਵਖਤਪੰਜਪੰਜਪੰਜਨਾਉ॥ ਪਹਲਾਸਦੁਹਲਾਸ
 ਦੁਇਤੀਜੈਥੈਰਖੁਦਾਇ॥ ਚੌਥੀਨੀਅਤਿਰਾਸਕਰਿਪੰਜਵੀਸਿਠਤਿਸਨ
 ਇ॥ ਕਰਨੀਕਲਮਾਅਖਕੈਤਾਮੁਸਲਮਾਨਸਦਾਇ॥ ਨਾਨਕਜੇਤੇਕੁੜਿ
 ਆਰਕੂੜੇਪਲੇਪਾਇ॥ ਹੇਕਾਜੀਜੀਉਇਹਪੰਜਨਿਮਾਜਕੋਈਕਰਿਜਾਨਤ
 ਹੈਤਿਸਕੋਬਹਿਸਤਨਸੀਬਹੈਪਾਕਬੰਦਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜਬਇਹਸਲੇ
 ਕਸਤਿਗੁਰਕਹਾਕਾਜੀਸੁਨਮਗਨਨਾ॥ ਸਭੀਲੋਕਕਦਮੀਪਰੇਪੁਨ
 ਹੋਇਰਹੇਹੈਰਾਨਾ॥ **੪੫॥ ਚੌਪਈ॥** ਸਭਮਿਲਖਾਨਸੋਮਸਲਤਕਰੀ
 ॥ ਨਾਨਕਕੋਰਾਖੋਇਹਘਰੀ॥ ਹਮਸਭਇਨਕੀਸੇਵਾਕਰੇ॥ ਜੇਕਹੇਸੋ
 ਈਮਨਸਰੇ॥ **੪੬॥** ਤਬਦੋਲਤਖਾਨਬਹੁਬਿਨਤੀਕੀਨਾ॥ ਕਹੀਐਸ
 ਹਿਬਸੰਤਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਜੇਯੁਰਮਾਵੇਸੋਈਕਰੇ॥ ਦੀਨਦੁਨੀਕਾਕਾਜਸਭ
 ਸਰੇ॥ **੪੭॥** ਬੇਲੇਸਤਿਗੁਰਬਚਨਬਿਲਾਸਾ॥ ਅਬਹਮਰਹੈਚਿਤ
 ਉਦਾਸਾ॥ ਕੁਛਚਿਤਮਨਮੋਮਤਕਰੇ॥ ਯਾਦਰਬਕੀਮਨਮੋਧਰੇ॥
੪੮॥ ਤਬਦੋਲਤਖਾਨਕਦਮਨਪਰਪਰੇ॥ ਪ੍ਰੇਮਹੇਤਬਾਬਾਰਹੇਖਵੇ॥ ਤੁ
 ਮਮਿਹਰਕਰੇਤਬਰਬਹੋਇਯਾਦਾ॥ ਨਹੀਜਨਮਜਾਇਬਿਰਥਾਸਭਥਾ
 ਦਾ॥ **੪੯॥** ਦੇਖਾਦਿਆਲਖਾਨਹੰਗਲਗਾ॥ ਉਪਜਿਓਬੈਰਾਗਪ੍ਰੇਮਰਸ

ਪਾਗਾ। ਕਰੀਮਿਹਰਮੁਖਸਬਦਬਿਖਾਨਾ। ਦੋਲਤਖਾਨਸੁਨਤਮਨਮਾਨਾ।

੫੦॥ ਸਬਦਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਉਚਾਰਕੀਆ॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧

ਅਮਲਕਰਧਰਤੀਬੀਜੁਸਬਦੇਕਰੋਸਚਕੀਆਬਾਨਿਤਦੇਰਿਪਾਨੀ॥ ਹੋ
ਕਿਰਸਾਣਈਮਾਨਜਮਾਇਲੋਭਿਸਤਦੋਜਕਮੁਕੇਵੇਵਜਾਣੀ॥ ਮਤਜਾ
ਣੁਸਹੁਗਲੀਪਾਇਆ॥ ਮਾਲਕੇਮਾਣੇਰੁਪਕੀਸੋਭਾਇਤਬਿਪੀਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੇਖਾਨਜੀਅਮਲਕੁਪੀਧਰਤੀਗੁਰਕਾਬਚਨ
ਬੀਜਬੋਏਅਹੁਸਚੁਜਾਨਨਾਇਹੁਪਾਣੀਦੇਵੈਐਸੀਕਿਰਸਾਨੀਕਰੇਤਿਸ
ਕੇਖੇਤਮੋਈਮਾਨਪੈਦਾਹੋਇ॥ ਅਵਰਬਾਤਸੋਪਾਇਆਨਾਹੀਜਾਤਾ॥ ਮਾ
ਲਕੇਮਦਮੋਅਹੁਰੁਪਕੀਸੋਭਾਮੋਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਤਾਹੈ॥ ਠਹਰਪੜੀ

ਦੁਜੀਕਹੀ॥ ਐਬਤਨਚਿਕੜੋਇਹੁਮਨਮੀਰੁਕੇਕਮਲਕੀਸਾਰਨਾਹੀ
ਮੁਲਪਾਈ॥ ਭਵਰਉਸਤਾਦਨਿਤਭਾਖਿਆਬੋਲੈਕਿਉਬੂਝੈਜਾਨਾਰ
ਬੂਝਾਈ॥ ੨॥ ਹੇਖਾਨਜੀਐਬਜੇਤਨਮੋਚਹਲਾਹੈਮਨਮੀਰੁਕਐਬੋਕੇ
ਚਹਲੇਮੋਠਸਾਹੈਕਮਲਜੋਪੈਨਮਰਬਕਾਤਿਸਕੀਖਬਾਰਿਮਨਮੀਰੁਕੋ
ਨਾਹੀਅਹੁਭਵਰਜੋਪੀਗੁਮੁਹਸਦਹੈਉਪਦੇਸੁਕਹਤਾਹੈ॥ ਮਨਮੀਰੁਕਬੂਝ
ਤਾਨਾਹੀ॥ ਤਬਖਾਨਕਹਿਆਹੈਨਾਨਕਜੀਇਹੁਮਨਕੈਸੇਬੂਝੈ॥ ਠਹਰਤੀਜੀ

ਪੜ੍ਹੀ ਕਹੀ॥ ਆਖਣੁ ਸੁਣਣੁ ਪੈਣੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ॥ ੨੬
 ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਾਰਿ ਦਿਲੁ ਧਰਿ ਪਸੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਇ ਕਧਿ ਮਾਇਆ॥ ੩॥
 ਹੇ ਖਾਨਜੀ ਆਖਨਾ ਅਰੁ ਸੁਨਨਾ ਪੈਨਹੈ ਮਨ ਤੇ ਮਾਇਆ ਲਗਾ ਹੈ॥ ਜਬ
 ਰਬ ਕੀ ਮਿਹਰ ਹੋਇ ਤਬ ਮਹਬਤ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ॥ **ਫੇਰ ਬਚ**
ਨਹੂ ਆਓ ਬੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਤੀਹ ਕਰ ਰਾਖੇ ਪੰਜ ਕਰ ਸਾਖੀ ਨਾ ਉਸੈ ਤ
 ਨ ਮਤ ਕਟਿ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਗਾਹਿ ਪੈਚ ਲਾਨਾ ਮਾਲ ਪਨੁ ਕਿਤ ਕੁ
 ਸੰਜਿਆ ਹੀ॥ ੪॥ ਹੇ ਖਾਨਜੀ ਤੀਸਰੇ ਜਾ ਅਰੁ ਪੰਜਵਖਤ ਕੀ ਨਿਆ
 ਜਏਹੁ ਸਾਖੀ ਹੈ॥ ਇਨ ਸੈ ਸੈ ਤਾਨ ਕਾ ਬਿਰੋਧ ਹੈ ਖਬਰ ਦਾਰੀ ਕਰਨਾ ਮ
 ਤੁਸੈ ਤਾਨ ਇਬਾਦਤ ਕੀ ਨਾਉ ਕੋ ਕਾਟ ਕਰ ਬਹਾਇ ਦੇਵੈ ਨਾ ਹੀ॥ ਹੇਖ
 ਨ ਜੀਤ ਤੇ ਤੂੰ ਮਾਲ ਪਨ ਕੀ ਮਹਬਤ ਮਨ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰ ਰਬ ਸੇ ਮਹਬ
 ਤ ਬਢਾਉ॥ ਦੋਜ ਬਖਰਿ ਸਤ ਕੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੇ ਖਲਾਸ ਹੋਵੇਗਾ॥
 ਐਨ ਖੁਸੀ ਦੀ ਦਾਗ ਮੇਲਾ ਕਾਨ ਸੀਬ ਹੋਇਗਾ॥ **ਸੋਰਠਾ॥** ਸਬਦ ਸੁ
 ਨਾ ਜਬ ਖਾਨ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾ ਤਬੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਹੈ ਹਾਨ ਭਈ ਮਹ
 ਬਤ ਰਬ ਕੀ॥ ੫१॥ ਮਨ ਮੇ ਉਪਜਿ ਯੋਗਿ ਯਾਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਕੇ ਬੈਨ ਸੁਨ
 ਾ ਭਾਇਆ ਤਬੀ ਕਲਿਆਨ ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭਇਆ॥ **੫੩॥ ਦੋਹ**

ਗਾ॥ ਇਹ ਪਰਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਆਲ ਕੋ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਮਨ ਭਾਇ ਗੁਰ ਨਿਸਚਾ ਮਨ ਮੇ
ਬਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥ ੫੩॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ॥ ੧੬॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ
ਮੁਖ ਕਰੇ ਉਚਾਰਾ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਕਰ ਲਏ ਉਧਾਰਾ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਕੀ ਪਹਲੀ ਉਦਾਸੀ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰੂਪਨ ਹੋਇ ਗੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੋਲਤ ਖਾ
ਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਲੇਜੈ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਲਾ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਈ ਗਾਰਹੋਂ ਹਮ ਕੋ ਕਰੇ ਨਿ
ਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਇਸਾਇ ਬਸਤ੍ਰ ਜੈ ਰਾਮ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਗੇ ਧਰੇ॥ ਕਹਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀ ਕਾਮ ਹਮ ਰੋਚਿਤ ਉਦਾਸ ਆਤਿ॥ ੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਦੋਲਤ ਖਾਨਤ ਬ
ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਨਾ॥ ਹੇ ਨਾਨਕ ਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ਪਰਬੀ ਨਾ॥ ਵਡੇ ਭਾਗ ਮੈ ਕਦਮ
ਨ ਦੇਖਾ॥ ਬੀਤੀ ਉਮਰ ਸਫਲ ਕਰ ਲੇਖਾ॥ ੩॥ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਮ
ਮਤਾ॥ ਚਲੇ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੀ ਹੈ ਸਾਮਤਾ ਰਹੀ ਬੋੜੀ ਬੀਤੀ ਹੈ ਬਹੁਤੀ॥ ਤੁਮਰਹ
ਤੇਤ ਬਨਿ ਜਾਤ ਮਮ ਹੋਤੀ॥ ੪॥ ਹੋਇ ਖਾਨ ਬਿਆਕੁਲ ਕਦਮ ਨ ਪੜਾ॥ ਨਿ
ਜਹਾ ਬਉਠਾਇ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਖੜਾ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਆਲਾ॥ ਦੇਬ
ਰ ਬਚਨ ਤਿਸ ਕੀਆ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੫॥ ਨਿਬੀ ਖਾਨ ਇਹ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਮੋਲਾ
ਸੋ ਤੁਮਰੀ ਭਈ ਯਾਗੀ॥ ਤੂੰ ਤੋ ਜਿੰਦ ਪਰਿਅਬ ਭਇਆ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ
ਕਾ ਦੁਖ ਮਿਟ ਗਇਆ॥ ੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਟ ਭਈ ਖਾਨ ਪਰਤ ਕੋ ਕੀ

ਅਸਨਾਥਾ ਤਸੇ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇ ਕਰਗ੍ਰਹ ਗਏ ਜੈ ਰਾਮ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਦੇਖਨ ਨਕੀਭੁਇਆ ਅਨੰਦਾ ਤਿਪਤੇ ਚਕੋਰ ਨਿਰਖ ਜਿ ਮੰਦਾ ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸਾ ਜੈ ਰਾਮ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਕਹੀ ਸੁਪਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਕਹਾਇਆ ਲ
 ਮਮ ਚਿਤ ਉਦਾਸਾ ॥ ਠਿਰਾਏ ਗਤੁ ਮਰੇ ਪਾਸਾ ॥ ਕੁਛ ਚਿਤ ਮਨ ਮੇ ਮਤ ਕੀਜੈ
 ॥ ਮਮ ਬਚਨ ਮਾਨ ਸੰਤੋਖ ਕਰੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਦਾਹੀ ਨੀਨਾ ਸੰਗਾ ਸੀਜੈ
 ਗੁਪੁਰਾਤਨ ਮਿਲਿਓ ਅਭੰਗਾ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕੀਆ ਪਿਆਨਾ ॥ ਆ
 ਗੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਛੇ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਜੈ ਗਲ ਮੇ ਗਏ ॥ ਨਹੀਤ ਹਾਮਾਨੁ
 ਖਨ ਬਸਤੀ ਅਹੋ ॥ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਭੁਓ ਲਾਗਾ ॥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੋ ਕਹੇ ਬਹੁਤ
 ਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੂੰ ਸਿਪ ਬਰਜੇ ਗੀ ॥ ਹਮ ਦਾਹੀ ਜਾਤ ਪੇਟ ਸੰਜੋ
 ਗੀ ॥ ਐਸੀ ਉਜੜ ਕ ਬੂਨ ਹੀ ਦੇਖਾ ॥ ਈਹ ਨਹੀ ਜਬੁ ਅੰਨੁ ਨ ਆਦਮ ਤੇਖ
 ॥ ੧੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਮੰਗ ਖਾਤੇ ਥੇ ਜਿ ਜਮਾਨ ਪਰ ਬਦੀਆ ਉਜੜ ਮੇ ਪਾਇ ॥
 ਕੁਛ ਜੀਵਨ ਮਾਸਾਨ ਹੀ ਮਰਨ ਭੁਇਆ ਹੋਆਇ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇ ਮਰਛੰਦਾ ॥ ਹਸ
 ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਤਾ ॥ ਸੁਨਹੋ ਮਰਦਾਨਾ ਮੀਤਾ ॥ ਜਹਾਂ ਚਿਤ ਆਵੈ ਰਾਮਾ ਬਸ
 ਤੀਵਹੀ ਸੁਖ ਗਾਮਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਹਾਂ ਭੁਲੀਏ ਕਰਤਾਗਾ ਬਸਤੀ ਸਮਾਨ ਉਜੜਾ ਸਮ
 ਪਾਮਛਾਇਆ ਸੀਤਾ ॥ ਇਹ ਸੰਤ ਨਾ ਕੀਰੀਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੇ ਕੋਨ ਮਰਣੇ ਦੇਹਾ ਪੁਨਰ

ਖੈਰੈ ਹਮ ਕੇਹਾ। ਉਠ ਚਲੇ ਵਿਕਰ ਚੀਤ। ਸੁਖ ਹੋਇ ਵਿਕਰ ਪਰਤੀਤ। ੧੬॥ ਆਗੇ
 ਚਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਆਲਾ। ਚਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਲਾ। ਗਏ ਬਰੇ ਜੰਗਲ ਮਾਹਿ। ਆਨੁ
 ਖਨਦੀ ਸੈਤਾਹਿ। ੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਪੁਛਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਹਿ ਲਾਗੀ ਕੁਖੀ ਪਿਆਸ
 ॥ ਤੂੰ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਧੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਆ ਮੈ ਕਹੋ ਅਰਦਾਸ। ੧੮॥ **ਚੌਪਈ॥** ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ
 ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਾ। ਨਿਕਟ ਈਹਾ ਬਸਤੀ ਪੈਰਾ। ਖੜੀ ਉਪਲਾਹੇ ਤਿਹ ਮਾਹਾ। ਚਲੇ
 ਚਲੇ ਉਹਾਂ ਤੁਮ ਜਾਹ। ੧੯॥ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਤੁਮ ਹੀ ਬਦ ਕਰੇ। ਭੋਜਨ ਜਲ ਆਗੇ ਤੁਮ
 ਧਰੇ। ਬਸਤ ਰਧਨ ਆਗੇ ਤੁਮ ਰਾਖੇ। ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤੁਮ ਸੋਭਾਖੇ। ੨੦॥ ਕੋਊ ਨ
 ਮਜ਼ਤ ਨਹੀ ਪੁਛੈ ਤੁਮਾਗੀ। ਸੇਵੇ ਜਿਉ ਸਾਧਨ ਅਧ ਕਾਰੀ। ਅਤ ਛੁਪਾਵੈ ਤਲੇ
 ਬਚਨ ਮਰਦਾਨਾ। ਉਸੀ ਗਾਉ ਕੋ ਕੀਆ ਪਾਨਾ। ੨੧॥ ਤਿਸ ਬਸਤੀ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤ ਭੁਇਆ। ਭਾਉ ਭਗਤ ਲੋਕ ਬਦ ਕੀਆ। ਸਭੁ ਹਸਖਾਨ ਪਾਨ ਲੇ ਆਇ। ੨੨॥
 ਨ ਬਸਤ ਗਤਿ ਨ ਪੂਜ ਚਕਾਏ। ੨੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਮਰਦਾਨੇ ਭੋਜਨ ਖਾਇ ਕੇ ਬਸਤ ਧਨ
 ਲੀਆ ਉਠਾਇ। ਚਲ ਆਇ ਆਬਾਬਾ ਜੀ ਜਹਾ ਆਗੇ ਗਾਖਿਆ ਜਾਇ। ੨੩॥
ਤੋਮਰ ਛੰਦ॥ ਬਿਨਤੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰੇ। ਧਨ ਬਸਤ ਆਗੇ ਧਰੇ। ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਜੀਏ
 ਜੋਚਾਹਾ। ਪਰਤਾਪ ਤੁਮ ਰੋਆਹ। ੨੪॥ ਸੁਨਹ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਧਾਮ। ਹਮ ਰੇ ਨਹੀ ਕੁਛ
 ਕਾਮ। ਤੂੰ ਕਿਆ ਲੇ ਆਇ ਆਮੀਤ। ਤੁਹ ਕ੍ਰਿਸਿ ਓਲੇ ਭਾਮੀਤ। ੨੫॥ ਇਹੁ ਬ

ਸਤਪਨਦੇਹੁਰਾਣਾ। ਉਠਚਲੇਹਮਰੇਨਾਲਾ। ਸੁਨਬਚਨਦੀਨਪਦਾਗਾ। ਮੁਖਕੀ ੨੮
ਆਸਿਯਤਉਚਗਾ। ੨੬॥ ਸੁਬਹਾਨਤੇਗੀਭਗਤਾ। ਤੂੰਮਹਾਪੁਰਖਬਿਰਕਤਾ। ਸੋ
ਕੋਰੰਪੁਤ੍ਰਜੋਕੋਹ। ਅਜਿਉਗਾਖੀਐਤਿਉਰੋਹ। ੨੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਆਗੇਚਲੇਦਿ
ਆਲਪੁਤ੍ਰਤਹਾਜੰਗਲਬਡੇਗੀਭੀਗ। ਪਾਛੇਮਰਦਾਨਾਚਲੇਜਿਉਮੁਰੀਦ
ਸੰਗਪੀਗ। ੨੮॥ **ਚੌਪਈ॥** ਬੋਡੇਤੇਜਰਵਘਾਮਤਹਾਹੀ। ਅਤਭਯਾਨਕਜੰ
ਗਲਮਗਜਾਹੀ। ਉਸਨਸੀਤਤਾਕੋਕਿਆਲਗੇ। ਪਰਮਾਨੰਦਨਿਰੰਜਨਪਗੇ।
੨੯॥ ਚਲਤਚਲਤਸ੍ਰਮਵੰਤਮਰਦਾਨਾ। ਛੁਪਾਝਿਖਾਕੀਨਾਹੈਗਾਨਾ। ਪਗਨ
ਹੀਚਲੇਅੰਗਮੁਰਛਾਨੇ। ਹੋਇਦਇਆਵੰਤਪੁਤ੍ਰਬਚਨਬਖਾਨੇ। ੩੦॥ ਪਿ
ਆਸਭੂਖਤੁਹਿਲਗੀਮਰਦਾਨਾ। ਮੈਅਤਸ੍ਰਮਵੰਤਤੇਕੋਪਹਿਚਾਨਾ। ਕਹਾਮ
ਰਦਾਨੇਹੇਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਸੁਬਹਾਨਭਗਤਤੂੰਸਭਘਟਗਾਮੀ। ੩੧॥ ਅਬ
ਮੈਚਲਨਸੋਕੋਪਗੁਆਗੇ। ਤੂੰਮਹਾਪੁਰਖਭੂਖਝਿਖਾਨਲਾਗੇ। ਪ੍ਰਾਨਤਜ
ਨਕਾਸਮਾਅਬਆਇਆ। ਬਹੁਹਸੇਦਿਆਲਇਹੁਬਚਨਸੁਨਾਇਆ। ੩੨॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਇਕਬਿਰਛਾਮਾਕੰਮਗਮੋਰਹਾਠਲਲਾਗੇਬਹੁਭਾਇ। ਮਰ
ਦਾਨੇਕੋਆਗਿਆਕਰੀਆਉਏਹੁਠਲਖਾਇ। ੩੩॥ ਠਲਖਾਵੇਤੁਮਪੇਟਤ
ਰਹੇਨਹੰਚਕਚਾਹਾ। ਛੁਪਾਝਿਖਾਤੁਮਗੀਮਿਟੈਗਾਂਠਬਾਧੀਠਿਨਾਹਾ। ੩੪॥ **ਚੌਪਈ॥**

ਵੈਬਿਖਠਲਬੇਗੁਰਬਚਨਪ੍ਰਤਾਪਭਏਮੀਠੇਜਿਮਸਤਸੁਆਪਾਖਾਇਮਰਦਾ
ਨਾਪੇਟਅਪਾਨਾਕਰਲੇਭਕਛੂਲੇਗਾਂਠਬੰਧਾਨਾ॥੩੫॥ਪੁਨਚਲੇਚਲੇਅਗੇ
ਬਹੁਗਏਕਹੂੰਬਹੁਤਦੁਰਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਭਏਤਬਬਹੁਕਛੂਪਾਮਰਦਾਨੇਲਾ
ਗੀ॥ਠਲਖਾਨਕੀਇਛਾਮਨਜਾਗੀ॥੩੬॥ਖੋਲਗਾਂਠਇਕਠਲਜਬਖਾਇਆ
॥ਬਿਖਚੜਿਗਾਇਆਕੰਠਰੁਪਾਇਆ॥ਹਸੇਦਿਆਲਾਦਿਖਾਇਹੁਗਲਾ॥ਮਰ
ਦਨਾਤੁੰਕਿਉਭੇਆਬਿਹਲਾ॥੩੭॥ਤਬਤਿਨਕਹਾਮੈਵਹੀਠਲਖਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਬ
ਚਨਨਮਾਨਾਬਹੁਦੁਖਪਾਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਕਰਿਸਤਿਗੁਰਹੇਗਾ॥ਮਿਟਿਓਦੁ
ਖਓਠਿਭਾਇਓਕਰੇਗਾ॥੩੮॥**ਦੋਹਰਾ॥** ਮਰਦਨੇਕੋਬਾਬੇਕਹਾਉਠੋਚਲੇਅਮ
ਨਾਲਾ॥ਤਿਨਹਾਥਜੋੜਉਤਰਦੀਆਮੇਗਮਨਬੇਹਲਾ॥੩੯॥**ਚੌਪਈ॥** ਤੂੰਮ
ਹਾਪੁਰਖੁਜੰਗਲਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਸੁਬਹਾਨਭਗਤਤੇਰੀਤੂੰਪੰਨਾ॥ਹਮਕੋਉਜਾੜਦੇਖ
ਭੈਆਵੇ॥ਛੁਪਾਪਿਆਸਮੇਹਿਬਹੁਤਸੰਤਾਵੈ॥੪੦॥ਤੁਹਛੁਪਾਪਿਆਸਕਬ
ਹੁੰਨਹਿਲਾਗੇ॥ਸਦਾਅਨਿਦਹਰਿਗਸਰਹੋਪਾਗੇ॥ਹਮਦਹਾਢੀਜਾਤਦਸਾਪਰ
ਮੰਗਖਾਹਿ॥ਐਸੀਉਜਾੜਦੇਖਤਮਰਜਾਹਿ॥੪੧॥ਮੇਗਤੁਮਸੋਕੈਸਾਸਾਥਾ॥
ਤੂੰਮਹਾਪੁਰਖਮੇਜੀਉਅਨਾਥਾ॥ਜਉਰੂਖਾਪਿਆਸਮੇਹੀਪਰਹਗੇ॥ਜਿਮਤੂੰਹ
ਠੋਤੈਸਾਮੋਹਿਕਰੇ॥੪੨॥ਤਬਮੇਚਲੇਤੁਮਾਰੇਸੰਗਾ॥ਹਬਾਬੁਬਜਾਵੇਗਾਵੇਰੇਗਾ॥

ਸੁਨਬਾਬਾਜੀਭਏਦਿਆਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਕਰਕੀਆਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪੩ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਫੁਪਾਪਿਆਸਾਸਭਮਿਟੀਮਰਦਾਨਾਭਾਇਆਅਨੰਦਾਅੰਧਕਾਰਚਾਂਦਨਭਾਇਆ
 ਜਿਉਨਿਸਿਅੰਧਿਆਗੀਚੰਦਾ ॥ ੪੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਨਚਲੇਮਰਦਾਨਾਸਤਿਗੁਰ
 ਸੰਗਾ ॥ ਫੁਪਾਤਿਖਾਸੇਭਾਇਆਅਸੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭਚਲੇਚਲੇਦੁਰਕਹੂੰਗਇਆਕਹੂੰ
 ਬਰੀਉਜਾਕੁਜਾਇਠਾਢੇਭਏ ॥ ੪੫ ॥ ਤਹਾਦੇਖਉਜਾਕੁਮਰਦਾਨਾਰਗਾ ॥ ਪੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਬਿਨਤੀਕਰਾਹੇਮਹਾਪੁਰਖੁਮਨੁਭੰਨਹੀਜਾਇ ॥ ਦੇਖਤਉਜਾਕੁ
 ਜੀਅਕੁਰਪਾਇ ॥ ੪੬ ॥ ਸੁਨਮੀਤਜਹਾਗਰਿਚਿਤਆਵੈ ॥ ਵਹੀਸੁਭਠਰਬਸ
 ਤੀਮਨਭਾਵੈ ॥ ਬਸਤਨਗਰਗਰਿਨਹੀਚੀਤਾ ॥ ਵਹੀਉਜਾਕੁਕਹਾਵੈਮੀਤਾ ॥ ੪੭
 ਬਿਨਭੂਮੀਮਿਟੇਨਭੈਮਨਜਾਇ ॥ ਮਿਟੇਭਰਮਤੋਸਕਥਮਿਟਾਇ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿ
 ਕਪ੍ਰਭਕੋਖੋਜੰਤੋ ॥ ਜਪਤਪਕਰੇਤੀਹਥਭਰਮੰਤੋ ॥ ਗਰਿਨਿਮਿਤਭੇਖਤਨਪਾ
 ਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਜੁਗਤਸਭਕਾਰਜਸਾਰੇ ॥ ੪੮ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਹੇਮਰਦਾਨਾਸੁਰਤਕਰਲੇਹੁ
 ਰਬਾਬਜਾਭੀ ॥ ਸਬਦਉਚਾਰੋਤੋਸੋਕਹੋਲੇਹੁਪ੍ਰੇਮਸੇਗਾਉ ॥ ੪੯ ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਸ
 ਬਦਉਚਾਰੁਕੀਆਗੁਆਸਾਮੇ ॥ ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾਂਈਦੁਖਭੁਖ
 ਤੀਰਥਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਮੋਹਹੋਤੋਕਰਿਕਾਰਿਭਗਵੇਭੇਸਗਾਏ ॥ ੫੦ ॥ ਤੋ
 ਕਾਰਣਸਾਰਿਬਾਰੰਗਰਤੇਦਰਵੇਸਭਏ ॥ ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਾਹੁਪਅਨੰਤਾਕਹੇ

ਨਜਾਈਤੇਰੇਗੁਨਕੇਤੇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਹਸਤੀਘੜੇਢੋਰਿਵਿ
ਲਾਇਤਦੇਸਗਏ॥ਪੀਰਪੇਕੰਬਰਸਾਲਕਸਾਦਕਢੋਰੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ॥
੨॥ਸੁਖਾਦਸਹਜਸੁਖਰਸਕਸਤਜੀਅਲੇਕਾਪੜਢੋਰੇਚਮੜਲੀਏ॥ਦੁਖ
ਏਦਰਦਵੰਦਦਰਤੇਰੇਨਾਮਰਤੇਦਰਵੇਸਭਏ॥੩॥ਖਲਗੀਖਪਗੀਲਕਗੀਚਮ
ਗੀਸਿਖਾਸੁਤਪੋਤੀਕੀਨੀ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਹਿਸੁਆਗੀਤੇਰਾਨਾਨਕਭਗਤਾਜਾਤਿ
ਕੈਸੀ॥**ਤਿਸਕਾਅਰਭੁਮਰਦਾਨਿਆਸਮਝਦੇਖੁ॥**ਦੇਵਤੇਅਰੁਸਿਧੋਜੋਗੀ
ਜਤੀਦਰਸਨਕੇਵਾਸਤੇਬਰਤਤੀਰਥਦੁਖਭੁਖਅਰੁਅਨੇਕਭੰਤਕੇਭੇਸਅਰੁ
ਅਨੇਕਜੁਗਤਧਾਰਤਭਏ॥ਅਰੁਪਰਮੇਸਰਕੇਰੰਗਮੋਨਿਮਾਨੇਦਰਵੇਸਹੋਇ
ਕਰਬਨਪਰਬਤਖੋਜਤੇਠਿਰੇਅਨੰਤਨਾਮਅਨੰਤਰੂਪਅਨੰਤਗੁਨਾਬਾਦਕੋ
ਬਿਚਾਰਤੇਰੈ॥ਅਰੁਦਰਬਾਹਘੜੇਹਾਥੀਅਰੁਦੇਸਅਰੁਸੁਖਸਗੀਰਕੇਤਿਆ
ਗਕਰਬਭੇਬਭੇਰਾਜਾਪਾਤਿਸਾਹੁਦਰਵੇਸਕਾਸਰੂਪਕਰਕਰਉਜਾੜੇਮੋਦਰਦ
ਮੰਦਹੋਕਰਇਬਾਦਤਮੋਹਰਕਭਏਅਰੁਸਾਹਿਬਕੇਪ੍ਰੇਮਮੋਮਗਨਭਏਅਰੁਕੇ
ਤੇਰੀਖੀਉਨੀਰੰਤਕਮੰਡਲਪੋਤੀਸਿਖਾਸੁਤਧਾਰਤਭਏਅਰੁਸਮਾਧਣੀਨ
ਭਏਰੈ॥ਹੇਮਰਦਾਨਿਆਓਹੁਸਾਹਿਬਬੇਪਰਵਾਹੁਪੈਤਿਸਸਾਹਿਬਕਾਹਉਸੁ
ਆਗੀਰੋ॥ਹਰਿਭਗਤਾਕੋਜਤਪਾਤਉਜਾੜਬਸਤੀਸਿਕਾਮੁਨਾਹੀਜਹਾਪਰ

ਮੇਸਹਰਿਤਾਵੈਸੋਈਜਾਗਾਭਲੀਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਮਰਦਾਨਾਯਹਬਚਨਸੁਨ ੩੦
 ਮਨਮੇਭੇਆਗਲਤਨਾਭੁਢਿਤਾਸਗਲੀਗਈਬਨਗੁਰੁਇਆਸਮਾਨਾ॥
੫੦॥ ਮਰਦਾਨੇਉਸਤਤਿਕਰੀ॥ ਤੇਮਰਛੰਦਾ॥ ਸੁਬਹਾਂਨੇਤਰੀਭਗਤਾ॥ ਤੁੰਭ
 ਗਤਪੂਰਨਸਕਤਾ॥ ਮੈਨੀਚਬੁਧਅਜਾਨਾ॥ ਕਹਿਦਾਇਆਕੀਆਸੁਜਾਨਾ॥ ੫੧
 ॥ ਇਕਦਾਨੁਲੇਵਹੁਮੰਗਾ॥ ਸਦਰਹੁੰਤਮਰੇਸੰਗਾ॥ ਕਬਹੂੰਨਤਜੀਏਦਿਆਲਾ॥
 ਸਦਰਾਖਚਰਨਨਾਨਾ॥ ੫੨॥ ਮੁਹਈਗਾਂਉਹਾਂਨਤਿਆਗਾ॥ ਸਦਰਹੋਚਰਨਨਲ
 ਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਹਾਬਚਨਬਿਨੀਤਾ॥ ਸੁਨਹੋਮਰਦਾਨਾਮੀਤਾ॥ ੫੩॥ ਕਬਹੂੰਨਛੋਰੇ
 ਤੇਹਿ॥ ਅਬਲਾਜਤੇਰੀਮੋਹੀ॥ ਤੂੰਤੋਪੁਰਾਤਨਮੀਤਾ॥ ਓਠਚਲੇਦਿਵਸਨਚੀ
 ਤਾ॥ ੫੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਬਾਬਾਜੀਆਗੇਚਲੇਲੇਮਰਦਾਨੇਸੰਗਾ॥ ਕਛੁਦੇਸਬ
 ਦੇਸਨਥਾਖਪਵੇਲੀਲਾਅਮਿਤਮਭੰਗਾ॥ ੫੫॥ **ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥ ੧੭॥**
 ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁਮੁਖਕਰੇਉਚਾਗਾ॥ ਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਰਾ॥ ਅਗੇ
 ਸਾਖੀਕੁੰਜਾਸਿਉਬਾਬਾਜੀਚਰਚਾਕਰੇਗੇਸੋਕਥਾਨਿਰੁਪਨਹੋਇਗੀ॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਕੁੰਜਕੀਡਾਰਅਕਾਸਮੇਜਾਤੀਦੇਖੀਦਿਆਲਾ॥ ਤਾਕੇਪਾਛੇਲਗ
 ਚਲੇਮਗਨਅਨੰਦਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧॥ **ਚੌਪਈ॥** ਪ੍ਰਭਚਲੇਸੀਪ੍ਰਤਿਨਪੀਛ
 ਹੋਗੇ॥ ਮਰਦਾਨਾਪੀਛੇਹੀਰਹੇ॥ ਤਬਆਗੇਆਗਰਿਕੁੰਜਾਕੋਆਈ॥ ਮਮਭ

ਗਤਤੁਮਪੀਛੇਧਾਇਆਜਾਈ॥੨॥ਉਤਰਭੂਮਤਿਨਦਰਸਨਕੀਜੈ॥ਭੇ
ਟਤਸਾਧਸੁਖਸਾਂਤਿਪਤੀਜੈ॥ਤਿਨਮੋਏਕਭੂਜਸਰਦਾਰ॥ਵੈਗਿਆਨ
ਵੰਤਸੰਤਨਅਧਿਕਾਰ॥੩॥ਏਸਗਲਕੁੰਜਧਰਤੀਪਰਆਈ॥ਕਰਦਰ
ਸਨਅਤਿਆਨੰਦਪਾਈ॥ਤਿਨਕੇਪ੍ਰਥਾਇਪ੍ਰਭਸਬਦਉਚਾਰਾ॥ਤਿਨਸੁਨ
ਹੁਰਬਚਨਮਹਾਸੁਖਧਾਰਾ॥੪॥**ਸਬਦਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ॥ ਮਲਾਰਮਹਲ॥**
ਬਾਗੇਕਾਪੜਬੈਥੈਬੈਠਾ॥ਏਬਨਕਕਾਏਤੇਰੇਨੈਨਾ॥ਕਬਹੂੰਸਾਹਿਬਦੇਖਿ
ਆਭੈਣਾ॥੫॥**ਤਿਸਕਾਪਰਮਚਰ॥**ਹੈਕੁੰਜਸੁਏਤਪੰਖਬਸਤ੍ਰਤੇਰੇਅਰੁਲੰ
ਬਾਨਕੁਅਰੁਸਿਆਮਸੁੰਦਰਨੇਤ੍ਰਤੇਰੇਯੋ॥ਅਰੁਮੀਠੀਬੋਲੀਤੁਮਾਰੀਯੋਕ
ਬਹੂੰਸਜਨੀਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਆਰੇਕੋਦੇਖਾਹੈਤੁਮਨੇ॥**ਤਬਅਪੀਸਕੁਜਬਾਚਾ॥**
ਉਡਉਡਚੜਾਅਸਮਾਨਾ॥ਸਾਹਿਬਸਮੁਖਤੇਰੇਤਨਾ॥ਜਲਥਲਤੁਗਰ
ਦੇਖਿਆਤੀਗਾ॥ਬਾਨਥਨੰਤਰਸਾਹਿਬਬੀਗਾ॥**ਤਿਸਕਾਮਰਥਕੁੰਜਬਾਚਾ॥**
ਹੈਨਾਨਕਜੀਜਿਸਕੀਸਿਕਤਸੋਹਮਆਕਾਸਚਾਰੀਹੈਵਹੀਸਮਰਥਅਤ
ਮਜਲਥਲਮੋਪੁਰਨਹੈਪ੍ਰਗਟਹੈ॥ਤਬਬਾਬਾਜੀਕਹਾਵੇਜੋਸਰਬਤ੍ਰਪੁਰ
ਨਹੈਤਿਸਮੋਦਿਵਚਿਤੋਗਇਲੀਨਕਿਉਨਾਹੀਹੋਤੀ॥**ਕੁੰਜਬਾਚਾ॥**ਜਿਨਤ
ਨਸਾਜਦੀਏਨਾਥਖੰਭਾ॥ਅਤਿਤਿਸਨਾਉਡਨੇਕੀਰੰਭਾ॥ਨਜਰਕਰੇਤੀਬੀਧਾ

ਪੀਗਾ ਜਿਉ ਦੇਖਾ ਲੇ ਤਿਉ ਦੇਖਾ ਵੀਗਾ ॥ ੩ ॥ **ਤਿਸਕਾ ਅਰਥੁ** ॥ ਹੇ ਨਾਨਕ ਸੰ ੩੧
ਤਜੀ ਜਿਸਨੇ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਪੰਖ ਦੀਏ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੇ ਤਿਸ ਨਾ ਬਿਚਰੇ ਕੀ ਲਗਾ ॥
ਈ ਹੈ ॥ ਤੁਮ ਸੰਤ ਜਨ ਹੋ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਟ ਕੋਗੇ ॥ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਮੋ ਦਿਵ ਪੀਰ ਜਹੋ ਈ
॥ ਅਰੁ ਜਿਸ ਜੁਗਤ ਤੁਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਦੇਖਾ ਦੋ ਤਿਹੀ ਦੇਖੇ ॥ **ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ**
ਕੁੰਜ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਉਤਰ ਦੀਆ ॥ ਨਾਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭਾ ॥
ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਸਨ ਬੰਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਜਪਿ ਐਕਾਰਿ ਗੁਰ
ਪੀਗਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਇਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ੪ ॥ **ਤਿਸਕਾ ਅਰਥੁ** ॥ ਹੇ ਕੁੰਜੋ ਇਹੁ ਪੰਖ
ਸੰਜੁਗਤ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋ ਅਗਨ ਅਰੁ ਪਵਨ ਪਾਨੀ ਕਾ ਹੈ ਸਨ ਬੰਧਾ ॥ ਇਨ ਹੀ
ਕੋਇ ਫੁਲਿ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਇਨ ਸਭ ਤਕਰ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ
ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਹਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨ ਹਿਰਦੇ ਪਾਰੇ ਸ
ਰੀਰ ਭੀ ਪਾਵਨ ਹੋਇ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਦੇਸੇ ਲੀਨ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ **ਤੋਪ ਦੀ** ॥ ਜਬ
ਇਹ ਬਚਨ ਦਿਆਲ ਗੁਰ ਕਹੇ ॥ ਦਿਵ ਮਤ ਕੁੰਜ ਨ ਹਿਰਦੇ ਗਹੇ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ
ਸੁਖ ਮੋ ਭਈ ਲੀਨਾ ॥ ਮਿਲੇ ਦਿਆਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰ ਬੀਨਾ ॥ ੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕੁੰਜ ०
ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਅਗੇ ਚਲੇ ਦਿਆਲਾ ॥ ਬਹੁ ਪਰਤੀ ਬਿਚਰਤ ਭੁਏ ਮਰ
ਦਾ ਨਾ ਲੀਏ ਨਾ ਲਾ ॥ ੭ ॥ **ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ** ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁ ਮੁਖ ਕਰੋ ਉਚਾ

ਗਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਰਾ॥ ਅਗੇਸਾਖੀਬਾਬਾਜੀਸਜਨਨਮੇਕਪਟ
ਕੁਗਤਧਾਰਹਤਿਆਕਰਮਕਰਤਾਥਾਤਿਸਕੇਪਾਸਹਏਸੋਕਥਾਨਿਰੁਪਨਹੋਇ
ਗੀ॥ ਵੋਹਗਾ॥ ਹਮਤੇਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਪ੍ਰਭੁਆਏਸਜਨਪਾਸਾਰਚਧਰਮ
ਸਾਲਸੁਭਭੇਖਤਨਪਾਪਕਪਟਕੀਰਾਸਾ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਬਾਬਾਜੀਧਰਮਸਾ
ਲਮੋਆਏ॥ ਦੇਖਾਸਜਨਸੁਭਭੇਖਬਨਾਏ॥ ਅੰਤਰਕਪਟਪਾਪਕੀਮਤਾ॥ ਬਾ
ਹਰਭੇਖਾਦਿਖਾਵੈਪਤਾ॥ ੨॥ ਜੋਕੋਈਤਕੇਘਰਆਵੈ॥ ਕਰੇਟਹਲਸੁਖਭੋਗਭੁ
ਗਾਵੈ॥ ਜਾਪਹਧਨਸੰਪੈਕੁਛਜਨੇ॥ ਲੇਜਾਵੈਅੰਤਰਕਿਸੀਬਹਾਨੇ॥ ੩॥
ਗਲਾਕਾਟਕੁਪਮੋਰੇਗਾ॥ ਧਨਬੋਟਰਕਰਅੰਤਰਧਾਰੇ॥ ਇਹਬਿਧਿਹਤਿਅ
ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਕਰੇ॥ ਕਛੁਸੰਕਾਮਨਮੋਨਹੀਧਰੇ॥ ੪॥ ਮਰਦਾਨਾਸੰਗਸਤਿਗੁ
ਰਕੇਦੇਖਾ॥ ਮਸਤਕਚਮਤਕਾਰਧਨਲੇਖਾ॥ ਅੰਤਰਗਤਪ੍ਰਸੰਨਮਨਭੁਇਅ
॥ ਲਾਗਾਕਰਨਦਇਆਮੁਹੁਆਇਆ॥ ੫॥ ਵੋਹਗਾ॥ ਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਕੇ
ਧਨੀਅੰਤਰਲੇਚਲਿਆਸੋਇ॥ ਚਰਨਅੰਤਰਘਰਗਾਹੀਇਸਭੁਗ੍ਰਹਪਾਵ
ਨਹੋਇ॥ ੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਤਿਗੁਰਜਾਨਾ॥ ਇਨਪਾਪੀਮੋਹਧ
ਨੀਪਛਾਨਾ॥ ਇਸਪਾਪੀਦਰਸਨਮੇਹਕਰਾ॥ ਸੰਤਨਬਿਰਦੁਲਾਜਪ੍ਰਭੁਪਗਾ॥
੭॥ ਇਹਸਬਦਉਚਾਰਿਓਤਿਸਪਰਥਾਇ॥ ਮਰਦਾਨਿਆਗਾਉਰਬਾਬੁਖ

ਜਾਇ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਸਬਦ ਗੁਰਗਾਵਨ ਲਾਗਾ॥ ਸੁਨ ਪਾਪ ਨੀਦ ਸੇ ਸਜਨੁ ਜਾ ३੨
 ਗਾ॥ ੨॥ **ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਾ ਕ ਸੁਹੀ ਮ ੪੧** ਉਜਲ ਕੈ ਗਾਚਿ ਲਕਣਾ ਘੋਟਮ
 ਕਾਲਵੀ ਮਸੁ॥ ਧੋਤਿਆ ਮੂਲਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉਧੋ ਵਾਤਿ ਸੁ॥ ੧॥ ਸਜਣੁ ਸੇਈ
 ਨਾਲ ਮੈਂ ਚਲੀ ਦੇਆਨਾ ਲਿਚਲੀ ਨਿ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਤਿ ਥੈ ਖੜੇ ਦਿ
 ਸੰਨਿ॥ ੧॥ ਗਹਉ॥ **ਅਰਥੁ॥** ਹੇ ਸਜਣਾ ਕਾ ਸੇਕਾ ਬਰਤਨ ਦੇਖਣ ਕੋ ਉਜਲ
 ਜਬ ਪਸੀਏ ਤਬ ਸਿਆਮ ਤਾਨਿ ਕਸਤੀ ਹੈ ਬਾਹਰ ਅਨੇ ਕਬਾਹ ਧੋਈ ਐ
 ਭੀਤਰ ਕੀ ਸਿਆਹੀ ਜਤੀ ਨਾਹੀ॥ ਸਜਣ ਤਿਨ ਕੋ ਕਹੀ ਐ ਜੋ ਅੰਤ ਕੋ ਚਲ
 ਵਿਆਨ ਲਚਲੇ ਜਹਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਲੇਖਾ ਮਾਗਤੇ ਹੈ ਤਯਨਿ ਕਟ ਸਹਾਈ
 ਰਤੇ॥ **ਪਉੜੀ ਦੁਹਰੀ॥** ਕੋਠੇ ਮੰਡ ਪਮਾਵੀ ਆਂ ਪਸੋ ਚਿਟ ਵੀਆ ਦਠੀ
 ਆਕੀ ਮਿਨ ਆਵਣੀ ਵਿਚੋ ਸਖਣੀ ਆਂ॥ **ਅਰਥੁ॥** ਹੇ ਸਜਣਾ ਜੇ ਸੇ ਸੁੰਦਰ
 ਮੰਦਰ ਢਠਾ ਹੁਆ ਹੋਇ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮਨਾਹੀ ਤੈ ਸੇ ਭਗਤ ਬਿਹੁੰਨਾ ਮਨੁਖ ਸੁੰਦਰ
 ਭੇਖ ਕਾ ਮਨਾਹੀ॥ **ਪੌੜੀ ਤੀਜੀ॥** ਬਗਾਬ ਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝ ਵਸੰਨਿ॥ ਘੁ
 ਟ ਘੁਟ ਜੀ ਆਂ ਮਾਰਨੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀ ਅੰਨਾ॥ ੩॥ **ਅਰਥੁ ਯਹ॥** ਹੇ ਸਜਣਾ ਐ
 ਸੇ ਸਾਧਨਾਹੀ ਹੋਤੇ ਬਗਲੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਉਜਲ ਭੇਖ ਧਿਆਨ ਧਾਰੀ ਅੰਤਰ
 ਤਜੀ ਵਮਾਰਨੇ ਕੀ ਸਰਧਾ ਵੈ ਪਾਖੰਡੀ ਮਹਾ ਪਾਪੀ ਹੋਇ ਹੁਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸਜ

ਫਸਮਸ਼ਗਇਆਜੋਇਹੁਬਰਾਸਾਧੈਮੇਰੇਕਰਮਕਉਜਾਣਤਾਹੈਦਰਸਨ
 ਕੇਪ੍ਰਤਾਪਚਰਨਾਪਗਗਿਰਪਵਾਅਰੁਅਪਨੇਆਪਕਰਮਪ੍ਰਗਟਕਰਨੇਲ
 ਗਾ॥ **ਪੌੜੀਛੋਥੀਕਹੀ॥** ਸਿਮਲਰੁਖਸਰੀਰਮੇਮੈਜਨਦੇਖਭੁਲੰਨਾਸੇਠ
 ਲਕੰਮਨਮਾਵਨੀਤੇਗੁਣਮੇਤਨਹੰਨਾ॥ ੪॥ **ਪੌੜੀਪਜਿਵੀਕਹੀ॥** ਅੰਧੁਲੇਰੁ
 ਰੁਭਿਠਾਇਆਰੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤਾਅਖੀਲੋੜੀਨਾਲਹਾਹਉਚਕੁਲੰਘਾਰੀ
 ਤਾ॥ ੫॥ **ਅਰਥਯਾ॥** ਸਜਣਆਖਿਆਹੇਸੰਤਜੀਮੈਸਿਮਲਰੁਖਕੀਨਿ
 ਆਈਭੇਖਧਾਰਮਹਾਪਾਪਕੀਏਅਰੁਜੀਵਘਾਤਕੀਏਅਬਮੇਰੋਕਿਅ
 ਰੋਗਾਮੈਮਹਾਪਤਤਸਰਨਹੋ॥ ਮੈਅੰਧਲੇਸਿਰਭਾਰਪਾਪੋਕਾਉਠਾਇਆ
 ਮਹਾਦੁਰਗਮਪੰਥਜਾਨਾਹੋ॥ ਬਿਨੁਆਂਖਕੇਅਗੁਬਿਨੁਆਸਰੇਕੈਸੇਭੈਸ
 ਗਰੇਸੇਪਾਰੋਵੇਗਾ॥ ਅਬਮੁਸ਼ਕੇਸਹਾਈਕੋਈਨਾਹੋਵੇਗਾ॥ ਮੈਮਹਾਪਤ
 ਤਿਸਗਨਿਤਮਾਰੀਹੋਜੈਸੇਜਾਨੇਤੈਸੇਮੇਰਉਧਾਰਕੋਰਤੁਮਸੰਤਪਾਤਿਤਉ
 ਧਾਰੋ॥ ਬਾਬਾਜੀਸਜਣਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣਕਰਦਿਆਲੋਕਰਸਤਉਪਦੇ
 ਸਕੀਆ॥ **ਪੌੜੀਛੋਵੀਕਹੀ॥** ਚਾਕਰਿਆਚੰਗਿਆਈਆਮਵਰਸਿਅ
 ਟਪਕਿਤਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਝਤੁੰਬਧਾਛੁਟੇਜਿਤੁ॥ ੬॥ **ਅਰਥਯਾ॥** ਹੇਸਜ
 ਟਅਬਸਭਸਿਆਣਪਬੁਧਤਿਆਗਕੇਹਰਕੀਚਾਕਰੀਕਰਮਰੁਭਗਤ

ਕਰਨਾ ਮੁਜ ਪੁਨਿ ਹ ਕ ਪਟੇ ਗੇ ਇ ਕਰਤਾਂ ਪਾਏ ਕੀ ਬੰਦ ਸੇ ਖਲਾ ਸੁਰ ਵੇਗਾ ॥ ੭ ॥ ੩੩
 ਵੇਹਰਾ ॥ ਜ ਬ ਸ ਤ ਬ ਚ ਨ ਸ ਜ ਨ ਸੁ ਨੇ ਭੈ ਉ ਪ ਜੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਨਿਜ ਕਰ
 ਮ ਕਰਤੁ ਤ ਅਪਨੀ ਸਗਲ ਦਿ ਖਲਾ ਵ ਨ ਲਾ ਗਾ ਆਪ ॥ ੮ ॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਅੰਤ ਰ ਲੇ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕਰਤੁ ਤ ਨਿਜ ਦਿ ਖਲਾ ਵ ਤ ਭ
 ਇਆ ॥ ਭਗਤੁ ਪ ਜੇ ਮਾਨੁ ਖ ਮਾਰੇ ॥ ਧਨ ਭਗੀ ਕੁਠਰੀ ਆ ਸਗਲ ਦਿ
 ਖਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ॥ ਮਹਾ ਪਤਤ ਮੈ ਕੀਏ ਅਧਰਮ
 ॥ ਅਬ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਹਾਲਾ ॥ ਕਰੋ ਗਤ ਮੇਰੀ ਸੰਤ ਦਿਆਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਇ
 ਹ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨੇ ਬਿਨ ਤੀ ਕੀਆ ॥ ਇਸੇ ਉਧਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਦਇਆ ॥ ਤ
 ਬ ਸ ਜ ਲ ਕੇ ਬਾ ਬੇ ਬ ਚ ਨ ਬ ਖਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰ ਧਨ ਸੰਚਾਨਾ ॥ ੧੧
 ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਿਸ ਦੇ ਹੁਯੁ ਟਾਇ ॥ ਆਗੇ ਤਿ ਆਗੇ ਕਪਟ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹ
 ਰ ਕੀ ਭਗਤ ਮਨ ਮੋ ਦਿਛਕੇ ॥ ਹੋਇ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤੇਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਵੇਹਰ ੦ ॥
 ਗੁਰ ਸ ਜ ਨ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਭਾਇਆ ਭਗਤ ਅੰਕੁਗਾ ਆਗੇ ਕੋ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਚ ਲੇ ਦਇਆ ਸਿਧ ਭਗਪੁਰ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਵਾਹਗੁਰੂ ਮੁਖ ਕਰੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਕਰ ਲਏ ਉਪਾਗ ॥ ਆਗੇ
 ਸਾਖੀ ਕਾਰ ਅਕ ਬੈਸਨੇ ਸੋ ਚਰ ਚਾਨਿ ਰੂਪ ਨੇ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਸ ਜ ਲ

ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਦਾਹਿ ਆਗੇ ਚਲਾਇਆ ਆਕਾਰ ਮਕ ਬੈਸੇ ਨੇ ਸੋ ਮਿਲੇ ਕਰਚ
 ਰਚਾ ਕੀਆ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਰਮਤੇ ਪ੍ਰਭਰੀ ਗਾਤਟ ਗਏ ॥ ਕਾਰ ਮਕ
 ਬੈਸੇ ਨੇ ਭੇਟਤ ਭਏ ॥ ਅਤ ਕਠਨ ਜੁਗਤ ਵੈ ਕਰਤ ਰਸੇਈ ॥ ਆਧਾ ਪੜਬਾ
 ਹਰਾਖਤ ਸੇਈ ॥ ੨॥ ਬਾਇਆ ਕਰਬਾ ਹਰਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਏਕ ਹਾਥ ਕਰੇ
 ਜੁਗਤ ਨ ਵੀਨਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇਖਤ ਏਆ ਲਗੁ ਬਿਗਸਾਨਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਅ
 ਚਰਜ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ੩॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟ ਏਆ ਲਗੁ ਰਜਾਇ ॥ ਬਚਨ ਬ
 ਖਾਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹੇ ਕਾਰ ਮਕ ਕੋ ਚੋ ਕਾਭਾਇਆ ਜੁਠਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਖੇਰ
 ਭਇਆ ਜਤਨ ਅਪੁਠਾ ॥ ੪॥ ਉਠਾ ਚੋ ਕ ਕਾਰ ਮਕ ਬੈਲਾ ॥ ਕਹਾਂ ਜੁਠ
 ਭਈ ਸਾਧੁ ਮਤ ਭੇਲਾ ॥ ਪੁਨਾਇਆ ਲਕਹਿ ਆਸ ਮਸ਼ਾਇ ॥ ਗੁਪਤ
 ਛੁਤ ਭੁੰਜਾਨ ਤਨਾਹਿ ॥ ੫॥ **ਵੇਹਗਾ** ॥ ਗੁਪਤ ਛੁਤ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਕਿਰਿਅ ॥
 ਕਰਤ ਸਭ ਭੰਗਾ ॥ ਚੰਡਾਲ ਚੋ ਕ ਗੀ ਸੰਗ ਸਦੀ ਸਤਨਾਹਿ ਅਨੰਗਾ ॥
 ॥ **ਕਾਰ ਮਕ ਬਾਚਾ** ॥ ਵੇ ਕਹਾਂ ਚੰਡਾਲ ਅਨੰਗਾ ਹੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਗੀ ਜੁਠਾ ॥
 ਮੋ ਕੋ ਤੋਭਾ ਸਤਨਾਹੀ ਹਾਂ ਸੀ ਕਰਤ ਹੋ ਸੁਠਾ ॥ ੭॥ **ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸਲੋਕ ਉ**
ਚਾਰੁ ਕੀਆ ॥ ਕੁਬੁਧ ਭੁਮਲੀ ਕੁਦਾਇਆ ਕਸਾਇ ਲਪਰ ਨਿਦਾਘਟ
 ਚੁਹੜੀ ਮੁਰੀ ਕ੍ਰੋਧ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਕਰੀ ਪਾਈਆਂ ਕਿਆ ਥੀ ਐ ਜੇ ਚਾਹੇ ਬੈਠੀ

ਨਾਲ॥ **ਚੌਪਈ॥** ਸੁਨੇਕਾਰਮਕਤਾਕਾਅਰਥਾਜਾਕੇਸਮਝੈਮਿਟੇਅਨਰਥ ੩੪
 ॥ਕੁਬੁਧਰੂਮਲੀਸੰਗਰਹਾਇ॥ਜਿਹੁਭੇਟਤਧਰਮਸਭਜਾਇਬਿਲਾਇ॥
 ੮॥ਕੁਦਾਇਆਮਹਾਕਸਾਬਕੀਜੋਗੋ॥ਜਾਤੇਅਨਕਪਾਪਹੋਇਘੋਗੋ॥ਪਰ
 ਨਿਦਾਚੰਡਾਲੀਸੰਗਾ॥ਤੀਰਥਬਰਤਕ੍ਰਿਆਕਰੇਭੰਗਾ॥੯॥ਮਹਾਚੰਡਾਲ
 ਕੋਰੋਧਸੰਗਬਸੇ॥ਸਗਲਧਰਮਪ੍ਰਗਟਤਜਿਹਨਸੇ॥ਇਨਕੋਰੋਤੇਸਦਾ
 ਕੁਪਾਇਨਾ॥ਬਿਨਹਰਿਭਗਤਨਹੋਇਪਗਾਇਨਾ॥੧੦॥ਕਾਰਮਕਬਚਨ
 ਸੁਨਤਮਗਨਾਨਾ॥ਸੰਤਸੰਗਉਪਜਿਓਮਨਗਿਆਨਾ॥ਸਗਲਜਤਨਤਿ
 ਨਮਿਥਿਆਜਾਨਾ॥ਹੋਇਨਿਬ੍ਰਹ੍ਮਤਪਹਬਿਨੋਬਿਖਾਨਾ॥੧੧॥**ਦੋਹਰਾ॥**
 ਅਬੋਮਹਿਮਾਰਗਿਭੁਤਹਰਦੀਜੈਸੰਤਬਤਾਇ॥ਪਤਤਿਉਧਾਰਨਬਿਰਦ
 ਤੁਮਕੀਜੈਮੋਰਿਸਹਾਇ॥੧੨॥**ਤਬਬਾਬਾਜੀਬੈਸਨੇਕੋਪਰਥਾਇਸਲੋਕਉ**
ਚਾਰਕੀਆ॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਨੀਕਾਰਾਨਾਵਣਨਾਉਜਪੇਹੀ॥
 ਨਾਨਕਆਗੇਉਤਮਸੇਈਜੇਪਾਪਪੰਦਨਦੇਹੀ॥**ਤਿਸਕਾਅਰਥੁ॥** ਹੇਬੈਸ
 ਨੇਸਚਕਾਸੰਜਮਸਤਿਕਰਨੀਕੀਕਾਰਾਕਰੇਇਸਨਾਨਹਰਿਭੁਜਨਕਾਐਸੀ
 ਜੁਗਤਸੇਪਾਵਿਭੋਹੋਇਹੇਬੈਸਨੇਪਰਮੇਸਰਕੀਦਰਗਾਹਮੇਸੇਈਉਤਮੁਹੈਜੋ
 ਸਦਾਪਾਪਕਾਸੰਗੁਨਾਹੀਕਰਦੇਅਹੁਸਰਬਕੀਰੇਨਹੋਇਕਰਸੰਤੁਸਟਹੋਇ

ਰਹੇਯੋ॥ **ਚੋਪਈ॥** ਸੁਨੇਕਾਰਮਕਭਗਤਬਿਚਾਰਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕੀਜੈਅਧਕਾ
ਗਾਰਮਭਗਤਇਹਮਨਜਬਪਾਗੋ॥ ਤਬਚੰਡਾਲਚੰਕੜੀਭਾਗੇ॥ ੧੩॥ ਕਿ
ਰਿਆਸਗਲਪਾਵਨਤਬੋਹਈ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਬਸੇਮਨਸੀਈ॥ ਕਿਰਪਾ
ਕਟਾਛਕਦਿਆਲਪ੍ਰਭਕੀਨਾ॥ ਤਬੀਕਾਰਮਕਸਤਿਪਤੀਨਾ॥ ੧੪॥ ਪਾਖੰ
ਰੁਕਰਮਾਤਿਨਸਗਲਾਤਿਆਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਸਰਨਅਨੁਰਾਗਾ॥
ਪ੍ਰੇਮਲਛਨੀਭਗਤਮਨਜਾਗੀ॥ ਭੇਟੇਸਤਿਗੁਰਭਏਸਭਾਗੀ॥ ੧੫॥ ਦੇ
ਖਮਰਦਾਨਾਬਿਸਮੋਹੀਗਾਇਆ॥ ਬਾਬੇਕੋਪਰਸੰਸਤਭਾਇਆ॥ ਸੁਬ
ਹਾਨਭਗਤਤੇਰੀਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਤੁਮਜਗਤਾਰਨਸਿਧਜਹਾਜਾ॥ ੧੬॥ **ਦੋ**
ਹਰਾ॥ ਆਗੇਕੋਸਤਿਗੁਰਚਲੇਕਰਿਕਾਰਮਕਉਪਦੇ॥ ਮਰਦਾਨੇਉਸ
ਤਤਿਕਰੀਆਦੇਸਪ੍ਰਭੁਆਦੇਸਾ॥ ੧੭॥ **ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥ ੨੦॥** ਸ੍ਰੀਦਾਹ
ਗੁਰੁਮੁਖਕੋਰਉਚਾਗਾ॥ ਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਗਾ॥ **ਆਗੇਸਾਖੀ**
ਏਕਅਚਾਰੀਮਤਬੈਸਨੇਸੋਚਰਚਾਭਈਸੋਕਥਾਨਿਗੁਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਪਰਮਬਿਲਾਸੀਦਿਆਲਗੁਰਬਿਚਰਤਾਨੰਦਗੁਪਾ॥ ਪਰਸੁਆਰਥਦਾ
ਇਕਭਗਤਨਵਤਨਚਲਤਅਨੁਪਾ॥ **੧॥ ਚੋਪਈ॥** ਚਲੇਦਿਆਲਮਗਨ
ਇਕਰੰਗਾ॥ ਮਰਦਾਨਸੋਹਤਸਦਸੰਗਾ॥ ਤੀਰਥਤਟਾਇਕਬੈਸਨੇਦੇਖਾ॥ ਪ

ਗਪ੍ਰਿਤਮਾ ਅਗ੍ਰਕੀਮੈਧਿਆਨ ਬਸੇਖਾ॥ ੨॥ ਤਿਸਦੇਖਾਦਿਆਸਤਿਗੁਰ ੩੫
ਕੁਏਠਾਦੇ॥ ਤਬਲਗਬੈਸੋਨੋਧਿਆਨ ਸੋਜਾਗੇ॥ ਬਿਗਸੇਦਿਆਲਪ੍ਰਸਨ
ਤਹਕੀਨਾ॥ ਇਹੁਕ੍ਰਿਆਧਿਆਨਗੁਰਤੇਤੁਮਚੀਨਾ॥ ੩॥ ਕੋਕੋਧਿਆਨਕ
ਰੋਤੁਮਭਾਈ॥ ਕਿਆਦੇਖੋਹੁਪਜਾਸੋਲਿਵਲਾਈ॥ ਸੁਨਪ੍ਰਸਨਬੈਸੋਨੋਬ
ਚਨਬਖਾਨਾ॥ ਤੀਨਲੋਕਭਾਸਤਕਰਧਿਆਨਾ॥ ੪॥ ਸੁਨਬਚਨਬੈਸੋਨੋਸ
ਤਿਗੁਰਹਸੇ॥ ਬੈਸੋਨੋਪੁਨਧਿਆਨਰੰਗਰਸੇ॥ ਨਾਕਪਕਰਤਿਨਨੈਨਦੋਉ
ਮੁਦੇ॥ ਧਰਅਗ੍ਰਸਿੰਘਾਸਨਪ੍ਰਿਤਮਾਰੂਧੇ॥ ੫॥ ਦੇਖਕ੍ਰਿਆਸਤਿਗੁਰ
ਮਹਾਨਨੇ॥ ਬਿਨਪ੍ਰੇਮਾਕ੍ਰਿਆਛੁਛੀਪਹਚਨੇ॥ ਅਗ੍ਰਸਿੰਘਾਸਨਪ੍ਰਭਲੀ
ਆਉਠਾਈ॥ ਤਾਕੇਪੀਠਉਰਧਗਿਓਜਾਇ॥ ੬॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜਬਜਾਗਿਓ
ਧਿਆਨਤੇਬੈਸੋਨੋਸਿੰਘਾਸਨਦੇਖਿਓਨਾਹਿ॥ ਚਟਪਟਾਇਪੁਛਨਕੀਓ
ਬਾਬੇਜੀਸੋਤਾਰਿ॥ ੭॥ **ਚੌਪਈ॥** ਹੇਸਾਧਸਿੰਘਾਸਨਕੇਲੇਗਾਇਓ॥ ਬਰਾ
ਅਨਰਥਤੁਮਦੇਖਤਭਇਓ॥ ਤਾਸੇਸਤਿਗੁਰਕਗਾਬਖਾਨਾ॥ ਤੀਨਲੋਕ
ਭਾਸਤਤੁਮਾਧਿਆਨਾ॥ ੮॥ ਨਿਜਇਸਟਦੇਵਤੁਮਨਦਹਨਆਵੇ॥ ਤੀਨਲੋ
ਕਕੋਸੇਦਰਸਾਵੇ॥ ਮਿਥਿਆਧਿਆਨਤੁਮਾਰੀਕਰਨੀ॥ ਮਿਥਿਆਕੋਰੁ
ਠਆਚਰਨੀ॥ ੯॥ ਤਬਤਿਨਬੈਸੋਨੋਸਮਝੀਬਾਤਾ॥ ਸੰਤਬਚਨਕਾਬਰਪਰ

ਤਾਪਾਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਕਹੇ ਮੈ ਕਹਿ ਭਾਗਿਨਿ ਗੁਰਤਤ ਬਿਚਾਰਨ ਲਾਹਿ ਭਾ। ੧੦॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੇ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕਹਿ ਭਾਗਿਨਿ ਸੁਭਾਇ। ਮਰਦਾਨਿ ਆਰਥਾ ਬੁਥ ਜਾਇ॥
 ਸਬਦ ਉਚਾਰਿ ਭਾਗਿਨਿ ਪ੍ਰਥਾਇ। ਸੁਨਤ ਪਖੰਡ ਦੁਰਮਤ ਭਗ ਜਾਇ॥ ੧੧॥
ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ। ਕਾਊ ਨਾਹੀ ਜੋ ਗੁਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾਢ ਬੁਥਾ। ਬਾਨਿਸਟ
 ਜਗੁ ਭਾਰਿਸਟ ਹੁਏ ਰੂਬਤਾਇ ਵਜ ਗੁ। ੧॥ ਕਲਮੈ ਰਾਮਨਾਮ ਸਾਗ। ਅ
 ਖੀਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕੇ ਸੰਸਾਰ। ੧॥ ਗਾਉ। ਅੰਤ ਸੇਤੀ
 ਨਾਕ ਪਕੜੇ ਸੁਝਤੇ ਤੈਲੋਇ। ਮਗਰ ਪਾਛੇ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮ ਅ
 ਲੋਇ। ੨॥ ਖੜੀ ਅੰਤ ਪਰਮ ਛੋਡਿ ਆਮਲੇ ਛੁਤਾ ਖਾਹੀ। ਸ੍ਰਿਸਾਇ
 ਸਭਾਇ ਕਵਨ ਹੋਈ ਪਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ। ੩॥ ਅਸਟ ਦਸ ਜਿ ਪੁਰਾਨ ਸੇ
 ਪੇਕਰਹਿ ਬੇਦ ਆਭਿ ਆਸਾ। ਬਿਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਦ
 ਸਾ। ੪॥ **ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ।** ਹੇ ਬੈਸਨੇ ਅਬ ਜੇ ਆਚਾਰ ਸੰਸਾਰਾਹੀ ਅਰੁ ਜੋਗ
 ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਭੀ ਨਾਹੀ। ਅਰੁ ਸਤ ਸਾਧਨਾ ਜੁਹੈ ਤਿਸਕਾ ਦੁਬ ਬੀਨਾਹੀ ਅ
 ਪਨੇ ਇਸਟ ਅਸਥਾਨ ਸੇ ਜਗਤ ਕੂਸਟ ਭਇਆ ਹੈ। ਇਸੀ ਸਭ ਭੈ ਸਾਗਰ
 ਮੇਰੂ ਬਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਕਲੁਸ ਮੇ ਮੇਏ ਕਰਾਮਨਾਮ ਸਾਗਰੈ। ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਅਭਿ
 ਆਸਨਾਹੀ ਕਰਤੇ। ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਹੈ ਅੰਖ ਮੀਟਨਾ ਕਪਕੜ ਕਰ ਸੰਸਾਰ ਠਗ

ਕ

ਲਕਾਜਤਨਕਰਤੇਹੈ। ਹੋਬੈਸਨੇਅੰਟਸੋਨਕਪਕੜਧਿਆਨਕਰਤੇਹੈਕਹਤੇਹੈ ੩੬
 ਤਨਿਲਕਸੁਸੁਤੇਹੈ। ਜੈਸੇਤੁਮਾਗੀਅਵਸਥਾਹੈਅਪਣੀਪੀਠਪੀਛੈਦਿਸਟ
 ਨਾਹੀਆਵਤਾਐਸੇਅੰਧਹੈ। ਖੜੀਕੁਝਅਪਣੇਧਰਮਕੋਛਾਰਮਲੇਛਰ
 ਖਾਦਿਕੁਕੀਆ। ਅਬਐਸੇਕਯੁਕਾਲਮੈਸਭਸਿਸਟਿਏਕਬਰਨਭਈਹੈ।
 ਕਵੇਨਗਤਧਰਮਕੀਨਾਹੀ। ਹੋਬੈਸਨੇਐਸੇਕਾਲਮੈਅਠਾਹਪੁਰਾਨਅਰੁ
 ਚਾਰਬੇਦਆਭਿਆਸਕਰੇਤੋਭੀਬਿਨੁਗਰਿਨਮਕੇਮੁਕਤਨਾਹੀਹੋਤਾ॥ **ਦੋਹ**
ਰਾ॥ ਜਬਸੁਨੇਬਚਨਗੁਰਬੈਸਨੇਹੋਇਬਿਚਾਰਮੋਈਨਾ। ਸਭਪ੍ਰਿਤਮਾਰਾ
 ਗੀਜਲਾਬਿਖੇਚਰਨਨਭਇਆਅਪੀਨਾ॥ ੧੨॥ **ਤੋਮਰਛੰਦਾ॥** ਹੇਸੰਤਕਰੁ
 ਨਾਧਾਗ। ਕਰਏਹੁਮੋਹਉਧਾਗ। ਕੀਆਸਗਲਜਨਮਪਾਖੰਡਾ। ਅਬ
 ਸੁਸੁਤਜਮਕੋਭੰਡਾ॥ ੧੩॥ ਅਬਪਾਰਿਓਤੁਮਹੀਸਰਨਾ। ਮਤਦੇਹੁਕਿਰਪਾ
 ਕਰਨਾ। ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਸਬਦਉਚਾਗ। ਭੇਅਬੈਸਨੇਉਧਾਗ॥ ੧੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
 ਸਤਿਗੁਰਦ੍ਰਿਸਟਕਰੁਨਾਕਗੀਗੁਇਆਨਿਰਮਲਤਿਸੁਚਿਤਾ। ਸੰਤਸਰ
 ਨਪ੍ਰਾਨੀਪਰੇਗਈਬੋਹੇਬਿਤਾ॥ ੧੫॥ **ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥ ੩੧॥** ਸ੍ਰੀਵਾਹ
 ਗੁਰੁਮੁਖਕੋਰਉਚਾਗ। ਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਗ। ਆਗੇਸ੍ਰੀਸ
 ਤਿਗੁਰਪਰਮਅਵਤੁਤਬਿਦਸਥਾਮੈਕਮਲਸਰਸੁਖਾਦੇਖਕਰਬਚ

ਨਾਬਿਲਾਸਕੀਆ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਆਗੇਚਲੇਇਕਸੁਕਸੋਰਵਰਦੇ
ਖਾ॥ ਤਹਾਜਲਬਿਹੁੰਨਸੁਕੇਕਮਲਬੇਲੇਸਬਦਬਿਸੇਖਾ॥ **੧॥ ਬਚਨਸ੍ਰੀਮੁਖ**
ਬਾਕ॥ ਪਬਨਤੂੰਹੀਆਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨਾ॥ ਕੇਦੋਖਕੇਸਾਕਿਓਕਾ
ਲੀਹੋਈਦੇਹਰੇ॥ **ਦੋਹਰਾਕਮਲੋਵਾਚਾ॥** ਨਨਕਮੇਮਨਭੰਗਜਨਾਪਾਨੀਨਾ
ਲਗਾਜੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੰਗਜੈਰਿਠੇਪਰਯੁਕੇਚਕੇਚਵਗੁਣਵੰਨਾ॥ **ਤਿਸਕਾਮ**
ਰਥਾ॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੁਨੇਸੰਤਸਦਾਹਮਜਲਬਾਸਾ॥ ਉਪਜਪ੍ਰਯੁਲਤਕਰੇਬਿਲਾ
ਸਾ॥ ਤਮੇਬਸੇਮਹਮਾਨਹਿਜਾਨੀ॥ ਸੁਕਭਸਮਭਏਸੁਨੇਬਿਨਾਨੀ॥ **੨॥ ਸੰਸਾਰ**
ਸੋਰਵਰਮੇਜਲੁਨਾਮਾ॥ ਕਮਲਰੁਪਜੜਜੀਵਅਕਾਮਾ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਮਹ
ਮਾਜਲਨਹਿਜਾਨੀ॥ ਉਪਜਭਸਮਭਏਸਾਪਸੁਜਾਨੀ॥ **੩॥ ਸੁਨਉਤਰਬਾਬਾ**
ਮਗਨਾਨੇ॥ ਜਲਥਲਆਤਮਪੁਰਨਜਾਨੇ॥ ਬਿਗਸਦਿਆਲਆਗੇਕੋਚ
ਲੇ॥ ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤਪਜਾਬਕਉਦੁਲੇ॥ **੪॥ ਚਲੇਚਲੇਸੁਲਤਾਨਪੁਰ**
ਆਏ॥ ਮਿਲੇਜੈਰਾਮਮਹਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਬਹਨਨਾਨਕੀਦੇਖਭਈਸੁਖੀ॥ ਕ
ਬਾਮਰਦਾਨੇਸੋਸਭਪੁਛੀ॥ **੫॥ ਮਰਦਾਨੇਮਹਮਾਕਰੀਬਖਾਨਾ॥** ਸੁਨਨਾਨਕੀ
ਮਨਬੁਧਭਈਗਲਤਾਨਾ॥ ਦੁਆਦਸਬਰਖਸੁਕੀਤਤਭੁਇਆ॥ ਦੋਲਤ
ਖਾਨਚਿਤਵਤਮਰਿਗਇਆ॥ **੬॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਮਾਰਗਚਿਤਵਤਲੋਕਗ੍ਰਹਮ

ਰੁਕਲਜਨ ਭਏ ਨਿਰਾਸਾ ਆਏ ਤੁਮ ਅਨੰਦ ਭਇਆ ਪਰ ਮੇਸਰ ਪੁਰੀਆ ਸਾ॥
 ੭॥ ਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ਪਰਲੇ ਜਾਵੋ॥ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਕੇ ਦਰਸਾ ਦਿਖਾਵੋ॥ ਬਿਨ ਜਲ ਮ
 ਛੁਲੀ ਇਮ ਸਭ ਤਰਠੇ॥ ਦੇਖ ਦਰਸਹੀ ਆਸ ਭਪਰਠੇ॥ ੮॥ ਤਬ ਬਿਦ
 ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿਤ ਵਨ ਕਰੀ ਸਮਾਲਾ॥ ਮਾਰਗ ਚਲੇ
 ਪਹੁਚੇ ਤਿਲਵੰਗੀ॥ ਬ੍ਰਿਹ ਬਿਓਗ ਸਤਨ ਕੀ ਖੰਡੀ॥ ੯॥ ਜਬ ਏ ਕੋ ਕੋ ਸਤਿਲ
 ਵੰਡੀ ਰਹੀ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋ ਇਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹੀ॥ ਤੂੰ ਜਾਹਿ ਆਪਨੇ ਪਰਮਿਲ ਆ
 ਉ॥ ਹਮਰੇ ਪਰ ਕੀਖ ਬਰਲਿਆਉ॥ ੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੋ ਪੁਛੇ ਹਮਰੀ ਖਬਰ
 ਕੋ ਕਛੁ ਮਤ ਕਹੀ ਓਮੀਤਾ॥ ਮਿਲਤੁ ਰੰਤ ਚਲ ਆਵਨਾ ਅਬੀ ਉਦਾਸੈ ਰੰਚੀ
 ਤਾ॥ ੧੧॥ **ਤੋਮਰ ਛੰਤਾ॥** ਚਿਤ ਵਤ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲੇ॥ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋ ਜੀਵਤ ਮਿ
 ਲੇ॥ ਗਏ ਬਰਖਦੁ ਆਦਸ ਬੀਤਾ॥ ਪਰਿਓਹਰ ਖਸੋ ਕਹ ਚੀਤਾ॥ ੧੨॥ ਪਰ
 ਜਾਇ ਦੇਖੋ ਲੋਕ॥ ਭੈ ਅਕੁਸਲ ਸੁਮਿਟਿ ਗਏ ਸੋਕਾ॥ ਪੁਨਗਾਇਆ ਕਾਲੁ ਧਾ
 ਮਾਵੇ ਆਸੀ ਸਕੀ ਆਬਿਸਰਾਮਾ॥ ੧੩॥ ਦੇਖਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਾਤਾ॥ ਪੁਛਿਤ ਪੁ
 ਲ ਕਤਗਾਤਾ॥ ਤੂੰ ਸੰਗ ਮਮ ਸੁਤ ਆਹੀ॥ ਕਹ ਛੋਡ ਆਇਓ ਤਾਰੀ॥ ੧੪॥
 ਤਰਠੇ ਬਿਨਾ ਜਲ ਮੀਨਾ॥ ਜਬ ਸੋ ਪਿਆਨ ਕੀਨਾ॥ ਕਹੋ ਬਾਤ ਸਤ ਬਿਚਰਾ॥
 ਕਹਾਂ ਮੋਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ ੧੫॥ **ਸੋਹਣਾ॥** ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਸੰਦੇਸ ਮੇ ਆਇਓ

ਸੰਗ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਾ ਚਲਾ ਆਇ ਓਕਰ ਆਏ ਸਰਹਲੇ ਕਨ ਮਿਲੇ ਨ ਮਿਤਾ ॥
੧੬॥ ਪੁਨ ਚਲਿਓ ਤੁਰੰਤ ਕਹਿ ਬਾਤ ਮੈ ਜਾਵੇ ਪੁਨ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਾ ਅਨ ਭੈ ਜਨਿ
ਓਮਾਤ ਨ ਕਾਏ ਹੋਈ ਗਾ ॥੧੭॥ ਲੀਏ ਬਸਤ ਪਕਵਾਨ ਮਰਦ ਨੇ ਪਾਛੇ ਚਲੀ
॥ ਪੁਚੀਤ ਹਾਸੁ ਜਾਨ ਜਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੁਤੇ ॥੧੮॥ **ਤੋਮਰ ਛੰਤਾ** ਦੇਖਤ ਭ
ਇਆ ਆਨੰਦਾ ਨਿਰਖਤ ਚਕੋਰ ਚੰਦਾ ਓਮਾਹਿ ਓਹੀ ਆਉਤ ਸਾਹਾ ॥ ਦ੍ਰਿਗ
ਮਗ ਚਲਿਓ ਪਰਵਾਹਾ ॥੧੯॥ ਸੁਹਕੰਤ ਕਿਰਖੀ ਨੀਰਾ ਸਾਰੰਗ ਮੁਖ ਜਲ ਪੀਰਾ
ਚਖਹੀਨ ਪਾਏ ਨੈਨਾ ਮੁਖ ਮਾਤ ਉਚਰਤ ਬੈਨਾ ॥੨੦॥ ਹੇ ਸੁਤ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੇਗ
ਬਲ ਜਾਉ ਬਲ ਬਲ ਤੋਰਾ ਜਹ ਮਗ ਧਰੇਤੁ ਮਪਾਂਉ ॥ ਬਲ ਹਾਰ ਬਲ ਬਲ
ਜਾਉ ॥੨੧॥ ਸੁਨ ਮਾਤ ਬਚਨ ਦਿਆਲਾ ਮਨ ਬਾਢਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ਓਠਾ
ਤਚਰਨ ਨ ਪਏ ॥ ਦ੍ਰਿਗ ਪੀਤ ਜਲ ਸੋਭੇ ॥੨੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ਅਤ ਬੈਰਾਗ ਬਾਬੇ
ਰਾਮਾਤ ਚਰਨ ਨ ਲਾਗਾ ਮੁਖ ਮਸਤ ਕਚੁ ਮਿਓ ਹਿਰਦੇ ਲਾਇ ਸੇ ਆਮਨ ਤਿਸੁ
ਜਾਗੁ ॥੨੩॥ ਮਰਦ ਨੇ ਕੋਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹਾਏ ਗੁਰ ਬਾਬ ਜਾਇ ॥ ਮਾਤ ਹੇਤ ਉ
ਚਰਿਓ ਸਥ ਦੁਹੇ ਮਰਦਾਨਿ ਆਗਾਉ ॥੨੪॥ **ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕਾ** ਅਮ
ਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬਵੇ ਮਛੀ ਨੀਰ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋਰ ਤੇ ਸਹ ਆਪਨੇ ਤਿਨ ਭਾਵੇ ਸਭ
ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਏਹੀ ਵੰਦਾ ਖੰਨੀ ਐ ਵੰਦਾ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਨਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਹਿਬਸਭਾਇਓਰੁਖਵਾਮੀਮ੍ਰਿਤਜਾਕਾਨਉ॥ਜਿਨਪੀਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਏਹ ੩੨
 ਉਤਿਨਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥੨॥ਮੈਕੀਨਦਰਿਨਆਵਈਵਸਹੁਬਨਿਲਾ॥ਤਿ
 ਖਾਤਿਹਾਇਆਕਿਉਲਹੈਜਾਸਰਭੀਤਰਪਾਲ॥੩॥ਨਨਕਤੇਗਬਾਣੀਆਤੁਸੰ
 ਹਿਬਮੇਰੀਰਸਿਅਮਨਤੇਪੋਖਾਤਾਂਲਹੀਜਾਸਿਭਾਤਿਕਰੀਅਰਦਾਸ॥੪॥ **ਤਿਸ**
ਕਾਮਰਥੁ॥ ਹੇਮਾਤਾਜੀਅਮਲੀਕੋਜੈਸੇਅਮਲਨਾਮਿਲੇਅਹੁਜੈਸੇਮਛਈ
 ਕੋਜਲਨਹਾਇਤੈਸੀਹਮਾਰੀਅਵਸਥਾਹੈ॥ਅਹੁਜਿਨਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਇਆਹੈ
 ਅਪਨੇਸਾਹਿਬਸੋਗਤੇਹੈਤਿਨਕੋਸਭਕੋਈਪਿਆਰਾਹੈਓਹੁਸਭਕੋਪਿਆਰੇ
 ਹੈ॥ਹੇਮਾਤਾਜੀਐਸੇਸਾਹਿਬਕੇਸਦਬਲਿਹਾਰੇਹੈਉਸਕੇਨਾਵੇਤੋਸਦਾਬ
 ਲਿਹਾਰਜਾਤਾਹੈ॥ਹੇਪੁਤ੍ਰਵੈਸਾਹਿਬਤੇਗਕੋਸਾਹੈ॥ਹੇਮਾਤਾਜੀਸਾਹਿਬਮੇਰਾ
 ਸਭਾਇਓਰੁਖਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਹੁਪੀਐ॥ਜਿਨਦੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਹੈਹਉਤਿਨਕੇ
 ਸਦਾਬਲਿਹਾਰੇਜਾਤਾਹੈ॥ਹੇਪੁਤ੍ਰਤੇਗਸਾਹਿਬਨਦਰੀਨਹੀਆਵਦਾ॥ਹੇਮਾ
 ਤਾਜੀਸਾਹਿਬਮੇਰਾਨਦਰੀਨਹੀਆਵਤਾਅਹੁਸਭਕੇਸੰਗਬਸਦਾਹੈ॥ਐ
 ਸੇਹੈਜੈਸੇਕਈਤਿਖਾਵੈਤਹੈਇਅਹੁਸਰੋਵਰਜਲਕਾਭਰਾਪਾਸੋਹੈਤਿਸ
 ਕਾਮਾਰਗੁਨਹੈਕੋਸੇਜਲਕੋਪਾਇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੈਇਤੈਸੇਹੈਮੈਕੀਪਾਲਸੇਮਾ
 ਰਗਜਲਲੇਨੇਸਰੋਵਰਕਾਬੰਦਹੈਕਿਉਕਰਪਾਇਸਕੇ॥ਜਬਹਉਮੈਮਮਤਾਤੁ

ਹੋਇਤੋਨਿਕਟਹੀਸੁਖੇਨਪਾਏ। ਹੇਮਾਤਾਜੀਮੈਸਾਹਿਬਕਾਬਨੀਅਹੋਸਾਹਿਬਮੇ
 ਹੀਰਾਸਿਪੁਜੀਐ। ਐਸਾਤਬਜਾਨਿਆਜਾਇਜਾਮਨਸੋਧੋਖਾਦੁਰਹੋਇਮਨ
 ਕਾਧੋਖਾਤਬਦੁਰਹੋਇਜਬਚਿਤਾਇਕਾਗਰਕਰਕੇਭਜਨਮੇਦਿਛੋਹੋਇਮੈਸ
 ਦਾਅਪਨੇਸਾਹਿਬਆਗੇਏਹੀਅਰਦਾਸਕਰਤਾਹੋ। ਏਹਬਚਨਕਹੋਕੇਬਾਬਾ
 ਜੀਖਿਆਕਰਿਰਹੇ। **ਸਾਖੀਪੂਰਨਰੇਈ। ੨੨॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਮੁਖਕੋਰੋਉਚਰ**
। ਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਗ। ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ਵੇਹਗ। ਮਾਤਾਜੀ
 ਸੋਬਚਨਕਹਚੁਪਕਰਹੋਦਿਆਲਾ। ਮਾਤਾਜੀਅਤਮੋਬਸਭਾਖਤਬਚ
 ਨਬਿਸਾਲਾ। **੧॥ ਚੰਪਈ।** ਬਸਤ੍ਰਮਿਠਾਈਜੋਸੰਗਲਿਆਈ। ਵੇਨਾਨਕਜੀਕੇ
 ਅਗੁਰਖਾਈ। ਕੁਛਖਾਹੁਪੁਤ੍ਰਮਮੋਹੈਸੰਤਾਪਹਰਬਸਤ੍ਰਮਮਿਟੇਕੂ
 ਤਾ। ੧॥ ਪੁਨਕਹਾਦਿਆਲਮੇਝਿਪਤਿਆਪਾਇਆ। ਮਿਟਗਈਝਿਸਨਾਅ
 ਤਸੁਖਪਾਇਆ। ਤਬਕਹਾਮਾਤੰਆਖਾਇਆਪਾਏ। ਕੋਹਪੁਤ੍ਰਜਿਤਮਨਪ
 ਤੀਆਏ। ੩॥ ਤਬਬੋਲੇਦਿਆਲਮੈਸਭਕੁਛਖਾਇਆ। ਪਾਇਆਪਾ
 ਇਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆ। ਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬੁਬਜਾਇਆ। ਸ੍ਰੀਮੁਖਾਦਿਆਲਏ
 ਹੁਸਬਦਿਸੁਨਾਇਆ। ੪॥ **ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧** ਸਭਰਸਮਿਠੇਮੰਨੀਅੰਸੁ
 ਨਿਅੰਸਲੋਨੇ। ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਬੋਲਨਾਮਾਗਨਾਦਕੀਏ। ਛਰੀਹਮੀਮ੍ਰਿਤ

ਸੋਮੰਤਕੋਕੋਸੁਨਾਇ।
 ਹੇਮਾਤਾਜੀਸੁਨਮਨਪਤੀ
 ਆਇ॥ ੪॥ ਮਰਦਾਨਿਆ
 ਤੁਰਬਾਬੁਬਜਾਇ। ਮੈਕੋਸਬ
 ਦੁਸੋਲੀਜਗਾਇ।

३८
 ਭਾਉਏਕਜਿਨਕੋਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਮਾਤਾਹੋਰਖਾਨਾਖੁਸੀਖੁਆਹਾ॥ਜਿਤੁਖਾਧੇ
 ਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮਾਹਿਚਲਾਹਿਵਿਕਾਰ॥ **ਤਿਸਕਾਅਰਥੁ॥** ਹੇਮਾਤਾਜੀਸਤੁ
 ਸਮਿਠੇਖਾਨੇਪਰਮੇਸੁਰਮੰਨਣਾਅਹੁਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਸੁਨਾਸਤੁਸਥੇਨੇਭੋ
 ਗਏ॥ਖਟਤੁਰਸੀਜਿਹੈਸੋਮੁਖਸੋਸੋਭਾਂਤਭਾਂਤਬਿਚਾਰਕਰਮਰਨਾਢਿਤਕਰ
 ਨਾ॥ਛੁੜੀਐਸ੍ਰਿਤਭੋਗਏਕਭਾਉਪ੍ਰੀਤਪਰਮੇਸਰਕੀਹੈਸੋਜਿਨਕੋਗਰਿਕਿਰ
 ਪਾਕਰੇਤਿਸੋਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਹੇਮਾਤਾਜੀਮੈਇਸਭੋਜਨਕਰਤਿਪਤਹੋਹੋ
 ਰਸਭੋਜਨਖਾਨੇਮਨਕੀਖੁਸੀਅੰਤਕਾਲਤਨਰੋਗਸੋਗਪੀੜਤਹੋਤਾਹੈਅ
 ਹੁਮਨਮੋਬਿਕਾਰਉਪਜਤਾਹੈਤਾਤੇਮੈਤਿਆਗਕੀਆਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਮਾਤਾ
ਬਾਚ॥ ਹੇਸੁਤਤੁਮਐਸੇਵਿਵੀਨਹੀਖਾਵੇਰਸਕਸਅੰਨਾ॥ਬਸਤਨਵੀ
 ਨਤਨਪਹਰੀਏਤਬਮੈਹੋਹੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ **੬॥ਤਬਬਾਬੇਜੀਦੂਜੀਪੈੜੀਕਹੀ॥**
 ਪੈਨਣਰਤਾਮਨਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤਦਾਨਾ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪ
 ਹਰਣਪੇਗਧਿਆਨਾ॥ਕਮਰਬੰਦਸੰਤੋਖਕਾਧਨਜੋਬਨਤੇਰਨਾਉ॥ਮਾਤਾ
 ਹੋਰਪਹਰਣਖੁਸੀਖੁਆਹਾ॥ਜਿਤੁਪੇਪੇਤਨੁਪੀੜੀਏਮਨਮਾਹਿਚਲੇਵਿਕਾ
 ਰ॥੨॥ਅਰਥੁਹੇਮਾਤਾਜੀਪਰਮੇਸਰਕੇਰੰਗਮਨਰਤਾਮੈਰੇਏਹੁਲਾਭਬਸਤੁ
 ਪਹਰਣਪਰਮੇਸਰਸਤਹੈਏਹੁਜਪਨਾਜਪਾਦਨਾਸਤਦਾਨਸੁਪੇਦਪਹਰਨਐ

ਸੀਕੀਆਹੈ। ਨੀਲਾਕਾਲਾਸਰੀਰਕੀਕਰਨੀਹੈ। ਏਹੁਪਰਨਾਪਰਮੇਸਰਕਾਧਿ
 ਆਨੁਕਰਨਾਹੈ। ਅਰੁਕਮਰਬੰਦਸੰਤਖਰੂਪੀਹੈ। ਧਨਜੋਬਨਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾ
 ਮੁਹੀ। ਹੇਮਾਤਾਜੀਏਹੁਮੇਰੀਪੈਸਾਕਹੈ। ਹੋਰਪਰਨਾਮਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਰੀਹੈ।
 ਤਨਕੀਪੀੜਾਅਹੁਮਨਕੇਮਨਮੋਬਿਕਾਰਉਪਜਤੇਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜਬਾਇਹ
 ਬਚਨਮਾਤਾਸੁਨੇਬਿਸਮਹੈ। ਏਭਈਅਬੋਲਾ। ਬਾਬੇਕਾਭੁਜੀਸੁਨਾਮਾਏਨਾ
 ਨਕਕੋਲਾ॥ ੭॥ **ਚੌਪਈ॥** ਦੇਖਾਦਿਆਲਪਿਤਾਜੀਆਇ। ਉਠੇਚਰਨਪਰ
 ਮਾਥਾਨਿਆਏ। ਦੇਖਤਪੁਤ੍ਰਮੇਹੁਬਹੁਕਰਾ। ਉਮਗੀਪ੍ਰੀਤਨੈਨਜਲਦਰਾ॥
 ੮॥ ਮੁਖਦੇਖਕਾਭੁਜੀਭਏਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਬਰਭਾਗੀਸੁਤਆਏਧੰਨਾ। ਹੇਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰ
 ਭੀਚੜਪਰਮੇਚਲੋ। ਕੂਤਬੰਧਕੁਲਜਨਮੋਮਿਲੋ॥ ੯॥ ਤਬਨਾਨਕਜੀਬ
 ਚਨਬਖਾਨਾ। ਏਹਘੋਰੇਹਮਰੇਨਹੀਕਾਨਾ। ਸੁਨਕਾਭੁਜੀਕੀਏਹਬਾਤਾਵੇ
 ਕੋਨਘੋਰੇਜੋਤਮੇਸੁਹਾਤਾ॥ ੧੦॥ ਤਬਦਿਆਲਪ੍ਰਭਬਚਨਬਖਾਨਾ। ਰਬਾਬੁ
 ਬਜਾਵੇਹੇਮਹਦਾਨਾ। ਤਬਤੀਜੀਪੋਰੀਪ੍ਰਭੂਸੁਨਾਈ। ਸੁਪਾਰਗਬਾਬੁਮ
 ਹਦਾਨੇਗਾਈ॥ ੧੧॥ ਘੋਰੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਬੁਝਨੇਤੇਰੀਦਾਟਾ। ਤਰਗ
 ਸਤੀਰਕਮਾਨਸਾਂਗਬੰਧਗੁਨਪਾਤਾ। ਵਾਜੇਨੇਜੇਪਤਸਿਉਪਰਗਟਕਰਮ
 ਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਾ। ਬਾਬਾਹੋਰਚੜਨਾਖੁਸੀਖੁਆਹਾ। ਜਿਤਚੜੀਐਤਨਪ੍ਰੀ

ਤੇਰਾ

ਵੀਐਮਨਮੋਚਲੇਥਿਕਾਗ॥੩॥ **ਤਿਸਕਾਅਰਥੁ॥** ਹੇਪਿਤਾਜੀਘੋਵੇਪਾਖਰਸੁਇ ੪੦
 ਨੇਕੇਸਾਜਸੰਜੁਗਤਏਹਹੈਪਰਮੇਸਰਕਾਮਾਗਾਬੁਝਾਏ॥ ਅਰੁਤਰਗਸਤੀਓਕ
 ਮਾਨਸਾਗਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਗੁਣਬਾਦਕਾਹਮਧਾਗਾਹੈਰਾਮਭਗਤਮੇਰਾਪ੍ਰਿਨੁਹੈਅ
 ਰੁਦਾਜੇਨੇਜੇਹਰਿਪਤਸਿਉਪ੍ਰਗਟਹੈਕਿਰਪਾਪਰਮੇਸਰਕੀਮੇਰੀਜਾਤਅਰੁਜੀ
 ਵਨੁਹੈ॥ ਹੇਪਿਤਾਜੀਏਹੁਘੋਵੇਸਾਜੁਮੇਰੇਚੜ੍ਹਦੇਕਾਹੈ॥ ਸਿਵਾਇਇਸਕੇਅੰਗਸ
 ਦਾਰੀਮਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਗੀਹੈ॥ ਮਨਮੋਥਿਕਾਰਉਪਜਤੇਹੈਂਤਨਕੋਪੀਕ੍ਰਿਹੋਤੀ
 ਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਤਬਕਾਯੁਜੀਨਾਨਕਕੋਕਹਾਹਮਨਏਘਰਕੀਏਤਿਆਗਾਜੇਤੁਮਘੋ
 ਕ੍ਰੇਨਾਚੜ੍ਹਚਲਪਗਾਏਖੋਘਰਬਾਗ॥੧੨॥ ਕੋਈਦਿਨਘਰਮੇਰੋਕਰੇਖਾਨਸੇਨ
 ਸੁਖਭੋਗਾ॥ ਨਿਜਇਛਿਆਤਬਲਗਹੋਅਬਹਰਿਕੀਆਸੰਜੋਗਾ॥੧੩॥ **੩**
ਬਬਾਬੋਜੀਚੋਥੀਪੌੜੀਕਹੀ॥ ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਤੇਹੀਪਰਵਾਰਾ॥
 ਹੁਕਮੁਸੇਈਤੁਪਤਾਵਸੀਹੋਗਾਖਲਬਹੁਤਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
 ਹਪੁਛਨਕਰੇਵੀਚਾਗਾ॥੪॥ ਬਾਬੋਹਰਸਦਨਾਖੁਸੀਖੁਆਗਾਜਿਤਸੁਤੇਤਨਪੀ
 ਵੀਐਮਨਮੋਚਲੇਥਿਕਾਗ॥ **ਤਿਸਕਾਅਰਥੁ॥** ਹੇਪਿਤਾਜੀਘਰਮੰਦਰਮੇਰੇ
 ਖੁਸੀਨਾਮਕੀਹੈਅਰੁਪਰਵਾਰਮੇਰਾਪਰਮੇਸਰਕੀਕਿਰਪਾਨਦਰਹੈਅਰੁਹੁਕਮੁ
 ਕਰਨਾਪਰਮੇਸਰਕੀਭਾਵਨੀਰਜਾਇਹੈਹੋਰੁਬਹੁਤਕਹੇਅਖਨੇਕਾਪਾਗਾਦਰੁਨ

ਹੀ॥ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪੇ ਆਪ ਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਕੀ ਮਸਲਤ ਪੁਛ ਨੇ ਕੀਹ ਜਤਨਾ ਹੀ॥ ਰੇ
 ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੋਰ ਸਵਨਾ ਬੈਠਨ ਮਨ ਕੀ ਖੁਸੀ ਹੈ॥ ਤਿਸੇ ਸੋ ਮਨ ਮੇ ਬਿਕਾਰ ਉਠ ਦੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਖੁ
 ਆਰੀ ਹੈ॥ **੨੫੯॥** ਸੁਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਏਹੁ ਗਿਆਨ ਕਹਾਨੀ॥ ਖਿਮਾਵੀ ਤੋਹ ਇਰਚੇ
 ਧੈਰਾਨੀ॥ ਏਹੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜਗ ਕੇ ਸੁਖਾਤਿ ਆਗੀ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਹਮ ਭਏ ਬਡ ਭਾ
 ਗੀ॥ ੧੪॥ ਤਬ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬਾਬਾ ਜੀ ਠਾਢੇ॥ ਅਤਿ ਬਿਰਕਤ ਬਚਨ ਕਹੇ ਗਾਢੇ
 ਹੋ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮਮਚਿਤ ਉਦਾਸਾ॥ ਠਿਰ ਆਵੇ ਗੇਤੁ ਮਰੇ ਪਾਸਾ॥ ੧੫॥ ਹੇ ਸੁਤ ਮਨ
 ਕੈ ਸੇਠ ਹਰਾਏ॥ ਦੁਆਵ ਸਬ ਰਖ ਪੀਛੇ ਤੁਮ ਆਏ॥ ਏਕਾ ਦਿਵਸ ਗ੍ਰਹ ਮੇਨ ਹੀ
 ਰਹੇ॥ ਮਮ ਮਨ ਚਿਤ ਕਿਤ ਬਿਧ ਠਹਰੇ॥ ੧੬॥ ਕਰ ਜੋੜ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਚਨ ਇਮ
 ਕਹੇ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਸੰਤੋਖ ਤੁਮ ਭਏ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਪ੍ਰਭ ਚਲੇ॥ ਲੇ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਸੰਗੀ ਭਏ॥ ੧੭॥ **੨੬੦॥** ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੰਤੋਖ ਮਾਤਾ ਭਇਆ ਠਿਰ ਆਈ
 ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹੀ॥ ਮਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਹੈ ਬਡਾ ਭਗਤ ਸੁਤ ਆਹੀ॥ **੧੮॥ ਸਾਖੀ**
ਪੁਰਨ ਹੋਈ॥ ੨੩॥ ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾਹ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਕਰੋ ਉਚਾਗਾ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਕਰਲ
 ਏਉ ਪਾਰ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਸੰਜੁਗਤ ਗਵੀਚਨਾ ਉਕੇ ਦੇਖੇ
 ਸੇਖ ਠਹੀਦ ਕੇ ਪਟਲ ਕੇ ਚਲੇ॥ ਆਗੇ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਚ ਰਚਾ ਕਰ ਕਿਰਤਾ ਰਖ ਕੀਅ
 ਸੋ ਕਥਾ ਨਿਰੁਪਨ ਹੋਇ ਗੀ॥ **੨੪॥** ਪਟਲ ਸੇਖ ਠਹੀਦ ਕੇ ਪਹੁਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿ

ਆਲਾਸੇਖਾਬਿਗਰਮਸੇਮਿਲੇਕਰਚਰਚਕੀਆਨਿਗਲਾ॥੧॥**ਚੈਪਈ॥** ੫੮
 ਲੋਮੇਸੇਖਾਬਿਗਰਮਹੋ॥ਸਾਹਬਜਾਂਦਾਸਭਕੋਕਹੇ॥ਬੇਰਿਆਇਕਰੇਜੁਹਦ
 ਇਬਾਦਤਾਤਾਲਬਰਬਠਕਰਸੇਸਾਬਤਾ॥੨॥ਪਟਲਸੇਤੀਨਕੋਸਇਕਜੰਗ
 ਲਾਠੇਰਇਕਾਂਤਹਰਿਆਮਨਮੰਗਲਾਨਾਮਕਮਾਲਸੇਖਕਾਖਾਦਮਾ॥ਤਹਾਂ
 ਲਕੜੀਲੇਨਆਵੇਭੁਲਆਦਮਾ॥੩॥ਤਿਸਜੰਗਲਮੇਬਾਬਾਜੀਆਏ॥ਦੇਖ
 ਇਕਾਂਤਮਹਾਸੁਖਪਾਏ॥ਇਕਬਿਰਛਤਲੇਪ੍ਰਭਭਏਅਸੀਨਾ॥ਮਰਦਾਨੇਕੋ
 ਆਗਿਆਕੀਨਾ॥ਯਾਰਬਾਬੁਬਜਾਇਸਬਦਇਕੁਗਾਇਆ॥ਤਹਾਂਕਮਾਲ
 ਲਕੜੀਕੋਆਇਆਸੁਨਸਤਿਗੁਰਸਬਦਮਹਮੁਤਿਸੁਲਾਗਾ॥ਚਲਆਇ
 ਆਤਹਾਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗਾ॥੪॥**ਸੋਰਠਾ॥** ਬਾਬਾਜੀਪਰਆਇਭੇਆਮੁਸਤਾਕਦੀ
 ਦਾਰਕਗਲਾਗਾਕਦਮਨਧਾਇਹਾਬਜੇਕੁਬਿਨਤੀਕਹੀ॥੫॥ਹੈਸਾਹਬਦ
 ਲੀਇਹਬੈਤਜੇਗਾਇਆਸੁਨਮੇਗੋਦਿਲਅਤਿਸੁਖਪਾਇਆਦੇਬੈਤਠ
 ਕੀਰਬਹੁਕੁਜੇਸੁਨੇ॥ਬਰੇਨਸੀਬਆਪਣੇਕਹਿਗੇ॥੬॥ਤਬ**ਬਾਬਾ**ਜੀ
 ਸੁੰਮੁਖਸਲੋਕਉਚਾਰਕੀਆ॥ਆਪੋਪਟੀਕਲਮਆਪੁਓਪਰਲੇਖਵੀਤੁ॥
 ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੁਜਾਕਾਹੇਕੁ॥ਜਬਏਹੁਸਲੋਕਕਮਾਲਨੇਪਾਇਆਕਰ
 ਸਲਾਮਪਟਲੋਕਪਾਇਆਮੁਤਬਕਖਾਨੇਲਕੜੀਧਰਾ॥ਜਾਇਕਦਮਬੋਸਪੀ

੪੯
ਸੰ

ਰਕਕਗਾ॥੮॥ ਅਰਜਕਗੀਦੋਨੇਹਥਬਾਂਧਾ॥ ਹੇਪੀਰਸਲਾਮਤਹਮਦੇਖਾਸਾਪ
॥ ਜੰਗਲਮੇਬੈਠਹੈਵਈ॥ ਅਪਨੀਕਲਮਆਖੇਅਤਰੁਈ॥੯॥ **ਸੋਰਠਾ॥**

ਸੁਨਤਪੀਰਇਹਬਾਤਪੁਛੀਕਥਾਕਮਾਲਸੋਕਛੂਨਬੁਝੀਜਾਤਬਿਨ
ਕਲਾਮਵਾਕੀਸੁਨੇ॥੧੦॥ **ਚੋਪਈ॥** ਹੇਕਮਾਲਜੇਤੁਮਨੇਸੁਨਾ॥ ਰੁਈਬਾ
ਤਕਰਮਨਮੇਗੁਨਾ॥ ਏਕਬੈਤਜੇਮੇਸੁਨਪਾਵੇ॥ ਬੁਝੇਬਿਆਨਸਮਝ
ਸਮਝਾਵੇ॥੧੧॥ ਤਬਕਮਾਲਅਰਜਪੁਨਕੀਆ॥ ਏਕਬੈਤਮੁਹਰਾਸਲ
ਥੀਆ॥ ਪੀਰਸਲਾਮਤਹੁਕਮੁਜੇਹੋਇ॥ ਜੇਹਾਸਲਥੀਆਸੁਨਾਵੇਸੋਇ॥

੧੨॥ ਪੀਰਕਾਹੁਕਮੁਏਕਮਾਲਨੇਬੈਤਕਗਾ॥ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਉ
ਪਰਲੇਖਭੀਤੂੰ॥ ਏਕੋਕਗੀਐਨਾਨਕਾਦੁਜਾਕਾਹੇਕੁ॥ ਸੁਨਤਕਲਮ

ਪੀਰਮਨਮਾਨਾ॥ ਕਾਮਲਕਲਾਮਠਕਰਕਾਜਾਨਾ॥ ਇਹਕਲਾਮਜਾਕੀ
ਹੈਬਚਾ॥ ਦੇਖਾਚਹੋਠਕਰਹੈਸਚਾ॥੧੩॥ ਚੜ੍ਹਸੁਖਆਸਨਪੀਰਤਬਚ
ਲਾ॥ ਖਾਵਮਕਮਸਾਥਲੇਭਲਾ॥ ਚਲਆਏਜੰਗਲਮੇਤਹਾਂਬਾ

ਬਾਜੀਬੈਠੇਬੇਜਹਾਂ॥੧੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਪੀਰਬਾਬੈਕੋਦੇਖਕਰਮਤਮਨਭ
ਇਆਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਕਰਦਸਤਪੇਸੀਬੈਠੇਤਹਾਂਪੰਨਸਾਪਜਗਪੰਨਾ॥੧੫॥ **ਬ**

ਬਾਜੀਬਾਚਬੈਤ॥ ਆਵੇਪੀਰਜੀਮਿਹਰਮੇਲਾਭਈ॥ ਜੁਦੇਖਨਠਕਰਕਾ

ਜਗਤ ਮੇਸਹੀ॥੧੬॥ ਕਹਾ ਪਰਿਸਾ ਕੁੰਥੀਆ ਯਜਲ ਰਥਾ ਤੁਮਾਰੇ ਮਿਲਨ
ਕਾਥੀਆ ਮੈਸਬਬਾ॥੧੭॥ ਯਹ ਇਕੁ ਬੈਤੁ ਤੇਰਾ ਸੁਨਾਹੈ ਜਬੀਆ ਥੀਆ ਸੈਕ
ਦਿਲ ਮੇਚਲ ਆਇਆ ਤਬੀ॥੧੮॥ ਦੇਹੋ ਬਿਆਨ ਸਾਂਕੁ ਹੇ ਨਾਨਕ ਵਲੀ॥
ਇਕਾਏ ਕਾਖੋ ਹੈ ਵਹ ਦਤ ਭਲੀ॥੧੯॥ ਜੁ ਇਕਾ ਹੈ ਸਾਂਈ ਬਨੀ ਦੁਇਹਦਾ॥
ਮੈਕਾ ਕੁਸਲਾ ਹੀ ਕਰੋ ਕਾਕੁਰਦਾ॥੨੦॥ ਹੋ ਦੁਕ ਹੈ ਰਬਹ ਮੈਸਹੀ॥ ਮੁਸਲਾ
ਨਸਾ ਬੁਤ ਕਰਤੇ ਯਹੀ॥੨੧॥ ਕੋਹੋ ਬਿਆਨ ਇਸ ਕਾਖੁ ਦਾ ਕੇਵਲੀ॥ ਮਿਟੇ ਕੁ
ਠਾ ਦਿਲ ਕਾ ਅਕਲ ਹੋ ਭਲੀ॥੨੨॥ **ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੋਲੋ ਕਕਹਾ॥** ਦੁਜਾ ਕਾ
ਹੈ ਸਿਮਰੀਐ ਜੰਮੈ ਤੇ ਮਰਜਾਇਐ ਕੋ ਸਿਮਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਲ ਥਲ ਰਹਾਸ
ਮਾਇ॥ ਇਕਾ ਸਾਂਈ ਇਕਾ ਹਦਾ॥ ਇਕ ਸਨੁ ਮੇਵ ਦੁਜੇ ਨੁਰਦਾ॥ ਜਬੀ ਪੀਰ
ਯਹ ਜਾਮ ਵਹ ਦਤ ਪੀਆ॥ ਮਹ ਬਤ ਕੇ ਦਰ ਯਾਇ ਗੋਤਾਈਆ॥੨੩॥ ਰਿ
ਆਜ ਤਜੁ ਹਰਖਾ ਬਸੋਤ ਬਜਗਾ॥ ਲਗੀ ਲਗਨ ਦਿਲ ਮੇ ਸੋਕ ਹਨੇ ਲਗਾ
॥੨੪॥ ਤਬ ਸੇਖ ਬਰਹਮਏ ਹਸਦਾ ਲਕੀਆ॥ ਪਾੜ ਪੋਟੇ ਲਾਧ ਜਕਰੀਕੰ
ਮਲੜੀ ਪਹਰੇਉ॥ ਜਿਨੀ ਦੇਸੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਸਾਈ ਦੇਸ ਕਰੇਉ॥ **ਜਬਾਬ**
ਨਾਨਕ ਸਾਹ॥ ਕਾਇ ਪੋਟੇ ਲਾਧ ਜਕਰੀਕੰ ਬਲੜੀ ਪਾਰਿਰੇ॥ ਪਰਹੀ ਬੈਠੇ
ਸਹੁ ਮਿਲੇ ਜੇ ਰੀਤ ਰਾਸ ਕਰੇਇ॥ ਪਰਹੀ ਮੁੰਧਾ ਬਿਦੇਸ ਪਿਛਾ ਨਿਤ ਸਾਹੇ ਸੰਮ

ਨਾਨਕ

੪੧

ਲੇ॥ ਮਿਲੀਦਿਆਦਿਲਨਹੋਵਈਜੇਨੀਅਤਗਸਕਰੇ॥ **ਜਬਇਹੁਸਲੇਕੁਬਖੇ**
ਜੀਕਹਾ॥ ਤਬਠਿਰਪੀਰਨੇਸੁਆਲਕੀਆ॥ ਨਿਦੀਥੀਨਗਦਿਓਆਵਰੀਥੀਮੁ
ਈਆਸੁ॥ ਧਨੁਕੁਕੇਦੀਗੇਰਮੈਤੈਸਹੁਨਾਮਿਲਿਆਸੁ॥ **ਫੇਰਬਾਬੇਜੀਜਬਾ**
ਬੁਕਹਾ॥ ਮਹਲਕੁਚਜੀਮਰਵਵੀਕਾਈਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾ॥ ਜੇਗੁਲਹੋਵਣਤਪਿ
ਰੁਮਿਲੇਨਾਹਤਅਵਗੁਣਮੁਧਾ॥ ਰੇਪੀਰਜੀਜੇਅਉਰਤਕੁਚਜੀਆਤਿਲਕਾਕੀ
ਅੰਦਰਕੀਕਾਈਕਿਸੁਧਮਨਹੋਇ॥ ਤਿਸਕੋਖਸਮੁਨਾਹੀਮਿਲਤਾ॥ ਜੇਗੁਲਹੋ
ਵਣਤਪਿਰਮਿਲੇਬਿਨਗੁਣਨਾਹੀਮਿਲਦਾ॥ **ਸਵਾਲਪੀਰ॥** ਕਵਨਸੁਅਖ
ਰਕਵਨਗੁਨਕਵਨਸੁਮਨੀਆਮੰਤਾ॥ ਕਉਣਸੁਭੈਲੇਵੇਸਕਰੀਜਿਤੁਵਸਿ
ਆਵੈਕੰਤਾ॥ ਰੇਨਾਨਕਜੀਉਹੁਕਉਨਅਖਰੁਹੈਕਉਨਗੁਨਕਉਨਮਨੀਆਮੰਤ
ਰੇ॥ ਜਿਤੁਸਾਈਮਿਲਦਾਹੈਸੋਮੈਕੁਦਸੁ॥ **ਬਾਬਾਜੀਜਬਾਬੁਕਹਾ॥** ਨਿਵਣਸੁ
ਅਖਰੁਖਿਵਣਗੁਣਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤਾ॥ ਏਤੈਭੈਲੇਵੇਸਕਰੇਤਾਵਸਆ
ਵੀਕੰਤਾ॥ ਸੇਵਾਕਰੇਲੁਕੰਤਕੀਕੰਤਤਿਸੀਕਹੋਇ॥ ਗਰਬੀਕੰਤਨਪਾਈਐਭੁ
ਦੈਖਰੀਸੁਆਲਿਓਹੋਇ॥ ਰੇਸੇਖਜੀਸੇਵਾਤੇਕੰਤਮਿਲਾਹੈਬਿਨਸੇਵਾਮਿਲ
ਦਾਨਾਹੀ॥ ਭਾਵੈਕੈਸੀਸੁੰਦਰਸਿਆਨੀਹੋਵੇ॥ ਅੰਦਰਹੁਗਰਬੁਕਰੇਤਾਮਿਲਾਪੁਨ
ਹੋਇਗਰਬੁਛਡਿਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕੰਤਉਸੀਕੇਵਾਸਿਹੋਇ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸੁਨਤਬਾਤਯਹ

ਦ

ਸੇਖ ਜੀਕਦ ਮਨ ਲਾਗੇ ਪਾਇ। ਸਿਠਤ ਸਨਾਇ ਕਰੇ ਨੇਲ ਗਾਵਾ ਹਨ ਕਜੀ ੪੩
 ਵਾਹਾ ੨੫॥ ਬੈਤਾ॥ ਮਿਲਿਆ ਜੁ ਸਾਂਕੁ ਖਬਰ ਰਾਹ ਰਬਾ। ਅਸਾ ਕੁਤਾਇਆ
 ਜਿੰਦਗੀ ਕਾ ਸਬਬਾ। ੨੬॥ ਅਸਾ ਕੁੰਮਲ ਰਬ ਕਾ। ਅਉਲੀਆ ਨਹੀ ਸਕ ਕਾ
 ਈ ਮਿਲਨ ਮੇਖੁ ਦਾਇ। ੨੭॥ ਕੋਰ ਕੁਛ ਅਰਜ ਮੇਜੁ ਹੋਵੇ ਰਜਾਇ। ਬਹੁਤ ਬਤ
 ਕਰਨੀ ਵਲੀ ਸੋਗੁ ਨਾਹ। ੨੮॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਾਬਾ॥ ਸੁਨ ਸੇਖ ਜੀ ਬਾਤ ਮੇਲਾ ਸ
 ਲਾਹਾ। ਦਿਗਰ ਬਤ ਕਰਨੀ ਠਕ ਰੇ ਸੋਗੁ ਨਾਹ। ੨੯॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਹੁ ਸਲ
 ਕ ਬੋਲੇ॥ ਰੂਪੇ ਕਾ ਮੇਦੋ ਸਤੀ ਭੁਖੇ ਸਾਵੈ ਹੀ ਦਿਹ। ਲਬੇ ਮਾਲੇ ਪੁਲ ਮਿਲ ਉਘੇ ਚ
 ਸਉ ਨ ਪਲੰਘਾ। ਭਉ ਕੇ ਰੂਪ ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ਠਕੜਾ ਪਿਟੇ ਪੰਧਾ। ਚੁਪੇ ਚੰਗੀ
 ਨਾਨ ਕਾ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਮੁਹ ਹੀਧਾ। ਸੁਨੀਐ ਸੇਖ ਜੀ ਜਿਉ ਰੂਪ ਸੇ ਕਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਹੈ ਭੁਖ ਕੇ ਸੁਆਦ ਸੋ ਨੀਵ ਪਲੰਘਾ ਸਉ ਨੇ ਸੋਲੇ ਭੁਕੇ ਮਾਲੇ ਸੋ ਰੂਪ ਲੜਾਈ
 ਸੋ ਗਰ ਸਤੀ ਕੋ ਪੰਧੇ ਸੋ ਤਉ ਰਬ ਕੋ ਪਿਆਰੇ ਆ ਕੋਰ ਬਸੇ ਮਹ ਬਤ ਹੋ। ਬਿ
 ਨਾ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਬਾਤ ਮੁਖ ਸੋ ਬੋਲ ਨਾ ਦੁਹਰੀਧਾ ਨਿ ਕਾ ਲਨੀ ਹੈ ਐ ਸੇ ਬੋਲ ਨੇ
 ਸੋ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਨਾ ਭਲਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਸੇਖਾਇ ਬਰਾਹ ਮਪਿਗ। ੩੦॥ ਨਨ ਕਵਲੀ ਖੁ
 ਦਾਇ ਕੇ ਇਕ ਕਾਤੀ ਸਾਕੁ ਦੇਹਾ। ਜਿਤ ਕੁਠਾ ਮਰਦ ਹਲਾ ਖੁਹੋਇ ਮਿਲੇ ਰਬ ਸੋ
 ਤੇਹਾ ੩੦॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ ਕਾਤੀ ਲੀਜੀਐ। ਸਲੋਕੁ॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾ

ਦੇਹਾ

ਤੀਸਰਾ ਸਤੁ ਸਾਗਾ ਪਾਤਕ ਤਤਿਸ ਕੀਅਪਰਾਪਾਗਾ ਸਚ ਕੀਸਨ ਲਏ ਚਿਲਕਾ •
ਇਹ ਗੁਣ ਕੀਥੇ ਕੋਵਿਚ ਸਮਾਇ। ਤਿਸ ਕਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖਾ ਲੋਹੁ ਲਥਾ ਨਿਕਥ •
ਵੇਖਾ ਹੋਇ ਹਲਾ ਲਲਗੇ ਹਕ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਵਰਦੀ ਦਾਰ ਸਮਾਇ। ਹੇ ਸੇਖ
ਜੀ। ਇਸ ਮੇਜ ਬਲਗੇ ਲੋਭ ਕੋਲੋ ਹੁੰਦ ਬਲਗਾ ਮਨਾ ਪਾਕਰੈ। ਜਬ ਇਸ
ਕਾਤੀ ਸੋਜਿ ਬਾਹੋਇ ਲਥ ਕੋਲੋ ਹੁਨਿਕ ਸਜਾਇ ਤਬ ਹਲਾ ਲੁਹੋਇ। ਇਹ ਬਾ
ਤਸੁ ਨ ਕੇਪੀ ਰਬੁ ਤਖੁ ਸਹੁਆ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਭੈ ਮੇਆਇ ਗਇਆ ਮਾਖਿਓ
ਸੋਜੇ ਕੁਛ ਖੁਦਾਇ ਸੋਮਾਗਤੇ ਬੇਸੋਪਾਇਆ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਸੇਖ ਛੋਰ ਅਰ
ਜ ਕੀਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਤੋ ਕੋਲੋ ਲੋਕੀ ਦਾਸ ਸੋਪਾਇਆ ਪਗੁਇ ਕੋਰ ਭੀਅ
ਰਜਹੈ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪੁਛਾਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਪੁਛੀਐ ਪੀਰ ਜੀ ਤਬ ਇਹ ਕਹਾ
ਸਬਦਾ। ਅਛਲਾਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੇ। ਨਹੀ ਪਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਜਿਉ
ਸਾਹਿਬ ਰਾਖੇ ਤਿਉ ਹੋਏ। ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲਾਪ ਲੋਗ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ
ਬਲੇ॥੧॥ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਇਹੁ ਮਾਇਆ ਅਛਲਾ ਕਿਸੀ ਸਿਉ ਛਲੀ ਨਾਹੀ ਜ
ਤੀ। ਅਰੁ ਜੀਉ ਲੋਭੀ ਸੋ ਕਿਸੀ ਹਥੀਆ ਰਸੋ ਕਾਟੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਦੇਖਾਨ ਨਕ ਜੀਤੇ
ਲਾਬਿਨਾ ਦੀਵਾ ਕੈ ਸੇਜ ਲੇਗਾ। ਬਿਨ ਦੀਵੇ ਉਜੀਆਲਾ ਕੈ ਸੇਜੋਇ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਕਹਾ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਨ ਕਮਾਈਐ। ਭੁਵਟੀ ਇਸਤਨੁ ਪਾਈਐ। ਸਚੁ ਬੁਝੁ

ਆਣਜਲਾਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀ ਵਾਇਉ ਜਲੇ॥ ਕਰਚਨਣ ਸਾਹਿਬ ਤਉ
ਮਿਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਰਥ॥ ਪੋਥੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾ ਅਤਲ ਬਬੂ ਸੁਨਾਇ ਹੁਦੀ ਵਾਕ
ਰਹਬ ਕਾ ਭੰਬਤੀ ਕਰੇ ਸਚੁ ਬੂਝਨਾ ਇਸ ਆਗੇ ਮੇਰੀ ਵਜਲਾਵੇ ਸੇਖ ਜੀਇ
ਤਸੰਜ ਮਤੇਲ ਬਿਨ ਦੀ ਵਾਜਲੇ ਐਸੇ ਚਾਰਨ ਸੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਵੀ ਦਾਗੇ ਹੋਇ॥ ਪੋ
ਰੀ ਦੂਜੀ॥ ਇਤਨ ਲਗੇ ਬਾਣੀ ਆਸੁਖ ਹੋਵੇ ਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ਆਸੁਰ ਦੁਨੀ
ਆਵਣ ਜਾਣੀ ਆ॥ ੩॥ ਵਿਚ ਦੁਨੀ ਆਸੇਵਕ ਮਾਈਐ॥ ਤਾਦਰਗ ਹਥੈ
ਸਲ ਪਾਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁ ਭਾਈਐ॥ ੪॥ ਰੇ ਸੇਖ ਜੀ ਜਬ ਇਸ ਕੇ ਮੁਹ
ਸਦ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇ ਮੁਹ ਬਤੋਹਾਇ ਅਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਅਹੁ ਦੁਨੀ ਅ
ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ ਮੋਹੈ॥ ਐਸੀ ਸੇਵਾ ਮੁਹ ਸਦ ਕੀ ਦੁਨੀ ਆਸੇ ਕਰੇ ਦਰਗਾਹ ਸੇ
ਠੇਰ ਪਾਏ॥ ਤਬ ਅਨੰਦ ਸੇ ਬਾਹੁ ਭਾਵੇ॥ ਜਬ ਇਹ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਸੇਖ
ਸੁਨੇ ਤਾ ਕਹਿ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਆਗਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਖੁ
ਦਾਇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹਸਨੇ ਲਗੇ॥ ਕਹਿਓਨ ਸੇ
ਖ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇ ਆ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਨੇ ਠੇਰ ਅਰਜ ਕੀ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇ
ਰੇ ਪਰਚਏ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੇ ਖਜੀ ਤੈਨੂੰ ਅਪਨਾ ਪਰਦਿਸ ਨਾਹੀ ਆ
ਵਦਾ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਆਖਿ ਆਨਾਨਕ ਵਲੀ ਜੀ ਸੋ ਪਹੁੰਚਿ ਖਲਾਇ ਦੇਹੁ॥ ਜਿਸ

ਪਰਦੀਆਬਤਾਕਰਦਹੈ। **ਤਬਬਾਬਾਜੀਸੇਲੋਕੁਆਖਿਆ।** ਪਰਮਹਿਯ
ਗਦਿਖਲਾਇਦੇਇਸੇਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾ। ਪੰਚਸਬਦਸੁਨਕਾਰਸੁਨਤ
ਹਾਂਬਾਜੇਸਬਦਨਿਸਾਨਾ। ਦੀਪਲੋਅਪਾਤਲਤਿਹਖੰਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨਾ। ਤਾਰਘੋ
ਰਬਾਜੀਤਤਿਹਸਾਚਤਖਤਸੁਲਤਾਨਾ। ਸੁਖਮਨਕੇਪਰਗਗਸੁਨਸੁੰਨਮੰਡਲ
ਲਿਵਲਾਇ। ਅਕਬਕਬਾਬੀਚਾਗੀਐਮਨਸਾਮਨੇਸਮਾਇ। ਉਲਟਕਮ
ਲਾਮੀਮ੍ਰਿਤਭਗਾਇਹਮਨਕਤਹੁਨਜਾਇ। ਅਜਪਾਜਾਪਨਵੀਸਰੇਆਇ
ਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇ। ਸਰਸਖੀਆਪੰਚੇਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਨਿਜਪਰਵਾਸੁ। ਸਬ
ਦਖੋਜਾਇਹੁਪਰਲਹੇਨਾਨਕਤਾਕਾਦਸਾਜਬਪੀਰਗੁਬਗਹਿਮਬਾਬੇਕੇਮੁ
ਖਸੇਲੋਕਸੁਨਾਕਦਮਪਗਗਿਰਪਵਾਅਹੁਪਰਕੀਖਬਰਪਾਈਮਗਨਹੁਅੰ
ਬਰੇਸੁਖਮੇਲੀਨਹੁਆਜਬਜਾਗਾਤਬਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਸੇਖਜੀਤੰਮੁ
ਕਤਹੁਆਸੇਖਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਭਇਆ। ਅਰਆਖਿਓਸਮੇਗੀਇਕਐਰਮ
ਰਜਹੈਜੋਗੁਸਤਾਕੀਮਾਛੁਹੋਇ। ਤਬਕਹਾਮੇਗੀਕੁਲਤਸਲੀਜੋਇ। ਬਾਬ
ਜੀ ਬੋਲਿਆਸੇਖਜੀਪੁਛੀਇਤਬਸੇਖਕਹਾਮੇਕੁੰਏਕਦਾਰਸੁਨਾਈਐ। ਮੇਰਾਮਕਸੁ
ਦਹੈਵਾਰਦੁਹਿਬਿਨਾਹੋਤੀਨਾਹੀਦੇਖਾਤੁਸੀਦੁਜਾਕੋਨਠਹਰਾਵੇਗੇਖੁਦਾਇਸਕੀਕੁ
ਕੋਨਕਹਾਸੇ। ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬੁਬਜਾਇ। ਗਾਗੁਆ

ਸਾਮੇਵਾਰਕੀਪੌੜੀਆਖੀ॥ **ਪੌੜੀ॥** ਆਪੀਨੇਆਪੁਸਾਜਿਆਪੀਨਿਗਚਿਅੰ ० ੪੫
 ਨਉ॥ ਦੁਜੀਕੁਦਗਤਿਸਾਜਿਆਕਾਰਿਆਸਣਾਰਿਠੇਚਉ॥ ਦਾਤਾਕਰਤਾਆ
 ਪਤੁੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ ਤੂੰਜਾਣੇਈਸਭਸੇਦੈਲੈਸਹਿਜਿੰਦਕਦ
 ਉ॥ ਕਾਰਿਆਸਣਾਰਿਠੇਚਉ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁ
 ਬਹਾਇਆ॥ ਓਥੈਸੋਚਹੀਸਚੁਨਿਬਫੈਚੁਦਿਖਕਦੇਜਨਮਾਭਿਆ॥ ਥਾਉ
 ਨਪਾਇਨਕੁੜਿਆਗਮੁਹਕਾਲੈਦੋਲਕਚਲਿਆ॥ ਤੇਰੇਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏ
 ਗਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਇਆ॥ ੨॥ **ਪੌੜੀ॥**
 ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਕੈ॥ ਇਉਸਮਾਫਿਰੋਗਸਿਪਾਇਆ॥ ਵਰੋਹਆਦੁਨੀਦ
 ਰੁਗਥਸੰਗਥਪਤਿਚਲਾਇਆ॥ ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਗਤਿਵਾਚੀਐਬਾਰ
 ਏਖਾਕਾਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ ਥਾਉਨੋਹੀਪਉਦਈਹੁਣਿਸੁਣਿਐਕਿਆਹੁ
 ਆਇਆ॥ ਮਨਅਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ **ਪੌੜੀ॥** ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਅੰ ०
 ਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ ਇਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਅੰ
 ਸਤਿਗੁਰਸਬਾਦਿਸੁਨਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਰਦਾਤਾਕੈਨਹੀਸਭਸੁਣਿ
 ਅਹੁਏਕੁਸਥਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਵਿਚ
 ਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਸੋਚਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥ ੪॥ **ਪੌੜੀ॥** ਨਾਉਤੇਗਨ

ਰੰਕਾਹੁ ਹੈ ਨਾਇਲੀਐ ਨਗਕਿਨ ਜਾਈਐ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭ ਤਿਸਦਾ ਦੇਖਾ
ਜੈਆਖੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜੇਲੈ ਕੁਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਾਰਿ ਪੁੰਨ ਹੁਨੀ ਚਸਦਾਈ
ਐ ॥ ਜੇਜਰਵਲਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰਵੇ ਸਕਰੇ ਦੀਆਈਐ ॥ ਕੋਰਹੈ ਨ ਕੁਰੀਐ
ਪਾਈਐ ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਓ ਆਪੁ ਰਖਿਓ ਨੁ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਆਖੁ ॥ ਭਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਓ ਮੇਰੁ ਕਾਇਆ ॥ ਉਤਮ
ਏਹੁ ਦੀਚਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ
॥ ੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵਕੀ ਰੀਸਿ ਤੋਖਈ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਚਿਨੀ
ਮਦੈ ਪੈਰੁ ਨਗਖਿਓ ਕਰਸੁ ਕੁਤ ਪਗੁ ਮੁਕਾਇਆ ॥ ਚਿਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਕੁਬੰਧ
ਨਾ ਅੰਨ ਪਾਨੀ ਬੋਝਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤੁਬਖਸੀ ਸੀ ਮਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚਕੁਰਿ
ਸਦਾਇਆ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏ
ਕਤੂ ਜਿਨ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਤਾ ਤਿਨੀ
ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸ
ਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮੁਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖੀ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਦਿ
ਚਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਮਨ ਭਵਦੇ ਦਰਸੇ

ਨਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਓਅਨਲਹਨੀਪਾਵਦੇ॥ ਇਕਮੁ
 ਲਨਬੁਲਨਆਪਣਾਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਿਣਾਇਦੇ॥ ਹਉਚਾਦੀਕਾਨੀਚਜਾ
 ਤੋਰਉਤਮਜਾਤਸਦਾਇਦੇ॥ ੧॥ ਨੋਪੋੜੀਬਾਬੇਜੀਆਖੀਤਬਪੀਰਸੁਨਕਰ
 ਉਠਖੜਾਹੋਆ॥ ਤਸਲੀਮਾਤਕਰਕੇਆਖਿਓਸੁਨਾਨਕਵਲੀਜੀਤੁਪਖੁਦਾਇ
 ਪਾਇਆਹੈ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿਆਸੇਖਜੀਤੇਰੀਖੇਪਖੁਦਾਇਨਿਬਾਹੇਗਾ॥ ਠੇਰ
 ਸੇਖਆਖਿਆਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਦੇਹੁ॥ ਬਾਬੇਜੀਕੇਬਚਨਕਰਸੇਖਕੋਪਰਮ
 ਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਭੈਆ॥ ੨॥ ਹਰਗ॥ ਲਗਨਲਗੀਤਿਸਰਬਹਿਰਦੇਛਾਇਆਉਜਿਆ
 ਹਾਮਨਤਨਪਰਹੁਲਤਭਾਇਆਜਿਉਛੁਲੀਬਸੰਤਬਹਾਰ॥ ਸਾਖੀਪੂਰਨਰੋ
 ਈ॥ ਸ੍ਰੀਵਿਹਰਗੁਰੂਮੁਖਕਰੋਉਚਾਰਾ॥ ਹੋਇਦਿਆਲਕਕਲਏਉਧਾਰਾ॥ ੨੪॥
 ਆਗੇਸਾਹਮੁਕੀਮਕੇਹੁਜਰੇਕੋਬਾਬਾਜੀਚਲੇਸਾਹਮੁਕੀਮਸੋਚਰਚਾਨਿਰੂਪ
 ਨੇਜੇਇਗੀ॥ ੨॥ ਹਰਗ॥ ਹੁਜਰੇਕੋਬਾਬਾਚਲੇਪਹੁਚੇਨਿਕਟਤਹਜਾਇ॥ ਮਰਦਾ
 ਨੇਕੋਆਗਿਆਭਈਕੁਛਗਾਉਰਬਾਬਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਕਰਾਛੰਦਾ॥ ਜੰਗਲ
 ਸਬਜਸੁਹਾਵਨਾ॥ ਬੈਠੇਦਿਆਲਭਾਵਨਾ॥ ਬਾਜੇਗਬਾਬਕੀਪੁਨਿਆਪਬੁਤਸ
 ਬਦਉਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਆਏਤਹਾਦੁਇਆਦਮਾਦੇਪੀਰਕੇਬੇਖਾਦਮਾ॥ ਸੁਨਸਬਦ
 ਮਨਮਗਨਹੋਇਕਰਯਾਦਹੀਏਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਹੁਜਰੇਮੋਕਰਤਾਇਬਾਦਤਾ॥ ਭਈਪੀ

੪੬

ਤਿਨਾਮੀਜੋਤੁਏਖੀ
 ਮਾਂਇਦੇ

ਹਰੇ ਬਸਾਰਤਾ ਦੀ ਦਾਰਕਰਠ ਕਰਕਾ ਤੇ ਜਾਹੈ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਖਾਦਮ ਦੇ ਉਦੇ
 ਆਇਆ ਕਹਾ ਪੀਰ ਸੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦੇਖਾ ਠਕਰਾਇ ਲਾਗੀ ਤਿਸ ਰਾਗ ਕੋ ਅਧਾਰਾ ॥ ੫ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹਮੁ ਕੀਮਤੁ ਛਨਕੀਆ ਖਾਦਮ ਸੋ ਅਹ ਬਾਤ ॥ ਬੈਠਾ ਕਹਾ ਠਕੀਰੁ
 ਰਬ ਕੋ ਨਾਮ ਕੇ ਜਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਖਾਦਮ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਿਸ ਨਾਮਾ ਜੀ ਗਲੇ ਮੇ
 ਬੈਠੇ ਇਕੰਤ ਅਪਨੀ ਕਹਤ ਕਲਾਮਾ ॥ ੭ ॥ ਬੈਤਾ ॥ ਕੋਊ ਬੈਤ ਤਿਨ ਕਾ ਸੁਨਾਵੇ ਮੁਝੇ ॥
 ਜੁਹਾ ਸਲਹੁ ਆਹੈ ਉਹ ਸੋ ਤੁਝੇ ॥ ੮ ॥ ਤਬਾਇ ਹਸੇ ਕਥਾ ਖਾਦਮ ਨੇ ਪੀਰ ਕੋ ਸੁਨਾਇ
 ਆ ॥ ਹਮ ਜੇਹ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇ ਕਾਰਾਇਆ ॥ ਮੇਰ ਵਦ ਬਾਦਸ
 ਹਾਂ ਅਠ ਜੁਖੁ ਦਾਇਆ ॥ ਏਕ ਤੁਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ ਨ ਦੇਵਦਾਨ ਦਾਨ ਰਾਨਾ ਸਿ
 ਪਸਾਧਿ ਕਾਧਰਾ ॥ ਅਸ ਤੇ ਕਾਇ ਗਰੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥ ਬੈਤਾ ॥ ਸੁ
 ਨੇ ਪੀਰ ਜਬ ਬੈਤ ਮਨ ਮੇਲੇ ॥ ਮਿਲਨ ਕੀ ਮਹ ਬਤ ਮੇ ਸੁਨ ਤੇ ਪਗੇ ॥ ੯ ॥ ਕਹੇ
 ਬੈਤ ਜਿਸ ਤਿਸ ਮਿਲਾ ਚਾਹੀਏ ॥ ਮੁਨਾਸਬ ਜਹਾ ਹੈ ਤਹਾ ਜਾਈਏ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਕ
 ਸ ਪੀਰ ਹੁਜਰੇ ਸੋ ਮਿਲੇ ਚਲੇ ॥ ਜਮਾਹੋ ਖਾਦਮ ਸਤੀ ॥ ਇਉ ਕਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਚਿ
 ਹਲ ਸਾਲ ਹੁਜਰੇ ਮੇ ਹਜਰ ਤਰੇ ॥ ਹੁਜਰੇ ਸੋ ਨਿਕ ਸੇਵਾ ਨ ਕਾਹੁ ਮਿਲੇ ॥ ੧੨ ॥
 ਕੁਤ ਬਹੈ ਜਮ ਨੇ ਮੇ ਹਜਰ ਤਵਲੀ ॥ ਨਹਿ ਦੁਕੇ ਮਿਲੇ ਕੀ ਮਸਲ ਤਤਲੀ ॥ ੧੩ ॥
 ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਨ ਖੁਸ਼ ਭਏ ਸਾਹਮੁ ਕੀਆ ॥ ਠਕਰ ਕੀ ਹਿਕਾਰਤ ਗੁਨ ਹੋ ਮਜੀਆ ॥

੧੪॥ ਮੁਰੀਦ ਕਾਰੁ ਖਦੇਖ ਅੰਦਰ ਗਏ॥ ਲਗੀ ਲਗਨ ਰਿਲ ਮੇ ਮਹ ਬਤ ਬਸੇ॥ ੧੫॥ ੪੭
ਦੋਹਰਾ॥ ਵਿਲੋ ਮਹ ਬਤ ਪੀਰ ਕੀ ਜਾਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਆਲਾ॥ ਚਲੇ ਪੀਰ ਕੇ ਮਿਲ
ਨੇ ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਲੀਏ ਨਾ ਲਾ॥ ੧੬॥ **ਚੌਪਈ॥** ਚਲੇ ਬਾਬਾ ਹੁਜਰੇ ਕੋ ਗਏ॥ ਜ
ਗ ਪੀਰ ਹੋਤ ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਆਗੀ ਆ ਕਰੀ॥ ਰਬਾ ਬੁਬ ਜਾਇ
ਗਾਵਾਇ ਹਘਰੀ॥ ੧੭॥ ਮਰਦਾਨੇ ਤਹਾਂ ਰਬਾ ਬੁਬ ਜਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ ਲੋਕ
ਕਹਾ ਸੇ ਗਾਇਆ॥ ਸੁਨਤ ਪੀਰ ਹੁਜਰੇ ਸੋ ਨਿਕਸੇ॥ ਬਾਬੇ ਦੇਖ ਕਮਲ ਜਿਉ ਬਿ
ਰਸੇ॥ ੧੮॥ ਸਤੁ ਖਾਦਮ ਆਇਏ ਕਠੇ ਭਏ॥ ਬਾਬੇ ਦੇਖਾ ਬਿਸ ਮੋਹਿ ਗਏ॥
ਆਇ ਪੀਰ ਦਸਤ ਬਸੀ ਕਰੀ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਉ ਕੀ ਬਾਤ ਉਚਰੀ॥ ੧੯॥ ਮਰਦਾਨੇ
ਏਹ ਬਾਨੀ ਗਾਈ॥ ਸੁਨੀ ਪੀਰ ਅਤਿ ਮਨ ਮੇ ਭਾਈ॥ ਜਬ ਮਰਦਾਨੇ ਸੇ ਲੋਕ ਏਹ
ਗਾਏ॥ ਤਬ ਸਾਹਮੁ ਕੀ ਮ ਅਰਥ ਪੁਛਾਏ॥ ੨੦॥ **ਜਲ ਕੁ॥** ਸਉ ਮਣਹ ਸਤੀ
ਪੀਉ ਗੁੜ ਖਾਵੈ ਪੰਜ ਸੈਦਾਨਾ ਖਾਈ॥ ਠਕੇ ਠੁਕੇ ਖੇਹ ਉਰਾਵੈ ਸਾਹਗੇ ਪਛੁ
ਤਾਇ॥ ਅੰਧੀ ਠੁਕ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ਖਸਮ ਮਿਟੀ ਠਿਰਭਾਨੀ॥ ਅਗੁ ਗੁਣਾ ਚਿ
ਕੀ ਕਾਉ ਗਣ ਗੋਲ ਚਕੀ ਬਿਲ ਲਾਈ॥ ਖਸਮੇ ਭਾਵੈ ਓਹੀ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾ
ਇਖੁਦਾਇ॥ ਸਕਤਾ ਸੀ ਗਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਤੁ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਈ॥ ਹੋਇ ਸਤਲ
ਪੁਰਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਗੇ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਕੋ ਬੁਕ ਸੁਨਾਵੈ ਖਸਮੇ ਮੁਲਨ

ਭਾਵੇਂ। ਅਕਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਅਕਤਿ ਭਾ ਅਕਤਾ ਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ। ਖਸਮੇ ਭਾਵੇਂ
 ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ। ਨਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਹਦਿ ਹਾੜੇ ਸੁਖ ਕੀ ਤੇ
 ਦੁਖ ਹੋਈ। ਗਲਾਵ ਲੇ ਪੈਨ ਘਨੇਰੇ ਛੁਡਨ ਸਕੈ ਕੋਈ। ਮਖੀ ਮਿਠੇ ਮਰਨਾ।
 ਜਿਨ ਤੂੰ ਚਾਖੋ ਤਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰ ਤਰਣਾ। ੪॥ ਜਬ ਸਲੋਕ
 ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਾ ਸੁਨਾਤ ਬਪੀਰ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਭੈ ਮੋ ਪਵੈ ਅਰੁ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤੁ
 ਤਿ ਕੀਆ। ਅਰੁ ਮਾਖਿ ਆਹੇ ਵਲੀ ਰਬ ਕੇ ਅਸਾਂ ਭੁੰਤੇ ਹਾਦੀ ਦਾਗਰ ਬਕੀ ਨਿ
 ਵਾਜ ਸਹੁਈ ਅਸਾ ਭਾਉ ਲਾਹੁ ਆਪਰ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਅਸਾ ਕੁ ਅਪਨੇ ਬੈਤ
 ਕਾ ਬਿਆਨ ਦੇਹੁ। **ਅਰੁ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ।** ਪੀਰ ਜੀ ਐਸਾ ਹਾਥੀ ਹੋਇ ਜੋ
 ਸੋ ਮਨ ਘੀਉ ਗੁਰ ਪੰਜ ਸੋ ਮਨ ਦਾਨਾ ਖਾਏ ਬਲ ਕਰ ਭਕੇ ਅਰੁ ਫੁਕੇ ਮਟੀ ਉਡੁ।
 ਵੇ ਮਸਤੀ ਕਰੇ ਜੋ ਦਮ ਨਿਕਸ ਜਾਇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਸਕੇ ਪਛੁਤਾਵਾ ਹੋ।
 ਅਰੁ ਜੀ ਆਪ ਗੋਲ ਲਾਇ ਵੀਕਾ ਆਹਾਰੁ ਹੈ ਆਕਾਸਮੇ ਉਡ ਜਾਤੀ ਪੰਜੇ
 ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਜਪੈ ਰਬੋ ਕਵੀ ਭਾਵਦੀ ਹੈ ਹਾਥੀ ਹੋ ਕਾ ਗੀਨ ਗੀਪ ਆਗਾ ਅਰੁ
 ਜੋ ਸੇਰ ਬਡਾ ਬਲੀ ਹੋਇ ਅਪਨੇ ਪੁਰੇ ਮੋਨ ਸਮਾਵੈ ਜਬ ਦਮ ਨਿਕਸਿ ਜਾਇ ਤੋ ਕੁ
 ਛਨਾਹੀ ਕਰਸਕਤਾ ਅਠਸੋ ਸਹਾਰੇ ਆ। ਅਰੁ ਜੀ ਅਕ ਕਾ ਤੇਤਾ ਅਕਪ
 ਰਹਤ ਹੈ ਅਕਹੀ ਖਾਤਾ ਹੈ ਅਕਸੋ ਉਸਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਜੋ ਵਹੁ ਖੁਦਾਇ ਜੋ ਪੇਤ ਬ

੪੮
 ਰਬ ਕੇ ਵਹੀ ਪਿਆ ਹੋਇ। ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਕੋ ਰਬ ਕੀ ਮਹਬਤ
 ਹੋਵੇ ਸੋ ਛੋਟਾ ਹੀ ਬਡਾ ਹੋ। ਵਿਬਡਾ ਹਾਥੀ ਅਰੁ ਸੇਰ ਕਿਤ ਕਾ ਮਹੈ ਗਾਜਿ ਸਪਰ ਰਬ ਕੀ
 ਨਜਰ ਮਿਹਰ ਹੋਇ ਸੋਈ ਬਡਾ ਹੋ। ਪੀਰ ਜੀ ਦੁਨੀਆ ਚਾਹਦਿ ਨਹੈ ਜੇ ਤੇ ਸੁਖ ਕਰੇ ਤੇ ਤੇ ਦੁ
 ਖ ਭੀ ਹੋ ਤੇ ਹੋ ਗਯਾ ਵਲੇ ਬਹੁਤ ਹੋ ਪਰ ਦੁਨੀ ਛੋਡ ਨਾਹੀ ਸਕਤੇ ਹੋਨ। ਮਖੀ ਗੁਫ ਕੀ ਨਿ
 ਆਈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਫ ਪਰ ਮਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋ ਸਾਈ ਰਖ ਲਏ ਸੋਈ ਬਚੇ। ਅਰੁ ਦੁ
 ਨੀਆ ਭੈ ਸਮੁੰਦ ਕੇ ਤਰ ਗਇਆ ਹੋ। ਰਬ ਕੀ ਮਿਹਰ ਨਿਗਾਹ ਬਿਨਾ ਪਾਕ ਨਾਹੀ।
 ਹੋਤਾ ਜਬਾਇ ਗਬਿਆਨ ਸਾਹ ਮੁਕੀ ਮਨੇ ਸੁਨਾ ਬਹੁਤ ਰਬ ਕੇ ਭੈ ਮੋਆਇਆ ਅਰੁ
 ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੁਆ। **ਦੋਹਰਾ**। ਸਾਹ ਮੁਕੀ ਮਨੇ ਸੇ ਕਹਾ ਸੁਨੀ ਮੈ ਵਲੀ ਪੁਦਾਇ।
 ਬਹੁ ਬਾਤ ਫਕਰ ਕੋ ਪੁਛਨਾ ਹੋਵੇ ਵਡਾ ਹੁਨਾਹ। ੨੧॥ ਜਬਾ ਬੁਫਕਰ ਰਬ ਕੇ ਰਬ
 ਕਾਜਿ ਕਰ ਕੇ ਰਿਨ ਗਤਿ। ਵਹੀ ਪੁਛਨਾ ਮਨੇ ਹੋ ਬਿਨ ਨਾਮ ਰਬ ਜੋ ਬਾਤ। ੨੨॥
ਸਵਾਲ ਪੀਗ। ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਸੋ ਜਿ ਕਰ ਰਬ ਕਾ ਮੋਹ ਸੁਨ ਨਕੀ ਪ੍ਰੀਤ। ਪੁਨ ਵਹੁ ਜਿ
 ਕਰ ਸੁਨਾਈ ਮੈ ਜੋ ਬਨ ਮੋਗਾਇਆ ਮੀਤ। ੨੩॥ ਦਿਖ ਮਹਬਤ ਰਬ ਕੀ ਪੁਨ ਭਖੇ
 ਦਿਆਲ ਸਲੋਕ। ਸੁਨਤ ਪੀਗ ਬਿਗਸਤ ਭਏ ਮਿਟ ਗਾਇਆ ਦੁਈ ਮਨ ਸੇ ਕ। ੨੪॥
ਸੋਲੋਕ। ਹਮ ਜੇ ਰਜਿ ਮੀਦੁਨੀਆ ਪੀਗ ਮਸਾਇ ਕਾ ਗਾਇਆ ਮੇਰ ਵਦ ਬਾਦ
 ਸਾਹ ਅਠ ਨੁਖੁ ਦਾਇਆ ਏਕ ਤੁਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ। ੧॥ ਨਦੇ ਵਦਾਨ ਵਨ ਗਾਨ ਸਿ

ਧਸਾਧਿ ਕਾਧਗਾ ਅਸਤਏਕਾਦਿਗਰਕੁਈ॥ ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥ ੨॥ ਨਦਾਦੇਦਿ
 ਹੰਦਆਦਮੀ॥ ਨਸਪਤਜੇਗਜਿਮੀ॥ ਅਸਤਏਕਾਦਿਗਰਕੁਈ॥ ਏਕਤੁਈਏਕਤੁ
 ਈ॥ ੩॥ ਨਸੁਰਸਸਮੰਡਲੋ॥ ਨਸਪਤਦੀਪਨਹਜਲੋ॥ ਅੰਨਪਵਨਾਥਿਰਨਕੁਈ
 ॥ ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥ ੪॥ ਨਰਿਜਕਦਸਤਅੰਕਸੇ॥ ਹਮਾਰੇਏਕਅਸਦਸੇ॥
 ਅਸਤਏਕਾਦਿਗਰਕੁਈ॥ ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥ ੫॥ ਪਰਿਦਏਨਗਿਰਾਹਜਗ॥
 ਦਰਖਤਆਬਆਸਕਗਾਦਿਹੰਦਸੁਈਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥ ੬॥ ਨਾਨਕਾਲਿ
 ਲਾਗਲਿਖਿਆਸੋਇ॥ ਮੇਟਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਕਲਾਧਰੇਹਿਰੇਸੁਈ॥ ਏਕਤੁਈਏ
 ਕਤੁਈ॥ ੭॥ **ਤਿਸਰਾਅਰਥੁ॥** ਹੇਸਾਹਮੁਕੀਮਜੀ॥ ਪੀਰਮਸਾਇਖਰਾਜੇਪਾਤ
 ਸਾਹਅੰਤਸਤੁਪਰਤੀਹੀਮੇਲੀਨਹੋਜਾਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਦੇਵਦਾਨਮਾਨੁਖਸਿਪਸਾ
 ਧਕਜੋਧਰਤੀਪਰੁਏਹੈਸਤੁਠਨਾਹਿਏਕਕਾਇਮਮੋਲਾਹੈ॥ ਬਿਨਾਰਬਕੇਈ
 ਦੇਨਦਾਠਾਹੈਨਾਕਿਸੀਦੀਆਹੈਸਾਤਲੋਕਭੂਪਰਕੇਸਾਤਲੋਕਤਲੋਕੋਤਿਨਕਾਦ
 ਤਾਏਕਰਬੁਹੀਹੈ॥ ਬਿਨਾਰਬਕੇਅਸਾਥਿਰਨਸੁਰਜਨਚੰਦਨਸਤਦੀਪਨਸਾਤਸ
 ਮੁੰਦ੍ਰਹੈਨਅੰਨਪੋਨਪਾਨੀਹੈਸਤੁਠਨੀਬਾਕੀਏਕਵਹੀਮੋਲਾਹੈ॥ ਹੇਪੀਰਜੀਰ
 ਜਕਕਿਸੀਕਾਕਿਸੀਕੇਹਾਥਨਾਹੀਹਮਸਤੁਕੇਏਕਮੋਲਾਕੀਆਸਹੈ॥ ਪਿਛੀਓਕੇ
 ਗ੍ਰਹਮੇਕੁਛਪਨੁਨਾਹੀਦਰਖਤਪਾਂਤੀਕੀਆਸਾਧਾਰਕੇਹਾਤੇਹੈਦਤਕੁਲਮਾਲ

੬

ਮਕਾਏਕਸੇਲਾਹੀਹੈ॥ ਜਿਥੇਬੋਧਕਲੰਕਰਲੇਖਾਇਖਾਹੈਸੇਮੇਟਨਾਹੀਕੋਈ ੪੬
 ਸਕਤਾ॥ ਅਪਨੀਕੁਦਰਤਸੇਆਲਮਪੈਦਾਕਰਕੇਟੇਰਕੁਦਰਤਸੇਯਨਾਹ
 ਕਰਲੇਤੇਹੈ॥ ਵਹੀਆਪਕਾਇਮਹੈਸਭਉਸਿਕੇਹਾਥਹੈ॥ ਤਤੇਬੰਦੇਕੋ
 ਚਾਹੀਐਐਸਾਬੁਝਕਰਖੁਦੀਤਕਬਰਝੂਠਦਿਲੈਸੇਦੁਰਕਰੇਤਾਬੰ
 ਦਾਹੋਇ॥ ਜਬੈਹਜਿਕਰਬਾਬਾਜੀਕੀਬਾਨਸੇਪੀਰਨੇਸੁਨਾਬਹੁ
 ਤਪ੍ਰਸੰਨਹੁਆ॥ ਆਖਿਓਸਵਲੀਨਨਕਜੀਮੇਰੇਮਨਕੀਮੁਹਾਦਖੁਦ
 ਇਕੇਹੁਕਮਸੇਆਜਪੁਰੀਹੋਈਹੈਸਾਡੀਮੁਹਾਦਤੇਰੇਮਿਲਨੇਮੋਥੀਹ
 ਮਾਰਾਬਹੁਤਭਲਾਹੁਆਤੇਗਦੀਦਾਹਪਾਇਆਅਬਖੁਦਾਇਕੇਮਿ
 ਲਨੇਸਕਨਾਹੀਰਹਾ॥ ਕਾਮਲਯਕੀਰਜਾਤਮੇਲਾਕੀਹੈ॥ ਬਾਬਾਬ
 ਹੁਤਗਜੀਹੁਏਪੀਰਸੋਬਿਦਾਹੋਕਰਚਲੇ॥ **ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥ ੩੫**
 ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁਮੁਖਕਰੋਉਚਾਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਰ॥
ਆਗੇਸਾਖੀਕੇਸੇਸੇਵੇਵੇਮਿਲਾਪਹੁਆਸੇਕਥਾਨਿਰੁਪਨਹੋਇਗਾ॥
 ਵੇਹਗਾ॥ ਸਾਹਮੁਕੀਮਸੋਬਿਦਾਹੋਇਆਗੇਚਲੋਦਿਆਲਾਕੇਸੇਸੇਵੇਵੇ
 ਮਗਮਿਲਾਚਰਚਾਭੁਈਬਿਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਚੰਪਈ॥ ਸਾਹਮੁਕੀਮਸੋਬਿਦਾ
 ਹੋਇਚਲੇ॥ ਆਗੇਕੇਸੇਸ੍ਰਵਗਮਿਲੇ॥ ਨਖਸਿਖਲੈਬਸਵਤੁਚੀਲ

ਤਨੁ ਚੰਦਾ ॥ ਮੁਖ ਪਈ ਬਾਧੀ ਕਰ ਪੈ ਛਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਸਤ ਕਜੈ ਨ ਮਤ ਆਗੇ ਧਰੇ ॥
 ਤਿਸ ਦੇਖਾ ਦਿਆਲ ਸਤ ਗੁਰ ਭਈ ਖੜੇ ॥ ਤਿਨ ਜੈ ਨੀ ਮਤ ਕੀ ਚਰਚਾ ਕਰੀ ॥
 ਜੀਇ ਵੈ ਆਤ ਪਾਥਿ ਪਾਥਿ ਸਥਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੋਸੇ ਸੋਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਕਰਾ ॥ ਤੁਮ ਕ
 ਸਟ ਕੁਚੀਲ ਕਠਨ ਤ ਪੁਗਾ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਭਗਤ ਮੁਕਤ ਨ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਤਨ ਕ
 ਸਟ ਸਹੈ ਮਿਥਿ ਆਸੁ ਖਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮ ਪਰਧਨਾ ॥ ਕਰਮ
 ਕਰਤ ਹੋਵਤ ਭਗਵਨਾ ॥ ਚੋਬੀ ਸਬ ਅਉਤਾਰ ਕਰਮ ਤੇ ਭਈ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ
 ਭਗਵਨ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਅਰਹਿ ਤਾ ਪਰਸਨਾ ਥਾ ਆਦ ਕਰਮਨ
 ਤੇ ਭੁਏ ਸਿਧਾ ॥ ਤਨ ਸਹੇ ਕਸਟ ਕਰਮਨ ਕਰੇ ਸੁਖ ਸਰਗਨ ਭੋਗੇ ਬਿਗਧਾ ॥
 ੬ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਜੀਇ ਵੈ ਆਮਨ ਕਰੇ ॥ ਸੁਆਸ ਲੇਤ ਪਗ ਚਲ ਤੇ ਜੀ
 ਨ ਮਰੇ ॥ ਅੰਨ ਪਾਨੀ ਖਾਤ ਜੀ ਅਨ ਕੋਨਾ ਸਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਾਧੋ ਕੁਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ੭
 ॥ ਇਸਨਾਨ ਕਰਤ ਜੀ ਅਬ ਹਮਰੇ ॥ ਦੇਇ ਦਾਨ ਤਿਸ ਭੋਗਨ ਪਰੇ ॥ ਯਹ ਬੰਧ
 ਨ ਜੀਇ ਕੇ ਕਰਮ ਤਿਆਗੇ ॥ ਜੁਹ ਦਦਇ ਆਜੀ ਅਨ ਅਨੁਗਾਗੇ ॥ ੮ ॥
 ਅਜਾਪੀ ਛੀ ਪਸੁ ਮਾਸ ਜੁਖਾਈ ॥ ਪੁਨ ਜਨਮ ਧਾਗ ਤਿਸੁ ਮਾਸ ਵੇਖਾਈ ॥ ਇ
 ਸਤੀ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ਇਨ ਕਰਮਨ ਤੇ ਨਰ ਕਰਤ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਰਾਮਾ ਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਨ ਜੋ ਭਈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਕੀਏ ਭੋਗ ਭੋਭ ਦੁਖ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਯਹ ਜੀਅ ਮ

ॐ

ਨਾਦੀਹੋਇਓਗਵਨਾ ਜੈਨਮਤਕਰਮਕਰੈਪਰਧਾਨਾ॥੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
ਨਾਨਕਜੀਭੁੰਗਤਹੋਬੁਝੈਕਰਮਨਕੀਪਾਤਾਤਜਾਇਦੀਸੁਖਮਤਜੈਨਾਇ
ਕੁਇਹੁਜੀਅਮੁਕਤਹੋਜਾਤਾ॥੧੧॥ **ਚੌਪਈ॥** ਯਹਬਖਸ਼ਾਨਸਤਿਗੁਰ
ਜਬਸੁਨਾਸੁਨਿਮਤੀਕਰਤਕੋਗਨਾਹੋਕੇਸੋਤੁਮਜੋਕੀਆਬਖਾਨਾ॥
ਹਰਭਗਤਹੀਨਮਿਥਿਆਆਰਿਮਾਨਾ॥੧੨॥ ਤੁਮਕਹਾਜੀਉਕਰਮਨਤੇ
ਹੋਤਾਕਰਮਜੀਉਤੇਉਪਜਤਸੋਤਾਕਰਮਭਰਮਆਤਮਸੰਕਲਪਾਗਰਿ
ਭਗਤਪਾਇਸਤਹੋਇਬਿਕਲਪਾ॥੧੩॥ ਹਰਿਕੀਛਗਤਕਰਮੁਪਰਧਾਨ
॥ ਯਾਤੇਉਪਜਜੇਆਤਮਾਗਿਆਨਾਪਾਇਆਗਿਆਨਮੁਕਤਿਹੋਇਜੀ
ਉ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਹੋਇਜੀਉਤੇਸੀਉ॥ ਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਪ੍ਰਮਾਨਾਸੁ
ਤਸਾਧਨਰਾਖਾਪਰਮਾਨੁਤੁਮਇਨਕਰਮਨਕੀਨਿਦਿਆਕੋਰਾਕਰਮ
ਕੁਚੀਲਨਰਕਮੋਪਗੇ॥੧੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਤੁਮਜੋਆਖਿਆਕਰਮਤੇਹੋਤਮ
ਏਭਗਵਾਨਾਉਲਟਪੁਲਟਮਤਹੀਨਮਤਮਹਾਮੁਗਧਆਗਿਆਨਾ॥੧੫॥
ਚੌਪਈ॥ ਹਰਿਅਵਤਾਰਜਗਤਮੋਕਰਾਮੁਕਤਜੁਗਤਕੋਮਾਰਗਧ
ਰਾਤੁਮਨਖੇਧਅਵਤਾਰਨਕੋਰਾਮਰਹੋਇਪਿਸਾਰਨਰਕਮੋਪਗੇ॥੧੬॥ ਅਹੁ
ਹਰਿਬਿਨੁਕਵਨਜੀਅਨਕੋਰਛਕਾਜਿਰਛਕੋਸੇਈਹੋਭਛਕਾਤਜਭਰ

੫੦

* ਕੇਰੂਰਾ ਦੁਨ ਤੇ ਕੇਰੂਰਾ ਤਕ ਕੇਰੂਰਾ ਹੀਆਨਾ।
 ਨੀਦਮਾਨਾ ਦੀ ਕਰਮਗਤਤਤ ਕੇਰੂਰਾ ਪਾਨਾ।

ਮਕੁਚੀਲਕਰਮਤੁਮਤਜੋ। ਕਰਪੇਮਭਗਤਹਰਿਕੋਸਦਭਜੋ॥੧੮॥ ਯਾਤੇ
 ਮੁਕਤਹੋਇਆਧਿਕਾਰਾਨਹੀਜਨਮਮਰਨਹੋਇਦੁਜੀਬਾਗ। ਇਨਕਰਮ
 ਨਤੇਮਨਬਸੋਇ। ਸਿਮਟੇਦਖਾਇਦੀਬਸਸੋਇ॥੧੯॥ ਜਬਕੋਸੋਪਹਮਤ
 ਕੇਸੁਨਾਭੇਮੁਖਮਲੀਨਸੀਸਕੋਪੁਨਾ। ਯਹਸਭਅਨੀਤਜੋਤੁਮਮੁਖਭਾਖਾ
 ਜੈਨਮਤਧਰਮਕਹੂੰਨਹੀਰਾਖਾ॥੨੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਹਮਗੁਰਗਮਕਰਦਿਕੁਕਰਿ
 ਓਜੈਨਕਰਮਪਰਧਾਨਾ। ਤੁਮਾਗਿਆਨਕਰਮਤਿਆਗਨਕੋਸੁਨੇਨਕਬਤੁ
 ਕਾਨਾ॥੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਗੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨਿਆਇਹਕਠਨਕੋਠਰਮ
 ਜਾਨਾ। ਜਿਮੇਲੋਹਕਰਮਨਅਗਨਜਲਭੈਆਮਨੁਰਸਮਾਨਾ॥੨੨॥ ਕਰ
 ਮ ਮਭਰਬਨਬਾਪਹੋਇਇਸੁਬੁਧਬਾਹਨਗੇਆਖਾਇ। ਬਿਨੁਭਗਤਚਰਨ
 ਪਿਗਿਲਭਾਇਆਹਰਿਮਗਛਲਿਓਨਜਾਇ॥ ~~ਤੁਹਦੇਵੈਕੋਤੁਹਦੇਵੈ~~
~~ਤੁਹਦੇਵੈਕੋਤੁਹਦੇਵੈ~~ ~~ਤੁਹਦੇਵੈਕੋਤੁਹਦੇਵੈ~~ ~~ਤੁਹਦੇਵੈਕੋਤੁਹਦੇਵੈ~~
 ਬਾਜੀਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਸਲੋਕਉਚਾਰਕੀਆ॥ **ਤਬਬਾ**
 ਜੁਠਾਮੰਗਮੰਗਖਾਹੀ॥ ਠਲਠਦੀਹਤਮੁਲੈਨਿਭਰਸਾਪਾਨੀਰੇਖਸੰਗਾਹੀ
 ॥ ਭੇਰੁਢਾਢੁਗੁਸਿਰਖੋਗਇਨਭਰੀਅਨਭਸੁਆਹੀ॥ ਮਾਊਪੀਉਕਿਰਤ
 ਗਵਾਇਨਟਬਰੋਵਨਪਾਂਹੀ॥ ਓਨਾਪੀਰੁਨਪਤਲਾਕ੍ਰਿਮਾਨਦੀਵਾਮੁਏ

49
ਕਿਥਾਹੁਪਾਗੀ॥ ਅਠਸਠਤੀਰਥਦੇਨਨਦੇਈਬ੍ਰਹਮਨੁਅੰਨਖਾਂਗੀ॥ ਸ
ਦਾਕੁਚੀਲਰਹਨਾਦਿਨੁਗਤੀਮਥੋਟਿਕੇਨਾਗੀ॥ ਸੁੰਡੀਪਾਇਬਹਨਿਨਿਤ
ਮਰਦੇਦਰਿਦੀਬਾਇਨਜਾਂਗੀ॥ ਲਕੇਕਾਸੇ॥ ਹਥੀਠਿਮਣਅਗੋਪਿਛੀ
ਜਾਂਗੀ॥ ਨਵਹੁੰਗੀਨਾਓਹੁੰਗਮਨਾਵਹੁਕਾਜੀਮੁਲਾਦਾਵਿਗੋਏਠਿ
ਰਨਵਿਗੁਤੇਠਿਦਮਵਤੇ॥ ਗਲਾਜੀਅੰਮਾਰਿਜੀਵਾਏਸੇਈਹੋਰੁਨਕੇ
ਈਰਖੋ॥ ਦਾਨਤੇਇਸਨਨਦੰਜਨਤੁਸਪਈਸਿਰਖੁਥੋ॥ ਪਾਨੀਵਿਚੋਰਤਨ
ਉਪੰਨੇਮੇਰਕੀਆਮਾਧਾਣੀ॥ ਅਠਿਸਠਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਪੁਰਬੀਲ
ਗੇਥਾਣੀ॥ ਨਾਇਨਿਵਾਜਾਨਤੇਪੁਜਾਨਾਵਲਸਦਾਸੁਜਾਣੀ॥ ਮੁਇਅੰ
ਜੀਵਾਦਿਆਗਤਿਹੋਵੇਜਾਂਸਿਰਪਾਈਐਪਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਾਸਿਰਖੁਥੋਸੇ
ਤਾਨੀਇਨਾਗਲਿਨਭਾਣੀ॥ ਉਠੇਮੀਹੋਇਬਿਲਾਵਲਜੀਅੰਜੁਗਤਿ
ਸਮਾਣੀ॥ ਉਠੇਅੰਨਕਮਾਦਕਪਾਹਾਸਰੁਸੇਪਦੁਹੋਹੈ॥ ਉਠੇਘਾਹੁਚ
ਰਨਨਿਤਸੁਰਹੀਸਾਧਨਦਗੀ॥ ਬਿਲੋਵੈ॥ ਤਿਤਪੀਅੰਮਹਾਸਦਪੁਜ
ਪੇਐਕਾਰਜੁਸੇ॥ ਗੁਰੁਸਮੁੰਦਲਵੀਆਸਤੁਸਿਖੀਨਾਤੇਜਿਤੁਦਭਿ
ਆਈ॥ ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੋਨਾਵਨਨਾਹੀਸਤਚਟੇਸਿਰਛਾਈ॥ ਯ
ਹਬਚਨਜਬਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਾਤਬਕੇਸੇਸੁਨਕੇਉਪਕਰਗਰਿਆਏਤਾ

ਸੰਬਾਦਕਰਕੇਬਾਬਾਜੀਉਹਾਂਸੋਚਲੇ॥ **ਸਾਖੀਪੁਰਨੋਈ॥ ੨੬॥** ਸ੍ਰੀਦਹ
 ਗੁਰਮੁਖਕੋਰੋਚਾਗਾਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਰ॥ **ਅਗੇਸਾਖੀਨਾਨੁ**
ਬ੍ਰਹਮਨਸੋਚਰਚਾਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗੀ॥ ੨੭॥ ਦਖਨਦਿਸਾਸਤਿਗੁਰ
 ਚਲੇਮਰਦਾਨਾਲੀਏਨਾਲਾ॥ ਪਹੁਚੇਨਗਰਸਮੀਪਪ੍ਰਭਾਇਕਸੁੰਦਰਠੇਰ
 ਦਿਆਲਾ॥ ੧॥ **ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥** ਤਹਾਰਮਤੇਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਗਏ॥ ਕ
 ਰਮਾਸਨਤਹਾਂਅਸੀਨਭੁਏ॥ ਮਰਦਾਨਤਹਾਂਭੁਜਨਪਾਗਾ॥ ਗੁਰਦੇਖਤਲੇ
 ਗਚਰਨਲਾਗਾ॥ ੨॥ ਕਰਪ੍ਰੇਮਕੋਊਭੋਜਨਲਿਆਇਆ॥ ਚਖਪ੍ਰੀਤਤਨ
 ਕਪ੍ਰਭਮੁਖਪਾਇਆ॥ ਮਰਦਾਨੇਕੋਸਤਿਗੁਰਦੀਨਾ॥ ਤਿਨਅਜਾਮੇਧ
 ਭੋਜਨਕੀਨਾ॥ ੩॥ ਦੇਖਤਭੁਇਆਨਾਨੁਬਿਪ੍ਰਤਹਾਂ॥ ਇਸਭੋਜਸੇਬਿਪ੍ਰੀ
 ਤਮਾ॥ ਤਿਨੋਭੋਜਨਮਾਨਖੇਪਕਗਾ॥ ਭਾਖਤਪ੍ਰਭੋਸੰਕਾਰਭਗਾ॥ ੪॥ ਤੁ
 ਮਕੋਹਮਸੀਤਪੁਰਖਦੇਖਾ॥ ਕੀਆਭੋਜਨਤੁਮਅਚਰਜਲੇਖਾ॥ ਯਹਮਾ
 ਸਅਹਾਰਨਸਾਧਕਰੇ॥ ਕਰਸਾਂਤਕੋਭੋਜਨਉਦਰਭੁਗੇ॥ **੫॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਨਾਨੁ
 ਸੋਸਤਿਗੁਰਕਹਾਤੁਮਪੀਡਿਤਕਰਮਅਚਾਗਾਕਿਨਮਾਸਕੋਸਾਗਹੈਤਾਕੋਕ
 ਰੋਬਿਚਾਗਾ॥ **੬॥ ਸੋਰਠਾ॥** ਤਜਾਹਿਸਾਅਰੁਖੇਈਪ੍ਰੀਤਜੁਗਤੋਭੋਜਨਮਿਲੇ॥
 ਤਾਕੋਨਾਹਨਖੇਦਸਾਗਸਮਾਨਹੈਮਾਸਦੇ॥ **੭॥ ਚੌਪਈ॥** ਨਾਨੁਕਹਾਉਨਨਾਨਕ

ਸਾਧਾਤੁਮਉਚਤਨਾਹੀਭਾਖਤਅਪਰਾਧਾਉਪਜਤਨਲੋਸੇਅੰਨ੍ਹਸੁਪਾਵਨ॥ ੫੨
 ਮੁੜਕਰਤਸੇਮਾਸਕੁਪਾਵਨ॥ ੫੩॥ ਤਾਤੇਸਾਧਨਕੋਨਹੀਭਾਵੈ॥ ਬਿਪ੍ਰਸਾਧਤਿ
 ਆਨਸੁਹਾਵੈ॥ ਬੇਸੋਨਕਾਰਮਕਸਗਲਤਿਆਗੇ॥ ਪਾਵਨਅੰਨ੍ਹਭੋਗਰਸਪਰੇ
 ॥ ੫੪॥ ਸੁਨਨਾਨੁਪੀਡਿਤਕੋਰੋਬਿਚਾਗਾਰਕਤਮੁੜੇਸੇਸਤੁਸੰਸਾਰ॥ ਤੁਮਜੋਪ
 ਡਿਤਮਹਾਪੁਨੀਤਾ॥ ਰਕਤਬਿੰਦਸੋਉਪਜਿਓਮੀਤਾ॥ ੫੫॥ ਰਕਤਬਿੰਦਕੋਬਰ
 ਮਹਾਤਮਾਤਮੇਪ੍ਰਗਟਸਮੇਨਾਤਮਾ॥ ਰਕਤਬਿੰਦਕਰਚਾਰੇਖਾਣੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿ
 ਤਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਿਖਾਨੀ॥ ੫੬॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਚਾਰਬਰਨਆਸ੍ਰਮਚਤਰਰਕਤਬਿ
 ਵੇਤੋਹੋਇ॥ ਜੋਜਨੇਇਸਭੇਦਕੋਪੀਡਿਤਕਹੀਐਸੋਇ॥ ੫੭॥ **ਨਾਨੁਕੇਪ੍ਰਸ**
ਇਸਲੋਕਉਚਾਰਕੀਆ॥ ਪਹਲਾਮਾਸੋਨਿਮਿਅਮਾਸੇਅੰਦਰਵਾਸੁ॥ ਜੀ
 ਉਉਪਾਇਮਾਸੁਮੂਰਿਮਿਓਆਹਭੁਠੰਮਤਨੁਮਾਸੁ॥ ਮਾਸੋਬਾਹਰਿਕਾਢਿ
 ਆਮੂਰਿਮੀਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ॥ ਮੂਹਮਾਸੇਕਾਜੀਭਮਾਸੇਕੀਮਾਸੇਅੰਦਰਵਾ
 ਸੁ॥ ਵਡਾਹੋਇਆਵਿਆਹਿਅਹਿਘਰਲੇਆਇਆਮਾਸੁ॥ ਮਾਸੋਮਾਸੁਉ
 ਪਜੈਮਾਸੋਸਭੇਸਾਕਾ॥ ਗੁਰਮਿਓਐਹੁਕਮਬੁਝੀਐਤਾਕੋਆਵੈਰਾਸਾ॥
 ਆਪਛੁਟੇਨਹਿਛੁਟੀਐਨਾਨਕਵਚਨਵਿਨਾਸਾ॥ ੫੮॥ ਮਾਸਮਾਸਕਰਮੁਰਖ
 ਸੁਗਵੈਗਿਆਨਧਿਆਨਨਹੀਜਾਣੇ॥ ਕੋਨਮਾਸੋਕੋਸਾਗਕਹਾਵੈਕਿਸਮੈਪ ॥

ਪਸਮਾਣੇ। ਗੈਰਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕਰੀਐਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੇ। ਮਾਸਫੋਰ
 ਬੈਸੁਨਕਪਕਫੇਰਤੀਮਾਣਸਖਾਣੇ। ਫੁਕਰਲੋਕਾਨੁਦਿਖਲਾਵੈਗਿਆ
 ਨਾਧਿਆਨਨਹੀਸੁਝੇ। ਨਾਨਕਅੰਧੇਸੋਕਿਆਕਹੀਐਕਹੇਨਕਹਿਆਬੁ
 ਝੇ। ਅੰਧਾਸੋਜੇਅੰਧੁਕਮਾਵੈਜਿਸੁਰਿਦੇਸੇਲੋਚਨਨਾਹੀ। ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰ
 ਕਤਨਿਪੰਨੇਮਛੀਮਾਸਨਖਾਹੀ। ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੇਜਨਸਮੇਲਾਓਥੇਮਾਸੁਸਮ
 ਨਾ। ਮਾਸੋਜੇਮੇਮਾਸੋਨਿਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ। ਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰਸੁਝੇ
 ਨਾਹੀਚਤਰਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ। ਬਾਹਰਕਾਮਾਸਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੇ
 ਗਾ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਮਾਸੋਰੇਜੀਉਲੀਆਬਸੇਗਾ। ਅਭਖੁਭਖੇਭਖਤਨ
 ਫੋਰੇਅੰਧਗੁਰੁਜਿਸਕੇਗਾ। ਮਾਸੋਜੇਮੇਮਾਸੋਨਿਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ। ਗਿ
 ਆਨਧਿਆਨਕਛੁਸੁਝੇਨਾਹੀਚਤੁਰਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ। ਮਾਸੁਪੁਗਨੀਮਾਸੁਕਤੇ
 ਬੀਚਹੁਜੁਗਮਾਸੁਕਮਾਣਾ। ਜੀਜਕਾਜੁਬਿਆਹਸੁਹਾਵੈ। ਤਿਥੇਮਾਸੁਸਮਾਣੇ
 ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਾਨਿਪਜੇਮਾਸੋਪਾਤਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ। ਜੇਦੇਦਿਸੇਨਰਕਜਾ
 ਰੇਤਉਨਕਾਦਾਨੁਨਲੇਨਾ। ਰੇਦਾਨਰਕਲੈਦਾਸੁਗਰੇਖੇਏਹੁਪਿਧਾਣਾ
 ॥ ਆਪਨਬੁਝੇਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਗਾਸਿਆਲਾ। ਪਾਂਡੇਤੂੰਜਾਣਹਿਨਾ
 ਕਿਥੇਮਾਸੁਉਪੰਨਾ। ਤੇਅਹੁਅੰਨਕਮਾਦਿਕਪਾਗੇਤਅਹੁਕਿਠਵਲਹੀਨਾ।

ਤੇ ਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੇ ਏ ਬਹੁਤ ਬਿਕਾਰਾ ਏ ਤੇ ਰਸ ਛੋੜੇ ਦੇ ਸੀ ਨਿਅ ॥ ੪੩ ॥
 ਸੀ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਨਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਨ ਮਨ ਮੋ ਕੀਆ ਬਿ
 ਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਕੋ ਭਗਤ ਕਹਤ ਬਿਨੀਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ **ਤੋਮਰ ਛੰਦ**
 ਜਬ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਲੋਕਾ ॥ ਸੁਨ ਮਗਨ ਹੁਏ ਲੋਕਾ ॥ ਹੀ ਕਾਰਵਾ ਦਮਿਟਾਇ ॥ ਸਭੁ ਪ
 ਏ ਚਰਨੀਆ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਮ ਸਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ॥ ਭਾਇਆ ਭਾਗ ਦਰਸ ਸੰਜੋਗਾ ॥
 ਕਰਖਿ ਮਾਹੋ ਹੁਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਤੁਮ ਬਚਨ ਗਿਆਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਬਚ
 ਨ ਸੀ ਕਾਗਈ ॥ ਮਤਨੀਤ ਹਿਰਦੇ ਭਈ ॥ ਦੁਰਲੰਭ ਦਰਸਨ ਸਾਧਾ ॥ ਪਰਸਤ ਮਿ
 ਏ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅਬ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਭੁਏ ਦਰਸ ਦੇਖ ਨਿਹ
 ਲਾ ॥ ਹੋਹੁ ਅੰਤ ਕਾਲ ਸਹਾਇ ॥ ਦੁਖ ਜਨ ਮਮਗਨ ਮਿਟਾਇ ॥ ੧੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥**
 ਨਾਨੁ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਮ ਆਗੇ ਕੀਆ ਪਇਆਨਾ ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੇ ਪਾਵ
 ਤ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨਾ ॥ ੧੮ ॥ **ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ੩੭ ॥** ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁ ਮੁਖ ਕਰੋ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਕਰ ਬਏ ਉਧਾਗ ॥ ਆਗੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਿਦਰਸ ਹਰ
 ਕੋ ਗਏ ਸਾਹਸਰ ਛਕੀਰ ਬਡਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰਬ ਕਾ ਥਾਤਿ ਸਸੋ ਮਿਲਾ ਪਹੋਇਗਾ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਨ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬੁੰਦ ਬਰਖਾ ਕਰੇ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ
 ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਇ ਤਹਾ ਤਹਾ ਆਗ ਮੁਕਰੇ ॥ ੧ ॥ **ਛੰਦ ਪੂਰਨ ॥** ਗਏ ਬਿਦਰਸੇ ਸਤਿਗੁ

ਗਦਿਆਲਾਸਾਹਸਰਠਕੋਲੇਨਾਭਾਲਾ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਸਰਠ ਮਗਨ ਨਾ ਕਾ
ਮਲ ਠਕੀਰ ਬਾਬਾ ਕੋ ਜਾਨਾ॥੩॥ ਦਸਤ ਬੈਸੀ ਕਰ ਅਸਨ ਦੀਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ
ਭਉ ਭਗਤ ਬਹੁ ਕੀਆ॥ ਬਡੇਨ ਸੀਬ ਆਜੁ ਹਮਾਰੇ॥੪॥ ਰਾਮਾਇੰ ਮੇਲਾ ਕੇ
ਪਿਆਰੇ॥ ਸੁਭ ਮੁਹਾਦ ਵਿਲਕੀ ਭਈ ਹਸ ਲਾ॥ ਮਿਲਾ ਠਕੀਰ ਰਬ ਕਾ ਵਾਸ ਲਾ
॥ ਮਿਲਾ ਠਕੀਰ ਰਬ ਅਬ ਮਿਲਾ॥ ਮਿਟੇ ਬੂਟੀ ਸਭ ਮਨ ਕਾ ਗਿਲਾ॥੫॥ ਕਰ
ਮਕੋਰੇ ਮੋਹ ਰਬ ਮਿਲਾਵੇ॥ ਦਰਦ ਵਿਛੋੜਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਵੇ॥ ਸੁਨ ਬਿਨੋਬ
ਬਾਜੀ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਕਹਾ ਸਾਹਸਰਠ ਕੋਰ ਬਚਨ॥੬॥ ਤਹ ਸਾਹਸਰਠ ਕਾ
ਠੀਅਹ ਵਾਲ ਅਪਨੇ ਕੀਸਾਹ ਬਸੋ ਉਚਾਰ ਕੀਆ॥ **ੴ ਪਈ॥** ਦਰਦ ਵਿ
ਦ ਵਡਾ ਦਰਦੇਲਾ॥ ਹਿਰਸ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਨਾਹੀ ਲੇਸਾ॥ ਜਬ ਮਿਹਰ ਵਾਨ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇਖਾ॥ ਬਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਅਹੁ ਬਿਰਹ ਬਸੇਖਾ॥੭॥ **ਮਕਰਾਢੰਤ॥** ਤਬ ਸਰਠ
ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਗਾ॥ ਭੇਅਸੰਤ ਮਿਲ ਸੁਭਾਗਾ॥ ਭਈ ਨੈਨ ਨੀਰ ਬਰਖਾ॥ ਹੀਏਆ
ਜਸ ਪੁਕਾਰਾ॥੮॥ ਜੇਰ ਬੋਸ ਮਿਲਾਵੇ॥ ਮੁਹ ਸਦ ਵਹੀ ਕਹਾਵੇ॥ ਤਨ ਮਨ
ਠਿਰਾਇ ਜਾ ਕੇ ਵਹੁ ਰਬ ਕਾ ਪਿਆਰਾ॥੯॥ ਮੈਂ ਤੋ ਭਾਇਆ ਦਿਵਾਨਾ॥ ਨਹੀ
ਤੇ ਦਰਬ ਜਾਨਾ॥ ਜੇ ਭੇਦ ਕੇ ਬਤਾਵੈ ਮਨ ਤਨ ਤਿਸੀ ਪਹੁਣਾਗਾ॥੧੦॥ ਚਲੀ ਬਿ
ਰਹ ਪੈਨ ਅੱਧੀ॥ ਰੋਕੀ ਨ ਜਾਇ ਬੀਧੀ॥ ਹੋਇ ਇਸ ਕੋਸਾ ਬਿਆਕੁਲ ਅਹੁ ਵਾ

ਲਖੁਦਪੁਕਾਗਾ॥੧॥ਤਬਸਰਫਜੀਨੇਕਾਠੀਕਰੀ॥ਨਿਤਪੁਛਾਪੀਰਿਤੋਜੋਤ
 ਸੀ॥ਕਦਪਿਆਮਿਲਾਵਹੋਇਸੀ॥ਮਿਲਦਰਦਵਿਛੋੜਾਖਾਇਸੀ॥੧॥ਤ
 ਪਗਹਿਆਮਾਏਜੀਉਬਲੇ॥ਮੈਕੰਤਨਦੇਖਿਆਨੈਨਭਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿ
 ਤਕਾਗਉਡਾਰਾਬਨਰਗਾ॥ਨਿਸਤਾਰੇਗਿਨਤੀਨਾਸਦਾ॥ਜਿਉਲਵੈਪਾਪੀਗਤਿ
 ਉਲਵਾ॥੨॥ਮੇਰੇਅੰਦਰਜਲਨਅੰਗੀਠੀਅੰਗ॥ਨਿਤਜਲਦੀਅੰਗਕਿਨੇਨ
 ਰਿਠੀਆ॥ਮੈਦਰਦਵਿਛੋੜੇਬੁਟੀਅੰਗ॥੩॥**ਏਹਕਾਠੀਸੁਨਕਰਬਾਬਾ**
ਬਚਨਕੀਆ॥ਸਾਹਸਰਫਨਥੀਉਉਤਾਵਲਾ॥ਇਕਚੋਟਨਥੀਦੇਚਾਵਲਾ
 ਮਕਿਤੇਦੰਗਮਿਲੇਬਾਬੁਰਾਵਲਾ॥੪॥**ਏਹਗਾ॥**ਇਹਸੁਨਾਸਰਫਜੀਮਨਮੇ
 ਰੋਇਖੁਸਾਲਾ॥ਜਿਤਾਬਿਧਰਬੁਤੁਮਕੋਮਿਲੇਕਰਕਰਮਕਰੋਅਰੁਵਾਲਾ॥
 ੫॥ਤਬਬਾਬਾਜੀਕਾਠੀਕਰੀ॥ਦਰਮਾਦੀਦੁਆਰੇਆਈਅੰਗ॥ਨਿਜਮਹ
 ਲੀਖਸਮਬੁਲਾਈਅੰਗ॥ਸਹੁਡਾਣੀਤਾਗਲਲਾਈਅੰਗ॥ਨਿਜਮਹਲੀਖ
 ਸਮਬੁਲਾਈਅੰਗ॥ਸਹੁਡਾਣੀਤਾਗਲਲਾਈਅੰਗ॥੧॥ਸਹੁਮਿਲਿਆਮਾ
 ਏਕਰਮਕਰੇ॥ਗੁਈਸਾਂਤਹੀਏਦੋਊਨੈਨਠਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਗੁਣਅਵ
 ਗੁਣਨਥੀਚਾਰਿਆ॥ਨਹੀਰੁਪਸਿੰਗਾਰਨਿਗਾਰਿਆ॥ਪਟਆਇਦੁਠੇ
 ਸਹੁਪਿਆਰਿਆ॥੨॥ਦੇਖਚਕਵੀਸੁਰਜਅਨੰਦਪਣਾ॥ਜਿਉਚਾੜੈਕ

ਜੀ

ਬਚਨਜਬ

ਬੁੰਦਤਿਪਤਾਸਮਨਾਸਹੁਭਾਣੀਤਕੇਹੀਕੀਮਗਣਾ॥੩॥ ਦੇਖਦਹਸਨਨਕ
 ਹੈਰਾਨਿਆਂਅਕਥਨਜਾਇਬਖਾਨਿਆਂਗੁੜਚਖਹੁੰਗਾਮੁਸਕਾਨਿਆਂ॥
 ੪॥ **ਚੋਪਈ॥** ਜਬਇਹਬਚਨਸਰਠਜੀਸੁਨਾ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਖਸੋਕਰਭਨਾ॥
 ਕਿਰਪਾਦਿਸਟਬਾਬਾਜੀਕਰੀ॥ ਪ੍ਰੇਮੀਜਾਨਦਇਆਚਿਤਧਰੀ॥੫॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ॥ ਅੰਤਰਪ੍ਰਕਾਸਤਾਕੋਭਾਇਆਪ੍ਰੇਮਮਗਨਲਿਵਲਾਇ॥ ਭਾਇਆਹਸਲਦ
 ਸਲਰਬਕਾਮਗਨਭਾਇਆਚੁਨਗਾਇ॥੬॥ **ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥੨੮॥**
 ਸ੍ਰੀਵਾਹੁਹੁਮੁਖਕੋਰਉਚਾਗਾਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਦੇਉਧਾਗ॥ **ਆਗੇ**
ਸਾਖੀਪੁਰਨਗਿਰਸੋਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗੀ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪਰਮਸੁਜਨ
 ਪੁਰਨਗਿਰਕੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ॥ ਭਗਤਕਰੀਪ੍ਰਭਦਾਨਪੁਰਨਗਿਰਪੁਰਨਭਏ॥੭॥
ਚੋਪਈ॥ ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਅਗੇਚਲੇ॥ ਮਗਮੋਪੁਰਨਗਿਰਸੰਨਿਆਸੀਮਿਲੇ॥
 ਕਰਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਨਾਮਅਸਨਲੇਗਾਇਆ॥ ਅਤਸਾਦਹਕਰਮਾਸਨਦੀਆ॥੮॥
 ਭੋਜਨਪ੍ਰਿਅਾਰਕਪ੍ਰੇਮਸੋਲੇਆਇਆ॥ ਪੁਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਸੋਪਾਇਆ॥
 ਸਤਿਨਕਾਰਿਸਮਾਜਮੁਖਬਚਨਬਿਖਾਨਾ॥ ਤੁਮਜੁਗਮੋਬਡਭਗਤਪ੍ਰਮਾਨਾ॥
 ਆਗਿਆਨਪਿਆਨਤਤੁਰਹੈਤੁਮਗਾ॥ ਇਕਸੰਸਾਰੀਨੋਮਨਹਮਗਾ॥ ਤੁਮ
 ਸਤਿਗੁਰਭੇਖਾਸ੍ਰਮਨਹੀਧਾਗਾ॥ ਸਭਸਾਧਨਜਗਕੀਬਿਵਹਾਰਾ॥੯॥

ਦੋਹਰਾ। ਬਾਬੇ ਜੀਤਾ ਸਿਉ ਕਹਿ ਓ ਕੋਸਤਿ ਹੁਰ ਕਾ ਕੋਆਇ। ਲੇਸੁ ਪਤ ਕੋ ਧਰੇ ਜੇ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਇ॥੫॥ **ਚੌਪਈ**। ਪੂਰਨ ਗਿਰਠਿ ਰ ਕੀ ਓ ਬਖਾਨਾ। ਵਤ ਹੁ ਹੁ ਚਹੁ
ਗਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਪਰ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਤਾ ਕੀ ਜੁਗਤਾ। ਵਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਸਭ ਮੁਕਤਾ॥੬॥
ਪੰਥ ਸੰਨਿਆਸ ਤਾ ਕੋ ਗਤ ਸੁੰਦਰਾ। ਸਦਾ ਧਰੇ ਪਿਆਨ ਹਰਿ ਕੋ ਮਨ ਮੰਦਰਾ ਅਠਿ
ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਭੇਖਤੁ ਮਧੋਰਾ। ਕਰਿ ਭਗਤ ਉਪਦੇਸ ਜਗ ਕੋ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੭॥ **ਦੋ**
ਹਰਾ। **ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ**। ਬਾਬੇ ਜੀਤਾ ਸਿਉ ਕਹਿ ਓ ਜਗ ਕੋ ਸੰਨਿਆਸੀਆ
ਗਾ। ਆਪ ਪੰਥ ਜਨੇ ਨਹੀ ਅਵਰਨ ਪੰਥ ਦਸਾਰਾ॥੮॥ **ਚੌਪਈ**। ਜਟਾ ਪਾਰ ਕਰਨ
ਖੰਬ ਪਾਇ। ਧਾਰ ਬਿਭੂ ਤਜਗ ਜਾਚਨ ਜਾਇ। ਤੀਰਥ ਠਿਰੈ ਮਾਇਆ ਬਿਉ
ਹਾਰਾ। ਮਨ ਮਲੀਨ ਸੰਨਿਆਸ ਅਚਾਰਾ॥੯॥ ਭੁਲੀ ਬੁਰੀ ਅਪਨੀ ਹੀ ਬੁਝੈ। ਬਿ
ਨ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪੰਥ ਕਿ ਮੁਝੈ। ਨਗਨ ਹੋਇ ਤਨ ਅਗਨ ਜਲਾਵੈ। ਖਾਇ ਰਕਤ ਤੀ
ਖਜਗ ਮੁਕਤ ਕਹਾਵੈ॥੧੦॥ **ਸੋਹਰਾ**। ਪੂਰਨ ਗਿਰਠਿ ਹ ਬਚਨ ਸੁਨ ਮਨ ਮੇ ਬਹੁ ਸੁ
ਕਚਾਇ। ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੋ ਸੰਨਿਆਸ ਬਿਖਾਨਾ॥੧੧॥ **ਤਿਸ**
ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਗਗਮਾਰੁ ਮੇ ਅਸਟ ਪਈ ਕਰੀ। ਮਨ ਮੁਖ ਲਹਰ ਪਾਰਿ
ਤਜਾਵਿ ਗੁਤੇ ਅਵਰਾਂ ਕੇ ਪਰੇ ਹੈ। ਕ੍ਰਪਾ ਮਗਵਾਇ ਸਤਿ ਗੁਰਨ ਹਿ ਭੇਟੈ ਦਰ
ਮਤ ਪੁੰਮਨ ਪੇ ਹੈ। ਦਿਸੰਤ ਗਠਿ ਹੈ ਪਾਠ ਪ੍ਰਥਾ ਕਾ ਤਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇ ਹੈ। ਕਾਚੀ ਪੀ

ਡੀਸਬਾਦਿਨਚੀਨੈਉਦਰਭੁਰੈਜੈਸੇਦੋਰੈ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਸੀਰਦਤਰਹੇਸੀਨਿਆ
ਸੀ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦੇਕਇਦਲਾਗੀਤੇਰੈਨਾਮਰਤੇਸੀਨਿਆਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋ
ਲੀਗੇਰੁਰੰਗਚੜਾਇਆਵਸਤੁਭੇਖਭੇਖਧਾਰੀ॥ਕਾਪਰਫਾਰਬਨਾਈਖਿਖਿ
ਝੋਲੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਘਰਘਰਮਾਂਗੈਜਗਪਰਬਪੈਮਨਅੰਧੇਮਤਹਾਗੀ॥ਭ
ਰਮਭੁਲਾਨਾਸਬਦੁਨਚੀਨੈਜੁਏਬਾਜੀਹਾਗੀ॥੨॥ਅੰਤਰਅਗਨਨਗੁਰਬਿਨਬੁ
ਝੋਬਾਹਰਪੁਅਰਤਾਪੈ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਭੁਭਗਤਨਹੋਵੀਕਿਉਕਰਿਚੀਨਸਿਆ
ਪੈ॥ਨਿਦਕਰਿਕਰਿਨਰਕਨਿਦਾਸੀਅੰਤਨਮਾਤਮਜਾਪੈ॥ਅਠਸਠਤੀਰਬ
ਭਰਮਾਵਿਗੁਤੇਕਿਉਮਲਧੇਵੈਪਾਪੈ॥੩॥ਛਾਲੀਖਾਕਬਿਭੁਤਚੜਾਇਆ
ਇਆਕਾਮਗੁਜੈਗੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈਸਾਚਕਹੇਤੇਛੋਗੈ॥ਪਾਠਪੜ੍ਹੇ
ਮੁਖਝੁਠਬੋਲੈਨਿਗੁਰੇਕੀਮਤਓਗੈ॥ਨਾਮਨਜਪਈਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਕਿਉਸੋਗੈ॥੪॥ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਇਜਟਸਿਰਧਾਰੀਮੋਨਰਹੇਅਭਿਮਾਨਾਮਨੁਅ
ਤੋਲੈਦਹਦਿਸਧਾਵੈਬਿਸਾਰਿਆਮਾਤਮਗਿਆਨਾ॥ਅੰਤਿਤੋਛੋਡਿਮਹਾ
ਬਿਖਪੀਵੈਮਾਇਆਕਾਦੇਵਨਾ॥ਕਿਰਤਨਮਿਟਈਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਪਸੁਆਮਾ
ਰਿਸਮਾਨਾ॥੫॥ਹਾਥਕਮੰਰਲਕਾਪੜੀਆਮਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਉਪਜੀਭਾਰੀ॥ਇਸ
ਤੀਤਨਿਕੇਕਾਮਾਵਿਆਪਿਆਚਿਤੁਲਾਇਆਪਗਨਗੀ॥ਸਿਖਕਰੇਕਰਿਸਬਦਿ

ਨਚੀਨੈਲੀਪਟਹੈਬਾਜਗੀ॥ਅੰਤਰੀਬਿਖਬਾਗਰਿਨਿਭਗਤੀਤਾਜਮਕਰੇਖੁਆ ੫੬
 ਗੀ॥੬॥ਸੰਸੀਨਿਆਸੀਜੋਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਦਿਚੋਆਪੁਗਵਾਏ॥ਬਕੇਨਬੋਲੈਖਿ
 ਮਾਧਨਸੰਗ੍ਰਹੈਤਾਮਸਨਾਮਜਲਾਏ॥ਧਨਗਿਰਹੀਸੰਨਿਆਸੀਜੋਗੀਜਿਹ
 ਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ਅਸਨਿਗਸਰਹੇਸੰਨਿਆਸੀਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲ
 ਏ॥ਗਰਿਰਸੁਪੀਵੈਤਾਂਸਾਂਤਿਆਏਨਿਜਪਾਰਿਤਾਫੀਲਾਏ॥ਮਨੁਆਰੇਲੈਗੁ
 ਗੁਖਬੁਝੈਪਾਵਤਵਰਜਰਹਾਏ॥ਗੁਰਸਗੀਰਗੁਰਮਤੀਖੋਜੈਨਾਮਪਦਾਰਥਪ
 ਏ॥੮॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਸਰੇਸਟਨਾਮਰਤੇਬੀਚਾਗੀ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਗ
 ਗਨਪਤਾਲੀਜੰਤੋਤਤੁਮਾਗੀ॥ਸਭਸੁਖਮੁਕਤਨਾਮਧੁਨਬਾਣੀਸਾਚਿਨਾਮ
 ਉਰਧਾਗੀ॥ਨਾਮਾਬਿਨਨਹਿਛੂਟਸਿਨਨਕਸਾਠੀਤਰਤੁੰਤਾਗੀ॥੯॥ਜਬਾਇਹ
 ਬਚਨਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕੇਪੁਰਨਗਿਰਨੇਸੁਨੇ॥ਬਾਗਦਗਦੋਹੇਇਗਇਆ॥
 ਅਰੁਬਾਬੇਜੀਕੋਨਮਸਕਾਰਕੀਆ॥ਅਰੁਬੇਨਤੀਲਾਗਾਕਰਨੇ॥ਹੇਸਤਗੁਰ
 ਜੀਮੇਰੇਪਗਛਿਪਾਕੇਗੇ॥ਮੁਝਕੋਪਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ॥ਅਰਦੁਜ
 ਭਾਵਮਿਟਜਾਏ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਬ੍ਰਹਮਨਜਗੀਆਵੈ॥ਤਾਂਬਾਬਾਜੀਨੇਪੁਰਨਗਿ
 ਰਕੀਬਿਨਤੀਸੁਨਕੇਦਇਆਲਹੇ॥ਜੋਕੁਛਪੁਰਨਗਿਰਨੇਪਰਮੇਸਰਕੀਭਗ
 ਤਕਾਜਾਚਨਾਕੀਆਥਾਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਨੇਦਿਆਲਹੇ॥ਇਕੇਭਗਤਦੀਨੀ॥ਪੁਰ

ਨਗਿਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ। ਇਕ ਦਿਸਟ ਲਾਗਾ ਦੇਖੇ। ਦੁਜਾ ਭਾਵ ਮਿਟ
 ਗਇਆ। ਸਹਜ ਪਦ ਮੇਲੀ ਨ ਭਾਇਆ। ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਪੁਰਨਗਿਰ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਆ ਭੁਏ॥ **ਸਾਖੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ॥ ੨੯॥** ਸ੍ਰੀ ਦਾਹ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਕੋਰੇ ਚਾਗਾ ਹੋਇ ਦਿਅ
 ਲਕਾਰਿ ਥਏ ਉਧਾਗ। ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਕਲਜੁ ਗੋਸ਼ਿ ਨਿਰੁਪਨ ਹੋਇ ਗੀ॥ **ਸੋਰਠਾ॥**
 ਜੀ ਗਲ ਮੇ ਗੁਰ ਦਿਆਲ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਰਮਤੇ ਭਏ॥ ਆਂਧੀ ਪ੍ਰਬਲ ਬੇ ਆ
 ਹਸਨ ਮੁਖੀ ਆਵਤ ਭਈ॥ ੧॥ **ਚੌਪਈ॥** ਅੰਧ ਕਾਰਤਾ ਛਿਨ ਮੈ ਭਯੋ। ਪ੍ਰ
 ਬਤ ਗੁਪਨ ਦਰੀਸੈ ਅਯੋ। ਬੰਢਨ ਮਰਦੇ ਨੇ ਕਾਰਿ ਚਿਸੁ ਨਾਇ। ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਏਹੁ
 ਕੋ ਨ ਬਲਾਇ॥ ੨॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਤੇ ਸੁਕਾ ਬੁਝਾਈ। ਅਤਖਤ ਕੋਰੇ ਚਰਨੀ ਪਛੇ
 ਆਇ॥ ਚਿਤ ਕੋਰਨ ਮ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਅਥਾ। ਤਿਹ ਛਿਨ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ਆਂਧੀ
 ਸਬ॥ ੩॥ ਛਿਟ ਗੁਰੁ ਪੋਹੇ ਇਨਿ ਕਟਨਾ। ਬੰਢੇ ਦੰਤ ਕਾ ਦੇ ਭੈ ਮਾਨਾ। ਆਇਨਿ ਕ
 ਟਚਰਨ ਨਿਕਟ ਏਈ। ਗੁਪ ਭਾਇਆ ਨ ਕਾਪ ਬਨਾਈ॥ ੪॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀਇ
 ਕੁਰੰਡ ਸੰਭਾਗ। ਐ ਚਤਾਰਿ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰਮਾਗਾ। ਤਬ ਵਹੁ ਭਾਗ ਗਈ ਬਰਦੁ
 ਗਾ। ਮਾਨੁਖ ਗੁਪ ਭਈ ਅਤ ਭੂਗ॥ ੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਆਗੇ ਆਇਠਾ ਚਾ ਭਾਇਅ
 ਤਬ ਦਿਆਲਾ ਤਿਸ ਪੁਛਾ। ਕਹੈ ਕਵਨ ਤੁਮ ਕੋ ਅਹੋ ਕਹੈ ਬਚਨ ਅਬ ਕੁਛਾ॥
੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਬ ਬੇਲਾ ਮੇ ਕਲਜੁ ਗਾਗਿ। ਮੈਨੁ ਤੁਮੀ ਜਾਨਤੇ ਨਾਹਿ। ਬਾਬੇ

ਕਹਾਕਹਾਂਤੁੰਗਤਾ॥ ਅਰੁਤੇਰਾਬਰਤਾਰਾਕਹਕਤਾ॥ 9॥ ਅਰੁਕਵਨਲਛਨਤੇ
 ਰਸਕੋਗੇ॥ ਬੋਲਾਕਲਜੁਗਸੁਨਤਪਾਹੇ॥ ਰਾਮਕਲੀਮੇਅਸਟਪਦੀਸੋਲਿਖੀ॥
 ਗਾਇਰਾਮਕਲੀਸਬਦਸਾਦਿਖੀ॥ ੮॥ **ਸਬਦ॥** ਸੋਈਚੰਦਚੜ੍ਹਹਿਸੇਤਰੇਸੇ
 ਈਦਿਨਿਅਰੁਤਪਤਰਹੈ॥ ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਵਨਸੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀਅਖੇਲੇ
 ਬਾਵਕੇਸੇ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਦਾਗਾਰੇਦੈਪਰਵਾਣਾਕਰੇਪਿਪ੍ਰਾਣਕ
 ਲਿਲਖਣਵੀਚਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥** ਤਾਕਲਜੁਗਬੋਲਿ
 ਆ॥ ਹੇਨਾਨਕਜੀਵਹੀਚੰਦ੍ਰਮਾਵਹੀਤਾਰੇਹੈ॥ ਅਰੁਦਹੀਸੁਰਜਹੈਅਰੁਵ
 ਹੀਦਿਨਹੈ॥ ਅਰੁਦਹੀਧਰਤੀਅਰੁਦਹੀਦਿਨੈਪਵਨਹੈ॥ ਅਰੁਜੁਗਮੇਗੀਖੇ
 ਲੀਹੈ॥ ਅਰੁਸਭਨਜੀਆਵਿਚਮੇਗਨਿਵਾਸਹੈ॥ ਅਦਰਥਾਵਦਿਖੇਮੇਗ
 ਬਾਸਾਨਾਹੀ॥ ਅਰਜੀਵਨੇਕੀਤਲਬਬੋਲੀਕੋਰੇ॥ ਕਲਜੁਗਵਿਖੇਸਾਂਈ
 ਕਹੁਕਮੁਖੇਦਪੁਰਾਨਕੇਵੀਮੰਨੇਗਾਨਾਹੀ॥ ਧਿਪ੍ਰਾਣਾਕਰੇਗੇ॥ ਅਪਨੇਅਪ
 ਨੇਮਤਢਲਾਰਿਗੇ॥ ਏਹਲਛਨਮੇਰੇਹੈ॥ ੨॥ **ਤਾਠੇਰਕਲਜੁਗਨੇਵੁਲੀ**
ਪੜੀਕੀ॥ ਕਿਸੇਦੇਸਨਆਇਆਸੁਨੀਏਤੀਰਥਪਾਸਨਬੈਠਾ॥ ਦਾਤਾਦਾ
 ਨੁਕਰੇਤਹਨਾਹੀਮਹਲਉਸਾਰੁਨਬੈਠਾ॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥** ਤਾਕਲਜੁ
 ਗਬੋਲਿਅਹੇਨਾਨਕਜੀ॥ ਪਰਮੇਸਰਅਲਭਹੋਇਜਾਏਗਾ॥ ਅਹੁਕਿਸੇਦੇ

~~ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ~~ ਬਿਖੇਭੀ ਨਾ ਸੁਨੀ ਐ ਗਾ
ਜੇ ਪਰਮੇਸਰ ਆਇ ਆਏ। ਅਰੁ ਤੀਰਥ ਪਰਭੀ ਬੈਠਾ ਨਾ ਸੁਨੀ ਐ ਗਾ।
ਅਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਨ ਕਰੇ ਗਾਤ ਭੀ ਨਾ ਮਿਲੇ ਗਾ। ਅਰੁ ਮਹਲ ਉਸਾਰ ਕੇ ਭੀ
ਨਾ ਹੀ ਬੈਠਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦੂਰਿ ਕੇ ਪਾਏ। ਸੀਈ ਅਲ ਭੁਗੋਇ
ਜਾਏ ਗਾ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਲਛਨ ਹੈ। **ਠੇਰ ਕਲ ਜੁਗੇ ਨੇਤੀ ਜੀ ਪੜੀ ਕਹੀ।** ਜੇ
ਕੋ ਸਤ ਕਰੇ ਸੋਢੀ ਜੇਤ ਪਪਰਤ ਪਨ ਹੋਈ। ਜੇ ਕੋ ਨਾਮ ਲਏ ਬਦਨਾਮੀ ਕਲ
ਕੇ ਲਛਨ ਏਈ। **ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ।** ਤਾ ਕਲ ਜੁਗੇ ਬੋਲਿਆ ਏ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਸਤੀ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਸਤ ਛੀ ਜਜਾਏ ਗਾ। ਪਰਾਬ
ਹੋਏ ਗਾ। ਅਰੁ ਜੇਤ ਪੀਸਰਾ ਕੇ ਪੁਰਤਨ ਪਰਹੈ ਨਿਤਿ ਨੋ ਪਰੇਤੇ ਤਪਦੁਰ
ਹੋਇ ਜਾਏ ਗਾ। ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੈ ਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਬਦ
ਨਾਮੀ ਆਵੈ ਗਾ। ਇਹ ਕਲ ਜੁਗ ਕਹੇ ਲਗਾ ਮੇਰੇ ਲਛਨ ਹੈ। **ਤਿਸ**
ਕਾਉ ਤਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ। ਪਉੜੀ ਚਉਥੀ। ੪॥ ਜਿਸ ਸਿਕਦਾਗੀ
ਤਿਸੇ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇ ਗਡਰਣਾ। ਜੇ ਸਿਕਦਾਗੇ ਪਵੈ ਜੰਜੀਰੀ ਚਾਕਰ
ਹੋਥੇ ਮਰਣਾ। ੪॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ।** ਏ ਕਲ ਜੁਗ ਜਿਨਾ ਸਿਕਦਾਗੀ ਪੈਤਿ
ਨਾ ਖੁਆਰੀ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਅਰੁ ਚਾਕਰਾਨੇ ਕਿਸੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾ ਹੀ। ਜਾ ਸਿਕਦਾਗੇ ਨੂ

ਹਿਸਾਬ ਦੇਵਾਸਤੇ ਪਕੜੀ ਅਨਗੇ ਅਰੁ ਜੀਰੇ ਪੈਰਾ ਮੇ ਪਛੇਗੇ ਤਾ ਚਾਕਰਾ ਕੇ 4੮
 ਹਵਾ ਲੈਂਦੇ ਨਗੇ ॥ ਹਿਸਾਬੁ ਐਸਾ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਨਗੇ ॥ ਅਰੁ ਅਸੀ ਹਿਸਾਬ
 ਕੇ ਚਾਕਰਾ ॥ ਅਰੁ ਤੂੰ ਸਿਕਦਾਰ ਹੈ ॥ ਜਾਂ ਏਤਾ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤਾਂ
 ਕਲਜੁਗ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜ ਵੀ ਪੈ
 ਝੀਕੀ ॥ ੫ ॥ ਆਖ ਗੁਣਾ ਕਲਿਆਣੀ ਐ ॥ ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇ ਰਾਗ ਹਿਮਾਤ ॥
 ਦਸੁ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਇ ਤਪਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਕਲ ਵਾਲੀ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸ ॥ ਸਗਨ ਬੋਝੀ
 ਨਾਹੀ ਐਆ ਬਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦ ਅਥਰਬਣ ਕਰਲੀ ਕੀ ਰਤ ਰਹਿਆ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥ ਏਕਲਜੁਗ ਤੇ ਰੇਗਾ ਜੋ ਮੇ ਅਵਰ ਪਰਮਨ ਹੀ ਮਨਜੁ
 ਗਾ ॥ ਇਨਾ ਜੀਅਾਂ ਕੋ ਏਕ ਪਰਮ ਪਰਮੇ ਸਰ ਕੇ ਗੁਣਾ ਬਾਦ ਕਾ ਕੋ ॥ ਕਲਜੁ
 ਗ ਆਇ ਆਹੈ ॥ ਤੀਨ ਜੁਗੇ ਕਾ ਪਰਮੁ ॥ ਅਰੁ ਤਪਾਵਸ ਦੂਰ ਭਇਆ ॥ ਜੇ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਅਪਣਾ ਗੁਣ ਬਖਸੈ ਵੈ ॥ ਕਲਕਲ
 ਵਾਲੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਮਹਾ ਅਸੁ ਚਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਸਿਰ ਪਰਨਿ
 ਆਉ ਨ ਬੇੜਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸ ਨਾਗਾਇਨ ਹੋਇ ਬੈਠੈ ਗਾ ॥
 ਅਰੁ ਬਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਬੇਦ ਅਥਰਬਣ ਇਉਂ ਕਹਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਇਸ ਜੁਗ
 ਬਿਖੈ ਕਰਨੀ ਕਰਤ ਲਾਗਾ ॥ ਪਰਮੇ ਸਰ ਕੀ ਭਗਤ ਕੋ ॥ ਹੋਰ ਕਰਮਾ ਕਿਤੇ

ਸਗਨ ਬੋਝੀ

ਨ

ਲੇਖੇਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਛੇ ਵੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪੂਜਾ
 ਸਤ ਵਿਣੁ ਸੰਜਮੁ ਨ ਤਵਿਣੁ ਕਹਾ ਜਨੇ॥ ਨਾ ਵਹੁ ਪੈਵਹੁ ਤਿਲ ਕਚੜਾ ਵ
 ਹੁ ਸਤ ਬਿਨੁ ਸੋਚ ਨ ਹੋਈ॥ ੬॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਏਕ ਲਜੁ ਗਮਹਾ ਬ
 ਲੀਜੁ ਗਹੈ॥ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪੂਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੰਜੁ ਰਨਹੀ ਪੜ੍ਹੇਗੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ
 ਵਰਗਾ ਹਬਿਖੇ॥ ਪਤਿ ਜੁ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਰੁਗਤ ਹੈ॥ ਬਿਨਾ ਰੁਗਤ ਸਰਪ
 ਖੰਡ ਹੈ॥ ਸਤਾ ਬਿਨ ਸੰਜਮ ਸਭ ਬਿਰਥੇ ਹੈ॥ ਸਤ ਹੈ ਨਹੀ ਅਰੁ ਸੰਜਮ ਕਰਤੇ
 ਹੈ॥ ਸੇ ਪਾਖੰਡੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਤ ਹੈ ਨਹੀ ਜਨੇ ਉਪਾਰਤੇ ਹੈ॥ ਬਿਨਾ ਜਤ ਕੇ ਜਨੇ
 ਉਬਿਰਥਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਚੁ ਹੈ ਨਹੀ ਅੰਤ ਰਬਿਖੇ ਸੁਚਕ ਗਵਤੇ ਹੈ॥ ਨਾ ਤੇ ਪਤੇ
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਬਿਨਾ ਸਚ ਕੇ॥ **ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਸਤ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਕਹੀ॥**
 ਕਲਪ ਰਵਣ ਕਤੇ ਬਕੁ ਗਣਾ॥ ਪੈਥੀ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਰਹੇ ਪੁਗਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ
 ਤੈ ਆਰਾਮਾਣਾ॥ ਕਰਕਰਤਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣਾ॥ ੭॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਕ
 ਲਜੁ ਗਕੇ ਬਿਖੇ ਕਤੇ ਬਮਰ ਕੁ ਗਣ ਪਰਮਾਣੁ ਭਏ ਹੈ॥ ਪੈਥੀ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਪੁ
 ਰਾਨ ਕੁ ਗਨ ਕਾ ਕਹਿ ਆਰਾਮਾ॥ ਅਰੁ ਆਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਠਾਕੁਰ
 ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸਾ ਅਰ ਅਬਰਹਮਾਨ ਭਾਇਆ ਹੈ॥ ਰਹਿਆ ਮਾਨ ਅਰ
 ਠਾਕੁਰ ਤੂੰ ਏਕ ਹੀ ਜਾਨ ਦੁਸਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ **ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਮਠ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ**

ਕਰੀ॥੮॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲੇਵਾਡਿਆਈਏਦੂਊ ਪਰਕਰਮਨਹੀ॥ ਜੇਘਰੋ
 ਤੇਮੰਗਦਜਾਈਐਠੀਰਿਉਲਾਮਾਮਿਲੇਤਹੀ॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਏਪਰ
 ਮੇਸਰਇਸਕਈਕਾਬਮਾਰਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈਦੇਹੀ॥ ਇਸਉਪਰਮ
 ਵਰਕਰਮਕੋਈਨਹੀਮਨਜੁਗਾਜੇਘਰਬਿਖੇਸਾਂਈਕੋਛੋਰਕਰਬਾਹਰਬਨ
 ਬਿਖੇਦੁਛਤਾਠਿਗੇ॥ ਤਾਂਸਦਾਹੀਉਲਾਮਾਮਿਲਤਾਹੈ॥ ਸਾਂਈਕੀਤਹਠਤੇ॥
 ਅਰੁਸਰਮਿੰਦਗੀਹੋਤੀਹੈ॥ ਏਹਕਈਕਾਲਮਹਾਜੁਗਹੈ॥ ਇਸਾਬਿਖੇਨਾਮ
 ਕੀਵਡਿਆਈਹੈ॥ ਅਵਰਸਤਕਰਮਮਿਥਿਆਹੈ॥ ਜਬਏਹਬਚਨਰੁ
 ਭੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੇਕਲਜੁਗਨੇਸੁਨੇਤਬਚਰਨੀਆਇਪਾਇਆ॥ ਅ
 ਰੁਬੇਨਤੀਲਾਗਾਕਰਨੇ॥ ਹੇਗਰੀਬਨਿਦਾਜਮੇਰੀਭੇਟਕਛੁਕਬੁਥੁਹੋਵ
 ਰੀ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਕਹੁ॥ **ਤਾਂਕਲਜੁਗਾਬਾਇਆ॥** ਮੋਤੀਕੋਮੰਦਰ
 ਜਵੇਹੁਏਗਹਿਨੇਕੋਬਨਾਇਦੇਤਾਂਹੀ॥ ਹਤਨੇਕਾਜਵਾਉਕੀਆਹੁਆ॥ ਕਸ
 ਤੂਰੀਅਰੁਕੇਸਰਅਗਜਾਚੰਦਨਲੇਪਕੀਆਹੁਆ॥ ਜਿਸਾਦਿਖੇਬੈਠਕੇ
 ਖੁਸਦਕਤੀਆਕਰੇਬਿਖੇਭਾਉਉਪਜੇ॥ ਤਿਸਕੇਪ੍ਰਥਾਇਬਾਬੇਜੀਨੇਸਬਦੁ
 ਬੋਲਿਆਰਾਗਸ਼ੀਰਾਗਾਦਿਤਾ॥ **ਸ਼ੀਰਾਗੁਮਾਹਲਾ॥** ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਉਸਗਹਿਰ
 ਤਨੀਤਚੋਹਿਜਵਾਉ॥ ਕਸਤੂਰੀਕੰਗੁਅਗਰਚੰਦਨਲੀਪਆਵੇਚਾਉ॥

ਮਤਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਗਾਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਗਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ
 ਬਾਠਿ ਜਗਾਉ ਮੇ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣਿ ਦੇਖਿ ਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥** ਏਕਲ ਜੁਗ ਏਹ ਅਸਾਡੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ॥ ਏ
 ਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮਤ ਜੀਵ ਭੂਲ ਜਾਵੈ ਪਰਮੇਸਰ ਵਲੋ ॥ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਚਿਤ ਆ
 ਏ ਏਹੁ ਜੀਉ ਜਲ ਬਥੋ ॥ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਨੇ ਪੁਛ ਦੇਖਿ ਆਹੈ ਅਵਰ ਥ
 ਉ ਮੇਰੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ॥ **ਤਾਏਰ ਕਲ ਜੁਗ ਨੇ ਕਾਰਿਆ ॥** ਏਨਾ ਨ ਕਜੀ ਏਹੁ
 ਕ ਬੁਲ ਕਰੀ ਐ ॥ ਧਰਤੀ ਮੈ ਹੀ ਰੇਭ ਕਾ ਜੜਾਉ ਕੀ ਆਹੁ ਆਹੈ ਵੈ ॥ ਅਰੁ ਪਲਿ
 ਘਲਾ ਲੋਕੇ ਸਾਥ ਜੜੇ ਹੁਏ ਹੋ ਵੈ ॥ ਸੈਨ ਕੇ ਦਾਸ ਤੇ ॥ ਅਰੁ ਮੋਹਣੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦ
 ਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਮੁਖ ਮੋਹਣੀ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋਸਾ ॥ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਕੁੰਤ ਕੇਤ ਮਾਸੇ
 ਹੀ ਗ ਕਰਤੀਆ ॥ ਤਾਏਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥ ਧਰਤੀ ਤਾਹੀ ਰੇਲ
 ਲਜੜਤੀ ਪਲ ਘਲਾ ਲਜੜਾਉ ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖ ਮਲੀਸੈ ਕਰੈ ਰੰਗੁ ਪਸਾ
 ਉ ॥ ਮਤਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਗਾਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਥ**
ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਾਰਿਆ ॥ ਏਕਲ ਜੁਗ ਏਹ ਅਸਾਡੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ॥ ਏਹ ਦੇਖ
 ਕੇ ਮਤ ਜੀਵ ਭੂਲ ਜਾਵੈ ਪਰਮੇਸਰ ਵਲੋ ॥ **ਤਾਏਰ ਕਲ ਜੁਗ ਬਾਠਿ ਆਏ ਬਾ**
ਬਾ ਨਾਨ ਕਜੀ ਏਹੁ ਕ ਬੁਲ ਕਰੀ ਐ ॥ ਏਨਾ ਤੇ ਆਵੈ ਲੋਕ ਰਾਮ ਠਾਹ ਸਿਧੀ ॥

੬੦
 ਹੁਸਿਧੀਜੋਗੁਪਤਹੋਇਬੈਸਣਾਅਰੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਬੈਸਣਾਏਹੁਸਭਉਨ
 ਮੋਗੁਣਹੈ॥ ਅਰੁਜਗਤਭੈਇਪ੍ਰੀਤਕਰੇ॥ ਅਰੁਸੇਵਕਰੇਦੇਗਾ॥ ਤਾਂਠੇ
 ਰਬਾਬੇਜੀਨਿਤੀਜੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਸਿਧੋਦਾਸਿਧਥਾਈਰਿਧਆਖਾ
 ਆਉ॥ ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਹੋਇਬੈਸਾਏਕਰਾਥੈਭਾਉ॥ ਅਤਦੇਖਭੂਲਾਵੈ
 ਸਰੈਤੇਗਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥ ੩॥ ਤਾਂਠੇਗਤਿਸਕਾਅਰਥਬਾਬੇਜੀਨੇਕ
 ਹਿਆ॥ ਏਕਲਜੁਗਏਹਅਸਾਰੇਕਿਤੇਕੰਮਨਾਹੀ॥ ਏਹਦੇਖਕੇਮਰਜੀ
 ਵਭੂਲਜਾਵੈਪ੍ਰਮੇਸਰਵਏ॥ ਤਾਂਠੇਰਕਲਜੁਗਬੋਲਿਆਏਨਾ
 ਨਕਜੀਏਹੁਕਬੂਲਕਰੀਐ॥ ਸਾਰੇਜਗਤਕੀਪਤਸਾਹੀਦੇਤਾਹਉ॥ ਅਨੇ
 ਕਲਸਕਰਛਉਜਾਪਿਛੈਚੜਨਗੀਆ॥ ਤਖਤਪਰਬੈਠਕੇਹੁਕਮੁਕ
 ਰਹੁ॥ ੪॥ ਤਾਂਠੇਰਬਾਬੇਜੀਨੇਚਉਥੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ ੫॥ ਸੁਲਤਾਨਹੋਵਾਂਮੇਲ
 ਥਸਕਰਤਖਤਗਾਖਾਪਾਉ॥ ਹੁਕਮਹਾਸਲਕਰੀਬੈਸਾਨਾਨਕਾਸਤਵ
 ਉ॥ ੬॥ ਅਤਦੇਖਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਗਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥ ਤਾਂਠੇਰਬਾਬੇ
 ਜੀਨੇਕਹਿਆਏਕਲਜੁਗਏਹਅਸਾਰੇਕਿਤੇਕੰਮਨਾਹੀ॥ ਏਹਦੇਖਕੇ
 ਮਤਜੀਵਭੂਲਜਾਵੈਪ੍ਰਮੇਸਰਵਏ॥ ੭॥ ਜਬਏਹਬਚਨਬਾਬੇ
 ਕਾਸੁਨਾਭਏਕਲਜੁਗਹੋਗਾ॥ ਕਛਕਬੂਲਨਾਹਨਕੀਆਤਬਚਰੀ

ਲਾਗਾਅੰਨ॥੯॥ **ਚੋਪਈ॥** ਅਤਨਿ ਬ੍ਰਹ੍ਮਤ ਬਿਨਤੀ ਮੁਖ ਕਰੇ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ
 ਚਰਨ ਨਿਰਧਰੇ॥ ਪਾਪੀ ਮਹਾ ਅਧਮ ਮੈ ਆਗਾ॥ ਕਰੋ ਉਧਾਰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਇਹ ਕਹਾ॥੧੦॥ ਸਰਨ ਸਰਨ ਤਿਹ ਛਿਨ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਬ ਮੇਰਿ
 ਉਧਾਰੇ॥ ਭਗਤ ਸਰੂਪ ਜਗਤਾਨ ਅੰਧੇ॥ ਬਿਨ ਬਚਨ ਮੈ ਸੁਨਾਏ॥੧੧॥
 ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨੀਭੇ ਦੇਵੀਆ ਲਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਸਟ ਕਰ ਕੀਆ ਨਿਗਲਾ॥ ਠੇ
 ਰ ਕਲ ਜੁਗਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਕਛੁ ਕਬੂਲੁ ਹੋਵੈ ਇਹ ਪਰੀ॥੧੨॥ ਤਾਬ
 ਬੇਜੀ ਨਿਤ ਸੋਕਹਾ॥ ਜਹਾਂ ਸੰਗਤ ਜੁਝੈ ਭਜਨ ਪ੍ਰਭ ਅਗਾ॥ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ
 ਖਨ ਮੈ ਪਰਵੇਸ ਨ ਕਰੇ॥ ਹਮਰੀ ਆਗਿ ਆਇਹ ਸਿਰਧਰੇ॥੧੩॥ ਤਾਂਕ
 ਲ ਜੁਗਨੇ ਆਗਿ ਆਸਿਰਧਰਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਏਕ ਬਚਨ ਠਿਹ ਕਰਾ॥ ਭੁ
 ਜਨ ਬਿਖੇ ਜਹਾਂ ਬਾਤ ਚਲਾਵੈ॥ ਤਹ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹਮਰੇ ਹੋਇਆ ਵੈ॥੧੪॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਮਸਕਾਰ ਛੁਨ ਕੀਨਾ॥ ਬਿਦਾ ਭਾਇ
 ਓਸਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ॥ ਇਚਰਨ ਨ ਆਪੀਨਾ॥੧੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਆਗੇ ਚਲੇ ਦੇਆ
 ਲ ਕਦਲੀ ਬਨ ਤਿਅਹਾ ਜਜਗਾ॥ ਸਿਧ ਸਭਾ ਸੁਗਹਿ ਆਨਤ ਹਾਂ ਜਾਇਗੇ
 ਸਟ ਕਰੀ॥੧੬॥ **ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ॥** ਸ੍ਰੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਕਰੋ ਉਚਾਰਾ ਹੋਇ
ਦਿਆਲ ਕਰ ਲਏ ਉਧਾਰੇ॥੧॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਭਰ ਬਰੀਨਾ ਬੇਸੋ ਕਦਲੀ ਬਨ

ਮੇਮਿਲਾਪੋਇਗਾਸਿਕਥਾਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗੀ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਲਜੁਗਤੇਟੁ
 ਨਾਬਿਦਾਹੋਇਲੇਮਰਦਾਨਾਸੰਗਾ॥ ਕਦਈਬਨਕੋਮਗਈਆਪਹੁਚੇਜਾ
 ਇਅਭੰਗਾ॥ ੧॥ **ਅੜਲਾ॥** ਪਹੁਚੇਤਹਾਂਦਿਆਲੁਰਥਰਜਹਿਤਪੁਕਰੇ
 ॥ ਕੀਏਆਸਨਲਗੀਸਮਾਧਪ੍ਰੇਮਰਸਉਰਭਰੇ॥ ਖੁਲੇਨੈਨਤਬਦੇਖਾਸ
 ਤਿਗੁਰਦਿਆਲਕੋ॥ ਦੇਖਤਰੁਇਆਮਨੰਦਨਿਰਧਨਜਿਮਾਏਕੋ॥
 ੨॥ ਦੇਖਾਬਾਬਾਗੁਪਮਰਦਾਨਾਸੰਗਾ॥ ਮਸਤਕੋਜੋਤਪ੍ਰਗਾਸਰੁਗਤ
 ਕੋਰੰਗਾ॥ ਬੁਝੀਕਿਛੂਨਜਾਇਬਰਨਆਸੁਮਾਦਿਆਲਕਾ॥ ਅਤਪ੍ਰੀ
 ਤਦੰਤਹੋਇਪੁਛਾਜਿਮਗਾਹਕਮਾਥਕਾ॥ ੩॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਖੰਥਾਨਾਹਿਜੋਗਕੋ
 ਰੁਪਹੋ॥ ਭਾਸਤਗਿਆਨਕੇਭਾਨਜੁਗਤਕੇਰੂਪਹੋ॥ ਬਰਨਆਸੁਮਤੁਮ
 ਕਦਨਭੇਖਕਾਕੋਪਹੋ॥ ਕਦਨਦੇਸਕੋਠੋਰਕਹਾਆਸਨਕਰੇ॥ ੪॥ ਨਹੀ
 ਸਿੰਧੀਨਾਦਬਜਾਵੇਕਿਆਕਰਮਾਨੀਐ॥ ਨਹੀਝੋਲੀਡੰਡਕਮੰਡਲ
 ਪੜਾਕਿਆਨੀਐ॥ ਰਹੋਕਦਨਲਿਵਸਦਾਕਦਨਕੋਖੋਜਤੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋ
 ਸਗਬਾਬਿਰਤੰਤਮਗਨਮਨਮੋਜਤੇ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸੁਨਯਹਬਚਨਪ੍ਰਸੰਨ
 ਹੁਇਬਿਗਸੇਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਮਰਦਾਨੇਕੋਆਗਿਆਕਰੀਏਹੁਰਬਾ
 ਬੁਬਜਾਇ॥ ੫॥ **ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ॥** ਅਨਭੇਸਬਦਬਿਚਾਰਕੋਮੁਖਾਗਬਿ

ਦੋਸ ਕਹਿਓ। ਸੁਧਾਰ ਪੁਨਰ ਬਾਬੁਕੀ ਉਚਾਰਨਾ ਦੇ ਕੇ ਭੇਓ। ਉਦਾਰ ਭਾਗ ਭ
ਰ ਥਰੀ ਉਚਾਰ ਸਬ ਦੇ ਕੇ ਸੁਨਾ। ਬਿਚਾਰ ਹੀ ਏਧਾਰ ਕੇ ਸੁਧਾਰ ਚਿਤ ਮੇ ਗੁਨਾ।
੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਨ ਕ ਵਨ ਕੋ ਕਰੋ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗ ਕ ਵਨ ਕੋ ਮਾਨਾ। ਇਹ ਸ
ਭ ਕੇ ਉਤਰ ਕੋ ਹੋ ਬਾਲਾ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ॥੮॥ **ਤਾਬਾਬਾਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰ**
ਕੀਆ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਮੇਨ ਮਾਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾਰਿ ਢਾਵਉ। ਜੇ ਕ
ਛੁਕੇ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮੇਨ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤ
ਜੀਉ ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਾਰਿ ਜੋਗੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾ
ਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਹੁਸੇ ਭੋਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਵਨ ਗਰੀ ਮੇਆ
ਸਨ ਬੈਸੇ ਕਲਪਾਤਿ ਆਗੀ ਬਾਦੀ॥ ਸਿੰਦ੍ਰੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਪੁਨੇ ਸੇਹੈ ਆਰਿ
ਨਿਸ ਪੂਰੇ ਨਦੀ॥੨॥ ਪਾੜਿ ਵੀਛਾਰ ਗਿਆਨ ਮਤ ਭੰਡਾ ਵਰਤ ਮਾਨ ਬਿਭੁ
ਤੀ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਹਰਾਸ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪੰਥ ਅਤੀਤੀ॥੩॥ ਸਗਲੀ
ਜੋਤ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆਨ ਨਾ ਬਰਨ ਅਨੇਕੀ॥ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਭਰ ਬਰਜੇ
ਗੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਿਵੇ ਕੀ॥੪॥ **ਨਿਰਾਜ ਛੰਤ॥** ਸੁਨਿਤ ਬਚਨ ਭਰ ਬ
ਰੀ ਬਿਚਾਰ ਹੀ ਅਮੋ ਕਰਾ। ਉਦਾਰ ਭਾਗ ਜਾਨ ਕਰ ਪਦਾਰ ਬਿਦ ਪਗਗਿ
ਰਾ॥ ਮੁਝੇ ਕਹਾ ਮੁਨੀ ਸਈ ਸਸੰਤ ਤੋਹਿ ਕੋ ਮਿਲੇ॥ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਦੇਇ ਤੋਹਿ

ਸਹਜ ਭਾਇ ਬਿਰਹੇ ॥ ਨੀ ਭਰਥਰੀ ਨਾਥ ਕੀ ਦਿਸਾ ਦੇਖ ਬਾਥਾ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਭੁਏ ॥ ਅਰੁ ਸਬਦ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਥ ਭਰਥਰੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਾ ਉਤਰ ਕਾ ॥ ਹੇ ਭੁ
 ਰਥਰੀ ਨਾਥ ਜੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਮਨ ਰੂਪੀ ਕਾਨ ਮੇ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਖਿਮਾ ਰੂਪ
 ਖਿੰਬਾ ਹਮਾਰੀ ਹੈ ॥ ਜੋਰ ਜਾਇ ਪਰ ਮੇ ਸਰ ਕੀ ਹੈ ਉਸੀ ਮੇ ਗਾਜੀ ਰਹਨਾ ॥
 ਹਮ ਐਸਾ ਸਹਜ ਜੋ ਗਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਗੁਰੁ ਤਾਜੀ ਉਪੈ
 ਜਿਸ ਕਾ ਪਰਮ ਤਤ ਮੇ ਜੋਗ ਲਗਾ ਹੈ ॥ ਅਸੀ ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇ ਕੇ
 ਆਨ ਰੂਪੀ ਰਸ ਕਾਇਆ ਸੰਜੁਗਤ ਭੋਗ ਹਮ ਕੇ ਹੈ ॥ ਸਿਵਨ ਗਰੀ ਮੇ ਆਸਨ
 ਬੈਸਨ ਜੋ ਕਲਪਨਾ ਬਾਦ ਸੋਗਤ ਅਸਥਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਿੰਦ੍ਰੀ ਸਬਦ ਅ
 ਨਾਹ ਦਸ ਦਾਇਕ ਪੁਨ ਸੁੰਦਰ ਗਤ ਇਨ ਪੂਰਨ ਸਦ ਗੀਨਾਰ ਹੈ ॥ ਹੇ ਭੁਰਥਰੀ
 ਜੀ ਵੀਚਾਰ ਰੂਪੀ ਪੜ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤ ਰੰਗ ਹਾਥ ਹਮਾਰੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ
 ਕਛੁ ਵਰਤ ਮਾਨ ਹੈ ਵਹੀ ਬਿਭੂਤ ਹਮਾਰੀ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਰਹ ਰਾਸ ਹਮਾਰੇ
 ਹੈ ॥ ਗੋਸਕੀ ਐ ਗੁਰ ਮਾਰਗ ਹਮਾਰਾ ਪੰਥ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ਹੇ ਭੁਰ
 ਥਰੀ ਜੀ ਸਰਬ ਜੋਤ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ਰਾਨ ਅਨੇਕ ਹੈ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਸਰੁ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥
 ਹੇ ਭੁਰਥਰੀ ਜੀ ਵੇਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਬਿਦੇ ਮੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸਟ ਰਹਤੇ ਹੈ ॥ ਨੀ
 ਰਸਾ ਵਲ ਫੰਗ ॥ ਸੁਨਿਤ ਭੁਰਥਰੀ ਸਬਦ ਦਿਆਲ ਬਾਲ ਲਾਲ ਕੋ ॥ ਲਗੀ

ਸਮਾਧਨਿਗਬਿਕਲਪਜੇਗਨਿਧਾਬਿਸਾਲਕੋ॥ ਜਗੀਤਿਨਾਥਨੀਦੇਸੇਜੇਸਿ
 ਧਮਾਨਸੇਭਈ॥ ਬਜੰਤਸਬਦਅਨਹਦਇਆਦਿਆਲਜੀਕਰੀ॥੧੦॥
ਮਕਰਾਛੰਦਾ॥ ਅੰਤਰਸਮਾਧਲਾਗੀ॥ ਰਸਨਿਗਬਿਕਲਪਪਾਗੀ॥ ਬ
 ਜੰਤਸਬਦਅਨਹਦਓਅੰਕਾਰਧੁਨਅਪਾਗਾ॥੧੧॥ ਨਿਜਰੂਪਮੇਸਮਾਨ
 ॥ ਬਿਗਿਆਨਰੂਪਠਾਨਾ॥ ਜੇਤੀਸਰੂਪਦੇਖਾਜਗਬ੍ਰਹਮਕੋਪਸਾਰਾ॥੧੨॥
 ਤਬਤਰਥਰੀਸਭਾਗਾ॥ ਚਰਨਨਦਿਆਲਲਾਗਾ॥ ਧਨਿਧਨਿਸੰਤਦਿਆ
 ਲੀਮਹਮੇਹਸੇਨਿਕਾਗਾ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਲਾਥਾ॥ ਕਰਤਰਥਰੀ
 ਸਨਾਥਾ॥ ਅਤਪ੍ਰੀਤਸੋਬਿਦਾਹੋਇਪਗਸਿੰਧਪਾਰਧਾਗਾ॥੧੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
 ਤਰਥਰਸੇਪ੍ਰਭੂਬਿਦਾਹੋਇਗਏਸਿੰਧਪਟਪਾਗਾ॥ ਸੰਗਲਦੀਪਮੇਜਾਇ
 ਕੇਕੀਆਸਿਦਨਾਭਉਧਾਗਾ॥੧੫॥ **ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥੩੧॥** ਸ੍ਰੀਦਾਹਗੁਰੂ
 ਮੁਖਕੋਰਉਠਾਗਾ॥ ਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਗਾ॥ ਆਗੇਸਾਖੀਗਜਾ
 ਸਿਦਨਾਭਕੀਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗੀ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਇਕਬਤਭਾਗੀਬਨੀਆਰਹੇ
 ਬਾਬਾਜੀਸੋਪ੍ਰੇਮਾ॥ ਬਾਨੀਪਛੇਦਿਆਲਕੀਸਦਾਤਾਹਿਕੋਨੇਮਾ॥੧॥ **ਚੁਪ**
ਈ॥ ਤਿਨਲਦਮਾਲਗਾਇਆਸੰਗਲਦੀਪਾ॥ ਉਤਰਪਾਰਗਾਇਆਨਗਰਸ
 ਮੀਪਾਜਾਇਬੰਦਰਮੇਮਾਲਉਤਾਰਾ॥ ਧਰਮਕੀਕਿਰਤਕਰੇਬਿਦਹਾਗਾ॥੨॥

ਸਿਵਨਾਭਨਾਮਤਹੰਕੋਰਾਜਾ॥ ਬਿਸਨਤਗਤਕੋਬਡਾਸਮਾਜਾ॥ ਤਹਾਬਰਤ
 ਇਕਾਦਸੀਕੋਆਧਿਕਾਰਾ॥ ਭੁਈਇਕਾਦਸੀਬਰਤਸੁਪਾਗਾ॥ ੩॥ ਬਰਤਕੋਇ
 ਨਕੋਊਅੰਨਨਖਾਵੈ॥ ਜੋਖਾਵੈਗਜਾਡਨਲਗਾਵੈ॥ ਤਾਦਿਨਬਨੀਏਕਗੀਰ
 ਸੋਈ॥ ਕਰੇਦੁਰਬਾਦਪਰਜਾਸਕੁਕੋਈ॥ ੪॥ ਸਭਲੋਗਨਜਾਇਗਜਾਸੋ
 ਆਖਾ॥ ਬੰਦਗੋਬਨੀਆਤਿਨਬਰਤਨਰਾਖਾ॥ ਰਾਜਾਤਕੋਈਆਬੁਲ
 ਈ॥ ਬਰਤਨੇਮਕੀਬਿਪਸਮਝਾਈ॥ ੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਇਕਾਦਸੀਬਰਤਗਖੇਨਹੀ
 ਅੰਨਕੋਰਆਹਾਗਾ॥ ਕਵਨਪਰਮਤੁਮਾਦਿਕੁਕੀਆਕੋਹੋਉਤਰਬਾਤਬਿਚਾ
 ਰ॥ **ਬਨੀਆਬਾਚਾ॥ ਅਰੁਣਾ॥** ਸੁਨਰਾਜਾਮੈਨਿਜਮਤਕੋਹੋਬਿਚਾਰਕੋਜੋ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਓਉਪਦੇਸੁੰਜੋਜੋਏਧਾਰਕੋ॥ ਮੈਬਾਨੀਗੁਰਕੀਪੜਵਹੀਬੁ
 ਤਨੇਮਹੈ॥ ਗੁਰਬਚਨਨਕੇਪਰਤਾਪਕੁਸਲਮਨਖੇਮਹੈ॥ **ਰਾਜਾਬਾਚਾ॥** ਗੁ
 ਰਬਾਨੀਮੋਹਿਸੁਨਾਉਕਵਨਮਤਗਨਿਆ॥ ਹੈਕੋਉਅਚਰਜਬਤਜੁਤਮਨੇ
 ਮਾਨਿਆ॥ ਤਬਬਨੀਏਕੀਓਉਚਾਰਬਾਨੀਗੁਗਦਿਆਲਕੀ॥ ਹੋਸੁਨਰਾ
 ਜਾਭੁਏਸੰਤੁਸਟਨਿਰਧਨਸੁਧਮਾਲਕੀ॥ ੮॥ ਸੁਨਗਾਈਕੀਆਬਿਚਾਰਪੂਰਨ
 ਤਤਗਿਆਨੁਹੈ॥ ਬਿਸਨਤਗਤਕੋਮਤਉਜਿਆਹੋਭਾਨਹੈ॥ ਕੋਹੋਕਵਨਾਬਿਪ
 ਮੋਹਿਮੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਿਐ॥ ਹੋਜਨਮਮਗਨਕੋਦੁਖਮਾਰੋਸਭਟਏ॥ ੯॥

੬੩

ਜੋਹੋਇਨਿ

ਮੇਖੇਜੋਸਭਠੋਰਜਿਮੋਰਿਬਠਾਈਐ। ਸੋਈਜਤਨਬਤਾਉਜਿਤਾਬਿਧਗੁਰ
 ਪਾਈਐ। ਅੰਤਰਜਾਮੀਦਿਆਲਜਤਨਕਰਨਾਮਿਲੇ। ਜਬਜਾਨੇਪੁਰਸ
 ਪ੍ਰੇਮਤਾਹਿਛਿਗਵੇਦੁਲੇ॥੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕੋਰਉਪਾਸਨਪ੍ਰੇਮਜੁਤਮਨਮੇ
 ਧੋਰਧਿਆਨ। ਅੰਤਰਜਾਮੀਦਿਆਲਗੁਰਆਇਮਿਲੇਦੇਹਿਗਿਆਨ
॥੧੧॥ ਰਸਾਵਲਛੰਤਾ॥ ਸੁਨੰਤਬਚਨਗਾਇਨੇਬਛਾਇਪ੍ਰੇਮਮਨਬਿਖੇ। ਧਾਰਿਓ
 ਧਿਆਨਮਨਬਿਖੇਕੋਉਕਲਾਨਯਹਲਖੈ। ਭਾਇਓਭੀਤਚਿਤ੍ਰਕੇਅਕਾਰਖ
 ਨਪਾਨਸਭਗਾਰਿਓ। ਮਹਾਪ੍ਰੇਮੁਨੇਮੁਪਾਰਕੇਧਿਆਨਦਿਆਲਕੋਧਾਰਿਓ॥੧੨॥
 ॥ਰਹੀਨਸੁਪਸਗੀਰਕੀਜੁਪ੍ਰੇਮਸਿੰਧਮੋਗੀਗਾ। ਬਹੀਸੁਬੁਧਪੀਰਕੀਅਧੀਰ
 ਧੀਰਕੋਧਰਾ। ਲਗੀਸੁਜਕਸਰੂਪਕੀਦਿਆਲਸੰਤਜੋਕਗਾ। ਮੁਕਤਜੋ
 ਪ੍ਰੇਮਸਿੰਧਮੇਖੇਜੰਤਹਰਿਗਤਨਗਾ॥੧੩॥ ਇਹਪ੍ਰੇਮਗਾਇਨੋਕਗਾਭੁਗਾਇ
 ਆਲਕੋਹੀਏ। ਹੋਇਪ੍ਰੇਮਬਸਭਗਤਕੇਸੁਸੁਰਤਮਗੋਕਲੀਏ। ਇਕਸੁਹਕ
 ਬਾਗਗਾਇਕਾਦੁਆਰਬੰਦਤਾਹਕੇ। ਭਏਅਸੀਨਤਾਰਿਮੇਪ੍ਰਭੂਦਿਆਲ
 ਆਇਕੇ॥੧੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜਿਹਚਰਨਪ੍ਰਤਾਪਸਤੀਸਿਲਾਧਰਦੇਵਰੂਪਤ
 ਈਮੁਕਤਾ। ਕਿਆਸੁਹਕਬਾਗਹੀਆਵਲਾਠਲਭੁਲਪੜਸੀਜੁਗਤਾ॥
 ੧੫॥ **ਚੌਪਈ॥** ਜਬਸੋਸੁਹਕਬਾਗਵੈਭੇਅਮਾ। ਮੁੰਦਦੁਆਰਮਾਲੀਉਠਗੇ

ਨਿਭਾਯੋ

ਅਗਾਕਬੀਕਬੀਦੇਖਨਕੋਆਵੈ॥ ਸੁਹਕਦੇਖਮਨਰੋਸਮਨਾਵੈ॥ ੧੬॥ ਤਿ
 ਸਾਦਿਨਗੇਆਦੇਖਾਹਗੀਆਵਲਾਅਤਸੁਖਭਾਇਆਮਨਮਾਹਿਬਿਲ
 ਵਲਾ॥ ਦੇਖਜਾਇਗਜੋਸਕਗਾ॥ ਸੁਹਕਬਾਗਹੀਆਵਲਾਅਹਾ॥ ੧੭
 ॥ ਸੁਨਗਜਾਮਨਮੋਭੇਆਸੁਖੀ॥ ਸੁਭਪਰਤੰਗਿਆਮਨਮੋਰਖੀ॥ ਕਹਾ
 ਗਜਾਜਾਇਖੋਲੋਤੁਮਦੁਆਗਾ॥ ਦੇਖੋਚਰਤਾਬਿਧਕੋਹੋਬਿਚਾਗਾ॥ ੧੮॥ ਲੇ
 ਆਗਿਆਮਾਈਦੁਆਗਾਖੋਲਾਗੇਆਮੰਤਰਦੇਖਾਦਰਸਮਮੋਲਾ
 ॥ ਆਇਗਜੋਸਕਗਾਬਿਰਤੰਤਾ॥ ਕੋਊਬਾਗਮਾਹਿਬੈਰਹੇਸੰਤਾ॥ ੧੯॥
 ਜਿਹਚਗਨਪ੍ਰਤਾਪਬਾਗਭੇਆਹਗਾ॥ ਬਰੇਭਾਗੇਮੇਦਰਸਨਕਗਾ॥ ਸੁਨ
 ਸੰਤਨਾਮਗਹਿਆਗਾਉਅਪਾਇ॥ ਪਠੀਏਨਪ੍ਰਤੰਗਿਆਡਿਆਬੁਲਾਇ
 ॥ ੨੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜਾਦਿਨਤੇਕਰੀਉਪਾਸਨਾਗਜਾਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ਕੋਈਸਿ
 ਧਅਤੀਤਮਾਵੈਨਗਰ॥ ਤਗਾਂਡਿਆਦੇਇਪਠਾਇ॥ ੨੧॥ **ਚੌਪਈ॥** ਇ
 ਦੀਜਿਤਕੀਏਪਰਤੰਗਿਆਜੋਕੋਈਡਿਆਚਲਿਤਰੰਗਨਹੀਰੰਗੀ॥
 ਐਸਾਪੁਰਖਨਹੀਕੋਈਦੇਖਿ॥ ਪਠੀਸਠਿਗੁਰਪਾਨਾਗਿਬਿਸੇਖਾ॥
 ੨੨॥ ਗਈਡਿਆਜਹਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਾ॥ ਦੇਖਾਦਰਸਨਭਈਨਿਗਲ
 ॥ ਚੰਚਲਤਾਸਗਲੀਮਾਟਿਗਈ॥ ਗਿਆਨਬੁਧਿਤਿਨਉਪਜਤਭਈ॥

੬੪

॥ ੨੩ ॥ ਫਿਰ ਆਪਰਥਾਇਗੁਰਸਬਦਉਚਰਾਗਾ ਕਰਸਤਪਰਤੀਤਤਿਨਹਿਰ
 ਦੇਧਾਗਾਗਾਜਾਸੋਜਾਇਕਗਬਿਰਤੀਤਾ ਦੀਆਸਬਦਸੁਨਾਇਸਤਿਗੁ
 ਰਕਾਮੰਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਫਿਰ ਆਪਰਥਾਇਗੁਰਸਬਦਉਚਰਕੀਆ ਸੁਨਤਸਬਦ
 ਗਜਾਮਗਨਾਨਾਗੁਇਆਸੀਤਪ੍ਰਤਾਪਫਿਰਆਕੋਗਿਆਨਾ ਕਰਪਿ
 ਤਾਭਾਉਗਜਾਸੋਭਾਖਾਜਾਨਾਗਜਾਇਨਗਰਿਰਸੁਚਾਖਾ ॥ ੨੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ॥ ਗਜਾਮਨਬੀਗਰਿਆਆਏਸੰਤਮਹੰਨਾ ਚਲੇਦਰਸਤਕਾਕੋਰੰਪਾਵੇ
 ਪੁਰਨਗਿਆਨ ॥ ੨੬ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਚਲਨਗਨਪਾਉਗਜਾਗਏਬਾਗਾਏ
 ਖਦਰਸਮਨਸੋਇਆਜਾਗਾਨਿਕਟਗਏਤਬਪ੍ਰਭਉਠਚਲੋ ਭੁਏਆ
 ਦਰਸਨਪਰਸਨਨਹੀਮਿਲੋ ॥ ੨੭ ॥ ਆਗੇਪ੍ਰਭਪਾਛੇਚਲੇਗਜਾਗਬਿਨ
 ਚਰਨਪਰਸੇਸਉਗੇਕਿਮਕਾਜਾ ਅਤੇਰੇਲਤਗਜਾਜਬਥਕੋ ਭੁਏਸਿ
 ਥਲਅੰਗਕਛੁਕਹੇਨਬਕੋ ॥ ੨੮ ॥ ਜਬਜਾਨਾਦਿਆਲਸਿਥਿਲਭੁਏਗ
 ਜਾ ਅਤਪ੍ਰੇਅਜੁਗਤਭਲਭਗਤਸਮਾਜਾ ਨਿਰਖਅਦਸਥਾਠਾਏ
 ਭੁਏ ॥ ੨੯ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਕਰਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ
 ਦਿਆਲਗਜਾਦਿਗਜਬਹੇਰਿਆ ਗਜਾਭੁਏਆਨਿਹਾਲਚਰਨਸਗਨ
 ਸਤਿਗੁਰਲਗੇ ॥ ੩੦ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਫੁਅਤਚਰਨਮਨਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ

ਜਿਮਰਵਪ੍ਰਕਾਸਤੇਕਮਲਾਬਿਗਾਸਾ॥ਜਿਮਸੁਆਂਤਬੁੰਦਲੇਤ੍ਰਿਪਤਪੀਹਾ੬੫-
 ॥ਮੋਨਲਛਨਮੀਮ੍ਰਿਤਪੀਆ॥੩੧॥ਤਬਾਬਿਗਸਗਾਇਮੁਖਬਚਨਉਚਰਾਮ
 ॥ਜਬਤੇਚਰਨਬਾਗਪ੍ਰਭਧਾਗਾਸੁਹਕਹਗਾਬਡਭਾਗਹਮਾਗੇਸੀਤਾਦਿਅ०
 ਲਚਰਨਸਿਰਧਾਰੇ॥੩੨॥ਨਾਮਠਾਮਆਸ਼ਮਨਹੀਜਾਨੇ॥ਕਵਨਪੀਥਤੁਮਰ
 ਸਨਬਖਾਨੇ॥ਮਿਟੇਸੰਸਾਅਨੋਹੇਇਅਨੰਦਾ॥ਕੋਰੋਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਅਨੰਦਛੰਦਾ॥
 ੩੩॥ਨਹੀਦਿਆਉਤਰਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਾ॥ਹੇਇਆਤਰਪੁਛਾਤਿਹ
 ਕਾਠਾ॥ਤਬਸਤਗੁਰਦੇਖਸਮਸ਼ਬੀਚਾਗਾ॥ਰਾਜਾਪ੍ਰਤਇਹੁਸਬਦਉਚ०
 ਗਾ॥੩੪॥ਵੇਹਗਾ॥ਤਬਸਤਿਗੁਰਤਾਸੋਕਹਾਸੁਨਰਾਜਾਪਰਬੀਨਾ॥ਇਹੁਸਬ
 ਦਸ੍ਰੀਮੁਖਕਾਰਿਓਸੁਨਮਨਭਉਓਅਪੀਨਾ॥੩੫॥ **ਤਿਸਕੇਪ੍ਰਥਾਇਬਾਬੇਜੀ**
ਨੇਰਾਗਮਾਰੂਮੈਸਬਦੁਬੋਲਿਆ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲੁਤਾਕੇਮੇਲੁ
 ਨਗਤੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥਸਦਾਸਚਿਸੰਗੇਜਨਮਮਰਨਗਾਤਿਬੀਤੀ॥੧॥ਗੁਸਾਂ
 ਈਤੇਰਾਕਹਾਨਾਮਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ਜਾਤਉਭੀਤਰਮਹਲਬੁਲਾਵਹਿਪੁਛੋਬਾਤ
 ਨਿਰੰਤੀ॥੧॥**ਰਹਾਉ॥** **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥**ਹੇਰਾਜੋਜੋਗੀਤਿਸਕਉਕਾਰਿਤੋ
 ॥ਜੋਜੋਗੀਜੁਗਤਕਾਰਿਨਿਰਮਲਭੁਆਹੈ॥ਅਹੁਪ੍ਰੀਤਮਜੇਨਾਥਹੈਸਦਾਤਿਸ
 ਕੈਸੰਗਰਹਿਤਾਹੈ॥ਅਹੁਜਨਮਮਰਨਾਤਿਸਕਾਮਿਟਿਗਇਆਹੈ॥**ਰਾਜੇਵਾਚਾ॥**

ਕੀ

ਤਾਂਹੋਰਗਜੇਪਾਛਿਆਗੁਸਾਈਤੇਗਾਮੁਕਿਆਹੈ॥ਤੇਗੀਜਾਤੀਕਿਆਹੈ॥
॥ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੋਰਗਜਾਜੋਤੀਨਿਕਟਬੁਝਾਇਕੇਪੁਛੇਗਾ
ਤਬਮੈਨਿਰੰਤਰਕੀਬਾਤਕਉਕਹੇਗਾ॥ਤੁਝਕੋਤਾਂਹੋਰਗਜੇਕਹਿਆ॥
ਗੁਸਾਈਜੀਤੂੰਬ੍ਰਹਮਣਹੈ॥ਤਾਂਹੋਰਬਾਬੇਜੀਨੇਦੂਸਰੀਪੈੜੀਕਹੀ॥
੨॥ਬ੍ਰਹਮਣਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਾਇਸਨਾਨੀਹਰਿਗੁਣਪੁਜੈਪਾਤੀ॥ਏ
ਕੋਨਾਮੁਏਕਾਨਾਗਾਇਲਾਡਿਭਵਣਏਕਾਜੋਤੀ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਬਾ
ਬੇਜੀਕਹਿਆ॥ਹੋਰਗਜਾਬ੍ਰਹਮਣਤਿਸਕੋਕਹਤੇਹੈ॥ਜੋਬ੍ਰਹਮਕੇ
ਗਿਆਨਾਬਿਖੇਨਿਤਾਪ੍ਰਤਾਇਸਨਾਨੁਕਰਤਾਹੈ॥ਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਗੁ
ਣਾਬਾਦਕੀਪੂਜਾਚਕਾਵਤਾਹੈ॥ਏਕਨਾਮਜੋਨਾਗਾਇਲਾਡਿਭਵਣ
ਬਿਖੇਜੋਤਪ੍ਰਕਾਸਜਾਨਤਾਹੈ॥ਜੋਈਬ੍ਰਹਮਨਹੈਮੇਰੇਮਤਾਬਿਖੇ॥੩॥
ਹਾਜੋਵਾਚਾ॥ਤਾਂਹੋਰਗਜੇਪਾਛਿਆ॥ਜੋਗੁਸਾਈਜੀਤੁਮਧਨਕਿਹੈ॥ਸੁੰ
ਬਾਬੇਜੀਤੀਜੀਪੈੜੀਕਹੀ॥ਜਿਹਿਬਾਤੰਡੀਏਹੁਪਾਟਛਾਬੋਤਏ
ਨਾਮਅਜਾਚੀ॥ਏਕੋਗਾਟਿਸਾਹਿਸਭਨਾਸਿਰਵਣਜਾਗੇਇਕਭਾਂਤੀ॥
੩॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ਹੋਰਗਜਾਵੈਸਤਿਸਕੋਕਹਤੇਹੈ॥ਜਿਸਕੋਜੀ
ਹਵਾਹੁਪੀਡੰਡੀਹੈ॥ਅਰੁਅੰਤਰਗਤਛਾਬੇਹੈ॥ਬਿਨਾਵਾਕਕੇਨਾਮਕੇ

੬੬
 ਰਟਤਾਹੈ॥ ਏਹੀ ਬੋਲਨਾ ਤਿਸ ਕਾ॥ ਵਹੀ ਘਟ ਗਾਇ ਹੈ॥ ਅਰ ਵਹੀ ਤੋਲਨੇ
 ਹਾਹੈ॥ ਏਹੁ ਸਾਹਸੀ ਰਿਸਾਹਸੀ ਰਸਾਹ ਕੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਵਲ ਜਾਰੇ
 ਉਸੀ ਜੈ ਸੇ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਅੰਤ ਰਜਾਗ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ ਕ
 ਹੀ॥ ੪॥ ਵੇਦਾ ਸਿਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੁਝੈ॥ ਜਿ ਸੁਏ ਕਾ ਲਿਵਲਾਗੀ
 ॥ ਸਬਦ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕਾਇ ਨੁਹਾਤੀ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮ
 ਰਬੁ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਨੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਮਰਥ ਜਾਨਾ ਹੈ॥
 ਅੰਸੇ ਬੁਝਨੇ ਹਾਰੇ ਕੋ ਕਦਾ ਚਿਤ ਭਰਮ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬਦ ਮੋਲੀ
 ਨਹੋਇਆ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਸਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਰਾਜੇ ਪੁਾਛਿ ਮਾ॥ ਗੁਸਾਈ
 ਤੁਮ ਕਹਾਰਹ ਤੇ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜਵੀ ਪੌੜੀ ਕਹੀ॥ ੫॥
 ਉਪਰਗਗਨ ਗਗਨ ਪਰਗੇ ਰਖਤਾ ਕਾ ਅਗਮ ਗੁਰੂ ਪੁਨ ਦਾਸੀ॥ ਗੁ
 ਰਬ ਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਪਾਰਿ ਏ ਕੋ ਨਾਨਕ ਭਾਇਆ ਉਦਾਸੀ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰ
 ਮਾਰਥ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸਭ ਕੇ ਉਪਰਗਗਨ ਅਸਥਾਨ ਮੋ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰ
 ਖ ਕਾ ਵਾਸਾ ਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਅਗਮ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾ ਵਾਸਦੇ
 ਵਨੇ ਹਾਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੇਗਾ ਉਯੰ ਵਾਸਾ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕ
 ਰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਅਰੁ ਬਨ ਏ ਕਹੀ ਸਮਾਨ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਹੈ॥ ਇਸ ਪ੍ਰ

ਕਾਹਕਰ ਕੇਸਦਾਉਦਾਸਗੀਰਹਤਹੋਏਹੁਸਬਦਸੁਨਕੇਰਾਜਾਗੁਰੂਬਾਬੇ
 ਜੀਕੇਚਰਨੇਪਗਗਿਰਪੜਾਅਰੁਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਭਇਆਮੇਰੇਭਾਗਜਾ
 ਹੋਜੋਜਿਸਪੁਰਖਕੇਦਰਸਨਵਾਸਤੇਏਤਾਜਤਨਕਰਦੇਸੇਸੇਅਬਪਾਇ
 ਆ॥ **ਚੌਪਈ॥** ਸੁਨਤਸਬਦਸਭਸੰਕਾਗਈ॥ ਭਾਇਓਪ੍ਰਕਾਸਭਗਤਾਦ੍ਰਿੜ
 ਭਈ॥ ਚਰਨਯਾਗਉਸਤਤਬਹੁਕਾਰਿਓ॥ ਸੇਵਕਗ੍ਰਹਕਿਰਪਾਪੁਰੁਧਾਰਿਓ॥
 ੩॥ ਸਨਮੁਖਸਭਬਾਗਨਕੀਏਖੜੇ॥ ਸਤਗੁਰਕਾਗੁਪਗਨੀਚੜੇ॥ ਤਬਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖਕਾਰਿਓਸਬਦਉਚਗਾਰਾਜਾਤੁਮਗੀਪੀਠਹੋਓਅਸਵਾਗ॥ ੩੪॥ ਸੁਨਸਾ
 ਦਰਰਾਜਾਉਠਖੜਾਬਾਬਾਤਾਕੀਪੀਠਪਰਚੜਾ॥ ਗ੍ਰਹਮੰਦਰਮਹਿਜਾਇਉ
 ਤਰੇ॥ ਸਕਲਨਗਰਭਾਇਓਜੈਜੈਕਾਰੇ॥ ੩੫॥ ਤਹਿਗੁਰਦਿਰਪਾਵਿੜਸਿੰਘਾ
 ਸਨਾਇਆਏ॥ ਬਾਬਾਜੀਤਾਪਰਬੈਠਾਏ॥ ਚਰਨਪਖਾਰਚਰਨਾਖੜਤਲੀਅ
 ॥ ਸਭਪ੍ਰਕਾਰਕਾਰਿਪੂਜਨਕੀਆ॥ ੪੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੋਰਪਾਨਬਿਨਤੀਕਰੇ
 ਹੇਪ੍ਰਭੋਭੋਜਨਖਾਹੁ॥ ਮੇਬਡੇਭਾਗਦਰਸਨਕੀਓਏਹੁਗਾਖਿਓਮਨਭਾਉ॥
ਗੁਰੂਜੀਬਾਚੋਚੌਪਈ॥ ਸੁਨਰਾਜਾਤੁਮਬਚਨਸੁਨਾਵਉ॥ ਏਹਭੋਜਨਮੇ
 ਕਬਹੂੰਨਖਾਵਉ॥ ਹਰਖਮਨਰਾਜਕੁਮਾਰਕਉਮਾਰੇ॥ ਵਾਕੇਆਸਕਗਸਿ
 ਧਸਵਾਰੇ॥ ੪੧॥ ਏਹਭੋਜਨਕਾਰਿਮੁਦਤਮਨਾਇਆਵਉ॥ ਤਬਹੋਇਪ੍ਰ

ਸੰਨਮੇਭੋਜਨਖਾਉ॥ **ਰਾਜੇਵਾਚਾ**॥ ਤਬਰਾਜੇਰਾਜਕੁਅਰਕੋਪੁਛਾ॥ ਅਰੁ
 ਹਾਨੀਕੇਮਨਮੋਹਨਤੂਛਾ॥ ੪੩॥ ਸਰੁਮਿਲਿਭੋਜਨਕੀਓਤਿਆਗਾਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਆਤਿਭੁਤਾਬਿਉਹਾਗ॥ **ਰਾਜੇਵਾਚਾ**॥ ਹਾਥੋਜੋਰਬੋਲੇਕਰਭਾਵਾ॥
 ਚੋਲੋਦਿਆਲਭੋਜਨਅਬਖਾਉ॥ ੪੪॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਬਾਬਾਜੀਜਬਜਾਨੀ
 ਓਇਨਮੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਇਨਪ੍ਰੇਮਭਗਤਪੁਗਾਦ੍ਰਿਸੀਅਬਪੁਰੋਦਾਇਨਕੀ
 ਆਸਾ॥ ੪੫॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਤਬਗਏਰਸੇਈਮਾਰਿਦਿਆਲਾ॥ ਹਾਨੀਅ
 ਪੁਪੋਰਸੇਥਾਲਾ॥ **ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਬਾਚਾ**॥ ਰਾਜਾਕਰਉਕਹਉਜੋਤੋਸੋ॥
 ਰਾਜਕੁਅਰਕੋਥਾਲਪਰੋਸੋ॥ ੪੬॥ ਬਚਨਤਿਨਮਾਨਪਰੋਸਿਓਥਾਲ
 ॥ ਕਿਰਪਾਜੁਤਬੋਲੇਤਬਾਦਿਆਲਾ॥ ਬਾਬੇਜੀਲੀਓਕਵਰਬੁਝਾਇ॥
 ਸੁੰਦਰਛਬਕਰੋਜੋਕੇਆਇ॥ ੪੭॥ ਸਤਿਗੁਰਕੁਵਰਬੋਠਾਇਓਪਾਸਾ॥
 ਕਰਦਿਸਟਕਣਾਹੀਕੀਨਉਮਾਸੁ॥ ਸਰੁਮਿਲਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਕਉਪਾਇਅ
 ॥ ਰਾਜੇਪਰਮਅਨੰਦਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੪੮॥ ਪੁਰਨਕਰੀਗਾਜਾਕੀਭਗਤ
 ॥ ਪੁਨਾਰੀਆਨੋਗਕੀਦੀਨੀਸਕਤਾ॥ ਤਬਪ੍ਰਾਨਸੰਗਲੀਪੋਥੀਕਰੀ॥ ਸ
 ਭਸੁਧਾਹੁਆਗਾਜੇਮਨਧਰੀ॥ ੪੯॥ ਰਾਜਾਪਰਮਾਸਿਧਤਬਭੁਇਆਇ
 ਕਬਰਖਬਾਬਾਤਹਾਰਹਾ॥ ਤਿਹਸਤਰਾਜੇਕੀਨੋਇਨਰਾਜਾ॥ ਜਨਕਾਦ

ਕਕੇਦੀਓਸਮਾਜਾ ॥ ੫੦ ॥ ਅਤਭੁਤਧਰਮਸਾਲਤਹੁਭਈ ॥ ਪਰਮਾਸਿਧਮ
ਤਰਾਜੇਲਈ ॥ ਮਿਹਛੋਹਰਾਜਾਕਾਗਾਇਆ ॥ ਤਬਸਤਿਗੁਰਮਾਗੇਪੰਥ
੨ ਜਲਾਇਆ ॥ ੫੧ ॥ ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਰਗੁਰਮੁਖਰੋਉਚਾਰਾ ॥ ਜੋਇ
ਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਆਗੇਸਾਖੀਗਜੇਸਿਦਨਾਤੁਕੀਦੁਸਰੀ ॥
ਆਗੇਸਾਖੀਗਜੇਸਿਦਨਾਤੁਕੀਦੋਦਠਾਕਰਕੋਲਿਖੀ ॥ ਜੇਮਸਉਤਪ
ਹਲੇਬਨਾਇਆਥਾਸੇਜਬਜਾਤਾਗਤਬਦੁਸਰਾਮਸਉਦਾਬਨਾਫਨੇ
ਲਗੇਜਬਆਪੀਕਥਾਤਿਆਹੁਈਤਬਅਗਲੀਕਥਾਜੇਜਾਤੀਰਹੀ
ਥੀਸੋਭੀਮਿਲੀਤਬਹਮਨੇਉਸਮੇਸੇਆਪੀਕਥਾਮਿਲਾਇਕੇਉਸਕੇ
ਭੀਸੰਪੂਰਨਕਰਲਿਖੀ ॥ ਅੰਗੇਹਭੀਲਿਖੀਦੋਨੋਕਥਾਲਿਖੀਸੰਪੂਰ
ਨਾ ॥ ਅਬਆਗੇਦੁਸਰੀਕਥਾਚਲੀਸੰਪੂਰਨਨਿਰੁਪਨਹੋਇਗੀ ॥
ਆਗੇਸਾਖੀਸੰਗਥਾਦੀਪਮੇਸਮੁੰਦਕੇਟਾਪੁਮੋਗਜੇਸਿਦਨਾਤੁਸਾਥਾ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਕਬਨੀਆਅਤਿਪ੍ਰੀਤਜੁਤਕਰੇਬਾਬਾਜੀਸੇਸੰਗਾ ॥ ਨਿਛੁ
ਸਿਉਬਾਨੀਪਛੇਮਨਧਾਰੇਪ੍ਰੇਮਅਭੰਗਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕੀ
ਭਗਤਮਨਧਾਰੇ ॥ ਲੇਆਗੇਆਸਭਕਰਮਨਕਰੇ ॥ ਬਿਦਹਾਰਕਰੇਸਭ
ਦੇਸਾਦਿਸੀਤਗ ॥ ਭਰੇਮਾਲਜਾਜਾਠਿਰੇਸਭੁਬੰਦਗ ॥ ੨ ॥ ਤਬਬਾਬੇ

ਜੀਸਿਉ ਬਿਦਿਆ ਭਾਇਆ ਸੰਗ ਭਾਈ ਪਜਗ ਜਲੇ ਗਇਆ ਤ ੬੮
 ਹੰਗ ਜਾ ਸਿਵਨ ਭੁਕ ਗਏ। ਏਧਰ ਮਧੀਰ ਗਰਿ ਭੁਗਤ ਕਮਾਏ। ੩॥
 ਮਾਝ ਉਤਰਨ ਗਰਮੇ ਗਇਓ। ਬੰਦਰ ਬਜਾਹ ਮੇਰੇ ਗਏ ਚੁਇਓ। ਤਹੰ ਕ
 ਹ ਇਸਨਾਨ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਪੜੀ। ਜੇ ਮੁਕਤ ਪੰਥ ਕੀ ਅਨਭੈ ਸਿਰੀ। ੪॥
ਕੋਰਠਾ। ਕਰ ਸਿਧ ਸੋਈ ਸਾਰ ਤਿਨ ਕਾਰਿ ਧਿਆਨ ਭੋਜਨ ਕੀਓ। ਸਭ ਦੇ
 ਖਜੂਰੇ ਤਿਸ ਪਾਸ ਤੂੰ ਕੋ ਪਾਪੀ ਕਿਸ ਦੇ ਸਕੋ। ੫॥ **ਚੌਪਈ**। ਪੁਰਨ ਬਰਤ
 ਇਕਾਦਸੀ ਆਜਾ ਬਰਤ ਕਰੇ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਾਜਾ। ਨਰਪ ਸੁਪੰਛੀ ਅੰਨ
 ਨ ਖਾਹੀ। ਸਭ ਭੁਗਤ ਕਰੇ ਗਰਿ ਕੋ ਹੁਨ ਗਾਹੀ। ੬॥ ਤੋ ਕੋ ਬੇਰਾਏ ਰਾਜਾ
 ਪਾਸਾ। ਜਾ ਕੇ ਭੁਗਤ ਨੀਤ ਬਿਸਵਾਸ। ਰਾਜੇ ਤਾਸੇ ਪੁਛੀ ਬਾਤਾ। ਕਿਉ ਤ
 ਜੇ ਬ੍ਰਤ ਅੰਨ ਤੁਮ ਖਾਤਾ। ੭॥ ਤੇਰਾ ਕਵਨ ਹੁਗੁ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚੇਲਾ। ਕਾਹੇ ਬੇ
 ਦ ਪੁਰਾਨ ਕੋ ਮਤ ਪੇਲਾ। ਤਬ ਬਨੀਏ ਮੁਖ ਕੀਓ ਬਖਾਨਾ। ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਤੂੰ
 ਪਰਮ ਸੁਜਨਾ। ੮॥ ਬ੍ਰਤ ਨੇ ਮਬਾਹ ਗਬਿਉ ਗਾਗਾ। ਅੰਤਰ ਭੁਗਤ ਬ੍ਰਤ ਸੁ
 ਖਸਾਗਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਧੋਹੇ ਬਿਸਵਾਸ। ਦੁਹੁ ਬੇਕ ਪੁਰੇ ਮਮਾਸਾ।
 ੯॥ **ਗੋਜੇਵਾਚਾ**। **ਦੋਹਰਾ**। ਤਬ ਰਾਜੇ ਤਾਸਿ ਉਕਾਰਿਓ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਮੋਹਿ ਸੁਨ
 ਉ। ਜਾਨੀ ਸਿਉ ਜਾਨਿਓ ਪਾਰਿਓ ਗਿਆਨ ਭਗਤ ਗੁਰ ਭਾਈ। ੧੦॥ ਜਬ

ਬਨੀਏਬਾਨੀਪੜੀਰਾਜਾਸੁੰਨਮਨਜਾਗੁ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਛਤਾਕੋਲਾਗਿਓਜਾ
ਗਿਓਮਸਤਕਰਾਗੁ॥ ੧੧॥ ਤਬਤਿਸਬਨੀਏਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਮੁਖ
ਵਾਕਕਾਸਲੋਕਪੜਕੇਸੁਨਾਇ॥ ਗਜੇਸਿਵਨਾਭੋਕੇ॥ ਸਲੋਕਵਾਰੇਦੇ
ਚੋ॥ ਸਚੁਵਰਤੁਸੰਤੋਖੁਤੀਰਥਾਗਿਆਨਾਧਿਆਨਇਸਨਾਨਾ॥ ਦਇਆ
ਦੇਵਤਾਖਿਆਜਪਮਾਲੀਤੇਮਾਨੁਸਪਰਧਾਨਾ॥ ਜੁਗਤਧੋਤੀਸੁਰਤਚਉਰ
ਤਿਲਕਕਰਨੀਹੋਇ॥ ਭਾਉਭੋਜਨਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਤੁਕੋਈਕੋਇ॥ ਇ
ਹਸਲੋਕਜਬਰਾਜੇਸੁਨਿਆਤਬਬਹੁਤਹੀਪ੍ਰਸੰਨਭੋਆ॥ ੧੨॥ **ਚਉਪ**
ਈ॥ ਸੁੰਨਮਨਸਾਦਧਾਨੇਹੋਇਬੈਠਾ॥ ਜਿਮਲਛਮਨਮੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪੈ
ਠਾ॥ ਵਾਹਵਾਹਮੁਖਕੀਓਚਾਗਾ॥ ਧੀਨਗੁਰੂਪੁਰਨਸਤਸਾਗ॥ ੧੩॥ ਧੰ
ਨਵਹੁਸਤਿਗੁਰਧੀਨਵਹੁਚੇਲਾ॥ ਅਬਕਵਨਜੁਗਤਤਾਸਿਉਹੋਇਮੇਲਾ॥
ਕਿਤਵਿਧਚਰਨਕਮਲਵੈਦੇਖੋ॥ ਸਠਲਜਨਮਅਪਨਾਤਬਲੇਖੋ॥ ੧੪॥
ਅਤਿਦੁਰਦੇਸਸਤਿਗੁਰਜਹਾਰਹੇ॥ ਗਜਾਤੁਮਰੀਪਹੁਚਨਅਹੇ॥ ਅਬਪ੍ਰੇ
ਮਜੁਗਤਮਨਧੋਰਾਧਿਆਨਾ॥ ਤੁਮਾਮਿਲੇਆਇਸੰਤਭਗਵਾਨਾ॥ ੧੫॥ ਤਬ
ਗਜਾਉਠਨਿਜਮੰਦਰਗਏ॥ ਹੋਇਪ੍ਰੇਮਜੁਗਤਚਰਨਨਮਨਦਏ॥ ਬਨੀਆ
ਮਾਲਬੇਚਪਾਰਿਆਇਆ॥ ਗਜੇਨਿਸਾਦਿਨਾਧਿਆਨਲਗਾਇਆ॥ ੧੬॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਪਰਤੀਗਿਆਰਾਜੇ ਕੀ॥ ਰਾਜੇ ਪਰਤੀਗਿਆਰਾ ਕੀ ਕੋਊ ਸਾਧਨ ਗਰ
 ਮੇਜਾਇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤ ਕੀ ਸੁਧਲੇ ਸੁੰਦਰ ਰਿਖਾ ਪਠਾਇ॥ ਚੁਪਈ॥
 ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਰਾਜੇ ਕੀ ਓਪ੍ਰੇਮਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਾਇ ਓਗਾਇ ਓਸ ਭਨੇ ਮਾ॥ ਸਾਧਅ
 ਤੀਤ ਨਗਰ ਜੇ ਆਵੇ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਪਠਾਵੇ॥ ੧੭॥ ਸੁੰਦਰ ਗੜ੍ਹ ਆਰੇ
 ਜੇ ਤਿਸ ਪਾਸਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤ ਦੇਖੇ ਬਿਸਵਾਸਾ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਅੰਸੇ ਜਬ
 ਬੀਤੀ॥ ਨਹੀ ਆਏ ਗੁਰਗਮੁ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ੧੮॥ ਭਾਇ ਓਪ੍ਰੇਮ ਰਾਜੇ ਆਧਿਕਾ
 ਈ॥ ਗਤਤਾ ਕੀ ਕਢੁਕੀ ਨਜਾਈ॥ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਇ ਕੁੰਕੀ ਪ੍ਰੇਮਾ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਬਾਰਨੈ ਨ ਨਹੈ ਭੁਗੇ॥ ੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਿਸਾਦਿਨ ਰਾਜਾ ਕਿਮ ਰਹੇ ਜਿਉ
 ਜਲ ਬਿਊਨ ਗਤ ਮੀਨਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਸ ਭੁਸੀਤ ਲਭਈ ਮਨ ਚਿਤ ਬੁਧ ਬਲ ਹੀਨਾ॥
 ੨੦॥ ਚੁਪਈ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਨਾ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਜੇ ਮਨ ਮਾ
 ਨਾ॥ ਚਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਬਾਹਰ ਕੀ ਓਬਾਸਾ॥ ਇਕ ਸੁਕਾ ਬਾਗਤ ਹੰਕੀ ਓ
 ਦਾਸਾ॥ ੨੧॥ ਕਿਸੁ ਸਗਾ ਪਸੁ ਕਵੇਗਾਇ ਓ॥ ਦੁਆਰ ਮੁੰਦਾ ਲੀਤ ਹਦਾਇ
 ਓ॥ ਚਰਨ ਪਰਤਾ ਪਰਗਸੇ ਭਾਇਆ॥ ਪੜ੍ਹ ਯੁਲ ਯਲਿ ਸੰਮ ਯਲ ਰਹਾ॥ ੨੨॥
 ॥ ਨਿਰਖ ਆਲੀ ਰਾਜੇ ਪੇਆਇਆ॥ ਸੁਕ ਬਾਗ ਹਰਿਆ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਸੁ
 ਨ ਰਾਜੇ ਤਾ ਸਿਉ ਕਹਿ ਓਸ ਮਾਇ॥ ਖੋਲ ਦੁਆਰ ਅੰਦਰ ਤੁਮ ਜਾਇ॥ ੨੩॥

੬੬

ਰਾਜੇਵਾਚਮਾਲੀਪ੍ਰਤਿ॥ ਦੇਖੋਕਉਨਚਾਭਿਤਾਇਹਭਾਇਆਖੋਲਦੁ
 ਆਰਮਾਲੀਤਹਗਾਇਆ॥ ਤਿਨਦਿਆਲਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੨੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਰਨਮਸਕਾਰਆਤਿਪ੍ਰੀ
 ਤਸੋਪੁਨਰਾਜਾਸਿਉਕਹਿਓਜਾਇ॥ ਇਕਮਹਾਪੁਰਖਬੈਠੇਤਹਾਂਜਿਨ
 ਸੁਕੇਹਰੇਕਰਾਇ॥ ੨੫॥ **ਚੌਪਈ॥** ਤਬਰਾਜੇਵਹੁਤਿਆਬੁਲਾਈ॥ ਤੁਮ
 ਸੇਵਕੋਰਸਾਧੁਪਹਜਾਈ॥ ਏਦ੍ਰੀਜਿਤਪਰਤੀਗਿਆਲੋਹਾ॥ ਜਿਮਕੀ
 ਤਿਮਤੁਮੋਪੈਕਹੋ॥ ੨੬॥ ਤਬਕਰਸੀਗਾਰਬਾਗੁਸਭਗਈ॥ ਬਾਬੇ
 ਜੀਕੇਸਨਮੁਖਭਈ॥ ਵਰਸਪਰਤਾਪਾਗਿਆਨੋਹਾਇਆਇਆ॥ ਤਬ
 ਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਾਇਹੁਸਬਦਸੁਨਾਇਆ॥ ੨੭॥ **ਤਬਬਾਬੇਜੀਨੇਰਾਗ**
ਬਸੰਤਮੋਅਸਟਪਦੀਬੋਲੀ॥ ਜਗਕਉਆਨਾਮਨਹੀਚੀਤਾ॥ ਨਾਮਾਬਿ
 ਸਾਗਰਿਰੇਦੇਖਭੀਤਾ॥ ਮਨੁਆਡੈਚੀਤਅਨੀਤਾ॥ ਜਗਾਸਿਉਟੂਟੀ
 ਸੁਠਪਗੀਤੀ॥ ੧॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਬਜਰਗਾ॥ ਨਾਮਾਬਿਨਾਕੈਸੇਗੁ
 ਨਚਾਰਾ॥ ੨॥ **ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਾ॥** ਹੇਪੁਝੀਰਾਜਕੁਮਾਰਇਹੁਜ
 ਗੁਕਉਏਕੀਨਿਆਈਐ॥ ਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਤੇਹੀਨਐ॥ ਨਾਮਾਬਿਨਾ
 ਪਦਾਰਥਕੇਵਾਸਤੇਕ੍ਰਿਹਬਿਖੈਠੋਲਤਾਐ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਜਗਾਸੁਠੇਸੋਹਮਾ

ਗੀਪ੍ਰੀਤਦੁਟਗਈਹੈ॥ ਕਾਮਅਰੁਕ੍ਰੋਧਏਹਮਗਬਿਖਮਬਜਰਕੀਨਿਆਈ॥ ੧੭੦
 ਹੈ॥ ਏਹਨਾਅਬਿਨਾਕੈਸੇਗੁਨਪਰਮੇਸਰਕੇਉਚਾਰਕਗੇ॥ ਠੇਰਬਾਬੇਜੀਨੇਦੁ
 ਸਰੀਪੈਛੀਕਹੀ॥ ੨॥ ਪਰਬਾਬੁਕਾਪੁਮਨਘੇਗਾ॥ ਬਰਖਸਬਾਣੀਬੁਦ
 ਬੁਧੇਗਾ॥ ਮਤਬੁਦਤੇਪਰਚਕਠੇਗਾ॥ ਸਰਬਜੋਤਨਾਮੇਕੀਚੇਗਾ॥ ੨॥ ਤਿਨ
 ਕਾਪਰਮਾਰਥਾ॥ ਹੇਪੁਰੀ॥ ਏਹਜਗਬਾਬੁਕੇਗ੍ਰਿਹਕੀਨਿਆਈਹੈ॥ ਮਾਇਮ
 ਕੇਪੁਮਨਘੇਗਬਿਖੈਪਛਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਬਰਖਾਪਛੇਬਾਬੁਕਾਪਗਬਿਲਾਇ
 ਜਾਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਜਗਤਹੈ॥ ਕਾਏਅਏਤੇਨਸਟਹੈ॥ ਇਜਾਤਹੈ॥ ਇਸਸ
 ਹੀਰਕਾਉਪਜਨਾਮਾਤਾਕੀਰਕਤਅਹਪਿਤਾਕੀ॥ ਬਿੰਦਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਤੀਜੋ
 ਤਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਸਭਨਾਮਕੀਚੇਗੀ॥ ਤਾਠੇਰਬਾਬੇਜੀਤੀਜੀਪੈਛੀਕਹੀ॥ ੩
 ਸਰਬਉਪਰਗੁਰੂਸਿਰਮੋਗਾ॥ ਭਗਤਕੋਰਪਗਲਾਗੇ॥ ਤੇਗਾਨਾਮਰਤੇਚਾ
 ਹੈ॥ ਤੁਝਚੰਗਾ॥ ਨਾਮਦੁਗਾਇਚਲੇਸੇਚੰਗਾ॥ ੩॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਪੁਰੀ
 ਸਰਬਉਪਾਦਾਕਾਉਪਾਦਗੁਰੂਮੇਰਾਹੈ॥ ਅਰੁਉਸਹੀਕੀਭਗਤਮੈਸਦਾਕਰ
 ਤਾਹੈ॥ ਤਿਨਕੇਚਰਨਾਸਿਉਲਾਗੁਰਹਿਆਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮ
 ਸਿਉਬੇਮੁਖਹੈ॥ ਸੋਚੋਰਹੈ॥ ਤਾਠੇਰਬਾਬੇਜੀਨੇਚੋਖੀਪੈਛੀਕਹੀ॥ ੪॥ ਪ
 ਤਖੇਈਭਿਖਿਆਚਲਿਪਾਇ॥ ਸਚਨਾਮਰਤੇਪਾਤਿਸਿਉਪਾਰਿਜਾਇ॥

ਜੇਕਛੁਕੀਨਸੇਪ੍ਰਕੁਰਜਾਇ। ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭੈਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰ**
ਮਾਰਥਾ। ਹੇਪੁੜੀ॥ ਪਤਜੋਪਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤਹੈ। ਸੋਇਸਨੇਖੋਈਯੈ। ਅਰੁ
 ਬਿਖੁਅੰਚਲਿਪਾਇਚਲਿਆਹੈ। ਅਰੁਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਸਿਉਰਤੇਹੈ
 । ਸੋਈਪਤਿਸਿਉਜਾਵੈਗੇ। ਗ੍ਰਿਹਅਪਨੇ। ਅਰੁਜੋਕਛੁਵਰਤਮਾਨਹੈ
 ਸੋਪਰਮੇਸਰਕੀਰਜਾਇਸਿਉਯੈ। ਜਿਨਾਪਰਮੇਸਰਕਾਭਉਮਾਨਿਆ
 ਹੈ। ਸੋਈਨਿਰਭਉਤਏਹੈ। ਤਾਠੇਰਬਾਬੇਜੀਪੰਜਵੀਪੌੜੀਕਹੀ॥੫॥
 ਕਾਮਨਚਾਹੇਸੁੰਦਰਭੋਗੁ। ਪਾਨਫੁਲਮੀਠੇਰਸਭੋਗੁ। ਖੇਲੇਬਿਗਸੇਤੇਤੇ
 ਸੋਗੁ। ਪ੍ਰਤਸਰਨਾਗਤਕੀਨਸਹੋਗੁ। ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਹੇਪੁੜੀ॥ ਇ
 ਸੜੀਆਦਕਸੁੰਦਰਭੋਗੋਕੋਚਾਹਤਹੈ। ਪਾਨਫੁਲਮੀਠੇਰਸਭੋਗਤੀ
 ਹੈਖੇਲਤੀਹੈ। ਅਰੁਬਿਗਸਮਾਨਹੈ। ਤੇਤੀਹੀਸੋਗਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਹਿਗੀ॥
ਅਰੁਜੋਪਰਮੇਸਰਕੀਸਰਨਾਗਤਹੈਤਿਨਕਕੀਆਸਭਪਾਵਿੜਹੈ। ਠੇਰ
ਬਾਬੇਜੀਨੇਛਿਵੀਪੌੜੀਕਹੀ॥੬॥ ਕਾਪਗਪਾਰਿਰਸਅਧਿਕਸੀਗਾਗਾ॥
 ਮਾਟੀਫੁਲੀਰੁਪਾਬੰਕਾਗਾ। ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਧੋਬਾਗਾ। ਨਾਮਾਬਿਨਾਸੁੰਨਾ
 ਪਰਬਾਗਾ॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾ॥** ਹੇਰਾਜਪੁੜੀਕਪਵੇਪਾਰਿਰਕੇਸੀਗਾ
 ਰਬਹੁਤਕੀਏਸਰੀਰੁਪੀਮਾਂਟੀਬਹੁਤਫੁਲਰਹੀਹੈ। ਰਕਤਅਰੁਬਿਦੇ

ਜੇਕਛੁਕੀਨਸੇਪ੍ਰਕੁਰਜਾਇ। ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭੈਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰ**
ਮਾਰਥਾ। ਹੇਪੁੜੀ॥ ਪਤਜੋਪਰਮੇਸਰਕੀਭੁਗਤਹੈ। ਸੋਇਸਨੇਖੋਈਹੈ। ਅਰੁ
 ਬਿਖੁਅੰਚਲਿਪਾਇਚਲਿਆਹੈ। ਅਰੁਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਸਿਉਰਤੇਹੈ
 । ਸੋਈਪਤਿਸਿਉਜਾਵੈਗੇ। ਗ੍ਰਿਹਅਪਨੇ। ਅਰੁਜੋਕੁਛਵਰਤਮਾਨਹੈ
 ਸੋਪਰਮੇਸਰਕੀਰਜਾਇਸਿਉਹੈ। ਜਿਨਾਪਰਮੇਸਰਕਾਭਉਮਾਨਿਆ
 ਹੈ। ਸੋਈਨਿਰਭਉਭਏਹੈ। ਤਾਠੇਰਬਾਬੇਜੀਪੰਜਵੀਪੌੜੀਕਹੀ॥੫॥
 ਕਾਮਨਚਾਹੇਸੁੰਦਰਭੋਗੁ। ਪਾਨਫੁਲਮੀਠੇਰਸਭੋਗੁ। ਖੇਲੇਬਿਗਸੇਤੇਤੇ
 ਸੋਗੁ। ਪ੍ਰਤਸਰਨਾਗਤਕੀਨਸੋਹਗੁ। **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾ। ਹੇਪੁੜੀ॥** ਇ
 ਸੜੀਆਦਕਸੁੰਦਰਭੋਗੋਕੋਚਾਹਤੀਹੈ। ਪਾਨਫੁਲਮੀਠੇਰਸਭੋਗਤੀ
 ਹੈਖੇਲਤੀਹੈ। ਅਰੁਬਿਗਸਮਾਨਹੈ। ਤੇਤੀਹੀਸੋਗਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਹਿਗੀ।
 ਅਰੁਜੋਪਰਮੇਸਰਕੀਸਰਨਾਗਤਹੈ। ਤਿਨਕਾਕੀਆਸਭਪਾਵਿਤ੍ਰਹੈ। ਠੇਰ
 ਬਾਬੇਜੀਨੇਛਿਵੀਪੌੜੀਕਹੀ॥੬॥ ਕਾਪਗਪਾਰਿਰਸਅਧਿਕਸੀਗਾਗਾ।
 ਮਾਟੀਫੁਲੀਰੁਪਾਬਿਕਾਗਾ। ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਧੋਬਾਗਾ। ਨਾਮਾਬਿਨਾਸੁੰਨਾ
 ਪਰਬਾਗਾ। **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾ।** ਹੇਰਾਜਪੁੜੀਕਪੜੇਪਾਰਿਰਕੇਸੀਗਾ
 ਰਬਹੁਤਕੀਏਸਰੀਰੁਪੀਮਾਂਟੀਬਹੁਤਫੁਲਰਹੀਹੈ। ਰਕਤਅਰੁਬਿਏ

ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਸੋ ਆਸਾਮਨ ਸਾਏ ਹੁਸਰੀ ਰਬਾਧਾਏ ॥ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇ ੭੧
ਸਰਕੇ ਨਾਮ ਦੇ ਹਸਰੀ ਹੁਸਨਾਏ ॥ ਗਿਫ਼ੇ ਮੰਦਰ ਕੀ ਨਿਆਈਏ ॥ ਠੇਰ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਸਤਵੀ ਪੌੜੀ ਕਹੀ ॥ ਗਾਢ ਪੁੜੀ ਗਜਕੁ ਮਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਭੁਟੇ ਸਚ
ਦੋਤ ਸਦਾਗ ॥ ਪਿਰਸੇ ਦਹੁ ਸਚ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਬਿਖਤਿ ਅ
ਸਾਨਿਦਾਗ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਹੇ ਪੁੜੀ ਗਜਕੁ ਮਾਰਾ ਅਬ ਅਪਨੇ
ਤੁਮਾਕੀ ਗਬਿਖੇ ਜਾਵਾ ॥ ਪਰਮੇ ਸਰਕਾ ਨਾਮ ਜਪੇ ॥ ਸਚ ਮੁਖ ਸਦਾਰ ਕੇ
ਪਾਵਿਤ ਕਰੇ ॥ ਪਿਰਜੇ ਪਰਮੇ ਸਹੁਏ ਤਿਸ ਕੀ ਭੁਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਿਉ ਬਿਖੁ ਜੇਏ ਤਿਸ ਕੋ ਨਿਦਰ ਤਕਰੇ ॥ ਤੁਠੇਰ ਬਾਬੇ
ਜੀਨੇ ਅਠਵੀ ਪੌੜੀ ਕਹੀ ॥ ਮੋਹਨ ਮੋਹਿਣੀ ਆਮਨ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
ਸਬਦ ਪਛਾਨੇ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹੇ ਪ੍ਰਤੁ ਦੁਆਗ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ
ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ॥ ਹੇ ਪੁੜੀ ਮੋਹਾਜੇ ਮਨੇ
ਮੋਹਨ ਮੋਹਣੀ ਆਏ ॥ ਅਦਰ ਕਿਸੁ ਕੇ ਕਹੇ ਮੋਹਿ ਆਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੇ ਸਬਦ ਸੋ ਤੁਮ ਕੋ ਪਾਰਿਚਾਨਾਏ ॥ ਮੈਂ ਯਹੀ ਸਦਾ ਚਾਹਤਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਪਰ
ਮੇ ਸਰਕੇ ਦੁਆਰੇ ਉਪਰ ਹਰਿਜਨੁ ਸਦਾ ਹੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ
ਸੁਨਤ ਸਬਦ ਦੁਰਮਾਤਿ ਗਈ ਹਰਿ ਭੁਗਤ ਬਸੀ ਮਨ ਆਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿ

ਮਰਭੂਤ ਪਰ ਨਾਮ ਕਾਰਿ ਪੁਨ ਕਰਿ ਓਰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਇ॥ ੨੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਰ
 ਜਪੁ ਭੀ ਬਾਛਾ॥ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸੁਨ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ॥ ਅੰਤ ਚਰਨ ਗ੍ਰਿਹਤੁ ਮ
 ਰੇ ਧਾਰੇ॥ ਸੁਨ ਰਾਜੇ ਤਾ ਕੀ ਦਿਸਾ ਪਛਾਨੀ॥ ਇਨ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਓ ਪੂਰਨ
 ਗਿਆਨੀ॥ ੨੬॥ ਚਰਨ ਨਗਨ ਰਾਜਾ ਉਠ ਪਾਇਆ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਸਾਰਿ ਬ
 ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ॥ ਦੇਖਾ ਸਿਵਨਾ ਭਬਾ ਬਾਉ ਠਗਏ॥ ਕਰ ਜੇ ਰੇ ਰਾਜਾ ਪਾ
 ਛੇ ਪਾਇ॥ ੨੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਨਈ ਹਾਤੇ ਉਗਾਂਠਿ ਰੇ ਨਹਿ ਬੈਠੇ ਪਲਾਇ ਕਠਉ
 ਗਾ ਸਿਰ ਪਰੇ ਨਗਨਾ ਠਿਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖ ਸੋਗ॥ ੨੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਨੇ
 ਨੇ ਜਲ ਪਰਦਾ ਹਬਾਏ॥ ਅੰਤ ਰਗਤ ਹੋਇ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਏ॥ ਇਸਾ ਪਾਇਆ
 ਲਮਨ ਸਾਕੇ ਦਾਤੇ॥ ਪਰ ਹਿਰਦੇ ਚਰਨ ਕਾਹੇ ਨਹਿ ਗਤੇ॥ ੨੯॥ ਤਬਾਇਆ
 ਲਾ ਕਿਰਪਾ ਪਰਾਮਾਏ॥ ਬੈਠ ਤਾਂ ਸਿਵਨਾ ਭਬੁ ਲਾਏ॥ ਚਰਨ ਨਜਾਇ ਪਾਰ
 ਓਤ ਬਰਾਜਾ॥ ਦੁਹੈ ਲੋਕ ਕੇ ਮਿਲਿ ਓ ਸਮਾਜਾ॥ ੩੦॥ ਇਕ ਰਾਜੇ ਮਨ
 ਸੰਕਾ ਅਈ॥ ਮੇਨ ਨ ਕਨਾਮ ਸੁਨਿ ਭਗਤ ਕਮਾਈ॥ ਦੇ ਕਰ ਜੇ ਕੁ ਪੁਛੀਇ
 ਹੁਬਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਮਾਇਆ ਬਤੁ ਮਰੀ ਕਿਆ ਜਾਤਾ॥ ੩੧॥ ਰਾਜੇ ਦਾਗਾ॥
 ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਕੋਈ ਪਰਮ ਜੋਗੇ ਸੁਗਾ॥ ਅਥਵਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋਰੁ ਈਸੁਗਾ॥ ਕਿ
 ਆਬ ਰਾਪਨ ਕ ਕੋਰੋ ਬਿਦਹਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਿ ਸਮਝਾਇ ਕਹਉ ਵੀਚਗਾ॥

੩੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ॥** ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਸਿ ਉਕਹਿ ਓਸੁਨ ੭੩
 ਰਾਜਾ ਪਰਬੀਨਾ॥ ਇਹੁ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਿ ਓਸੁਨ ਮਨ ਕੁਇ ਓਅਪੀਨਾ॥ ੩੬
 ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮੈ ਸਬ ਦੁਬਾਇਆ॥ ਜੋਗੀ ਜੁ
 ਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਤਾ ਕੇ ਮੈ ਲੁਨ ਗਤੀ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾ ਬਸ ਦਾਸ ਰੁਸੰਗੇ
 ਜਨ ਮਮ ਰਨ ਗਤ ਬੀਤੀ॥ ੧॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾਨਾ ਮਕੈ ਸੇਜਾਤੀ॥ ਜਾ
 ਤ ਉਤੀਤ ਰਮਾ ਹਥ ਬੁਲਾਵਾਰੀ ਪੁਛੋ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ॥ ੧॥ **ਗਾਉ॥ ਤਿਸ**
ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੋਗੀ ਤਿਸ ਕਉ ਕਹਤੇ ਪੈ ਜੋ ਜੋਗ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਕ
 ਰਨਿ ਰਮ ਲੋਹਰ ਹਿਆਰੈ॥ ਅਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾ ਬਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗ
 ਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਜਨ ਮਮ ਰਨਾ ਤਿਸ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਗੋਜੇ ਵਾ
 ਚਾ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਗਾਜੇ ਪੁਛਿਅ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮਾ ਕਿਆ ਹੈ ਅਹੁ ਤੇਰੀ
 ਜਾਤ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੋ ਤੂੰ ਨਿਕਟਿ ਬੁ
 ਲਾਇ ਕੇ ਪੁਛੋ ਗਤਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਉ ਗਾਗਾ ਤੁਝ ਕਉ॥ ਤਾਂ ਠੇ
 ਰ ਗਾਜੇ ਕਹਿਆ॥ ਗੁਸਾਈ ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਪੈ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਦੂਜੀ ਪੈ
 ਕੀ ਕਹੀ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨ ਇਸ ਨੀਹਰਿ ਹੁਲ ਪੁਛੋ
 ਪਾਤੀ॥ ਇਕੋ ਨਾਮ ਇਕਾ ਗਾਇਣਾ ਤਿਭਵ ਲਵੇ ਕਾਜੋਤੀ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮ

ਰਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ ਆਹਿ ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਹਮੰਨ ਤਿਸ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇਰੀ
 ਅਨ ਕੋ ਬਿਖੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਨਾਨ ਕਰਤ ਹੈ॥ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਗੁਣ
 ਬਾਦ ਕੀ ਪੂਜਾ ਚੜ੍ਹਾਵਤ ਹੈ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਜੋ ਨਾਗ ਇਲ ਕਾ ਤਿਰੁਵਲ ਬਿ
 ਖੇ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਨਤ ਹੈ॥ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮੰਨ ਹੈ ਮੇਰੇ ਮਤ ਬਿਖੇ॥ ੩॥ ਗਜੇ ਦੁ
 ਚ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਗਜੇ ਪੁਛਿ ਆਹਿ ਜੋ ਗੁਸਾਈ ਤੁਮ ਧਨ ਕੋ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਤੀ
 ਜੀ ਪੌੜੀ ਕਹੀ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਦਾ ਭੰਡੀ ਇਹੁ ਪਟਛਾ ਬਾਤੋ ਲੇ ਨਾਮ ਅਜਾ ਚੀ॥
 ਏਕੋ ਗਟ ਸਾਹਸ ਤੁਨਾ ਸਿਰ ਵਟ ਜਾਗੇ ਇਕ ਭਾਂਤੀ॥ ੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾ
 ਰਥ॥ ਰੇ ਗਜਾ ਦੇਸ ਤਿਸ ਕੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਜਿਹ ਦਾ ਰੁਪੀ ਭੰਡੀ ਹੈ॥ ਅ
 ਰੁ ਅੰਤ ਰਗਤ ਛਾਬਾ ਹੈ॥ ਬਿਨਾ ਦਾ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਰਟਤ ਹੈ॥ ਏਹੀ ਤੋਲ ਨਾ
 ਤਿਸ ਕਾ॥ ਵਹੀ ਪਟਗਾਟ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੀ ਤੋਲ ਨੇ ਹਾਗ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਸਾਹੁ ਸਿ
 ਰ ਸਾਹ ਕੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਵਟ ਜਾਗੇ ਉਸੀ ਜੋ ਸੇ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਅੰਤ ਰਜਾਗ
 ਹੈ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ ਕਹੀ॥ ੪॥ ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਬੇ
 ਕੇ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਏਕ ਬਿਦਲਾ ਗੀ॥ ਅਉਰੇ ਨਿਰਭਰਾਤੀ॥ ਸਬ ਦਵ
 ਸਾਏ ਭਰਮ ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕ ਦਿਨ ਗਤੀ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਚੇ
 ਗਾ ਜਾ ਜਿਸ ਨੇ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੀ ਸਮਰਥ ਜਾਨ ਹੈ॥ ਐਸੇ ਬੁਝਨੇ

ਹਾਰੇਕ ਉਕਦਾ ਚਿਤ ਭਰਮ ਨਾ ਹੀ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬ ਦੇ ਮੇਲੀ ਨਹੀ ॥ ੭੩ ॥
 ਆਹੈ। ਵਹੀ ਸਦਾ ਸੇਵ ਕਰੈ। ਤਾਂ ਠੇਰ ਗਾਏ ਪੁਛਿ ਆਗੁ ਸਾਂਈ ਤੁਮ
 ਕਹਾਂ ਹਿਤੈ ਹੀ। ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜ ਵੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥ ੫ ॥ ਉਪ
 ਰਗਗਨ ਗਗਨ ਪਰਗੋਰ ਖਤਾ ਕਾ ਅਗਮ ਗੁਰੁ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਗੁ
 ਰਬ ਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਪਰਏ ਕੋ ਨਾਨਕ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥ **ਤਿਸ ਕਾ**
ਆਰਥੁ ॥ ਹੇ ਗਨਾ ਸਤੁ ਕੇ ਉਪਰਗਗਨ ਅਸਥਾਨੇ ਮੇ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁ
 ਰਖ ਕਵਾਸਾ ਹੈ। ਤਿਸੁ ਅਗਮ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਣ
 ਸੁਦੇਵ ਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਉਹ ਵਾਸਾ ਹੈ। ਗੁਰ
 ਕੇ ਬਚਨ ਕਰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਅਰੁ ਬਨਏ ਕਹੀ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੇਥਾਨ ਮੁ
 ਨਾਨਕ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਹੀ ਉਦਾਸ ਹਿਤਾ ਹੈ। ਏਹੁ ਸ
 ਬ ਦਸੁ ਨ ਕੇਰਾ ਨਾ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਗਗਿ ਰੁਪ ਰੂਪ ॥ ਅਰੁ
 ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਜਾਗੇ ਜੋ ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਕੇ ਦਰਸਨ
 ਵਾਸਤੇ ਏਤਾ ਜਤਨ ਕਰੇ ਸੇਸੋ ਅਬ ਪਾਇਆ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨਤ ਸਬ ਦ
 ਸਤੁ ਸੰਕਾਗਈ ॥ ਭਾਇਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਗਤ ਦਿ ਰੁਭਈ ॥ ਚਰਨ ਥਾਗ
 ਉਸਤਤ ਬਹੁ ਕਾਰਿ ॥ ਸੇਵ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਿਓ ॥ ੩੮ ॥ ਸਨ

ਚੋਖਈ

ਬ੍ਰਹਮਣ ਸਿਉ ਨਿਰੂਪਨ ਹੋਇ ਗੀ॥ ਚੌਰਾ॥ ਅੰਕਾਰ ਦੇਸ ਦਖਨ ਬਿਖੈ ਤਹ॥
 ਮਹਾ ਦੇਉ ਅਸਥਾਨਾ॥ ਗਠਿਆ ਦੇਉ ਬਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਇ ਹੋਵੈ ਚਤੁਰਸੁਜਾਨ॥
 ੧॥ ਭੋਟ ਕਢੰਦਾ॥ ਤਹ ਮੰਦਰ ਸਿਵ ਕੇ ਗੁਰਿ ਰਬਨੇ॥ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਕਰਤੇ ਬਿ
 ਪ੍ਰਘਨੇ॥ ਬਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪਾਠ ਪੜੇ॥ ਵਿਆਕਰਨ ਆਦਿ ਕਸਤੁ ਭਾਵ
 ਧਰੇ॥ ੨॥ ਤਹ ਬਿਚਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਆਲ ਗਏ॥ ਨਹਿ ਪੁਛਿਓ ਕਾਹੂ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਕੀਏ॥ ਏਹੁ ਗਠਿ ਤੁਰਦਿਆਲ ਤਹਾਂ ਕੀਨੇ॥ ਸਭ ਪੁਸਤਕ ਲੇਜ ਲਏ ਦੀ
 ਨੇ॥ ੩॥ ਚੌਰਾ॥ ਨਿਰਖ ਪੁਰਾਨ ਬੁਝੇ ਸਕਲ ਜੁਗ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਓਗ॥
 ਆਤਿ ਸਕੋ ਪਸ਼ੁ ਗਵਾ ਕਰੇ ਤੂੰ ਕਿਉ ਆਇਓ ਇਸਠ ਉੜਾ॥ ੪॥ ਚੌਪਈ॥
 ਬ੍ਰਹਮਣੇ ਵਾਚਾ॥ ਜੇ ਕੋ ਉਸਾਧੁ ਈਹਾਂ ਆਵੈ॥ ਕਰਿ ਸਾਦਗ ਬਿਪ੍ਰਨ ਭੋਗ
 ਵੈ॥ ਤੁਮ ਕਰ ਅਨੀਤ ਪੁਸਤਕ ਕਿਮ ਬੋਝੇ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ ਆਏ ਸਭ ਦਉ
 ਹੇ॥ ੫॥ ਚਰਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪ੍ਰਤਿ॥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਭਾਕਉ ਕਹਿ ਬਿ
 ਝਾਈ॥ ਮਤ ਝਗੜੇ ਪੁਸਤਕ ਲੇਹੋ ਕੁਈ॥ ਜਲ ਸੇ ਨਿਕਲ ਸੁਕੇ ਤਿ
 ਨ ਦੀਨੇ॥ ਤਿਨ ਨਿਰਖ ਚਰਿਤ ਮਾਨਭੇ ਕੀਨੇ॥ ੬॥ ਬੇਨਤੀ ਬ੍ਰਹਮਣੇ
 ਕੀ॥ ਤਬ ਜੋ ਰੂਪ ਕਹਿਓ ਬਿਨ ਉਬਖਾਨਾ॥ ਕਰੇ ਬਿਮਾ ਅਵਗਿਆਸ
 ਤਸੁ ਜਾਨਾ॥ ਹਮੇ ਤੇ ਤੁਮ ਗੀਤ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਅਬ ਦੀਜੈ ਗਿਆਨ ਮੋਰਿ

ਪੁਰਨਗਿਆਨੀ॥੭॥**ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਬਾਚਾ॥** ਤਬ ਸਤਿਗੁਰਤਾ ਸਿਉ ਕਰਿ
 ਓਤੁ ਮਜੇ ਪਵੈ ਪੁਰਨਾ॥ ਅਛਰ ਅਰਥ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਤਿਤੇ ਤੁਮੇ ਮਾਗਿਆਨਾ॥੮॥
ਚੌਪਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾਚਾਰ॥ ਬਿਨੋ ਕਰੇ ਸਗਲੇ ਕਰ ਜਵਾ॥ ਪ੍ਰਤ ਅਛਰ ਅਰਥ
 ਸੁਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਗਾਇਦਿਆਲ ਕਹਿ ਓਕਿ ਰਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ ਅਬ ਅਛਰ ਅਰਥ
 ਸੁਨੇ ਧਰਮਿਆਨਾ॥੯॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀਨੇ ਪ੍ਰਥਮ ਪਉੜੀ ਓਅੰ ਕਾਰ ਅਛ
 ਰ ਕੀ ਕਹੀ॥ **੧॥ ਓਰ ਗੁਰਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਓਅੰ ਕਾਰਨਾਮ ਦਖਲੀ ਦਖਲ ਦੇਸ**
ਬਿਖੈ ਹੋਇਆ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪਉੜੀ ਓਲੀ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਾ ਓਅੰ
 ਕਾਰ ਕੀਆ ਜਿਨ ਚਿਤਾ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਸੇਧ ਜੁਗ ਭਏ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਬੇਦ ਨਿਰ
 ਮਏ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਸਬ ਦਉ ਧਰੇ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਗੁਰ ਮੁਖ ਤਰੇ॥ ਓਨ ਮਾ ਅਖਰ
 ਸੁਨ ਗੁਰੀ ਚਾਰ॥ ਓਨ ਮਾ ਅਖਰ ਤਿਭਵਣ ਸਾਗ॥੧॥ ਸੁਲ ਪਾਂਡੇ ਕੀਆ ਲਿ
 ਖ ਗੁਜੰਜਾ ਬਾ॥ ਲਿਖ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹੋ ਪਾਏ॥ **੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ**
ਰਮਾਰਭੁ॥ ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਓਅੰ ਕਾਰ ਕਾਏ ਹੁਮ ਗਤ ਮਹੀ॥ ਇਸ ਓਅੰ ਕਾਰ ਤੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਪਾਂਡੇ ਤੇ ਕੋ ਜਵਾਣ ਤੇ ਖਕੈ ਭੈ ਚਕੁ ਤੇ ਹੋਇ
 ਰਹਿਆ॥ ਤਬ ਚਿਤ ਇਕਾਗਰ ਸੇ ਓਅੰ ਕਾਰ ਧਿਆਨ ਕੀਆ॥ ਤਬ ਸਰਬ
 ਸਕਤ ਅਪਨੇ ਆਪ ਸਰੂਪ ਕੋ ਬੁਝਾ॥ ਤਿਸ ਸਕਤ ਕਰ ਕੇ ਚਾਰੇ ਮੁਖ ਸੇ ਚਾਰੇ

ਬੇਦਪ੍ਰਗਟਕੀਏ। ਓਅੰਕਾਰਸਰਬਗਪ੍ਰਗਟਹੈ। ਤੁਮਭੀਇਸਉਕਾਰਕੋਪੜੋ
 ਜੋਉਧਾਗਨਜੋਗਹੈ। ਅਰਗੁਰਕੇਬਚਨਹਿਰਦੇਮੋਧਿਆਨਕਰਕੇਪਰ
 ਮਗਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਉ। ਹੇਪੰਡਤਮੈਨੇਓਅੰਕਾਰਕਾਬੀਚਾਰਕਹੈ। ਸੋ
 ਤੁਮਨੇਸੁਨਿਆਹੈ। ਤੀਨਭਵਨਜਿਸਕੇਪਾਰੇਹੈ। ਸਰਬਸਾਗਪ੍ਰਚਨਹੈ।
 ਅਰਬਰਹਾਉਕਾਹੈ। ਏਪੀਡਿਤਏਹਤੁਮਲਿਖਤੇਅਰੁਪੜਤੇਹੈ। ਬਿਨਬੁਝੇ
 ਜੀਵਕਾਜੰਜਾਠਹੈ। ਤਾਂਤੇਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਗੋਪਾਲਲਿਖੋ। **ਠਰਬ**
ਬੇਨੀਸਕਾਰਅਖਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ। ਸੇਸੇਸਤੁਜਗੁਸਹਜੁਉਪਾਇਆ
 ਤੀਨਭਵਨਇਕਜੋਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਗਾਪਤਿਹੋਵੈ। ਚੁਲਲੇਮਾਣ
 ਕਮੋਤੀ। ਸਮਝੈਸੁਝੈਪਾਵਿਪਵਿਬੁਝੈਅੰਤਨਿਰੰਤਰਸਾਚਾ। ਗੁਰਮੁਖ
 ਦੇਖੈਸਾਚੁਸਮਾਏ। ਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਕਾਚਾ। ੩॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਾ।**
 ਹੇਪੰਡਿਤਸਕਾਰਅਛਰਕਾਏਹਬੀਚਾਰਹੈ। ਸਹਿਜੇਹੀਸਤੁਜਗਉਤ
 ਪਤਿਕਰੇ। ਤੀਨੋਭਵਨਮੈਏਕਜੋਤਿਸਰੂਪਾਬਿਗਾਜਿਹਰਿਆਹੈ। ਜੋਗੁ
 ਗੁਰਮੁਖਹੋਵਹਿਤਿਸਕੇਏਹਗਿਆਨਰਤਨਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ। ਜਬਸਮਝੈ
 ਹੋਤਬਦੇਖੈਹੈ। ਜਬਗੁਰਮਤਸਿਉਪੜੇਤਬਬੁਝੈ। ਜੋਸਭਪਟੇਮੈਏ
 ਕਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਟਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਦਿਸਟਸੋਤਤਪਦਾਦਿਸਟਆਵਤਾਹੈ।

ਬਿਨਾਸਤਪਦਅਵਸਥਾਉਮਿਥਿਆਏ। **ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਕਾਰ ਅਛਰਕੀ** ੭੬
ਪਉੜੀ ਕਹੀ। ਧਧੇਧਰਮਧਰੇਧਰਮਾਪੁਰਗੁਣਕਾਰੀਮਨੁਪੀਗਾਪ
 ਪੇਧੁਲਪਵੇਮੁਖਮਸਤਕਕੰਚਨਭੁਏਮਨੁਗਾਪਨੁਪਰਣਿਧਰਆਪਮ
 ਜੋਨੀਤੋਲਬਲਸਚੁਪੁਰਾ। ਕਰਤੇਕੀਮਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੇਜਾਣੈਗੁ
 ਰਸੁਰਾ। **੩॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।** ਰੇਪੀਤਿਤਧਕਾਰਅਛਰਕਾਇਹੁਬੀ
 ਚਾਰੁਹੈ। ਤਿਨਕਾਧਰਮਧਰਨਾਧਰਮਕਹੀਐ। ਤਤਪਰਜਪਹੁਹੈਜੋਅ
 ਬਰਲਿਭੁਗਤਭੁਗਵਨਕੀਹੈ। ਵਹੀਗੁਨਕਾਰੀਮਨਪੀਗੈ। ਤਿਨਕੇਚ
 ਹੋਨਕੀਪੁਕਿਅਸਤਕਕੋਲਹੈ। ਤਬਮਨਜੋਇਓਆਸੋਜਲਕੇਮਨੁਰ
 ਵਤੋਹਰਹਿਆਹੈ। ਏਹਸੁਧਕੰਚਨਵਤੋਹਵੈ। ਰੇਪੀਤਿਤਧਨੁਧਰਨਿਧ
 ਰਨਗਇਣਹੈ। ਅਹੁਸਰਬਗਪੁਰਣਹੈ। ਅਹੁਜੋਨਸੋਹਰਿਤਹੈ। ਅ
 ਹੁਤੋਲਬਲਸਚੁਪੁਰਣਹੈ। ਤੇਲਨਕਹੀਐਬੀਚਾਰਨਾ। ਬੋਲਨਕ
 ਹੀਐਇਸੇਤਤਰਤਿਸਕਾਸਤਪੁਰਗਹਿਆਹੈ। ਇਸਮਹਮਾਕੋਆਪਕ
 ਰਤਾਜਾਨਤਹੈ। ਇਕੋਸਤਿਗੁਰਗਚਰਹੈ। **ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ੍ਰਿਦੇ ਅਖਰਕੀ ਪ**
ਉੜੀ ਕਹੀ। ਫ੍ਰਿਅੰਨਗਵਾਇਆਦੁਜਾਭਾਇਆਹਾਰਬਗਲੇਬਿਖੁਖ
 ਇਆ। ਗੁਰਗੁਗੀਤਬਾਦਨੀਭਾਵੈਸੁਨੀਐਗਹਿਰੀਭੀਰਗਵਾ

ਇਅਸਾਗੁਰਸਦੁਕਰਿਆਮੀਮ੍ਰਿਤਭਾਰਿਆਮਨਤਨਸਾਦੁਸੁਖਾਇਅਸਾ
 ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਮੀਮ੍ਰਿਤਪੀਆਇਅਸਾ॥੪॥ **ਤਿਸਕਾਪ**
ਮਾਰਭੁ॥ ਹੇਪੀਭਿਤੁਪ੍ਰੇਅਫਰਕਾਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈਜੋਗਿਆਨਕੋਗਾਵ
 ਤੇਹੈਦੂਜੇਭਾਵਸੇ॥ ਵਹੀਗਰਬਸੋਗਥੇਹੈ॥ ਅਰੁਉਨੈਵਹੀਬਿਖੁਖਾਇ
 ਆਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਗੁਰਕੇਰਸਮੋਮਗਨਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਗੀਤਬਾਦਨਹੀਭਾਵਤਾ
 ॥ ਵਹੁਨਹੀਸੁਖਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਵਹੁਗਹਿਰਗੀਭੀਰਬ੍ਰਹਮਾਵਿਖੈਸਦਾਮਗਨ
 ਗਹਿ॥ ਉਨਕੋਬਚਨਕਰਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਮਨਤ
 ਨਕਰਕੇਸਦਾਸੁਖਮੋਸਮਾਇਰਹੇਹੈ॥ ਹੇਪੀਭਿਤਪ੍ਰਭੁਆਪਹੀਗੁਰਮੁਖ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਦਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਆਪਹੀਪੀਆਵਨਹਾਰਹੈ॥ **ਤਾਥਾ**
ਬਾਜਿੰਕਾਰਮਾਰਹੀਉਫੀਕਹੀ॥ ਏਕੋਏਕੁਕਹੈਸਤੁਕੋਈਹਉਮੇਗਰ
 ਬੁਥਿਆਪੇ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰਏਕਪਛਾਨੈਇਉਪਰਮਗੁਣਸਿਧਾਪੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਨੇਕੈਗਹਿਦੁਹਿਨਜਾਣਹੁਏਕੋਸ੍ਰਿਸਾਟਿਸਬਾਈ॥ ਏਕੰਕਾਰਅਵਗਨਹੀਦੂਜ
 ਨਾਨਕਏਕਸਮਾਈ॥ **ਪ॥ ਤਿਸਕਾਪਮਾਰਭੁ॥** ਹੇਪੀਭਿਤਏਕਾਰਅਫਰ
 ਕਾਏਹੁਮਹਾਤਮਹੈ॥ ਵੇਦਾਂਤਮਤਵਾਲੇਏਕੋਏਕਕਹਤੇਹੈ॥ ਹਉਮੇਗਰ
 ਬੋਮੇਤਾਂਤੇਸੁਖਨਹੀ॥ ਅਰੁਜਿਨੈਨੇਅਪਨੇਸਰੂਪਕੋਬੁਝਕੈਅੰਤਰਬਾਹ

ਰਏ ਕਪਛਾਨਾਹੈ॥ ਵਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਸਥਾਨ ਮੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏਹੈ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਨੇਕੇ ਜਾਨਤੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਸਹ ਬਾਸਿ ਸਟ ਮੈ ਪੁਰਨ ਏ ਕਜੋਤ ਸਰੂਪਹੈ॥ ਤਾ
ਤਪ ਹਜ ਯਹ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਤੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪੈਰੋਂ ਭਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਸਭਹੈ ਪੁਰਨ
ਹੈ॥ **ਤਾਂਬਾ ਬੇਜੀ ਦੁਸਰੇ ਏ ਕਾਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਿਹੀ॥** ਇਸ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿਰਾ
ਖਉ ਅਠਹਿਰਿ ਓਤੁ ਲਿਓਨ ਜਾਈ॥ ਆਇਆ ਕੇ ਦੇਵ ਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸੁਠ ਠਗਉਣੀ
ਪਾਈ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਮੁਹਤਾ ਜਵਿਗੁਤੇ ਇਬਤ ਬਠਿਗਿ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਏਕ ਸ
ਰੇਵੇ ਤਾਗਤ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨਹਾਈ॥ **੬॥ ਤ੍ਰਿ॥ ਪੁਰਮਾਰਥੁ॥**
ਹੇ ਪੀਤਿ ਤਦੁ ਸੋਗ ਇਕਾਹ ਅਛਰ ਕਾਏ ਹੁਵਿਚਾਰਹੈ॥ ਏਕ ਓਅੰ ਕਾਰ ਜੋ ਸ
ਰਬ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੇ ਗੁਨ ਕਰੇ॥ ਏਹੁ ਤੇ ਅਪਾਰ ਅਤੁਲਹੈ॥ ਏਹੁ
ਮਾਨੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਉਗਏ ਹੁਏ ਸੁਠ ਠਗਉਣੀ ਮੇ ਮੇਰੇਹੈ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਕੀ ਮੁ
ਹਤਾਜੀ ਮੋਵਿਗੁਚੇਹੈ॥ ਆਵਿ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕਾ ਪਛਤਾਵਾਹੈ॥ ਜੇ ਏਕ ਕਉ ਸੇਵ
ਨਾ ਕਰੇ ਤਉ ਮੁਕਤ ਕਉ ਪਾਏ॥ ਅਰੁ ਆਵਨ ਜਾਨ ਸੋਹਿਤ ਹੋਇ॥ **ਤਾਂਬਾ ਬੇ**
ਜੀ ਨੇਤੀ ਸਰੇ ਏ ਕਾਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਿਹੀ॥ ਏਕ ਅਚਾਰੰਗ ਇਕ ਰੂਪਾ ਪਉਣਪੁ॥
ਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪਾ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲਾਇ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੁਖੈ ਪਾਤਿ
ਰੇਇ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲੇਸ ਮਸਰਹੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਏਕੋ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ

ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ। **ਤਿਸਕਾਪੁਰ**
ਮਾਰਥੁ। ਹੇ ਪੀਡਿਤ ਤੀਸਰੇ ਦੇ ਕਾਰ ਅਛਰ ਕਾਏ ਹੁ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਜਬ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਕਰਸਾਧਨ ਕਰੈ। ਤਬ ਪਰਮਾਸਿਧ ਕੋ ਪਾਵੈ। ਜੇਏ ਕਹੀ ਕੇ ਅਚਾਰ ਦੇ ਕਹੀ ਕੇ
ਹੋ ਸੇਤ ਦਰੁਪਹੋਇ ਰਹੇ। **ਤਿਸਕਾਪੁਰ**। ਜੇਸੇ ਪਵਣਾ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਅਰੁ ਅ
ਗਨ ਸਹਜੇ ਹੀ ਏਕ ਰੂਪ ਏਕ ਸੁਭਾਵ ਹੈ। ਤਾਂਤ ਪਰਜਾ ਅਹੁ ਜੇ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਹੈ। ਏਹੁ ਜਾਨੈ ਜੇ ਆਤਮ ਰੂਪੀ ਭਵ ਗੇਤੀ ਨ ਥੋਕ ਗਾਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਜੁਗਤ ਕ
ਰ ਦੇ ਕਬੂਲਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਪਰਮਾਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਏਕ
ਕਾਰਿ ਏਕ ਮੋਸਮ ਸਕੋ ਰਹੇ। ਹੇ ਪੀਡਿਤ ਗੁਰਮੁਖ ਏਕ ਕੋਈ ਇਸ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋ ਆਪਨਾ ਗਇਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਦਾਤ ਕਰੇ। ਤਿਸੇ ਕੋ ਏਹ ਪ੍ਰ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ਏਹੁ ਸਭੀ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੇਤੁ ਮਕੋ ਕਾਰਿ
ਸੁਨਾਵਤਾ ਹੈ। **ਤਾਂਝਾਏ ਜੀਓ ਮੰਕਾਰ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ**। ਉਰਮ ਪੁਰਮ
ਜੋ ਤਿਉ ਜਾਣਾ। ਤੀਨ ਭਵਨ ਮੇ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਉਗਾਦਿਆ ਅਸ ਰੂਪ ਇ
ਥਾਵੈ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਪਾਰਿ ਆਵੈ। ਉਨਾ ਵਿਵਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ।
ਉਤਮ ਸਬਦ ਸਦਾ ਰਨਾਰਾ। ਇਸੁ ਏਕੈ ਕਾ ਲੇ ਰੇ ਉ। ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆ
ਪਦੇ ਉ। **ਤਿਸਕਾਪੁਰ ਮਾਰਥੁ**। ਹੇ ਪੀਡਿਤ ਉਕਾਰ ਅਛਰ ਕਾਏ ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ

ਹੈ॥ ਤਥੇ ਅਰੁ ਉਪਰਏ ਕਜੇਤ ਸਿਉ ਹੀ ਉਜਿਆ ਲਾਹੈ॥ ਤੀਨੋ ਭਵਨ ਮੇਰੁ
ਰੋਗ ਪਾਲ ਪੁਰਗਰਿਆ ਹੈ॥ ਜਬ ਪਰਕਾਸ ਭਇਆ ਤਬ ਐਸਾ ਪਦ ਭਾਸ
ਭਇਆ॥ ਈਸ੍ਵਰ ਕੀ ਏਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ॥ ਜੇਤ ਸਰੂਪ ਸੋ ਚੁਕਾਏਗਾ॥ ਅਪਨੇ
ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਮੋਲੀ ਨ ਭੇਅਾ॥ ਅਬ ਾਹੈ॥ ਪਤਿ ਭਇਆ॥ ਤਬ ਨਿਸ਼
ਰਧਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਰਖਾ ਭਈ॥ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਉਤਮ ਪਦ ਅਨੰਦ ਮੋ
ਲੀ ਨ ਭਾਇਆ ਹੈ॥ ਏਹੀ ਚਿਤ ਜਿਸ ਨੇ ਏ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੁਝਾ ਦੇਵਦਾ ਦੇਵ ਹੈ॥
ਅਹੁ ਵਹੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰਨੇ ਹਾਹੈ॥ ਐਹੇ ਮਤ ਮੈ ਏਹੁ ਦੇਵਾ ਤ ਗਿਆਨ ਹੈ॥
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਸ੍ਰੀ ਦੂਸਰੇ ਉਕਾਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਉਹ ਵੈਸੁਰ ਅਸੁਰ ਸੰਪਾ ਹੈ॥
ਉਚ ਉਦੇਖ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਉਪਰਿਆ ਦਿਅੰਤ ਤਿਹੁ ਲੋਇਆ ਪੇਕ
ਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ
ਖੋਜੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ॥
ੴ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ॥** ਹੇ ਪੀਰਿਤ ਦੂਸਰੇ ਉਕਾਰ ਅਛਰ ਕਾ ਏਹੁ ਸਿਧਾਂ
ਤ ਹੈ॥ ਜਬ ਰਵ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਤਮੁ ਰੁਪੀ ਅਸੁਰ ਨਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ॥
ਜਬ ਤਤ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ॥ ਤਦ ਵੈਸੁਰ ਅਸੁਰ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਤਾ
ਹੈ॥ ਉਚੀ ਫ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਸਬਾ ਦਿਕੈ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਤਬ ਏਹੁ ਸਮੁਪਰੀਜੈ

ਉਪਰਤਲੇਤੀਨਲੇਕਮੇਆਪਹੀਕਰਨੇਹਾਗਾਅਰੁਆਪਹੀਕਥਨੇਹਾਗਾਅਰੁ
 ਆਪਹੀਸੁਨੇਹਾਗਾਹੈ॥ ਅਰੁਵਹੀਮਨਸੰਕਲਪਹੈਅਰੁਵਹੀਮੁਖਵਾਕਹੈ॥
 ਅਰੁਪ੍ਰਭਹੀਜਗਜੀਵਨਹੈ॥ ਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀਜੋਐਸੀਸਮਸੁਸੋਨਾਮਥਿ
 ਖੇਲੀਨਹੈ॥ ਤਬਧਰਮਗਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਹਿ॥ **ਤਾਂਠੇਰਬਖੇਜੀਰਵੇਅ**
ਖਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਗਜਨਗਮਰਵੈਹਿਤਕਾਗਾਰਣਮਹਿਭੂਖੈਮਨੁ
 ਆਮਾਗਿ॥ ਗਤਵਿਨਿਤਰਹੈਰੰਗਰਾਤਾ॥ ਤੀਨੁਦਨਜੁਗਚਰੇਜਾਤਾ॥
 ਜਿਨਜਾਤਾਸੋਤਿਸਹੀਜੇਗਾ॥ ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲਸੀਸੁਸਿਦੇਗਾ॥ ਰਹਸੀ
 ਗੰਮਰਿਦੈਇਕਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਸਾਭਿਭਿਵਲਾਇ॥ **੧੦॥ ਤਿਨ**
ਗਾਗਮਾਰਭਾ॥ ਹੇਪੀਰਿਤਰਾਰੇਅਖਰਕਾਏਹੁਬਿਚਾਰੁਹੈ॥ ਗਜਾਗਮਤਿਨ
 ਕੋਮਿਥਤੇਹੈ॥ ਜੋਐਸੇਹਿਤਕਾਹੀਹੈ॥ ਜਿਨਕਾਮਨਹੀਸਿਉਜੁਧਹੈ॥ ਬਿਚ
 ਰਕਰਕੇਜਿਨੇਨੇਮਨਕੋਮਾਰਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਐਸੀਅਵਸਥਾਪ੍ਰਾਪਤਿਭਵੀ॥
 ॥ ਗਤਅਹੁਇਨਰਾਮਹੀਕੇਰੰਗਮੇਰਾਤੇਹੈ॥ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਰਕੇਤੀਨਭਵ
 ਨਅਰੁਚਾਰਜੁਗਮੇਗਮਪੂਰਨਜਾਤਾਹੈ॥ ਹੇਪੀਰਿਤਜਿਨਕੋਐਸੀਸਮ
 ਸੁਪਰੀਸੋਗਮਹੀਹੈ॥ ਵਹੁਅਤਿਨਿਰਮਲਹੈ॥ ਅਨੁਖਦੇਹਕੋਪਗਾਇਨ
 ਕੀਆਹੈ॥ ਵੈਸਦਾਹੀਗਮਕੇਭਾਵਮੇਭਿਵਲੀਨਤਤਪਹੋਇਰਹੇਹੈ॥

ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੁਸਰੇ ਗਾਰੇ ਅਛਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਕਹੀ॥ ਰੋਸਨ ਕੀ ਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੇ ਰਹਣੁ
 ਨਹੀ ਸੰਸਾਰ॥ ਰਾਜੇ ਗਾਇ ਰੰਗ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਰੇ॥ ਰਹਣ ਕ
 ਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸ ਪਾਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨਿਤੀ॥ ਏਕ ਸਬਦ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧ
 ਰਗੁ ਰਵੇ ਵੈ ਪਤਿ ਮੰਤੀ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥੁ॥** ਰੇ ਪੀਡਿਤ ਦੁਸਰੇ ਗਾਰੇ ਅਛਰ
 ਕਾਇ ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ॥ ਰੋਸਨ ਕੀ ਐਸੇ ਹਸਿਉ ਹਰ ਤੇ॥ ਬਿਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਪਦ
 ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸ ਕੇ ਲਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਮੋ ਬਿਰਹ ਰਹਨਾ ਨਹੀ॥ ਰਾਨਾ ਅਰੁ ਰੰ
 ਕ ਚਾਰੇ ਜੁਗੇ ਮੋ ਭੁਟ ਕਤੇ ਫਿਰ ਤੇ ਹੈ॥ ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਜਨਮ ਅਰੁ ਮਰਨ ਮੇ ਬੁ
 ਰਹੈ ਹੈ॥ ਸਭ ਕੋਈ ਰਹਣਾ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਪਾਰਿਹਾਸ ਕਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਸੇ ਕੋ ਕ
 ਹਸ ਮੁਸਾਈ ਐ॥ ਏਕ ਸਬਦੁ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜੋ ਨਰਉ ਪਾਰਨ ਜੋ ਰਹੈ॥ ਜੋ ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾ ਕਾਰਿ ਦੇਵੈ ਤਉ ਪਤਿ ਸਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਹਿ॥ **ਏਕ ਲਕਾਰ ਅਛਰ ਕੀ**
ਪਉੜੀ ਰਲੀ॥ ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ ਮਾਰਿ ਗਈ ਪੁੰ ਪਟ ਬੇਲ ਚਲੀ॥ ਸਾਸਰਿ
 ਵਾਨੀ ਬਾਵਲੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕਟ ਲੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬੁਝਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਰਿ
 ਸਬਦ ਅਨੰਦ॥ ਲਾਲ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਦਾ॥੧੩॥
ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥੁ॥ ਰੇ ਪੀਡਿਤ ਲਕਾਰ ਅਛਰ ਕਾਇ ਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ਹੈ ਜਬ ਲਾ
 ਜ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਅਰੁ ਲਕਾਰੀ ਨਾਸ ਭਈ ਏਹੀ ਮੁਖ ਕੇ ਆਗੇ ਪਾਟ ਪੜਦਾ॥

ਅਹੁਮੇਹੁਪੀਸਾਂਸਬਉਗਈਕੀਸੀਕਾਜੋਥੀ। ਸੀਕਾਕਿਆਥੀ। ਅਪਨਾਜੋਨਿ
 ਜਸਰੂਪਥਾਤਿਸਕੋਮਿਲਨੇਨਹੀਦੇਤੀਥੀ। ਤਿਸਕਾਭੀਨਾਸਭਇਆ। ਤਬਪ੍ਰੇਮ
 ਸਿਓਖੇਲਖੇਲਨੇਲਾਗੀ। ਮਨਮੋਸਬਦਕਾਪ੍ਰਕਾਸਹੁਆ। ਪਰਮਾਮਨਿਦਹੁ
 ਆ। ਤਬਨਿਜਸਰੂਪਮੋਲੀਨਭਈ॥ **ਦੁਜੋਲਕਾਰਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥** ੮੦
 ਹਨਾਮਰਤਨਜਪਸਾਗ। ਲਬੇਲੋਭਬੁਧਾਕਾਗ। ਲਾਕੀਚਾਕੀਲਾਇਤਬਾਰ
 ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਮੁਗਧਗਦਾਗ। ਲਾਹੇਕਾਰਨਆਇਆਜਾਗੀ। ਹੋਇਮਜੁਰ
 ਗਇਆਠਗਾਇਠਗੀ। ਲਾਹਨਾਮਪੁੰਜੀਵੇਸਾਗ। ਨਨਕਸਚੀਪਤਿਸ
 ਚਾਪਾਤਿਸਾਗ। ੧੩॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੋਪੀਤਿਤਦੁਜੋਲਕਾਰਅਛਰਕ
 ਏਹੁਬਿਚਾਰਹੈ। ਜਗਤਮੋਜੋਲਾਹਾਹੈਸੋਨਾਮਰਤਨਸਾਹਕਾਰੈ। ਤਿਸਕੋਤਿਆ
 ਗਕਰਕੇਤਿਸਕੋਜਗਤਕੀਬੁਰਿਆਈਮੋਲਗਾਹੈ। ਠਗੀਅਹੁਚੁਗਲੀਬਿ
 ਸਾਸਪਾਤਕਰਨਾਸੋਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗਦਾਹੈ। ਹੋਪੀਤਿਤਸਭਕੋਈਜਗਤ
 ਮੋਗੋਬਿੰਦਲਾਭਕੋਆਇਆਹੈ। ਸੋਠਗੀਮਜੁਰੀਮੋਜਨਮਰਤਨਠਗਾਇ
 ਚਲੇਹੈ। ਲਾਹਨਾਮਹੈਤਿਸਕੀਪੁੰਜੀਪਰਤੀਤਿਹੈ। ਮੇਕਹਿਤਹੈਸਚੀਪ
 ਤਿਸਾਹੀਨਾਮਕੀਹੈ॥ **ਤਾਠੇਰਅਕਾਰਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥** ਆਇਵਿਗੁ
 ਤਾਜਗਜਮਪੰਥਾ। ਆਈਨਮੇਟਣਕੋਸਮਰਥੁ। ਆਥਸੈਲਨੀਚਪਹੋਗਾਇ

॥ आषट्पदं नैविस्तेति सुदोति ॥ आषट्पदं नैविस्तेति सुदोति ॥ आषट्पदं नैविस्तेति सुदोति ॥ ८०
 ना जगुष उरना ॥ सभमहि वरते ऐक्ये ॥ निसते रूपा करेति सुप
 गट्ठोति ॥ १४॥ **तिसकापरमारु** ॥ गेपीडित अकार अखर काये गुबिच
 रुपे ॥ जगुत जेपे सजम के पीष मे सभ के एी आ एी के विगु त हे मा एी आ
 कील ह मेटे के के एी सभ मर नगी ॥ गे सपे मा एी आ का के सा च सिद्ध
 पे जे म हा सठ निच के प म गे ॥ गे एी के गे सपे ज गत उ स के निव ता पे ॥
 जे मुद्र के प ने गे इत उ व गी ज ग मे सि आ ना पे ॥ गे विर भु गत विगु न ज
 ग उर ना पे ॥ गे पीडित स ग पुर न जे ऐक्य म गे ॥ निस के गु र की
 विर प ने इति स प ट मे पू का स जे ता पे ॥ **तां ठे र ज का र अ छ र की प उ**
की क गी ॥ जुग जुग बा प स द नि र दे र ॥ ज न म म र न न गी पी पे पे ग जे र
 मे स मे आ पे आ पा आ प उ प एी आ पे प ट बा पा आ प अ गे र र पी पे
 एी एी जे ग जु ग त ज ग नी व न स एी ॥ क रि अ च र म र उ पु र एी ॥
 ना म दि गु न मु क ति कि उ र एी ॥ १५॥ **तिसकापरमारु** ॥ गे पीडित ज
 का र अ छ र का ये गु बि च रु पे ॥ जु गे जु ग ज ग की अ स बा प ना क रि के
 आ पि स द नि र दे र ग ति ता पे ॥ ज न म अ भु म र न के पी पे सि उ नि र दे र

ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਗਾਂ ਦੇਖੀ ਐ ਤਹਾਂ ਆਪਹੀ ਪੁਰਹਿ ਆਹੈ॥ ਆਪਨੇ ਆਪ ਕੇ
 ਪਾਇ ਕਰ ਆਪਹੀ ਪਾਟਿ ਮੇ ਅਸਾਥਿ ਤਭਾਇ ਆਹੈ॥ ਆਰਿ ਆਪ ਗੋਚਰ ਹੈ॥ ਅ
 ਉਰਸਰ ਬਲ ਕਧੀ ਪੇਸਿ ਉਹੈ॥ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤ ਆਪਹੀ ਜਗ ਜੀ ਦਨ ਹੈ॥ ਰੇ
 ਪੀਤਿ ਤਐ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰੇ॥ ਤਉ ਸਾਂਚ ਸੁਖ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਉ॥ ਬਿ
 ਨਾਨਾ ਮਕੇ ਮੁਕਤ ਕੇ ਸੇ ਹੋਇ॥ **ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਵਕਾਰ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥**
 ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦਿਹੋ ਪਸਰੀਗ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਗ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਉ
 ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਕਿ ਆਲੇ ਆਇ ਆਕਿ ਆਪਾ ਦੇ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਭਾਇ॥
 ਲਾਗ ਮਿਲੈ ਜਾਵੇ ਇਬੁ ਸੁਆਇ॥ **ਨਾਰਥੁ॥** ਹੇ ਪੀਤਿ ਵਲ ਜੇਵਾ ਪਾਰੀ॥ ਦਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿਸਾਰੀ॥ **੧੬॥ ਭਾਸਕ ਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇ ਪੀਤਿ ਵਕਾਰ ਅਛਰ
 ਏਹੁ ਬਿਚਾਰ ਹੈ॥ ਬਿਨਾਨਾ ਮਕੇ ਸਰੀਰ ਦਿਹੋ ਪਰੁਪੈ॥ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਮਿਲੇ
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਨ ਮਨ ਕੀ ਪੀੜਾ ਕਾਟੀ ਜਾਇ॥ ਏਹੁ ਤੋਵਾਟ ਵਟਾਉ ਕੀਤਹੁ ਆਵ
 ਤਾ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਕਿ ਆਲੇ ਆਇ ਆਹੈ ਅਰੁ ਕਿ ਆਪ ਲੈ ਪਵੈ ਗਾ॥ ਬਿਨ
 ਭਜਨਾ ਮਕੇ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੇ ਤੋਟਾ ਹੈ ਨਾਮ ਕਾ ਲਾਗਤ ਬਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਆਪਹੀ ਬੁ
 ਸੁਆਇ ਦੇਇ॥ ਅਉਗ ਬਿਨਾਨਾ ਮਕੇ ਜੋ ਵਲ ਜਵਾ ਪਾਰ ਕਰ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਕੈਸੇ ਪਤਿ ਰਹੈ ਗੀ॥ **ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਗਗੇ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਗੁਣ ਵੀ**

ਚਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ। ਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨਪਰਾਪਤਹੋਇ। ਗੁਣਦਾਤਾਦਿਰਲਾ ੨੧
 ਸੰਸਾਰਿ। ਸਾਢੀਕਰਣੀਗੁਰਵੀਚਾਰਾਮਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ।
 ਤਾਂਮਿਲੀਐਜਾਂਲਏਮਿਲਾਈ। ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
 ਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤਾ। ੧੧॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇਪੀਡਿਤਗਹੇਅਫਰਕਾਏ
 ਹੁਵਿਚਾਰਹੇ। ਗਿਆਨੀਪੁਰਨਵਹੀਹੈਜੋਸਦਾਗੁਣਾਬਾਦਪਰਮੇਸਰਕੇਬਿਚੁ
 ਰਤੇਹੈ। ਗੁਣਕੇਬਿਚਾਰਸਿਉਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ। ਗੁਣਦਾਤੇਜਗ
 ਤਮੇਵਿਰਲੇਸੰਤਹੈ। ਗੁਰਕੇਅਰੁਸੰਤਕੇਬਚਨਬਿਚਾਰਕੇਜੋਕਰਨੀਕਰਤੇ
 ਹੋਸੋਈਸਤਿਹੈ। ਅਗਮ ^{ਜਿਹ} ਕਰਕੀਜੋਮਤਸੋਗਹਿਤੇਹੈ। ਵਹੁਮਤਤ
 ਬਹੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਜਬਗੁਰਮੁਖ ^{ਸਰਬਪੁਰਨ} ੨੦॥ **ਤੁਅਪਨੇਆਪਮੇਮਿਲਾਇ**
 ਲਏ। ਹੇਪੀਡਿਤਗੁਣਵੰਤਨਕੇਸਦਾਹੀਗੁਣਾਬਾਦਮੋਲੀਨਹਿਤੇਹੈ। ਹੇਸ
 ਖੇਗੁਰਮਤਕਰਕੇਪਰਮੇਸਰਕਾਮਿਲਾਪੋਹਤਾਹੈ। **ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਕੇਅਫ**
ਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਕਾਮਰੂਪਕਾਇਆਕਉਗਾਏ। ਜਿਉਕੰਠਨੋਸੋਹਾਗਾ
 ਚਾਏ। ਕਸਕਸਉਦੀਸਹੈਸੁਤਾਉ। ਨਦਰਿਸਰਫਵੰਨੀਸਚਛਾਉ। ਜਗ
 ਤਪਸੁਰੀਕਾਲਕਸਾਈ। ਕਰਕਰਤੇਕਰਣੀਕਰਪਾਈ। ਜਿਨਕੀਤੀਤਿਨਕੀਮ
 ਤਿਪਾਈ। ਹੋਗਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣਨਜਾਈ। ੧੨॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥**

ਹੇਪੀਤਿਤਕਕੇਅਛਰਕਾਏਹੁਬਿਚਾਰਹੈ॥ ਇਹੁਕਾਇਆਕਾਮਕਰੋਪਦੇਖੇ
 ਆਦਕਕਰਅਰਪਰਕਿਰਤੇਕੇਸੁਭਾਵਕਾਰਿਮਲੀਨਹੋਇਰਹੀਐ॥ ਤਿ
 ਸੋਕਸੁਧਤਪਸੇਲਗਾਵੈ॥ ਜੈਸੇਸੁਹਾਗੇਸੋਸੁਧਕੰਚਨਛਾਈਤਾ
 ਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਕਾਇਆਕੋਭਗਤਕੀਕਸਉਟੀਕਰਿਕੇਕਸੇ॥ ਪ੍ਰੇਮਰੂਪੀ
 ਅਗਨਿਕਾਤਾਉਸਹੈ॥ ਤਬਸੁਧਕੰਚਨਵਰਨੇਹਾਇ॥ ਅਰੁਸਰਾਛਕੀ
 ਨਜਰਲਾਇਕਹੋਇ॥ ਅਰੁਜਗਤਤੋਪਸੁਕੀਨਿਆਈਭੋਗਪਦਾਰ
 ਬੋਕਉਪਾਇਕਗਬਿਸੁਧਭਾਇਆਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਬਧਕਰਨੇਹਾਰੀਕਾਰ
 ਕਸਾਈਐ॥ ਹੇਪੀਤਿਤਆਪਕਰਤੇਨੇਜਿਸਕਰਨੀਕਉਲਗਾਇਆ
 ਹੈ॥ ਉਸੀਨੇਲਾਗਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਨੇਸਭਧਾਰਾਹੈਸੋਈਕੀਮਤਜਾਨ
 ਤਾਹੈ॥ ਅਉਗਕਿਆਕਹਿਸਕਹਿਕਹਿਨੇਕੀਜਾਗਹਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਠੇਰ
 ਬਾਬੇਜੀਖਖੇਅਖਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਖੇਜਤਖੇਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅੰ
 ॥ ਖਿਮਾਗਹੀਮਨਸਤਿਹੁਰਦੀਆ॥ ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਖ
 ਰਤਨਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ॥ ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੁਏਨਹਿਜਾਨਿਆਖਿਨ
 ਮਹਿਮੁਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਅਸਥਰਚੀਤਮਰਨਮਨਮਾਨਿਆ॥
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਪਛਾਨਿਆ॥ ੧੮॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਹੇਪੀਤਿਤਖ

ਖੇਅਛਰਕਾਏਹੁਬੀਚਾਰੁਪੈ॥ਜਿਨੇਨੇਆਤਮਪਦਕਾਥੇਜਨਾਕੀਆਹੈ॥ਅ ੮੨
 ਰੁਖਿਮਾਹੁਪੀਧਨੁਪਾਇਆਹੈ॥ਜਬਾਇਹੁਮਨਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰਕੇਦੀਆ॥
 ਤਬਸੁਪਭਾਇਆ॥ਤਬਸਤਾਕਿਸੀਨੇਸੁਧਕਾਰਿਆ॥ਜੇਸੁਧਦਸਤੁਤੀ
 ਹੈ॥ਤਿਸਕੋਸਭਕੋਈਸੁਧਕਾਰਿਤਾਹੈ॥ਅਨੇਕਭੋਗੋਪ੍ਰਾਨੀਭੋਗੋਭੋਗ
 ਮੁਏ॥ਕਛੁਗਤਿਨਜਾਨੀ॥ਪਰਮੇਸਰਕੇਪਾਵਨੇਕੀ॥ਜਬਗੁਰਕੇਸ
 ਬਦਕੋਪਛਾਨਿਆ॥ਤਬਖਿਨਮੈਮੁਏਜੋਨਿਹਚਾਥਿਚਿਤਭੈਆ॥ਤਬਮ
 ਨਸੁਪਭਾਇਆ॥ਗੁਰਕੀਰੂਪਤਨਾਮਕੀਪਹਿਚਾਨਭਈ॥**ਤਾਂਠੇਰਗ**
ਹੇਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ਗਗਨਗੰਭੀਰਗਗਨੰਤਰਵਾਸਾਗੁਲਗੰ
 ਵੈਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸਾ॥ਗਇਆਨਾਦੈਆਇਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸੰ
 ਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗਗਨਮਹੀਮਅਨਾਥਮਜੋਨੀ॥ਅਸਥਿਰਚੀ
 ਤਸਪਾਪਸੋਗੇਨੀ॥ਗਗਿਨਾਮਚੇਤਠਿਰਪਵਹਿਨਜੋਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸੰ
 ਹੋਰਨਾਮਬਿਹੁੰਨੀ॥੨੦॥**ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਕਾ॥**ਜਬਗਗਨਗੰਭੀਰਗਗ
 ਨੰਤਰਵਾਸਪਾਇਗੁਨਗਾਵਨੇਲਾਗਾ॥ਤਬਪਰਮਸੁਖਸਹਜਮੋਨਿਵਾ
 ਸਛਾਇਆ॥ਐਸਾਅਸਥਾਨਪਾਵਨੇਵਾਲਾਆਵਨਜਾਨਸੋਗਹਿਤਹੋ
 ਤਾਹੈ॥ਗੁਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਕੇਏਕਾਇਵਲੀਨਹੋਤਾਹੈ॥ਦਰਿਗਗਨਅ

ਸਥਾਨ ਅਗੀ ਮੈਂ ਅਹੁਮਾਇਆ ਸੋਗ ਹਿਤ ਅਜੋਨੀ ਹੈ॥ ਜਬ ਉਹਾਂ ਚਿਤ ਅਸ
 ਥਿਰ ਹੋਇਆ॥ ਸਰਬਾਦਿ ਸਾਸਮਾਧਾਦਿ ਰੁਭਈ॥ ਜਿਨੇ ਨੇ ਇਸ ਪਰਕਾਰ
 ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸੋ ਜੋਨ ਸਿਉ ਹਿਤ ਭਏ॥ ਤਾਂ ਠੇ ਰਬਾ ਬੇਜੀ ਨੇ ਪਪੇ ਅਛਰ
 ਕੀ॥ ਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਪਰਦਗਠਿ ਰਿਥਾ ਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਜਾਤ ਅਸੀਖ ਅੰਤ ਨ
 ਯੀ ਮੇਰੇ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਪੀਆ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਛਨ ਪੁਆ॥ ਕਾਂਚੇ
 ਗੁਰ ਸਿਉ ਮੁਕਤ ਨ ਪੁਆ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੇ ਕਸਮਾ ਲਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮ
 ਰਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਦਹ ਦਿਸਦੁ ਢਿਪਰੈ ਮਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਮੇਲ ਭੁ
 ਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੨੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਪਪੇ ਅ
 ਖਰਕਾਇ ਹੁਬੀਚਾ ਹੁਪੈ॥ ਕੇਤੇ ਪਰੇ ਮੈਂ ਅਹੁਮਾਨੰਤ ਜਾਤੇ ਮੈਂ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਮਤਾ
 ਅਹੁਪਿਤਾ ਬੇਟੀ ਅਹੁਬੇਟਾ ਕੇ ਜਨਮੁ ਪਾਰਤ ਭਏ॥ ਅਹੁਕਈ ਬਾਰ ਗੁਰ ਚੇਲੇ
 ਭਏ॥ ਕਾਂਚੇ ਗੁਰ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਈ॥ ਸੁਨਹੋ ਪੀਤਿ ਤੇ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤਾਨਾ ਰੀਤਿ
 ਸਕੋ ਭਰਤੇ ਹੀ ਕੀ॥ ਚਿਤ ਵਨਾਹੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਜੋ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਨਾ ਜੀਵਨਾ ਪਰਮੇ
 ਸਰਹੀ ਕੇਸਾਥੈ॥ ਜਬ ਦਸੇ ਦਿਸਾਖੇ ਜਕਾਰਿ ਅਪਨੇ ਪਰਮੇ ਮੇਲ ਭੁਇਆ॥
 ਤਬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਪਾ ਸੇ ਮੇਲ ਭੁਇਆ॥ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਸਹੁਪਸੇ॥ ਤਾਂ ਠੇ
 ਰਬਾ ਬੇਜੀ ਨੇ ਗਗੇ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਵੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਤੁ ਭਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਅਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਕਾ ॥ ਪਰਹਰੈ ੮੩
 ਲਜਲਾਇ ਕਲੰਕ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਜਨ ਚਜ
 ਅਚਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋ ਸਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ
 ਪਾਰ ॥ ੨੨ ॥ **ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥** ਹੇ ਪੀਤਿਤ ਗਰੇ ਅਛਰ ਕਾਏ ਹੁ ਬੀਚਾਰ
 ਗੈ ॥ ਗਾਵਨ ਅਰੁ ਬੋਲਨ ਗੁਰਮੁਖ ਕਾ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਤੋਲਨ ਅਰੁ ਤੁਲਾਵਨ ਕ
 ਹੀ ਐਚਿਤ ਵਨ ਅਰੁ ਚਿਤ ਵਨ ਭੀ ਗੁਰਮੁਖ ਕਾ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਆਵਨ ਅਰੁ
 ਜਾਨ ਗੁਰਮੁਖ ਕਾ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮਲੀਨਤਾ ਗਈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਲੰਕ ਨ
 ਸਭੁ ਇਆ ਹੈ ॥ ਨਾਦ ਅਰੁ ਬੇਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੇ ਹੈ ॥ ਇ
 ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕੋ ਜੋ ਕਰਮ ਹੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖ ਕੇ ਸੁਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੁਖ ਹਿਰਦੇ
 ਮੇ ਅਖੰਡ ਸਬਦਿ ਸਾਗ ਹੈ ॥ ਹੇ ਪੀਤਿਤ ਮੇ ਸਤ ਮਤ ਕਹਿਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਭੈ ਸਾਗ ਹੋਤ ਰਕੇ ਪਾਰ ਲੰਘ ਮੁਕਤ ਹੁ ਪਭਏ ਹੈ ॥ **ਤਾ ਬਾਥੇ**
ਜੀਤ ਦੇ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਨ ਰਹ ਸੀਠਾਈ ॥ ਚੰਗੀ ਮਿ
 ਰ ਗੁਅੰ ਗੁਰੀ ਖਾਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰਧਾਰੇ ਚੀਤਾ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨ ਚੇਤਨ
 ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਚਿਤਤ ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਾਇ ॥ ਚੇਤ ਹਿਏ ਕਤ ਹੀ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਚਿ
 ਤ ਵਸੈ ਰਚੇ ਗਰਿਨਾਇ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਾਇ ਆਪਤਿ ਸਿਉ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਚੰਦ ਅਛਰ ਕਾਏ ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ॥ ਜੋ ਚੰਦ ਬਚੀ ਤ ਹੈ
 ॥ ਸੋ ਇਕ ਠ ਉਗਨਿ ਹ ਚਲਾ ਪਰਮੇ ਨਹੀ ਠਹਰਤਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਭਗਤ ਸੁਭ
 ਕਰਮ ਕਾ ਅੰਕੁਰਾ॥ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਦੋਖ ਰੂਪੀ ਚੋਰ ਹੈ॥ ਸੋ ਅੰਗੁਰੀ ਕੋ
 ਖਾਇ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਉਪਾਉ ਏਹੁ ਹੈ॥ ਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਗਬਿ
 ਦ ਸਦਾ ਹਿਰਦੇ ਮੋ ਗਥੇ॥ ਤਬ ਚਿਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਅਰੁ ਚੇਤੰਨ ਤਾਨਿ ਤ ਕੀਪੁ०
 ਪਤਿ ਭਈ॥ ਹੇ ਪੀਰਿਤ ਮਿਥਿਆ ਚਿਤ ਵਨਾ ਕੋ ਸਭ ਕਈ ਚਿਤ ਵਤਾ ਹੈ॥
 ਏਕ ਅਤਮ ਕੀ ਚਿਤ ਵਨਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਏਹ ਚਿਤ ਮੇਵ ਸੇਤ ਬਏਹੁ ਹਰਿ ਕੇ०
 ਮੋ ਸੋ ਗਚਿਆ॥ ਵਹੁ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੋਆ॥ ਅਰੁ ਪਤਿ ਸੋ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਸਰੂ
 ਪ ਮੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਆ॥ **ਤਾਂਬਾਏ ਜੀਛੋ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥** ਛੀ ਜੈ ਦੇ
 ਹ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਾ॥ ਛੇ ਆਨਿ ਤ ਦੇਖੋ ਜਗ ਹਿਠਾ॥ ਪੁਪ ਛਾ ਵੇਜੇ ਸਮਕ
 ਹ ਜਾਏ॥ ਬੀਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤ ਪਾਰਿਆਏ॥ ਛਾਇਆ ਛੁਛੀ ਜਗਤ
 ਭੁਲਾਨਾ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਿਹਤ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਛੀ ਜੈ ਜੋ ਬਨਾ ਜਗੁਆ ਸਿ
 ਰ ਕਾ ਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਛੀ ਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾਲਾ॥ **੨੪॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਚ
 ਪੀਰਿਤ ਜਬ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਛੀ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਏਹੁ ਗਾਂਠ ਖੁਲਤੀ ਹੈ॥ ਪੀਰੇ
 ਤਤ ਇਸ ਜੀਵ ਸੋ ਅਲਗ ਭਈ॥ ਦੇਹਿ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਹੁ ਛੇ

ਆਨਿਤਹੈ॥ ਸਦਾਹੀਜਗਤਮੇਉਪਜਤੇਬਿਨਸਤੇਗਹਿਤੇਹੈ॥ ਇਹੁਪੁਪਅ
 ਹੁਛਾਇਆਆਵਨਾਅਰੁਜਾਨਾਸਹੈ॥ ਹਰਖਅਰੁਸੇਗਕੇਸਮਕਾਰਿਜਾ
 ਏ॥ ਐਸੇਥੀਪਨਕੇਕਾਟਿਕਰਮੁਕਤਕੀਚਿਤਵਨਾਕਰੇ॥ ਅਰੁਏਹੁਛਾ
 ਇਆਝੁਠਾਪਸਾਰਹੈ॥ ਤਿਸਪਰਜਗਤਭੂਭਾਹੈ॥ ਜੇਪੀਤਿਤਦੇਹੁਚਲਤ
 ਕਰਤੇਨਕੀਆਹੈ॥ ਅਰੁਤੀਨਸੁਭਾਉਜੇਹੈਦੇਹਕੇ॥ ਜੁਬਾਅਵਸਥਾਅ
 ਰੁਬਿਰਧਅਵਸਥਾ॥ ਠੇਰਕਾਲਅਵਸਥਾ॥ ਕਾਲਕੇਵਸਮੇਹੋਵਨਾਇ
 ਸਪ੍ਰਕਾਸਦਾਹੀਬਿਨਾਸਹੁਪਹੈ॥ **ਤਾਂਠੇਰਬਾਬੇਜੀਜੇਅਛਰਕੀਪਉ**
ਕੀਕਹੀ॥ ਜਾਪੇਆਪਪ੍ਰਭੂਤਿਹੁਭੋਈ॥ ਜੁਗਜੁਗਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥
 ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਾਖਿਗਾਖਾ॥ ਜਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖਾ॥ ਜਾਗ
 ਤਜਾਗਿਹਾਤੁਧਭਾਵਾ॥ ਜਾਂਤੁਮੇਲਹਿਤਾਤੁਐਸਮਾਦਾ॥ ਜੈਜੈਕਾਰਜ
 ਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ ਰੁਗਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਾਇਕੀਸਾ॥ **੨੫॥ ਤਿਸਕਾਪੁਮ**
ਰੁਭਾ॥ ਤੇਪੀਤਿਤਜੇਅਖਕਾਏਹੁਬਿਚਾਰਹੈ॥ ਐਸੀਬੁਝੁਬੁਝੀਐ॥
 ਜੇਪਰਮੇਸਹੁਆਪਹੀਤੀਨਕੋਮੇਪੁਰਨਹੈ॥ ਅਰੁਜੁਗੋਜੁਗਦਾਤਾਹੈ॥
 ਅਵਰਤਿਸਬਿਨਾਦੁਸਰਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਜੇਸੇਭਾਵੈਤੈਸੇਰਾਖੇ॥ ਐਸੇਪ੍ਰ
 ਭਕਾਜਸਜਾਚੇਜੇਪਤਿਅਰੁਸਾਖਕਾਏਵਨਹਾਰਹੈ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਮੇਜਾਗਦਾ

ਤਬ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ਜਾਪੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਕੋ ਆਪ ਮੇਲੇ। ਸੋਈ ਸਤਿ ਮੇਸਮਾ
 ਵੈ। ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਦੀਸ ਕਾ ਸਦਾ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰੇ। ਗੁਰਮਤ ਕਰ ਜਬ ਮਿ
 ਲੇਤ ਬਬੀ ਸਾਇ ਕੀ ਸੋਹਇ। ਬੀਸਾਇ ਕੀ ਸਕਾ ਅਖਰੁ ਯਹੁ। ਸਰਬ ਪ
 ਦਤਿ ਆਗ ਅਵੈ ਤ ਭਯਾ। **ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੁਣੇ ਅਖਰ ਕੀ ਪੇੜੀ ਕਰੀ।**
 ਸੁਖ ਬੋਲ ਲਕਿ ਆਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦਾ। ਸੁਰਮ ਰਹਿ ਦੇਖਾ ਹਿ ਪਰਮਾਦਾ।
 ਜਨਮ ਮੁਏ ਨਹੀ ਜੀਵਨ ਮਾਸਾ। ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ।
 ਸੁਰਿ ਸੁਰਿ ਸੁਖਿ ਮਾਟੀ ਗਲਿ ਜਾਇ। ਕਾਲ ਨ ਚਾਪੇ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇ। ੫
 ਈਨ ਵਨਿ ਧਿਗ ਰਿਕੈ ਨਾਇ। ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹ ਜਿਸੁ ਭਾਇ। **੨੬॥ ਤਿਸ ਕਾ**
ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇ ਪੀਤਿ ਤੁਸੁ ਸੁਣੇ ਅਖਰ ਕਾਇ ਹੁ ਬੀਚਹੁ ਹੇ। ਸੁਖ ਲਾ ਅਰੁ ਬੋ
 ਲ ਲਾ ਅਰੁ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰ ਲਾ। ਕਛੁ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ। ਅਇਵ ਹੀ ਸੁ
 ਖ ਮਾਰਤੇ ਹੇ। ਮਿਥਿ ਆਕੇ ਦੇਖ ਕਰ। ਜੇ ਜੀ ਮਿਥਿ ਆਸੇ ਮੁਇ ਆ। ਜੀਵ
 ਨੇ ਕੀ ਆਸਾ ਸੁਠੀ ਹੇ। ਆਵਨੇ ਜਾਵਨੇ ਕੀ ਆਸਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਸੁਰ ਸੁਰ ਸੁ
 ਖ ਮਾਟੀ ਮੋਰ ਲਜਾਤ ਹੇ। ਕਲ ਸਿਉ ਤਬ ਛੁੱਟੁ ਹੋਇ ਜਬ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
 ਗਾਵੈ। ਐਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ। ਜੇ ਸਰਬ ਨਿਧ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭ
 ਈ। ਆਪੇ ਹੀ ਦਾਤ ਹੇ। ਸਹ ਜਿਸੁ ਭਾਇ ਸਦਾ ਹੀ ਹੇ। **ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ**

ਵੰਦੇ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਵਿਆਨ ਬਲੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ੨੫
 ਪੇਸੁਝੈ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਰਿਆ ਅਮੀਕਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚੇ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ॥
 ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟਾ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟਾ॥ ਗੁਰ ਕਰਿ
 ਆਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸ
 ਚ ਸੁਖਾਵਹੁ॥ ੨੭॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ॥ ਹੇ ਪੀਤਿਤ ਵੰਦੇ ਅਖਰ ਕਾ ਏਹੁ ਬੀਚ
 ਹੁੰਦਾ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੋਲੀ ਐ॥ ਜੇ ਆਪ ਹੀ ਬੁਝੀ ਐ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਹੀ
 ਸਮਝ ਕਰੇ॥ ਜਿਸ ਨਾਨਕ ਸੋਝੀ ਪੜੇ॥ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕੋ ਹਿਰਦੇ ਮੇਸ
 ਮਾਵੈ॥ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚੇ ਕੋ ਸਾਚ ਭਾਵਨਾ ਭਈ॥ ਹੇ ਪੀਤਿਤ ਸਤ ਸਾਗਰ
 ਮੋਰਤਨ ਸਿਉ ਅਤੋਟ ਹੋ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਤਿ ਪਦ ਮੋਰ ਪੁਰ ਹੋ॥ ਜਿਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋ ਸੋ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਸਚ ਪਦ ਮੋਈ ਨ ਹੋਵਹੁ॥ ਤਾਂ
 ਠੇਰ ਕਾਰ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਟੂਟੇ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹੁ ਸਹੀ॥ ਟੂਟੇ ਬਾਹੁ
 ਦੁਹਿਰਿ ਸਗਹੀ॥ ਟੂਟ ਪਗੀਤ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪਗਰ ਛਾਡੀ ਛੋ
 ਲਾ॥ ਟੂਟੇ ਗੀਠ ਪੜੈ ਵੀਚਰਾ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਰ ਕਾਰਜ ਸਾਗਾ॥ ਲਾਹਾ
 ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ॥ ਤਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੋ ਮੋਟਾ॥ ੨੮॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ
 ਣੁ॥ ਹੇ ਪੀਤਿਤ ਕਾਰ ਅਛਰ ਕਾ ਏਹੁ ਬੀਚ ਹੁੰਦਾ॥ ਜਿਸ ਨੇਹੁ ਟੂਟਾ ਤਬ ਬਚ

ਮਾਧਵ ਸੁਖਾਧੀ ਨਾਮੁ ਪਾਠੀ

ਨਕੈਸੇ ਸੇਧੈ॥ ਅਰੁ ਭੁਜਾਟੁ ਟੁਟੀ ਹੈ ਦੋਨੋ ਦਿਸਾਖੇ ਦਸੋ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਟੁਟੀ ਹੈ ਦੁਰ
ਬਚਨੁ ਬੋਲੈ ਸਿਉ॥ ਐਸਾ ਸਮਝ ਕੈ ਦੁਰਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ॥ ਟੁਟੇ ਗਾਂਠ ਪ
ੜਤਾ ਹੈ॥ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਕਰਿ ਕੇਆਪ ਕੋ ਨਾ ਗਇ ਟੁਕੀ
ਭਗਤ ਮੇ ਗਾਂਠ ਕਰਿ ਪਾਰਿ ਕਾ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ॥ ਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਬ ਲਾਹਾ ਸਤਿ ਪ੍ਰ
ਪਤ ਭੈ ਅਠੇ ਹੋਤੇ ਟਕ ਦੇ ਨਾ ਆਵੈ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਮੇ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੀ ਬਿਗਨ ਮਾ
ਨ ਹੈ॥ **ਤੰਠੇ ਰਬਾ ਬੇਜੀ ਠਕਾਰ ਅਛਰ ਕੀ ਪੌੜੀ ਕਹੀ॥** ਠਾਕੁ ਮਨੁ ਆਗਾਖ
ਹੁਠਾਇ॥ ਠਹ ਕਿ ਮੁਏ ਅਵਗੁਲ ਪਛੁਤਾ ਹੀ॥ ਠਾਕੁ ਰਏ ਕਸਬਾਈ ਨਾਗੀ॥
ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਛਿ ਆਗਾ॥ ਪਰ ਪਰਜਾ ਤੀਠਾ ਕਿਰਾਈ॥ ਸਬਾਇ ਸਵਾਰੀ
ਸਾਚ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਾਂਈ ਸੁਹਾਗਾ ਟਿਠਾਕੁ ਰਧਾਰੀ॥ **੨੯॥** ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਰੇ ਪ੍ਰ
ਤਿਤ ਠੇਠ ਅਛਰ ਕਾਏ ਹੁਦਿ ਚਾਰੈ॥ ਏਹੁ ਮਨ ਤੇ ਸਦਾ ਚੰਚਲ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰ ਕੀ ਭਗਤ ਮੇ ਏਕਾਗਰ ਕਰੇ॥ ਨਹੀ ਤੋਠਾ ਕਿਠਹ ਕਿ ਕਾਰਿ ਦਿਕਾਰ ਮੇ ਮਰ ਪਛ
ਤਾਵੈ ਗਾ॥ ਠਾਕੁ ਰਸੁ ਆਮੀ ਏ ਕਹੈ॥ ਪੁਰਸਵੀ ਹੈ॥ ਅਵਗੁਲੁ ਇਸ ਤ੍ਰਿਯਾ
ਹੈ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਹੁਤ ਪਖੰਡ ਵੇਸ ਕਰਨਾ ਬਿਕਾਰ ਹੈ॥ ਸੁਰਤ ਜੇ
ਚੰਚਲ ਪਗਰੂ ਹੋਏ ਲਤੀ ਕਉ ਅਪਨੇ ਪਰਮੇ ਠਾਕੁ ਰਾਖੇ ਤਬ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਮਹ
ਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ॥ ਠਾਕਿ ਜੇ ਦੁਰਮਤ ਕੀ ਰਹੀ ਸੇ ਦੁਰ ਭਈ॥ ਸਬ ਦਕਾ ਸੀਗਾ

ਰਪਹਰਿਕੈਸਾਚਮੇਪਗੀ॥ਵਹੀਪਰਮਸੁਹਾਗਨਿਨਾਰੀਠਾਕੁਰਨੇਧਾਰੀ ੮੬
 ਏ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਰੁਡੇਅਫਰਕੀਪੌੜੀਕਰੀ॥ ਤੁਝਤੋਤੁਝਤੇਹਸਖੀਠਾਏਚੀ
 ਰਸਿਗਾਗਾਡਾਹਪਲਤਨਸੁਖਨਹੀਬਿਨਰੁਗਬਿਨਰੀਡਾਗਾਡਰਪ
 ਮੁਈਘਰਿਆਪਣੇਰੀਠੀਕੰਤਸੁਜਾਣਾ॥ਤੁਹਗਾਖਿਆਗੁਰਆਪਣੇ
 ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਤੁਹਗਰਵਾਸੁਤਿਖਾਘਣੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀ
 ਦੁਗਾਤਿਖਾਨਿਦਾਗੀਸਬਦਮਨਮੀਸ੍ਰਿਤਪੀਆਤੁਗਪੁਗਾਦੇਰਿ
 ਦੇਰਿਆਖੈਸਭਕੋਈਜੋਭਾਵੈਤੋਦੇਰਿ॥ਦੁਹੁਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖਾ
 ਨਿਵਾਰੈਸੋਇ॥ ੩੦॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਪੀਤਿਤਰੁਡੇਅਫਰਕਾਏ
 ਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈ॥ਤੁਝਤੇਤੁਝਤੇਅਨੇਕਜਨਮਕੀਦੇਹੁਧਾਰਨਕਰੀ॥ਅ
 ਹੁਤਿਆਗਨਭੀਕੀਆ॥ਐਸੇਡਾਹਪਲਤਨਮੇਸੁਖਕਦੀਨਪਾਏ
 ਆ॥ਬਿਨਾਗੋਬਿੰਦਕੇਤੁਹਗਤਭੈਸੇਰਹਿਤਬਿਨਾਸਰੁਪਹੈ॥ਜਬਭੈ
 ਭਗਤਕਾਅਪਨੇਅੰਤਬਿਚਾਰਾਭੈਆ॥ਤਬਕੰਤਸੁਜਾਨਕੀਕ੍ਰਿਪਾਦਿ
 ਸਟਰੁਈ॥ਤਬਸਰਬਭੈਸਤਿਗੁਰਨਿਦਾਰਨਕਰਕੇਕ੍ਰਿਪਾਦਿਸਟ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰੀ॥ਅਹੁਨਿਰਭੈਨਾਮਕਾਜਪਕੀਆ॥ਤੁਹਗਰਵਾਸੁਤਿਖਾ
 ਘਣੀਥੀਸੇਸਤਿਗੁਰਕੇਬਚਨਕਗਿਨਿਰਵਰਤਭਈ॥ਅੰਸ੍ਰਿਤਪੀ

ਆਤਰਪੁਰਭਈ॥ ਹੇ ਪੀਤਿਤ ਇਸਮਨਤਨਧਨਕੇਜਗਾਂਇਛਾਹੈਤਹਾਂਸ
ਭਕੇਈਦੇਤਹੈ॥ ਜੋਸਤਿਗੁਰਦੁਆਰੇਦੇਵੈਤਿਸਕੀਤਿਖਾਨਿਵਰਤਹੈ॥
॥ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਦੇਛੇਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਚੰਦੋਲਤਦੁਦਤਤਉ
ਠਿਗੀਚਹਿਚਹਿਪਉਨਕਰਗਾਭਾਰੇਦਹਤੇਚਹਿਪਵੈਹਉਲੇ
ਨਿਕਸੇਪਾਗਾਅਮਰਅਜਾਢੀਗਰਿਮਿਲੇਤਿਨਕੇਹਉਬਾਲਿਜਾਉ॥
ਤਿਨਕੀਧੂੜੀਅਪੁਲੀਐਸੰਗਤਿਮੇਲਮਿਲਾਉ॥ ਮਨੁਦੀਆਗੁ
ਰਆਪਣੇਪਾਇਆਨਿਰਮਲਨਾਉ॥ ਜਿਸਨਾਮੁਦੀਆਤਿਸੁਸੇਵ
ਸਾਂਤਿਸਬਾਇਹਾਰੈਜਾਉ॥ ਜੋਉਸਾਰੇਸੇਛਾਹਸੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰ
ਨਕੋਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਿਸੁਸੰਮਲਾਤਾਤਨਿਦੁਖਨਹੈ॥ ੩੧॥ ਤਿ
ਸਕਾਪ੍ਰਮਾਣੁ॥ ਹੇ ਪੀਤਿਤ ਚੰਦੋਅਛਰਕਾਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈ॥ ਹਮਨੇਸ
ਭਜਗਤਮੇਦੁਦਚੰਦੋਲਦੇਖਾ॥ ਜੋਬਡੇਬਡੇਬਲਵੰਤਇਸਭੁਵਰੁ
ਪੀਸਾਗਮੇਚਹਿਚਹਿਪੜਤੇਹੈ॥ ਜੋਬਡੇਬਡੇਪਾਪਅਰੁਪੁਨਕਰਕੇ
ਕਰਾਰੇਭਏਹੈ॥ ਸੋਈਗਿਣੈ॥ ਅਰੁਜੋਪਾਪਪੁਨਸੋਹਲਕੇਹੈਸੋਸੰਸਾਰੁ
ਪੀਸਮੁਦਰਤੇਪਾਗਨਿਕਸੇ॥ ਅਮਰਅਜਾਢੀਗਰਿਮਿਲੇਤਿਨਕੋ॥ ਜੋਪਾ
ਪਅਰੁਪੁਨਸੋਗਹਿਤਹੈਹਉਤਿਨਕੇਬਾਲਿਹਾਰੈਜਾਤਾਹਉ॥ ਤਿਨਕੀਧੂੜ

ਕੀਸਦਾਕਾਂਖਿਆਕਰਤਾਹੋਜੋਊਨਕੀਸੰਗਤਿਮੁਝੇਕਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਹੋਪੀਤਿ
 ਤਜਬਏਹੁਮਨਅਪਨਾਗੁਰੁਕੋਅਗਪਨਕੀਆਤਬਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਾਇ
 ਆਜਿਐਸੇਦਾਤੇਨਾਮਕੇਸਤਿਗੁਰਹੋ॥ਤਿਨਕੇਸਦਾਸੇਵਨਾਕਰਿਬਾਇ
 ਹਰੇਜਾਵਾਂਉਤਪਤਕਰੇਨਗਰਾਸੇਈ॥ਅਹੁਮਾਰੇਨਗਰਾਤਿਸਾਬਿਨਾਦੁ
 ਸਰਾਕੋਈਨਹੀਗੁਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਕੇਤਿਸੋਕੇਸਦਾਚਿਤਵਉ॥ਕਦੇਦੁ
 ਖਾਤਿਨਕੇਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾ॥ **ਤਾਂਬਾਬੋਜੀਲਾਣੇਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕ**
ਹੀ॥ ਲਾਕੇਮੇਗਾਕਿਸੁਗਾਹੀਣਾਕੋਹੋਆਨਹੋਗੁ॥ਆਵਲੁਜਾਲੁਵਿਗੁ
 ਚੀਐਦੁਬਿਧਾਬਿਆਪੇਲੋਗੁ॥ਲਾਮਾਵਿਹੁੰਦੇਆਦਮੀਕਲਹਕੀਪ
 ਗਿਰੰਤਾਵਿਨੁਨਾਵੇਕਿਉਛੂਟੀਐਜਾਇਰਸਾਤਲਅੰਤਾ॥ਗਣਤ
 ਗਣਾਵੇਅਖਰੀਅਗਣਤਸਾਚਾਸੇਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮਤਹੀਨਹੈ
 ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਕਾਇ॥ਤੂਟੀਤੰਤਰਬਾਬਕੀਵਾਜੇਨਹੀਵਿਜੇ
 ਗੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਾਰਿਸੰਜੋਗੁ॥੩੨॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾ**
ਰਥੁ॥ ਤਪੀਤਿਤਲਾਣੇਅਛਰਕਾਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈ॥ਇਸੁਸੀਸਾਰਮੇਮੇ
 ਗਾਕਉਨਹੀ॥ਨਾਹੋਆਹੋਨਾਹੋਵੈਗਾ॥ਅਹੁਜਗਤਮੇਆਵਣਾਜਾਣਾ
 ਮਹਾਮਹਾਦੁਖੁਹੈ॥ਦੁਬਿਧਾਰੁਪੀਰੋਗਸਰੀਰਮੇਲਗਾਹੈ॥ਨਾਮਾਵਿਹੁੰਦੇ

ਰਬਰਸਭੋਗਤਾਹੈ॥ ਪਦਾਰਥਕੇ ਬਿਰਖ ਪਰਬਾਸਾਕੀਆਹੈ॥ ਜੋ ਯਹ ਆ ੮੮
 ਤਮਾਸਰਬਰਸਤੇਗਹਿਤਹੈ ਇਤਬਮਾਇਆ ਕੀਠਾਸਮਕਦੇਨਪੜੈ॥ ਅਰੁ
 ਜੇਰਸਪਦਾਰਥਹੂਪੀਚੋਗਮਉਦੇਖਕੈ ਬੇਗਲਬੇਗਚੰਚਲਭਇਆਹੈ॥
 ਤਬਏਹਅਵਸਥਾਭਈਪ੍ਰਾਪਤਿਜਬਦੇਹਛੂਟੀਤਬਮਨਤੇਆਦਿਲੇਕਰ
 ਅੰਤਹਿਕਰਨਕੇਜੋਪਖਸੇਟੁਟੇ॥ ਜਮਕੀਠਾਸੀਪੜੀ॥ ਸਰਬਾਮਵਹੁ
 ਲਪਾਪੁਅਰੁਪੁਨਕੀਭੀਛੁਬਣੀ॥ ਤਬਆਤਮਕੋਬਿਨਸਤਪਦਕੇਜੋ
 ਗਰਿਗੁਣਕਰਮੁਮਣੀਹੈ॥ ਜੋਕੈਸੇਛੂਟਣੁਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਰਕੇਛੂਟਣੁਹੋਇ॥ ਜੋਆਪੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ ਇਹੁਵਡਿਆਈਜਿਸਕੋ
 ਚਹੇਤਿਸਕੋਦੇਇ॥ **ਤਾਬਬੇਜੀਥਥੇਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥** ਥਰਥਰ
 ਕੀਪੈਜੀਅਛਾਥਾਨਵਿਉਂਣਹੋਇ॥ ਥਾਨਮਾਨਸਚੁਏਛਹੈਕਾਜੁਨਠੀਏ
 ਕੋਇ॥ ਥਿਰਨਾਰਾਇਣਥਿਰਗੁਰੂਥਿਰਸਾਚਾਵੀਚਾਰਾ॥ ਸੁਰਨਰਨਾਥ
 ਹਨਥਤੂੰਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰਾ॥ ਸਰਬੇਥਾਨਥਨਿਤਰੀਤੂੰਦਾਤਾਦਾਤਾਰਾ॥
 ਜਹਦੇਖਾਂਤਹਏਕਤੂੰਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਥਾਨਥਨਿਤਰਗਵਿਰਹਿਆਰੁ
 ਰਸਬਈਵੀਚਾਰਾ॥ ਅਣਮੀਰੀਆਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥
੩੪॥ ਤਿਸਾਨਾਮੁ॥ ਏਹੁਜੀਉਥਰਥਰਕਾਂਪਤਾਹੈ॥ ਜੋਅਪਨੇਨਿਜਸ

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਦੇਹ ਕਲਰ ਕੀਤੀ ਤਨਿਆਈ ਗਿਰਤੀ ਹੈ॥ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ
 ਕੈ ਸੇਛੂਟ ਲਾਹੇਇ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੋਹ ਸਾਤ ਲਗਾਇਆ॥ ਹੇ ਪੀਰਿ ਤੇਜ ਅਖਰ
 ਮੋਆਇਆ ਹੈ ਸੋਗ ਲਤੀ ਗਣੀ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਅਗਨ ਤੇ ਕਆਪ ਸਚਾ ਹੈ॥ ਅ
 ਗਿਆਨੀ ਜੋ ਮਾਤਿ ਕੇ ਗੀਨੁ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਨਾ ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੋ ਗਿਆਨ ਕੈ ਸੇਛੋਇ
 ॥ ਜੈ ਸੇਤਾਰ ਰਬਾਬ ਕੀ ਟੂਟਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਬ ਦਕਾ ਵਿਜੋਗ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ
 ਹੀ ਵਿਛੋੜੇ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜਬ ਆਪ ਕਰ ਸੰਜੋਗ ਮੇਲਨੇ ਕਾ ਕਰੇਤਾ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰ
 ਮੇਸਰ ਨਾਉ॥ **ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੇ ਅਛਰ ਕੀ ਪੌੜੀ ਕਹੀ॥** ਤਰਵਰ ਕਾਇਆ ਪੀ
 ਖਮਨ ਤਰਵਰ ਪੀਖੀ ਪੰਚਾਤਤੁ ਦੁਗਹਿ ਮਿਲਏ ਕਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਛਾਸ ਨਰੰਚਾ॥
 ਉਤਹਿ ਤਬੇ ਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾ ਕਹਿ ਚੋਗਾ ਪਈ॥ ਪੀਖ ਤੁਟੇ ਛਾਹੀ ਪੜੀ ਅ
 ਦਗਲ ਭੀ ਕੁਬਲੀ॥ ਬਿਨਸਾ ਛੇਕਿ ਉਛੂਟੀ ਐ ਗਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮੁ ਮਲੀ॥
 ਆਪਿ ਛਰਾਏ ਛੂਟੀ ਐ ਵਡਾ ਆਪੁ ਪਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀ ਐ ਰੁਪਾ ਆ
 ਪੁਕਰੇ॥ ਅਪਣੇ ਹਾਥ ਦੁਤਿਆਈ ਆਜੇ ਭਾਵੇ ਤੈ ਦੇਇ॥ **੩੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰ**
ਬੁ॥ ਹੇ ਪੀਰਿ ਤੁਤ ਤੇ ਅਛਰ ਕਾਏ ਹੁਬੀ ਚਾਹੁ ਹੈ॥ ਕਾਇਆ ਰੁਪੀ ਬਿਰਛ ਪਰਪ
 ਰਮਤ ਮਾਮਰੁ ਆਤਮਾਏ ਦੋਨੋ ਪੀਖੀ ਆਕਾ ਵਸਾ ਹੈ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬ
 ਮੋਅਲਪਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਮਨ ਰੁਪੀ ਪੀਖ ਪਾਰਿ ਕੋਇ ਝੀ ਆਦੁ ਆਰੇਸ

ਰਬਰਸਭੇਗਤਾਹੈ॥ ਪਦਾਰਥਕੇਬਿਰਖਪਰਬਾਸਾਕੀਆਹੈ॥ ਜੇਪਹਮਾ ੮੮
 ਤਮਾਸਰਬਰਸਤੇਗਹਿਤਹੈਇਤਬਮਾਇਆਕੀਠਸੋਮਕਦੇਨਪੜੈ॥ ਅਰੁ
 ਜੇਰਸਪਦਾਰਥਹੁਪੀਚੋਗਮਉਦੇਖਕੈਬੇਗਲਬੇਗਚੰਚਲਭਇਆਹੈ॥
 ਤਬਏਹਅਵਸਥਾਭਈਪ੍ਰਾਪਤਿਜਬਦੇਹਛੁਟੀਤਬਮਨਤੇਆਦਿਥੇਕਰ
 ਅੰਤਹਿਕਰਨਕੇਜੋਪਖਿਸੇਟੁਟੇ॥ ਜਮਕੀਠਾਸੀਪੜੀ॥ ਸਰਬਅਵਹੁ
 ਲਪਾਪੁਅਹੁਪੁਨਕੀਭੀਛਬਣੀ॥ ਤਬਆਤਮਕੋਬਿਨਸਤਪਦਕੇਜੋ
 ਹਰਿਗੁਣਕਰਮੁਮਣੀਹੈ॥ ਸੋਕੈਸੇਛੁਟਣਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਰਕੇਛੁਟਣਹੋਇ॥ ਜੋਆਪੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ ਇਹੁਵਡਿਅਈਜਿਸਕੋ
 ਚਹੇਤਿਸਕੋਦੇਇ॥ **ਤਾਬਬੇਜੀਥਥੇਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥** ਥਰਥਰ
 ਕੀਪੈਜੀਅਛਾਥਾਨਵਿਉਣਹੋਇ॥ ਥਾਨਮਾਨਸਦੁਏਛਹੈਕਾਜੁਨਠੀਏ
 ਕੋਇ॥ ਥਿਰਨਾਰਾਇਣਥਿਰਗੁਰੂਥਿਰਸਾਚਾਵੀਚਾਰਾ॥ ਸੁਰਨਰਨਾਥ
 ਹਨਾਥਤੂੰਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰਾ॥ ਸਰਬੇਥਾਨਥਨਿਤਹੀਤੂੰਦਾਤਾਦਾਤਾਰਾ॥
 ਜਹਦੇਖਾਂਤਹਏਕਤੂੰਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਥਾਨਥਨਿਤਰਗਵਿਗਿਆਰਾ॥
 ਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਾ॥ ਅਣਮੀਰੀਅਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥
੩੪॥ ਤਿਸਾਨਾਮਾਹੁ॥ ਏਹੁਜੀਉਥਰਥਰਕਾਂਪਤਾਹੈ॥ ਜੋਅਪਨੇਨਿਜਸ

ਹੁਪਸੇਚੁਕਾ॥ ਅਰੁਜਿਸਜੀਵਕੋਥਾਨਅਰੁਮਾਨਸਚਪਦਕਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਕੋ
 ਈਅਰਥਾਬਿਗਫ਼ਤਾਨਹੀ॥ ਬਿਗਨਾਰਾਇਣਹੈਅਰੁਸਤਿਗੁਰੂਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਸਚਬਿਚਾਰਾਥਿਹੈ॥ ਸੁਰਨਰਨਾਥਕਾਨਾਥਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਧੋਰਕਾਆਧਾਰੁ
 ਹੈ॥ ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਥਾਨਥਨਿਤਰਮੇਸਰਬਕੇਦਾਤਾਰਹੈ॥ ਜਹਾਂਦੇਖਤਾਹਉਤਹੰ
 ਅੰਤਪ੍ਰਾਗਵਾਰਸੋਗਹਿਤਹੈ॥ ਹੇਪੀਤਿਤਜੇਥਾਨਥਨਿਤਰਮੇਵਿਆਪਕਰੈ
 ॥ ਤਿਸਕੋਗੁਰਬਚਨਸੋਬਿਚਾਰੇ॥ ਤਬਅਨਮੀਰਿਆਦਾਨਤਿਸਕੋਪ੍ਰਾਪ
 ਤਹਵੈ॥ ਵੈਦਤਾਅਗਮਅਪਾਰਹੈ॥ ਅਨਮੀਰਿਆਦਾਨੁਕਹੀਐਜੋਪਦ
 ਇਦ੍ਰੀਗੋਚਰਨਹੀ॥ ਉਸਸੁਖਕਾਜੇਲਾਭੀਹੈਸੋਈਜਾਨਤਾਹੈ॥ **ਤਾਬਾਏ**
ਜੀਵਦੇਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਵਇਆਦਾਨੁਦਇਆਬਤੁੰਕਰਿਕਾਰਿ
 ਦੇਖਨਹਾਰਾ॥ ਵਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਮੇਥਿਥੈਯਖਿਨਮਹਿਛਾਹਿਉਸਾਗਿ॥
 ਵਾਨਾਤੁੰਬੀਨਾਤੁੰਗੀਦਾਨਕੈਸਿਰਦਾਨਾ॥ ਵਾਲਦਭੰਜਨਦੁਖਦਲਨਗੁਰਮੁ
 ਖਾਰਿਆਨਧਿਆਨ॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇਪੀਤਿਤਦੇਅਛਰਕਾਏਹੁ
 ਬੀਚਾਰੁਹੈ॥ ਵਇਆਦਾਨਵਇਆਬਆਪਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈ॥ ਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖ
 ਨਹਾਰਆਪਹੈ॥ ਜੇਚਾਹੇਤੋਵਇਆਕਰੇ॥ ਆਪਮੇਲਲਏ॥ ਅਰੁਏਕਥਿਨ
 ਮੇਉਤਪਤਕਰਨੇਹਾਰਾਅਰੁਪਰਥਕਰਨੇਹਾਰਾਹੈ॥ ਜਾਨਨਹਾਰਾਅਰੁਦੇਖਨ

ਹਰਾਆਪੁਰੈ॥ ਦੋਨੋਕੇਮੁਖਦਾਨਭੀਆਪੁਰੈ॥ ਵਾਲਦਭੰਜਨਅਰੁਦੁਖਦਲਨੁ
 ਅਰੁਸਤਿਗੁਰਕੇਸੇਰੈ॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਕੇਦਾਤੇਰੈ॥ **ਤਾਬਾਬੋਧਧੇਅਛਰਕੀ**
ਪੌੜੀਕਹੀ॥ ਧਨੁਗਇਐਬਹੁਸ਼ੁਰੀਐਧਨਮਾਹਿਚੀਤਗਵਾਹੁ॥ ਧਨੁਦਿਗਈ
 ਸਦੁਸੀਚਿਆਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਹੁ॥ ਧਨੁਗਇਆਤਜਾਣਦੈਰਿਜੇਰਾਚ
 ਰਿਰੰਗਇਕਾ॥ ਮਨੁਦੀਜੈਸਿਰਸਉਪੀਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕਾ॥ ਧੰਧਾਧਾਵਤਰ
 ਰਿਗਾਇਆਮਨਮਾਹਿਸਬਦਅਨੰਦਾ॥ ਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭਏਭੇਟੇਗੁਰਗੋਬਿ
 ਦਾ॥ ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਦੁਖਤੀਬਸਤੁਰਹੀਘਰਬਾਗ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਮਿ
 ਲਚਹੀਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਿਵਾਰ॥ **੩੬॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇਪੀਰਿਤਧਧੇ
 ਅਛਰਕਾਏਹੁਬੀਚਾਰੁਰੈ॥ ਏਹੁਪ੍ਰਾਨੀਧਨਕੇਗਏਸ਼ੁਰਤੇਰੈ॥ ਜਿਨਕਾਚਿਤਸ
 ਦਾਧਨਹੀਮੇਰੈ॥ ਸੋਈਗਵਾਹਰੈ॥ ਧਨਵਹੁਦਿਗੈਰੈਨਾ॥ ਜਿਨੋਨੇਸਦੁਕੋਸੀਚਿ
 ਅਰੈ॥ ਅਰੁਨਿਰਮਲਨਾਮਕੇਧਾਰੈ॥ ਹੇਪੀਰਿਤਧਨਜਾਏਤੋਜਾਏ॥ ਜੋਏਕਰ
 ਗਭਗਤਪ੍ਰਾਪਤੋਗਾਇ॥ ਮਨੁਦੀਜੀਐਸਿਰੁਭੀਦੀਜੀਐਜੋਏਕਪਰਮੇਸਰਕੀ
 ਟੇਕਮਿਲੇ॥ ਤਬਸਭੀਧੰਧਾਵਨੀਮਿਟੀ॥ ਅਰੁਮਨਮੇਸਬਦਅਨੰਦਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿਗਾਇਆ॥ ਦੁਰਜਨਜੇਥੇਸੋਸਾਜਨਭਏ॥ ਜਬਗੁਰਗੋਬਿਦਭੇਕੀਆਹਈ॥
 ਹੇਪੀਰਿਤਤਤੁਵਸਤਿਕੋਪੂਮੇਭੁਭਾਇਕਰਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕੇਬਨਖੰਗਬਿਖੇ

੨੬

ਮਾਹਿ

ਖੋਜਤਾ ਫਿਰਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਸਤਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤਬ ਘਰ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ। ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖ ਦੁਰਗਾਇਆ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨਕਾਰ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ
 ਕਹੀ। ਨਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀ ਐਵੇਲ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹੀ। ਨਾਤਿ ਸੁਖੇ ਹੁ
 ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੀ। ਨਾਤਿ ਸੁਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ
 ਤਿ ਸੁਪਰਮਾਧਿਆਨ। ਏਵੇ ਨਾ ਵੈਨਿ ਰਭੁ ਉਕਾਰ ਕੀ ਆਜਾਣਾ ਅਰੁ ਮਾ
 ਨਾ ਥਾ ਕਿਰਹੀ ਕਿਵੇ ਅਪਣਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਗਾਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇਰ ਗੁਣੋ ਕਿ
 ਸ ਪਰਿ ਕਹੀ ਪੁਕਾਰਾ। ਨਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਹੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲ ਨਹਾਹੀ। ਜਿ
 ਨਾਵੇ ਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋਤ ਅਪਾਰਾ। ੩੭॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥**
 ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਨ ਕਾਰ ਅਛਰ ਕਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰ ਹੈ। ਨਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜਪੁ ਅਰੁ
 ਤਪੁ ਤੀਰਥ ਕੀ ਏ ਬਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਜਮ ਪੁਰ ਅਸਥਾਨ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਲੋ
 ਕ ਪਰੇ ਲੋਕ ਕਾ ਸੁਖ ਨਹੀ। ਆਵੇ ਨੇ ਜਾਵੇ ਨੇ ਕਾ ਪਛਤਾ ਪੈ। ਬਿਨ ਗੁਰਗਿ
 ਆਨ ਧਿਆਨੁ ਕਿਸੇ ਕੀ ਮਨਹੀ। ਬਿਨਾ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੇ ਨਿਰਭਉ ਨਹੀ। ਸਦਾ
 ਅਰੁ ਮਾਨੀ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹੁ ਤੈਹੁ ਪ੍ਰੀਸਾਗਰ ਬਿਖੇ ਸਤ ਕੇਈ ਥਕ ਰਹੇ ਹੈ।
 ਇਸ ਕਾ ਥਾਹ ਪਾਗਾ ਦੁਰਮਿਲ ਤਨਾਹੀ। ਅਰੁ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹੀ ਲੇ ਭੀ
 ਪ੍ਰਤਖ ਨਹੀ। ਜਿਨ ਕੇ ਆਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕਹੀ ਐ। ਐਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਹਿਤਾ ਹੋ ਜਿਨ

ਕੇਆਗੇਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪੁਕਾਗੇ। ਤਬਸੇਬਨਹਾਰਕਿਰਪਾਕਾਰਿਮੇਲਲਏ ੯੦
 ॥ ਤਾਪਪੇਸੁਛਰਕੀਪਉੜੀਕੀ॥ ਪਾਪਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਰਾ॥ ਪਾ
 ਪਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਰਾ॥ ਪਰਹਰਪਾਪਪਛਨੈਆਪਾਨਾਤਿਸੁਸੋਗਾਵਿ
 ਜੋਗਸੰਤਾਪਾਨਰਕਪੜੰਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉਬੀਚੈਜਮਕਾਲਾਕਿਉ
 ਆਵਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਸੁਠਬੁਰਾਖੈਕਾਲਾਅਨਜੰਜਾਲੀਵੇਹਿਆ
 ਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾਰੀ। ਵਿਣਨਾਵੈਕਿਉਛੁਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਰੀ॥
 ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਹੇਪੰਡਤਪਾਪਦੁਰਗਤਕਾਦਤਾਰੈ॥ ਪਾਪੀਕੋਪਿ
 ਆਰਾਹੈ॥ ਵਹੁਪਾਪਕੀਲਦਨਕਾਰਿਪਾਪਕਾਪਸਾਰਾਕਰਤਾਰੈ॥
 ਜੇਵਹੁਪਾਪਕਉਤਿਆਗਕਾਰਿਅਪਨੇਨਿਜਸਰੂਪਕੋਪਛਨੈ। ਤਬ
 ਸੋਗਾਵਿਜੋਗਸੰਤਾਪਕਾਨਸੁਹੈ। ਹੇਪੀਡਿਤਬਿਨਾਇਸਜਤਨਕੇਨ
 ਹਕੋਭੋਗਅਰੁਜਮਰੰਤਆਵਣਜਾਨਾਸੁਠਿਬੁਰਿਆਈਅਰੁਬਾਰੰਬ
 ਕਾਲਕੇਵਸਪੜਨਾ। ਇਸਸਿਉਕੈਸੇਬਚੀਐ। ਅਨਤੋਜੰਜਾਲੀ
 ਕਾਵੇਹਿਆਜੰਜਾਲਮੇਪੜਾਹੈ। ਬਿਨਨਾਮਕੇਛੁਟਕਾਰਾਨਹੀ॥ ਪਾ
 ਪਹੀਮੋਪਚਮੁਇਆਰੈ॥ ਤਾਬਾਬੇਜੀਠਠੇਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕੀ॥
 ਠਿਰਿਠਿਰਿਠਾਹੀਠਸੈਕਉਆ। ਠਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਬਕਿਆਹੁ

ਆਠਾਥਾਚਗਚਗੈਨਹੀਬੁਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਆਖੀਸੁਝੈ॥ਜਿ
ਉਮਛੁਲੀਠਾਥੀਜਮਜਾਥਾ॥ਵਿਲਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਕਾਥਾ॥ਠਿਰਿ
ਠਿਰਿਅਵੇਠਿਰਿਠਿਰਿਜਾਇ॥ਇਕਰੰਗਰਚੈਰਹੈਬਿਵਲਾਇ॥ਇ
ਵਛੁਟੇਠਿਰਿਠਾਂਸੁਨਪਾਇ॥੩੬॥**ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਾ॥**ਹੇਪੀਤਿਤਠੇ
ਅਛਰਕਾਏਹੁਬੀਚਾਰਹੈ॥ਬਾਰੰਬਾਰਠਾਹੀਮੇਠਾਸਾਹੈ॥ਕਾਂਉਕੀ
ਨਿਆਈਪਛੁਤਾਨਾਤਬਕਿਆਹੋਤਾਹੈ॥ਠਾਂਸੀਮੇਦਰਸਪਦਾਰਥਕੀ
ਚੋਗਚੁਗਤਾਹੈ॥ਬੁਝਤਾਨਾਹੀਜੇਸਤਿਗੁਰਕੇਮਿਲੇ॥ਤਬਾਗਿਆ
ਨਰੁਪੀਨੇੜਕਰਸੇਸ਼ੀਪੜੇ॥ਅਛਲੀਕੀਤਰਹਜਮਜਾਥਾਮੇਪੜਾਹੈ
॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਕਵਨਛੁਰਾਵੈ॥ਠਿਰਠਿਰਅਵਨੇਅਰੁਜਾਵ
ਨੇਮੇਪੜਾਹੈ॥ਜੇਏਕਪ੍ਰਭਕੇਰੰਗਮੇਲੀਨਹੋਇ॥ਤਉਇਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਕਰਿਛੁਟੇ॥ਠਿਰਿਕਦਾਂਚਿਤਠਾਂਸਮੇਨਪਵੈ॥**ਤਾਂਠਰਬਾਬੇਜੀਬਖੇ**
ਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ਬੀਰਾਬੀਰਾਕਰਿਹੀਬੀਰਭਏਬੈਗਾਇ॥
ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਣੇਬਹਲਿਬਿਰਹਜਲਿਜਾਇ॥ਬਾਬਬਕੇ
ਘਰਬੇਟੜੀਬਾਲੀਬਾਲੇਨੇਹੁ॥ਜੇਲੇਰੂਹਿਵਹੁਕਾਮਲੀਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਹਿਤੇਹੀ॥ਬਿਰਲੇਗਿਆਨੀਬੁਝਣਸਤਿਗੁਰਸਾਚਿਮਿਲੇ॥

ਠਾਕੁਰਗਾਥਵਰਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ। ਬਾਣੀਬਿਰਥੋਬੀਚਾਰਸੀ ੮੧
 ਜੈਕੋਗੁਰਮੁਖਹੋਇ। ਇਹਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਹੋਇ।
 ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ। ਹੋਪੀਤਿਤਬਬੇਅਛਰਕਾਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈ॥ ਇਹਬੀਧਪ
 ਅਰਪਦਾਰਥਜੋਜਗਤਕੋਹੈ। ਤਿਨਕੋਮੋਹਕੇਬਸਹੋਇਬੀਗਬੀਗਕਰ
 ਤੀਥੀ। ਵਹੀਬੈਰਾਈਭਏ। ਜਬਉਨਕਾਅਭਾਉਵਿਛੋੜਾਭਾਇਆ।
 ਤਿਸਕਾਦਿਸਟਾਂਤਾਜੈਸੇਲੜਕੀਮੁੜਅਦਸਥਾਮੋਭਾਈਅਹੁਪਿਤਾ
 ਅਹਘਰਸੋਅਤਹੀਨੇਹੋਤਾਹੈ। ਉਨਕੋਬਿਛੋੜੇਪਰਦੁਖੀਅਤੋਹ
 ਤੀਹੈ॥ ਅਹੁਜਬਚੇਤਭਈ। ਤਬਕੁਲਬਪੁਉਸਕੋਭਰਤਾਕੇਨਮਿਤ
 ਬ੍ਰਤਅਹੁਪੁਜਾਉਸਕੋਦੇਵਤਾਕੀਕਰਾਵਤੇਹੈ। ਪੁਨਜਬਭਰਤਾਪ੍ਰਾਪ
 ਤੋਹਤਾਹੈ। ਤਬਭਾਈਅਹੁਪਿਤਾਕੀਪ੍ਰੀਤਬਿਗਾਇਜਾਤੀਹੈ॥ ਪਰਮ
 ਪ੍ਰੀਤਭਰਤਾਸੋਦ੍ਰਿੜਭਈਤਬਸੁਖਹੋਇਆ। ਤੈਸੇਹੀਜਗਤੁਹੈ। ਬੀ
 ਧਪਅਹੁਪਦਾਰਥਮਿਥਿਆਹੁਪਹੈ। ਇਨਕੋਬਾਣੀਸੁਹੇਤਕੀਨਿਆ
 ਈਤਿਆਗਨਕਰੈ। ਸਤਿਗੁਰਜੈਦੇਵਤਾਹੈ। ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਲਗਾਵੇ।
 ਤਾਂਪਰਮਸੁਆਮੀਕੋਪਾਇਆਪਨੇਨਿਜਸੁਖਮੋਲੀਨਹੋਇ। ਹੋਪੀਤਿਤ
 ਇਸਪਦਕੋਵਿਰਥਾਗਿਆਨੀਬੁਝੈਹੈ॥ ਜਿਸਕੋਸਚਗੁਰੁਮਿਲੈ। ਇ

ਹੁਣ ਤਿਆਈ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥੇ। ਜਿਸ ਕੋਚਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਇ। ਇਸ ਬਾਨੀ ਕਉ
 ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰਨ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਗੁਰਮੁਖ। ਮਹਾਪੁਰਖ ਕੇ ਬਚਨ ਕੋ ਬਿਚਾਰੇ
 ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨਿਜ ਪਰਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ **ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਭੁਭੇ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕ**
ਹੀ ॥ ਕੁਨ ਕੁਨ ਪੜੀਐ ਪਾੜਿ ਪੜਿ ਭੁਜੈ। ਚਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਾਰੇ ਦਾਜੈ।
 ਸਰ ਭਰ ਸੇਖੈ ਭੀ ਗੁਰ ਪੈਸ ਮਰਥ ਦੇ ਪਰਵਾਹੈ। ਭਰਮ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿ
 ਵਨੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਰੇ ਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕ
 ਵੀ ਜਿਹਾ ਪਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਈਐ। ਗਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਸ ਦਾਰੰ ਗਿਰਾਤੀ ਬਹੁ
 ਵਿਨ ਪਛੋਤਾਈਐ। ਭਭੈ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪ
 ਈਐ। ਭਭੈ ਭਉ ਜਲ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਣਾ ਅਸਨਿ ਰਾਸਾ ਤਰੀਐ। ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦੀਆ ਪੋਚੀ ਨੈਜੀ ਵਤਿਆਇ ਉਮਰੀਐ ॥ ੪੧ ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ**
॥ ਹੋ ਪੀਤਿ ਭਭੇ ਅਛਰ ਕਾਇ ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਲੀਲਾ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੈ। ਜੋ ਭੁ
 ਨ ਕੁਨ ਪੜਤਾ ਹੈ। ਅਹੁ ਭੰਨ ਕੇ ਪੜਤਾ ਹੈ। ਉਸਾਰੇ ਦਾ ਹਿਤਾ ਹੈ। ਅਹੁ
 ਹੋ ਕਉ ਉਸਾਰਤਾ ਹੈ। ਅਹੁ ਭਰੇ ਸਰਸੇਖਤਾ ਹੈ। ਅਹੁ ਸੇਖੇ ਭਰਤਾ ਹੈ। ਸਮ
 ਰਥ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਪੁਰਸੁ ਹੈ। ਇਸੁ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਕ੍ਰਮ ਬਿਖੇਸ ਭੁਭੁਲਾਨੇ
 ਹੈ। ਬਿਨਾ ਭਾਗ ਉਦੇ ਭਏ ਮਿਤ ਪਾਈਨ ਜਾਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਕੀ ਰੋ

ਗੀਪ੍ਰਭੁਕੇਹਾਥੈਯੋ॥ਜਿਸਕੋਚਹੇਤਿਸਕੋਖੈਚਮਿਲਾਏ॥ਜੇਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਇਸਹਜਰੰਗਮੰਗਤੇਹੈਤਿਸਕੋਆਵਨੇਜਾਵਨੇਕਾਪਛੁਤਾਵਦੁਰਭਇ
ਆਹੈ॥ਹੇਪੰਡਿਤਭੁਭੇਕਾਐਸਾਬਿਚਾਰਹੈ॥ਜੇਗੁਰਕੇਸਬਦਕੋਬੁਝਕੈ
ਨਿਜਪਰਵਾਸਕਰੇ॥ਇਹੁਭਉਜਲਸੰਸਾਰਬਿਕਟਮਾਰਗੁਜੇਹੈ॥ਇ
ਸਕੋਆਸਾਤੇਰਹਿਤਹੈ॥ਇਕੋਤਬਪਰਾਪਤਉਤਰੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਮ
ਪਨੇਨਿਜਸਹੂਪਕੋਚੀਨੈ॥ਤਬਜੀਵਤਮਿਰਤਕੋਹੀ॥**ਤਾਠੇਰਥਾਥੇ**
ਜੀਮਐਅਛਰਕੀਪਉਕੀਕਹੀ॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਾਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿ
ਸੇਨਸਾਥਾ॥ਹੰਸੁਚਲੇਉਠਰੁੰਮਣੇਮਾਇਆਭੂਲੀਆਥਾ॥ਮਨਜੁਠਾਜ
ਮੁਜੋਰਿਆਅਵਗੁਣਚਲਾਹਿਨਾਇ॥ਮਨਮੈਮਨਉਲਟੇਮਰੈਜੇਗੁਣੇ
ਵਹਿਨਾਇ॥ਐਗੀਮੇਗੀਕਰਿਮੁਏਵਿਲੁਨਾਵੈਦੁਖਭਾਇ॥ਗੜਮੰਦਰਮ
ਹਲਾਕਹਾਂਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾਣਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਦਿਨੁਸੁਠਾਆਵਣੁ
ਜਾਣਾ॥੪੩॥**ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥**ਹੇਪੰਡਿਤਮਐਅਛਰਕਾਇਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈ॥
ਇਸਮਾਇਆਕੋਸਤਕੋਈਪਚਮੁਏਕਿਸੇਕੋਸਾਥਨਭਈ॥ਮਾਇਆ
ਕੀਲੋਚਾਸੇਹੰਸੇਨੇਸਹੀਰੁਕਾਤਿ॥ਆਗੁਕੀਆਐਸੇਮਨਸੁਠੇਕੋਜਮ
ਕੀਪਕਫੁਭਈ॥ਸਤੁਕਥਲੀਪਾਪਅਹੁਪੁੰਨਕੀਸਾਥਹੋਈ॥ਮਨਹੀ

ਮੇਮਨਉਲਟਕੇਬ੍ਰਹਮਰੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਗੁਰਕਾਗਿਆਨੁਪਾਇਆਰੋਤਾਹੈ॥
 ਸੋਤੋਬਿਨਾਗਿਆਨਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏ॥ ਮਹਾਦੁਖਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏ॥ ਏਹੁ
 ਘਰਮੰਦਰਮਿਥਿਆਭੁਏ॥ ਜੈਸੇਬਾਜੀਗਰਕਾਅਖਾੜਾਉਝੜਜਾਤਾ
 ਹੈ॥ ਬਿਨਾਸਚੇਨਾਮਕੇਸੁਠਾਅਵਨਜਾਨਭੁਏ॥ ਇਸਬਾਰਤਾਕੇਚਤਰਸੁ
 ਜਾਨਆਪਹੀਜਾਨਨਹਾਹੈ॥ **ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਨੇਜਜੇਅਛਰਕੀਪਉੜੀਕਹੀ॥** ਜੋ
 ਆਵਹਿਸੇਜਾਹਿਠਿਗਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹੀ॥ ਲਖਚਉਗਾਸੀਮੇਦ
 ਨੀਘਟੈਨਵਪੈਉਤਾਹੀ॥ ਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਭਾਇਆ॥ ਪੰਧਾਮੁਅੰ
 ਵਿਗੁਤੀਆਇਆ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਚਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀਤਕਰੇਉ॥ ਜੀਉ
 ਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ ਅਸਾਥਿਹੁਕਰਤਾਤੁੰਪਣੀਤਿ
 ਸਹੀਕੀਮੇਓਟਾ॥ ਗੁਣਕੀਮਾਗੀਉਮੁਈਸਬਦਰਤੀਮਨੁਚੋਟਾ॥ ੪੩॥
ਤਿਸਕਾਪਗਮਾਰਥਾ॥ ਜਜੇਅਛਰਕਾਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈ॥ ਜੋਆਵਤੇਹੈਸੋਪ
 ਛੁਤਾਪਲੈਜਤੇਹੈ॥ ਲਖਚਉਗਾਸੀਮੇਦਨੀਇਸੀਮੇਪੜੀਹੈ॥ ਘਟਤੀ
 ਬਛਤੀਕਛੁਨਹੀ॥ ਸੇਈਉਬਰੇਹੈਜਿਨਕੋਗਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ ਅਤਿਨਕੇ
 ਪੰਧਾਸਭੁਮਾਇਆਕਾਦੁਹਭੁਇਆਹੈ॥ ਜੇਦਿਸਟਮਾਵਤਾਹੈਸੋਸ
 ਭਚਲਮਾਨਹੈ॥ ਕਿਸਕੋਮੀਤਕੀਜੈ॥ ਜਿਸਕੋਤਨਮਨਅਰਪਨਕੀਜੈ

ਤਤੇ ਅਸਾਥਿ ਰਕਰਤਾ ਸੋਧਨੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਮੈਨੇ ਭਟ ਲਈ ਹੈ। ਤਬ ਗਿਆਨੁ ੨੩
 ਪੀਸ ਕਤ ਕਰਹੁ ਉਮੈ ਨਾਸੁ ਭਈ ਹੈ। ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਮਨ ਨਿਹ ਚਲਹੁ ਆ॥ ੩
 ਬਬਾ ਬੇਜੀ ਰਚਿ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੀ ਹੈ। ਗਣਾ ਗਉਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗ ਨ ਤੰਗ ਛਕੀ
 ਗਾਵਾਰੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੋਇਨ ਬੰਧੇ ਪੀਗਾ। ਗਾਹੁ ਬੁਰਾਭੀ ਹਵਲਾ ਸਰਹੁ
 ਗਰ ਅਸਗਾਹਾ ਮੈ ਤਣ ਅਵਗਣੁ ਰਿਮੁਈ ਵਿਲਗੁਣ ਕਿਉ ਪਰਜੰਹ
 ਆਗੁਣੀ ਆਂਗੁਣ ਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਗਾ। ਤਿਨ ਹੀ ਜੇ ਸੀ
 ਬੀਰ ਗੰਜ ਪਿਜ ਪਿਰਿ ਦੇ ਮੁਗਾਗਿ। ਅਵਗੁਣੀ ਭਰ ਪੂਰੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸੈ ਨਾ
 ਲਿ। ਵਿਲੁਸਤਿ ਗੁਰਗੁਣ ਨ ਜਾਪਣੀ ਜਿ ਚਰੁ ਸਬਦੁ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੪੪॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਰਾਗੇ ਅਛਰ ਕਾਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ। ਗਣਾ ਅਰੁ ਗਵ
 ਅਰੁ ਰੰਗ ਕੋਈ ਈਹ ਗਤ ਨਹੀ। ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਸਭੀ ਚਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈ।
 ਪੀਰ ਨਾਹੀ ਮਿਲਤੀ। ਆਗੇ ਬਡਾ ਭੈਅ ਨ ਕਾਰਹੈ। ਅਰੁ ਵੈਤਨੀ ਨ ਦੀਬਡੇ
 ਪਾਟ ਕੀ ਹੈ। ਅਸਗਾਹੈ। ਅਰੁ ਅਵਗਣੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਗ ਸਿਰ ਪਰਹੈ। ਬਿਨ ਗੁ
 ਰਗਿਆਨ ਕੇ ਸੇਜਾ ਨ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਗਿਆਨੀ ਜੋ ਗਿਆਨ ਸਕਤ ਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ
 ਮਿਲੇ ਹੈ ਮੈ ਭੂਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਤਿਨ ਸੋ ਮਿਲੇ। ਤਬ ਤਿਨ ਹੀ ਕੇ ਪਦ ਮੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।
 ਚਿਰ ਦੇ ਮੁਗਾ ਰਕੇ ਜਪੇ। ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਦੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਬਸਤੇ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਦਿੜਕੀਏ ਹੁਏ ਗੁਨ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਲਿਖੇ ਅਛਰ
 ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਲਸਕਰੀਆਂ ਪਰਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ॥ ਕਾਰਕਮਾ
 ਵਹਿ ਸਿਰਧਨੀ ਲਾਗ ਪਏ ਪਾਇ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਛੋੜੇ ਮਨੁ ਹੁ
 ਦਿਸਾਗਾ॥ ਗੜ੍ਹ ਦੇ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਗਿ॥ ਚਾਕਰੁ ਕਹੀ ਐਖਸਮ
 ਕਾਸਉ ਹੋ ਉਤਰ ਦੇਇ॥ ਵਜਹੁ ਗੁਣਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤ ਨ ਬੈਸਹਿ ਸੇਇ॥ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਹਾਬਿਵਡਿ ਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥ ਆਪ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਅਵ
 ਹੁਨ ਕਾਇਕਰੇ॥ ੪੫॥ ਹੇ ਪੰਡਤ ਲਕਾਰ ਅਛਰ ਕਾ ਏਹੁ ਬੀਚਰੁ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਜੀਉਚ
 ਕਰਕੀ ਨਿ ਆਈ ਤਕਰਾਰਿ ਕਰਿ ਕੇ ਭਗਤੁ ਕਾ ਪਾਤਿ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਕਰਿ
 ਇਸਲੋਕ ਮੇ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਜੇ ਸਿਰਕਰਿ ਧਨੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇ ਲਹੈ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਬਹੁਤ ਲਾਗ ਮਿਲਤਾ ਹੈ॥ ਲਬ ਅਰੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਕੋ ਮਨ ਸੁ ਦੁਰਕ
 ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਇਆ ਹੁ ਪੀਗੜ੍ਹ ਮੇ ਦੁਹਾਈ ਬਾਦਸਾਹ ਕੀ ਠੇਹੀ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅ
 ਰਬ ਜੋ ਸਰੀਰ ਮੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ਹੁਆ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਦੇ ਹਾਰ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ
 ਜੋ ਚਾਕਰ ਕਹਾਵੈ ਅਹੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨ ਮਾਨੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਵਜਹੁ ਭੀਨ
 ਸਟਹੈ ਇਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੇਵਕ ਪਦ ਭੀ ਗਇਆ॥ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈ ਸੁਆਮੀ
 ਕੇ ਹਾਥ ਹੈ॥ ਜਿਸਨੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੇਇ॥ ਦੂਸਰਾ ਕਰਨੇ ਹਾਰ ਜੋਗ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਬਕਾ

ਰਮਛਰਕੀਪਉੜੀਕੀ। ਬੀਜਉਸੁਐਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ। ਨਰਕਨਿ
 ਦਾਰਨਨਰਹਨਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ। ਬਨਤਿਛੁਛਤਠਿਰਿਹੀਮਨਮੇ
 ਕੋਰਬਿਚਾਗਾਲਾਭਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਗਾਥਭੰਡਗ। ਉਤਮੋਚ
 ਵਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੋਭਾਇ। ਨਨਕਪ੍ਰੀਤਮਹਸਮਿਲੈਲਾਗਲੈਪਰ
 ਥਾਇ। ਰਚਨਾਗਚਿਜਿਨਰਚੀਜਿਨਸਿਰਿਆਆਕਗ। ਗੁਰਮੁਖਬੋਅੰਤ
 ਧਿਆਈਲੈਅੰਤਨਪਾਗਵਾਗ। ੪੬। ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ। ਰੇਪੰਡਤਬਕਾਰਅਛ
 ਰਕਾਇਹੁਬੀਚਾਰੈ। ਏਕੋਸਾਮਰਥਹੈਦੁਜਾਸਹੀਕਨਾਹੀ। ਜਿਸਭਕਾਸੁਆਮੀ
 ਕਹਾਵੈ। ਨਰਕਨਿਦਾਗਨਰਪਦੁਹੈਸਚੈਕਾਸਚਨਾਮਹੈ। ਵਲਤਿਛੁਛਤੀ
 ਨਲਕਮੇਛੁਛਦੇਖਾਹੈ। ਤਬਮਨਮੇਬਿਚਾਰਕੀਅਜੋਲਾਭਤਨਮਾਨ
 ਕਹਰਿਨਾਮਹੈ। ਤਿਸਕਾਭੰਡਗਸਤਿਗੁਰਕੇਹਾਥਹੈ। ਜਿਉਤਮਾਇਕਮਨਇ
 ਕਭਾਵਹੈ। ਤਿਨਕੋਨਾਮਹੁਪ੍ਰੀਤੰਗਮਿਲਤਾਹੈ। ਰੇਪੰਡਤਮੈਤੁਮਕੋਸਤ
 ਕਹਤਾਹਉ। ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਕਰਮਿਲਤਾਹੈ। ਏਹਲਾਗਗੁਰਪਰਥਾਇਕਾਹੈ।
 ਜਿਸੇਨੇਏਹੁਰਚਨਾਰਚੀਹੈ। ਆਕਾਰਧਾਰਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਹੋਇਤਿਸਕੋਧਿ
 ਆਈਲੈ। ਜਿਸਕਾਅੰਤਪਾਗਵਾਗਕਛੁਨਹੀ। ੪੭। ਰਾਵੇਅਖਰਕੀਪਉੜੀ
 ਕੀ। ਵਾਵੇਹੁਵਾਗਰਿਜੀਉਸੋਈ। ਤਿਸਬਿਨੁਰਜਾਅਵਹਨਕੋਈ। ਵਾਵੇ

ਗਾਹੁੜਤੁ ਮਸੁਲੁ ਹੁਰਿ ਵੇਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਮਤ ਕੋਰ
 ਹਮ ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਸਾਬਾ
 ਸਿ ॥ ਗੁੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਆਪੁ ਗਾਇਆ ਦੁਖ
 ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਗ ॥ ੪੭ ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਹੋ ਪੀਤਿ ਤੜਕੇ**
ਅਛਰ ਕਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੁ ਗੁੜ ਵਤ ਹੈ ॥ ਤਿ
 ਸ ਬਿਨਾ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ॥ ਵਹੀ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਨ ਕਾਰਾ ਜਾ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਏਕੁ
 ਮਹਾਰਾਜ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇ ਬਸੇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਾਰਿ ਕੇ ਹੋਇ
 ॥ ਅਵਰ ਗਾਰਭ ਮੈ ਮਤ ਭੁਲੈ ਸੋਈ ਸਚਾ ਸਾਹੋ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪ੍ਰੀਤ
 ਸਹੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪੁਰਾ ਵਹੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਬਾਸ ਹੈ ॥ ਗੁੜੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਬ
 ਵਅਨਿ ਦਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਰ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਬਿਚਾਰ
 ਕਾਰਿ ਕੇ ਆਪਾ ਦੁਰਭੁਇਆ ॥ ਸਰਬ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮ
 ਸੁਹਾਗ ਨਿਭਈ ॥ **ਤਾਂ ਸਕਾਰ ਮਛਰ ਕੀ ਪਿਉ ਫੀਕ ਹੀ ॥** ਜੋ ਨਾ ਰੂਪ ਸੰਚੀ ਐਧ
 ਨ ਕਾਰਾ ਬਿਖਛਾਰਾ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾ ਏਸੇ ਚਿਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਸਤਿ
 ਆਰੀ ਸੁਭ ਸੰਤਿ ਆਸਾ ਚੇਨਾ ਮੁਅਮੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲਭੈ ਜਲੇ ਪਾਤਿ
 ਸਾਚੀ ਸੁਭ ਬੇਲਾ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤਿ ਸੁਜਨ ਤੂੰ ਤੂੰ ਸਰ ਵਰਤੁ ਹੀ ਸਾ ॥ ਸੋ ਚੇਨਾ ਕਰਮ

ਵੇਸੇਹਉ ਬਾਇਹਾਰੀਤਿ ਸੁਆਮੀਆਮ ਮਤਾਮੋਹਣੀ ਜਿਨ ਕੀਤੀਤਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥਾ ॥ ਰੇਪੀ
 ਬਿਖਿਆ ਅਮੀਸ੍ਰਿਤਏ ਕੁਪੈ ਬੁਝੈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਰਿਤ ਸਸੇ ਅਖਰ ਕਾਏ ਹੀ ਬਿਚਾਰੁ ਹੈ ॥ ਸੋਨਾ ਅਰੁ ਰੂਪਾ ਧਨ ਜੋ ਬਿਖਸੰਚਨ ਹੈ ਸੋ ਅੰਤ
 ਕਚਾ ਹੈ ॥ ਇਸ ਧਨ ਕੇ ਸੰਚ ਕੇ ਸਾਹਿਕਾ ਵਤੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਦੁਬਿਧਾ ਮੋਪਵੇ ਹੈ ॥ ਅੰਤ ਕੇ
 ਖੁਆਰ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਚਿਆਰੇ ਨੇ ਸਚ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਢਿਆ ਹੈ ॥ ਸਚਨਾਮ ਅਮੋਲਕ
 ਹੈ ॥ ਸੋਗ ਗਿਨਿ ਰਮਣੁ ਜਲੈ ਹੈ ॥ ਸਚੀ ਪਤਿ ਅਰੁ ਸਚਾ ਦਾਕ ਹੈ ॥ ਵਹ ਆਪ ਹੀ
 ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਹੀ ਸੰਤ ਸੋਰ ਵਰੰਸ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਸਚਾ ਠਾਕੁਰ ਜਿਸ
 ਕੇ ਮਨ ਬਸੇਹਉ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦਾ ਬਾਇਹਾਰੋਗਾ ॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮਤਾਮੋਹਣੀ ਜਿ
 ਸਨੇ ਉਪਜਾਈ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਸਤਿ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅਰੁ ਅਮੀਸ੍ਰਿਤਏ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਭਾਸਿਉ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕੋ ਸੁਜਾਨ ਪੁਰਖ ਬੁਝਤੇ ਹੈ ॥ ਤਾਖੋ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ
 ਕਹੀ ॥ ਖਿਆਵਿਉ ਏਖ ਪਿਗਏ ਖੁਹਣ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ ਗਣਤਨ ਆਵੈ ਕਿ
 ਉਗਣੀ ਖਾਪਿ ਖਾਪਿ ਮੁਏ ਵਿਸੰਖ ॥ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੁਏ ਬੰਧਨ ॥
 ॥ ਸਬਦ ਮਹਲੀ ਖਗਤੁ ਖਿਆਸ ਚੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾਧਨੁ ਧਿਆ
 ਨਤੁ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਨਤਨ ਮੁਖ ਜਾਪੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤ ਰਮੰਧੀਰਾ ॥
 ॥ ਤਉ ਮੇਖ ਪੋਖ ਪਾਇ ਸੀਬੀ ਜਉ ਵਧੁ ਬਿਕਾਗਾ ॥ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚ ਪਾਇ ਅ

ਨੁਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ੪੬ ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਬਖਸਿ ਅਛਰ ਕਾਏ
ਹੁ ਬਿਚਾਰਹੈ ॥ ਏਕ ਖਿਆ ਦਿਹੁ ਏ ਅਸੰਖ ਛੁਹਣੀ ਦਲਿ ਖਪ ਗਏ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗ
ਨਤੀ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ॥ ਵੈਸੰ ਖਿਆ ਸਿਉ ਬਾਹਰਿ ਹੈ ॥ ਜੋ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਕੋ ਪਛਾਨੈ
ਤਉ ਸਰਬ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਅਰੁ ਸਬਦ ਕਾ ਮਹਾ ਪਾਇ ਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਆਗ ॥ ਤਿਸਕੋ ਸੁਭਾ ਬਰਚ ਧਨਾਧਿ ਅੰਨ ਕਾ ਅਪਨੇ ਆਪ ਸਹੀ
ਰਸ ਲਾਭ ਹੋਇ ਆਹੈ ॥ ਅਨਤਨ ਮੁਖ ਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ॥ ਅੰਤਰ ਗਤ
ਗਿਆਨ ਕਰਮ ਨ ਧੀਰ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਅਵਗ ਬਿਕਾਰ ਸੋ ਚਿਤ ਲਾਗਾ ਹੈ
॥ ਸੋਹ ਉਠੈ ਬਿਖੇ ਖਪਤੈ ਹੈ ॥ ਆਪ ਹੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਲਾਗਾਇ ਕ
ਰਿ ॥ ਆਪ ਸੁਭਾ ਤੇ ਅਲਿਪਤ ਭਇਆ ॥ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸੋ ਅਛਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਰਿ ॥
ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰੇ ਸੁਨਿਹ ਚਉਹੋਈ ॥ ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸ
ਰੁਧਿਆਈ ਐ ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਾ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਨ ਚਾਕਰ ਚੋਗਾ
ਸੰਪੈ ਸਾਥਨ ਚਾਏ ਹੋਗਾ ॥ ਬਿਨ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁ
ਟੈ ਨਿਦਾਨੁ ॥ ੫੦ ॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ ॥ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਸੋ ਅਖਰ ਕਾਇ ਹੁ ਬਿਚਾਰਹੈ ॥ ਸ੍ਰਿ
ਸਟ ਕੋ ਪਾਰਨ ਹਾਰੇ ਕਾ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਉਸਕਾ ਕੀਆ ਨਿਹ ਚਉਹੋਤਾ
॥ ਅਹੁ ਜਗਤ ਧਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਵ ਕੋ ਪੁਜਤੈ ਹੈ ॥ ਸੋਧਨ ਪੁਰਬ ਲੇਖ ਸੋ ਪਾਈਤ ॥

ੴ ਜਿਸੁ ਸੰਪੈ ਕੋ ਚਾਕਰੀ ਅਰੁ ਚੋਰੀ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੰਪੈ ਸਾਥਾ ਕਿਸੇ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ੮੬ ॥
 ਚਲਤੀ ॥ ਬਿਨਾਸ ਚੇ ਕੀ ਦਗਾ ਹਮੇ ਮਾਨ ਨਹੀ ॥ ਤੇਜਾ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਕਾ
 ਰਸ ਪੀਵੈ ॥ ਤਉ ਨਿਹ ਚੋ ਕਰ ਛੂਟ ਲਾਹੈ ॥ **ਤਾਂ ਹੋ ਅਖਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥**
 ਹੇਰ ਤੇ ਹੇਰ ਤੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ॥ ਹੈਰਾਨਾ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ॥ ਮੁਈ ਸਬ ਦਰ
 ਤੀ ਮਨ ਗਿਆਨਾ ॥ ਹਾਰ ਭੋਰ ਕੰਕਨ ਪਟੇ ਕਾਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀ ਗਾਗਾ ॥ ਮਿਥਿ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸ ਕਲਗੁਲਾਗਾ ॥ ਇਹਾਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਾਈਐ
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਕਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਦੇਖੋ ਰਿਦੇ ਬਿ
 ਚਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਪੜਨਾ ਹਰਿ ਬੁਝਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ
 ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਆਧਾਗਾ ॥ **੫੧ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥਾ ॥ ਹੇ ਪੰਡ**
ਹੋ ਅਛਰ ਕਾਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇਸੁ ਭਾਖਾ ਚਾਕਰੀ ॥ ਹੈਰਾਨ ਹੋਰਹੀ ਹੈ ॥
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ॥ ਨੇਕ ਵਾਰ ਮਰਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਸਿਉ ਮਨ ਬਿ
 ਖੇਜ ਬਾਗਿਆਨ ਹੋਆ ॥ ਅਰੁ ਭੋਰ ਕੰਕਨ ਦੂਜੇ ਭਾਇਕੇ ॥ ਨੇਕ ਸੀ ਗਾਰ ਕ
 ਰਿਹੀ ਥੀ ॥ ਕਛੂਨ ਭਾਇਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮੋਕੀ ਮਿਥੀ
 ॥ ਤਾਂ ਸਰਬ ਗੁਨਾ ਗਿਆਨ ਕਾ ਹਾਰ ਲੇਖੋ ॥ ਪਾਇਆ ॥ ਹੇ ਪੰਡਤ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚ
 ਨ ਕਾਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਗਤੀ ॥ ਬਿਨਾ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖ ਕਦੋ ਚਿਤ ਨਾਹੀ ॥

ਮਨਮੋਬਿਚਾਰਕਰਿਦੇਖੋ॥ ਤਤੇਹਰਿਗੀਪਾਠਕਰਣਾ॥ ਸਰਬਮੋਹਰਿਗੀਬੁਝ
 ਣਾ॥ ਹਰਿਗੀਕੀਪ੍ਰੀਤਰਾਖਣੀ॥ ਹਰਿਗੀਜਪਣਾ॥ ਹਰਿਗੀਧਿਆਵਣਾ॥
 ਹਰਿਨਾਮਕੇਅਧਾਰਮੋਹਣਾ॥ ਇਹਸਭਭੁਗਤਕੇਸੀਗਾਰਹੈ॥ **ਤਾਲਕਾਰਮ**
ਖਰਕੀਪਉੜੀਕੀ॥ ਲੇਖਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਗੁਆਪੇ
 ਕਰਨਜਿਨੀਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਗਾਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਂ
 ਬੁਝਹੁਗੁਰਬੀਚਾਗਾ॥ ਲਿਖਿਆਠਗਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਸਾਰ
 ॥ ਨਦਰਤੇਗੀਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰ॥ ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਾਢਿ
 ਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਗਾ॥ ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆ
 ਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਹਿਰਦੈਦਿਤਾਦਿ
 ਖਾਇ॥ **ਪੜਾ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਾਹਿਪ੍ਰੀਤਲਕਾਰਮਛਰਕਾਇਹੁਬੀਚਾਰਹੈ॥**
 ਲੇਖਜੋਕਰਤਾਰਨੇਲਿਖਿਆਹੈਸੋਮਿਟਤਨਾਹੀ॥ ਆਪੇਕਰਨਜਿਨਕੀ
 ਆਹੈਸੋਈਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ ਸਭੁਦਰਿਅਈਆਂਕਰਤੇਕੇਹਾਥਹੈ॥ ਗੁਰਕੇਬ
 ਚਨਬਿਚਾਰਸਿਉਬੁਝਪਰੈ॥ ਲਿਖਿਆਠਗਤਾਹੈਨਹੀ॥ ਜਿਉਆਗਿਆ
 ਤਿਉਹੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕੀਨਜਗਸਿਉਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਭੈਆ॥ ਅਹੁਗੁਰਸ
 ਬਦਕਾਬਿਚਾਰਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖੀਭੂਲੇਪਾਢਿਮੁਏਖੋ॥ ਗੁਰਬਚਨਬਿ

ਚਾਰਕਰਉ ਬਰਨਭੇਆ ਜੋ ਪੁਰਖਾਦਿਸਟਮੋ ਨਹੀਆ ਵਤਾਤਿ ਸਕਾ ਬਰਨਨਕੈ
 ਸੋਹੇਇ। ਬਾਲਿਹਾਗੀਸਤਿਗੁਰਕੇਜਿਨਐਸਾ ਪ੍ਰਗਠਿਹਰੇਮੋਦਿਖਾਇਦੀਆਹੈ॥
 ਤੰਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਪਾਧੇਕੇਪਰਥਾਇਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਪਾਧਾਪਹਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆ
 ਬਿਚਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਬਿਦਿਆਸੋਪੈਤਤਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਾਬਿਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖਟੈਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਮੁਰਖਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੁਸ਼ੁ
 ਬੁਝਨਹੀਕਾਇ॥ ੫੩॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਹੇਪੀਤਿਤਵਹੀਪਾਧਾਪਹਿਆਕ
 ਹੀਐਹੈ॥ ਜੋਸਹਜਸੁਭਾਇਸੋਬਿਦਿਆਬਿਚਰੇ॥ ਬਿਦਿਆਕੋਸੋਪਕਾਰ
 ਤਤੋਜਰਾਮਨਾਮਹੈਤਿਸਸਿਉਲਿਵਲਗਾਵੈ॥ ਅਰੁਏਹੁਜੇਮਨਮੁਖੀਵਿਦਿ
 ਆਹੈਤਿਸਸੋਵਿਦਿਆਪਟਤੀਨਹੀ॥ ਅਰੁਬਿਖਿਆਖਾਣੀ॥ ਮੁਰਖਜੋਹੈ
 ਸੋਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਹੀਚੀਨਤੋ॥ ਸੁਸ਼ੁਬੁਝਕੋਸੋਹੋਇ॥ ਤਾਬਾਬੇਨੌਦੁਸਰੀ
 ਪਉੜੀਕਹੀਪਾਧੇਕੇਪਰਥਾਇ॥ ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟਹਿਆਮਤੋ
 ਇ॥ ਨਾਮਸੰਭਾਲੇਨਾਮਸੰਗਰਹੇਲਾਹਾਜਗਮੇਲੇਇ॥ ਸਚੀਪਟੀਸਚਮਨ
 ਪਟੀਐਸਬਦਸੁਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸੋਪਹਿਆਸੋਪੀਤਿਤਬੀਨਾਜਿਸੁਗਾਮਨਾਮ
 ਗਲਿਹਾਗ॥ ੫੪॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਹੇਪੀਤਿਤਸੋਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀ
 ਐਹੈਸੋਚਾਟਹਿਆਕੋਐਸੀਮਤਿਦੇਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਏਹੁਪਦੇਸਦੇਇਜੋਹਰਿ

ਕੋਸੰਭਾਲੇ ਅਰੁਨਾਮਹੀਕਾਸੰਗੁਕਰੇਜਗਮਾਹਪੂਰਨਲਾਗਲੇਵਹੁ। ਹੇਪ੍ਰ
 ਰਤਸਚੀਪਟੀਜੋਸੁਧਮਨਜੈ॥ ਤਿਸਪਰਸਬਦਸਾਰਜੋਸਬਦਅਨਾਹਦ
 ਹੈ॥ ਸੋਲਿਖਾਏਪੜਾਏਸੇਪੰਡਤਹੈਸੋਈਪੜਿਆਹੈ॥ ਜਿਸਕੋਰਾਮਨਾਮ
 ਗਲਿਮੋਹਾਰਿਹੈ॥ ਜਬਾਇਹੁਅਖਰੋਕਾਬਿਚਾਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਮੁਖਾ
 ਹਬਿੰਦਸੇਪੰਡਤਨੇਸੁਣਨਕੀਆ॥ ਤਬਗਦਗਦਹੋਇਕਰਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਭ
 ਏ॥ ਅਰੁਚਰਨਪਗਹਿਛਪਏ॥ ਅਰੁਬੇਨਤੀਕਰਨੇਲਾਗੇ॥ ਤੁਮਾਰੇਦਰਸ
 ਨਕਰਸਬਦਕਾਬੀਚਾਰਸੁਨਕਿਰਤਾਰਥਭਏਹੈ॥ ਅਬਹਮਾਰੇਪਰਕਿਰਪ
 ਕਰਭਗਤਦਾਨਕੋਰਤਾਬਾਬਾਜੀਦਇਆਲਭਏ॥ ਭਗਤਦਾਨੁਕੀਆ
 ਕਿਰਤਾਰਥਭਏਭਜਨਲਾਗੇਕਰਨੇ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬ੍ਰਹਮਣਾਸਿਉ
 ਬਿਦਿਆਭਏ॥ **ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥ ਓਅੰਕਾਰਦੇਸਕੀ॥** ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਮੁ
 ਖਕੋਰਉਚਾਰਾ॥ ਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਪਾਗ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧੬ ਆਗੇਸਾਖੀਕਦਈਬਨਤ੍ਰਿਆ
ਰਾਜਸਿਧੋਸੋਨਿਰੁਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਹਮਤੇਸਹਜਸੁਭਾਇਵਿਆਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰਗਏ॥ ਕਦਈਬਨਮੋਜਾਇਸਿਧਸੁਭਾਗੇਸਟਕਰੀ॥ **੧॥ ਚੌਪਈ॥**
 ਤਭਮਿਲੇਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥ॥ ਗੋਪੀਚੰਦਭਰਥਰਹੈਸਾਥਾ॥ ਚਰਪਟਚੰਬਨਾਥ

ਮਛਿੰਦ੍ਰ॥੩॥ਸਤੁਸਿਪਨਤਹਮੇਲਾਕੀਓ॥ਮੇਲੇਮੈਬਾਬਾਜੀਗਾਇਓਦੇਖ ੨੬
 ਸਗਲਅਨੰਦਬਧਾਏ॥ਰੁਲਾਰੁਇਆਬਾਲਾਜੀਆਏ॥੩॥**ਦੋਹਰਾ॥**ਗੋ
 ਰਖਵਾਚਸਿਪਨਪ੍ਰਤਿ॥ਗੋਰਖਜੀਤਾਸੋਕਹਿਓਤੁਮਾਇਨਕੋਸਿਪਦਿਖ
 ਾਇ॥ਕਾਨਛੇਦਜੋਗੀਕਰੇਲੇਵਉਪੰਥਮਿਲਾਇ॥੪॥**ਅਰੁਣਾ॥**ਸਕਤਕਰੇ
 ਸਭਪ੍ਰਗਟਚਲਿਤ੍ਰਦਿਖਾਵਹੀ॥ਮਹਾਭਯਨਕਰੂਪਧਾਰਿਤਹਾਂਆਵ
 ਹੀ॥ਪਰਬਤਅਧਗਇਕਾਇਅਗਨਬਰਖਾਕਰੇ॥ਹੋਬਾਲਾਭੈਮਨ
 ਧਾਰਿਸਰਨਹਮਰੇਪਰੇ॥੫॥ਬਹੁਚੇਟਕਨਟਕਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਸਗਲੇਕਰੇ॥
 ਹੋਇਪਵਨਉਡਹਿਨਭਜਾਇਦੇਹਦੀਰਘਪਰੇ॥ਭੁਨਕਰੇਸਬਦਅਭਯ
 ਰਪਾਥਰਬਰਖਾਕਰੇ॥ਤਹਾਂਇਸਾਥਿਤਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰੁਨਹੀਛੈਪਰੇ॥
 ੬॥ਜਬਏਤੀਕਰਾਮਾਤਸਿਧੋਅਪਨੀਕਰਿਚੇ॥ਤਬਗੋਰਖਜੀਨੇਕਹਿ
 ਓਤੁਮਨਨਕਜੀਕਉਜਾਇਕਰਦੇਖੋਜੋਅਪਨੀਸਮਾਧਬਿਖੇਅਸਥਿ
 ਤਬੈਠੇਪੈ॥**ਗੋਰਖਵਾਚਾ॥****ਦੋਹਰਾ॥**ਤਬਗੋਰਖਤਾਸਿਉਕਹਿਓਅਬਦੇਖ
 ਬਾਲੇਜਾਇ॥ਇਹਸਕਤਦੇਖਨਹੀਬੇਖਲੇਕਰਚਰਚਾਜੀਤੋਤਾਹੀ॥੭॥
ਚੌਪਈ॥ਪੁਨਸਕਲਸਿਪਬਾਬੇਪੈਗਏ॥ਦੇਖਲੀਲਾਮਨਬਿਸਮੈਭ
 ਏ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਸਬਦਮਰਦਾਨਗਾਵੈ॥ਸੁੰਦਰਪੁਨਿਰਬਾਬੁਬਜਾਵੈ॥੮॥

+
ਮ

ਤਬਦਿਆਲਦੇਖਾਤਿਹਰਿਗਥੈਚਸਿਧਈਨੀਭਈਖੋਭਾਪੁਨਕਛੁਸਕਤਤਿ
ਨਕੀਨਹੀਚਥੋਹੋਇਸਕਤਸਨਮੁਖਰਹੇਖਥੋ॥੯॥ਪੁਨਹੋਇਕਤਨਾਥਪੇਗ
ਏ॥ਸਭਗਈਸਿਧਪ੍ਰਭੁਏਹੁਕਿਆਭਏ॥ਗਤਸਮਸ੍ਰਣਾਥਤਿਨਕਹਿਓਸੁਨ
ਏ॥ਅਹਪਰਮਪੁਰਖੁਨਿਜਬਪੁਧਰਆਏ॥੧੦॥ਕਰਸਾਧਸਮਾਗਮਚਰਚਾਕੀ
ਜੈ॥ਸੁਨਹਰਿਚਰਚਾਨਿਜਮਨਭੀਜੈ॥ਕਰਿਗਿਆਨਹੋਸਟਤਬਹੋਇਦਿਆ
ਲਾ॥ਹਿਰਦੇਹਿਸਿਧਪ੍ਰਭੁਪਰਮਾਥਿਸਾਥਾ॥੧੧॥ਸੋਰਠਾ॥ਗੋਰਖਬਚਨਮ
ਨਧਾਰਸਗਲਾਸਿਧਪ੍ਰਭੁਪੇਗਏ॥ਬੈਠੇਸਭਸੁਧਾਰਕਰਜੋਰੇਬਿਨਰੀਕਰੈ॥
੧੨॥ਤਬਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥਜੀਸਭਸਿਧਸਮਾਗਮੁਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕੇਆਏ॥ਤਬ
ਬਹੁਤਕਾਲਸਿਉਸਭਸਿਧਕੇਮਨਮੇਸਿਧਸਕਤਕਾਅਹੰਮੇਵਭਾਰਿਗਰਿਆ
ਥਾ॥ਤਬਨਾਥਮੰਤਰਜਾਮੀਨੇਜਾਨਿਆਕਿਏਹੁਸਭਜੋਗੀਮਾਇਆਮੋਲੀ
ਨਭਏਧੈ॥ਇਨਕੋਇਸਾਅਵਿਦਿਆਤੇਫੁਰਾਇਆਚਾਹੀਐ॥ਤਾਤਿਕਾਲਹੀ
ਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਮੇਥੇਮੇਊਹੰਆਇਪ੍ਰਾਪਤਿਭਏ॥ਤਬਗੋਰਖਜੀਪ੍ਰਸੰਨ
ਭਏ॥ਅਹਮਨਮੋਬਿਚਾਰਜੇਨਾਨਕਬਾਲਾਸਿਉਇਨਕੋਲਗਾਵਉ॥ਤਬਬ
ਹੁਤਕਾਲਹੋਏਇਨਕਾਅਭਮਾਨਦੁਰਹੋਏਪਰਮਪੁਰਖਹੋਇਨਕੀਸਕਤਅਹੰ
ਮੇਵਖੰਡਨਕਰੇਗਿਆਨਕਾਉਚਰਨਕਰੇਗੇ॥ਤਾਸਭਕਾਕਲਿਆਨਹੋਵੇਗਾ॥

ਅਰਥਸੰਬਾਦਭੈਆ। ਤਾਂਸਰਬਾਸਿਧਬਾਬਾਜੀਕੇਸਨਮੁਖਆਸਨਪਾਰਕੇ ੬੬
ਇਸਾਥਿਤਹੋਏ। ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੀਉਸਤਤਿਕਰਨੇਲਾਗੇ। ਹੇਨਾਨਕਜੀ
ਤੁਮਧੰਨਹੋ। ਕਲਜੁਗਾਬਿਖੈਪੂਰਨਭਗਤਪਰਮੇਸਰਕੇਲੋਕਹੋਤੁਮਕੋਸਰ
ਆਦੇਸਿਧੈ। ਸ੍ਰੀਨਾਥਜੀਨੇਬਡੀਮਹਿਮਾਸਤਿਗੁਰਕੀਕਰੀ। ਅਰਗਰਖਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਕਛੂਹਰਿਚਰਚਾਤਮਾਬਿਲਾਸਤੁਮਾਰੇਮੁਖਾਰ
ਬਿੰਦਤੇਸੁਨਿਆਚਾਹਿਤੇਹੈ। ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਬਹੁਤਪ੍ਰਸਨਭਏ।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਸਿਧਗੋਸਟਉਚਰਕੀਆਮਃ॥
ਪ੍ਰਮਾਰਥਸਮੇਤਪੈੜੀ॥ ਸਿਧਸਭਕਰਿਆਸਟਬੈਠੇਸੰਤਸਭਜੈਕਾ
ਹੋ। ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਗਸੁਤਮਾਗੀਸਾਚਾਅਪਰਅਪਾਰੋ। ਅਸਤਕਕਾਟਿਧ
ਗੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨਮਨਆਗੇਦੇਵਉ। ਨਾਨਕਸੰਤਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸ
ਹਜਭਾਇਜਸਲੇਵਉ॥੧॥ ਕਿਆਭਵੀਐਸਚੁਸੁਚਾਹੋਇ। ਸਾਚਸਬ
ਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਹੋਗੋਰਖਜੀਸਿਧਸ
ਭੀਆਨਕੋਇਸਾਥਿਤਭਏਹੈ। ਅਰੁਹਮਸੰਤਸਭਕੈਕਾਰਕਰਤੇਹੈ। ਸੋਸੁਨੀ
ਐ। ਹੇਸੰਤਹਮਤਿਸਕੇਆਗੇਜੈਕਾਰਕਰਤੇਹੈ। ਸੋਸੁਨੀਐ। ਜੋਸਚੇਪੁਰਖ
ਹੈਅਰੁਅਪਰਅਪਾਰਪੁਰਸਹੈ। ਅਸਤਕਕਾਟਕੇਤਿਨਕੇਆਗੇਰਾਖੋ। ਅਰੁਤ

ਨਮਨ ਅਰਪਨ ਕਰੇ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿ ਆ॥ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਸੰਤ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤੋਹੀ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਭਜਨ ਮੇਲੀ ਨਹੋ ਵਉ॥ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਸਭ ਧਰਤੀ
 ਠਿਰਤੇ॥ ਠਿਰਨੇ ਸਿਉ ਸਚੁ ਨ ਹੀ ਮਿਲਤਾ॥ ਅਰੁ ਸੁਚਾਨ ਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਬਿਨਾ ਸਾ
 ਚੇ ਸਬਦ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ॥
 ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਵ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਕਉਨ ਮਾਰ ਕਉਨ ਸੁਆਉ॥ ਸਾਚੁ ਕਹ
 ਉਅਰਦਾ ਸਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਾਲਿ ਜਾਉ॥ ਕਹਾਂ ਬੈਸੋ ਕਹਰੀ ਐ ਬਾ
 ਲੈ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ॥ ਨਨ ਕੋ ਬੈਲੈ ਸੁਨ ਬੈਗਾ ਗੀ ਕਹ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ॥
 ੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਥਾ॥ ਹੇ ਪੁਰਖ ਜੀ ਤੁਮ ਕਉਨ ਹੋ ਅਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ॥
 ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਅਰਥ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉਨ ਹੈ॥ ਸਤਿਬਾਤ ਉਚਾਰ ਕਰੇ॥ ਹਮਾਰੀ ਅਰਦਾ
 ਸਹੈ॥ ਹਮ ਸੰਤ ਕੇ ਬਾਲਿ ਹਰੇ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਬੈਠਤੇ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਕਵਨ ਅਸਥਾਨ ਹਰ
 ਤੇ ਹੋ॥ ਕਹਾ ਸਿਉ ਆਵਤੇ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵਉ ਹੋ॥ ਹੇ ਬਾਲਾ ਨੀ ਪਰਮ ਬੈਗਾ
 ਤੁਮਾਰਾ ਕਵਨ ਪੰਥ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਉਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿ
 ਰੰਤਾਰਿ ਹੀ ਐਚਾ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ॥ ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਧਾਏ ਨਨ
 ਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ॥ ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨ ਰਾਇ ਨ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤ ਪਾਏ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਥਾ॥ ਗੁ

ਰੁਜੀਕਹਤੇਏ॥ ਰੇਗੋਰਖਨਾਥਜੀਘਟਮੋਹਮਾਗਬੇਠਣਾਹੈ॥ ਅਰੁਸਰ
 ਬਾਨਿਰੰਤਰਰਹਤੇਏ॥ ਗੁਰਕੇਰਾਇਮੋਚਲਤੇਏ॥ ਸਹਜਸਿਉਆਦਨਾ
 ਅਰੁਆਗਿਆਸਿਉਜਾਦਨਾ॥ ਏਹੁਸਦਾਰਜਾਇਮੋਏ॥ ਰੇਨਾਥਜੀਆ
 ਸਨਬੈਸਨਥਿਰਜੋਰੈਸੋਸਤਪਦੇਏ॥ ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏਗੁਰਸਬਦਸਿ
 ਉਬੁਝਅਪਨੇਆਪਕੋਪਛਾਨੇ॥ ਤਬਸਚਹੋਇਕਰਸਚਮੋਸਮਾਵੈ॥
ਪ੍ਰਸਨਚਰਪਟਨਾਥ॥ ਦੁਨੀਆਸਾਗਰਦੁਤਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਾਰਿਪਾਈ
 ਐਪਾਰੇ॥ ਚਰਪਟਬੈਐਅਉਪੁਨਾਨਕਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੇ॥ ਆਪੇਆ
 ਖੈਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸਕਿਆਉਤਰਦੀਜੈ॥ ਸਾਚਕਹੇਤੁਮਪਾਰਗਗਾਮੀ
 ਤੁਝਕਿਆਬੈਸਣਦੀਜੈ॥ ੪॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗਥ॥ ਚਰਪਟਦਾਚ॥** ਰੇਨਾਨ
 ਕਜੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਾਦੁਤਰੁਏ॥ ਕਵਨਜੁਗਤਸੋਪਾਰੋਈਐ॥ ਰੇਪਰ
 ਮਅਵਧੁਤਇਸਬਾਤਕਾਸਤਿਬੀਚਾਰਕਰੇ॥ ਤਿਸਕਾਉਤਰਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾ
 ਕ॥ ਸੁਣਹੋਚਰਪਟਜੋਆਪੇਆਖੇਆਪੇਹੀਸਮਝੈਤਿਸਕਉਕਵਨਉਤਰ
 ਦੀਜੀਐ॥ ਤੁਮਸਤਕਹਤੇਏ॥ ਅਰੁਪਾਰਗਗਾਮੀਤੁਮਹੇ॥ ਕਵਨਪਦਮ
 ਸਾਥਿਤਕਰੇ॥ ੪॥ **ਤਿਸਕਾਉਤਰਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕ॥** ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲ
 ਨਿਗਲਮਮੁਰਗਾਈਨੀਸਾਣੇ॥ ਸੁਗਤਿਸਬਾਦਿਭੁਵਸਾਗਰਤਰੀਐਨਾਨ

ਕਨਮੁਦਖਾਣੈ। ਰਹਿਓਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਦਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਗੋਸੋ। ਅ
 ਗਮਅਗੋਚਰਦੇਖਾਦਿਖਾਏਨਨਕਤਾਕਾਦਸੋ॥੫॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾ॥** ਰੇ
 ਚਰਪਟਜੀਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਨਿਗਲੇਪਰਹਿਤਾਹੈ। ਅਰੁਮੁਰਗਾਈ
 ਪੰਖਨਹੀਭੀਗਤੇ। ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਕਰਿਭਵਹੁਪੀਸਾਗਰਕੋਤਰੇ। ਮੈਏਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰਨਮਕਾਬਖਾਨਕਰਤਾਹੈ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸਿਉਇਕੰਤਰਹੈ। ਜਾਕਗਨਿ
 ਰੰਜਨਕੋਮਨਬਿਖੇਧਾਰਕੇਆਸਾਤੇਨਿਗਸੋਹੈ। ਅਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰ
 ਦਸਤਕਦੇਖੈਅਵਰਕੋਦਿਖਾਵੈ। ਮੈਤਾਂਕਾਦਾਸਹੈ॥ **ਚਰਪਟਪ੍ਰਸਨਾ॥** ਸੁਨ
 ਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਹਮਾਰੀਪੁਛੋਸਾਚੁਬੀਚਾਰੇ। ਰੇਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰਦੀਜੈ
 ਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੇ। ਏਹੁਮਨਚਲਤੇਸਚੁਪਰਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾ
 ਮਅਧਾਰੇ॥੬॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾ॥** ਆਪੇਮੇਲਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਰੇਸਾ
 ਚਪਿਆਰੇ। ਹੇਸੁਮੀਜੀਹਮਅਰਦਾਸਕਰਕੇਸਚਬੀਚਾਰਪੁਛਤੇਹੈ।
 ਰੇਸੇਰਹਤਹੋਕਰਉਡਦੀਜੀਐ। ਕਵਨਾਬਿਧਕਰਕੇਗੁਰਕਾਦੁਆਰਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿਹੋਇ। ਉਡਗੁਰਬਚਨਾ। ਹੇਚਰਪਟਜੀਏਹੁਮਨਚੰਚਲਜਬਸਤਿ
 ਪਦਮੇਅਸਥਿਤਹੋਇ। ਤਬਨਾਮਕਾਅਧਾਰੁਗੁਇਆ। ਆਪਹੀਕਰਤਾਸ
 ਤਸੀਗਤਮੇਲਮਿਲਾਵੈ। ਤਬਸਾਰਪਦਮੇਪ੍ਰੀਤਉਪਜੈ। ਤਬਲੋਹਾਗੀਪੇ

ਸਿਧਨੇ ਜੁਗਤ ਨਿਰੂਪਨ ਕਰੀ॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਿ ਨਿਗਲ ਮਰੁਖ ਬਿਰਖ ਉ
 ਦਿਅਨੇ॥ ਕੰਦ ਮੂਲ ਅਹਾਰ ਖਾਈ ਐ ਮਉ ਧੂ ਬਲੈ ਗਿਆਨੇ॥ ਤੀਰਥ ਨ
 ਈ ਐ ਸੁਖ ਠਲ ਪਾਈ ਐ ਮੈ ਯੁਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ॥ ਗੋਰਖ ਪੁਤ ਲੋਹਾਰੀ ਪਾਥ
 ਏ ਜੋ ਕਾ ਜੁਗਤ ਬਿਧ ਸਾਈ॥ ੭॥ **ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥** **ਭੁਗਰੀ ਪੇਬਾਚ॥** ਹੇ ਨ
 ਨ ਕਜੀ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਮੋ ਨਿਗਲ ਮੁਰਦੈ॥ ਅਰੁ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਉਦਿਅਨ ਰਹੇ॥
 ਕੰਦ ਮੂਲ ਕਾ ਅਹਾਰ ਕਰੇ॥ ਏਹੁ ਅਵਧੂਤ ਕਾ ਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਸਭ ਤੀਰਥ ਕਾ
 ਅਸਥਾਨ ਅਸਨਾਨ ਕਰੇ॥ ਤਾਤੇ ਮੈ ਲਿਪਾ ਪਕੀ ਅਰੁ ਕਾਈ ਜਗਤ ਕੀ ਨਾਲ
 ਗੈ॥ ਗੋਰਖ ਪੁਤ ਲੋਹਾਰੀ ਪੈ ਨੇਏ ਤੀ ਜੁਗਤ ਜੋਗ ਕੀ ਕਰੀ॥ **ਉਤਸ਼ੀ ਮੁਖਦਾ**
ਕ॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦਨ ਆਵੈ ਪਰਘਰ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਦੇ
 ਕਨਟਿ ਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖਨ ਜਾਈ॥ ਹਾਟ ਪਟਣਘਰ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ
 ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਦਾਪਾਰੇ॥ ਖੰਡਤ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਨਾਨਕ ਤਤ ਬੀਚਾਰੇ॥
ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ **ਬਚਨ ਬਾਬਾ ਜੀ॥** ਹੇ ਜੋਗੀ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਮੋ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਨ ਆ
 ਵੈ॥ ਇਸ ਅਪਨੇ ਗੁਰੁ ਸਿਉ ਪਰਘਰ ਨ ਡੋਲੈ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕੀਟੇ ਕਮੋ ਮਨ ਕਾਟਿ
 ਕਾਵੈ॥ ਅਵਰ ਏ ਕਮੋ ਤਿਸਨਾਨ ਹੀ ਜਾਤੀ॥ ਅਗੁਨਿ ਨ ਕੋਹਟ ਪਟਣਘਰ
 ਹੀ ਮੋ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੁ ਦਾਪਾਰੁ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਖੰਡਤ ਨਿ

ਮੁੰਦ੍ਰ

ਦ੍ਰਾਅਲਪਅਹਾਰੈ॥ ਇਦਤਤਬਿਰਾਰੈ॥ ਅਬਗੁਰੂਜੀਉਪਦੇਸਕਰੈ॥
ਦਰਸਨਭੇਖਕਰੈ॥ ਜੋਗੀਦ੍ਰੈਏਲੀਖਿਥਾ॥ ਬਾਰਹਅੰਤਰੈਕਸਰੇਵਹੁਖਟ
ਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾ॥ ਇਨਾਬਿਧਿਮਨਸਮਸ਼ਾਈਐ॥ ਪੁਰਖਾਬਾਰੁਕੁਚੇਟਨ
ਖਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਬਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥ ੮੩॥
ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਣੁ॥ ਬਚਨਗੁਰੂਜੀ॥ ਰੇਜੋਗੀਤੁਮੇਜੋਦਰਸਨਭੇਖਪਾਰੈ॥
ਕਦਨਭੇਖ॥ **ਮੁੰਦ੍ਰਾ॥ ਏਲੀ॥ ਖਿਥਾ॥ ਅਰੁਤੰਗ॥** ਇਨਤੇਮਾਦਿਲੇਕਰੇ
ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਜੋਗੀ॥ ਤਾਤੇਬਾਰਹਪੰਥਜੋਗੀਕੇ॥ ਅਰੁਛੈਦਰਸਨਕੇ
ਏਕਸਰੁਪਜਾਨਕੈ॥ ਏਕਪੰਥਨਗਾਇਣਹੀਕਾਰੈ॥ ਇਸਾਬਿਧਮਨਕੋਸਮ
ਸ਼ਾਈਐ॥ ਰੇਪੁਰਖਾਛੇਰਚਟਦਵੈਤਕੀਨਥਾਗੇ॥ ਇਸਹਮਾਰੇਬਚਨਕੇਬੁ
ਝੈਗਾਤਿਸਕੋਜੋਗਜੁਗਤਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ **ਪੁਨਉਪਦੇਸਾ॥** ਅੰਤਰਸਬਦ
ਨਿਰੰਤਰਮੁੰਦ੍ਰਹਉਮੇਮਮਤਾਦੁਰਕੀ॥ ਕਾਮਰੂਪਅਹੰਕਾਰਨਿਦਰੇਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਸੋਸਮਸ਼ਪਰੀ॥ ਖਿਥਾਏਲੀਭੁਰਪੁਰਗਹਿ॥ ਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਰ
ਹੀ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਈਪਰਖੈ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ॥ ੧੦॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰ**
ਮਾਰਥੁ॥ ਬਚਨਗੁਰੂਜੀ॥ ਰੇਜੋਗੀਅੰਤਾਰਿਜੋਸਬਦਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਫਹੀਨਿ
ਰੰਤਮੁੰਦ੍ਰਾਹੈ॥ ਜਿਸਨੇਹਉਮੇਮਮਤਾਕੇਦੁਰਕੀਆਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਸਬਦ

ਕੀਸਮਸਪਰੀਅਖਿਥਾਏਲੀਸਰਬਤਰਪੁਰਨਏਕਪ੍ਰਤਾਰਨਾਰਾਏ १੦੨
 ਸਚਾਸਾਹਿਬਕਾਸਰਨਾਮਪੁਰਨਏ॥ ਗੁਰਸਬਦਸਿਉਐਸੀਸਮਸੁ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ **ਪੁਨਉਤਰਾ॥** ਉਧੋਖਪਰਪੰਚਭੁਟੇਪੀ॥ ਕਾਇਆਕਨ੍ਹਸ
 ਨਮਨਜਾਗੋਟੀ॥ ਸਤਿਸੰਤੋਖਸੰਜਮਹੈਨਾਨਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸ
 ਮਾਇ॥ ੧੧॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਥ॥** ਹੋਜੋਗੀਉਧੋਖਪਰਪੰਚਭੁਟੇ
 ਪੀਏ॥ ਕਾਇਆਕੇਜੁਗਤਸੇਕਸੇਏਹੀਕਨ੍ਹਸਨਹੈ॥ ਅਰੁਮਨਕੀਚੇਤੰ
 ਨਤਾਕਾਜਗੋਟਾਧਾਰਾਏ॥ ਜਬਸਤਸੰਤੋਖਸੰਜਮਸਾਥੀਭੁਏਤਬਗੁਰ
 ਕੇਬਚਨਸੇਨਾਮਕੀਸਭਾਭਿਭਈ॥ **ਪੁਨਪ੍ਰਸਨਚਰਪਟਨਾਥ॥** ਕਵਨ
 ਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨਸੁਮੁਕਤਾ॥ ਕਵਨਸੇਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥ ਅਰ
 ਆਵਨੇਜਾਵਨੇਮੈਕਉਨਹੈ॥ ਅਰੁਤੀਨਭਵਨਮੈਜੋਸਮਾਇਗਰਿਆ
 ਹੈਸੋਕਵਨਹੈ॥ **ਤਿਸਕਾਉਤਰਗੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥** ਪਾਟਿਪਾਟਿ
 ਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਾਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਬਿਨਸੇਆਵੈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਚਸਮਾਇ॥ ੧੩॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾ**
ਥ॥ ਬਚਨਗੁਰੁਜੀਕਾ॥ ਹੋਰਰਪਟਨਾਥਜੀਪਾਟਿਪਾਟਿਮੈਜੋਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨ
 ਹੈਵਹੀਗੁਪਤਾਏ॥ ਅਰੁਜੋਗੁਰਮੁਖੀਹੈਵਹੀਮੁਕਤਿਏ॥ ਅਰੁਅੰਤਰਬਾਹ

* ਕਵਨਸੁਆਵੈ ਕਵਨਸੁਜ
 ਇ॥ ਕਵਨਸੁਤ੍ਰਿਭਵਨਹੀ
 ਆਸਮਾਇ॥

ਹਿਸਬਦੀ ਪੂਰਨ ਸੰਜੁਗਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਮੁਖ ਬਿਨ ਸਤੇ ਹੈ॥ ਆਵਨੇ
 ਜਾਵਨੇ ਮੋ ਪੜ੍ਹੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹੈ ਸੋ ਸਚ ਮੋ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਹੈ॥ **ਚਰਪ**
ਟਨਾਥ ਪ੍ਰਸਨ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪ ਨਿਖਾਧਾ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿ
 ਉਕਾਰਿ ਲਾਧਾ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ
 ਬੀਚਾਰੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ॥ **੧੪॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਹੁ ਪੂਰ
 ਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਹੈ ਸਰਪ ਨੀਜੇ ਹੈ॥ ਮਾਇਆ ਤਿਸਨੇ ਇਸ ਜੀ ਦੇ ਕੋ ਖਾਇ
 ਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਰੁਪ ਕੋ ਖੋਇਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਲਬਧ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰੁਈ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਅੰਧਿਆਰਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਾਇਆ
 ਹੈ॥ ਇਸ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਜੋ ਕਹੇ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੈ॥ **ਉਤਬਾ ਬੇਜੀ ਵਾਕਾ॥ ਸੁ**
ਨਚਰਪਟ ਜੀ॥ ਦੁਰਮਤ ਬਾਧਾ॥ ਸਰਪ ਨਖਾਧਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਖੋਇਆ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖ ਲਾਧਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਅੰਧੇ ਰਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੇ ਮੇਟਿ ਸ
 ਮਾਇ॥ ੧੫॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੋ ਚਰਪਟ ਜਬ ਦੁਰਮਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਮੇ
 ਠਾਸਾ॥ ਤਬ ਮਾਇਆ ਸਰਪ ਨੀਨੇ ਤਿਸ ਕੋ ਖਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਭਾ
 ਇਨੇ ਸੋਲ ਭੁਪ ਭਈ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਭਾ ਇਨੇ ਲਬਧ ਭਈ॥ ਤਬ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਮਿਲੇ ਤਬ ਅੰਧ ਕਾਰ ਅਹੰ ਮਤ ਕਾਨ ਸਟਹੋਇਆ॥ ਜਬ ਅਹੰ ਕਾਰ ਨਾ ਸਹੂ

ਆ॥ ਤਬ ਸਚੇ ਪਦ ਮੇ ਸਮਾਇਆ॥ **ਉਹ ਨਿਜ ਉਪਦੇਸਕਾ॥** ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰ ਦੀਜੈ १੦੩
ਬੰਧਾ॥ ਉਹੈ ਨਹੀਂ ਸਾਪਣੈ ਨ ਕੰਧਾ॥ ਸਹਜਿ ਗੁਠਾ ਪਰਿ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ॥ ੧੬॥ **ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਗੁ॥** ਹੇ ਚਰਪਟ ਮਨ ਅਗੁਪਵਨ ਨਵਦੁਆ
ਹਮੈ ਚੰਚਲ ਹੈ॥ ਜੁਗਤ ਸਿਉ ਇਕਾਗਰ ਕਰਿ ਕੈ ਨਿਰੰਤਰ ਸੁੰਨ ਮੋਇ ਫਕਰੇ॥
ਜਬ ਮਨ ਦਿਛੁਭੇ ਆ॥ ਤਬ ਅਮਗ ਪੰਰ ਹੁਆ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਸਹਜ ਗੁਠ
ਮਹਿ ਸੁਖ ਮਨ ਮੈ ਨਿਹ ਚਲੁ ਭੇਆ॥ ਤਬ ਸਚ ਮੇ ਸਚ ਈ ਨ ਭੇਆ॥ **ਪੁਨ ਚਰਪ**
ਟ ਪ੍ਰਸਾ॥ ਕਿਸਕਾਰਣ ਕ੍ਰਤ ਜਿਉ ਦਾਸੀ॥ ਕਿਸਕਾਰਣਿ ਇਹੁ ਭੇਖ ਨਿਵ
ਸੀ॥ ਕਿਸਦ ਖਰਕੇਤੁ ਮਦਣ ਜਾਗੇ॥ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਸਾਥਣੀ ਪਾਵਹੁ ਪਾਗੇ॥ ੧੭
॥ **ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਗੁ॥** ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀਤੁ ਮਾਕਿਸ ਅਰਥਾ ਗ੍ਰਿਹਤ ਜਕੇ ਉਦਾਸੀ ਨ ਭ
ਏ॥ ਅਗੁ ਕਿਸਕਾਰਨ ਸਰਬ ਭੇਖ ਮੈ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਗੁ ਕਵਣੁ ਸਤੁ ਕੇਤੁ
ਮਦਣ ਜਾਗੇ॥ ਅਗੁ ਕਵਣੁ ਜੁਗਤ ਸੇ ਅਪਨੀ ਸੰਗਤ ਪਾਰਉਤਾਰੇ॥ ਤਿ
ਸਕਾਉਤਾ॥ **ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ॥** ਗੁਰਮੁਖ ਖੋਜਤ ਭੁਏ ਉਦਾਸੀ॥ ਦਰਸਨ ਕੇ
ਤਾਈ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਸਚਦ ਖਰਕੇਤੁ ਮਦਣ ਜਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰ
ਸਿਪਾਗੇ॥ ੧੮॥ **ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਗੁ॥** ਹੇ ਚਰਪਟ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਕੇ ਖੋਜੇ ਉ
ਦਾਸੀ ਨ ਭੁਏ॥ ਅਗੁ ਸਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਸਰਬ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਹਮ ਸਾਂਚ ਵਸ

ਤਕੇਦਣਜਾਰੇਹੈ॥ ਅਰਗੁਰਮੁਖਸਬਦਸੇਅਨੇਕਪਾਰਕਰੇਗੇਸਾਥਕੇ॥ **ਫੁਨਚਰ**
ਪਟਪ੍ਰਸਨਾ॥ ਕਿਤਾਬਿਧਪੁਰਖਾਜਨਮੁਦਟਾਇਆ॥ ਕਾਰੇਕੋਤੁਇਹਮਨੁਲਾਇ
 ਅਗਾ॥ ਕਿਤਾਬਿਧਿਮਾਸਾਮਨਸਾਖਾਈ॥ ਕਿਤਾਬਿਧਜੋਤਨਿਰੰਤਰਪਾਈ॥ ਬਿਨ
 ਵੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਾਕੋਰਬੀਚਾਗਾ॥ ੧੯॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ**
 ॥ ਹੇਨਾਨਕਜੀਕਵਨਬਿਧਿਕਰਕੇਤੁਮਨੇਜਨਮੁਦਟਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਆਦਨਜਾ
 ਨਸੋਗਤਹੋਏਹੈ॥ ਅਰੁਕਿਸਸਿਉਤੁਮਮਨਕੋਲਗਾਇਕੇਦਿਨੁਭਏਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਕਵਨਬਿਧਸੇਤੁਮਾਰੀਆਸਾਮਨਸਾਨਿਦਰਤਭਈਹੈ॥ ਅਰੁਕਵਨਜੁਗਤਿ
 ਕਾਰਿਨਿਰੰਤਰਜੋਤਮੋਪ੍ਰਾਪਤਭਏਹੈ॥ ਅਰੁਬਿਨਵੰਤਾਸਾਰਕੈਸੇਖਾਈਐ॥
ਉਤਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਜਨਮੇਗਵਨਮਿਟਾਇਆ॥ ਅਨਹਦਰਾਤੇ
 ਇਹਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਮਨਸਾਆਸਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਨਿਰੰਤ
 ਰਿਪਾਈ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਗਾ॥ ੨੦॥ **ਤਿ**
ਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਹੋਚਰਪਟਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਜਨਮਕਹੀਐ॥ ਜਬਬ੍ਰਹਮਪਦਕੋ
 ਪ੍ਰਾਪਤਭੇਆ॥ ਤਬਆਦਨਜਾਨਮਿਟਾਜਬਅਨਹਦਰਾਤੇਤਬਮਨਸਬਦਈ
 ਨਭੇਆ॥ ਅਰੁਆਸਾਮਨਸਾਮਨਸੋਨਿਦਰਤਭਈ॥ ਗੁਰਬਚਨਦ੍ਰਿੜ੍ਹਜੋਤ
 ਨਿਰੰਤਰਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈ॥ ਜਬਤੀਨਗੁਨਮੇਟੇਤਬਬਿਨਾਵੰਤਾਸਾਰਖਾਇਆ॥

ਅਰੁਜੇਯਹਆਤਮਾਪਰਤਮਾਬਿਖੇਲੀਨਗਇਆ॥ ਚਰਪਟਪ੍ਰਸਨਾ॥ ਆ
ਦੇਕਕਵਨਬੀਚਾਰਕਥੀਅਲੇਸੁਨਕਹਾਂਪਾਰਿਵਾਸੇ॥ ਗਿਆਨਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਵ
ਨਕਥੀਅਲੇਪਟਪਟਕਵਨਨਿਵਾਸੇ॥ ਕਾਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅੰਕਿ
ਉਨਿਰਭਉਪਾਰਿਜਾਈਐ॥ ਸਹਜਸੰਤੋਖਕਾਅਸਣਜਾਣੈਕਿਉਛੇਦੇਬੰਗ
ਈਐ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੈਤਾਨਿਜਪਾਰਿਹੈਵੈਵਾਸੇ॥ ਜਿਨਰਚਿ
ਰਚਿਆਤਿਸੁਸਬਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕਤਕਾਦਾਸੇ॥ ੨੧॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਹੇਨ
ਨਕਜੀਆਦਿਜਿਸਕੋਕਹੀਐਤਿਸਕਾਬਿਚਾਰਕਰੇ॥ ਅਰੁਕਵਨਗੁਰਮੋਸੁਨ
ਕਾਵਾਸਾਹੈ॥ ਅਗੁਗਿਆਨਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਵਨਹੈ॥ ਅਰੁਪਟਪਟਮੋਕਵਨਵਾਸੀ
ਹੈ॥ ਅਰੁਕਾਲਕਾਠੀਭੈਸੇਮਿਟੈ॥ ਅਰੁਨਿਰਭਉਪਰਮੈਕੈਸੇਬਾਸਾਹੋਈ॥ ਅ
ਰੁਸਹਜਸੰਤੋਖਕਾਕੈਸੇਅਸਣਜਾਣੈ॥ ਅਰੁਇੰਦ੍ਰਪਗਕਿਰਤੁਆਦਿਕਕੈ
ਸੇਨਾਸੋਹੋਈ॥ ਤਿਸਕਾਉਤਰ॥ ਹੇਜੋਗੀਗੁਰਕੇਸਬਦਕਰਹਉਮੈਜੋਬਿਖਹੈਤਿਸ
ਕਾਨਾਸਕਰੈ॥ ਤਬਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾਹੋਈ॥ ਅਰੁਜਿਸਕੀਸਿਕਤੋਸੇਸਰਬਰਚਨਾ
ਰਚੀਐ॥ ਤਿਸਕੋਗੁਰਸਬਦਕਰਿਪਛਾਣੈ॥ ਹਮਤਾਕੇਦਾਸਹੈ॥ ਚਰਪਟਪ੍ਰਸ
ਨਾ॥ ਕਹਾਂਤੇਆਵੈਕਹਾਂਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਏਹੁਰਹੈਸਮਾਈ॥ ਇਸੁਸਬਦਕੋਜੋਅ
ਰਥਾਵੈਤਿਸਗੁਰਤਿਯੁਨਤਮਾਈ॥ ਕਿਉਤਤੈਅਵਿਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਥ

ਲੋ

ਗੈਪਿਅਰੋਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੋ॥੨੨॥**ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾ**
ਰਥੁ॥ ਹੇਨਾਨਕਜੀਇਹੁਕਹਾਂਤੇਆਵਤਾਹੈ॥ਅਰੁਕਹਾਂਜਾਤਾਹੈ॥ਅਰੁਕਹਾਂਸਮਾ
 ਇਰਹਤਾਹੈ॥ਇਸਸਬਦਕਾਜੇਅਰਥਕਹੇਸੋਅਭੇਦਗੁਰਸਮਾਨੁਹੈ॥ਕਿਉ
 ਕਰਤਤਾਵਿਗਤਕੋਪਾਵੈ॥ਅਰੁਗੁਰਕੇਬਚਨਸੋਕਿਉਕਰਿਪਿਆਰੁਲਗੇ॥
 ਸਰਬਸੁਰਤਾਜੇਹੈਤਿਸਕਾਬੀਚਾਰਕਹੇ॥**ਉਤਰਾ॥** ਹੇਜੋਗੀਐਸੇਜਾਨੀਐਜੋ
 ਆਗਿਆਸੋਆਵਤਾਹੈ॥ਆਗਿਆਸਿਉਜਾਤਾਹੈ॥ਅਰੁਆਗਿਆਨਾਸਿਉ
 ਸਮਾਇਰਹਤਾਹੈ॥ਜਬਪੁਰੇਗੁਰਸੋਮਿਲਿਕਰਿਸਾਚਕਮਾਵੈ॥ਤਬਸਰਬਾਥਿ
 ਧਿਕਰਿਕੇਸਰਬਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ॥**ਉਤਰਿਜਉਪਦੇਸਾ॥** ਆਦਕੋਕਉਨਬਿਸਮਾ
 ਵਬੀਚਾਰਕਥੀਅਏਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਈਆ॥ਅਕਲਪਤਮੁੰਦਗੁਰਗਿ
 ਆਨਬੀਚਾਰੀਅਏਘਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਬਚਨੀਅਬਗਤ
 ਸਮਾਈਐਤਤਨਿਰੰਜਨਸਹਜਿਲਹੈ॥ਨਾਨਕਦੁਜੀਕਾਰਨਕਰਨੀਸੇਵੈਸਿਖ
 ਸੋਭੋਜਲਹੈ॥ਹੁਕਮੁਬਿਸਮਾਦੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੋਈ॥
 ਆਪੇਮੇਟਿਨਿਗਲਮੁਹੋਵੈਸਚਅੰਤਰਿਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੨੩॥**ਤਿਸਕਾਪ੍ਰ**
ਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਚਰਪਟਨਾਥਆਦਿਕਾਬਿਚਾਰਬਿਸਮਾਦਕਹੀਐਕਥਨੀਮੋਨਾਹੀ
 ਤਿਸਕਾਸੁੰਨਮੋਬਾਸਾਹੈ॥ਅਕਲਪਤਮੁੰਦਗੁਰਕਾਗਿਆਨਹੈ॥ਅਰ

੫੮੫੮ਪੁਰਨਸਰਬਜੀਅਨਮੋਏਕਸਾਚੈ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਹਾਵਗਤਮੋਸ ੧੦੫
ਮਾਏ॥ ਅਰੁਤਤਨਿਰੰਜਨਸਰਜਪਦਮੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਹਿਜੋਗੀਦੂਜੇਭਾਵਕੀਕਾ
ਰਸਭੁਤਿਆਗਕਾਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖੋਜਕਰਲਾਏ॥ ਜੋਰਜਾਇਹੀਮੋਖਿਸ
ਮਾਦਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹੈ॥ ਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚਥਿਰਕੋਜਾਨਨਹਾਰਜੋ
ਈਹੈ॥ ਆਪਾਮੇਟਿਨਿਗਲਮੁਹੈਦੈਅੰਤਰਗਤਸੇਈਜੋਗੀਕਹੀਤਾਹੈ॥ **ਉਤਨਿ**
ਜਉਪਦੇਸਕਾ॥ ਅਵਿਗੋਤਨਿਰਮਾਇਲਉਪਜੈਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਥੀਆ
॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦਪਾਈਅੰਸਾਚੇਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ॥ ਏਕੇਕ
ਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣਹਉਮੈਦੂਜਾਦੁਰਕੀਆਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰ
ਤਰਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀਆ॥ ਜੀਵਤਮਰੈਤਾਂਸਭਕਿਛੁਸੁਖੈਅੰਤਰਜਾਨੈਸ
ਰਬਦਾਇਆਨਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਦਾਡਿਆਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀ
ਆ॥ ੨੯॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਣੁ॥** ਅਵਗਤਨਾਰਾਇਣਤੇਨਿਰਮਲਸੰਤਉਪਜੇ
ਹੈ॥ ਜੈਸੇਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਹੋਇਆਤੇਸੇਜਬਸਤਿਗੁਰਸਿਉਪਰਚੈਪਰ
ਮਪਦਪਾਏਤਬਸਚਸਬਦਮੈਸਮਾਏ॥ ਤਾਏਕਸਚਕੋਸਤਿਜਾਨਣਾ॥ ਹਉਮੈ
ਮੋਜਉਦੂਜਾਥਾਸੋਦੁਰਹਿਆਸੋਈਜੋਗੀਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਣੈ
॥ ਤਾਕੇਅੰਤਰਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੇਭਾਗਾਜਬਅਰੰਕਾਰਨਾਸਭਾਇਆਤਬਜੀ

ਵਨਮਰਨਕਹੀਐਸਰਬਕੀਸੋਈਪਵੀ॥ ਅੰਤਰਸਬਦਵਇਆਭਈ॥ ਤਿਸ
 ਕੋਇਹਵਡਿਆਈਮਿਲੀ॥ ਅਪਨੇਆਪਕੋਸਰਬਪਟਬਿਖੈਜਨਨਹਾਰ
 ਭਾਇਆ॥ ਪੁਨਉਤ॥ ਸਾਚੋਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਦੈਸਾਚੇਸੁਚੇਏਕਮਾਇਆ
 ॥ ਸੁਠੇਆਵਰਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਦੁਜੇਆਵਾਗਵਨੁਭਇਆ॥ ਆਵਾਗਵ
 ਨਾਮਿਟੇਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਬੇਬਖਸਿਲਾਇਆ॥ ਏਕਾਵੇਦਨਦੁਜੋਬਿਅੰ
 ਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਣਵੀਸਰਿਆ॥ ਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਆਪਬੁਝਾਏਗੁਰਕੇਸਬਦ
 ਸੋਮੁਕਤਭਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਨਹਾਰਹਉਮੈਦੁਜਾਪਰਹਰਿਆ॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਜੇਜੋਗੀਐਸੇਜੋਪੁਰਖੁਸਾਚਾਸਿਉਉਪਜਸਾਚਮੋ
 ਸਮਾਏ॥ ਸੋਸਾਚੈਮੈਸੁਚੇਏਕਮੈਹੋਏ॥ ਅਰੁਸੁਠੀਪਰਕਿਹਤੋਜਲੀਏਆਏ
 ॥ ਤਿਨਕੋਠਵਰਨਾਹੀ॥ ਵਹੁਦੁਜੇਗੁਵੇਸਾਵਾਗਵਨਮੈਪਵੇਹੈ॥ ਤਿਨਕਾ
 ਆਵਾਗਵਨੁਤਬਮਿਟੇਜਬਗੁਰਕੇਸਬਦਕਰਆਪਕੋਪਛਾਨੇ॥ ਤਬਬ
 ਖਾਸਿਆਜਾਏ॥ ਏਕਦੁਖਮਹਾਂਦੀਰਘਹੈ॥ ਸੋਦੁਜਾਭਾਵਕਾਲਗਾਹੈ॥ ਅਉ
 ਸਕਾਨਾਮਰਸਾਇਣਅਉਖਧਥਾਸੋਈਭੂਲਾਹੈ॥ ਇਸਅਉਖਧਕੋਸੋਈ
 ਬੁਝੈਕਿਰਪਾਕਾਰਿਕੈਜਿਸਕੋਆਪਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦਾਇਨਮੁਕਤਹੋ
 ਏ॥ ਜਬਗੁਰਕਾਸਬਦਾਇਨਮੁਕਤਹੋਆਤਬਤਾਰਨਹਾਰੇਨੇਤਾਰਾ॥ ਦੁਜਾ

ਭਾਵਨਾ ਸਭੇ ਮਾ॥ **੩੨॥** ਮਨਮੁਖ ਭੂਏ ਜਮ ਕੀ ਕਾਇਆ ਪਰਘਰੇ ੧੦੬
 ਹੈਂ ਹਾਣੇ ਹਾਣੀ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣੀ॥ ਦੇ ਮਾਰਗ ਮੁਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮ
 ਸਾਲਾ॥ ਸਬ ਦੁਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਰਤੇ ਸੁਖ ਜਾਣਾ॥ ੨੬
॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਹੇ ਚਰਪਟ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਸਰੂਪ ਤੇ ਭੂਲੇ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਜ
 ਮ ਕੀ ਕਾਣ ਹੈ॥ ਘਰ ਛੋੜ ਪਰਗੁਹ ਦੂ ਛ ਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਗਾਣ ਹੈ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਹੈ॥ ਬਿਬਾਣ ਮੇਰੇ ਮਾਰਗ ਭੂਟੇ ਹੈ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਮਸਾਣ ਲਾਗੇ ਹੈ॥
 ਸਬ ਦਕੀ ਬੁਝਨ ਹੀ ਕੁਬਾਣੀ ਬਕਤੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਸਚ ਕਾਰੀ ਗਲ ਗੇਤ ਬ
 ਸੁਖ ਹੋਇ॥ **ਪੁਨ ਉਤਰਾ॥** ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾ
 ਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮ ਰੋਮ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ **੩੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥** ਹੇ ਚਰਪ
 ਟੇ ਹੋਤੇ ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਅਵਸਤਾ ਹੈ॥ ਅਬ ਗੁਰਮੁਖੇ ਕੀ ਅਵਸਤਾ ਸੁਣੇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹੀ ਸਚਿ ਭੁੱਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਘੜ ਬਾਣੀ
 ਘੜਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਅਰਥ ਯਗ॥ ਜੋ ਸਬ ਦਮਨਾ ਹਰ ਲੀਨ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿ
 ਰਮਲ ਹਰਿਗੁਣ ਸਦਾ ਗਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮੇਧਰਿ ਭੁਜਨ

ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਤੇ ਹੈ॥ **ਉਤਰਾ॥** ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ
ਬਿਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਬਦ
ਗਿਆਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਪਜਾਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਅਲਖ ਅਪਾਰਾਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤ ਦੁਆਰਾ॥ ੨੮॥ **ਤਿਸਕਾਪੁਰਮਾ**
ਰਥਾ॥ ਹੋਜੇਗੀ ਗੁਰਮੁਖ ਬਚਨ ਸਿਉ ਪਰਚੈ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰੀ ਹੈ॥
ਅਰੁਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਹੈ ਸੋਈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰੈ ਹੈ॥ ਅਰੁਜੇ ਗੁਰਮੁਖ
ਪਰਚੈ ਹੈ ਤਿਨੇ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਪਿਜਾਨੀ ਹੈ॥ ਅਰੁਜੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੈ ਤਿਨੇ ਅ
ਲਖ ਅਪਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤ ਦੁਆ
ਰੈ ਹੈ॥ **ਪੁਨਉਤਰਾ॥** ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਥੇ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਚੈ
ਸਪਰਵਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰ ਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ
ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਾ॥ ਸਬਦ ਭੇਦ ਜਾਣੇ ਜਾਣਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੇਜਾ ਲਿਸ
ਮਾਈ॥ ੨੯॥ **ਤਿਸਕਾਪੁਰਮਾਰਥਾ॥** ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਕਥ ਬਿਚਾਰ ਕਥੇ
ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਭ ਕੁਲ ਉਪਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੰਤਰ
ਪਿਆਰ ਸਿਉ ਜਪਤੇ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਚ ਕੇ ਅਚਾਰੇ ਕਾ ਵਡਤੇ ਹੈ॥ ਅ
ਰੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਬਦ ਭੇਦ ਕੇ ਜਾਨਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਨਾਵਡਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਗੁਰਮੁ

ਖਹੀਹਉਮੈਨਾਸਕਰਿਸਰੂਪਮੈਸਮਾਏਹੈ॥ **ਪੁਨਉਤਰਾ॥** ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਸਾ ੧੭
ਚੇਸਾਜੀ॥ ਤਿਸੁਮਾਰਿਉਪਤਖਪਤਸੁਬਾਜੀ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦਰਪੈਰੰਗੁਲਾਇ॥
ਸੀਚਿਰਤੇਪਤਸਿਉਘਰਜਾਇ॥ ਸਾਂਚਸਬਦਬਿਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਨਨ
ਕਾਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੩੦॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥** ਗੁਰਮੁਖਸੋਭੇ
ਧਰਤੀਸਾਚੇਨੇਸਾਜੀਹੈ॥ ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਉਤਪਤਖਪਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਯਹ
ਖਸੇਗਨਹੀ॥ ਐਸਾਵ੍ਹੰਸੁਭਾਵਕਰਿਗੁਰਕੇਬਚਨਸਿਉਰੰਗੁਲਾਇ॥
ਸਾਂਚੇਸਿਉਗਤੇਪਤਿਸਿਉਨਿਜਘਰਮੈਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ॥ ਸਾਂਚੇਸਬਦਾਬਿਨਾਪ
ਤਨਹੀਮਿਲਤੀ॥ ਬਿਨਾਨਾਮਕੇਸਚਪਦਮੈਕੈਸੇਸਮਾਵੈ॥ **ਪੁਨਉਤਰਾ॥**
ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਟਸਿਧੀਸਭਬੁਧੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਜਲਤਰੀਮੈਸਚੁਸੁ
ਧੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਅਪਸਰਬਿਧਿਜਨੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਦਿਰਤਨਰਦਿ
ਰਤਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿ
ਸਤਾਰੇ॥ ੩੧॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥** ਗੁਰਮੁਖੀਸਰਬਾਸਿਧਅਰੁਬੁਧਕੇਅ
ਧਰੀਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਭੋਜਲਤਰਤੇਹੈ॥ ਸਚਸੁਧਾਸਿਉਗੁਰਮੁਖੀਸਰ
ਅਪਸਰਕੀਬਿਧਕੋਜਨਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਗੁਰਮੁਖੀਕੋਪਰਦਿਰਤਨਿਰਦਿਰ
ਤਕੀਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਤਾਰਕੈਭੈਸਾਗਰਸਿਉਪਾਰਕਰਨੇਜੋਗਹੈ॥

ਹਮ ਸਤ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹੀ ਸਬਦ ਸਿਉ ਨਿਸਤਾਰੇ ਹੈ॥ **ਪੁਨਉਤਰਾ॥** ਨਾ
ਮੇਰਾ ਤੇ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਸਚ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਵੀ
ਚਾਗ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਗ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਤਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ੨੨॥ **ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥** ਜਬ ਨਾਮ ਸਿਉਰ
ਤੇਤ ਬਹਉ ਮੈ ਗਈ॥ ਜਬ ਨਾਮ ਸਿਉਰ ਤੇਤ ਬਸ ਰਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਜੋਗ
ਜੁਗਤ ਕਾਰਿ ਬਿਚਾਰ ਪਾਈ ਤਾਹੈ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਮੁਕਤ ਦੁਆਰ ਪਾਈ ਤਾਹੈ॥ ਨਾਮ
ਰਤੇ ਤਿਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ **ਪੁ**
ਨਉਤਰਾ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਸਿਧ ਹੋ ਸਟ ਹੋਇ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਨਾਮਰ
ਤੇ ਸਚ ਕਰਣੀ ਸਾਗ॥ ਨਾਮਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀ ਚਾਗ॥ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸ
ਭਵੇ ਕਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਗ॥ ੨੩॥ **ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥** ਹੇ
ਜੋਗੀ ਜਬ ਨਾਮ ਸਿਉਰ ਤੇਤ ਬਸਿਧ ਹੋ ਸਟ ਹੋਈ॥ ਜਬ ਨਾਮਰਤੇ ਤਬ ਸਦਾ ਹੀ
ਤਪੁ ਭਾਇਆ॥ ਜਬ ਨਾਮਰਤੇ ਤਬ ਸਰਬ ਕਰਣੀ ਰਾਸ ਰਈ॥ ਜਬ ਨਾਮ
ਸਿਉਰ ਤੇਤ ਬਹੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬਿਚਾਰ ਭੇਆ॥ ਬਿਨ ਨਾਮ ਕੇ ਬੋਲ ਨਾ ਸਭ
ਬਿਕਾਰ ਹੈ॥ ਜੋ ਨਾਮਰਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦਾ ਜੈ ਕਾਰ ਹੈ॥ **ਪੁਨਉਤਰਾ॥** ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾ
ਮੁਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਸਚ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ਬਾਰਹਮਾਹਿ ਜੋਗੀ ਗੁਰਮਾ

ਇਆਸੀਨਿਆਸੀਛਿਆਚਾਗੁਰਕੇਸਬਦਜੇਮਰਜੀਵੈਸੋਪਾਏਮੋਖਦੁ ੧੬੮
ਆਹੁਆਬਿਨਸਬਦੇਸਭਦੁਜੈਲਾਗੇਦੇਖੋਰਿਦੈਬੀਚਾਰਾਨਾਨਕਵਡੇਸੇਵ
ਡਭਾਗੀਜਿਨਸਚਰਖਿਆਉਰਧਾਗਾ ੩੪॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਾ**॥ ਪੂਰੇਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਨਾਮਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਜਬਜੇਗਜੁਗਤਕਰਿਸਚਮੇਸਮਾਤੇਹੈ॥
ਅਰੁਬਾਰਹਪੰਥਮੇਜੋਗੀਭਰਮਤੇਹੈਅਰੁਸੰਨਿਆਸੀਦਸਨਾਮਮੇਭਰ
ਮੇਹੈ॥ ਇਨੋਮੇਜੋਗੁਰਸਬਦਕਰਜੀਵਿਆਹੈ॥ ਸਿਮੁਕਤਪਗਾਇਹੈ॥ ਬਿਨ
ਸਬਦਕੇਸਭਦੁਜੈਭਾਵਮੇਲਾਗੇਹੈ॥ ਤੁਮਾਰਿਰਦੇਸੋਬਿਚਾਰਕਰਦੇਖੋਅਮ
ਸਤਿਕਹਤੇਹੈ॥ ਵਡੇਵਡਭਾਗੀਸੇਈਜਿਨੋਨੇਸਚਰਿਦੇਮੋਧਾਰਾਹੈ॥ **ਪੁਨ**
ਉਤਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨਲਏਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਬੇਰਤਨਸੁਭਾਇ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਮਨਪਤੀਆਇ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਲਖਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾਵੈ॥ ੩੫॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਾ॥ ਜੇਜੋਗੀਸਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਸਿਉਲਿਵਲਾਗਤੀ
ਹੈ॥ ਰਤਨਕਉਨਹੈ॥ ਅਪਨਾਨਿਜਸਰੂਪਕਾਲਾਭੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖੇਕਰਿ
ਕੇਰਤਨਸੁਭਾਇਪਰਖਿਆਜਾਤਾਹੈ॥ ਗੁਰਬਚਨਕਰਿਸਾਈਕਾਰਕਮਾਈ
ਜਾਤੀਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੀਸੋਸਾਚੇਕਰਿਮਨਪਤੀਆਵਤਾਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੀਕਰ

ਅਲਖਲਖੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਗੁਰਬਚਨਪਰਤਾਪੁਕਦਾਂਢਿਤਚੋਟਨਹੀਲਗਤੀ
ਪੁਨਉਤ੍ਰ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਾਗੁਰਮੁਖਲਾਗੇਸਹਜਾਧਿਆਨ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੰਜਨਪਰਧਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕ
ਰਣੀਕਾਰਕਰਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਮਿਲਾਏ॥ ੨੬॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥**
ਹੋਜੋਗੀਗੁਰਮੁਖੀਕਰਿਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਬਚਨਸਿਉ
ਦਰਗਹਮਾਨੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਬਚਨਹੀਭੁਭੰਜਨਪਰਧਾਨਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਗੁ
ਰਬਚਨਸਿਉਕਰਣੀਕਾਰਕਰਤੇਹੈਦੁਹੀਗੁਰਬਚਨਕਾਰਿਮੇਲਮਿਲੇਹੈ॥ ਪੁ
ਨਉਤ੍ਰ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਵੇਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਘਟਿਘਟਿਕੁੰਦ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਰਵਿਰੋਧਗਵਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣਤਿਮਿਟਾਵੈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਰਾਮਨਾਮਰੰਗਰਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਸਮਪਛਾਤਾ॥ ੨੭॥ **ਤਿਸਕਾ**
ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੋਜੋਗੀਗੁਰਮੁਖਸਬਦਹੀਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਵੇਦਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੀ
ਕਰਘਟਘਟਕਭੇਦਜਾਨਿਆਜਾਤਾਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੀਕਰਵੈਰਵਿਰੋਧਦੂਰਿ
ਹੋਇਜਾਤਾਹੈ॥ ਜੋਗੁਰਬਚਨਕਰਿਰਾਮਨਾਮਰੰਗਰਾਤਾਹੈ॥ ਤਿਨੋਨੇਅਪਨੇਗੁਰ
ਬਚਨਸੇਅਪਨੇਪ੍ਰਭਕੋਪਛਾਤਾਹੈ॥ **ਪੁਨਗੁਰਮਾਹਿਮਾਕਹੀ॥** ਬਿਨਗੁਰਭਰਮੇ
ਆਵੈਜਾਇ॥ ਬਿਨਗੁਰਘਾਣਨਪਵਈਥਾਇ॥ ਬਿਨਗੁਰਮਨੁਆਮਾਤਿਭੇ

ਲਾਇ॥ ਬਿਨਗੁਗੜਿ ਪਾਤਿਨੀ ਬਿਖਖਾਇ॥ ਬਿਨਗੁਗਬਿਸੀਅਰਭ
ਸੇਮਾਰਿਵਾਟਾਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਪਾਟੇਘਾਟਿ॥ ੩੮॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥
ਹੋਜੋਗੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮਮੋਆਵਤਾਜਾਤਾਹੈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾ
ਲਨੀਥਾਇਪੜਤੀਬਿਨਸਤਿਗੁਰਮਨਚੰਚਲਸਦਾਹਿਰਹਿਤਾਹੈ॥
ਬਿਨਸਤਿਗੁਗੜਿ ਪਾਤਿਨੀ ਸਦਾਬਿਖਭੋਜਨਹੈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰ
ਕੇਡਸਿਆਕਾਏਨੇਮਾਰਿਆਸੇਆਵਗਵਨਮੋਹੈ॥ ਬਿਨਗੁਰਕੇਡਸਿ
~~ਆਕਾਏਨੇਮਾਰਿਆਸੇਆਵਗਵਨਮੋਹੈ॥~~ ਬਿਨਗੁਰਕੇਦਿਨਦਿਨ
ਪਾਟਾਹੈ॥ ਪੁਨਗੁਰਮਿਲਨੇਕੀਮਹਿਮਾ॥ ਜਿਸਗੁਰਮਿਲੇਤਿਸ
ਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ਅਵਗਣਮੇਟੇਗੁਣਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਮੁਕਤਿਮਹਾਸੁਖ
ਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ ਤਨਹਟਵੀ
ਇਹਮਨਵਣਜਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਚੁਦਾਪਾਰਾ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾ
ਰਥੁ॥ ਹੋਜੋਗੀਜਿਸਕੋਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸਕਾਉਤਾਰਹੋਤਾਹੈ॥ ਭਵਗੁਪੀ ੫੪
ਸਾਗਰਸੇ॥ ਅਵਗੁਣਮੇਟਗੁਣਕਰਿਨਿਸਤਾਰਾਕੀਆਹੈ॥ ਮੁਕ
ਤਪਰਮਸੁਖਗੁਰਸਬਦਸਿਉਤਨਗੁਪੀਹਟਵੀਮੋਇਹਮਨਵਣ
ਜਾਗਹੋਵੈ॥ ਤਬਸਹਜਸਚਦਾਪਾਰਹੋਤਾਹੈ॥ ਪੁਨਉੜ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਬਾਧਿਓਸੇਤਬਿਧਾਤੈ॥ ਲੰਕਾਯੁਟੀਦੈਤਸੰਤਾਪੇ॥ ਰਾਮਚੰਦਮਾਰਿਓਅਰ
 ਗਵਣੁ॥ ਭੇਦਬਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਪਾ
 ਹਣਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਤੇਤੀਸਉਧਾਰੇ॥ ੪੦॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥**
 ਹੋਜੋਗੀਗੁਰਵਚਨਸਿਉਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀਨੇਜਲਿਸੇਤਬੰਧਨਕੀਆ॥
 ਲੰਕਾਯੁਟੀਦੈਤਨਕੋਸੰਤਾਪਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀਨੇਗਵਨਕੋਮਾਰਾ॥ ਗੁ
 ਰਬਚਨਕਰਭਭੀਖਣਨੇਭੇਦਜਾਨਾ॥ ਰਾਮਜੀਸੋਪਰਚਾਪਾਇਭਗ
 ਤਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈ॥ **ਤਿਸਕਾਤਤਪਰਜਪਹੁ॥** ਜੇਨਾਰਦਬਚਨਸਿਉਰਾਮ
 ਜੀਕੀਮਹਾਦਿੜਕਗੀਥੀ॥ ਸੋਭੁਤੀਖਣਅਭੇਦਜਾਨਾ॥ ਤਬਸਰਬਗੁ
 ਨਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈ॥ ਗੁਰਬਚਨਸਤਿਕਰਜਲਉਪਰਪਾਥਰਤਗਾਏ॥
 ਅਹੁਤੇਤੀਸਕੋਟਦੇਵਤਾਦੇਹਿਧਾਰਕੇਆਏਥੇਤਿਨਕੋਦਰਸਨਦੇਕਰਉ
 ਧਾਰਕੀਆ॥ **ਪੁਨਉਤਰ॥** ਗੁਰਮੁਖਚੁਕੇਆਵਨਜਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰ
 ਗਪਾਵੈਮਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਖੋਟੇਖਰੇਪਛਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੇਸਹਜਾਧਿ
 ਆਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਸਿਠਤਿਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੰਧੁਨਪਾ
 ਏ॥ ੪੧॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥** ਹੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦਸਿਉਆਵਨਜਾਨ
 ਮਿਟਜਾਤਾਹੈ॥ ਗੁਰਬਚਨਕਰਦਰਗਹਮਾਨਪਾਵਤਾਹੈ॥ ਅਹੁਗੁਰਮੁਖ

ਕਰਿਖੋਟੇਖਰੇਕੀਪਛਾਣਹੋਤੀਹੈ॥ ਗੁਰਵਾਕਸਿਉਸਹਜਪਦਵਿਖੇਧਿਅ ੨੧
 ਨਲਾਗਤਾਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਸਚਸਿਠਤਿਕਰਦਰਗਹਮੇਸਮਾਈਤਾਹੈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖੇਕਰਿਸਰਬਬੀਪਨਸਿਉਮੁਕਤਹੋਈਤਾਹੈ॥ **ਪੁਨਭਿੜਾ** ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੇਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਚੇਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਰਹੇਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਨ
 ਮਪਤਿਉਤਮਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲਭਵਨਕੀਸੋਸ਼ੀਹੋਇ॥
੪੨॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੋਜੇਗੀਗੁਰਵਾਕਕਰਿਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਹੈ॥
 ਗੁਰਵਚਨਕਰਿਸਾਚੇਕੇਗੁਨਗਾਈਤੇਹੈ॥ ਗੁਰਵਚਨਕਰਸਾਚੇਮੇਸ
 ਮਾਇਰਹੇਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਕਰਿਸਾਚਨਾਮਪਤਿਉਤਮਭਈਹੈ॥ ਗੁਰਵ
 ਚਨਕਰਿਸਗਲਭਵਨਕੀਸੋਸ਼ੀਹੋਤੀਹੈ॥ ਤਾਂਠੇਰਚਰਪਟਅਰਸਰਬ
 ਸਿਧਗੁਰਮਾਹਿਮਾਸੁਨਕਰਿਪ੍ਰਸਨਕਰਤਭਏ॥ ਤੁਮਹਾਕਵਨਮੁਲ
 ਕਵਨਮਤਏਦਲਾ॥ ਤਿਹਾਕਵਨਗੁਰੁਜਿਸਕਾਤੁੰਚੇਲਾ॥ ਕਵਨਕਥਾਲੇ
 ਹੋਨਿਗਲੇ॥ ਬੋਲੇਨਨਕਸੁਨਹੁਤਮਬਾਲੇ॥ ਇਸਕਥਾਕਾਰੇਹੁਬੀਚਾਰਾ॥
 ਭਵਜਲਸਬਦਲੰਘਾਵਨਹਾਰਾ॥ **੪੩॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੋਨਾਨਕਜੀ
 ਪ੍ਰਥਮੇਤਉਮੁਲਸਾਧਨਾਕਾਕਉਨਹੈ॥ ਕਵਨਮਤਕਵਨਸਮਾਹੈ॥ ਤਿਸਕ ੦॥

ਅਰੁਤੁਮਾਰਾਕਵਨਗੁਰੂਹੈ॥ ਜਿਸਕੇਤੁਮਚੇਲੇਹੈ॥ ਅਰੁਕਵਨਕਥਾਏ
 ਤੁਮਾਨਿਰੰਤਰਗਹਿਤੇਹੈ॥ ਸਭਸਿਧਕਹਿਤੇਹੈ॥ **ਸੁਣੇਬਾਥਾਜੀ॥** ਐ
ਸਕਥਾਕਾਬੀਚਾਰਕਹੈ॥ ਤੁਮਾਰੇਸਬਦਸਿਉਭਉਜਲਪਾਰਿਪਗੀਤਾ
 ਹੈ॥ ਉੜਾ॥ ਪਵਨਅਰੰਭਸਤਿਗੁਰਮਤਿਦੇਲਾ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਸੁਰਤਿ
 ਪੁਨਚੇਲਾ॥ ਅਕਥਕਥਾਏਰੋਹਨਿਗਲਾ॥ ਨਾਨਕਜੁਗਜੁਗਗੁਰਗੋ
 ਪਾਲਾ॥ ਇਕਸਬਦਜਿਤੁਕਥਾਬੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿ
 ਵਾਰੀ॥ ੪੪॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇਚਰਪਟਆਦਸਾਧਨਜੇਹੈਸੋਪਵਨਅ
 ਰੰਭਹੈ॥ ਅਰੁਸਤਗੁਰਕੀਮਤਿਜੇਹੈਸੋਈਸਰਬਸਮਾਧਹੈ॥ ਅਰੁਸਬਦ
 ਗੁਰੂਹੈ॥ ਅਰੁਸੁਰਤਵਹੀਸਮਾਧਦਿੜਚੇਲਾਹੈ॥ ਅਕਥਕਥਾਦਿੜਕਰਿ
 ਨਿਗਲੰਬਗਹਿਤੇਹੈ॥ ਜਿਸਜੁਗਤਕਰਿਗੁਰਗੋਪਾਲਹਿਦੇਵਤਾਹੈ॥ ਐ
 ਕਗੁਰਬਚਨਕਰਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਰਤਭਈ॥ ਪੁਨਚਰਪਟਨਾਥ
 ਪ੍ਰਸਨਾ॥ ਮੈਣਕੇਵੰਤਕਿਉਖਾਈਐਸਾਗਾਜਿਤਗਰਬੁਜਾਇਸੋਕਵਨ
 ਅਹਰੁ॥ ਹਿੰਦੈਕਾਪਰਮੰਦਰਅਗਨਪਿਰਾਹਨੁ॥ ਕਵਨਗੁਠਾਜਿਤੁ
 ਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥ ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਣਿਸਮਾਵੈ॥ ਕਵਨਪਿਆਨਮ
 ਨਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੪੫॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇਨਾਨਕਜੀਮੈਮਕੇਵੰਤਸਿ

ਕਰ

ਹਉ

ਉਸਾਰਕੈਸੇਖਾਈਤਾਹੈ॥ ਅਗੁਜਿਤਅਹੰਕਾਰਜਾਇਸੋਕਵਨਅਹਾਰੁਹੈ॥ ਅਰਿਵੈ
 ਕਾਪਰਮੰਦਰਅਗਨਿਪਿਰਾਹਨੁਕਵਨਹੈ॥ ਵਹੁਕਵਨਗੁਠਾਹੈਜਿਸਮੈਸ
 ਤਰੁਪਅਵਾਹਨਰਹਤਾਹੈ॥ ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਬੁਝਕੈਸਮਾਏ॥ ਵਹੁਕਵ
 ਨਾਧਿਆਨਹੈਜਿਸਮੈਮਨਹੀਮਉਸਮਾਏਤਾਹੈ॥ ਉੜ॥ ਹਉਹਉਮੈਮੈਵਿਚਹੁ
 ਥੋਵੈ॥ ਦੁਜਾਮੈਟੈਏਕੋਹੋਵੈ॥ ਜਗੁਕਰਕਾਮਨਮੁਖਗਵਾਗਾਸਬਦਕਮਾਈ
 ਐਖਾਈਐਸਾਗਾਅੰਤਰਬਾਹਰਏਕੋਜਨੈ॥ ਨਾਨਕਅਗਨਮਹੈਸਤਿਗੁਰ
 ਕੈਭਵੈ॥ ੪੬॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇਚਰਪਟਜੀਏਹੁਜੋਹਉਮੈਮਮਤਾਸੁਭ
 ਵਮਨਮੋਧਾਰਹੈ॥ ਤਿਸੋਕਖੋਵਹੀ॥ ਜਬਦੁਜਾਅਹੰਕਾਰਦੁਰਕਰੇਤਬਏ
 ਕੋਹੋਵੈ॥ ਜਗਕਰਕਾਹੈ॥ ਮਨਮੁਖਗਰੂਬਗਵਾਹੈ॥ ਜਬਸਬਦਕੋਕਮ
 ਏ॥ ਤਬਮੈਣਕੇਦੰਤਸੋਸਾਰਿਕੋਖਾਏ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰਏਕਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨ
 ਜਾਨੈ॥ ਇਛਾਰੂਪੀਅਗਨਤਬਸਤਿਗੁਰਕੇਭਾਣੈਸੋਮਿਟੇ॥ ਪੁਨਉਤਗਾਸ
 ਚਭੈਰਾਤਾਗਰਬਨਿਵਾਰੈ॥ ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦਬੀਚਹੈ॥ ਸਬਦਵਸੈਸਚੁ
 ਅੰਤਰਹੀਆ॥ ਅਨਤਨਸੀਤਲਰੰਗਰੰਗੀਆ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਬਿਖਅਗਨਿ
 ਨਿਵਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਨਵਗੀਨਦਰਿਪਿਆਰੇ॥ ੪੭॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇਚਰ
 ਪਟਜਬਸਚਭੈਮੈਰਾਤਾਤਬਗਰਬਨਿਵਰਤਭਾਇਆ॥ ਅਰੁਜਬਗੁਰਸ

ਬਦੁਈਚਾਰਤਬਏਕਬਹੁਮੁਕਾਜਨਨਾਰਾਭੇਆਸਬਦਸਤਜਬਹਿਰੇ
ਅੰਤਰਵਸਿਆਤਬਤਨਮਨਸੀਤਲਭੇਆਜਬਕਮਕੂਪਬਿਖਿਆਅਗਨਰੁਪ
ਨਿਵਾਰਨਭਈ। ਤਬਨਜਰਕਾਪ੍ਰਾਤ੍ਰੇਇਆਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਕੀਨਜਰਤ
ਈ। ਪ੍ਰਸਨਚਰਪਟਨਾਥ॥ ਕਵਨਮੁਖਚੰਦਹਿਦੈਘਰਛਾਇਆਕਵਨਮੁਖ
ਸੁਰਜਤਪੈਤਪਾਇਆਕਵਨਮੁਖਕਾਲਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ॥ ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰਮੁ
ਖਪਤਿਰਹੈ॥ ਕਵਨਜੋਧਜੋਕਾਲਸੰਘਰੈ॥ ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕਬੀਚਾਰੈ॥
੪੮॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਹੇਨਾਨਕਜੀਕਵਨਮੁਖਚੰਦਮਾਹਿਦੈਘਰਪ੍ਰਕਾਸੈ॥
॥ ਅਰੁਕਵਨਬਿਧਕਾਰਿਕਾਲਕੀਜੋਹਤੇਹਹਿਤਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਵਹੁਕਵਨਬੁਧਹੈ
ਜਿਸਕਰਗੁਰਮੁਖਪਤਿਰਹੈ॥ ਅਰੁਵਹੁਕੋਨਜੋਧਹੈਜੋਕਾਲਕੋਸੰਘਰੈ॥
॥ ਹੇਨਾਨਕਜੀਇਸਬਾਨੀਕਾਬੀਚਾਰਕੋ॥ ਤਿਸਕਾਉਤਰ॥ ਸਬਦਭਾਖਤ
ਸਸੇਜੋਤਅਪਾਰਾਸਸਘਰਸੁਰਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾਸੁਖਦੁਖਸ
ਮਕਾਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾਆਪੇਪਾਰਿਉਤਾਰਨਾਰਾਗੁਰਪਰਚਮਨਸਾਚਸ
ਮਾਇ। ਪ੍ਰਦਵਤਨਾਨਕਕਾਲਨਖਾਇ॥ ੪੯॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਹੇਚਰ
ਪਟਜਬਏਹੁਸਬਦਭਾਖੀਛੈਆਤਬਸਸਿਸੀਤਲਅਪਾਰਜੋਤਪਰਕਾਸਭੇ
ਆਅਰੁਜਬਸਸਕੇਘਰਸੈਸੁਰਜਆਵੈ॥ ਅਰਥਯਹੁ। ਜੇਪ੍ਰਨਅਪਾ

ਨਏਕੁਤਏਤਬਅੰਧੇਗਨਿਦਰਤਭੁਇਆ। ਜਬਸੁਖਦੁਖਸਮੋਹਅਤਬਨ ੧੧੨
ਮਕਾਅਧਾਰਭੇਆ। ਜਬਅੰਸਾਭੇਅਤਬਅਪਕੋਪਾਰਭਿਤਾਰਨਹਾਹ
ਹੋਆ। ਜਬਸਤਿਗੁਰਸਿਉਪਗਰਿਆਤਬਮਨਸਾਰਮੋਸਮਾਇਆ। ਜ
ਬਸਾਰਮੋਸਮਾਇਆਤਬਕਾਲੋਸੋਗਤਭੁਇਆ। **ਪੁਨਉੜਾ॥** ਨਾਮ
ਤਤਸਭਹੀਸਿਰਿਜਾਪੇ॥ ਬਿਨਨਾਵੇਦੁਖਕਾਲਸੰਤਾਪੇ॥ ਤਤਤਤਮਿਲੈ
ਮਨੁਮਨੈ॥ ਦੁਜਾਜਾਇਇਕਤੁਪਾਰਿਆਣੈ॥ ਬੋਲੈਪਦਨਾਗਗਨਗ
ਰਜੈ॥ ਨਾਨਕਨਿਹਚਲਮਿਲਣੁਸਹਜੈ॥ ੫੦॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੋਜੈ
ਗੀਨਾਮਤਤਜੈ॥ ਸੋਸਭਕੇਸੋਰਮਨਹੈ॥ ਬਿਨਨਾਮਕੇਕਾਲਿਕਾਦੁਖਸੰ
ਤਾਪਹੈ॥ ਤਤਸੋਤਤਤਬਮਿਲੈਜਬਮਨਇਸਜੁਗਤਕੋਮਾਨੈ॥ ਦੁਜਾਸ
ਭੁਨਿਦਰਤਕਰਏਕਾਗ੍ਰਹੈ॥ ਇਕਗਗ੍ਰਿਹੈਮਨਿਦਾਸਕਹੈ॥ ਤਬਪਦਨਕਰਿ
ਅਕਾਸਮੋਸਬਦਅਨਾਹਦਗਾਜੈ॥ ਤਬਨਿਹਚਹੋਆਸਹਜਿਮਿਲਾਪ
ਭੁਇਆ॥ **ਪੁਨਉੜਾ॥** ਅੰਤਰਿਸੁੰਨੀਬਾਹਰਿਸੁੰਨੀਤ੍ਰਿਭਵਣਸੁੰਨਮਸੁੰਨੀ
॥ ਚਉਥੈਸੁੰਨੀਜੋਨਰਜਾਣੈਤਾਕੋਪਾਪਨਪੁੰਨੀ॥ ਘਟਘਟਸੁੰਨਕਾਜਾਣੈ
ਭੇਉ॥ ਆਇਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ॥ ਜੋਜਨਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਗਤਾ॥ ਨਾਨਕ
ਜੋਈਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ॥ ੫੧॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੋਚਰਪਟਅੰਤਰਿਅਮਰੁ

ਬਾਹਰਿ ਤੀਨ ਉਭਵਨ ਮੇਏ ਕਸੂਨ ਪੂਰਨ ਹੈ॥ ਇਸ ਚਉਥੈ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜੋ ਜਾਨਾ
 ਹੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਾਪ ਅਰੁ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲਾਗਤਾ॥ ਪਟ ਪਟ ਬਿਖੈ ਜੋ ਸੁੰਨ ਕਾ ਭੇਦ ਜਾ
 ਨਤਾ ਹੈ॥ ਤਉ ਆਇ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇ ਵਪੂਰਨ ਹੈ॥ ਜਿਨ ਇਸ ਜੁਗਤ ਕ
 ਰਿਨਾ ਮਨਿ ਰੰਜਨ ਦੇ ਵਪੂਰਨ ਹੈ ਸੋ ਗਤੇ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਬਿਧਾ ਤੇ ਪੁਰਖੁ ਹੈ॥ **ਪੁਨਉ**
੨॥ ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨ ਕਹੈ ਸਭ ਕਈ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਕਹਾਂ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਰ
 ਤੇ ਸੇ ਕੈ ਸੇ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈ ਸੇ॥ ਓਇ ਜਨ ਮਨ ਮਹਿ ਨ ਆਵਹਿ
 ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਸਮਝਾਹਿ॥ **੫੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਬੁ॥**
 ਹੋ ਜੋ ਗੀ ਸੁੰਨ ਸੁੰਨ ਸਭ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਏਹ ਜਾਣੈ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਕਹਾਂ ਤੇ
 ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਨਹਤ ਜਗਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਕੈ ਸੇ ਹੈ॥ ਵੈ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਤੇ ਹੈ॥
 ਤਿਸੇ ਸਮਾਨ ਹੈ॥ ਵੈ ਜਨ ਮਮਗਨ ਆਵਨੇ ਜਾਵਨੇ ਤੇਹ ਰਹਿਤੇ ਹੈ॥ ਉਨੇ ਨੇ ਗੁ
 ਰਬ ਚਨ ਸੇ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਏ॥ **ਪੁਨਉੜਾ॥** ਨਉ ਸਰਸੁ ਭਰਵ ਸਵੈ ਪੂਰ
 ॥ ਤਹਾਂ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੁਰੇ॥ ਸਾਚੇ ਰਤੇ ਦੇਖਹੁ ਜੁਰੇ॥ ਪਟਿ ਪ
 ਟਿ ਸਾਚ ਰਹਿ ਆਭੁ ਪੂਰੇ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਲੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖ
 ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ **੫੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਬੁ॥** ਹੋ ਚਰਪਟ ਨਉ ਸਰਜੇ ਨਉ ਦੁ
 ਆਰੇ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਵਿਛਕਰਿ ਦਸਵੇ ਮੋ ਪਵਨ ਪੂਰਨ ਕਰੈ॥ ਤਹਾਂ ਅਨਹਤ ਸੁੰ

ਨਮਨੇਕ ਬਾਜੇ ਜਾਵੈ ਤਬ ਸਚ ਮੇਰੇ ॥ ਅਰੁ ਸਬ ਸਾਢਾ ਤਕਾਰ ਦੇਖਾ ॥ ੫੭ ॥ ੧੧੩
 ੫੮ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਗੁਪਤ ਬਾਣੀ ਏਹੀ ॥ ਸਬ ਦਬੁ ਮੁਜਬ ਪਰਗ
 ਟੁਹਾਇਆ ਤਬ ਸਾਂਚ ਕੋ ਪਰਖ ਸਚ ਕੁਇਆ ॥ **ਪੁਨ ਉਤਰਾ ॥** ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਮਿ
 ਲਿਐ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਨੀਰਨ ਸੇਵੈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦ ਅਪਰੰਪਰ ਧਾਰੈ
 ॥ ਕਹਿ ਤੇ ਮੁਕਤ ਸਬਦ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਿਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਕੂਤੇ ॥ **੫੮ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥** ਰੋਜੋ ਗੀ
 ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਸੋ ਮਿਲਾਏ ਤਉ ਪਰਮ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਕਰ
 ਜਾਗੇ ਤਾਠੇ ਰਨ ਸੇਵੈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦ ਅਪਰੰਪਰ ਕੇ ਜਬ ਧਾਰੈ ਤਿਸ ਕੋ ਮੁਕ
 ਤ ਕਹਿ ਤੇਹੈ ॥ ਸਬਦ ਕਰਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ਤਾਹੈ ॥ ਗੁਰ ਦਿਛਿਆ ਕਰ ਸੇਈ
 ਸਚ ਰਤੇਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਆਪਾ ਦੁਰਭਾਇਆ ਵਹੀ ਨਿਗ੍ਰਮ ਮਿਲੇਹੈ ॥ **ਪੁਨ**
ਉਤਰਾ ॥ ਕਬੂ ਪਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤਨ ਬੁਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਜਮ
 ਦਰਬਾਂ ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਗਾਖੈ ॥ ਬਿਨ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੁਝੈ
 ਪਾਵੈ ਪਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਗਵਾਗ ॥ **੫੯ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥**
 ਜੋ ਕੁ ਬੁਧ ਪੜਤੇਹੈ ਅਰੁ ਪੜਾਵੈ ਤਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕੋਈ ਠਉ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਤਤ
 ਕੋ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਤੇ ਸੇਈ ਚੋਟਾ ਖਾਤੇਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਜਮ ਦੁਆਰ ਕੁਛ ਕਰੇ ॥ ਬਿਨ ਗੁ
 ਵਨਰ

ਰਸਬਦਕਹਾਪਤਿਸਾਖੋਇ। ਦੈਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਸੋਬੁਝੈਜੋਪਾਰਪਰੈ॥ ਮਨ
ਮੁਖੀ। ਬਿਨਾਬੁਝੈਗਦਰਭੁਏ॥ ਤਾਂਠੇਰਸਿਧੋਨੇਕਹਾਏਨਾਨਕਜੀਜੋਕਬੁ
ਧੀਯੋਤਿਨਕੀਗਤਕੈਸੇਹੋਵੈਗੀ॥ ਤਬਬਾਬੇਜੀਨੇਉਤਰਦੀਆ॥ ਕਬੁਧਮਿ
ਟੈਗੁਰਸਬਾਦਿਬੀਚਾਗਾਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਤਤੁਨਚੀਨੈਮਨਮੁ
ਖਜਲਿਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਹੀ॥ ਮਨੈਹੁਕਮੁਸਭੈਗੁਰ
ਗਿਆਨ॥ ਨਾਨਕਦਰਗਾਪਾਵੈਮਾਣੁ॥ ੫੬॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੋਜੋ
ਗੀਕਬੁਧਸਤਿਗੁਰਕੈਸਬਦਾਬਿਚਾਰਸੋਮਿਟਤੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੇਟ
ਹੀਮੁਕਤਦੁਆਰਹੈ॥ ਜੋਇਸਤਤਕੋਨਾਹੀਚੀਨਤੇਸੋਮਨਮੁਖਜਲਿਜਾਤੇ
ਹੈ॥ ਦੁਰਮਤਸੋਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਤੇਹੈ॥ ਜੋਸਤਿਗੁਰਕੈਹੁਕਮਮੈਸਰਬਗੁ
ਨਾਗਿਆਨਹੋਵੈ॥ ਤਬਹਰਿਕੇਦੁਆਰੇਮਾਨਕੋਪਾਵੈ॥ **ਪੁਨਉਤ੍ਰਾ॥** ਸਾਚਦ
ਖਰਧਨਪਲੈਹੋਇ॥ ਆਪਤਰੇਤਾਰੇਭੀਸੋਇ॥ ਸਹਜਿਰਤਾਬੁਝੈਪਤਿਹੋ
ਇ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਾਤਿਕਹੈਨਕੋਇ॥ ਜਹਾਂਦੇਖਾਂਤਹਾਰਿਆਸਮਾਇ॥ ਨਾਨ
ਕਪਾਰਪਰੈਸਚੁਭਾਇ॥ ੫੭॥ **ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੋਜੋਗੀਜਿਸਕੈਸਾ
ਚਦਖਰਧਨਪਲੈਹੋਇ॥ ਵੈਆਪਤਰੇਹੈ॥ ਅਦਰਾਕੋਤਾਰਨੇਜੋਗਹੈ॥ ਵੈ
ਸਹਜਿਰਤੇਬੁਝਨਹਾਰੇਪਤਿਵੀਤੇਹੈ॥ ਉਨਕੀਮਾਹਿਮਾਕੋਈਕਹਾਂਲਾਗੀ

ਕਰੇ॥ ਤਿਨੇ ਨੇ ਸਰਬਾਦਿ ਸਾਬੁ ਹਮ ਸਮਾਇਆ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾ ਹੈ॥ ਵੈਸਤ ਭਾਇ
 ਕਰ ਪਾਰ ਪਰੇ ਹੈ॥ **ਪੁਨ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਪ੍ਰਸਨਾ॥** ਸੋ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀ
 ਅਲੇਖਿ ਤੁਤਰੀ ਐ ਭੁਵਨ ਲਸੀ ਸਾਰੇ॥ ਤੈਸਤ ਅੰਗੁਲ ਦਾਈ ਅਉਧੁਤਿ
 ਸਕਹੁ ਕਵਨ ਅਧਾਰੇ॥ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਾਥਿ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਅਲਖ ਲਖ
 ਏ॥ ਸੁਨ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਨੇ ਮਨ ਸਮਾਯਾਵੈ॥ ਭੁਗਮੁਖ ਸਬ
 ਵੈਸਤ ਲਿਵਲਾਗੀ ਕਾਰਿ ਨਵਰੀ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੇ
 ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ॥ **੫੮॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇ ਨਾਨਕ ਉਸ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾ
 ਸਾ ਹੈ॥ ਜਿਤ ਕਾਰਿ ਭੁਵਨ ਲਸੀ ਸਾਰਤ ਰਾਏ॥ ਤੈਸਤ ਅੰਗੁਲ ਦਾਈ ਕਹਤੇ ਹੈ ਤਿ
 ਸਕਾ ਕਹੁ ਕਵਨ ਅਧਾਰ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਅਗੁਇ ਸਸਕਤਿ ਮੋ ਬੋਲਤਾ ਚਲਤਾ ਹੈ
 ਖੇਲਤਾ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਅਸਾਥਿ ਹੋਇ ਬੈਠਤਾ ਹੈ॥ ਕਿਸ ਪਰ ਕਾਰ ਕਾਰਿ ਕੇ ਹੈ॥
 ਇਸ ਅਲਖ ਕੋਲਖੀ ਐ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਉਤ੍ਰ॥** ਸੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਸਚ ਕਹਤੇ ਹੈ
 ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਸਮਾਏ ਦੇਖੋ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਸਿਉ ਜਬ ਸਚ ਲਿਵ
 ਲਾਗੇ ਤਬ ਕਿਰਪਾ ਦਿਸਤ ਕਾਰਿ ਅਪਨੇ ਮੇਲ ਸਿਉ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਆਪ ਹੀ ਦਾਨਾ
 ਬੀਨਾ ਹੈ॥ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ਸੀ ਮਿਲਾਇ ਲੇਤਾ ਹੈ॥ **ਪੁਨ ਉਤ੍ਰ॥** ਸੋ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰ
 ਵਾਸ ਅਲਖੀ ਜਹ ਦੇਖਾਂਤ ਹਾਂ ਸੋਈ॥ ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁਨਾਨਿ ਵਾਸਾ ਅਕ

ਲਕਲਾਪਰਸੇਈ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸਬਾਦਿ ਪਟੈ ਮੇਵ ਸੇ॥ ਵਿਚੋ ਭਰਮ ਗਵਾਏ
 ॥ ਤਨਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਰੇ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸਬਾਦਿ ਗੁਰੂ
 ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰੀਐ॥ ਇਤਉਤਏ ਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਚਿਹਨ ਵਰਨ ਨਹੀ ਛਾਇਆ
 ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਪਛਾਣੈ॥ ੫੯॥ **ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਰੇ ਜੋਗੀ ਸੁ
 ਸਬਾਦਿ ਕਾ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਸੁ ਅਲਖ ਹੈ॥ ਜਗਦੇਖਾ ਤਹਾਂ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਪਵਨ
 ਕਾ ਵਾਸੁ॥ ਨਿਵਾਸਾ ਹੈ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਪਾਰਨਾ ਗਾਵਹੀ ਹੈ॥ ਜਬ ਅਪ
 ਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਬ ਸਬਦ ਪਟੈ ਮੇਵ ਸੇ॥ ਅੰਤਰ ਸੇ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਇ॥ ਤ
 ਨਮਨ ਨਿਰਮਲ ਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਈ॥ ਜਬ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਖੇ
 ਮਨ ਬਸਿਆ ਤਬ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਾਦਿ ਕਰਿ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰੇ॥ ਇਤਉਤਏ ਕੋ ਜਾ
 ਣੈ॥ ਚਿਹਨ ਵਰਨ ਛਾਇਆ ਅਹੁ ਮਾਇਆ ਸਭ ਬਿਗਸਤ ਭਈ॥ ਜਬ ਗੁ
 ਰ ਕਾ ਸਬਦ ਪਛਾਣਿਆ॥ **ਪੁਨਉਤਰ ਗੋ ਗਖਨਾਥ॥** ਤੈਸਤਿ ਅੰਗੁਲ ਦਵਈ
 ਅਓ ਪੁਸ਼ੁੰਨ ਸਦੁ ਅਹਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਵਿਚੋ ਬੋਲੈ ਚੀਨੈ॥ ਅਲਖ ਅ
 ਪਾਰੇ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦ ਵਸਾਏ॥ ਤਾਂ ਚੁਕੈ ਅਹੰਕਾਰੇ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ
 ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਤਾਹਰਿ ਨਾਮ ਲਗੇ॥ ਪਿਆਰੇ॥ ਸੁਖ ਮਨਾਇ ਵਾਪਿ ਗੁਣਾ ਬੂਝੈ
 ਜਾਅਪੇ ਅਲਖ ਲਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਤੇਉ ਪਰਿਸਾਦਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬ

੨੬੪ ॥ ੬੦ ॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ** ॥ ਹੇ ਪਰਮ ਅਵਤਾਰ ਤ੍ਰੈਸਤ ਅੰਗੁਲ ੧੧੫
 ਵਾਈ ਜੋ ਪੈਸੇ ਸੁੰਨ ਸਚ ਕੇ ਅਹਾਰ ਹੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਦਾ ਕਸਬ ਦਹੀ ਬੋਲੇ ਅਰੁ ਤਤ
 ਕੋ ਵਿਰੋਧੇ ਤਾਂ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਕੋ ਚੀਨੇ ॥ ਤੀਨ ਗੁਨ ਕੋ ਮੇਟ ਸਬ ਦਇਛ
 ਕਰੇ ॥ ਤਾਂ ਅਨਕਾਰ ਦੁਰ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਏਕੁ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਗਰਿ ਨਾਮ
 ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ਲਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਅਹੁਇ ਵਾਪਿ ਗੁਲਾਬੁ ਏਕ ਬਸਤਿ ਗੁ
 ਰੁ ਅਲਖ ਕੋ ਲਖਾਵੈ ॥ ਇਸ ਤੀਨ ਗੁਨ ਕੋ ਉਪਾਰਿ ਸਾਧੈ ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਸਬ ਦਿਸੈ ਸਮਾਏ ॥ **ਪੁਨਰੋਰਖ ਪ੍ਰਜਨ** ॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨ ਕਥੀ ਅਲੇਪ
 ਵਨ ਕਹਾਂ ਸੁਖਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅਉਧੁ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕ
 ਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇਰ ਸੁਨ ਆਵੈ ਅਉਧੁ ਹਉ ਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬ
 ਦਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਪਾਇਆ ਸਾਢੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਅਸ
 ਬਿਰੁ ਹੋਵੇ ਕਿਤੁ ਭਜਨ ਤਿਪਤਾ ਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਾਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲ ਨ ਗ੍ਰਾਸੇ ॥ ੬੧ ॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ** ॥ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੁ ਪੈਨ ਕੋਨ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪੈਨ ਕੋਨ ਰਸ ਕੋ ਖਾਤ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੋ ਨ ਹੈ ॥ ਹੇ ਅਵਤਾਰ
 ਸਿਧ ਕੀ ਕੋਨ ਕਮਾਈ ਹੈ ॥ **ਤਿਸਕਾਉਤਰ** ॥ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਅਉਧੁ ਤਜੀ ਬਿਨੁ ਸਬ
 ਦ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਨਹਿ ਪਵਤਾ ॥ ਅਹੁ ਹਉ ਮੈ ਪਿਆਸ ਦੁਰ ਨਾਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਅ

ਹੁਜੋਸਬਦਸਿਉਰਾਤੇਏ॥ ਤਿਨੋਨੋਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਸਾਚਮੇਅ
ਪਾਇਰਹੈ॥ ਪੁਨਪ੍ਰਸਨਾ॥ ਹੇਨਾਨਕਜੀਵਹੁਕਵਨਬੁਧੈ॥ ਜਿਤਮਨਸ
ਅਸਾਥਿਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਕਵਨਭੋਜਨਕਗਿਝਿਪਤਿਹੋਵੈ॥ **ਪੁਨਉਤਰ॥**
ਹੇਨਾਥਜੀਸਬਦਜਬਗੁਰਕੀਕਿਰਪਾਸੋ॥ ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਾਰਿਜਾਣੈ॥
ਤਬਕਾਝਸੰਗਤਭਾਇਆ॥ **ਪੁਨਬਚਨਬਾਬਾਜੀ॥** ਰੰਗੁਨਗਤਾਰਸੁ
ਨਹੀਮਾਤਾ॥ ਬਿਨਗੁਰਸਬਦੇਜਲਬਥਿਤਾਤਾ॥ ਬਿੰਦੁਨਗਖਿਆਸ
ਬਦੁਨਭਾਖਿਆ॥ ਪੈਨਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅਗਾਧਿਆ॥ ਅਕਬ
ਕਥਾਏਸਮਕਾਰਿਹੈ॥ ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਕਉਲਹੈ॥ ੬੩॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਨਾਥਜੀਸਤਿਗੁਰਰੰਗੁਨਹੀਰਤੇ॥ ਅਰੁਸ
ਬਦਕੇਰਸਨਹੀਮਾਤੇ॥ ਬਿਨਗੁਰਕੇਸਬਦਜਲਬਲਤਪਤੇਹੈ॥ ਅ
ਹੁਜਿਨੋਨੋਬਿੰਦੁਨਹੀਰਖਸਕੀਹੈ॥ ਅਰੁਸਬਦਕੀਪਹਚਾਣਿਨਹੀ॥
ਅਰੁਪੈਨਭੀਨਾਹੀਸਾਧਿਆ॥ ਅਰੁਸਚਭੀਨਹੀਅਗਾਧਨਕੀਆ॥
ਜੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਸੋਏਕਰਿਅਕਬਕਥਾਮਨਮੋਸਮਹੋਇਰਹਿਤੇ॥
ਤਬਉਨੋਕੇਆਤਮਪਦਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ **ਉੜਾ॥** ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਰੰਗੇਗ
ਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਾਨਿਨਿਵਾਰੀ॥

ਅਪੀਓਪੀਓਆਤਮਸੁਖਧਾਰੀ॥ ਸਚਮਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਤਰੁਤਾਰੀ॥ ੧੧੬
ਨਾਨਕਬੁਝੈਗੁਰਵੀਰਗੀ॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇਨਾਥਜੀਜੇਹੁਰਪਦ
ਰੰਗੁਰਾਤੰ॥ ਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਦਪੀਸਹਜਿਸੇਸਮਾਤੇਯੋ॥ ਗੁਰਵਚਨਾਵਿ
ਚਾਰਸੋਤਿਸਨਾਅਗਾਨਿਨਿਵਰੀਯੋ॥ ਵੈਅੰਪਿਉਪੀਵਆਤਮਸੁਖਧਾ
ਰਹੋਯੋ॥ ਸਚਮਰਾਧਗੁਰਮੁਖਤਰਨਤਰਨਯੋ॥ ਇਸਮੇਰੇਵਿਚਾਰਕੇ
ਕੋਈਵਿਰਲਾਬੁਝਨਹਾਰਯੋ॥ **ਪੁਨਰੋਰਥਾਥਪ੍ਰਸਨਾ॥** ਏਹੁਮਨਮੇਗਲ
ਕਹਾਂਬਸੀਅਲੋਕਹਾਂਬਸੈਏਹਪਵਨਾ॥ ਕਹਾਂਬਸੈਸੋਸਬਦਅਉਧੁਤਾਂਕੇ
ਚੁਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਂਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾ
ਏਹੁਮਨਪਾਏ॥ ਆਪੇਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਭੁਧੈਧਾਵਤਵਰਜਿਰ
ਹਾਏ॥ ਕਿਉਮੁਲਪਛਾਣੈਆਤਮੁਜਾਣੈਕਿਉਸਸਪਰਸੁਰਸਮਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਉਮੈਵਿਚਹੁਖੈਵੈਤਉਨਾਨਕਸਚਸਮਾਵੈ॥ ੬੪॥ **ਤਿਸ**
ਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਨਾਨਕਜੀਇਹੁਮਨਹਸਤੀਸਮਾਨਜੈਯੋ॥ ਸੋਕਹਾਂਰਹ
ਤਾਹੈਅਰੁਪਵਨਕਹਾਂਬਸਤਾਹੈ॥ ਅਹੁਸਬਦਅਵਧੁਤਅਸਥਾਨਕਹਾਂ
ਮੋਕਉਬਤਾਇਦੀਜੀਐ॥ ਕਿਉਕਰਿਮਨਕੀਚੰਚਲਤਾਜਾਇ॥ **ਪੁਨਉਤਾ॥**
ਹੇਨਾਥਜੀਜਬਪਰਮੇਸਰਹਿਪਾਕਗੇਤਬਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇ॥ ਤਬਮਨਨਿ

ਜਪਹਵਾਸਾਪਾਇਚੰਚਲਤਾਸੇਰਹਤਹੋਇਆਪੇਕੋਆਪੁਖਾਇਨਿਰਮ
 ਲਹੋਵਹੀ॥ **ਅਰਥਮਹਾ॥** ਜੇਅਪਨੇਨਿਜਸਰੂਪਮਾਦਿਕੁਹੋਇ॥ ਤਬਾਇ
 ਸਪ੍ਰਕਾਰਕੋਧਾਵਤਚਾਖੇ॥ **ਪੁਨਪ੍ਰਸਨ॥** ਹੇਨਾਨਕਜੀਕਿਉਕਰਿਮੁਲਵ
 ਸਤੁਕੋਪਛਾਨੈ॥ ਅਹੁਕਿਉਕਰਿਆਤਮਪਦਕੋਜਾਨੈ॥ ਕਿਸਜੁਗਤਸੇ
 ਸਸੁਘਰਸੁਗਜਿਸਮਾਵੈ॥ **ਪੁਨਉਤ੍ਰ॥** ਹੇਨਾਥਜੀਜਬਗੁਰਕੇਸਬਦਸਿ
 ਉਅੰਤਰਹਉਮੈਦੁਰਕਰੇ॥ ਤਬਸਹਜਿਪਦਮੇਸਮਾਵੈ॥ ਏਹੁਮਨੁਨਿ
 ਹਚਲਹਿਰਦੈਵਸੀਅਏਗੁਰਮੁਖਮੁਲਪਛਾਣਹੋ॥ ਨਾਭਕਮਲ
 ਘਰਆਸਣਬੈਸੇਗੁਰਮੁਖਖੋਜਤਤੁਲਹੈ॥ ਜੇਸਬਾਦਿਨਿਰੰਤਰ
 ਨਿਜਘਰਆਛੈਡਿਭਵਣਜੋਤਸੋਸਬਦਲਹੈ॥ ਖਾਵੈਦੁਖਭੁਖਸਾ
 ਢੇਕੀਸਾਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਰਹੈ॥ ਅਨਹਦਬਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨੀਵਿਰ
 ਲਾਕੋਅਰਥਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਆਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੰਗੁਕਬਹੂੰ
 ਨਜਾਵੈ॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ੬੫॥** ਹੇਨਾਥਜੀਮਨਨਿਹਚਲਕਾਬਾਸ
 ਹਿਰਦੇਮੇਰੈ॥ ਜੇਗੁਰਵਚਨਕੋਰਿਮੁਲਕੋਪਛਾਣਹਰਿਆਹੈ॥ ਨਾਭਮ
 ਸਥਾਨਪਵਨਕਾਘਰਹੈ॥ ਤਹਾਂਨਿਹਚਲੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦਕੋਖੋਜਕਰ
 ਤਤਕੋਪਾਵੈ॥ ਸੋਸਬਦਨਿਰੰਤਰਨਿਜਘਰਮੇਰੈ॥ ਤੀਨੋਭਵਨਮੈਜੋਤਪੁ

ਹਨਯੋ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸਬ ਰਹੀ ਕਰ ਪੂਜੀ ਅਤੁਯੋ॥ ਜਬ ਭੁਖ ਭੁਖ ਸਾਚੇ ਹੀ ਕੀ ਹੋਵੇ १੧੭
 ਹਿਤ ਬਸਾਚੇ ਸੋ ਡਿਪਤਾ ਦੇ॥ ਸਬ ਦਮਨਾਹਰ ਕਰ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੋ ਜਾਨੀ
 ਤਾਯੋ॥ ਅਰਥ ਕੋਈ ਦਿਰਲਾ ਜਾਨਣ ਜੋਗਯੋ॥ ਨਾਥ ਜੀ ਹਮ ਸਾਚੀ ਕਹ
 ਤੇਯੋ॥ ਜੋ ਸਾਂਚਰਾ ਤੇਯੋ ਤਿਨ ਕਾਰੰਗ ਕਬੂ ਦੂਰ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਪ੍ਰਸਨਗੋਰਖਨ
 ਥਜੀ॥ ਜਾਂ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨ ਕੋ ਠੈਰ ਹੋਤਾ॥ ਨਾਭ ਕਮਲ ਅ
 ਸਥੰਭ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਪਦਨ ਕਦਨ ਘਰ ਸਹਤਾ॥ ਰੂਪ ਨਹੀ ਹੋਤੈ ਰੇਖਨ ਕਾਈ ਤਾਂ
 ਸਬ ਦਕਾਂ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦ ਕੀ ਮੰਡੀ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਮਿਤ ਕੀ ਮਾਤਿ
 ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ਵਰਨ ਭੇਖ ਅਸੁ ਰੂਪ ਨ ਜਾਪੀ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪ ਸਿਸਾਚ ०
 ਯਨ ਨ ਕਨਾਮ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਇਬਤ ਬਸਾਚੇ ਸਾਚਾ॥ ੬੬॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰ
 ਮਾਰਥਾ॥ ਰੇਨਾਨ ਕਜੀ ਜਬ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹਨ ਥੀ ਤਬ ਮਨ ਕਹਾਂ ਰਹਤਾ
 ਥਾ॥ ਜਬ ਨਾਭ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭ ਨ ਥਾ ਤਬ ਪਦਨ ਕਹਾਂ ਰਹਿਤਾ ਥਾ॥
 ਜਬ ਰੂਪ ਰੇਖਨ ਥੀ ਤਬ ਸਬ ਦਕਾਂ ਲਿਵਲਾਈ ਥੀ॥ ਜਬ ਰਕ
 ਤ ਬਿੰਦ ਕੀ ਮੰਡੀ ਨ ਥੀ ਤਬ ਮਿਤ ਅਰੁ ਕੀ ਮਿਤ ਕਦਨ ਕਰੇ ਥਾ॥ ਵਰਨ ਭੇ
 ਖ ਅਸੁ ਰੂਪ ਨ ਥਾ ਤਬ ਸਚ ਕੀ ਪਹਚਾਨ ਕੈ ਸੇਥੀ॥ ਅਬ ਅਰਤ ਬਕੀ
 ਸਾਚੀ ਬਾਤ ਕੋ॥ ੬੭॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹਨ ਹੋਤੀ ਅਉ ਪੁਤ ਉਮਨ ਸੁੰਨਰ

ਹੈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਨਾ ਭੁਕ ਮਲ ਅਸਥੀ ਭਨੋਰਾ ਤਾ ਨਿਜ ਪਰਬ ਸੋ ਤੇ ਪਵਨ ਅਨ
 ਰਾਗੀ॥ ਗੁਪਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਰਿ ਨਹੀ ਤੀਤ ਉਅ ਕੁਲਿ ਲਗਤ ਉਸ ਬਾਦਿ ਸੁ
 ਸਾਹੁ॥ ਗਉਨ ਗਗਨ ਜਬ ਤਬੈ ਨਹੀ ਤੋ ਤਿਭਵਣ ਜੋਤਿਆ ਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰ॥
 ਵਰਨ ਭੇਖ ਅਸਰੁ ਪਸੁਏ ਕੋਏ ਕੋਸ ਬਦੁ ਵਿਰਾਈ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ
 ਨਾ ਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ **੬॥ ਤਿਸ ਕਪਰਮਾ ਹਥਾ॥** ਹੈ ਅਉਂਤੁ ਜ
 ਬਹਿਰ ਦਾ ਦੇਹ ਨਥੀ ਤਬ ਮਨੁ ਮੇਰ ਹੈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਜਬ ਨਾ ਭੁਕ ਮਲ
 ਅਸਥੀ ਭਨੋਰਾ ਤਾ॥ ਤਬ ਨਿਜ ਪਰਬ ਸੋ ਪਵਨ ਸਰਬ ਅਨੁਰਾਗੀ॥ ਰਹਿ
 ਤਾਥਾ ਜਬ ਗੁਪਰੇਖ ਜਾਤਿ ਨਥੀ ਤਬ ਅਕੁਲੀ ਲਗਤੋ ਸਬਦ ਸੁਸਾਗ॥
 ਗਵਨ ਗਗਨ ਜਬ ਤਬੈ ਨਹੀ ਤਾ ਤਬ ਤੀਨ ਭਵਨ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਆਪਥਾ॥
 ਆਪੇ ਹੀ ਵਰਨ ਭੇਖ ਅਸਰੁ ਪਸੁਏ ਕੋਏ ਕੋਸ ਬਦੁ ਕਾਗ ਬਿਝਧਾਰਾ
 ॥ ਬਿਨਾ ਸਾਚੇ ਕੋਏ ਉਸੁਚਾ ਨਹੀ॥ ਏਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ **ਪੁਨ ਪੁਸਨ॥**
 ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖ ਬਿਨ ਸਿਜਾਈ॥
 ਹਉ ਮੇਰ ਚਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਾ ਬਿਸਰੀ ਮੈਂ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਤਵੈ ਸੁਗੀਆ ਨਤੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਹਉ ਮੈਂ ਸਬਾਦਿ ਜਥਾਏ॥ ਤਨ ਮਨ ਨਿਰਮਲ
 ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਮੀਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਗਾਖਿ

ਆਉਰ ਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗ ਕਦੇ ਨਹੈ ਦੇਖੋ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੧੧੮
੬੮॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇ ਪੁਰਖ ਨਾਨਕ ਜੀ॥ ਕਿਤਾ ਕਿਤਾ ਬਿਧ ਕਰ ਕੇਜ
ਗਉ ਪਜਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਾਮੋ ਕੋ ਬਿਸਾਰ ਕਰਿ ਦੁਖ ਪਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋਗੁ
ਰਮੁਖੋ ਦੇਸੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਅਰੁ ਉਭੈ ਕੋ ਸਬਦ ਸੋ ਜਲਾਵੈ॥ ਤਿਸਕਾ
ਤਨਮ ਨਾਨਿਰਮਲੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਲੀ ਹੈ॥ ਦੇਸੋਈ ਸਾਚੇ ਮੇਸਮਾ
ਏ ਹੈ॥ ਵੇਨਾਮ ਹੀ ਬੋਗਾਗੀ ਹੈ॥ ਜਿਨੇ ਸਚ ਪਦ ਧਾਰੇ॥ ਬਿਨਾ ਸਚਨਾਮ ਕੇ
ਭਾਵਨਾ ਜੋ ਕਦਾ ਚਿਤ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਹਿਰਦੇ ਮੋ ਬਿਠਾਰ ਦੇਖੋ॥ ਪੁਨ ਉਤ
ਗ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚ ਸਬਾਦਿ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਲੀ ਪਰ
ਗਟੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਲੀ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ
ਦਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ
ਗੀਜੁਗਾਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏ ਕੋ ਜਾਣੈ॥ ੬੯॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥
ਰਥੁ॥ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ॥ ਗੁਰਵ ਚਨ ਜੋ ਸਚ ਪਦ ਹੈ॥ ਤਿਸਕੋ ਜੋ ਕੋਈ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗੁ
ਰਵ ਚਨ ਕਰ ਸਾਚ ਬਾਲੀ ਜੋ ਘਟੇ ਮੇਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਵ
ਚਨਾ ਕਰਿ ਮਨ ਭਿਜਵਾ ਹੈ॥ ਦਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵ
ਚਨ ਕਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਗੀ ਹੈ॥ ਸੋਈ ਇਸ ਜੁਗ

ਤਕੋਪਛਾਨੈ॥ ਗੁਰਵਚਨਕਰਏਕਬ੍ਰਹਮਕੋਜਾਨਤਾਹੈ॥ **ਉਤਰਾ॥** ਬਿਨਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ ਬਿਨਸ
 ਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖਪਾਇ
 ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਗਰਬਗੁਬਾਗ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁ
 ਆਜਨਮੁਗਾਰੀ॥ **੭੦॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥** ਹੇਨਾਥਜੀਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇ
 ਟੇਜਨਮਪਦਾਰਥਹਾਰਕੇਮੁਆਹੈ॥ **ਪੁਨਉਤਰਾ॥** ਗੁਰਮੁਖਮਨਜੀਤਾਹ
 ਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦੁਗਖਿਆਉਰਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਜਗਜੀਤਾਹ
 ਉਮੈਮਾਰੀਬਿਦਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਨਾਏਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਮੇ
 ਲਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਪਛਾਣੈ॥ **੭੧॥ ਤਿਸਕਾ**
ਪਰਮਾਰਥ॥ ਹੇਨਾਥਜੀਗੁਰਮੁਖੀਜੀਤੇਹੈ॥ ਜਿਨੋਹਉਮੈਮਾਰੀਹੈ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖੀਸਾਚਪਦਹਿਰੇਮੋਧਾਰਾਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਨੇਹੀਜਗਜੀਤਾਹੈ॥ ਜਿਨੋ
 ਕਾਲਕੋਮਾਰਬਿਦਾਰਾਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਦਰਗਹਮੇਹਾਨਹੀਪਾਵਤੇ॥ ਜੋਗੁ
 ਰਮੁਖਸਬਦਕੋਪਛਾਨਤੇਹੈ॥ **੭੨॥ ਉਤਰਾ॥** ਸਬਦੇਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਨਤੁਮ
 ਉਪੁਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ ਨਾਮੇਰਾਤੇਮਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੇਤੇਸੁਖੁਹੋ
 ਈ॥ ਨਾਮੇਤੇਸਰਪ੍ਰਗਟਹੋਵਹਿਨਾਮੇਸੋਝੀਪਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੋਖਕਰ

ਰਿਬਹੁਤੇਰੇਸਾਚੇਆਪਖੁਆਈ।ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈ।ਐਸੈਅਉਪੁਜੇਗ ੨੧੯
 ਜੁਗਤਤਾਰਈ।ਕਰਿਬਿਚਾਰਮਨਦੇਖੋਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਨਕੋਈ।
ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ਅਬਗੁਰਸਬਦਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਨੋ।ਰਿਪਰਮਅਵ
 ਪੂਤਬਿਨਾਏਕਨਾਮਕੇਜੋਗਨਾਹੀਹੋਤਾ।ਜੋਨਾਮਰਾਤੇਹੈਅਰੁਅਨਾਦਿਨੁ
 ਮਾਤੇਹੈ।ਤਿਨਕੋਨਾਮਸਿਉਪਰਮਸੁਖਹੋਇਆ।ਨਾਮਹੀਸੋਸਰਬਪਦ
 ਇਸਾਬਿਤਕੁਏਹੈ।ਨਾਮਹੀਸੋਸਭਸੋਸੀਪਈਹੈ।ਬਿਨਾਨਾਮਕੇਅਨੇਕ
 ਭੇਖਧਾਰਤੇਹੈਸੋਸਚੇਨੇਆਪਖੁਆਈਹੈ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਨਾਮਪਾਈਤਾਰੈ।
 ਹੇਅਵਪੂਤਜੋਗਅਰੁਜੁਗਤਤਦਹੋਵੈ।ਜਬਬਿਚਾਰਕਰਿਮਨਮੋਦੇ
 ਖੀਐ।ਬਿਨਾਨਾਮਕੇਮੁਕਤਕਦਾਰਿਤਨਾਹੀ।**ਤਬਬਾਬੇਜੀਨੇਉਸਤਤਪ**
ਰਮੇਸਰਕੀਕਹੀ॥ ਤੇਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੀਜਾਣੈਕਿਆਕੋਆਖਿਬਖਾਨੈ।
 ਤੂੰਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇਸਭਰੰਗਮਾਣੈ।ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁ
 ਰੁਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਠਿਹੈਗੁਰਮਾਣੈ।ਮਾਗਹਿਨਾਮੁਪਾਇਉਹਿਭਿਖਿਆ
 ਤੇਹੋਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਣੈ।ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸੋਸ਼ੀਹੋਈ।ਨਾਨਕਸਭਜੁਗਆਪੇਵਰਤੈਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਈ॥੧੩
॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਆਬਿਨਾਸੀਤੇਗੀਗਤਿਮਿਤਕੋਤੂਹੀਜਾਨਨਾ

ਰਹੈ॥ ਅਵਰ ਕੋਈ ਕਿਆ ਦਖਾਣ ਕਰੇ॥ ਤੁਆਪੇ ਹੀ ਗੁਪਤ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ
 ॥ ਆਪ ਹੀ ਸਰ ਰੰਗ ਮਾਣਤਾ ਹੈ॥ ਸਾਧਕ ਅਹੁ ਸਿਧ ਗੁਰੁ ਅਹੁ ਚੇਲੇ ਤੇਰੀ
 ਆਗਿਆ ਸੇਖੋ ਜਤੇ ਠਿਰਤੇ ਹੈ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਤੇਰੀ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗਤੇ ਹੈ॥
 ਜੇ ਮਿਲੇ॥ ਤਿਰੇ ਨਾਮ ਦਰਸਨ ਪਰ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ਅਬਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭ ਜੇ ਖੇਲ
 ਰਚਾਇਆ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹੀ ਕਉ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਜੁਗ ਮੇ ਆਪੁ ਦਰ
 ਤੇ ਹੈ॥ ਦੁਜਾ ਅਵਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਤਬ ਸਰਬ ਸਿਧੋ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਮੁ
 ਖਾਰ ਬਿੰਦਾ ਸਿਉ ਸ੍ਰਵਨ ਕੀ ਏਤ ਬ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਗਨ ਭਏ॥ ਅਹੁ ਬਾਬੇ
 ਜੀ ਕੋ ਆਦੇਸ ਕੀਆ ਅਹ ਬੇਨਤੀ ਲਾਗੇ ਕਰਨੇ॥ ਹਿਨ ਨ ਕਜੀ ਤੁਮ ਸੰਤ ਜ
 ਨੇ॥ ਅਹ ਸਰਬ ਸਿਧ ਪੇ ਬਖਸੀ ਐ ਸਿਧੋ ਦਹ ਅਬ ਫਿਰ ਪਾਏ ਸਟ
 ਕੋਰਾ॥ ਜੇ ਇਨ ਕਾ ਕਾਇਆ ਨ ਹੋਵਾਗਿ॥ ਅਹੁ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਨ ਕੀ ਸਿ
 ਧਾਂ ਅਹੁ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਾ ਅਭਮਾਨ ਨਿਦਰ ਤ ਭੁਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀ
 ਫਿਰ ਪਾਏ ਸਟਿ ਕਰੀ॥ ਜੇ ਸਿਧ ਅਹੁ ਕਰਾਮਾਤ ਖੈ ਚਲਈ ਸੀ ਸੋ ਠੇਹ ਬਖ
 ਸਿ ਕੀਆ॥ ਸਭਾ ਸਿਧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ॥ ਅਹੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਨੇ ਲਗੇ॥
 ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਿਧੋ ਸਿਉ ਵਿਦਿਆ ਭਏ॥ **ਸਾਖੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥**
 ਸ੍ਰੀ ਕਾਹ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਕਰੋ ਉਚਾਰਾ॥ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਕਾਰ ਲਏ ਉਧਾਰ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਗੇਸਾਖੀ ਸੇਤਬੰਧਰਾਮੇਸਰਪਰਸਿਧੋਸੋਨਿਰੁ
 ਪਨਰੋਵੈਗੀ॥ ੧੭੧॥ ਸੇਤਬੰਧਸਤਿਗੁਰਚਲੇਮਰਦਨਾਨਿਜਸੰਗੁ॥ ਤਹਾ
 ਸਭਸਿਧਨਮੇਲਾਕੀਓਸੋਭਾਸਭਾਅਭੰਗਾ॥ ੧੭੨੫੬੧॥ ਜਬਰਾਮੇਸਰਪ
 ਹੁਚੇਦਿਆਲਾ॥ ਕੰਠਸਿੰਧਾਇਕਸਿਲਾਬਿਸਾਲਾ॥ ਤਹਾਅਸਨਕੀਨਾਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਪਾਨਾ॥ ਦਿਗਮਰਦਨਾਪਰਮਸੁਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਲਖਸਹੰਸ੍ਰਪਰਜਾਤਹਾਆ
 ਈ॥ ਹੋਮਜੰਗਪੁੰਨਦਾਨਕਰਾਈ॥ ਸਾਧਅਤੀਤਖਟਿਵਰਸਨਮੇਲਾ॥ ਬਹੁ
 ਤਸੀਤਮਹੰਤਅਹੁਚੇਲਾ॥ ੩॥ ਸਭਸਿਧਮੋਦਧਮਾਰਗਆਏ॥ ਮ੍ਰਿਗਆ
 ਸਲਜਲਪਰਦਉੜਾਏ॥ ਜਬਪ੍ਰਭਸਿਧਆਵਤਸਭਦੇਖੇ॥ ਪੁਨਮਰਦ
 ਨੈਨੈਨਪੇਖੇ॥ ੪॥ ਬੇਨਤੀਮਰਦਾਨੇਕੀ॥ ਕਰਜੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਓਬਖਾ
 ਨਾ॥ ਏਹੁਕੋਆਵੈਪ੍ਰਭਸਾਧਸੁਜਾਨਾ॥ ਬਚਨਬਾਬਾਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਹਿ
 ਓਸਾਧਸਭਆਹਿ॥ ਚਲਾਇਨਕੇਆਗੇਹਮਜਾਹਿ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਰੀਅਰਦਾਸਿਕਿਤਚੜ੍ਹਜਲਤਰਹਮਚਲਾ॥ ਪੁਨਚਲਿਤਕੀਓਸੁ
 ਖਰਾਸਤਰੀਸਿਲਾਸਨਮੁਖਚਲੀ॥ ੫੧੬੧੬੧॥ ਤਬਸਤਿਗੁਰਕਹਿਓ
 ਬਚਨਸੁਨਾਇ॥ ਅਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬੁਬਜਾਈ॥ ਤੂੰਸੁਨਏਕਸਬਦੇਮੇਕ
 ਜੋ॥ ਤੁਮਕੀਰਤਨਕੋਰਪਰਮਸੁਖਲਹੋ॥ ੧॥ ਤਬਬਾਬੇਜੀਰਾਗਰਾਮਕ

ਲੀਮੇਸਬਦੁਬਲਿਆ॥ ਹਮਰੋਲਤਬੇੜੀਪਾਪਭਰੀਹੈਪਵਨਲਗੇਮਤਜ ॥
 ਈ॥ ਸਨਮੁਖਸਿਧਭੇਟਦੇਕੋਆਏਨਿਹਚੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰਤਾਰਿਤਾਰਨਹਾਰਿਆ॥ ਦੇਹੁਭਗਤਪੂਰਨਅਬਨਾਸੀਹਉਤਭਉਤੋਬ
 ਲਿਹਾਰਿਆ॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀਜੀਏ
 ਹੁਸਰੀਗੁਪੀਨਾਉਜੋਪਾਪਪੁੰਨਤੇਭਰੀਹੈ॥ ਮਤਏਹੁੰਕਾਰਗੁਪੀਅਦਿਦਿ
 ਆਪਦਨਸੋਭੈਗੁਪੀਸਾਗਰਸੋਬਹਜਾਏ॥ ਅਹੁਸਿਧਸਨਮੁਖਭੇਟਦੇਕੋ
 ਆਏਹੈ॥ ਤਤਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਨਿਹਚੇਦਵਡਿਆਈਮਿਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉਕਾ
 ਅਰਥੁ॥ ਹੇਸਤਿਗੁਰਤੁਮਇਸਨਾਵਕੋਤਾਰਨਹਾਰਹੋ॥ ਹੇਅਬਿਨਾਸੀਪੂ
 ਰਨਭਗਤਅਪੁਨੀਦੇਹੁ॥ ਤੁਮਾਰੇਸਬਦਬਲਿਹਾਰਹੋ॥ ਤਾਂਠੇਰਬਾਬੇਜੀ
 ਦੁਸਰੀਪੜੀਕਹੀ॥ ਸਿਧਸਾਧਕਜੋਗੀਅਰੁਜੰਗਮੁਏਕਸਿਧਜਿਨੀ
 ਧਿਆਇਆ॥ ਪਰਸਤਪੈਗਸਿਝਤਤੇਸੁਆਮੀਅਖਰਜਿਨਕੋਆਇ
 ਆ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਸਿਧੋਸਿਧਸਾਧਕਜੋਗੀਜੰਗਮਬਹੁ
 ਤੇਰੇਹੈ॥ ਏਕਪਰਮਾਸਿਧਹੀਹੈ॥ ਜਿਨਾਪਰਮੇਸਰਕੋਧਿਆਇਆਹੈ॥
 ਤਿਸਕੋਚਰਨਜੋਕੋਈਪ੍ਰਾਨੀਸੇਵਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਭਤਕਾਯਹੀਉਧਾਰੁਰੇਤਾ
 ਹੈ॥ ਅਹੁਅਖਰਜੰਗਮਸਰਕਾਨਾਮਹੈਸੋਭਿਨੀਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਭਇਆਹੈ॥

ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਣਾ
 ਮਜਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਗਾ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰ ਨ ਕਭੇ ਟਿਓ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਨਿਬੇੜਾ॥
 ੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਜਪਤਪਸੰਜਮ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੁ
 ਨਾ ਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭੇਟ ਕਰ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਸੇ ਨਿਬੇੜਾ ਹੋ
 ਤਾ ਹੋ॥ ਜਬ ਇਸ ਸਬਦ ਕਾ ਭੋਗ ਪੜਾਤ ਬਸਤੁ ਸਿਧ ਨਿਕਾਟਿ ਨ ਆਏ॥
 ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਿਧੋ ਆਦੇਸ਼॥ ਠੇਗ ਸਿਧੋ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਆਦੇਸ਼॥ ਆਈ ਐ ਨਾਨਕ ਬਾਬਾ ਸਰਬੰਗਾ ਮੀ ਜੀ॥
 ਤਬ ਸਿਧ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ॥ ਅਗ ਇਕੜ
 ਹੋਇ ਕਰ ਸੇਤ ਬੰਧ ਰਾਮੇਸਰ ਪਰ ਆਇ ਉਤਰੇ॥ ਆਪ ਸਮੇ ਸਿਧਾ ਅ
 ਰੁਕ ਰਾਮਾਤ ਲਾਗੇ ਦਿਖਾਵੇ॥ ਅਰੁ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਕਹਿ ਆਹੇ ਨਾ
 ਨਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਛੁ ਤੁਮ ਭੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਵੋ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ ਆ
 ਹੇ ਸਿਧੋ ਇਹ ਸਿਧੀ ਅਰੁ ਕਰਾਮਾਤ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮੁ ਸਤੁ ਝੂਠਿ ਹੈ
 ॥ ਏਹੁ ਸਤੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਰੂਪ ਕਾਰਿ ਰਹੇ॥ ਵੇਰਗਾ॥ ਮਛਿ
 ਦੁਬਾਰਾ॥ ਪੁਨ ਮਛਿ ਦੁਜੀ ਕਹਿ ਓਹੇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਨਾਗਿ ਆਨੁ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਚੰ
 ਚਲਾ ਥਿਰ ਰਹੇ ਰਿਸੁ ਜੁਗਤ ਜੋਗ ਕੋ ਜਾਨਿ॥ ੧॥ ਅਵਤ੍ਰਤੀ ਕਾ ਕੋ ਕੇ ਮਸੂਨ

ਸਮਾਧਿਸਮਾਏ॥ ਯਹ ਬਿਚਾਰਨਿ ਰਨੇ ਕਹੋ ਤਬ ਮਮ ਮਨ ਪਤੀਆਇ॥੨॥
 ॥ ਸੁਨਮਾਛੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸਨਤ ਬੋਥੇ ਰਿਪਾਨਿ ਪਾਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੁਖ ਤੇ
 ਕਹੀ ਬਾਨੀ ਪਰਮਾਥਿ ਗਿਆਨ॥੩॥ **ਗਗਰਾ ਮਕਲੀ ਦੇ ਬਿਚ ਬਾਬੇ ਸਬ**
ਦੁਬਾਇਆ॥ ਸੁਨਮਾਛੰਦ੍ਰ ਨਾਨਕ ਬੋਥੇ॥ ਵਸਗਤ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਡੋਲੇ॥
 ਐਸੀ ਜੁਗਤ ਜੋ ਗੋਪਾਲੋ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ॥੧॥ ਸੋ ਅਵ
 ਪੁਤ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਸੁਪ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ॥ **ਤਿਸਕਾ ਪਰ**
ਮਾਰਥਾ॥ ਹੇ ਮਾਛੰਦ੍ਰ ਤੁਮ ਸੁਨ ਯਹ ਹਮ ਕਹਿ ਤੇ ਪੈ॥ ਜਬ ਪੰਚਤਤ ਕੇ ਸਾਧੇ॥
ਅਰਥ ਪਹੁ॥ ਜਬ ਇਨ ਕੇ ਪਰ ਪੰਚ ਕੇ ਜਾਨਾ॥ ਤਬਾਇ ਦੀ ਅਹੁਦੇਖ ਪਰਕਿ
 ਰਤ ਦਿਕੁ ਭਈ॥ ਤਬ ਮਨ ਅਚਲੋਇਆ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤ ਜਾਨੇ ਜੋ ਜੋ
 ਗਾਅਰੁ ਭਭੇ ਪੈ॥ **ਅਰਥ ਹਉਕਾ॥** ਵਹੀ ਅਵਪੁਤ ਪੈ ਜਿਸ ਕੇ ਐਸੀ
 ਬੁਧਿ ਪੈ॥ ਵਹੀ ਅਹਿਨਿ ਸਿੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮੋਸਮਾਏ ਪੈ॥ **ਪੁਨਮਾਛੰਦ੍ਰ**
ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਵਪੁਤ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਕਵਨ ਪੈ॥ ਕਿਸ ਭੋਜਨ ਸੇ
 ਡਿਪਾਤਿ ਰਹੇ ਪੈ॥ ਅਹੁ ਕਵਨ ਆਸਨ ਕਾਰਿ ਕਿਸਾਧਿ ਆਨੇ ਸੋ ਚਿਤ ਦਿਕੁ ਭੇ
 ਆਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਦੁਸਰੀ ਪੈ ਵੀ ਕਹੀ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤ ਪਰਚ
 ਲੈ॥ ਹੋਵੈ ਸੋ ਡਿਪਤ ਸੰਤੋਖ ਅਮੁਲੈ॥ ਧਿਆਨ ਰੁਪੋਇ ਆਸਨ ਪਾਵੈ॥ ਸਚ

ਨਾਮ ਤਾੜੀ ਚਿਤ ਲਾਵੈ॥ **ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥੁ॥** ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਤਿਸ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ੧੨੨
ਭਾਉ ਭਗਤ ਕੀ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਸਦਾ ਭੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਉ ਚਲ ਕੇ ਭਿਖਿਆ ਲੇਤਾ ਹੈ॥ ਵੈ
ਸੋ ਤਿ ਪਾਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਸੰਤੋਖ ਅਮਲ ਪਦਮੋ ਅਗਧਿਆਨ ਮੋਤ ਤਰੁ ਪਰੇਇ
ਆਇ ਹੀ ਸੁੰਨ ਦਿੜੁ ਭਇਆ॥ ਅਰੁ ਸਚਨਾਮ ਦਿੜੁ ਏਹੁ ਤਾੜੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਲਗਾਵੈ॥ ੩॥ **ਤਾਂਬਾ ਬੇਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥** ੩॥ ਨਾਨਕ ਬੇਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
ਨੀ॥ ਸੁਨ ਮਾਛਿ ਦੁਆਉ ਪੁਨੀ ਸਾਦੀ॥ ਆਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਗਾਸਿ ਵਲਾਏ॥ ਨਿਹ
ਚੋ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ॥ **ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥੁ॥** ਹੇ ਮਾਛਿ ਦੁਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ
ਹੈ॥ ਪਰਮ ਅਵਤਾਰੁ ਤੀਜੀ ਸਾਨੀ ਹੈ॥ ਸੋ ਆਸਾ ਮੇ ਨਿਗਾਸ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਨਿਹ ਚੇ
ਕਰਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ **ਤਾਂਬਾ ਬੇਜੀ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥** ਪ੍ਰਦਵਤਿ
ਨਾਨਕ ਅਗਮਾ ਦਿਖਾਏ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਪਾ ਮਿਲਾਏ॥ ਦਿਖਿਆ ਦਾਹੁ ਭੋਜਨ
ਖਾਇ॥ ਛੇਦ ਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ॥ **ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥੁ॥** ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਅਗੰ
ਮ ਬਾਤ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਗੁਰ ਅਰੁ ਚੇਲਾ ਏ ਕਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਸਿਖ ਨੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਦਿਛਿਆ ਜੇ ਪਰਮ ਅਵਤਾਰੁ ਪੋਜੈ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਤ ਬਛੇ
ਦਰਸਨ ਮੋਏ ਕਬਹੂ ਮਹੀ ਸੋਝੀ ਪਾਏ॥ ਤਬ ਮਾਛਿ ਦੁ ਨਾਥ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਕੇ ਮੁਖਾਰ ਬਿੰਦ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਕਾਰਿ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ॥ ਅਰੁ ਗ

ਦਗਦੋਇਕਰਬਾਬੇਜੀਕਉਆਦੇਲੁਕੀਆਠੇਰਅਵਰਸਿਧੋਬੇਲੇ॥
ਚਨਸਰਬਾਸਿਧੋਕਾ॥ ਹੇਨਾਨਕਬਾਬਾਜੀਜੋਗਕਮਾਰਗੁਬਰਾਹੈਤੁਮਭੀ
ਸਰੁਪਲੇਵਉ॥ਤਬਸਤਿਗੁਰਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨਜੀਬੇਲੇ॥**ਬਚਨਗੁਰੁਬਾ**
ਬੇਜੀਕਾ॥ ਹੇਸਿਧੋਮੈਨੇਅਪਨੇਗੁਰੁਸਗਿਆਨਰੁਪੀਜੋਗੁਪਾਇਆਹੈ॥ਤਿ
ਸਮੇਸਦਾਹੀਦਿਵਰਹਿਤਾਹੈ॥ਠੇਰਅਵਰਸਿਧੋਬੇਲੇ॥ਹੇਨਾਨਕਜੀਗਿ
ਆਨਰੁਪੀਜੋਗਕਉਨਹੈ॥ਅਰੁਉਸਕੇਗੁਰਮਾਰਗੁਪੀਕੀਮਾਤਾਕਵਨਹੈ
ਸਿੰਘੀਅਰੁਉਲੀਕਿਸੁਨੁਗਤਿਕੀਹੈ॥ਅਰੁਮਗੁਰਗੋਰਖਜੀਕਾਸਰੁਪ
ਰਿਰਦੇਮੋਜਗਾਵਤੇਹੈ॥ਅਰੁਤੁਮਕਵਨਜੁਗਤਕਰਿਗੁਰਗੋਰਖਜਗਾਵ
ਤੇਹੈ॥ਹਮਕੋਇਸਕਾਉੜਦੇਵਉ॥**ਤੰਗੁਰੁਬਾਬਾਜੀਗਾਗਾਮਕਈਮੈਸਬ**
ਦੁਬੇਲੇ॥ ਸੁਰਤਸਬਦਸਾਖੀਮੇਗੀਸਿੰਘੀਬਾਜੇਲੇਕਲੁਣੇ॥ਪਤਝੁਲੀਮੰ
ਗਣਕੈਤੰਈਭਿਖਿਆਨਮਪਹੈ॥੧॥ਬਾਬਾਗੋਰਖਜਾਗੇ॥ਗੋਰਖਸੋਜਿਨ
ਗੋਇਉਠਾਈਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਗੇ॥**ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਾ॥** ਬਾਬੇਜੀਕਾਰਿ
ਆਹੇਸਿਧੋਸੁਰਤਸਬਦਜੇਹੈਸਾਖੀਮੇਗੀਸਿੰਘੀਹੈ॥ਅਪਣੇਆਪਹੀਕਰਸ
ਦਾਬਜਤੀਹੈ॥ਸਰਬਲੋਕਮੈਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ਤਿਸਕਾਤਤਪਰਜਾਹੁਹੈ॥ਗੁਰ
ਕੇਵਚਨਕਰਸੁਰਤਜੇਹੈਸੋਬ੍ਰਹਮਸਬਦਾਬਿਖੈਲੀਨਭਈ॥ਏਹਮੇਗੀਸਿੰਘੀ

ਹੈ॥ ਪਤਰੁ ਪੀਝੈ ਥੀ ਬਿਖੈ ਨਾਮ ਰੁਪੀ ਭਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕਰ ਗੋਰਖ ਜਾਗੇ ਹੈ॥ ਗੋਰਖ ਵਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਹੈ॥ ਜਗਤੁ
 ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਤੇ ਕੋ ਬੇਰਨ ਹੀ ਬਗੀ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੁਜੀ ਪੈੜੀ ਕਰੀ
 ॥੩॥ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਨ ਬੰਧ ਗਏ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਮੁਖ ਦੀਏ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ
 ਕੋ ਪਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥੁ॥** ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾਰਿਆ
 ਹੇ ਸਿਧੋ ਜਿਨੇ ਨੇ ਪਾਣੀ ਅਰੁ ਪਵਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾ ਬੰਧੋ ਜ ਕੀਆ ਹੈ॥ ਚੰਦ
 ਮਾ ਅਰੁ ਸੂਰਜ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਖ ਦੀ ਪਕ ਕੀਏ ਹੈ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮੇਊ ਜਿ ਆਗ ਕ
 ਰੇ ਨ ਹਰੇ ਹੈ॥ ਮਰੇ ਅਰੁ ਜੀਵੇ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗੇ ਕਉ ਪਰਤੀ ਕਾਰਿ ਦ
 ਈ ਹੈ॥ ਐਸੇ ਗੁਣ ਬਾਦ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਬਿਸਾਰ ਕੇ ਕਵਨ ਜੋਗ ਸਿਧ ਕਰ
 ਲਾਏ॥ **ਠੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪੈੜੀ ਕਰੀ॥** ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗ
 ਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸਬ ਹੁਤੇ ਹੇ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਤਕੀਰ ਤਿਆ ਖਾਂਤਾ ਮਨ ਸੇਵਕ
 ਹੇ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥੁ॥** ਹੇ ਸਿਧੋ ਜੇ ਤੇ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰ
 ਗ ਮ ਪੀਰ ਪੁਰਖ ਹੈ॥ ਜੇ ਉਨ ਕੀ ਸੰਗ ਤਿ ਪਾਈ ਐ ਤਾਂ ਮਨ ਦਿਵ੍ਰਹੇ ਵਾਰੀ॥
 ਅਰੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤ ਉਪਜੇ॥ ਤਾਂ ਠੇਰ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਕਰੀ॥ ਕਾਗ
 ਦ ਲੇਟ ਰਹੇ ਪ੍ਰਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮ ਬਰਹੇ॥ ਐਸੇ ਭਗਤ ਮਿਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ

੧੩੩

ਗੋਇਨਾ ਮਜਗਤ ਕਾ ਹੈ॥

ਤਿਨਜਮਾਕਿਆਕਹੇ॥੪॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਜੈਸੇਕਾਗਦਅਹੁਲੋਣਾਘ੍ਰਿ
 ਤਕੇਸੰਗੀਗਹਿਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਲਾਬਿਖੇਕਮਲਗਹਿਤਾਹੈ॥ ਐਸੇਨਿਰਥੇ
 ਪੀਸੰਤਮਿਲੇਤਉਜਮਕੀਕਿਆਪਰਵਾਹੁਹੈ॥ ਜਬਏਹੁਬਚਨਬਾਬੇਜੀਕੇਮੁ
 ਖਾਗਬਿੰਦਸਉਸੁਨੇਤਬਾਸਿਧਬਹੁਤੀਪ੍ਰਸੰਨਭਏ॥ ਅਰੁਬਾਬੇਜੀਕਉਨਮ
 ਸਕਾਰੁਕੀਆ॥ ਤਬਬਾਬੇਜੀਸਿਉਬਿਦਿਆਭਏ॥ ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥੨੫
 ॥ ਸ੍ਰੀਫਾਗੁਰੁਮੁਖਕਰਉਚਾਗਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਰ॥ ਆਰੇ
 ਸਾਖੀਤਿਲਗੰਜੀਮੋਸਿਧੋਸੋਚਰਚਾਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਵਹਰਾ॥ ਸਿੰਧ
 ਨਿਕਟਦਖਣਬਿਖੇਤਹਾਂਮਹਾਦੇਵਅਸਥਾਨ॥ ਸਿਧਤਹਾਂਮੇਲਾਕਰੇਮਾਰਿ
 ਮਾਅਮਿਤਮਹਾਂਨਾ॥੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਿਹਅਸਥਾਨਬਾਬਾਜੀਗਏ॥ ਕਰਆ
 ਸਨਤਹਾਂਅਸਾਥਿਤਭਏ॥ ਘੁਨਸਿਧਤਹਾਂਸਭਭਏਇਕੜਾ॥ ਅਸਨਥੈਠਾ
 ਗੇਧਰਪੜਾ॥੨॥ ਤਿਹਏਕਸਿਧੋਗੋਰਖਪਹਜਾਇ॥ ਇਕਤਿਲਭੇਟਧਾਰਿਓ
 ਤਿਸਆਇ॥ ਤਬਗੋਰਖਜੀਕਹਿਓਸਭਸਿਧਬੁਝਾਇ॥ ਇਹੁਤਿਲਤੁਮ
 ਵੇਦਹੁਸਭਬਰਤਾਈ॥੩॥ ਤਬਸਭਸਿਧਨਕੀਓਬਿਚਾਰਾ॥ ਏਕਤਿਲਬਰ
 ਤੇਕਿਸਪਰਕਾਰਾ॥ ਸਭਮਿਲਗੋਰਖਕੋਕਹੇਜਾਇ॥ ਪੁਨਬਾਬਾਜੀਆਏ
 ਇਹਠਾਇ॥੪॥ ਕਹੋਤਾਹਿਸਭਕੇਦਰਤਾਵੈ॥ ਸਭਕੇਪੜਮਾਹਿਕਿਮਪਾਵੈ॥ਏ

੧੨੪
ਗੁਪਤੀਗਿਆਤਾਕੀਕੀਜੋ। ਏਕਪੰਥਦੇਕਾਰਜਲੀਜੋ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ
ਗੋਰਖਜੀਐਸੇਕਹਿਓਬਾਲਾਪਰਮਸੁਜਨਾ॥ ਏਹਤਿਲਵਰਤਾਵੈਸ
ਕਲਮੈਨਹੀਤੁਮਸਮਾਨਜਗਅੰਨਾ॥ ੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਬਦਇਆਲਦੈਤਿ
ਲੋਕੇਲੀਭਿ॥ ਲੋਕੁਡੀਸੇਟਮੈਬਨਕੀਭਿ॥ ਅਪਨੇਹਾਥਦੀਓਵਰਤਾਇ॥
ਸਭਕੇਪੜ੍ਹਰੇਲੀਯਾਇ॥ ੭॥ ਸਭਦੇਖਚਲਿਤਬਿਸਮਹੋਇਗਏ॥
ਸਤਗੁਰਕੋਪਰਸੰਸਤਭਏ॥ ਤੁਮਪੁਰਖਅਵਧੂਤਕਹੋਪਰਮਸੁਜਨਾ॥
ਤਖਅਭੰਗਪੁਰਨਪਰਮਸੁਜਨਾ॥ ੮॥ ਤਬਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ
ਹੇਸਿਧੋਤਿਲਕੇਵਰਤਾਵਨੇਪਰਤੁਮਹਮਕੇਸਿਧਅਵਧੂਤਪਦਬਡਾਸੁਹ
ਮੁਰੈ॥ ਨਾਥਜੀਕੋਪੁਛੋ॥ ਇਹੁਬਚਨਸੁਨਕਰਗੋਰਖਜੀਬੋਲੇ॥ ਬਚਨਗੋ
ਰਖਜੀਕਾ॥ ਤਾਂਗੋਰਖਜੀਨੇਕਹਾਹੇਬਾਲਾਜੀਅਵਧੂਤਪਦੁਅਗੰਮੁਰੈ॥ ਤੁ
ਮਕਿਰਪਾਕਰਿਕੇਨਿਜਮੁਖਾਗਬੰਦਸੋਨਿਰੁਪਣਕੋਰੇ॥ ਤਬਬਾਬੇਜੀਨੇ
ਗੁਰੁਪਰਭਾਤੀਮੈਸਬਦਉਚਾਰੁਕੀਆ॥ ਜਾਕੇਰੁਪਨਾਹੀਜਤਨਾਹੀਨਾ
ਤੀਮੁਖਮਾਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਤੇਰੇਨਾਮੇਹੀਨਿਵਾਸਾ॥
੧॥ ਅਉਧੂਸਹਜੇਤਤਬੀਚਾਰਿ॥ ਜਾਤੇਠੇਰਿਨਾਵਹੁਸੰਸਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੋਗੋਰਖਨਾਥਜੀਜਿਸਕੇਨਾਮਗੁਨਰੁਪਅਰਜ

ਤੁਅਵਰਨਸਰੀਰਬੁਧਿਨਸਟਭਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਮਿਥਿਕਾਰਨਾਮਨਿਰੰ
ਜਨਮੋਸਮਾਏਐ॥ ਅਰਥਹਾਉਕਾ॥ ਵਹੀਅਉਧੁਤਐਜਾਕੇਸਾਹਿਜਤਤਹੀ
ਬਿਚਾਰਐ॥ ਅਵਨਜਾਨਸੋਗਹਿਤਭਏ॥ **ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਦੂਜੀਪਉੜੀਕਹੀ॥**
੨॥ ਜਾਂਕੇਕਰਮਨਹੀਪਰਮਨਹੀਨਾਹੀਸੁਚਮਾਲਾ॥ ਸਿਵਜੋਤਕੰਨਹੁਬੁਧਿ
ਪਾਈਸਤਿਗੁਰੁਖਵਾਲਾ॥ ੩॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਨਾਥਜੀਤਿਸਕੇਕ
ਰਮਅਰੁਪਰਮਸੁਚਮਾਲਾਅਰੁਜਾਪਅਰੁਤਾਪਏਪਰਵਿਰਤਮਾਰਗਨਿ
ਗਵਿਰਤੋਹਾਇਆਐ॥ ਉਨਕੇਸਿਵਜੋਤਬੁਧਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈਐ॥ ਉਨਕਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਛਪਾਲਐ॥ **ਤਾਂਠੇਰਤੀਜੀਪਉੜੀਕਹੀ॥** ਜਾਂਕੇਬਰਤਨਾਹੀਨੇਮਨਾਹੀ
ਨਾਹੀਬਕਬਾਈ॥ ਗਤਅਵਗਤਕੀਢਿਤਾਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੁਛਰਮਾਈ॥ ੩
॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇਨਾਥਜੀਜਾਂਕੇਬਰਤੇਨੇਮਉੜਪ੍ਰਸਨਬਿਵਗਰ
ਗਤਅਵਗਤਕੀਢਿਤਾਸਤਿਗੁਰਕੇਬਚਨਨਿਵਰਤਭਈਐ॥ ਵਹੀਅਦੁਧੁ
ਤਐ॥ **ਪੁਨਚਉਥੀਪਉੜੀਕਹੀ॥** ਜਾਂਕੇਆਸਨਾਹੀਨਿਰਾਸਨਾਹੀਚਿਤਸੁ
ਰਤਸਮਝਾਈ॥ ਤੰਤਕੇਪਰਮਤੰਤਮਿਥਿਆਨਨਕਬੁਧਿਪਾਈ॥ ੪॥ **ਤਿ**
ਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਨਾਥਜੀਆਸਤੇਨਿਰਾਸਦੇਨੋਕੋਨਾਸਕਰਿਚਿਤਸੁਰ
ਤਬ੍ਰਹਮਅਵਸਥਾਵਿਵਭਈਐ॥ ਤਤੁਪਰਮਤੰਤੁਮੇਮਿਥਿਆਅਰਥਖ

੧॥ ਆਤਮਾਪਰਮਾਤਮਾਮੇਦਿਛੁ ਗੁਇਆ ਮੇਰੇਮਤਦਿਖੇਤਿਸੇਕੋਅਉਪੁਤਕਹਿਤੇ ੧੨੫
 ਹੈ॥ ਏਹੁਬਚਨਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕੇਮੁਖਾਰਬਿਦਸੇਸ੍ਵਨਕਰਕੈਸਿਧਬਹੁਤਹੀਪ੍ਰਸੰ
 ਨਤਏ॥ ਅਰੁਬਾਬੇਜੀਕਉਆਦੇਸਕੀਆ॥ ਅਰੁਕਹਿਆਪੰਨਪੰਨਬਾਲਾਜੀ
 ਤੇਰੇਬਚਨਸੁਨਕਹਿਹਮਾਰਾਸੰਸਾਨਿਦਰਤਭਇਆਹੈ॥ ਤਬਬਾਬਾਜੀਸਿਧੋਸਿ
 ਉਦਿਦਿਆਭਏ॥ **ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥ ੩੬॥** ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁਮੁਖਕੋਰਉਚਾਗਾਰੋ
 ਇਦਿਆਭਕਰਲਏਉਧਾਰ॥ **ਆਗੇਸਾਖੀਕਾਵਰੁਦੇਸਕੀਚਲੀ॥ ਵੋਹਰਾ॥**
 ਸਹਜਿਸੁਤਾਇਰਮਤੇਪ੍ਰਭੂਗਏਕਾਵਰੁਦੇਸਾ॥ ਮਰਦਾਨੇਕੋਸੰਗਲੇਪਰਮਾਨਿ
 ਰਾਲਮਰੇਸਾ॥ ੧॥ **ਚਉਪਈ॥** ਏਕਨਗਰਸਮੀਪੁਰੇ॥ ਬਾਹਰਨਗਰਅਸ
 ਥਿਰਗੁਰੁਭਏ॥ ਜਬਗੁਰੁਭਏਆਸਨਅਸੀਨ॥ ਤਬਮਰਦਾਨੇਬਿਨਤੀਕੀ
 ਨਾ॥ ੨॥ ਜੋਪ੍ਰਭੂਆਗਿਆਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ ਨਗਰਦੇਖਆਵਉਇਕਬਾਰੀ॥ ਤ
 ਬਆਗਿਆਦੀਨੀਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਾ॥ ਦੇਖਨਗਰਆਵੇਤਤਕਾਲਾ॥ ੩॥
 ਪੁਨਮਰਦਾਨਾਨਗਰਮੇਗਾਇਓ॥ ਯਾਟਬਜਾਗਹਿਦੇਖਤਗੁਇਓ॥ ਸੁੰਦਰਜੁ
 ਬਾਂਪੁਰਖਤਿਅਦੇਖਾਂ॥ ਮੰਤ੍ਰਜੁਗਤਤਿਨਕੀਓਬਸੇਖਾ॥ ੪॥ ਤਾਗਾਬਾਂਪਮੰ
 ਤ੍ਰਮੁਖਆਖਿਓ॥ ਮੇਛਾਕਗਹਿਗੇਬੰਧਗਾਖਿਓ॥ ਮਰਦਾਨੇਬੇਰਲਗੀਨਹੀ
 ਆਇਆ॥ ਤਬਦੀਨਬੰਧਪੁਛਿਓਕਹਿਦਾਇਆ॥ ੫॥ **ਵੋਹਰਾ॥** ਤਬਸਤਿਗੁ

ਰਨਗਰੀਗਏਖੋਜਤਮਰਦਨੇਪਾਸਾਤਿਸਦਰਸਦੇਖਮੇਮੈਕਾਰਿਛਪਟਤਲੇ
ਤਉਸਾਸਾ॥੬॥ **ਚੋਪਈ॥** ਜਬਹਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਬਾਬੇਜੀਕਰੀ॥ਬੰਧਨਛੁਟਿਓ
ਦੇਹਨਰਧਗੀ॥ਹੋਇਪ੍ਰੇਮਜੁਗਤਚਰਨਪਰਪਗਾ॥ਤੁਮਨਇਆਜਨਮਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਕਰਾ॥੭॥ਇਹੁਦੇਖਚਾਢਿਤ੍ਰਿਯਾਇਮੁਜਾਨਾ॥ਏਹੁਬਡਾਸਿਧਹੈਗੁਨੀਪ
ਰਧਾਨਾ॥ਕਾਰਿਮੰਤ੍ਰਜੁਗਤਇਨੋਕਬਸਿਕੀਜੈ॥ਗ੍ਰਹਮੇਰਾਖਾਇਛਾਸੁਖਲੀਜੈ
॥੮॥ਤਬਬਹੁਤਤ੍ਰਿਅਮਿਲਾਇਸਟਅਗਧਿਓ॥ਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਜੁਗਤਬਹੁਸਾਧਿਓ
॥ਜਬਛੁਛੀਗਤਮੰਤ੍ਰਭਈਨਾਗੀ॥ਤਬਪੁਰਖਨਾਹਨਗੀਜੁਰੀਸਾਗੀ॥੯॥
ਤਬਸੋਕਪਗੁਗਦਿਸਟਨਿਹਾਗੀ॥ਬਝੇਸਭਅੰਗਪੁਰਖਅਹੁਨਾਗੀ॥ਸਕਤ
ਦੇਖਤਿਨਚਰਨਅਗਧੇ॥ਮੁਕਤੇਭਏਛੁਟਗਏਬਾਂਧੇ॥੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਤਬਸ
ਤਿਗੁਰਆਸਨਕੋਚਲੇਸਭਨਗਰਲੋਕਗਏਸਾਥਾ॥ਦੇਖਦਰਸਸੁਤਗਤਭਏ
ਪੁਨਪੁਨਚਰਨਨਮਾਥਾ॥੧੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਪੁਨਸਤਿਗੁਰਤਾਕੋਕਹਿਓਗਰਿਭਗਤ
ਕੋਰੋਚਿਤਲਾਇ॥ਇਹਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਅਤਨੀਚਗਤਉਤਮਭਗਤਪ੍ਰਭਾਇ॥੧੨॥
ਉਹਾਂਸੋਸਤਿਗੁਰਮਰਦਨੋਕੋਸਾਥਲੀਏਸੁਮੇਰਪਰਬਤਕੀਦਿਸਾਗਮਨਕੀ
ਆ॥ **ਸਾਖੀਪਰਨਾਮੋਈ॥੩੭॥** ਸ੍ਰੀਦਾਹਗੁਰਮੁਖਕੋਰੋਚਗੋਰੋਇਦਿਆਲ
ਕਰਲਏਉਪਾਰਾ॥ **ਆਗੇਸਾਖੀਸੁਮੇਰਪਰਬਤਕੀਸਿਧਸੋਚਰਚਾਨਿਰੁਪਨੇ**

ਇਹੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚਲੇ ਸੁਮੇਰ ਬਿਹਾਰ ਜੁ ਤਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਨਾ॥ ਨਿਜ ਭਗਤ ੧੨੬
 ਰੂਪ ਗਰਿਬ ਪੁਰਿਓ ਮਹਾ ਅਮਿਤ ਮਹਾਂਨ॥ ੧॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਗਸਕਤ ਸਭ ਇੰ
 ਦ੍ਰਿ ਮੁਨੀ ਸਗ ਸਿਧਾ॥ ਅਮਿਤ ਸਭਾ ਸੁੰਦਰ ਬਨੀ ਕਾਇਓ ਕੀਰਤਨ ਭਜਨ ਬਹੁ ਬਿਧ
 ॥੨॥ **ਚੌਪਈ॥** ਜਬ ਸੁਮੇਰ ਗਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਿਆਲਾ॥ ਸੋਹਤ ਸੁੰਦਰ ਗੀਰ ਪਰਮ
 ਬਿਸਾਲਾ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸਤਨ ਮਨ ਜੜੀ॥ ਜਗਿਓ ਪਵੀਤ ਜਿਵਰੀ ਗਾਠਿਰੀ॥
 ੩॥ ਅਸਟ ਸ੍ਰਿੰਗ ਸੁੰਦਰ ਪਰਧਾਨ॥ ਤਹਾਂ ਸਾਧ ਮੁਨੀ ਸਗ ਬਸੇ ਮਹਾਂਨ॥ ਚਾਰ ਪੁ
 ਰੀਚ ਹੁਦਿ ਸਾਤਿ ਸੁੰਦਰ॥ ਮਧ ਬਨਿਓ ਕੇਲਾ ਸੀਮੰਦਰ॥ ੪॥ ਤਹਾਂ ਦੇਵ ਕੀਨਿਆ
 ਸੁਰ ਕਰੇ ਬਿਹਾਰ॥ ਸੁੰਦਰ ਪਰਜਾ ਬਸੈ ਸੁਭ ਚਾਰ॥ ਤਹਾਂ ਪਾਰਜਾਤ ਉਪਬਨ ਸੁਭ
 ਭਾਂਤੀ॥ ਤਹਾਂ ਕਾਂਮਧੇਨਾ ਇਛਾ ਮਨ ਦਾਤੀ॥ ੫॥ ਸੁੰਦਰ ਤਰ੍ਹਾਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਲ ਭਰੇ॥
 ਸਗਲ ਸ੍ਰਿੰਗ ਚਿਤਾ ਮਨ ਚੜੇ॥ ਲੀਲਾ ਸਕਲ ਲੋਕ ਤਹਾਂ ਭਾਸੇ॥ ਅਤਾ ਬਿਸਾਲ
 ਫੁਹਰੇ ਅਕਾਸੇ॥ **੬॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਤਲੇ ਅਸਰ ਪੂਜਨ ਕਰੇ ਉਪਰ ਜੈ ਜੈ ਸੁਰ ਦੇਵ
 ॥ ਦਿਬ ਬਿਰੂਤ ਗਰਿਬ ਪੁਕਾਰਿ ਸਕਲ ਗਿਰ ਨ ਕੇ ਦੇਵ॥ **੭॥ ਚੌਪਈ॥** ਬਾਬਾ ਜੀ
 ਉਪਰ ਜਬ ਗਏ॥ ਸਕਲ ਸਿਧ ਪੁਨ ਭੇਟ ਤਭਏ॥ **ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦਾਚ॥** ਤਬ ਬੇਲੇ
 ਗੋਰਖ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਆਈ ਐ ਬਾਲਾ ਜੀ ਅੰਤਰ ਗਾਮੀ॥ ਤਹਾਂ ਸਿਧ ਚਉਗ
 ਸੀਆ ਸਨ ਪਾਰੇ॥ ਨਵਨਾਥ ਛੇਜ ਤੀਸੁ ਚਾਗੇ॥ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਬਿਸਮ ਹੋਇ ਗ

ਇਥਾ ਪੁਨ ਭੈਚਰੁ ਤਚਰਨਨ ਪਇਓ ॥ ੮ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਦਿਸਟ ਕ
ਰਿਦੇਖਾ ॥ ਦੇਵ ਬੁਧ ਤਬ ਭੁਇਓ ਬਸੇਖਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਮੁਖ ਧਾਰੇ ॥ ਸਭ ਸਿ
ਧਨ ਮਕੋਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ੯ ॥ ਤਬ ਹ੍ਰਿਪਾਸਿ ਪਬੇਲੇ ਮੁਖ ਬਾਨੀ ॥ ਯਹ ਗੋ
ਰਖਨਾ ਬਨਾ ਬਛਰਿ ਆਨੀ ॥ ਆਛਿ ਦੁਨਾ ਬਾਮਰੁ ਚਰਪਟਨਾ ਬਾਮੰਗਲਨ
ਬਾਮਰੁ ਘੁੰਘੁੰਨਾ ਬਸਾਬਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਹੁ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਸੁਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਸੁਰ
ਨਾਥ ਚੰਬਲ ਨਾਥ ਕਗਾਇ ॥ ਨਵੈ ਨਾਥ ਇਹੁ ਜਗਤ ਪਰਧਾਨਾ ਸਰਬੰਗਾ ਮੀਪੁਰ
ਖ ਮਹਾਂਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਹੁ ਨਵੈ ਨਾਥ ਕੇਨਾ ਮਬਤਾਏ ॥ ਪੁਛੇ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਗਾਏ ॥ ਆਗੇ ਜ
ਤੀਓ ਕੇਨਾ ਮਬਤਾਏ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਆਖ ਸੁਨਾਏ ॥ ਗੋਰਖ ਜਤੀ ਦਤ ਜਤੀ ਪਰਮਾਨਾ ॥
ਹਨਦੀਤ ਜਤੀ ਭੈਰੋ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਲਛਮਣ ਜਤੀ ਤੀਖਮ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਏਹੁ ਛੇਜ
ਤੀਓ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਨਉ ਨਾਥ ਛੇਜਤੀ ਕੇ
ਨਾਮ ਸੁਨਾਏ ॥ ਚਉਗਾਮੀ ਸਿਧ ਹ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿ ਕਹੇ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਬੇਲੇ ਸੁਨ ਇਹੁ ਲੇਹੇ ॥
ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀਨੇ ਚਉਗਾਮੀ ਸਿਧ ਕੇਨਾ ਮਕਹਿ ਸੁਨਾਵਤੇ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ॥ ਦੇਹਾ
ਮੰਘਰ ਸੰਘਰ ਸਿਧ ਯਾਹਿ ਭੰਗਰ ਝੰਗਰ ਸਿਧਾ ॥ ਉਮਰਾ ਧੁਮਰਾ ਜੋਗ ਨਿਧ ਕਾਨੀ
ਠਾਸਤ ਬੁਧਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹਾਨੀ ਛੇਜੇ ਗੀਬ ਭੈਲੇ ਗੀਪਾ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਰੇਜੇ
ਗੀਬ ਭੈਲੇ ਗਰਸਿਧ ਮਹਾਂਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਹਰਜੀਤਨ ਇਹ ਸਿਧ ਪਰਬੀਨਾ ॥

ਪੁਰਨਾਸਕਾਦਿਕੁਆਸੀਨਾਬਿਥਲਕਾਨਲਕਾਪਰਮੇਜੇਗੀਸਗਾਬਿਥਲਕਾ ੧੨੭
 ਰਤਸਿਧਗੁਨਈਸਗਾ ੧੬ ॥ ਨਿਰਤਕੇਵਲਾਸੰਤਰਸਿਧਾ ॥ ਅਹੋਕਲਹੈਅਉ
 ਸਰਨਿਧਾ ॥ ਚਤਰਬੈਨਆਇਐਨਕਲਿਕਰਲਾ ॥ ਅਉਘੁਪਰਬਲਤਾਨਿ
 ਰਮਲਬਰਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਈਸਰਦ੍ਰਿਗੁਤਦੈਕਰਨਕਾਸਿਧਾ ॥ ਸੰਤੁਅਛਰਦੇਨ
 ਪਲਕਨਿਧਾ ॥ ਪਿਪਲਕਾਸੁਗਾ ॥ ਗਿਰਬੋਧਅਉਮਲਸਾ ॥ ਕੋਸਕਰਨਸਿਧ
 ਗੋਲਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਗਨਸਗਾ ॥ ਮੁਕਤੀਸਰਚਲਨਾ ॥ ਚਿਤੋ ॥ ਸੁਰਐਨਸਿਧਸੈਨ
 ਅਮਿਤੋ ॥ ਗਿਰਬਲਸਿਧਜੇਗਲਗਨਸਿਧਾ ॥ ਜੇਤਗਮਨਾ ॥ ਬਿਮਲਜੇਤਸ
 ਤਿਬੁਧਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੀਤਲਜਲਅਘਰਘਨਤੁਲਸੇਜੋਗਾ ॥ ਪ੍ਰਤਪਾਨਅਕਲਨਿ
 ਗਹਰਖਨਸੇਗਾ ॥ ਕਿਲਕਸਰਮਹੁਗਾ ॥ ਮੁਕਾਗਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਕੁਆਰਬਿਸਨ
 ਪਾਤਸੀਕਰਜੇਗਸੁਖਸਾਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪਰਮੇਜੇਗਮੀਗਾ ॥ ਹੁਸੈਨਾ ॥ ਮੀਰਜੰਬੀਲ
 ਕੰਘਾਗਾ ॥ ਐਨਾ ॥ ਕਲਕਨੈਨਨਲਦਲਨੈਨਾ ॥ ਅਹੁਸੁਰਸਤੀ ॥ ਸਿਧਗੁਦਰਧਨ
 ਸੈਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਫਾਵਾਸੀਸਤਬੁਧਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਮਲਨਾਸੀਕਲਾਸੰਗੀਜਨ
 ਏਕਰੰਗੀਕੇਵਲਕਰਮੀਮਨਾ ॥ ਕਰਮਾਨਾਸੀਕਲਥੇਨਾਸੀ ॥ ਮੁਲਮੰਡੀਜੇਗ
 ਮੰਡੀਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇਗਗਹਿਗੇਇਤੁਦੀਸਪਰੰਗੀ ॥ ਆਪਹੁਪੀਕੇਲਸ
 ਧੁਪੀਸੰਗੀ ॥ ਬਿਰੰਗਮੇਜੇਗੀ ॥ ਪਰਮਸੁਜਾਨਾ ॥ ਖਲਸਮੁਗਲਾਜੇਗੀਨਿਧਾ ॥

+
੩
+

੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਿਦਾਰੇਜੇਗੀਸੰਤਾਲਕਾਜੇਗੀਪਰਮਨਿਪਾਨਾ॥ ਸਿਧਜੇਗਾਬਿਚਿ
 ਤ੍ਰਿਸਿਧਅਤਸੁੰਦਰਪਰਮਸੁਜਾਨਾ॥ ੨੪॥ ਇਹਨਾਮਚਉਰਾਸੀਸਿਧਕੇਮਰਦਾਨੇ
 ਦੀਏਸੁਨਾਇ॥ ਮੂਰਤਵੰਤਦਰਸਨਕਰੇਕੇਵੰਤਾਗੀਆਇ॥ ੨੫॥ ਚੌਪਈ॥
 ਬਾਬਾਜੀਤਗੁਏਅਸੀਨਾਬੋਲੇਬਚਨਸਿਧਪਰਬੀਨਾ॥ ਭੁਗਤਅਵਤਾਰਯਾ
 ਜੁਗਤੁਅਯੋਗ॥ ਕਲਜੁਗਧਰਮਦਰਤੰਤਸੁਕੋਗ॥ ੨੬॥ ਤਬਸਤਿਗੁਰਬੇ
 ਲੇਸਾਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਕਲਜੁਗਦਰਤਮਾਨਜਿਮੁਆਇ॥ ਜਗਤਧਰਮਜੁਗ
 ਰਾਜਨੀਤਾ॥ ਇਹਸੋਲੇਕੁਕਾਰਿਯੋਪਰਮਪੁਨੀਤਾ॥ ੨੭॥ ਸੋਲੇਕਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕਾ॥
 ਸਤੀਪਾਪਕਾਰਿਸਤਿਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਦਿਖਿਆਘਰਿਦੇਵਣਜਾਇ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਪੁਰਖੇਖਏਭਉ॥ ਭਾਵੈਆਵੈਭਾਵੈਜਾਉ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ ਆਪੇ
 ਆਪੇਪੁਜਾਹੋਇ॥ ਕਾਜੀਹੋਇਕੈਬਹੋਨਿਆਇ॥ ਟੇਰੇਤਸਬੀਕਰੇਖੁਦਾਇ॥
 ਵਚਿਲੇਕੈਹਕੁਗਵਾਏ॥ ਜੇਕੋਈਪੁਛੈਤਾਂਪੜਿਸੁਨਾਏ॥ ਤੁਰਕਮੰਤ੍ਰਕੀਨਿਰਿ
 ਦੇਸਮਾਇ॥ ਲੋਕਮੁਹਾਵੈਚਾੜੀਖਾਇ॥ ਚਉਕਾਵੈਕੈਸੁਚਾਰੇਇ॥ ਐਸਾਹਿੰਦੂ
 ਦੇਖੇਕੋਇ॥ ਜਗੀਗ੍ਰਿਹੀਜਟਾਬਿਭੂਤਾ॥ ਆਗੇਪਾਛੇਹੋਵਹਿਪੁਤਾ॥ ਜੇਗਨਪਾ
 ਇਆਜੁਗਤਗਵਾਈ॥ ਕਿਤਕਾਰਨਸਿਰਛਾਈਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਕਲਕਾਏਹੁਪ
 ਰਵਾਣਾ॥ ਆਪੇਆਖੇਆਪੇਜਾਣਾ॥ ਆਗੇਦੁਜਾਸੋਲੇਕੁ॥ ਕਲੁਕਾਧਰਮ

ਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਕਲਕਾਂਤੀਗਜੇਕਸਾਈਧਰਮਪੰਥਿਕਰਿਉਰਹਿਆ॥ ਕੁੜਮਾਵਸੁ ੧੨੮
ਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਮੈਨਾਯੀਕਹਛਹਿਆ॥ ਹਉਭਾਲਵਿਕੁੰਨੀਹੋਈ॥ ਅਧੇਰੇਗਹੁ
ਨਕੋਈ॥ ਵਿਚਹਉਮੈਕਰਿਦੁਖਰੋਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਤਬਿਧਗਤਹੋਈ॥ ੨॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਹੇਸਿਧੋਇਸਜੁਗਕਾਏਹੁਦਰਤਾਰਾਹੈ॥ ਇਸਜੁਗਮਹਿਸ
ਤੀਪਾਪਕਮਾਇਕਰਸਤਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਗੁਰੁਪਾਰਿਪਾਰਿਦਿਛਿਆਦੇਤੇਠਿਰਤੇ
ਹੈ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਸੋਧਨਖਾਟਣੇਕੀਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ ਅਥਵਾਨਿਕਟਹੋਈ॥ ਅਥਵ
ਦੁਰਜਾਈ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੋਈਨਹੀਮਾਨਤਾ॥ ਪਰਹੀਮੇਮਨਇਛਾਪੁਜਾਭਈ॥
ਕਾਜੀਯਥਮੇਤਸਬੀਲੀਏਨਿਆਵਕਰਤੇਹੈ॥ ਵਛੀਲੈਕੋਹਕਦਾਰਾਕਾਹਕੁ
ਗਵਾਇਦੇਤੇਹੈ॥ ਜੇਕੋਈਪੁਛੇਤਾਂਕਿਤਾਬਪੜਕੇਸੁਣਾਵਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਹਿੰਦੁ
ਤੁਰਕਕਾਮਤਸੁਨਕਰਹਿਰੇਮੇਧਾਰਤੇਹੈ॥ ਲੋਕੁਗਵਾਇਆਅਰੁਅਭ
ਖੁਖਾਇਆ॥ ਚਉਕਾਦੇਕਰਸੁਚਾਰਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਕਰਨੀਹਿੰਦੁਕੀਕੋਈਵਿ
ਰਲਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਸੋਦੇਖਣੇਮੋਦਿਰਲਾਹਿੰਦੁਆਵਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਗੀਕ੍ਰਿਸ
ਤਤਿਆਗਕਰਿਜਟਾਅਰੁਬਿਰੂਤਧਾਰਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਆਗੇਪਾਛੇਬੇਟੀਬੇਟ
ਦੁਪਾਵੰਤਹੋਇਕਰਹੁਦਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਜੇਗਨਪਾਇਆਅਰੁਜੁਗਤਿਗਵਾ
ਈ॥ ਕਿਸਵਾਸਤੇਸਿਰਸੇਛਾਈਪਾਈਹੈ॥ ਕਲਮੇਏਈਧਰਵਣੁਭਾਇਆ॥

ਆਪੇਆਖਣਾਆਪੇਹੀਜਾਨਣਾਇਹੁਕਲਜੁਗਕਾਬਰਤੰਤਕਹਾਨਾਨਕਜੀਅ
 ਬਰਾਜਧਰਮਕਹੈਹਿਸਿਧਕਲਕਾਂਤੀਰੂਪਤਈ। ਗਜੇਕਸਾਈਰੂਪਤਈ। ਧ
 ਰਮਪੀਖਕੋਲਗਾਇਕੇਉਤਰੇਆਹੈ। ਕੂੜਰੂਪੀਅਮਾਦਸਿਆਰੁਈ। ਅਰੁ
 ਸਚਰੂਪੀਚੰਦ੍ਰਮਾਕਹਾਂਦੇਖਣੇਮੇਆਏ। ਹਮਭਾਲਕੇਬੰਦੇਦੁਖਤਭੁਏਹੈ। ਅ
 ਧੇਰੇਮੇਮਾਰਗਕੋਈਨਹੀਪਾਈਤਾ। ਬੀਚਹਉਮੈਦੁਖਕੀਬਡੀਰੋਆਈਹੈਪਰ
 ਮੇਸਰਤੇਪੜਦਾਪੜਾਹੈ। ਕਿਆਕਹੈਐਸਾਦਰਨਦੁਖਭਇਆਹੈ। ਸੁਭਗਤ
 ਪ੍ਰਾਪਤਕੀਜੁਗਤਕਿਸੇਕੋਨਹੀ। ਸਤਿਗੁਰਬਾਬੇਜੀਕੇਬਚਨਸਭਸਿਧਸੁਣ
 ਕਰਬਹੁਤਮਗਨਭਏ। ਉਤਰਪ੍ਰਸੰਨਨਿਦਰਤਭੁਇਆ। ਖਿਮਾਵੰਤਭੁਏ।
 ਪੁਨਈਸਰਨਾਥਸਿਧਬੋਲਿਆ। ਹੇਨਾਨਕਬਾਲਾਜੀਕਲਜੁਗਤੁਮਹੀਪਰ
 ਫੁਟੁਹੈ। ਚਾਹੇਤੋਭਗਤਕੀਸਕਤਕਾਰਿਸਭਕਾਉਧਾਰਕਰਸਕਤੇਹੈ। ਪਰ
 ਏਕਇਸੇਮੇਸਾਧਨੀਤਬਿਧੀਨਹੈ। ਭਾਵੈਕੈਸਾਹੋਬਿਨਾਗੁਰਧਾਰੇ। ਆਗੇਉ
 ਚਰਤਾਨਹੀ। ਉਪਦੇਸਕਾਰਿਨਾਅਰੁਸੰਤਹੀਸੰਤਕਾਸਰੂਪਲੇਤੇਆਏਹੈ। ਅ
 ਸੰਤਕੀਸਕਤਿਨਾਹੀ। ਜੇਸੰਤਕੇਸਰੂਪਦੇਸਕੇ। ਐਸੇਗੁਰੁਗੋਰਖਜੀਸਭਜ
 ਗਤਕੇਗੁਰਹੈ। ਅਰੁਸਰਬਕਲਾਨਿਧਾਨਹੈ। ਤੁਮਕੇਸਰੂਪਧਾਰਨਾਬਡਾਈ
 ਸੁੰਦਰਹੈਧਰਮਹੈ। ਤੁਮਸਰਬਕਾਉਧਾਰਕਰਨੇਜੋਗਹੈ। ਤਾਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਾਰੇ

ਸਿਧੇਏਈਸਰਨਾਥਜੀਤਮਸਤਿਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੋ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਤੁਮਮੁਖਕੋਅਪ
 ਨੇਸਿਧਜੇਗੁਅਰਪਰਪਰਤਾਪਬਰਨਨਕਰਸੁਣਾਵੇ॥ ਐਸੁਨੇਜੇਗੁਰਕਰ
 ਨੇਜੇਗੁਰੋਵੇਤਿਸਕੋਕਰੇ॥ **ਤਾਂਪ੍ਰਥਮੇਈਸਰਨਾਥਬੋਲੇ॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ਈਸ**
ਰਨਾਥਵਾਚਾ॥ ਸੋਗ੍ਰਿਹੀਜੇਨਿਗ੍ਰਹਕਰੇ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਾਭਿਖਿਆਕਰੇ॥
 ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਰੇਸਰੀਗੋਸ਼ਿਗ੍ਰਿਹੀਰੀਗਾਕਾਨੀਗੋਬੋਲੇਈਸਰਸਤ
 ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤਮਾਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਚਥਈਸਰਨਾਥਬ**
ਚਾ॥ ਹੇਨਾਨਕਜੀਗ੍ਰਹੀਐਸਾਰੇਇ॥ ਗ੍ਰਹਮੇਅਤੀਤੋਇਕੋਰਹੇ॥ ਅਰੁਜਪੁ
 ਤਪੁਸੰਜਮਕਾਅਧਿਕਾਰੀ॥ ਪੁੰਨਅਰੁਦਾਨਕਾਰੂਪਾ॥ ਵੇਗ੍ਰਿਹੀਰੀਗਾਜਲਕੇ
 ਸਮਾਨਨਿਰਮਲਹੈ॥ ਈਸਰਨਾਥਕਹੇਹੈਵਹੀਪਰਮਨਿਰੰਜਨਹੈ॥ **ਪੁਨਸ੍ਰੀਗੋ**
ਰਖਨਾਥਜੀਬੋਲੇ॥ ਗੋਰਖਨਾਥਜੀਵਾਚਾ॥ ਸੋਅਵਧੂਤੀਪੁਪੇਆਪਾਭਿਖਿ
 ਆਰੋਜਨਕਰੇਸੰਤਾਪਾ॥ ਅਉਹਟਪਟਣਮਾਹਿਭਿਖਿਆਕਰੇ॥ ਸੋਅਵਧੂਤੀ
 ਸਿਵਪੁਰਚਵੇ॥ ਬੋਲੇਗੋਰਖਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤਮਾਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ੨॥
ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਹਥਾ॥ ਹੇਨਾਨਕਜੀਅਵਧੂਤੀਵਹੀਹੈਜਿਸਨੇਆਪਾਜਲਾਇਆ
 ਹੈ॥ ਅਉਹਟਪਟਣਮਾਹਿਜੋਭਿਖਿਆਕਰੇ॥ ਅਰਥਯਹਾ॥ ਜੋਕਾਇਆਖੋਜੀ
 ਏਵਹੀਅਵਧੂਤਸਿਵਪੁਰਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਗੋਰਖਕਹੇਹੈਵਹੀਸਤਸਰੂ

੧੨੮

੩੫੮

ਪੀਰੈ ਨਿਰੰਜਨ ਰੇਖ ਰੂਪ ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੈ॥ **ਪੁਨਰੋਪੀਚੰਦ ਬੋਲੇ॥** ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾ
ਲੇ ਉਦਾਸਾ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸਾ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਠ
॥ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪਣੈ ਨ ਕੰਧਾ॥ ਬੋਲੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸਤ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤ
ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪਾ॥ ੩॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਹੀ ਉਦਾਸੀ ਤੋ
ਜੋ ਉਦਾਸ ਕਉ ਇਸ ਭਾਂਤਿ ਪਾਲਨ ਕਰੇ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਨਿਰੰਜਨ ਮੋ ਦਾਸ ਕ
ਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਨ ਕੀ ਗਾਂਠਿ ਕਰੇ॥ ਐਸੀ ਉਦਾਸੀ ਅਗਪਿ ਤੁਯੋ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕੇ
ਦਹੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰੇਖ ਰੂਪ ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੈ॥ **ਪੁਨਰੋਪਾਟਨਾਥ**
ਬੋਲੇ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜੋ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੈ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪ
ਰਜਾਲੈ॥ ਸੁਪਨੇ ਬਿੰਦਨ ਦੇਈ ਸੁਗਨਾ॥ ਤਿਸ ਪਾਖੰਡੀ ਕੋ ਜਗਨ ਮਹਨਾ॥
ਬੋਲੇ ਚਰਪਟ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤ ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪਾ॥ ੪॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮ**
ਰਥੁ॥ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਹੀ ਪਾਖੰਡੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਇਆ ਕੋ ਸੁਧ ਕਰੇ॥ ਕਾਇਆ ਮੇ
ਜੋ ਅਗਨ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜੁ ਲਤ ਕਰੈ॥ **ਤਾਤ ਪਰਜ ਪਹੁ ਹੈ॥** ਜੋ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਭਾਵਨਾ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਪਨੇ ਮਾਤਰ ਭੀ ਬਿੰਦਨਾ ਗਿਰੈ॥ ਐਸਾ ਪਾ
ਖੰਡੀ ਮਰਨੇ ਸਿਉ ਗਤੁ ਹੈ॥ ਚਰਪਟ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਦਹੀ ਸਤ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਰੇ
ਖ ਰੂਪ ਤੇ ਗਹਿਤੁ ਹੈ॥ **ਪੁਨਰੋਪਾਟਨਾਥ ਬੋਲੇ॥** ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਲਟੈ ਬ੍ਰਹਮਾ

ਗਨਮੰਡਲਮਾਰਿਰੋਪੈਖੀਆ। ਆਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਹੈਧਿਆਨ। ਤੇਬੈਗੀਸਤਿ ੧੩੦
ਸਮਾਨਾਬੋਲੇਤੁਰਥਸਤਸੁਰੁਪਾ। ਪਰਮਤਤਮਾਰਿਰੋਖਨਰੁਪਾ॥ **ਤਿਸਕਾ**
ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ਰੇਨਨਕਜੀਵਹੀਬੈਗੀ। ਜੋਬ੍ਰਹਮਕੋਉਲਟੇ। ਤਾਤਪਰਜਯ
ਜੋਪ੍ਰਨਅਪਨਕੋਏਕਮੇਕੰਕਾਰਿਕੋਉਲਟਅਕਾਸਕੋਚੜਾਵੈ। ਗਗਨਮੰ
ਡਲਮੇਅਸਥਾਨੋਰਵੈ। ਆਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਮੁਖਾਧਿਆਨੁਦਿੜ੍ਹਹੈ। ਸੋਬੈ
ਗੀਸਤਿਸੁਰੁਪਹੈ। ਤੁਰਥਕਰਹੈ। ਵਹੀਸਤਿਸੁਰੁਪਹੈ। ਪਰਮਤੰਤਜੋਨਿ
ਰੰਜਨਹੈ। ਜੋਰੋਖਰੁਪਤੇਗਹਿਤਹੈ। ਜਬਏਹਨਿਜਮਤਸੋਭਨੇਅਪਨੇਅਪਨੇ
ਨਿਰੁਪਣਕੀਏ। ਸੁਨਕਾਰਿਤਬਹੁਬਾਬਾਜੀਬੋਲੇ। **ਤਿਨਕਾਉੜਏਕਸੋਲੇ**
ਕਕਾਰਿਆ॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ। ਕੰਨਪੜਾਇ
ਕਿਆਖਾਜੈਤੁਗਤਿ। ਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ। ਕਉਨਸੁਅਖਰਜਿਤੁਰਹੈ
ਹਿਆਉ। ਧੁਪਛਾਵਜੇਸਮਕਾਰਿਸਹੈ। ਤਾਂਨਾਨਕਆਖੈਗੁਰਕੋਕਹੈ॥੧॥ ਛੈ
ਵਰਤਾਰੇਵਰਤਹਿਪੁਤਾ। ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਵਪੁਤਾ। ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਰਹੈਸਮਾਇ।
ਕਾਹੇਤਿਖਿਆਮਾਂਗਨਜਾਇ। **ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਹੈਸਿ
ਧੋਤੁਮੇਨੇਜੋਨਿਜਮਤਅਪਨੇਨਿਰੁਪਣਕੀਏਸੋਹਮਨੇਸਤਸੁਨੇ। ਹਮਚਾਹਤੇਏ
ਆਵੀਦਿਆਜੋਰੋਮੰਦਾਸੋਕਿਉਕਾਰਿਨਸਹੈ। ਅਰੁਜੁਗਤਕਿਉਕਰਿਪ੍ਰਕਾ

ਸੋਹਾਇ। ਅਰੁ ਕਾਨਠਾ ਏਭਿਖਿਆ ਮਾਗਖਾਣੀ ਕਉਨ ਪਰਮ ਹੈ ਸੋ ਜੁਗਤ ਕਹੀਐ
 ਜਿਤ ਅਸਤ ਨਾਸਤ ਮੇਏ ਕਾਮ ਹੀ ਦਿਕੁ ਹੋਇ। ਦੁਹ ਕਵਨੁ ਅਖਰੁ ਹੈ ਜੋ ਹਿਰਦੈ
 ਮੋਦਿਕੁ ਹੋ। ਪੁਪ ਅਰੁ ਢਾਇਆ ਜਿਸ ਕੇ ਸਮ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਮੇ ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਕਰੋ
 ਹੋ। ਅਰੁ ਢੇਰ ਸਨਕਾ ਵਰਤਾਗ ਜੋ ਹੈ। ਇਨ ਮੇ ਜੋ ਵਰਤੋ ਹੈ। ਵੈਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਹੈ ਨਾ
 ਅਵਤੁਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਹੈ। ਸੋ ਕਾਹੇ ਕੋ ਪਰਪਗਭਿਖ
 ਆਮਾਗਨ ਜਾਏ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਨ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤ ਸਿਧ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇ। ਕਛੁ ਉਤ
 ਰਨ ਦੀਆ। **ਤਾਂਹੋਰ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਜੀ ਬੋਲੇ।** ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਕੇ ਤੁਮ ਗੁਰ ਕਹਿ
 ਤੇ ਹੋ। ਤਿਸ ਕੇ ਲਛਨ ਕਵਨ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਰੁਪਨ ਕੋ ਰੋਸੁ ਜਾਣੇ। **ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ**
ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ। ਹੇ ਸਿਧੋ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਐਸਾ ਦਿਬ ਦਰਸਨ ਹੈ। ਸੋ ਕਨਿਰੁਪਣ
 ਕੀਆ। ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰਮ ਪਾਤਿ ਝੋਲੀ ਪਿਆਨ ਕੀ ਕਗਹਿ। ਬਿਰੂਤਾ। ਖੀਥਾ ਕਾ
 ਲਕੁ ਅਗੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤ ਰੰਡਾ ਪਰਤੀਤਾ। ਆਈ ਪੀਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮ
 ਨ ਜੀ ਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਾ। ਆਏ ਸਤਿ ਸੇ ਆਏ ਸਾ। ਆਏ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿਅ
 ਨਾਹਤ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਵੇਸ। **ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿ ਆ।** ਹੇ ਸਿਧੋ ਮੇਰੇ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਰੂਪ ਨਿਰੁਪਣ ਸੁਣੇ। ਜਿਸ ਕੇ ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖ ਰੂਪੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਝੋਲੀ ਸਰ
 ਮ ਪਤ ਕੀ ਹੈ। ਪਿਆਨ ਰੂਪੀ ਬਿਰੂਤ ਹੈ। ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਖੀਥਾ ਪਹਿਰੇ ਹੈ। ਵੇਸ ਰਬਕ

ਸਿ

ਲਮੇਪ੍ਰਸੰਨਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਾਇਆ ਕੁਆਰੀਹੈ॥ ਅਵਰ ਜੋਗੀ ਕੁਬਰੀ ਕੇ ਆਸਰੇ ਹੋਇ १੩੧
 ਬੈਠਾਧਿਆਨ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਉਸ ਕੇ ਕਾਂਝੇ ਆਹੀ ਕੁਬਰੀ ਹੈ॥ ਜੁਗਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰੂਪੀ ਰੰ
 ਡਾਹੈ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪਗ ਕਰਤ ਸੇਜੇ ਉਤਪਤ ਭਏ॥ ਇਨ ਸਰਕ ਉਮਨ
 ਸਿਉ ਜੀਤ ਕਾਰੀ ਜੀਤਾਹੈ॥ ਐਸਾ ਪਰਮ ਜੋਗੀ ਮੇਰਾ ਤਿਸ ਕੇ ਆਦੇਸ ਹੈ॥ ਜੇਸੇ ਅ
 ਦਿਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤ ਤੇਸੇ ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਏਕ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਤਾਤ ਪਰਜ ਯਹੁ॥
 ਆਦਿ ਕਹੀਐ ਅਕਾਸਾ॥ ਅਨੀਲ ਕਹੀਐ ਪੰਨਾ॥ ਅਰੁ ਅਨਾਦਿ ਸੁੰਨ ਕੋ ਕਹ
 ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਨਾਹਦ ਕਹੀਐ ਸਬਦਾ॥ ਇਹ ਚਾਰੇ ਹੀ ਸਰੂਪ ਕੇ ਸਰੂਪ ਹੈ ਅਰੁ ਪ
 ਕੇ ਅਰੂਪ ਹੈ॥ ਤੈਸਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਅਕਾਰ ਸਾਹਿਤ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ॥ **ਛਰਬਾ ਬੇਜੀ**
ਦੁਸਰੀ ਪੌੜੀ ਕਹੀ॥ ਭੁਗਤਾ ਗਿਆਨ ਦਇਆ ਭੰਡ ਗਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਨਿ
 ਨਾਦੁ॥ ਆਪਨਾ ਬਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧ ਸਿਧ ਅਵਰ ਸਾਦਾ॥ ਸੰਜੋਗਾ ਵਿਜੋਗ
 ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਹੁ॥ ਆਦੇਸਾ ਤਿਸੇ ਆਦੇਸਾ॥ ਆਦਿ
 ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤ ਜੁਹੁ ਜੁਹੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ॥ **੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇ
 ਸਿਧੋ ਤਿਸ ਕੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਭੁਗਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦਇਆ ਹੀ ਭੰਡ ਗਣਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਦ ਘਟਿਘਟਿ ਬਿਖੇ ਬਾਜਤਾ ਹੈ॥ ਆਪਨਾ ਬਨਾਥ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਜਗਤਿ
 ਸੰਕੀਨ ਥੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਰਿਧ ਸਿਧ ਪਦਾਰਥ ਅਵਰ ਸਾਦੇ ਹੈ॥ ਇਸ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ॥

ਅਰੁ ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋਗ ਦੇ ਨੇਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥ ਜੇ ਲੇਖ ਲਿਖਾ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਭੀ ਭੁਗਤੁ ਹੈ
॥ ਆਦੇਸ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਕੋ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤ ਹੈ ॥ ਇਨ ਕਾ
ਜੁਗੇ ਜੁਗਾਏ ਕਹੀ ਸਹੂਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਤਤ ਪਰ ਜ ਯਹੁ ॥ ਆਦਿ ਕਹੀ ਐ ਆਕਾਸ
॥ ਅਨੀਲ ਕਹੀ ਐ ਪਦਮ ॥ ਅਨਾਦਿ ਕਹੀ ਐ ਸੁੰਨਾ ॥ ਅਰੁ ਅਨਾਹਤ ਕਹੀ ਐ ਸਬਦ
॥ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਸਹੂਪ ਕੇ ਸਹੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪਕੇ ਅਰੁ ਪਕੇ ॥ ਤੇ ਸੇਰੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰ
ਅਕਾਰ ਕੇ ਸਹਤ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ॥ ੨ ॥ **ਤਾਂ ਏਕਤੀ ਜੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥** ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁ
ਗਤ ਵਿਆਈ ਤਿਨ ਚੇ ਲੇਖ ਰਵਾਣਾ ॥ ਇਕ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕ ਲਾਏ ਦੀ
ਬਾਣਾ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ ਭਾਵੇ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣਾ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨ
ਨਦਰਿਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਆਦੇਸ ਤਿਸੇ ਆਦੇਸਾ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ
ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤ ਜੁਗ ਜੁਗਾਏ ਕੇਵੇ ਸੁ ॥ **ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹੀਆ ॥**
ਹੇ ਸਿਧੋ ਤਿਸ ਜੋਗੀ ਕੇ ਏਕ ਜੋਗ ਨ ਮਾਈ ਹੈ ॥ ਵੈ ਜੁਗਤ ਸੇ ਵਿਆਈ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਚੇ ਲੇ
ਪਰਮਾਣ ਤਿਨ ਸੋ ਭਏ ਹੈ ॥ ਏਕ ਸੰਸਾਰੀ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਗਤ ਕਾ ਉਤਪਤ ਕਰਨੇ ਹਾ
॥ ਗਜ ਸਹੁਣ ਹੈ ॥ ਏਕ ਭੰਡਾਰੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ॥ ਜਗਤ ਕੇ ਪੇਖ ਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਂਤ ਕ ਗੁਨ
ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਦਿਵਾਨ ਬਗਵਨ ਹਾਰੇ ਸਿਵ ਜੀ ॥ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤਮ
ਸਹੁਣਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਸਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਤੀ ਨੇਕ ਰਤੇ ਹੈ ॥ ਵੈਸ ਭੁਕੁ ਛਾਵੇ ਖਤਾ ਹੈ ॥

ਇਨਕੀਦਿਸਟਮੋਨੀਆਵਤਾਏਹੀਬਡਾਚਲਿਝਹੈ॥ ਮੇਹੀਤਿਸਕੋਆਦੇਸਹੈ॥ ੧੩੨
ਦੈਆਦਿਹੈਅਨੀਲਹੈਅਨਾਹਦਿਹੈਅਨਾਹਤਹੈ॥ ਅਕਾਰਸਹਿਤਨਿਰਾਕਾਰਹੈ
॥ ਤਾਂਹੋਰਬਾਬੇਜੀਚੌਥੀਪੌੜੀਕਹੀ॥ ੪॥ ਅਸਲੁਲੇਅਲੇਅਭੰਡਾਰਾਜੇ
ਕੁਛਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਗਾ॥ ਕਰਿਕਾਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸ
ਚੀਕਾਗਾ॥ ਆਦੇਸਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ ਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਜੁਗੁਗੁ
ਗੁਏਕੋਦੇਸੁ॥ ੫॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਨਬੁਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ॥ ਹੇਸਿਧੋਤਿਸਜੋਗੀ
ਕਾਲੇਅਲੇਅਮੇਆਸਟੁਅਹੁਭੰਡਾਰਹੈ॥ ਜੇਕੁਛਦੀਆਸੁਏਕਾਵਾਗਾਅ
ਪਨੀਕੁਦਰਤਕੋਕਾਰਿਕਾਰਿਆਪਹੀਦੇਖਨਹਾਰਾ॥ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾਹੈ॥ ਆਪ
ਸਚਹੈਉਸਕਾਕੀਆਭੁਤਿਸਚਹੈ॥ ਏਹੁਸੰਬਾਦਬਾਬੇਜੀਕਾਸੁਨਕਹਸਿਪਬਹੁ
ਤਪ੍ਰਸੰਨਭਏ॥ ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥ ੩੮॥ ਸ੍ਰੀਦਾਹਗੁਰੁਮੁਖਕਰੋਉਚਾਰਾਹੋ
ਇਦਿਆਲਕਰਲਏਉਧਾਰਾ॥ ਅਗੇਸਾਖੀਦੇਵਤਾਕੀਚਲੀਜੋਇਦ੍ਰਕੇਸਰੂਪ
ਸੋਅਸੁਰਭਾਇਆਥਾਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕੇਦਰਸਨਪਰਤਾਪਸਗਾਪਮੋਚਨਕਰਸੁਰ
ਤਨਪਾਇਇਦ੍ਰਸਮੀਪੀਹੁਆ॥ ਸੋਕਥਾਨਿਹੁਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੋਰਖ
ਜੀਰਮਤੇਭੁਏਚਲੇਆਗੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥ ਜਹਾਂਦੇਵਅਸੁਰਤਨਧਾਰਕੇਜਾਚ
ਤਗੁਰਦਰਸਮਹਾਨ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਹਾਂਹੋਦੇਵਅਸੁਰਤਨਧਾਰਾਗਏਦਿਆ

ਲਤਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਗਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸਰਾਪ ਅਸੁਰ ਤਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖ
ਸੁਰ ਤਨ ਭਈ ਕਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ ਮੁਚਤ ਸਰਾ
ਪ ਅਨੰਦ ਮਨ ਭੀਨਾ ਜਿਮ ਪੰਛੀ ਪਿੰਜਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ਸੁਰ ਤਨ ਪਾਇ ਮਨ ਤਨ ਬੁ
ਧ ਬਿਗਸਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸੰਸਤ ਭਾਇਆ ਪੁਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਧ
ਰਿ ਲਾਇਆ ਕਰ ਚਰਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਚਲਾ ਕਰੇ ਅਸੋ ਤਤਰ ਸਨ ਮੁਖ ਖ
ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਧਨ ਧਨ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ਨਿਜਾਇ ਛਿਆ ਧਾਰਿ ਓਸੰਤ ਅਵਤਾਰਾ
ਬਹੁਤ ਪਾਤਿਤ ਕੇ ਕੀਨਾ ਪਾਵਨਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤੁ ਸੋਹਾਵਨਾ ॥ ੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਧਨ ਧਨ ਹਾਰਿ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਰੂਪ ਅਵਤਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਗਤ ਵੈਰਾਗੇ ਜੋਗ ਦੇ
ਜਗ ਕੇ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ੬ ॥ **ਚੌਪਈ** ਕਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਗਾਇਆ ਜਾਇ
ਸੁਰ ਰਾਜ ਕੇ ਚਰਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਾਇ ਦ੍ਰਤ ਕੇ ਮਗਨ ਨਾ ਕਰਿ ਰਿਪਾ ਦੀਏ ਪ
ਦਰ ਬਨ ਨਾ ॥ ੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕਹੀ ਕਹਿ ਓਗੁਰਨ
ਕ ਅਵਤਾਰਾ ਸੁਰ ਗਾਇ ਸੁਨਤ ਮਨ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਕਹੀ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥
੮ ॥ **ਸਾਖੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ** ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਮੁਖ ਕੋਰੋ ਉਚਾਰਾ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਕ
ਰ ਲਏ ਉਧਾਰਾ ॥ **ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਗਨ ਰਿਖ ਸੋ ਨਿਰੂਪਨ ਹੋਇ ਗੀ** ॥ **ਜੋਰ ਠਾ** ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨ ਅਗਨ ਰਿਖੀ ਆਸੁ ਮਗਏ ॥ ਦੇਖ ਦਰਸ ਮਗਨ ਨ ਜਿਮ

ਚਾੜ੍ਹਕਬੁੰਦਅਕਸਜਲਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਜਿਮਸੀਪਸਿੰਧਸੁਆਂਤੀਜਲਪਾ ੧੨੩
ਵੈ॥੩॥ਤੋਪਤੋਇਪੁਨਸਿੰਧਸਮਾਵੈ॥ਜੋਬਿਰੰਚਪ੍ਰਤੀਗਿਆਕਹੀ॥ਦੇਖਦਰਸ
ਬਿਧਿਸਗਲੀਲਹੀ॥੨॥ਦੇਖਦਰਸਕੀਨਪਰਨਮਾ॥ਪੁਨਕਾਰਿਓਪ੍ਰਸੰਨਏ
ਸੰਤਮਹਨਾ॥ਕਹਾਅਸ੍ਰਮਕਿਆਨਾਮਤੁਮਾਗਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਮਮਾ
ਸ੍ਰਮਧਾਗਾ॥੩॥ਸੁਨੋਰਿਖੀਨਨਕਮਮਨਾਮਾ॥ਤੁਮਕੋਮਿਲਨਆਇਓਇਹ
ਧਾਮਾ॥ਨਨਕਨਾਮਸ੍ਰਵਨਜਬਕਰਾ॥ਜਿਮਲਛਮਨਮੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪਗਾ॥
੪॥ਜੋਇਨਿੰਮ੍ਰੁਤਪ੍ਰਸਨਰਿਖਕੀਨਾ॥ਮਨਓਚਾਤਤਾਗਿਆਨਕੀਚੀਨਾ॥ਬਾ
ਰੰਬਾਰਕਰਾਪਰਨਮਾ॥ਜੋਸੰਤਾਦਿਆਲਪੁਰਨਸਭਕਾਮਾ॥੫॥ਪ੍ਰਸਨਰਿਖੀ॥
ਮਕਰਾਛੰਦਾ॥ਜੋਸੰਤਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਜੋਇਦਿਆਲਚਰਨਪਾਰੇ॥ਜਗਕ
ਵਨਮੇਕਵਨਹੋਸਚੁਦੀਜੀਐਬਿਚਾਰਾ॥੬॥ਜਗਪਾਂਚਤਤਮਧੀਸਾ॥
ਪਰਕਿਰਤਹੈਪਣੀਸਾ॥ਦਸਰਿਖੀਪੰਚਦੇਖਾਅੰਤਹਕਰਨਸੁਚਾਰਾ॥੭॥ਅ
ਨਮਹਾਮੇਹਲਾਗਾ॥ਗੁਨਨਾਮਰੂਪਪਾਗਾ॥ਅਹੰਮਤਅਤਕਠਨਹੈਗੁਨ
ਤੀਨਅੰਧਕਾਰਾ॥੮॥ਜੋਸੰਤਾਦਿਆਲਰੂਪਾ॥ਦੇਹੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਅਨੁਪਾ
॥ਆਗਿਆਨਤਿਮਰਕਾਟਕਰੇਹੀਐਐਉਜਾਰਾ॥੯॥ਸੋਰਠਾ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਾਨਤੁਮਪਰਉਪਕਾਰੀਸੰਤਜਨ॥ਦੀਜੋਤਤਾਗਿਆਨਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਸੁਖਪਾ

ਈਐ॥੧੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੁਨਰਿ ਖੀਬ ਚਨ ਬਾਬਾ ਬਿਗਸਨੇ॥ ਮਰਦਨੇ ਪ੍ਰਤ ਬਚ
ਨ ਬਖਾਨੇ॥ ਲੇਹੁ ਰਬਾ ਬੁਸੁਰਤਾਰ ਸੁਰਧਾਰੇ॥ ਐ ਕੋਰ ਸਬਦ ਤੁਮ ਕੋਰੋ ਉਚਾਰੇ॥
੧੧॥ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਗਨ ਚਿਖ ਕੇ ਪਰਥਾ ਇਸ ਬਦ ਉਚਾਰ ਕੀਆ॥ ਪਉ
ਲਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲਾ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧ ਕਾ ਖੇਲਾ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵ
ਦੁਆਰਾ॥ ਬੁਝੇ ਗਿਆਨੀ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ **੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥** ਹੇ ਅਗ
ਨ ਰਿਖੀ ਜੀ ਪਉ ਲਪਾਣੀ ਅਗਨ ਕਾ ਮੇਲੁ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਤ ਪਰਜ ਸੁਨੇ॥ ਇਤ੍ਰਾ ਅ
ਗਨ ਅਹੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਪਾਣੀ ਹੈ॥ ਸੁਖ ਮਨਾ ਪਉਣ ਹੈ॥ ਇਨਹੀ ਕੀ ਸਕਤ ਸੋ ਸਗੀਰ
ਅਸਥਿਤ ਹੈ॥ ਹੇ ਮਹਾਂ ਰਿਖੀ ਮੇਤੁ ਮਕੋਰਿ ਆਨ ਜੋਗ ਕਰਤਾਰ ਹਿਰਦੇ ਮੋਧਾਰ
ਨਾ॥ ਇਤ੍ਰਾ ਅਹੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸਦਾ ਦੇ ਨਾਵੀ ਤਨੁ ਫਤੀਰ ਹਤੀ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਸੁਖ ਮ
ਨਾ ਸਹਜ ਪਦ ਅਸਥਿਤੁ ਹੀ ਹੈ॥ ਏਹੇ ਦੇ ਨੇ ਨਾਵੀ ਦੇ ਕਸਮਾਨ ਕਰੇ॥ ਜਬ ਦੇ ਨੇ ਸ
ਮਤਈ ਤਬ ਸੁਖ ਮਨਾ ਸੋ ਮੇਲੁ ਭਾਇਆ ਜਬ ਤੀਨੋ ਸਮਤਈ॥ ਤਬ ਸਬਦ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾ॥ ਜਬ ਸੁਰਤ ਸਬਦ ਮੇਲੀ ਨ ਭਈ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ
ਮਹੇਸ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਚੰਚਲ ਤਾਤ ਚਪਲ ਤਾ ਸਗੀਰ ਮੋਬੁਧ ਸਕਤ ਸੋ ਹੈ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ
ਅਹੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਰਿਖਾ ਗਿਆਨੀ॥ ਇਸ ਬਚਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਬੁਝਨਾ॥
੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ॥ ਆਪ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ॥ **ਅੰਤੁ॥**

ਹੇਮਗਰਿਖੀਕਥਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੋਕਵਨਹੈਇਸਕੋਬਿਚਾਰੇਅਗਅਪਨੇਆਪ ੧੩੪
ਕੋਬਿਚਾਰੇਮੇਕਉਨੇਹੋ।ਜਬਬਿਚਾਰਜੁਗਤਸੋਇਸਭੇਦਕੋਪਾਇਆਤਬਨਿ
ਜਸਰੂਪਕਾਥਾਰੁਇਆ।ਜਬਇਹੁਥਾਭੁਭੁਆ।ਤਬਗਿਆਨਅਹੁਬਿ
ਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਭਾਇਆ।ਇਸਸੁਛਮਜੁਗਤਸੁਰਤਇਕਾਗਰਕਰਕੇਹਿਰ
ਦੇਮੇਬਿਚਾਰੇ।ਤਾਅਨੰਦਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ **ਤਬਦੁਸਰੀਪੌੜੀਕਹੀ॥** ਦੇਹੀਮਾ
ਟੀਬੋਥੇਪੋਨਾਬੁਝਰੇਗਿਆਨੀਮੁਆਕੋਨਾ।ਮੁਈਸੁਰਤਬਾਦਹੰਕਾਗ।ਵਹੁ
ਨਮੁਆਜੋਬੋਥਨਹਾਰਾ॥ **੩॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਹੁ॥** ਹੇਰਿਖੀਦੇਹੀਮਾਟੀਪੈ।ਅ
ਰੁਸਬਦਇਨੇਮੇਪਉਣਸਕਤਹੈਸੋਇਹੁਬੀਚਾਰੀਮੇਜੋਮਰਤਾਕਉਨੇਹੋ।ਪ੍ਰ
ਚਤਤਸੋਮੁਰਤਜੋਥੀਵਹੀਨਾਸਭਈ।ਬਾਦਅਹੰਕਾਰਸੰਜੁਗਤਬੋਥਨਹਾਰੇ
ਕਾਨਾਸਨਹੀ॥ **ਤੀਜੀਪੌੜੀਕਹੀ॥** ਜਿਹਕਾਰਣਤਟਤੀਰਥਜਾਹੀ।ਰਤਨਪ
ਦਾਰਥਪਟਹੀਮਾਹੀ।ਪੜਪੜਪੰਡਤਬਾਦਬਖਾਣੇ।ਭੀਤਰੋਦੀਵਸੁਤਨ
ਜਾਣੇ॥ **੪॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਹੁ॥** ਹੇਪੁਰਖਜਿਸਅਤਮਥਾਭਕੋਤਟਤੀਰਥਜਤ
ਨਕਰਤੇਹੈਵਹੁਰਤਨਪਦਾਰਥਪਟਹੀਮੇਹੈ।ਜੋਬਸਤਾਪਰਹੀਮੇਹੈਤਿਸਕਾ
ਖੋਜਨਤਨਬਾਹਰਕਾਮਿਥਿਆਹੈ।ਅਹੁਪੀਡਿਤਥੋਕਜਗਜੁਪਕੀਜੁਗਤਪ
ਝੁਤੇਹੈ।ਬਾਦਬਿਬਾਦਸੁਨਤੇਸੁਨਾਵਤੇਹੈ।ਅਹੁਪਰਭੀਤਰੋਰਤਨਪਦਾਰ

ਥੈਰੈਤਿਸਕੋਨਾਹੀਜਾਨਤੇ॥ਇਹੁਬਾਦਬਿਬਾਦਪਵੇਆਤਮਲਾਭੁਨਾਹੀਰੋਤਾ॥
ਪੁਨਚਉਥੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ਹਉਨਮੁਆਮੇਗੀਮੁਈਬਲਾਇ॥ਓਹੁਨਮੁਆ
 ਜੋਗਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹੁਰਬ੍ਰਹਮਾਦਿਖਾਇਆ॥ਮਰਤਾਜਾਤਾਨ
 ਦਰਨਆਇਆ॥੪॥**ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥**ਹੇਰਿਖੀਜੀਐਸਾਬੀਚਾਗੀਐ
 ਜੋਕਥਤਾਬੋਲਤਾਤੇਮਰਤਾਨਾਹੀ॥ਜੇਮੁਰਤਰੂਪਅਰੁਬਾਦਅਹੰਕਾਰਉਪਾਧ
 ਅਥਿਆਲਗੀਥੀਸੋਨਾਸਭਈ॥ਜਿਸਕੀਸਕਤਸੋਸੁਨਨਾਬੋਲਨਾਸੋਸਰਬ
 ਪੁਰਨਆਤਮਾਹੈਵਹੁਅਮਰਹੈ॥ਜਬਸਤਿਗੁਰਕੀਕਿਰਪਾਸੋਆਤਮਪਦਪਾ
 ਏਆਤਬਮਰਤਾਜਾਤਾਕਛੁਭਾਸਤਾਨਾਹੀ॥ਜਬਏਹਸਬਦਅਗਨਰਿਖ
 ਸ੍ਰਵਨਕੀਆਤਬਬਾਬਾਜੀਕੀਰ੍ਹਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਸੋਅੰਤਰਹੀਮਗਨਭਇਆ॥ਮ
 ਹਾਅਨੰਦਸਮਾਧਮੋਦ੍ਰਿੜਭੇਆ॥ਜੇਸੇਪਾਰਸਮਿਲਿਪਾਰਸਹੁਆਬਾਬਾਜੀ
 ਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਭਏ॥**ਮਕਗਛੰਦ॥**ਅੰਤਰਸਮਾਧਲਾਗੀ॥ਹਉਮੈਉਪਾਧਭਾ
 ਗੀ॥ਭਈਸੁਰਤਸਬਦਲੀਨਾਅਨਯਦੁਨੀਅਪਾਗਾ॥੧੨॥ਰਿਖਮਹਾਮ
 ਨੰਦਪਾਗਾ॥ਅਹੰਨੀਦਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ਨਿਜਰੂਪਨਿਰਖਮਗਨਾਪਰਮਾਤਮ
 ਅਪਾਗਾ॥੧੩॥ਸਤਗੁਰਭਏਦਿਆਲਾ॥ਮਿਟਾਜਨਮਮਰਨਕਾਲਾਭਾਇਆ
 ਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਲੀਨਾਨਿਜਰੂਪਜਗਨਿਹਾਰਾ॥੧੪॥ਪੁਨਨੈਨਖੋਲਦੇਖਾ॥ਸਤਿ

ਨ

ਗੁਰਮਲਖਅਭੇਖਾ॥ ਪਰਚਰਨਕਮਲਮਸਤਕਉਸਤਤਕਗੀਅਪਾਗਾ॥ ੫ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਾਬਾਰਿਖਸੋਬਿਦਾਹੋਇਆਏਦੇਸਪੰਚਾਸਾ॥ ਰਾਜਕਮਾਉਸਿਧ
 ਮਤੇਮਰਦਨਾਈਇਨਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥ ੪੦॥ ਸ੍ਰੀਦਾਹਗੁਰੁਮੁ
 ਖਕੋਉਚਾਗ॥ ਹੋਇਦਿਆਲਕਰਲਾਏਉਧਾਗ॥ ਆਗੇਸਾਖੀਸਿਧਮਤੇਸੋਜੋਨਾ
 ਨਕਮਤਾਕੀਆਹੈਸੋਸਿਧੋਸੋਕਥਾਨਿਰੁਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਜਕਮਾਉ
 ਦੇਸਮੈਸਿਧਮਤਾਸਸਥਾਨਾ॥ ਸਿਧਉਹਾਂਮੇਲਾਕਰੇਤਹਾਂਆਏਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ
 ॥ ੧॥ ਅਰੁਲ॥ ਤਹਾਂਖੈਰਬ੍ਰਿਛਵੇਤਲੋਦਿਆਲਆਸਨਕੀਆ॥ ਬਜੇਰਬਾਬੁ
 ਅਨਾਹਦਪੁਨਕੀਰਤਨਭੇਆ॥ ਸੁਣਿਆਨਾਥਦਿਆਲਬਾਲਾਜੀਆਇਆ॥
 ਅਤਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸੁਨਤ॥ ਬਹੁਤਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਪੁਨਸਭਸਿਧਨਕਰਾਨਾ
 ਥਬਾਲਾਪਹਜਾਈਐ॥ ਤਿਨਨਿਜਬਲਸਿਧਾਦਿਖਾਇਦਰਸਨਮੋਲਿਆਈ
 ਐ॥ ਇਹਬਡਾਤੁਗਤਕਊਮਾਰਿਆਇਪਰਗਟੁਭਾਇਆ॥ ਬਿਨਧਾਰੇਭੇ
 ਖਸਰੁਪਦਰਸਨਸਭਜੈਕੀਆ॥ ੩॥ ਤਬਭਏਇਕਤਸਤਸਿਧਸਤਿਗੁਰ
 ਪਹਆਇਕੋ॥ ਕਰਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਨਾਮਆਦੇਸਕਹਾਸਮਝਾਇਕੋ॥ ਤੁਮਬਡੇਭਗਤ
 ਭਏਜਗਤਭੇਖਗੁਰਪਾਗੀਐ॥ ਗੁਰਗੋਰਖਸਮਕੋਉਨਰੂਤਭਾਵਿਖਾਬਿਚਾਰੀ
 ਐ॥ ੪॥ ਕਹਾਉਤਰਸਤਗੁਰਦਿਆਲਸੁਨੋਸਿਧਨਾਥਜੀ॥ ਜਬਪੁਰਾਸਤਿ

ਗੁਰਦੇਖ ਭੇਖ ਪੋਰ ਮਾਥਲੀ ॥ ਇਹ ਜੰਤ ਮੰਤ ਅਹੁ ਸਿਧ ਮੇਰਿ ਨਹਿ ਭਾਵਈ ॥ ਹੋ ਨਟ
ਕਚੇਟ ਕਰੀਏ ਜਗਤ ਬਸਿਆਵਈ ॥ ੫॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਮਿਲ ਸਤੁ ਸਿਧ ਮਸਲਤ ਕਰੀ
ਸਿਧ ਬਲ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਦੇਖ ਸਿਧ ਪਦ ਗ੍ਰਿਹੀ ਤੋ ਭੇਖ ਲੇਹੇ ਆਇ ॥ ੬॥ **ਛੰ**
੩॥ ਕੋਉਰ ਕੁ ਅਕਾਸ ਰੇਲੇ ॥ ਭਿਆਨ ਕਸਬ ਦੇ ਕੋ ਬੋਲੇ ॥ ਕੋਉਤ ਕੁ ਤੇਰੇ ਇਤ ਕੁ
ਕੋ ॥ ਭਿਕੂਰ ਸਬ ਦੇ ਬੋਲੇ ॥ ੭॥ ਕੋਉ ਮੇਘ ਹੋਇ ਗਰਜੇ ॥ ਹੋਇ ਅਗਨ ਪੁੰਜ ਲਗੇ
॥ ਕੋਉ ਪਾਥਰ ਬਰਖਾਵੇ ॥ ਹੋਇ ਪੋਨਾ ਬ੍ਰਿਛ ਉਡਾਵੇ ॥ ੮॥ ਤੇਇ ਬਾਘ ਰੂਪ ਭੁੰਕਾ ਹੈ ॥
ਫੁਕਾਰ ਸਹ ਪਮਾ ਹੈ ॥ ਚਲੇ ਆਂਧੀ ਅੰਧ ਕਾਗ ॥ ਬਰਖੀਤ ਮੁਸਲ ਪਾਗ ॥ ੯॥ ਜ
ਹਾਂਸ ਤਿਹੁ ਗੁਰੁ ਅਸੀਨਾ ॥ ਗਾਵੰਤ ਸਬ ਦਬੀਨਾ ॥ ਵਖੈਰ ਬਿਰਛ ਡੋਲੇ ॥ ਹੋ ਬਚ
ਨ ਦਿਆਲ ਬੋਲੇ ॥ ੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਵੈਖੈਰ ਬਿਰਛ ਉਡ ਨੇਲ ਗਾਰਖਿ ਓਰਿਆਲ
ਧਰਾਥਾ ॥ ਭਾਇਆ ਅਸਾਥਿਤ ਮਨ ਸਿਖ ਜਿ ਮਜਿ ਸਗੁਰ ਪਾਗਤ ਕਰਮਾਥਾ ॥ ੧੧॥
ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਿਧ ਸਤੁ ਦਾਸਤਾ ਕੋ ਸਿਧ ਬਲ ਕਿ ਆਕਰੇ ॥ ਕਲਾ ਭਈ ਸ
ਭਨਾਸ ਖੇਚ ਸਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਲਈ ॥ ੧੨॥ ਭਾਇਆ ਸਿਧ ਬਲ ਛੁਛ ਜਾਇ ਨਾਥ
ਜੀ ਸੋ ਕਹਿਓ ॥ ਕਥਾਲਈ ਸਭ ਪੁਛ ਚਲ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ਸਭਾ ॥ ੧੩॥ **ਰ**
ਸਾਵਲਛੰਦਾ ॥ ਦੇਖੰਤ ਨਾਥ ਦਿਆਲ ਕੋ ਹਸੇ ਅਨੰਦ ਸੋ ਭਰੇ ॥ ਪੇਖੰਤ ਦਿਆਲ
ਨਾਥ ਕੋ ਆਦੇਸ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾਥ ਦਿਆਲ ਬਾਲ ਰੂਪ ਸੋ ਬਚਨ ਕਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਮਤਾ ਭੁਆ ਅਬੀ ਜੋ ਜੀਤ ਸਹ ਬਸੇ ਲਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ **ਸੋਰਠਾ ॥** ਸਿਧ ਮਤਾ ਅਸ
 ਥਾਨ ਜਾਨਤ ਹੈ ਸਭੁ ਲੋਕ ਜਗਾ ॥ ਕਰ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਗਿਆਨ ਨਾਨਕ ਮਤਾ ਅਬ ਕਹੇ ॥
 ॥ ੧੫ ॥ **ਸਰਬ ਸਿਧ ਬਾਚਾ ॥ ਚੌਪਈ ॥** ਹੇ ਬਾਲਾ ਜੀਤੁ ਮਧਨ ਜਗ ਭਗਤਾ ਕਲਜੁਗ
 ਮੋਤੁ ਮਹੀਸਭੁ ਸਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੇਤੁ ਮਰਾ ਅਧਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸਿਧ ਕੋ ਦੇਹੁ ਭੰਡਾਰਾ ॥
 ੧੬ ॥ ਸੁਨਹ ਸੇਨਾ ਬਜੀ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਇਹੁ ਮਤਾ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਇਛੋ ਭੋਜ
 ਨ ਸਭੁ ਕੇ ਦੀਜੈ ॥ ਖਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਲੀਜੈ ॥ ੧੭ ॥ **ਤਬ ਸਿਧਨ ਸੋਕ**
 ਹਿੰਗੁਰ ਬਾਲਾ ॥ ਇਛਿਅ ਭੋਜਨ ਏਹੁ ਦਿਆਲਾ ॥ ਤਸਮਈ ਭੋਜਨ ਕਾ ਬਚਨ
 ਬਿਖਾਨਾ ॥ ਅਏ ਕੁਪ ਪਰਸਤਿਗੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚਾਦਰ ਰਾਗੁ ਕੁਪ ਛਕ ਲੀ
 ਨਾ ॥ ਅਮੀ ਦਿਸਤਾ ਹਿਪਰ ਕੀਨਾ ॥ ਭਰਿਗਾਇ ਛੁਪਤ ਸਮਈ ਸੁੰਦਰਾ ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਆਦ ਰਸਤਾ ਕੇ ਅੰਦਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਚਨ ਸਭੁ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇ ॥ ਅਏ ਸੁ
 ਭੁਪੰਗ ਤਬੈ ਠਾਇ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰੋਸਨ ਲਾਗੇ ਦਿਆਲਾ ॥ ਸਭੁ ਸਿਧਨ ਦੇਖਿ ਓਇਹ
 ਚਾਲਾ ॥ ੨੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਜਬ ਇਛਿਅ ਭੋਜਨ ਕੀ ਕਹੀਲਈ ਪ੍ਰੀਤ ਦਿਆਲ ਮਨ ਧਰ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਸਮਈ ਕਾ ਭੁਗਤੁ ਪਕੀਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ **ਚੌਪਈ ॥** ਚਿਪੀ ਸਕ
 ਤ ਕੀਆ ਗੇਧ ਹੈ ॥ ਖਪੇ ਸਭੁ ਨਦੀ ਏਕ ਨਹੀ ਭਰੇ ॥ ਬੁਝੀ ਪ੍ਰਭਾਇ ਨ ਕੀਚਤੁ ਗਈ ॥
 ਚਿਪੀਆ ਮਾਹਿ ਸਿਧ ਠਹਰਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਤਬ ਨਿਜ ਚਿਪੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਰਿ ਲੀਨੀ ॥ ਚਿ

ਪੀਸੋਚਿਪੀਤਰਦੀਨੀ। ਖਾਇਆਪਾਇਸਤਸਿਧਾਬਿਗਸਨੇ। ਭੁਗੀਰਗੀਚਿਪੀਨਹੀਘ
 ਟੀਸਮਾਨੇ॥੨੩॥ ਪੁਨਕਹਾਆਵੈਗੰਗਾਪਰਵਾਹ। ਚੁਲੀਭਰੇਕੰਠੇਪਰਤਾਹ। ਠਾਹੁਕੀ
 ਕੋਗੁਰਆਗਿਆਕਰੀ। ਲੇਆਈਪਰਵਾਹੁਤਿਹਘਰੀ॥੨੪॥ ਤਬਸਤਸਿਧਨਆਚ
 ਮਨਲੀਨੇ। ਬਜਾਇਨਾਦਮਹਾਸੁਖਤੀਨੇ। ਪੁਨਗੁਰਗੋਰਖਬਚਨਬਿਖਾਨਾ। ਸੁਨੇ
 ਬਾਲਾਜੀਪਰਮਾਗਿਆਨਾ। ਤੁਮਗੁਰਜਗਮੇਨਹੀਕੋਈ। ਤੁਮਗੁਰਤੁਮਹੀ
 ਤੇਹੋਈ। ਪ੍ਰਗਟੇਤੁਮਰੇਅੰਗਤੇਜੋਈ। ਪਾਰਗੇਤਾਕੋਗੁਰਸੇਈ॥੨੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
 ਆਦੇਸਸਬਦਕਰਸਤੁਚਲੇਅੱਲੇਪਭੁਏਨਦਿਖਾਇ। ਪਵਨਮੇਪਵਨਸੁੰਨਮੇਸੁੰਨਾਏ
 ਸੋਕੋਤਕਲਾਖਿਓਨਜਾਇ॥੨੬॥ ਰਾਜਾਆਇਚਰਨਨਲਗੇਮਨਮੇਪ੍ਰੇਮਬਢਾਇ।
 ਲੇਆਗਿਆਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਕੀਐਸੀਜੁਗਤਿਬਨਾਇ॥੨੭॥ **ਸੋਹਣਾ॥** ਰਖੇਟ
 ਹਲੀਏਗਾਇਸਤਿਗੁਰਨਾਮਲੰਗਕਰਗਾ। ਵੀਨੇਚਉਦਹਗਾਉਸਤਿਗੁਰਕੀਭੇਟਾ
 ਕਰੀ॥੨੮॥ **ਸਾਖੀਪੂਰਨਹੋਈ॥੪੧॥** ਸ੍ਰੀਦਾਹਗੁਰੁਮੁਖਕੋਰੋਉਚਾਗ। ਹੋਇਦਿਆ
 ਲਕਰਲਏਉਧਾਗ॥੧॥ **ਆਗੇਸਤਿਗੁਰਪੰਜਾਬਕੋਚਲੇਗੇ॥ ਸੋਹਣਾ॥** ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਰਮਾਨੰਦਚਲੇਦੇਸਪੰਜਾਬਕੋ। ਮਰਦਾਨਾਈਏਸੰਗਪ੍ਰਗਟੇਬੁਧਗੇਨਿਕਟਪ੍ਰਭ॥
 ੧॥ **ਤੋਮਰਛੰਤਾ॥ ਮਰਦਾਨੇਬਾਚਾ॥** ਹੋਇਆਲਪੁਰਨਸਕਤਾ। ਸੁਭਹਨਤੇਰੀਭਗਤਾ।
 ਮੇਸੁਰਤਘਰਕੀਧੋਗ। ਜੋਬਚਨਹੋਇਸੁਕਰੇ॥੨॥ ਸੁਨਹੋਮਰਦਾਨਾਮੀਤਾ। ਦਿੜਗਾਖੀ

ਏਮਨਚੀਤਾ। ਤੈਦਿਸਾਕੀਨਾਗੋਨਾ। ਪਸਚਮਾਦਿਸਾਕਰੋਰਵਨਾ। ੩॥ ਸੁਪਲੇ ੧੩੭
 ਹੁਪਰਕੀਆਇ। ਚਲੇਚੀਤਗਥੇਥਾਇ। ਤਬਕੀਆਦਿਆਲਪਾਇਆਨ
 ॥ ਟਿਲੇਪਹੁਚੇਆਨਾ॥ ੪॥ ਟਿਲੇਗਏਗੁਰਪੀਰਗ। ਤਹਾਬਾਲਨਾਥਹੈਪੀਰਗ।
 ਤਿਸਮਿਲੇਸਾਤਿਗੁਰਜਾਇ। ਕੀਆਪ੍ਰੀਤਲੀਏਬੈਠਾਇ॥ ੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਬਾ
 ਲਨਾਥਪੁਛਾਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤਮਕਵਨਨਾਮਾਕੀਆਭੇਖਾ। ਵੀਸੋਬਾਲਕਕ੍ਰਹਸਤ
 ਰੂਪਮਸਤਕਭਗਤਵਸੇਖਾ॥ ੬॥ **ਚੌਪਈ॥** ਨਾਨਕਨਾਮਹਮਾਰਾਕਹੀਏ
 ॥ ਸੰਤਸਮਾਗਮਾਮਿਲਸੁਖਲਾਹੀਏ। ਸੁਨਪੀਰਪੁਰਾਤਨਦੇਖਨਆਏ॥
 ਦੇਖਾਦਰਸਨਅਤਸੁਖਪਾਏ॥ ੭॥ **ਨਾਥਬਾਚਾ॥** ਸੁਨਾਨਾਨਕਜੀਤੁਮਬ
 ਰੋਭਗਤਹੋ। ਅਉਰਸੁਨਾਤੁਮਬਰੀਸਕਤਹੋ। ਭੇਖਜੋਗਕੋਲੀਜੈਧਾਗ।
 ਪਾਵੇਸੁਖਾਸਿਧਭਰੇਭੰਗਾਗ॥ ੮॥ **ਗੁਰਨਾਨਕਬਾਚਾ॥** ਭੇਖਜੋਗਕਾਮੋਹਸੁ
 ਨਾਵੇ। ਮਾੜਾਕਵਨਸੁਨਮਨਸੁਖਪਾਵੇ। ਬੁਝੇਸਮਝੇਬਿਨਗੁਰਕਰੇ
 ॥ ਧਰੇਭੇਖਕੋਊਕਾਜਨਸਰੇ॥ ੯॥ **ਨਾਥਬਾਚਾ॥** ਮੁੰਦ੍ਰਨਾਥਕੀਕਾਨਸੁਯਾਇ॥
 ਸੇਲੀਸਿੰਝੀਨਾਵਬਜਾਇ। ਡੰਡਕਮੰਡਲਗੇਹੁਬਸਤਾ। ਸਾਧੇਪੈਨਪਿੰਡ
 ਹੋਇਅਸਾਥਰੁ॥ ੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਪਗਵਿਰਤਭੇਖਏਹੁਬਾਲਨਾਥਾਬਿਨੁਭਗ
 ਤਨਪਾਈਅਤਗਿਆਨ। ਛੂਛੇਭੇਖਧਾਰਨਾਹੀਮਿਟੇਨਮਨਅਭਿਮਾਨ॥

੨੧ **ੴ ਪਈ ਬਾਣਾ ਥਾਥਾ** ॥ ਕਵਨ ਭੇਖ ਜੋ ਤੁਮ ਕੋ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਸਮ ਕੋ ਭੁ
 ਨ ਜਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਕੋ ਨਿਜ ਮਤ ਦੇਹ ਸੁਨਾਇ ॥ ਕਵਨ ਸਰੂਪ ਤੁਮ ਧਾਰਤਾ ॥
੧੨ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕਹਾ ਲੇਹ ਬਾਬੁ ਬਜਾਇ ॥ ਮੈ ਜੁ ਕਹਤ ਹੋ ਸਬ
 ਵਤੁ ਹਗਾਵੇ ਨਾਥ ਸੁਨਾਇ ॥ **੧੩** **ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਿਬਦ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਣਾ ਥਾਥੇ**
ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਪਟ ਭੀਤਰ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕਾਇਆ ਕੀਜੈ ਖੰਭਾਤਾ ॥ ਪੰਚ ਚੇ
 ਲੇਵ ਸ ਕੀਜੈ ਗਵਲ ਦੇਹ ਮਨ ਕੀਜੈ ਰੰਗਤਾ ॥ ਜੋ ਗਜੁ ਗਤ ਇਵ ਪਾਵਸਤਾ ॥
 ਏਕ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਨ ਜਾਪ ਸ ਕੰਦ ਮੁਲ ਨਾਥਿ ਆਵਸਤਾ ॥ **੧੪** **ਤਿਸਕਾ**
ਰਥੁ ॥ ਹੇ ਬਾਣਾ ਥਾਥੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਮੇਰੇ ਪਟ ਮੁੰਦ੍ਰ ਹੈ ਅਰੁ ਕਾਇਆ ਰੂਪੀ
 ਖੰਭਾ ਹੈ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੇਖ ਬਸ ਕਰਨਾਇ ਹੁਚੇ ਲੇਭਏ ॥ ਇਸ ਮਨ ਕੋ ਰੰਡਾ ਕਰ
 ਨਾ ਅਰਥ ਏਹ ਜੋ ਮਨ ਬਾਸਿ ਭੇਆ ॥ ਜੋ ਗਕੀ ਜੁਗਤਿ ਪਾਪਾ ਤਿਭਈ ਅਰੁ ਏ
 ਕ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਮੋਲੀ ਨ ਹੋਨਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗੋ ਸੋ ਭੁਏ
 ਸਭੈ ਆਤ ਬਕੰਦ ਮੁਲ ਏਹੀ ਹੈ ॥ **੧੫** **ਪਉੜੀ ਦੁਜੀ ਕਹੀ** ॥ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੋਗੁ
 ਰਪਾਈ ਮੈ ਹਮ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਰੀ ਗਾਤਾ ॥ ਤਿਭਵਨ ਤਾਰਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਨ
 ਚੇਤ ਸਮੀਧਾਤਾ ॥ **੧੬** **ਅਰਥ** ॥ ਹੇ ਨਾਥ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ਮੁੰਡ ਨਹਾਰ ਗੁਰ ਭੇਅਤੇ
 ਹੀ ਗਾਹੀ ਗੁਰ ਬਰਾਹੈ ਜਹਾ ਸਭ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਭਵਨ ਤਾਰਨ ਹ

ਰਜੋਸੁਆਮੀਪੈਤਿਸਕੋਅੰਧਚੇਤਤੇਨਾਹੀਇਹੁਅਸਚਰਜੁਦੇਖੀਐ॥੫
 ਉੜੀਤੀਯੀਕਹੀ॥ ਕਾਰਿਪਟੰਬਰਗਲੀਮਨੁਲਾਵਸਸੰਸਾਮੁਲਨਜਾਵਸਤਾ॥
 ਏਕਸਚਰਣੀਜੇਚਿਤੁਲਾਵੇਲਬਲੋਭਕੀਪਾਵਸਤਾ॥੩॥ਤਿਸਕਾਅਰਥੁ॥
 ਹੋਜੋਗੀਹਛੇਸੁੰਦਰਬਸਤਰਸਹੁਪਬਨਾਇਮੀਠੀਮੀਠੀਬਾਤਕਰਿਸੁਨਾਵ
 ਨੀਅਰੁਲੋਕੋਕਾਮਨਮੋਹਨਾਇਸਾਕਿਰਿਆਸੇਮਨਕਾਸੀਸਾਤੋਦੁਰਹੋਤਨਾ
 ਹੀ॥ਤਾਤਿਹਰਿਚਰਨਮੋਮਨਕੋਲਗਾਵੈਤਬਲਬਲੋਭਕੀਪਾਵਨਾਮਿਏ
 ਜਾਵੈ॥ਕਾਹੇਕਉਉਪਜੈ॥੧॥ਜਪਸਨਿਰੰਜਨਰਚਸਮਨਾ॥ਕਾਹੇਬੋਲ
 ਰਿਜੋਗੀਕਪਟਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਰਥ॥ ਹੋਜੋਗੀਮਨਕੋਨਿਹਚਲਕ
 ਹਕੇਨਿਰੰਜਨਕੋਧਿਆਨਮੋਲਗਾਵਨਾਬਿਨਾਇਸਕੇਹੋਰਬੋਲਨਾਕਪ
 ਟਹੈ॥੫ਉੜੀਚੋਥੀਕਹੀ॥ ਕਾਇਆਕਮਲੀਹੰਜੁਇਆਣਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰ
 ਤਦਿਹਾਲੀਤਾ॥ਪ੍ਰਲਵਤਨਨਕਨਾਗੀਦਾਝੇਠਿਰਿਪਾਛੇਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥
 ਅਰਥ॥ ਹੋਨਾਥਜੀਕਾਇਆਜੀਵਕਾਤੋਇਹਸੁਰਾਵਹੈਕਾਇਆਜਕੁਜੀ
 ਵਆਗੀਆਨੀਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਾਬਿਤੀਤਹੁਆਜਬਾਮੁਆਕਾਇਆਕੋਜ
 ਲਾਇਆ॥ਅਰੁਜੀਵਕੋਜਨਮਮਗਨਕਾਪਛੁਤਾਵਰਹਾਤਬਕਿਆਗੇਇ
 ਸਕੇ॥੬੦੨॥ਤੁਮਜੋਕਹਤਹੋਭੇਖਲੇਹੁਇਹਮੇਰੇਮਤਕਾਜੋਗਾਅਵਰਜੋ

ਗਨਹੀਕਾਮਮਦੀਸਤਮਾਇਆਰਗਾ॥੧੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਨਬ
 ਜਬਸੁਨੇ॥ ਬੁਡੇਬਿਚਾਰਸੀਸਤਬਪੁਨੇ॥ ਬਚਨਬਿਚਾਰਮਗਨਭੁਏਬਾਲਾ॥
 ਇਹੁਬਡੁਭਗਤਾਗਿਆਨਗੁਲਾਲਾ॥੧੫॥ ਬਾਬੇਜੀਕੋਪਗਸੰਸਤਭੇਅਸਾ॥
 ਆਦੇਸਆਦੇਸਬਚਨਮੁਖਕਹਿਅਸਾ॥ ਕਲਮਹਿਭਗਤਤੁਮਾਰੀਗਨੀ
 ॥ਦਿਖੋਬਾਲਕਨਾਮਕੇਪਨੀ॥੧੬॥ ਬਡੇਭਗਤੁਮਦਰਸਨਭੇਅਸਾ॥ ਅਬਗ
 ਤਭਗਤਅਬਗਤਕੀਦਇਆ॥ ਕਲਜੁਗਮੇਤੁਮਤਕਨਹਾਰੇ॥ ਜਿਸਚਾਰੇ
 ਤਿਸਕਰੋਉਧਾਰੇ॥੧੭॥ ਬਾਲਨਾਬਸੇਬਿਦਿਆਭੁਏ॥ ਅਤਮਨਮਗਨਬਾਲ
 ਜੀਭਏ॥ ਚਲੇਚਲੇਕਿਰਾਣੇਆਏ॥ ਭਰਥਰੀਆਸੁਮਤਹਾਸੁਧਾਏ॥੧੮॥
 ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥੧੯॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹੁਗੁਰੁਖਕਰੋਉਚਾਗਾਜੋਇਦਿਆਲਕ
 ਰਲੇਉਧਾਗ॥ ਆਗੇਸਾਖੀਕਿਰਾਣੇਅਸਥਾਨਕੀਕੁਰਥਰੀਨਾਥਕਾਮਸ
 ਥਾਨਪਰਬਤਪਰਜੈ॥ ਤਹਮੇਲਾਥਾਚਰਚਾਨਿਰੂਪਨਹੋਇਗੀ॥੨੦॥
 ਕਿਰਾਣੇਕੋਸਤਿਗੁਰਗਏਮਰਦਾਨਾਈਏਨਾਲਾ॥ ਜਹਾਜੇਗੀਬੈਠੇਹੁਤੇਤ
 ਹਾਅਸਨਕੀਆਦਿਆਲਾ॥੨੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਹਮੇਲਾਜੇਗੀਬਹੁਆਏ॥ ਸ
 ਭਜਾਡੀਆਇਅਸਥਾਨਪੁਜਾਏ॥ ਅਸਥਾਨਮਹੰਤਭੰਡਾਰਕਰਾ॥ ਅਸਮ
 ਦਰਅਵਰਪਾਕਸਭਧਰਾ॥ ਨਾਪੜਾਧਿਆਨਕਾਸੁਮਾਜਬਆਇਆ॥ ਪੰਗਤ

ਬੈਠੀ ਪੜ੍ਹਧਰਾਇਆ ਪ੍ਰਥਮ ਮਦਰਾਵਰਤਾ ਕੀਨਾ ਸਰਬਭੇਖ ਕੋ ਮਦਰਾਦੀ ੧੩੮
 ਨਾ ੩॥ ਲੇ ਮਦਰਾਸਤਿ ਗੁਰਪਰਾ ਆਇ ॥ ਭੁਗਪਿਆ ਲਾ ਆਗੇ ਰਖਵਾਇ ॥ ਕਹ
 ਵਿਆਲੋ ਜੋਗੀ ਅਭੁਰਾ ਮਾਰੋ ਫਾਮਦਰ ਮਰੇ ਨਹੀ ਕਾਂਮ ॥ ੪॥ ਏ ਤੇ ਮੋ ਭਰਥਰ
 ਜੀ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਆਇ ਬਾਬਾ ਕੋ ਕੀਆ ਅਦੇਸਾ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਚਿਤ ਮਨ ਭਗਤ ਪ੍ਰਦੇਸ ॥ ੫॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਭੁਰਥਰੀ ਮਨ ਬੀਚਾਰਿਆ
 ਆਇ ਬਾਬਾ ਦਿਆਲਾ ॥ ਕਛੁ ਚਰਚਾ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਹੇਲੁ ਘਲ ਦਰਸਨ ਇਹ
 ਕਾਲਾ ॥ ੬॥ **ਭੁਰਥਰੀ ਬਾਬਾ ਚੋਪਈ** ॥ ਹੇ ਸੰਤ ਕੀ ਜੇ ਯਹੁ ਮਦਰਾਪਨਾ ॥ ਜੋਗੀ ਕੇ ਮ
 ਤੇ ਮੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਕਹਾ ਦਿਆਲੇ ਹੁਹੋ ਫਾਮ ਮਲਾ ॥ ਉਤਰ ਜਾਇ ਮਨ ਹੋਇ ਨਾਬ
 ਮਲਾ ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਦਰਾਪੀ ਦੇਸੰਤਾ ॥ ਅਸਾਥਿ ਰਹੋਇ ਉਤਰੇ ਨਹੀ ਤੰਤਾ ॥ ਜ
 ਨ ਮਮ ਰਨ ਦੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਅਗਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਇ ॥ ੮॥ ਕਰ ਜੋਰੇ
 ਭੁਰਥਰਾ ਬਿਨ ਉਬਖਾਨਾ ॥ ਕਹੋ ਬਿਧ ਮਦਰੇ ਕੀ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ
 ਤੁ ਮਰਹੇ ਅਪਾਇ ॥ ਕਹੋ ਜੁਗਤ ਸਭ ਮੁਹਿ ਸਮਝਾਇ ॥ ੯॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਗੁਰਾ
 ਰੀਆ ਕਰੀ ॥ ਰਬਾ ਬੁਸੁ ਪਾਰਸ ਬਦਉ ਚਰੀ ॥ ਭੁਰਥਰੀ ਨਾਥ ਕੋ ਸਬਦ ਸੁਨਾਇ
 ਆਆ ਖੀਬਾ ਬੇਮਰਦਾਨੇ ਗਾਇਆ ॥ ੧੦॥ ਗੁੜ ਕਰੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਾਰਿ
 ਪਾਵੇ ਕਰ ਕਰਨੀ ਕਿਸ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਉ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਪਚਾਇਹ ਬਿਧਿ ਅਮੀਚੁਆ

ਈਐ॥ **ਤਿਸਕਾਅਰਥ॥** ਹੇ ਭੁਰਥਰਨਾਥਜੀਗਿਆਨਹੁਪੀਗੁਕਾਧਿਆਨਹੁਪੀ
 ਪਾਵੇਕਾਧੁਕਾਰੀਏਜੇਸੰਤਜੁਗਤਹੈਏਹੀਮਸਾਏਕਰਣੀਹੁਪੀਪਾਇਆਚਾਰੀ
 ਏ॥ **ਭਾਠੀਜੋਕਾਇਆਹੈਪ੍ਰੇਮਹੁਪੀਪੋਚਾਰਾਕਰੇਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹੁਪੀਮਦਗਭੁਆ**
ਏ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਮਨਮਤਵਾਰੇਪ੍ਰੇਮਰਸਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਗਚੰਗਹਿਆਮਾ
 ਹਨਿਸਬਨੀਪ੍ਰੇਮਭਿਵਲਾਗੀਸਬਦਅਨਾਹਦਗਹਿਆ॥ ੧॥ **ਹਰਾਉ॥ ਅਰਥ॥**
 ਹੇਭੁਰਥਰੀਜੀਅੰਸਾਰਾਮਰਸਮਦਗਪਿਆਤਬਮਤਵਾਰੇਭਏਸਦਾਹੀਸਹਜ
 ਹੰਗਰਾਮਪਦਗਤਾਈਨਭੇਆਗਤਾਦਿਨਏਕਾਭਿਵਪ੍ਰੇਮਕੀਮੋਸਹਜਸਮਾ
 ਪਦਿਕਲਾਗੀਅਰੁਪੁਨਸਬਦਅਨਾਹਦਪ੍ਰਾਪਤਹੁਆ॥ **ਪਉੜੀਦੁਜੀਕਹੀ॥**
 ਪੁਰਾਸਾਚਾਪਿਆਲਾਸਹਜੇਤਿਸੈਧਿਆਏਜਾਕੋਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵ
 ਪਾਗੀਹੋਵੈਕਿਆਮਦਫੁਛੇਭਾਉਪਰੇ॥ **੨॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥ॥** ਹੇਭੁਰਥਰੀਨਾ
 ਥਜੀਭਗਸਾਚੇਰਾਮਰਸਕਾਸਹਜਹੁਪੀਪਿਆਲਾਤਿਸਕੋਪਿਲਾਏਜਿਸ
 ਕੋਕਿਰਪਾਕੀਨਜਰਹੋਏਹੇਨਾਥਜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਬੈਪਾਗੀਹੈਸੋਅੰਸਾਫੁ
 ਫੇਮਦਸੋਪ੍ਰੀਤਕਦਾਂਚਿਤਨਾਹੀਧਰਤੇ॥ **੩॥ ਪਉੜੀਤਿਜੀਕਹੀ॥** ਗੁਰਕੀ
 ਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਾਣੁਭਾਇਆ॥ ਦਰਦਰਸਨਕਾ
 ਪ੍ਰੀਤਮਹੋਵੈਮੁਕਤਬੈਠੁਰੈਕਰੈਕਿਆ॥ **ਤਿਸਕਾਅਰਥ॥** ਹੇਭੁਰਥਰੀਜੀਗੁ

ਹਕਾਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਜੋਹੈਜਿਸਪੀਆਏਸੋਈਪਰਵਾਨਹੁਆਜੋਨਾ
 ਗਾਇਲਕੇਦਰਸਨਕੇਸੇਵਕਹੁਏਹੈਤਿਨਕੋਮੁਕਤਬੈਰੁਹਸੇਕਵਨਕਾਮਹੈ॥
ਪਉੜੀਚਉਥੀਕਹੀ॥ ਸਿਛਤੀਰਾਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ ਕਹੁ
 ਨਕਸੁਲਭੁਰਥਰਜੋਗੀਖੀਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੇ॥ **੪॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥ॥** ਹੇਸਿਧਜੀ
 ਜੋਨਾਗਾਇਲਕੀਸਿਛਤਿਮੋਰਾਤੇਹੈਵਹੀਸਦਾਹੀਬੈਰਾਗੀਹੈ॥ ਵਹਜਨਮ
 ਜੁਐਨਹੀਹਾਰਤੇਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆਤੇਭੁੰਨਹੈ॥ ਹੇਜੋਗੀਐਸਾਗਮਰ
 ਸਮਦਰਾਪੀਨਾਇਨਕੋਉਚਤਹੈ॥ ਜੋਪੀਦੈਸੋਈਜਾਨੇ॥ **ਰਸਾਵਲਛੰਦ॥**
 ਸੁਨੰਤਸਬਦਭੁਰਥਗੀਅਨੰਦਸਿੰਧਮੋਪਗੇ॥ ਸੁਨੰਬਚਨਾਬਿਚਾਰਤੇਗੀਆ
 ਨਭਾਨਉਦੇਕਗੇ॥ ਪੀਆਰਾਮਰਸੁਮਗਨਭਏਸੁਕਾਨਪੜਧਾਰਕੇ॥ ਛਕੇ
 ਥਕੇਅਨੰਦਰਸੁਅਦੇਸਗੁਰਪੁਕਾਰਕੇ॥ **੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਮਗਨਦੇਖਪ੍ਰਭਭ
 ਰਥਗੀਮਨਤਨਭਏਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਕਰਅਦੇਸਆਗੇਚਲੇਪੀਨਸੰਤਹਾਰਿਪੀਨਾ॥
੧੨॥ ਸਾਖੀਪੁਰਨਹੋਈ॥ ੪੨॥ ਸ੍ਰੀਦਾਹਗੁਰਮੁਖਕੋਰਉਚਾਗਾਹੋਇਦਿਆ
 ਲਕਰਲਏਉਧਾਗ॥ ਆਗੇਸਾਖੀਸਤਗੁਰਮਕੇਮਦੀਨੇਦੇਸਕੋਗਮਨਕ
 ਰੇਗੇਸੋਕਥਾਨਿਰੁਪਨਹੋਇਗੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਰਥਗੀਜੀਸੋਬਿਦਾਹੋਇਆਗੇ
 ਚਲੇਦਿਆਲਾ॥ ਮਕੇਮਦੀਨੇਦੇਸਕੋਮਰਦਾਨਾਈਇਨਾਲਾ॥ **੧॥ ਚੌਪਈ॥**

ਸਿੰਧਪਰਤੀਕੋਸਤਿਗੁਰਗਏ॥ ਮਰਦਾਨੇਸੋਬਚਨਇਮੁਕਹੇ॥ ਤੁਹਹਜਕਰਾਵੇਮ
 ਕੇਮੀਤਾਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਤਮਾਗਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਹਿਮਹਾਰਾਜਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸੁਭਹਾ
 ਨਭਗਤਤੇਰੀਜਗਗਾਮੀ॥ ਤੇਰੇਪਰਸਾਦੇਸੋਸਭਜਗਦੇਖਾ॥ ਬਰਅਸਥਾਨ
 ਸਿੰਧਸਾਪਬਸੇਖਾ॥ ੩॥ ਬਾਬੇਸੰਗਹਾਜੀਭਿਕਾਕੀਨਾ॥ ਬੁਝਹਿੰਦੁਤਿਨਸੰਗਨ
 ਣੀਨਾ॥ ਮਰਦਾਨਾਦੇਖਭੁਇਆਦਲਗੀਗਾ॥ ਬਾਬਾਜੀਤਕੋਦੀਆਪੀਗਾ॥
 ੪॥ ਮੀਚੋਅੰਖਮਰਦਾਨਾਯਾਗਾ॥ ਪੁਨਖੋਲਅੰਖਦੇਖਾਦੀਦਾਗਾ॥ ਉਸਤਤਕਰੀ
 ਦੇਖੀਜਬਸਕਤਾ॥ ਪੰਨੁਪੰਨੁਪਨੁਤੇਰੀਭੁਗਤਾ॥ ੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਪੁਰਬਦੁਆ
 ਰੇਆਸਨਕੀਆਮਰਦਾਨਾਣੀਏਸੰਗਾ॥ ਬਹੁਤਕਾਥਸੇਨਿਰਮਹਾਰਾਖਾ
 ਬਰਤਅਭੰਗਾ॥ ੬॥ **ਚੌਪਈ॥** ਹਿੰਦਕੇਹਾਜੀਪੁਰਬਦੁਆਰੇ॥ ਹੋਬਹੋਸਬ
 ਹੋਰਪਸਾਰੇ॥ ਬਾਬਾਜੀਭੀਸੇਨਤਹਾਕੀਆ॥ ਅਚਰਜਚਲਿਤਹਾਤਬ
 ਥੀਆ॥ ੭॥ ਦੋਪਵੀਗਤਹੀਭੁਈਸੁਬਗਾ॥ ਮੀਆਜੀਦਿਨਮਾਏਤਬਹਾ॥
 ਸਾਭੁਕਰੇਵੇਚਾਰੇਦੁਆਰੇ॥ ਹਾਜੀਜਗਾਇਤਿਨਸਗਲਉਠਾਰੇ॥ ੮॥ ਜਹਾ
 ਦਿਗਦੇਖਾ॥ ਸੋਰਕੀਆਕਰਕੇਪਬਸੇਖਾ॥ ੯॥ ਤਬਪਕੜਚਰਨਦਖਨਾਦਿ
 ਸਕਰਾ॥ ਲਾਗਚਰਣਮਕਸੰਗਾਠਿਗਾ॥ ਦੇਖਾਚਲਤਕੀਆਬਹੁਸੰਗਾਦੇਖੋ

ਯੋਗਕਿਆਮਤਕਾਦੋਗ॥੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਯਹ ਆਇਆ ਕੋ ਉਹਿ ਦਸੇ ਬਰਾਸਾ ਹਰੀਆ ੧੪੯
 ਹਾ ਬਰਾਜਾ ਦੁਗਰਹੈ ਕੋਈ ਮਕਾਦੀਆ ਠਿਗਾਇ॥੧॥ ਆਏ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀ ਦੇਖ
 ਕਿਆ ਮਤ ਦੋਗ॥ ਸੋਏ **ਥੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਹਾਂ ਕੀਆ ਬਹੁਤ ਤਿਨ ਸੋਗ॥੧੨॥ ਚੋਪਈ॥**
 ਚਾਦਰ ਉਤਾਰਹਾ ਲਤ ਯਹ ਦੇਖਾ॥ ਦੋਨੋ ਦਿਸਾ ਸੀ ਸਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਾ॥ ਕਾਜੀ ਦੇਖ ਭੁ
 ਏਹੈ ਰਾਨਾ॥ ਯੋਕੋਈ ਆਖੀ ਯਾਖੁ ਦਸੈ ਤਨ॥੧੩॥ ਕੀਆ ਅਦਬ ਕਰ ਬੋਲੇ ਕ
 ਜੀ॥ ਪੁਛਾਨਾ ਮਕਹਾਂ ਕੇ ਹਾਜੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਕਹਨਾ ਮਸੁਨਾਇ॥ ਭਾਇਆ
 ਹੁਕਮ ਹਬ ਕਾਲੇ ਹਮ ਆਇ॥ ਕਾਜੀ ਜਾਨਾ ਹਿੰਦੂ ਇਹ ਆਗਿ॥ ਕਲਮਾ ਪਾਕ ਸੁਨ
 ਵੇਤਾਹ॥ **੧੪॥ ਸਦਾ ਲਕਾਜੀ ਜੀ ਕਾਰਿਆ॥** ਅਦਲਨਾ ਮਖੁ ਦਾਇਦਾ ਦੁਜਾਨ
 ਬੀਰ ਸੁਲਾ॥ ਹੇ ਨਾਨਕ ਕਲਮ ਜੇ ਪਵੇ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਕਬੂਲਾ॥ **ਜਬਾਬੁ॥** ਅ
 ਦਲਨਾ ਮਖੁ ਦਾਇਦਾ ਹੋਰ ਕੇਤੇ ਨ ਬੀਰ ਸੁਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਨੀ ਅਤਗ ਸਿਰਖ ਦਰਗ
 ਹ ਪਦਾਰਿ ਕਬੂਲਾ॥ **ਸਦਾ ਲਕਾਜੀ ਜੀ॥** ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਪੈ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਪੈ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਜਤਾ॥ **ਜਬਾਬੁ ਨਾਨਕ ਜੀ॥** ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਂ ਤਾ ਮਾਰੀ ਐ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨ ਭੀ ਨਾਹਿ॥ ਪਾਠਤਤ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਖੇਲੈ ਗੈ ਬੀਮਾਹਿ॥ ਗੈ ਬੀਆਇਆ ਗੈ
 ਬਸੇਈ ਹਾਲਗਾਇਆ ਐ ਬਾ॥ ਗੈ ਬਸਮਾਨ ਗੈ ਬਸੇ ਫੂਟਿਗਾਇਆ ਸਭੁ ਐ
 ਬਾ॥ **ਤਿਸਕਾ ਮਰਥੁ॥** ਹੇ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀ ਜੀ ਜੇ ਮੈ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਂ ਤਾ ਮਾਰੀਆ ਅਹੁ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਨਾ ਹੀ। ਅਰੁ ਜਬ ਗੋਬੀ ਸੋ ਮਿਲਾਤ ਬਾਹਿਰ ਗੀ ਅਰੁ ਮੁਸਲਮਾਨੀ
 ਈਹਾਂ ਹੀ ਰਹ ਗਈ। ਐ ਬਦੁਰਤ ਇਆਇ ਹੁਜਬਾਬ ਸੁਣ ਕਰਿ ਸਭ ਚੁਪ ਕਰਿ
 ਹੋ ਅਰੁ ਆਪਸ ਮੇਸਭਨਾ ਕਹਿ ਆਸਾਰਾ ਸੁਆਲ ਜਬਾਬੁ ਇਸਨਾ ਲਿਖ ਲਿਖ
 ਨਾ ਹੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਈਦ ਆਈ ਯਜ ਕਾਰਿਨ ਚਾਹੇ ਦਰਵਾਜੇ ਮਕੇ ਕੇ ਖੁਲੇ ਲੋਕ
 ਸਭ ਹਜ਼ਿਮ ਆਰਤ ਕੇ ਮਕੇ ਕੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਕਹਾ। ਚਲੁ ਅ
 ਸੀ ਭੀ ਦੀਦਾਰ ਹਜ਼ਮ ਕੇ ਕਾਕਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਸਾਬ ਲੋਕ ਰਬਾਬਾ ਜੀ ਅੰਦਰ ਗ
 ਏ। ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਏਕ ਅਵਾਜ਼ ਕੀ ਆ। ਸਭ ਕੋਈ ਸੁਨ ਕੇ ਮਗਨ ਹੋਇ ਗ
 ਏ। ਠਹਰੇ ਹੁਸਬ ਦਰਗਾਹ ਨੇ ਲਗੇ॥ **ਬਸੰਤ ਅਸਟਪਦੀ ਮਃ ੧**॥ ਨਿਸਤ ਚੰਦ
 ਹਤੀਨ ਚਾਰ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤ ਚਾਰ ਬਹਾਲੀ। ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥ ਦੀਏ ਆਪੇ
 ਅਪਨੀ ਦਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਪਸੁਦਨ ਮਾਧੋ ਐ ਸੀ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਦੇਵ
 ਲਦੇਵ ਤਿਆ ਕਰ ਲਾਗੇ ਸੇਖਾ ਆਈ ਦਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਰ ਘਰ ਲਸਕਰ
 ਪਾਛ ਕਤੇਰਾ ਪਰਮ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਗੀ॥ ਪਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗਤੇਰਾ
 ਭੰਡਾਗੀ॥ ੩॥ ਨਾਸਾ ਬੁਰਹੋਵੈ ਠਿਰ ਮੰਗੈ ਨਾਹਦ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ॥ ਲਬ ਅੰਧੇਰਾ
 ਬੀਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰ ਲੁਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਪੁਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਗਦਰ ਪਾਪ
 ਕਰੇ ਕੁਟਵਾਰੀ॥ ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਾਰੀ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੪॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ

ਕੋਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਆਈਵਾਗੀ। ਦੇਵਲੇਦੇਵਤਿਆਕਰਲਾਗੇਐਸੀਕੀਰਤ ੧੬੨
ਚਾਲੀ॥੫॥ਕੁੰਜਾਬਾਗਨਿਵਜਮੁਸਲਾਨੀਲਹੁਪਬਨਵਾਗੀ॥ਪਰਪਰ
ਮੀਅੰਸਤਨਜੀਆਬੋਲੀਅਉਰਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤੁੰਮੀਰਮਹੀਪਤਿਸੁਆਮੀ
ਕੁਦਰਤਿਕਉਨਹਮਾਰੀ॥ਚਾਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮਕਰੇਗੇਪਾਰਿਪਾਰਿਸਿਠਤਤੁਮ
ਰੀ॥੭॥ਤੀਰਥਸਿੰਘਿਤਪੁੰਨਦਾਨਕਿਛੁਲਾਹਮਿਲੈਦਿਹਾਕੀਨਾਨਕਨਾਮ
ਮਿਲੈਵਡਿਆਈਮੇਕਾਪਫੀਸਮਾਈ॥੮॥ਇਹਸਬਦਸੁਣਕਰਸਤੁਹਾਜੀ
ਅਰੁਕਾਜੀਅਰੁਮੀਆਜੀਵਣਨੇਕਹਿਆਗੇਨਾਨਕਦਰਵੇਸਜੀਇਹਜੁਰਿ
ਦੀਜੁਬਾਨਮੇਜੁਤੁਮਬੈਤਪਛੇਹੈਨਾਇਨਕੇਮਾਨੇਅਸਾਂਕੁਸਮਸਾਇਦੇਹੁ॥ਹੇਜੀ
ਵਣਜੀਅਵਲਖੁਦਾਇਤਾਲਾਨੇਅਪਨੇਆਪਸੋਪੈਦਾਇਸਕੀਆਨੋਖੰਡ
ਧਰਤੀਅਰੁਸਾਤਦੀਪਅਹੁਚੇਦਹਤਬਕਅਰੁਤੀਨਲੋਕਚਾਰਿਜੁਗਅ
ਰੁਚਾਰੇਜੁਗੇਕੇਹਾਥਮੇਚਚਚਗਾਦੀਏ॥ਐਸੀਕੁਦਰਤਮਿਹਰਵਾਨਮਾਧੋ
ਮਧਸੁਦਨਜੀਕੀਹੈ॥ਹੇਮੀਆਜੀਵਨਜੀਇਹੁਕੁਲਆਲਮਸਾਹਬਕਾਲਸ
ਕਰਹੈਪਾਇਕਹੈ॥ਅਰੁਆਲਮਕੇਬੀਚਧਰਮਸਿਰਦਾਗੀਕਰਤਾਹੈ॥ਅਹੁਜ
ਮੀਨਦੇਗਹੈਅਹੁਭੰਗੀਕਿਸਮਤਆਪੋਆਪਣੀਹੈ॥ਹੇਮੀਆਜੀਵਣਜੀ
ਜੋਬੰਦਾਕਿਸਮਤਅਪਨੀਪਰਸਬੁਰਨਾਹੀਤਿਸਕੇਸੇਤਨਕੇਹਵਾਲੇਖਰਾਬੀ

ਮੇਪੜਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਲਬਕੇ ਅੰਧੇਰੇ ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ ਮੇਰਾ ਵੀਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਗੁਨਾਹੀ ਜੀ
 ਜੀਰਪਾਂ ਉਮੇਪੜੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਪੁੰਜੀਆਪੋ ਅਪਨੇ ਕਿਰਦਾਰ ਕੀਹੈ॥ ਏਮੁਗਦਰ ਕੀ
 ਮਾਹੌਤੀਹੈ॥ ਅਪਨੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੁਖ ਦੇ ਤੇਹੈ॥ ਏਹੀ ਕੁਟਵਾਰਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਪਰਮਿਹਰ
 ਕਿਸੀ ਪਰਕਹਰਾ॥ ਜੈਸਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾਹੁ ਕਮੁਹੈ॥ ਹਿਮੀਆਂ ਜੀਸਾਹ ਬਜੇ ਆਦਪੁਰ
 ਖੁਹੈ॥ ਤਿਸਕੇ ਅਬ ਅਲਹ ਕਹਤੇਹੈ॥ ਜਬ ਸੇਖਾਂ ਕੀਵਾਰੀਆਈ॥ ਤਬ ਦੇਵਲ ਅ
 ਹੁ ਦੇਵਤਿਆਂ ਪਰਕਹੁ ਲਗਾਇ ਦੀਆ॥ ਐਸੀ ਹੀ ਕੀਰਤ ਚਲਾਈ॥ ਅਰੁ
 ਕੁਜਾਂ ਅਰੁ ਬਾਂਗ ਨਿਮਾਜ ਅਰੁ ਮੁਸਲਾ ਅਰੁ ਨੀਲ ਭੇਖ ਜੋਤੁ ਮਧਾਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਪ
 ਰਾਪਰ ਮੇਮੀਆਂ ਖਿਤਾਬੁ ਅਪਨਾ ਕੀਆਹੈ॥ ਇਹੁ ਮਹਾਤੁਮਾਰੀਹੈ॥ ਤੁਮਐ
 ਸੇਮੀਆਂ ਸੁਭਾਜੀਆਂ ਮੇਪੁਰਨਹੈ॥ ਅਰੁ ਬੋਲੀਤੁ ਮਾਰੀਅਉਰਤਈਹੈ॥ ਤੁਮਐ
 ਦਿਪੁਰਖਹੈ॥ ਜੋਤੁ ਮਮੀਰਮਹੀ ਪਤਸਾਹਿਬ ਹੁਏ ਤੋਹ ਮਾਰੀ ਕੀਆ ਕੁਦਰਤਹੈ॥
 ਚਾਹੁ ਕੁਟਮੇਤੁ ਮਹੀ ਕੋਸਲਾ ਮਹੋਤੀਹੈ॥ ਪਰਾਪਰ ਮੇਤੁ ਮਾਰੀ ਸਿਠਤਿਹੋਤੀ
 ਹੈ॥ ਹਿਮੀਰਮਹੀ ਪਤਸਾਹ ਬਤੀਰਬ ਅਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਤੇਮਾ ਦਿਲੇ ਕਰਪੁੰਨ ਦਨ
 ਵਡਿਆਈ ਮਿਲੇ ਮੇਏਹੀ ਦਾਨ ਮਾਂਗਤਾਹੈ॥ ਤਿਹਨਾ ਮਧਕੀਪ ਕੀਪ ਕੀਸਾਸਾਸ
 ਜਪਤਾਰਹਾਂ॥ ਜਬ ਸਿਠਤਸਾਈ ਦੀਬਾ ਬੋਜੀ ਸੋਸੁਭਨੇ ਸੁਨਾਹੈ॥ ਰਾਨਹੋਇਹੈ॥

ਆਪਸੋਂ ਸਭ ਕਾਜੀ ਹਾਜੀ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਇਸਦੇ ਵੇਸਕਾ ਸਿਰ ਰਿਕੁਛ ਮਾਲੁ ਮਨਹੀ ੧੪੩
 ਹੋਤਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਮੀਆਂ ਜੀਵਨ ਜੀ ਇਸਹਾਰੇ ਸਿਰਿ ਰਿਕਾ
 ਏਕੁ ਦਾਇਮ ਹਰਮੰਗੇ ਯਾਚਾਰ ਕਿਤਾਬ ਜਾਨਤੀ ਹੈ ਇਹ ਮਕਾਅ ਵਕਾਤਿ ਰਬ ਹੈ
 ਮਹਾਦੇਵ ਕਾਲਿ ਗੇਹ ਚਹੁ ਭੁਟਾ ਵਿਚ ਮਹਾਦੇਉ ਕਾ ਮੁਕਾਮ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਅਰੁ ਮੁਸਲਮਾ
 ਨ ਦੋਨੋ ਕਾ ਬਰਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਆਕੇ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਕੀ ਜਾਝਾਤ ਬਪਾਵਿਓ ਹੋਇ ਨ ਬਚਾ
 ਰੋਕੁਟ ਕੀ ਪਰਦਖਣਾ ਕਰੇ ਹਮ ਭੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਹੋਮੁ ਲਾਂਜੀ ਵਣਜੀ
 ਹੁਇ ਅਮਲ ਅਥਰ ਬਣ ਅਰੁ ਭੁਰਕਾਨ ਕਾ ਹੈ ਸੇਵ ਹੁਸੇਖਾਂ ਕੋ ਮਿਲਿ ਆਸੀ ਤਿਨੇ
 ਨੇ ਗੇਹੀ ਯਤ ਕਰਕੇ ਦੇਵ ਲ ਅਰੁ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੀਰਥ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਕੇ ਹੈ ਨਾ ਤਹਾਖ
 ਰਾਬੀ ਕੀ ਆ ਅਰੁ ਭੰਡ ਲਗਾਇਆ ਐਸੀ ਕੀਰਤ ਚਲਾਈ ਅਪਨੇ ਮਕਾਮ
 ਜਾਹਰ ਕੀਏ ਹੋਰ ਸਤਨ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤ ਕਰਨੇ ਕਰਾਵਨੇ ਲਗੇ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਕੇ ਮਨੀਮ
 ਟਹਿ ਛਾਇ ਦੀਏ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਦੋਨੋ ਮੋਜਿ ਦਊਰੀ ਸਚ ਕਾ ਅਦਲ ਭੂਲ ਗਾਇਆ
 ਤਬ ਦੇਵਤਿਆ ਪਰ ਮੇਸਰੇ ਕਾ ਆਗੇ ਠਹੀ ਆਦ ਕੀਆ ਕਿਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਹਮਾ
 ਰਾ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਪੁਜਾ ਅਰੁ ਤੇਜ ਪਟਗਾਇਆ ਜਗ ਹੋਮ ਬਲ ਬੈਸਨਾ ਹੀ ਹੋਨੇ ਦੇਤੇ
 ਸੇਖਾਤੁ ਮਥਰਾ ਆਈ ਦੇਜਗਤ ਮੇ ਭੇਜੇ ਹੈ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਸਤ ਸਨਾਹੀ ਕਰਨੇ ਦੇਤੇ ਇਹ
 ਅਰਜ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਸੁਨ ਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਪਰ ਆਏ ਤਹਾਰ ਬਕੀ

ਦਰਗਾਹ ਅਗੇ ਸਭ ਪੀਰ ਪੈ ਕੀ ਬਰ ਅਉਲੀਏ ਵਿਸਾਲ ਕਸਾ ਦਕ ਜੋ ਜੋ ਉਹਾਂ ਬਾਸੇ ਸਭ
ਹਾਜਰ ਹੋਖੇ ਭੁਏ। ਤਬ ਸਚੇ ਸਾਹਬ ਕੀ ਨਿਗਾਹ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਪਰ ਪੜੀ। ਹੁਕਮ
ਬਕਾਭੈ ਆਹੇ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਅਗੇ ਆਉਤੁ ਸੁ ਕੋ ਮੈ ਹੁਕਮੁ ਦੀਆ ਹੈ ਤੁਜਾ ਕਰ ਸੰਸਾਰ
ਬਿਖੇਸ ਚਕਰਾ ਹੁਦਰ ਤਕਰਾ। ਦਰਗਾਹੇ ਉਠਾਇ ਦੇਹਾ। ਤਬ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਕੇ
ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸੁ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀ ਆਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਗੇ। ਤੁਮਖਤ ਮੈ ਪੈਰੀ ਬਰਭੇ
ਜਾਸੀ ਹੁਦਤ ਕਸੇ ਖਲੀਏ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਹੋਗ ਕਿਸੀ ਕਾ ਅਮਲ ਨਾ ਹੋਨੇ ਦੇਤੇ। ਅਸਾਡਾ
ਹੁਕਮ ਕਿਸਤ ਹਰ ਚਲੇ ਦੇਹੇ। ਠੇਹ ਹੁਕਮ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਹੁਆਹੇ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ
ਮੈ ਅਬਰ ਬਲ ਬੈਦ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੈ ਮਦ ਕੇ ਦੀਆ ਬਾਜੇ ਤੂੰ ਇਕੋ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾਨਾ
ਮਜਪ ਜਪਾਉ। ਹੋਰ ਸਕਾਨਾ ਮੋ ਕਈ ਨਾਜ ਪੈ ਬਿਨਾ ਰਬ ਕੇ। ਅਤੇ ਤੀਸ ਸਿਪਾਹੇ ਫੁ
ਰਕਾਨ ਕੇ ਉਪਰ ਅਮਲ ਕਰਾ ਸੋ ਤੇ ਦੁਹ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਬੀਚ ਜਾਇ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲ
ਗਾ ਕਰੇ ਨੇ ਜੋ ਰਜੂਲ ਮਗ ਉਬ੍ਰਹਮ ਨਾਗ। ਹੀ ਬਾਕੋਲ ਗੇ ਦੁਖ ਦੇਵੇਨੇ। ਤਿਸ ਤੇ ਉਸ ਕੀ
ਉਮਰ ਕਾਨਾ ਸਹੁ ਆਠਾਨੀ ਹੁਏ। ਅਬ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਤੁਮ ਕੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਛਤੀ ਸਿਪਾ
ਹੇ ਕੀ ਕਿਤਾਬ ਤੁਮ ਕੋਰੇ ਤੀਸ ਸਿਪਾਹੇ ਫੁਰਕਾਨ ਮਤ ਹੈ। ਅਹੁ ਛੇ ਸਿਪਾਹੇ ਅਸਾਡੀ
ਤਰਫ ਛਤੀ ਸਰਾਗ ਕਾਗਰੀ ਬਬਾ ਪਕਰ ਚਾਹੇ ਕੁੰਟ ਮੋ ਦਰਤਾ ਦੇਸ ਮਰਏ ਕਹੀਨਾ ਮ
ਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕਰੇ। ਅਗੇ ਤੀਨ ਜੁਗ ਮੇ ਤੀਨ ਨਾਮ ਰਬ ਕੇ ਕਹਤੇ ਥੇ। ਪਹਲੇ ਆਦਪੁਰ

॥ ਭਿਰਗਾ ਭਿਰਕਿ ਸਨਨਿ ਲਿਪੋ ਸਮਗਰ ਬੀਤਿ ਸਕਾਨਾ ਮਤੁ ਰਕ ਅਲਾਹ ਭੀ ਕਹਤੇ ॥ ੧੪੪ ॥
 ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਹਕ ਰਾਸਤੀ ਪਰਖ ਨਹੀ ਦੇਗਾ ਸੋਈ ਪਾਕ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮੁਲ
 ਜੀਵਨ ਜੀ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਕੋ ਕੋਈ ਪਾਇ ਨਹੀ ਸਕਤਾ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਲਾਮਾ ਜਮੀਨ ਜਮਾਨ
 ਪਰਖ ਨਹੀ ਬਾਬੇ ਆਦਮ ਕਾ ਜੁਸਾਹੈ ॥ ਖਾਕੀ ਬੁਤ ਰੋਜ ਸਬ ਚਾਰ ਟੁਟ ਕੇ ਸਿਜਦਾ ਕਰਤੇ
 ਹੈ ॥ ਆਠਿ ਤਾਬ ਮਹਤਾਬ ਉਸ ਕੀ ਆਚ ਸਮਾਹੈ ਨ ਅਹੁ ਚਾਰ ਤਰਫ ਖੁਦਾਇ ਬਿਆਪਰ
 ਹਿਆ ਹੈ ॥ ਇਸੀ ਆਲਮ ਪਰ ਉਪਜ ਕਰਮ ਰਸ ਭੁਗਏ ਹੈ ॥ ਚਾਰੋ ਕਿਤਾਬ ਚਾਰੋ
 ਤੁਹਮੋ ਏਹਾ ਪੜ੍ਹਤੇ ਤਮਾਮ ਦਿਨ ਅਹੁ ਰਾਤ ਸਿਜਦੇ ਕਰਤੇ ਹੈ ਨ ਚਾਰੋ ਤਰਫ ਮੈ ਬਾਬੇ ਆ
 ਦਮ ਮੈ ਸਾਮ ਮਲ ਕਾਰਿਆ ॥ ਅਹੁ ਉਸ ਕੀ ਉਮਤ ਹੋ ਦੁਅਹੁ ਸਲਾਮਾਨ ਏਹ ਦੇਨੇ
 ਗਾਹ ਸੇ ਤਾਨ ਪਰ ਚਲੇ ਹੈ ਨ ਕਿਤਾਬ ਕੇ ਗਹਤੇ ਭੂਲ ਗਏ ਹੈ ॥ ਹਰਾਮ ਹਲਾਲਾਮ ਪ
 ਨੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿਚ ਗਏ ਆਹੈ ॥ ਕਿਤਾਬ ਕੇ ਗਹਤੇ ਭੂਲ ਗਏ ਹੈ ਨ ॥ ਕਿਤਾਬ ਮੈ
 ਹਕੁ ਛਕਹਤੀ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਰਵਹੁ ਕਿਛੁ ਅਉਰ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਬ ਉਨ ਕਾ ਅਮਲਾਮ ਨ ਸੁ
 ਖਹੁ ਆਹੈ ਅਬ ਅਮਲਾਨ ਕ ਦਰਵੇਸਤੁ ਮਾਰਾ ਚਲਾ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਆਪ ਕੋ ਸਮਾਲ
 ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵੇ ॥ ਸਭ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰ ਜਤੇ ਹੈ ਨ ॥ ਨਵਖੀ
 ਰੂਪਿ ਥਮੀ ਉਪਗਤਿ ਨ ਕੀਜਿਆ ਰਤ ਕਰੇ ॥ ਅਹੁ ਮਕੇਮ ਦੀਨੇ ਕੀ ਹਜ ਕਰੇ ॥ ਅਹੁ
 ਉਮਤ ਜੋ ਹੈ ਨ ਤਮਾਮ ਆਲਾਮ ਮਹਿ ਹੋ ਜਿਦਹ ਜਾਰ ਆਲਾਮ ਤਿਨ ਕੀ ਤੁਮ ਗਛੇ

ਆ ਕਰੋਗਾ ਕਿ ਆਹਿੰਦੁ ਕਿ ਆਹੁ ਸਲਾਮਾਨ ਕਿ ਆਹੇਵ ਕਿ ਆਹਾਨਾ ਹੋਗਾ ਆਲਮ ਬ
 ਹੁਤ ਭਾਂਤ ਕਾ ਹੈ। ਤਿਨ ਕੀ ਤੁਮ ਖਬਰ ਲੇਹਾ ਏਹੁ ਕਿ ਸਕੀ ਸਿਪੁਰਦ ਕਰਦੀ ਏਹੈ ਨਾਹੇ
ਮੁਲਾਂ ਜੀਵਣ ਜੀ ਅਸੀ ਇਸ ਆਲਮ ਕਾਤਮਾ ਸਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈ ਗਾਨ ਹੋਇ ਗੇਹਾ। ਅਹੁਮ
 ਜਬੈ ਹੋਗਾ ਨਗੀ ਹੈ। ਜੇ ਖੁਦਾ ਏਕੀ ਦਰਗਾਹ ਮੇ ਪੈ ਕੰਬਰਾ ਕੋ ਅਹੁਮ ਦਤਾਰਾ ਕੋ ਜੋ ਹਿੰਦੁ
 ਅਮੋਹੇ ਹੈ ਨਤਾ ਕੀ ਦਕਰੀ ਥੀ। ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮੇ ਗਾਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵੇ। ਸੋ ਭੀ
 ਆਪੋ ਅਪਨੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਪਰਮ ਪਰਮੇ ਸਰ ਕੇ ਭੁਲਾਇ ਦੀਆ ਹੈ। ਅਹੁ ਜੇ ਖਲਕ ਉਪਜੀ
 ਹੈ ਸੋ ਖਲਕ ਕੇ ਜੁਸੇ ਸੋ ਉਪਜੀ ਹੈ। ਸੋ ਤਿਸ ਕੋ ਤੋ ਭੁਲਾਇ ਦੀਆ ਹੈ ਅਹੁ ਦੁਨੀਆ ਹਰਾਮ
 ਹਲਾ ਲਮੇ ਲਗੇ ਹੈ ਨਾ। ਏਕੀ ਆਮਤ ਕੇ ਵਖਤ ਮੇ ਬਹੁਤ ਸਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਗੇ। ਅਹੁ ਸੇ
 ਤਾਨ ਕੇ ਹਵਾਲੇ ਹੋਵੇਗੇ। ਖਗ ਬਹੋਵੇਗੇ ਚੋਰਾ ਸੀਲ ਖਜੀ ਆਜੇ ਨਮੋ ਭੁਟ ਕੇਗੇ। ਕਿ
 ਆਹਿੰਦੁ ਕਿ ਆਹੁ ਸਲਾਮਾਨ ਆਪੋ ਅਪਨੇ ਅਮਲ ਪਰਵਾਨ ਹੈ। ਮੁਲਾਂ ਜੀਵਣ ਜੀ
 ਅਬੋ ਜੇ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਭਰੀ ਰਸੁ ਲੀਦੈ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਕੋ ਅਬਹੁਕ ਮੁਹਬ ਕਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮ
 ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵੇ। ਅਪਨਾ ਇਲਮ ਨਸੀਹਤ ਜਾਹਰ ਕਰੇ। ਆਗੇ ਏ ਕਲਾਖਮ
 ਸੀਹ ਜਾਹ ਪੈ ਕੰਬਰਾ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਅਹੁ ਭਗਤ ਸਿਧ ਅਹੁ ਸਾਦਕ ਅਭਿਲਾਇ ਗੇ
 ਸਕੁਤ ਬਸਲਾਰ ਮੁਲਾਂ ਅਹੁ ਪੀਤਿ ਜੋ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਭੇਜੇ ਥੇ। ਜੋ ਤੁਮ ਜਾਇਕ
 ਹਾਮਪਨ ਹੁਕਮ ਕਰੇ। ਏਹੁ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਜਾਇਕ ਗਰਕਾ ਬਹੋਇ ਗੇ। ਰੋਟੀ ਅਹੁ ਖਪ

੧੮
 ੧੬

ਆਕਰੋਗਾਕਿਆਹਿੰਦੁਕਿਆਮੁਸਲਮਾਨਕਿਆਦੇਵਕਿਆਦਾਨਵਹਿਰਾਮਾਥਮਬ
 ਹੁਤਭਾਂਤਕਾਹੈ। ਤਿਨਕੀਤੁਮਖਬਰਲੇਹੁ। ਏਹੁਕਿਸਕੀਸਪੁਰਦਕਰਦੀਏਹੈਨਾ। ਹੇ
 ਮੁਲਾਂਜੀਵਣਜੀਅਸੀ। ਇਸਆਲਮਕਾਤਮਾਸਾਦੇਖਕੇਹੈਗਾਨਹੋਇਰਹੇਗਾ। ਅਰੁਮ
 ਜਬਹੈਗਾਨਗੀ। ਜੋਖੁਦਾਇਕੀਦਰਗਾਹਮੇਪੈਕੀਬਰਕੋਅਰੁਮਦਤਾਰਕੋਜੋਹਿੰਦੁ
 ਅਮੋਹੋਏਹੈਨਤਾਕੀਦਕਗੀਥੀ। ਜੋਸੰਸਾਰਮੇਜਾਇਕਰਮੇਗਾਨਾਮੁਜਪਾਵੇ। ਸੋਭੀ
 ਆਪੋਅਪਨੇਹੋਇਬੈਠੇਪਰਮਪਰਮੇਸਰਕੋਰੁਲਾਇਦੀਆਹੈ। ਅਰੁਜੋਖਲਕਉਪਜੀ
 ਹੈਸੋਖਲਕਕੇਜੁਸੇਸੋਉਪਜੀ। ਸੋਤਿਸਕੇਤੋਰੁਲਾਇਦੀਆਹੈ। ਅਰੁਦੁਨੀਆਹਰਾਮ
 ਹਲਾਥਮੇਲਗੇਹੈਨਾ। ਦੇਕਿਆਮਤਕੇਦਖਤੋਮਬਹੁਤਸਜਾਇਪਾਵਹਿਗੇ। ਅਰੁਸੈ
 ਤਾਨਕੇਹਵਾਲੇਹੋਵੈਗੇ। ਖਰਾਬਹੋਵੈਗੇ। ਚੋਰਾਸੀਲਖਜੀਅਜੋਨਮੋਰੁਟਕੇਗੇ। ਕਿ
 ਆਹਿੰਦੁਕਿਆਮੁਸਲਮਾਨਆਪੋਅਪਨੇਅਮਲਪਰਵਾਨਹੈ। ਮੁਲਾਂਜੀਵਣਜੀ
 ਅਬਜੋਕੋਈਨਾਨਕਠਕੀਰਸੁਲੀਦਹੈਸੋਤਿਸਕੇਅਬਹੁਕਮੁਰਬਕਾਹੈਜੋਤੁਮ
 ਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾਵੇ। ਅਪਨਾਇਲਮਨਸੀਹਤਜਾਹਰਕਰੇ। ਆਗੇਏਕਲਾਖਮ
 ਸੀਹਜਾਹਪੈਕੀਬਰਅਤੇਅਵਤਾਰਅਰੁਭਗਤਸਿਧਅਰੁਸਾਦਕਅਉਲੀਏਗੇ
 ਸਕੁਤਬਸਲਾਰਮੁਲਾਂਅਰੁਪੀਤਿਜੋਕੋਈਦੁਨੀਆਵਿਚਭੇਜੇਥੇ। ਜੋਤੁਮਜਾਇਕ
 ਹਾਮਪਨਾਹੁਕਮੁਕਰੇ। ਦਹੁਸੰਸਾਰਮੇਜਾਇਕਰਗਰਕਾਬਹੋਇਰਹੈ। ਰਿਟੀਅਰੁਕਪ

ਅੰਦਰ

ਕੇਸੇਸਾਂਈਕਾਹੁਕਮੁਭੁਲਗਇਆਤਿਨਕੋ॥ ਸਚਕਾਰਾਹਛੂਟਗਇਆਹੈ॥ ਚਾਗਕਿ
 ਤਾਬਕੇਹੋਤੇਸੰਸਾਰਮੇਅੰਧੇਰਵਰਤਗਹਿਆਹੈ॥ ਜੇਕੋਈਕਲਜੁਗਮੇਬੀੜਾ
 ਉਠਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਅਪਨੀਵਡਿਆਈਵਿਚਖਰਾਬੁਹੋਆਹੈ॥ ਅਪੁਨਾਗੁਇਸਿ
 ਆਹੁਕੀਆਹੈ॥ ਆਗੇਦੋਜਕਅਹੁਲਾਨਤਕਾਤੰਕਤਿਆਹੈ॥ ਅਹੁਣਹਰ
 ਬਕਾਹੁਕਮੁਇਸਤਹਹੁਆਜੇਸਭਪੇਗੰਬਰਾਕਾਖਾਤਮਮਹਮਦਮੁਸਤ
 ਫਾਦੁਨੀਆਗਾਇਆਬਾਬਹੁਤਾਠਿਰਕੇਅਪਨੇਮਜਬਵਿਚਤਿਸਨੇਬਾਂਧੇ॥
 ਅਹੁਰੋਰਜੋਦਸਨਾਮਸੰਨਿਆਸੀਅਹੁਬਾਹਪੰਥਕਨਠਟੇਰਾਵਲਬਾਦ
 ਨਦੁਆਰੇਗਮਾਨੰਦਬੈਰਾਗੀਕੇਸੰਸਾਰਮੇਵਰਤੇਹੈਨਾ॥ ਅਵਗਠਿਰਕਿਆ
 ਕੀਗਣਤੀਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਜੇਆਪੋਆਪੋਇਠਿਰੇਹੈਨਾ॥ ਤਿਨਕੀਧੁਮਸਚੇਸਾ
 ਹਿਬਕੀਦਰਗਾਹਮੇਸੁਣੀਹੈ॥ ਹੇਮੁਲਾਜੀਵਿਲਜੀਅਸੀਸੰਸਾਰਮੇਸੁਠਨਚ
 ਲਨੇਦੇਵੈਗੇ॥ ਕਲਜੁਗਾਵਿਚਕਈਜਾਏਧਾਰਨੇਹੈਨਾ॥ ਜੇਕਿਛੁਸਚੇਸਾਹਿ
 ਬਕੀਤਰਠਤੇਕਰਾਮਾਤਸਿਠਤਕਾਤੇਸਾਹਮਕੋਮਿਲਿਆਹੈ॥ ਸੋਈਸਭਨਾ
 ਮਹਲਾਮੋਰਿਆਵਿਚਵਰਤੇਗਾਅਾਦਿਜੁਗਾਦੀ॥ ਅਤੇਸਦਾਸਰਬਦਾਏ
 ਕਵਰਨਖੁਦਾਇਤਾਅਲਾਪਰਤਾਅਾਇਆਹੈ॥ ਅਬਤੇਕਲੀਕਾਲਵਿਚਨਸ
 ਭਵੇਰਿਦੁਗਇਗੁਜਰੇਨਾਸਭਏਮੁਸਲਮਾਨਹੋਇਗੁਜਰੇਅਪੋਆਪਨੀਸੇਤਾਨਗੀ

ਸੋਈ ਹੈ। ਜੈਸਾ ਅਮਲ ਕੋਈ ਕਰੇਗਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਪਾਵੇਗਾ। ਜਬ ਯਹ ਬਾਤਾ ਮੁਲਾਜੀ
 ਵਲ ਸੁਣੀਆ। ਸੁਣਤੇ ਹੀ ਤਮ ਕਮੋਆਇ ਕੇ ਦੁਗਹ ਬਲੀਆ ਅਰੁ ਜੇਤੇ ਹ
 ਜੀ ਸੋਏ ਪੜੇ ਥੇ ਤਿਨ ਕੋ ਦੁਗਮਾਰ ਕੇ ਜਗਾਵੇ ਲਾਗਾ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਕਿ ਹੋਯਾਰ
 ਤਮ ਸੁਨੇ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਨਸੀਹਤ। ਅਰੁ ਨਾਲੇ ਹਮਾਰੇ ਰੁਖ ਵਲੋਂ ਮਕਾਠਰ
 ਖੜੋਤਾ ਹੈ। ਠੇਰਮੀਆ ਜੀ ਵਲ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸੋ ਕਹਾਵੇ ਲਾਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਦ
 ਹਵੇ ਸਜੀ ਇਹ ਤੇਰੇ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਹਾਜੀ ਦੋਗ ਗਿਹਾਇ ਥੇ ਆਵਤੇ ਹੈਂ ਮਕੇ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ
 ਖਰਾਬ ਕੀਏ ਹੈਂ ਨਾ। ਏਤੇ ਮੇਕਾਜੀ ਹੁਕਨ ਦੀ ਨਿਮਾਜ ਪਰ ਆਇ ਖੜਾ ਭੈਆ।
 ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਨਾਲ ਦੁਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਆ। ਤਾਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ। ਹੇ
 ਕਾਜੀ ਹੁਕਨ ਦੀ ਨਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਰੇ ਦੀ ਦਰਵਾਸ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹਜਾਰਾਂ ਕੋਸ
 ਸੋ। ਅਸਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਭਨਾ ਕੋ ਨਾਲ ਕੀਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਰ ਬਦਲ ਕਰ
 ਕੇ ਸਭ ਮਨ ਸੁਖ ਕੀਤੇ ਹੈਂ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਦੋ ਠੇਰ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਹਤੇ ਹੈਂ।
 ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਨ ਸੁਖ ਹੈਂ ਨਾ। ਅਰੁ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖ
 ਦੇ ਹੈਂ ਨਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮਨ ਸੁਖ ਹੈਂ। ਅਸਾਨੁ ਹੁਕਮ ਪਾਕ ਪਰਵਰਾ ਦੇਗਾਰ ਕਾ ਹੋਇ
 ਆ ਹੈ। ਜੋ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾ ਉਪਰ ਅਮਲ ਕਰੇ ਪੜ੍ਹੇ ਗੁਣੇ ਸਬਾਬੁ ਨਾਹੀ। ਅਮ
 ਲ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਬਾਬੁ ਹੈ। ਖਾਸ ਮਤਲਬ ਅਮਲ ਹੈ। ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਏਸ

ਆਖਰੀ ਜਮਾਨੇ ਮੇ ਬਗੇਰ ਸਾਈ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਖਲਾਸੀ ਕਿਸੇ ਬਾਤ ਮੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ੧੪੬ ॥
 ਕਾਜੀ ਜੀ ਇਕ ਦੋ ਇਸ ਖੁਨਹ ਕਰਾਸਤੀ ਦੇ ਅਸਾ ਕਰਨੇ ਹੋਨਾ ॥ ਜੀਵਾਦਿ ਅਮੇਲ ॥
 ਅਸਾ ਡਾਤੁ ਸਾਡਾ ਖੁਦਾ ਇਤਾ ਲਾਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਦੋਇ ਠਿਰਕੇ ਤਹ ਕੀ
 ਕ ਕੀਤੇ ਹੋਨਾ ॥ ਅਜੇ ਤਿਨਾ ਵਿਚ ਸੰਕਾ ਹੈ ॥ ਕਾਠ ਰਾਮੁ ਲਹਦਾ ਕਾਜੇ ਸਚ ਹੋ ਸੋ
 ਇਸ ਪਾਕ ਨਾ ਮੇ ਵਿਚਿ ਜਾਹਰ ਕੀਠੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਗੁਮਰਾਹ ਹੋਨ ਤਿਨ ਕੋ ਰਦਕ
 ਹੀਏ ॥ ਤੁਸਾਰੇ ਦੀਨ ਕਾ ਮਕਾਮ ਦੀਨਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਏਥੇ ਕਜਾਇਆ ਹੋਇ ਨਿਬੜੇ
 ਸੋਈ ਸਹੀ ਹੈ ॥ ਆਪਨੇ ਅਮਲ ਜਾਹਰ ਕੀਚਨਾ ॥ ਸਚ ਕੋ ਰਖੀ ਅਨ ਦਰੋਹ
 ਕੋ ਦੂਰ ਕੀਚਨਾ ॥ **ਆਗੇ ਜਬਾਬੁ ਹਕ ਰਾਸਤੀ ਕਿ ਚਲਾ ॥** ਇਕ ਡਰਯਮ ਕੇ ਕੇ
 ਹਾਜੀ ਅਰੁ ਏਕ ਵਲ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਹਕ ਰਾਸਤੀ ਕੀ ਗੁਯਤ ਸੁਨੀ ਦਰੋ
 ਈ ਸਬੰਧੁ ਪਰਨ ਬੇਕਾਰ ਦੇ ਗਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀਤਾ ॥ ਜਾਂਇ
 ਤਨੀਨ ਸੀਹਤ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖੀ ॥ ਤਾਂ ਮੁਲਾਜੀ ਦਿਲੁ ਗੁਸਾਖਾਇ ਕੇ ਬੋਲਿਅ ॥
 ਸੁਰੇ ਕਲਾਮ ਕਰਨੇ ਲਾਗਾ ॥ **ਸੁਰਾ ॥** ਹਜਰਤ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿ
 ਚਕੀਤਾ ਬਾ ॥ ਤਿਸ ਰੋਜ ਮਹਸਰ ਹੀ ਹੋਰੇ ਸਨ ਸੋਈ ਖਰਾਬਾ ਜੋ ਦਿਤੀ ਬਾਂਗ
 ਨ ਜਾਗਦੇ ਸੁਤੇ ਪਏਨ ਪਾਕਾ ॥ ਮੁਤਕ ਬੀਏਰ ਬਤੇ ਦਰਤੇ ਮਿਲੀ ਤਲਾਕਾ ਬੋਲਿ
 ਮਾਜਤੇ ਸਗਤ ਲੇਜੇ ਰਾਤੀ ਹਨ ਸੁਜਾਗਾ ॥ ਕਰਨ ਅਲਹ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਡੇਤੀ

ਨਾਕੇਭਾਗਾਹਰਪਲੀਤੀਕਾਠਰਾਂਪੜਅਉਰਤਨਲਮੁਹਤਾ। ਚੁਦੇਲਾਵਖਤ
ਨਜਾਣਦੇਨਾਕਿਛੁਓਮਗਖਿਤਾਬਾਦੇਜਕਸਕਦੇਪਾਈਅਨਤਨਤੇਸਹਨ
ਅਜਾਬਾਅਜਰਾਈਲਠਰੇਸਤਾਠਿਰਆਖਰਕਰੇਖਰਾਬਾਸੁਰਸਗਬਹ
ਰਾਮਹੈਬੋਜਾਅਮਲਗੁਨਾਹਿ। ਜੀਵਣਸਾਮਤਨਠਸਦੀਪਾਸਨਕੁਲਸਜਾਇ।
ਜਬਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹਸੁਗਾ। ਨਾਨਕਆਖੇਜੀਵਣਾਮੁਖਤੇਸਾਚਅਲਾਇ।
ਰੋਜਮਹਾਸਰਗੀਹੇਪਉਸੀਗੁਲਕਯਾਇ। ਗੋਇਕਿਆਮਤਦੁਨੀਪਰਅੰਤ
ਨਭਿਕਤਾਹਿ। ਤਦਕਾਜੀਮੁਠਤੀਕੋਨਹੀਕਾਜੀਆਪਖੁਦਾਇ। ਗੋਗਰਿਸਾ
ਬਨੇਰੇਸੀਆਰਬਾਨੀਦਰਗਾਹ। ਤੁਥਾਪੈਸਨਆਕੀਆਕੀਤੇਜਿਨਾਗੁਨਾਹ
ਅਪੇਸਨਦੇਜਕਹਾਵੀਏਗਲਸੰਗਲਲੋਹਮਿਲਾਇ। ਨੇਕਾਅਮਲਾਵਲਿ
ਆਦੇਖੋਸਨਪਾਕਅਉਰਾਹਾਬਦਅਮਲੀਬਦਅਮਲੀਹੋਸਨਅੰਤ
ਠਨਾਹਿ। ਅਮਲੀਸੋਠੀਉਤਦਿਨਮਿਲਕਰਸਨਬੈਠਸਲਾਹਾਹੋਰਨਹੋਸੀ
ਪਾਸਕੋਇਕਅਲਾਆਪਗਵਾਹਾ। ਅਮਰਾਯਾਤੀਭਿਸਤਦਿਚਪਉਸਨ
ਸਚਅਲਾਇ। ਛੁਟਸਨਸੇਈਨਾਨਕਾਮੁਰਸਦਜਿਨਾਪਨਾਹਿ। **ਹਦੀਸਾ।**
ਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵਨਮੁਸਕਲਜਾਹੋਇਤਾਂਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵੈ। ਅਵਲਮ
ਉਲਦੀਨਕਰਿਮਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਾਮਾਲਮੁਸਾਵੈ। ਹੋਇਮੁਸਲਮਾਦੀਨਮੁ

ਹਏ ਮਰਨੀ ਦਨ ਕਾ ਭਰਮ ਭੁਕਾਵੈ। ਰਬ ਦੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਕਰਤਾਮ ੧੪੭
 ਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਮਿਹਰ ਮਤ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਾਵੈ।
ਸੁਰਾ॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤ ਸਿਰ ਕਮੁ ਸਲਾਹ ਕੁਹਲਾਉ ਕੁਰਾਣਾ। ਸਰਮ ਸੁੰਨਤ ਸੀਲੇ ਰੋ
 ਜਾਤ ਹੋਹਿ ਮੁਸਲਮਾਨ। ਕਰਨੀ ਕਾਬਾ ਸਚ ਪਰਿਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜਾ। ਤਸਬੀ
 ਸਾਂਤਿ ਸਭਾਵ ਸੀਨਾ ਨਕਰ ਖੇਲਾਜਾ। **ਸਵਾਲਾ ਬੋਤਾ॥** ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਜਾਵੈ ਆਪ
 ਸਿਰ ਕਸਬੂਰੀ ਕਲਮਾ ਪਾਕਾ। ਪੜੀਨ ਛੇ ਛੇ ਖੜੀਨ ਖਾਇ। ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਰਿਸਤ ਕੋ ਜਾਇ। **ਜਬਾਬੂ ਸੁਰਾ॥** ਹਕੁ ਪਗਾਇ ਆਨ ਕਾਉ ਸੁ ਅਰਉ ਸਗ
 ਇ। ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਮਾਤਾ ਭੋਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰਨ ਖਾਇ। ਗਲੀ ਰਿਸਤ ਨ ਜਾਈ।
 ਛੁਟੀ ਏ ਸਚ ਕਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਭੁੜੀ ਆਕੁ ਕੋ ਪਲੇ ਪਾਇ। **ਸੁਰਾ॥** ਆਲ
 ਤਕ ਦੀ ਤੁਰਕ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਸਾਢਿ ਦਾਇ। ਜਰਬ ਲਗਾਵਨ ਆਪਨੀ ਨਿਆਰ ਗਰਿ
 ਆਖੁ ਦਾਇ। ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਇਰਗ ਲਹਨ ਸਜਾਇ। ਏ ਲਛਕ ਨ
 ਜਹਾਨ ਵਿਚਿ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਗਾਇ। ਕਲ ਜੁਗਾ ਵਿਰਮਨ ਸੁਖ ਹੋਨ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁ
 ਸਲਮਾਨ। ਤੀਜਾ ਦੀਨ ਚਲਾਇ। ਮੁਸਕਲ ਭੈ ਆਮ ਸਨ। **ਸਵਾਲ ਕਾ ਜੀਰੁ**
ਕਨ ਦੀਨ॥ ਆਖੇ ਕਾ ਜੀਰੁ ਕਨ ਦੀਨ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹਦਰ ਦੇਸਾ। ਏ ਬੇਕਲ ਮਾਂਪ
 ਕਪੜੇ ਸੋਸਾਈ ਦੇ ਦਰਪੇਸਾ। ਅਦਲਾ ਮਦਾਇ ਦਾਇ। ਇਮਨ ਬੀਰ ਸੁਲਾਨਾ

ਨਕਕਲਮਾਜੋਪਕੇਦਰਗਹਪਵੈਕਬੁਲਾ॥ **ਜਬਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥** ਸੁਨਹੋਕਾ
ਜੀਉਕਨਦੀਨਆਖੀਨਨਕਸਾਹ॥ ਜੀਨਾਇਮਾਨਸਲਾਮਤੀਸੇਦਰਗਹਪਾਇਨ
ਹਾਹ॥ ਅਵਲਨਾਮਖੁਦਾਇਦੋਰਕੇਤੇਨਬੀਰਸੁਲਾ॥ ਰੁਕਨੁਲਨੀਅਤਰਾਸਿਕ
ਰਤਾਦਰਗਹਪਵੈਕਬੁਲਾ॥ **ਸੁਰਾ॥** ਲਿਖਿਆਦਰਗਹਖੁਦਾਇਦੀਏਕਸਬਾਸੁ
ਨਕੋਇ॥ ਦੁਜੀਕੁਦਰਤਸਾਜਕੇਰੰਗਾਦਿਖਾਏਦੋਇ॥ ਇਕਦੂਕੁਦਰਤਲਖਲਖ
ਲਖਅਸੰਖ॥ ਨਨਕਮਿਤਿਨਪਵਈਸਾਹਬੇਸੋਤੋਅਗਮਬੇਅੰਤਾ॥ ਆਦਮਹਵਾ
ਸਿਰਜਿਆਕੁਦਰਤਬੰਦੇਦੋਇ॥ ਦੁਹਤੇਉਪਜੀਮੇਦਨੀਜੀਆਜੰਤਕਈਲੋਆ॥
ਪੇਕੰਬਰੀਲੇਕਰਮਾਇਆਇਸਦੁਨੀਆਕੇਮਾਹਿ॥ ਨਾਉਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਹੋਇ
ਆਬੇਪਰਵਾਹ॥ ਡਿਠੀਉਸਚਾਗਿਕਿਤਾਬਜੋਪਿਇਕਸੇਬਾਸੁਨਕੋਇ॥ ਫਾਹ
ਦਲਾਇਸਰੀਕਹੈਦੁਜਾਹੋਇਆਨਹੋਹਾ॥ ਦੁਹਿਉਸਚੇਦਰਤਬਕਾਠਿਗਿਸੁਰ
ਤਨਾਹਿਖੁਦਾਇ॥ ਸੁਨਿਉਸਅਵਾਜਾਅਰਸਦਾਗੋਬੀਪਰਦੇਮਾਹਿ॥ ਪੜਦੇਅੰ
ਦਰਨੁਰਹੈਬਿਅੰਤਆਛਤਾਬਮਹਤਾਬਾ॥ ਨਾਹਿਨਮੁਨਾਰਬਦਾਨਾਹੀਜਾਤਸਫ
ਤਾ॥ ਫਿਰਸੋਧਿਓਸੁਅੰਦਰਆਪਨੇਆਪੇਆਪਖੁਦਾਇ॥ ਪਾੜਿਓਸਕਲਮਾਇ
ਕਸਦਮਹਮਦਸਾਥਮਿਲਾਇ॥ ਭੇਆਮਾਸੁਕਖੁਦਾਇਦੋਰਆਤੁਲਮਲਾਹ॥
ਅਲਾਹਬੇਨਮੁਨਹੈਬੇਚਗੁਨਕਹਾਇ॥ ਅਲਾਹਆਸਕਸਚਦਾਹੋਰਮਾਸੁਕਨ

ਕੋਈ ਰਹਦਾ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ਇਕ ਸਦਿ ਹੋਵੇ ਜਾਦਿ ਆਸ ਬ
 ਮੇਰਾ ਜੇ ਮਾਹਿ ਅਨਦਿ ਚਖੁ ਦੀਵਿ ਚਾਰਿ ਅਮੇ ਤੁਝ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਅੰਦਰ ਸਬ
 ਮੇਰਾ ਜੇ ਕੀਤੀ ਅਸੁਖੁ ਦੀਬਿ ਕਰਾ ਜਿ ਬਰਾਈ ਲਾਇ ਖਾਇ ਅਨੁਕੁ ਦਰਤ ਸੁ
 ਤਰ ਕਤਾਗਾ ਇਕ ਸਦਿ ਕਸ ਸੁਤਰ ਪਰ ਤੈ ਤੈ ਹੋ ਨਸੀ ਦੁਕਾਇ ਕਿ ਇਕ ਸਰਵਾਨ
 ਤਿਹ ਸੰਗ ਹੈ ਅਗੋ ਪਵੰਦੀ ਕੁਕਾ ਅਵਲ ਅਖਰ ਦੇਖਨ ਹਿਰੋਇ ਗਹਿ ਆਹੈ
 ਰਨਾ ਕਬਹੀ ਗਹਨ ਖੁਲਈ ਚੁਕੇ ਸਾਨ ਅਉਸਾਨਾ ਪੁਛਿਓ ਸੁ ਅਜਗਾਈ ਲਾਨੁ
 ਕਦ ਖੁਲੇਗਾ ਗਾਹਾ ਅਜਗਾਈ ਲਪੁਕਾਰਿ ਆਹੈ ਨ ਬੇ ਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਮੈ ਭੀ ਪੈਦਾ
 ਨਹੋਇ ਆ ਆਗੇ ਹੀ ਦਾਖੇ ਲੁਆ ਮਾਮ ਦਰਠਤ ਕਦੀ ਮਹੈ ਕਦੀ ਨਹ ਹਤੇ ਮੇਲਾ ਅ •
 ਖਿਆ ਅਜਗਾਈ ਲੇਖੇ ਲਸੀ ਦੁਕਤੁ ਦੇਖਾਇ ਕਈ ਤਾ ਸੁਤਰ ਕਤਾਰ ਤੇ ਨਾਨ
 ਕ ਕਹੇ ਬਬੇ ਕਾ ਡਿਠੇ ਸਬੇ ਲਸੀ ਦੁਕਾਇ ਕ ਅੰਤੁ ਭਰੇ ਮਿਆਨਾ ਗੋਬੀ ਅਗੇ ਤਿ
 ਲਾਸ ਮਾਤ ਕਰਤੇ ਰਚਿਓ ਗਾਨਾ ਇਕ ਡਿਠੇ ਸੁ ਅੰਤੁ ਠਕੁ ਕਹੇ ਆ ਅੰਧ ਗੁਬ •
 ਗਾ ਚੰਦਨ ਠਗਦਿ ਖਾਲਿਓ ਨਉ ਸਦੇ ਤਬ ਕਹ ਜਾਗਾ ਇਕ ਸੇ ਇਕ ਸੇ ਤਬ ਕਦਿ ਚ
 ਕਈ ਅਸੰਖ ਅਵਿਤਗਾ ਕਈ ਮਹਿ ਮਦ ਮੁਸਤਫਾਇ ਬੇ ਪੈਰੀ ਬਰ ਕੋਇ ਅਗੇ ਕਹਾ
 ਪੈਰੀ ਬਰ ਕਈ ਅਸੰਖ ਲੋਇ ਦਿਖਿਓ ਸੁ ਸਪਤ ਪਤਾ ਲਾਠਿ ਰਿਤਿਓ ਸੁ ਸਪਤ ਅ
 ਕਾਸਾ ਇਕ ਸੇ ਇਕ ਸੇ ਤਬ ਕਦਿ ਚ ਕਈ ਗੁਲਖ ਫਾਸਾ ਠਿਰਿਆ ਖਿਓ ਸੁ ਮੁਹੋ ਕ

ਲਾਮਇਹੁ ਵਾਹ ਦਲਾਸਰੀਕਾ ਕਈ ਅਸੰਖ ਪੈ ਕੰਬਰਾ ਕਿਸੇ ਨ ਲੀਪੀ ਲੀਕਾ ਕੇਤੇ
 ਨੁਰਮਹਿ ਮਦੀ ਠਿਠੇ ਨ ਬੀਰ ਸੁਲਾਨਾਨ ਕਕੁ ਦਰਤ ਦੇਖ ਕੈ ਗਈ ਖੁਦੀ ਸਤੁ ਕੁਲਾ ॥
 ੧੦॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਖੁਦਾਇ ਕਰੈ ਚਿੰਦੁ ਖਾਖੇ ਗਮਾ ਦੁਹਾ ਦਾ ਵਪ ਕਾਇਆ ਗਾਇਲ
 ਭੇਆਸੈ ਤਨਾ ਚਿੰਦੁ ਮੁਰਤਿ ਨਿਰਮਲੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪਾਕਾ ਅਲਾਉਤੇ ਨਿਬ
 ਵੇਸਹੇ ਨਿਮਾਣੀ ਖਾਕਾ ਅਰਬਾਇਨਾ ਸਰਮੇਲ ਕੇਜੁ ਸੇਰ ਚੇ ਖੁਦਾਇਆ ਪੇਸਾ
 ਜਨਿਵਾਜਦਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਠਨਾਹਿ ॥ ਕਾਇਮ ਦਾਇਮ ਕੁਦਰਤੀ ਸਚਾ ਬੇਪਰਵਾਹ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਹੈ ਅਉਰ ਸੈਤ ਨੀਗਾ ॥ ਖਾਸਾ ਜੁਸਾ ਆਦਮੀ ਦੁਨੀਆ ਸਰ
 ਹੀਮਾ ਗਿਰੇ ਵੇਖ ਬਰਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦਾਵਾ ਛੋਰੇ ਮੋਮੇ ਦ
 ਰਗ ਪਵੈ ਕਬੂਲਾ ਚਾਰਿ ਕਿਤਾਬ ਸੇਧਿ ਕੇ ਆਖੇ ਪਾਕਰ ਸੁਲਾ ॥ ਇਕੋ ਪਾਕ ਖੁਦਾ
 ਇਹੈ ਇਕੋ ਆਦਮ ਗੁਹਿ ॥ ਜਾਨ ਬੁਝਦਾ ਵਕਰੇ ਪਰੇ ਕੁਠਰੇ ਕੁਖੁ ॥ ਇਕੋ ਪਾਕ ਖੁ
 ਦਾਇਹੈ ਇਕੋ ਤਸਬੀਹਾ ਬਾ ॥ ਮਲਕੇ ਇਕ ਸੇਰ ਗਰੇ ਕੁਠਰੇ ਦੇਖਾਏ ਲਾਖਾ ॥ ਜੀ
 ਅਤਮ ਹੇ ਜੀਅ ਕੇਤਾ ਪਰਫੁਰੀ ਹਰਾਮਾ ਮਹਰਿ ਆਪਾ ਕਹਲਾ ਲਹੈ ਕਾਦੀ ਰਵ
 ਕਲਾਮਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਜੋਰੀ ਮਾਰ ਸੀ ਸੋਰੀ ਮਾਰਨਾਗ ॥ ਕਿਆ ਮਤ ਲੇਖਾ ਨਿਬ ਕੇਛੁ
 ਟੇਕਿ ਦੇਨ ਯਾਗਾ ਇਕ ਸਾਅਦਮ ਬਾਹੀ ਸੁਰੇ ਸਈ ਹਲਾ ਲਾ ॥ ਰਬਰ ਜਾਈ ਜੇਮ
 ਰੇਤਿ ਸਪਰਫੁਰੀ ਹਰਾਮਾ ॥ ਜਿਤਨੀ ਉਮਦਰ ਬਦੀ ਅਰਬਾਨਾ ਸਰਮਾਹੀ ॥ ਕਾਨ

ਹੈਦਾਨਨਬਾਤਝੋਝਾਨਿਨਸਕਗਾਇਕਾਇਮੁਦਾਇਮਕੁਦਰਤੀਇਕੋਪਕਮਲ • ੧੪੮
 ਹਿਓਪਛਬਾਜੀਖੇਲਕਰੈਠਿਰਿਠਿਰਿਮਾਵੈਜਾਇ। ਬੇਦਅਬਰਬਣਬਾਹ
 ਹੇਜੋਕੋਅਮਲਕਰੇ। ਤਿਸਪਰਦੁਨੀਆਜਬਰਹੈਰਬਨਦੋਈਦੇਇ। ਨਾਹਿ
 ਸੇਗਾਇਤੀਤਰਪਦੋਰੋਜਾਨਾਹਿਨਿਮਾਜਾਅਮਲਾਬਾਸੋਮੋਮੋਨੋਦੋਜਖਦੁਨੀ
 ਆਜਾਗੁਏਕੁਕਦੁਨੀਆਕਾਰਨੇਅਹਨਿਸਿਠਿਹੈਰੰਜੁਲਾ। ਕਰਮਨਿਵਾ
 ਜਾਬਹੁਕਰੇਪਰੇਨਕਾਇਕਬੁਲਾ। ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜਿਆਜਾਇਤਲਗੇਦੁਖਾ।
 ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨਕਿਸੇਨਲਥੀਭੁਖਾ। **ਦੋਹਰਾ**॥ ਮਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਬ
 ਲੀਕੁਦਰਤਸਿਧਾਅਪਾਗ। ਗਿਆਨਬਿਗਿਆਨਪੁਰਨਸਦਮਿਲੇਤੋਹੋਇਉਧ •
 ਗਾ**ਦੋਹਰਾ**॥ ਮੁਲਾਂਜੀਵਨਅਹੁਰਕਨਦੀਨਪੀਰਬਹਾਵਲਸੈਦਾਤਾ। ਸਦਾਲਜ
 ਬਾਬੁਚਲੇਨਹੀਦੇਖਸਕਤਕਰਮਾਤਾ। **ਜੋਰਠਾ**॥ ਸਤਨਾਮਨੀਆਨਕਾਜੀਹਾਜੀ
 ਜੋਤਹਾਂ। ਜੋਇਹੇਹੈਰਾਨਸਿਠਤਿਸਨਾਇਕਰਨੇਲਗੇ। **ਛੰਤਾ**॥ ਕੀਦੇਸੁਆਲ
 ਜਬਾਬੁਦੀਏਬਾਬਾ। ਭਗਚਰਨਨਦਿਆਲਠਿਰਾਕਾਬਾ। ਯਹਦੇਖਚਲਿੜਪ
 ਕੀਕੋਗਾ। ਓਦੁਜਨਤਮਨਸੰਕਧਰੇ। **ਸਦਾਲਰੁਕਨਦੀਨ। ਦੋਹਰਾ**॥ ਕਰਮਾਤਕ •
 ਮਲਕੋਹੁਆਹੁਕਮਖੁਦਾਇ। ਚਾਦਰਪਾਈਮੁਸਤਠਾਅਵਰਕੋਚਾਦਰਨਾਹਿ।
ਜਬਾਬਾਬਾਜੀ॥ ਚਾਦਰਪਾਈਦਰਗਾਹਤੇਨਾਨਕਸਾਹਠਕੀਰ। ਤਲੇਚਾਦਰਬ